26 Σεπτεμβρίου

Μετάστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ΄ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.
καὶ πάλιν
Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

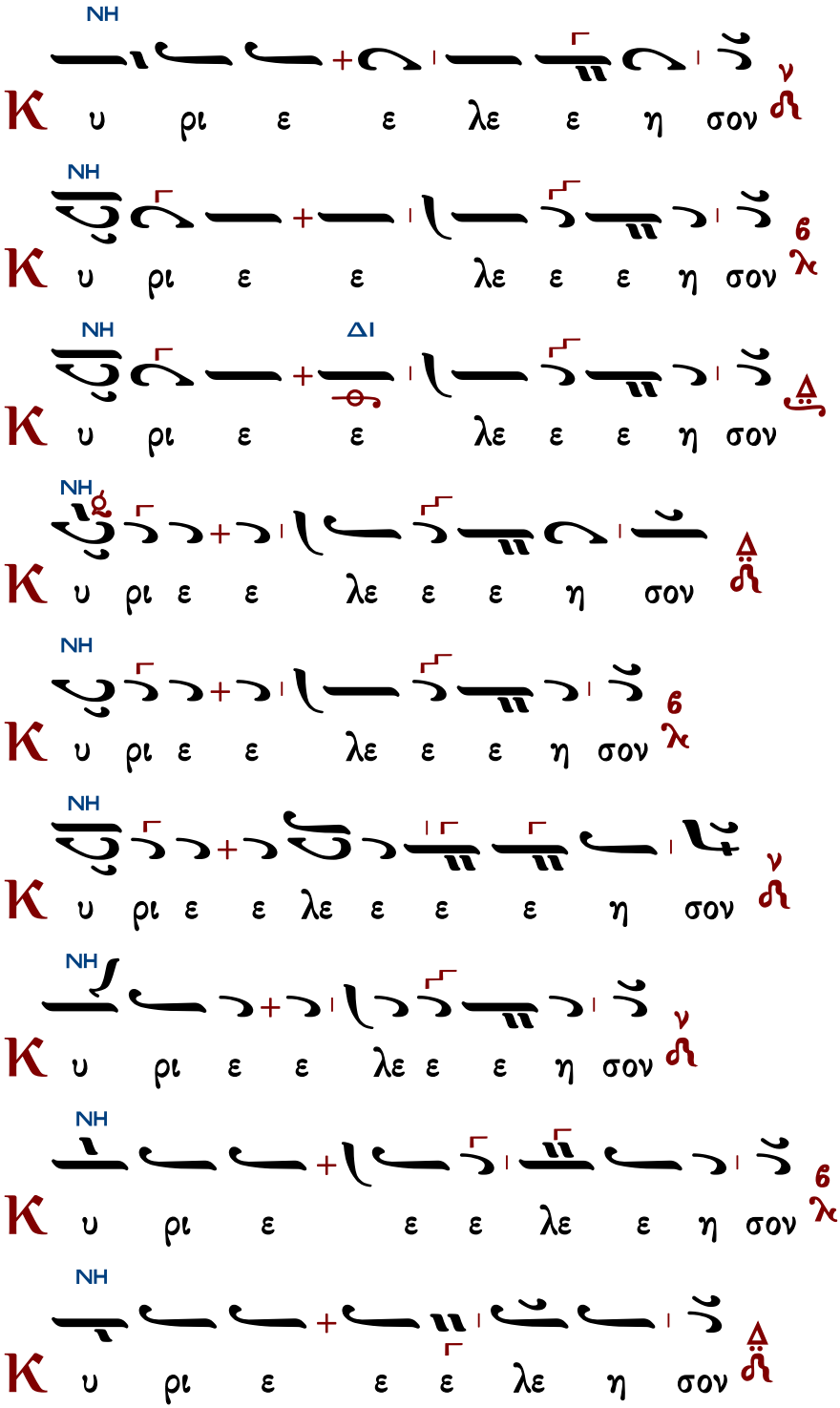

ἕτερα

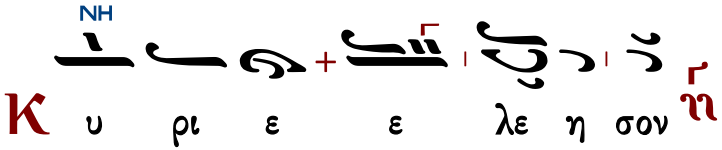

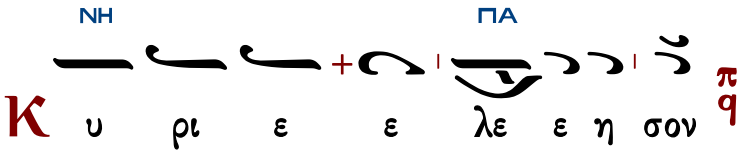

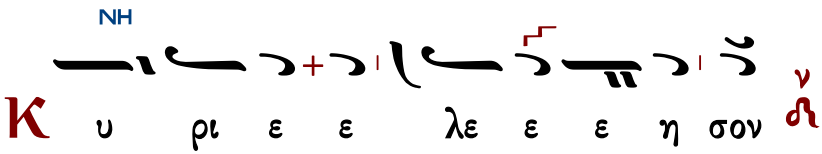

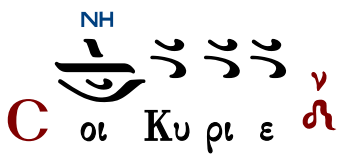

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ ΝΗ

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97#

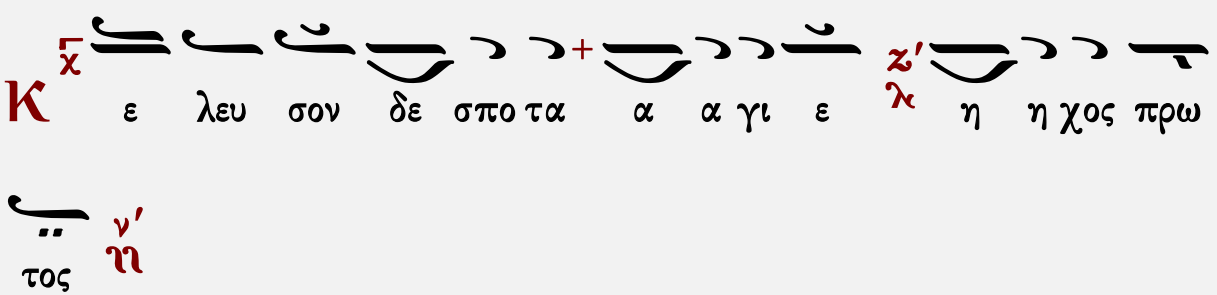

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος α΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Πέτρου Βυζαντίου | Μανουὴλ Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ἦχος α΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.
Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, καὶ ἑρμηνεὺς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, θεολογεῖν τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Ἡ θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ὁ μυστογράφος οὗτος, τὸ θεόπνευστον στόμα, τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων, ᾄδει τερπνῶς, τὰ μεν χείλη κινῶν ὡς νευράς, ὥς περ δὲ πλῆκτρον τὴν γλῶτταν ἀνακινῶν, καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.
Τῇ βροντοφώνῳ σου γλώττῃ ἀναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον λόγον, Θεῷ ἠγαπημένε, κράζεις ἀεί, ἀναπτύσσων τὰ χείλη πυκνῶς, τό, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ δᾳδουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνῶσιν Θεοῦ.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν θεμέλιον τῶν θείων λόγων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς θεολογίας, καὶ κήρυκα πρώτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογμάτων Θεοῦ σοφίας, τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην καὶ παρθένον, μερόπων γένος κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν· οὗτος γάρ, ἄληκτον ἔχων τὸ θεῖον ἐν ἑαυτῷ, τό, Ἐν ἀρχῇ μὲν ἔφησεν τοῦ Λόγου· αὖθίς τε τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώριστον, καὶ τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα, τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας, δεικνύων ἡμῖν δι᾽ αὐτοῦ, τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος, δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ Πατρί, καὶ ζωὴν φέροντα, καὶ φῶς ἀληθινόν, τὸν αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν. Ὦ θαύματος ἐκστατικοῦ καὶ πράγματος [ἐκπληκτικοῦ/σοφιστικοῦ]! ὅτι πλήρης ὢν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς θεολογίας, δόξῃ καὶ τιμῇ καὶ πίστει, θέμεθλος ὑπάρχων, τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν πίστεως, δι᾽ ἧς τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας, ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀργοσύντομον		Σύντομον
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Γαβριὴλ Κουντιάδου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

ἦχος β′

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Μέλος Ἀρχαῖον — Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἑσπέρας Προκείμενον

Κυριακὴ | Δευτέρα | Τρίτη | Τετάρτη | Πέμπτη | Παρασκευὴ

Κυριακῇ ἑσπέρας
ψαλμός 133:1

Ἦχος λ π Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

δου δη ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα αν τες

οι δου ου λοι Κυ ρι ου (β′)

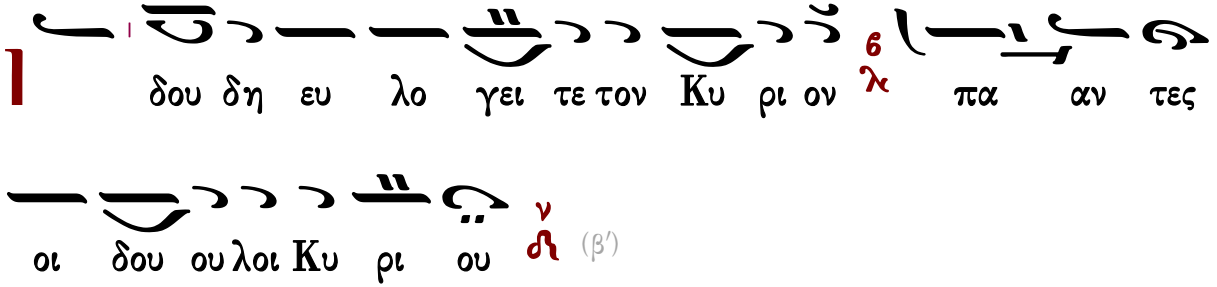

∴ Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δου ου λοι Κυ ρι ι ου ου ου ου

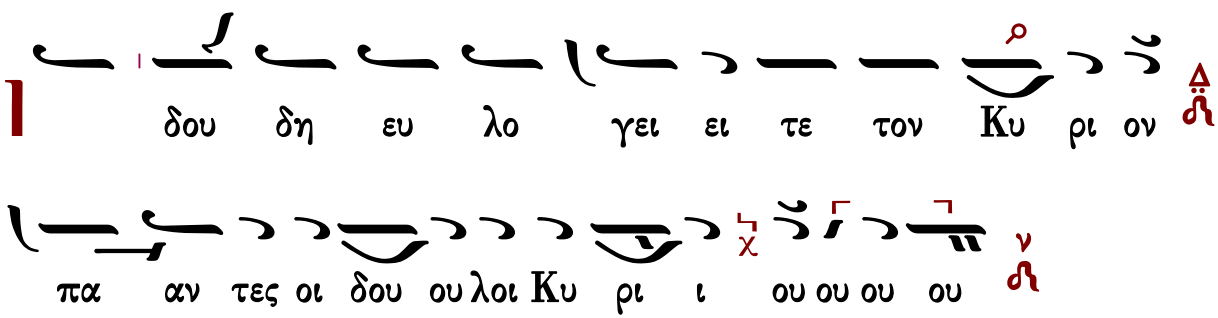

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναγνώσματα — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δευτέρᾳ ἑσπέρας
ψαλμός 4

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

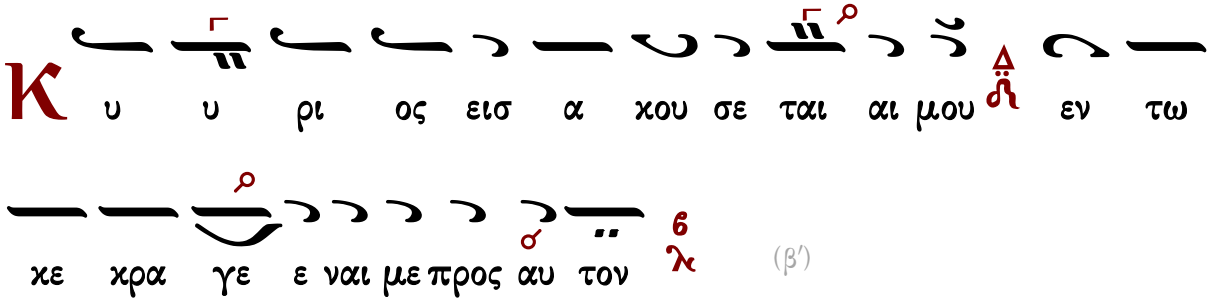

∴ Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

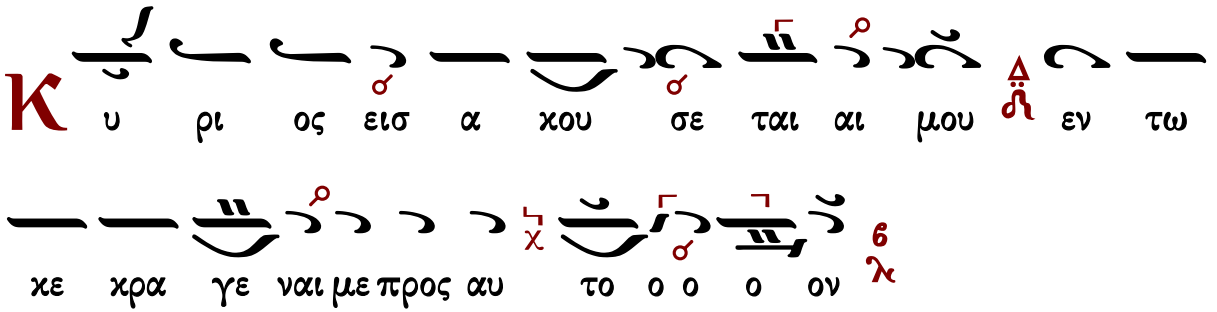

Τρίτη ἑσπέρας
ψαλμός 22

Ἦχος ἡ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

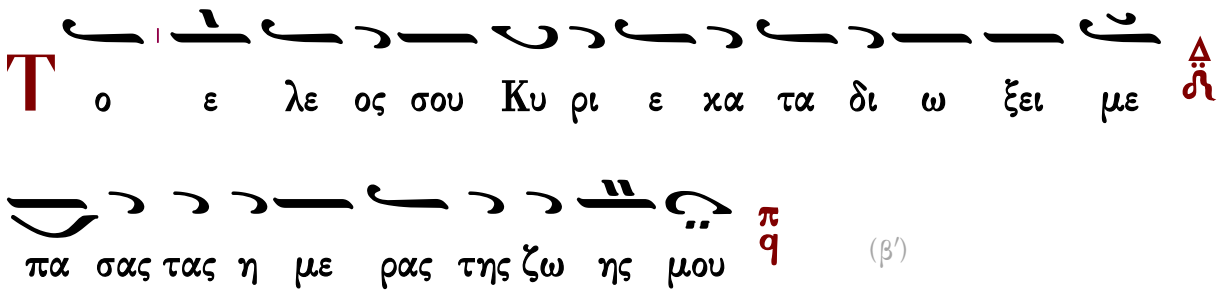

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

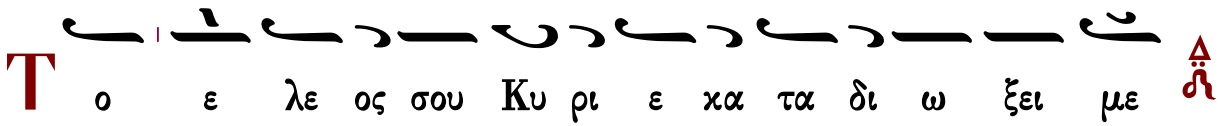

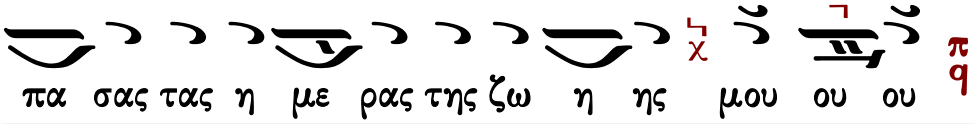
πα σας τας η με ρας της ζω η ης μου ου ου

Τετάρτῃ ἑσπέρας
ψαλμός 53

Ἦχος λ/π ϋ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

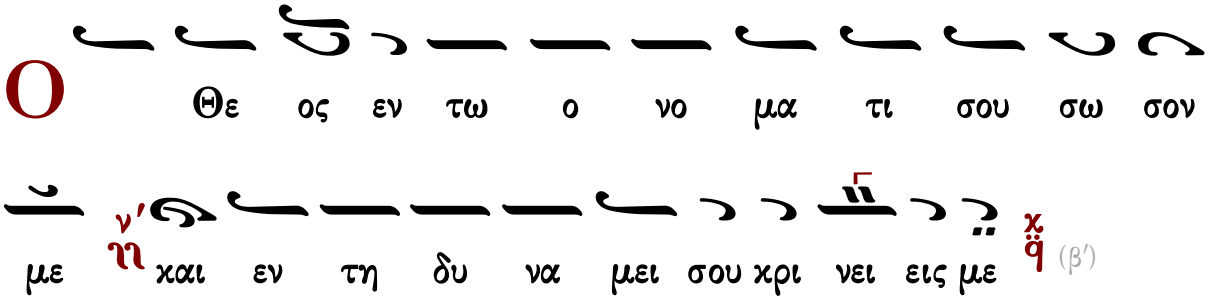
Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σου σω σον
με ν' ϩ και εν τη δυ να μει σου κρι νει εις με χ ϋ (β')

∴ Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

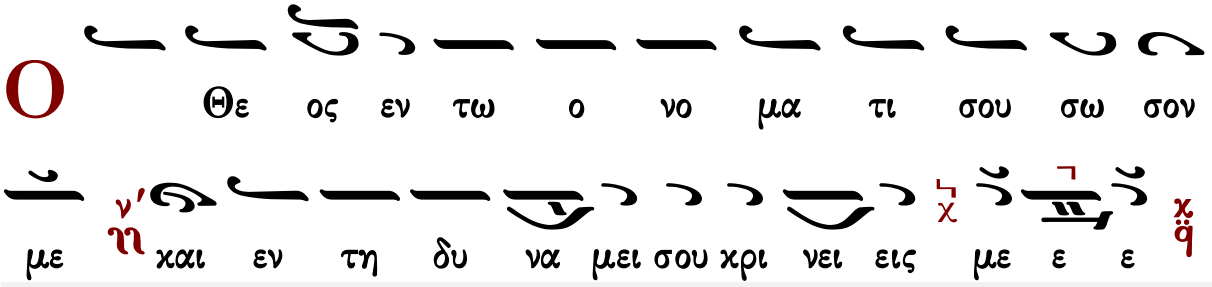
Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σου σω σον
με ν' ϩ και εν τη δυ να μει σου κρι νει εις με ε ε χ ϋ

Πέμπτῃ ἑσπέρας
ψαλμός 120

Ἦχος λ/π ⌣ Β̅ȣ̅

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

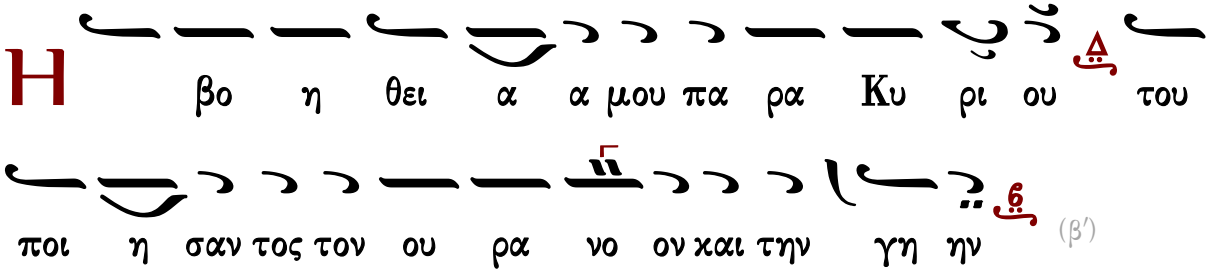
Η βο η θει α α μου πα ρα Κυ ρι ου του
ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και την γη ην (β')

∴ Ἦρα τους ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

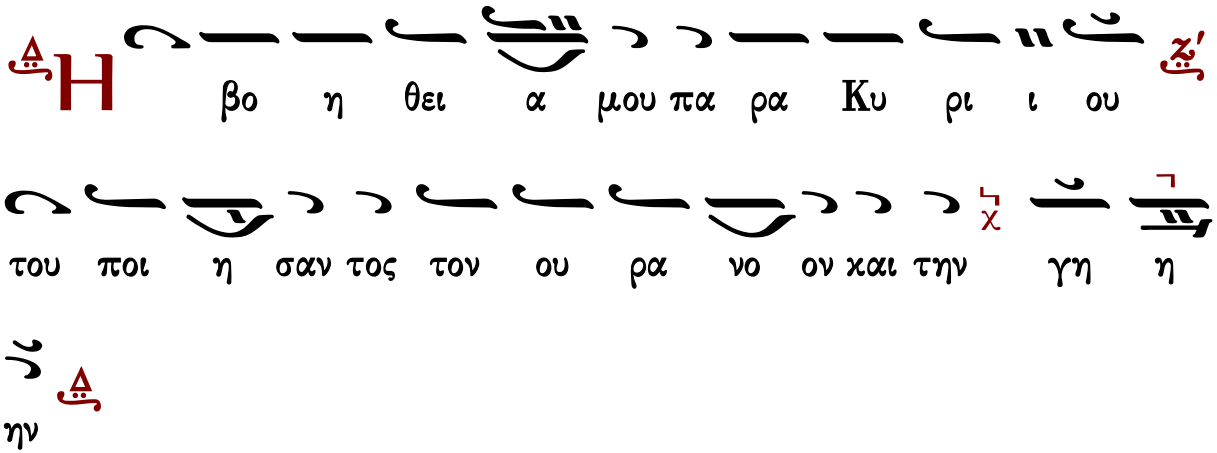

Παρασκευῇ ἑσπέρας
ψαλμός 58

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

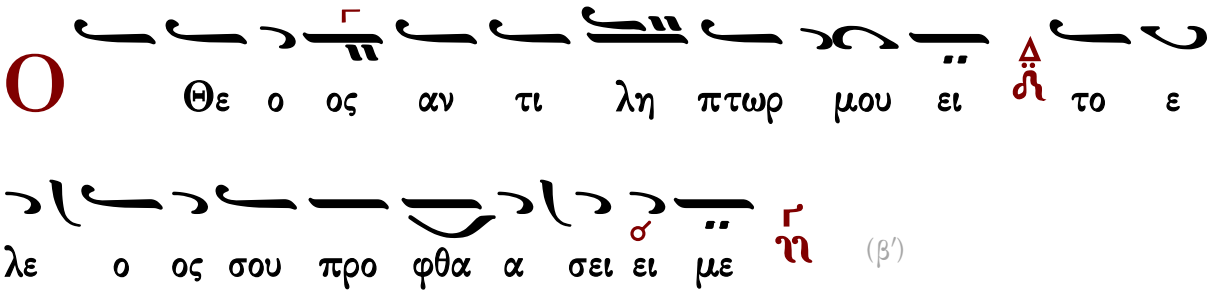

∴ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με.

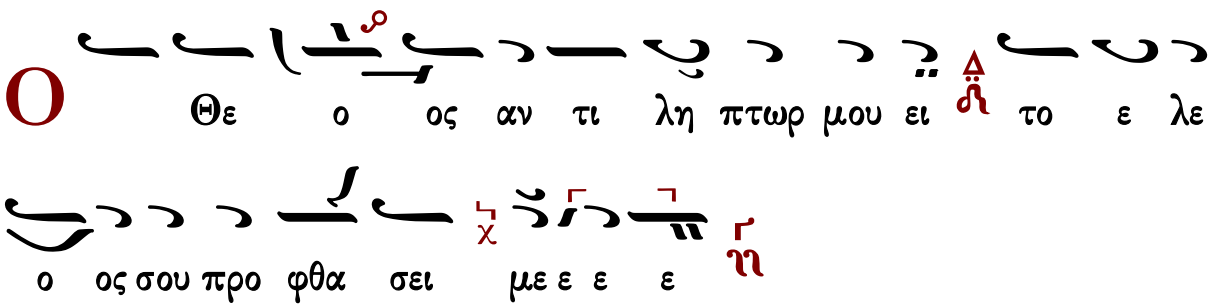

Ἀναγνώσματα

Καθολικῆς α΄ ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κεφ. 3:21-24 καὶ 4:1-6

Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ᾽ αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν· καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ Θεοῦ ἐστιν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· Πᾶν πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι καὶ πᾶν πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται· καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσί, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμε· ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς α᾽ ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κεφ. 4:1-16

Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς α᾽ ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κεφ. 4:20-21 καὶ 5:1-5

Ἀγαπητοί, ἐὰν τὶς εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστί· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃν ἑώρακε, τὸν Θεόν, οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ᾽ αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς

αὐτοῦ τηρῶμεν. Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν· ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον· Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη, ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, **ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;**

Δεήσεις

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.63*

Ἦχος λ π ⲛ Νη

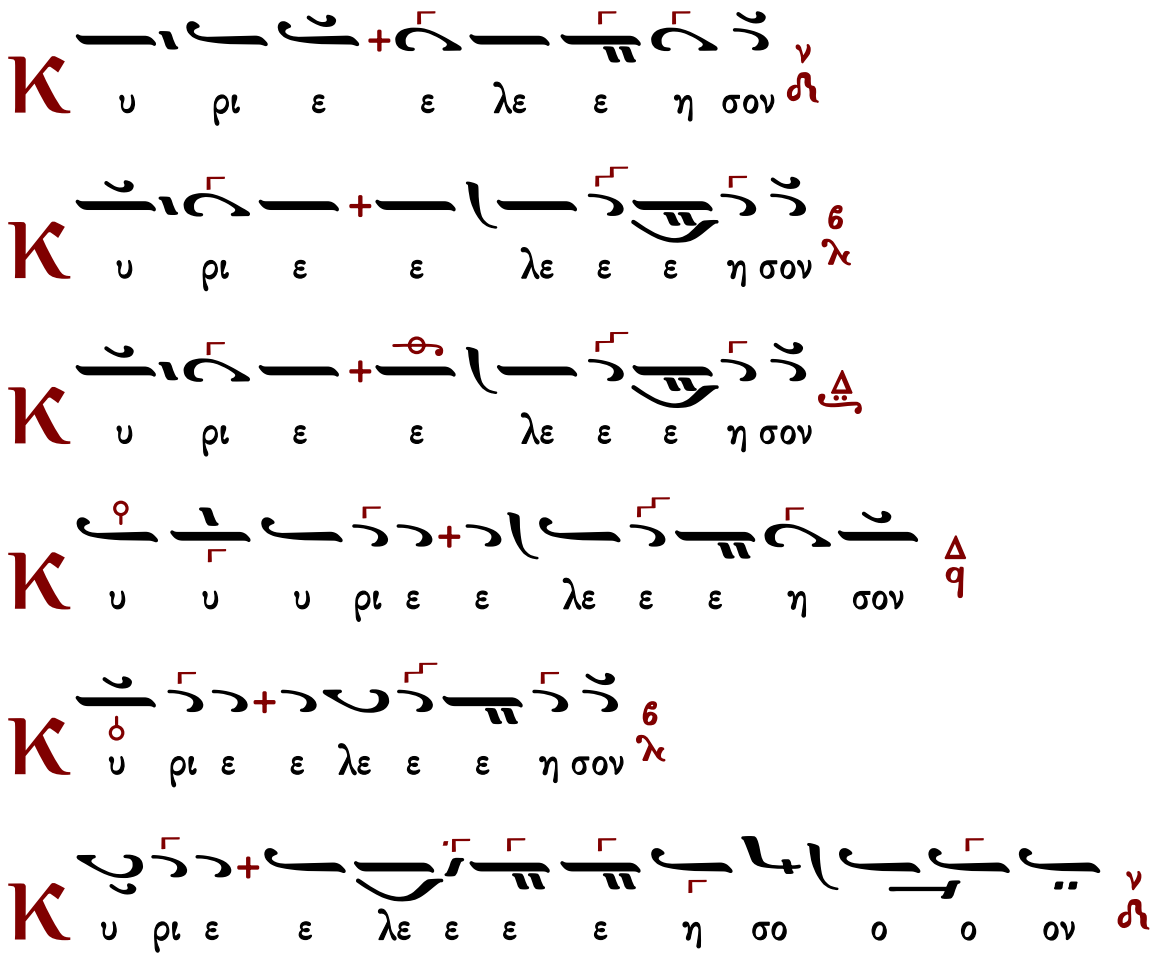

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει, ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν των ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀρτοκλασίας μὴ οὔσης Ἀπόστιχα

Εἰς τὴν Λιτὴν

ἦχος α΄ Γερμανοῦ

Ποταμοὶ θεολογίας ἐκ τοῦ τιμίου σου στόματος ἀνέβλυσαν ἀπόστολε, ἐξ ὧν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀρδευομένη, προσκυνεῖ ὀρθοδόξως Τριάδα ὁμοούσιον, ἣν καὶ νῦν αἴτησαι, Ἰωάννη θεολόγε, στηριχθῆναι, καὶ σωθῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀρτοκλασία

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην καὶ προσφερόντων τὰ δῶρα ταῦτα.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσει πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. μ΄ (τετράκις ἀνὰ ι΄ καὶ αὖθις ἐκ τρίτου).
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου και ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ᾽ ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.
Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Δ.Π.*

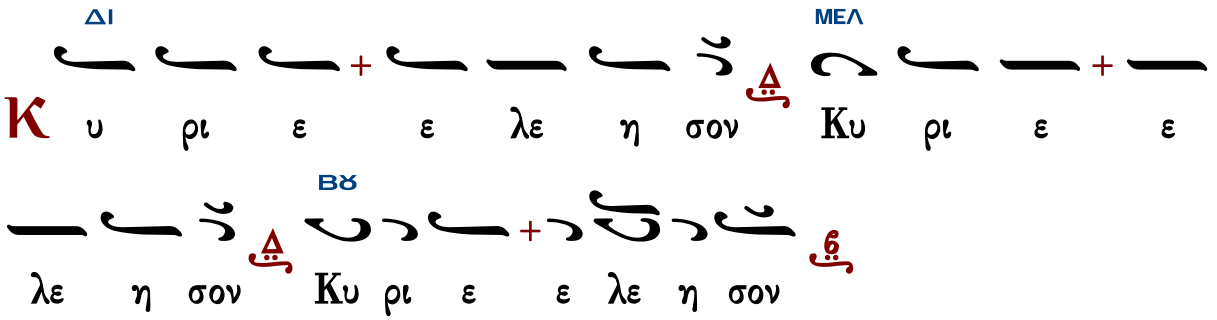

ἁγιορείτικα

Ἦχος Πα

ὑπό Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου*

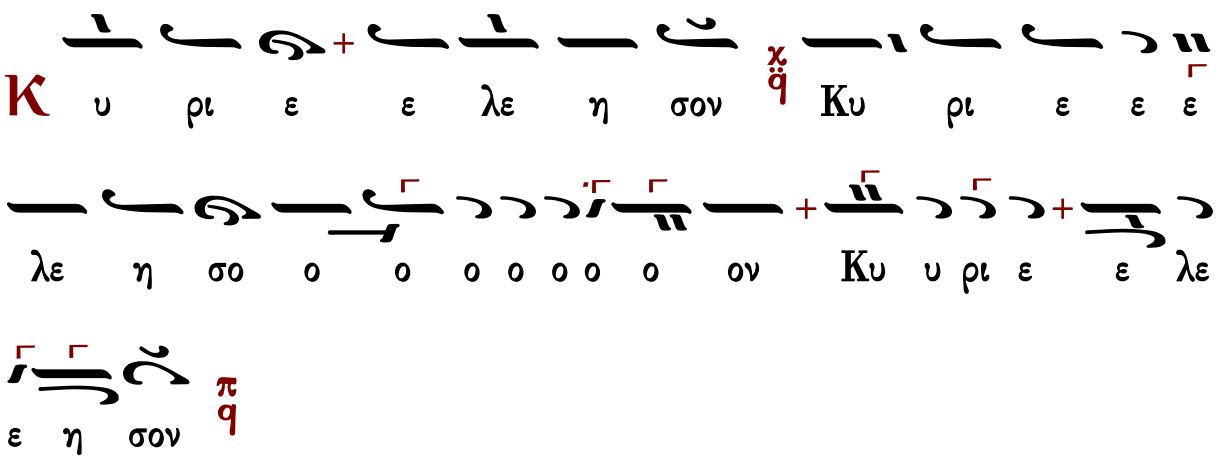

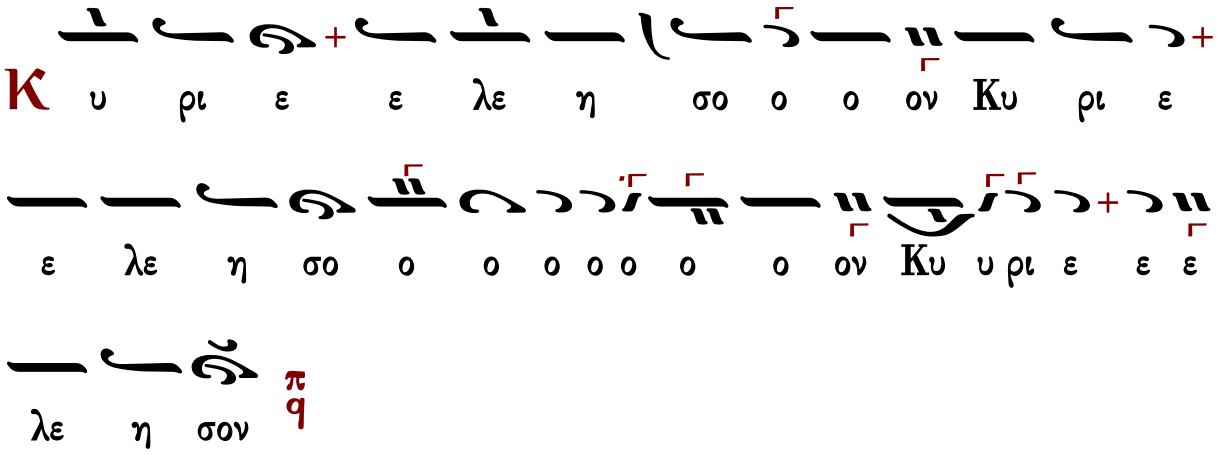

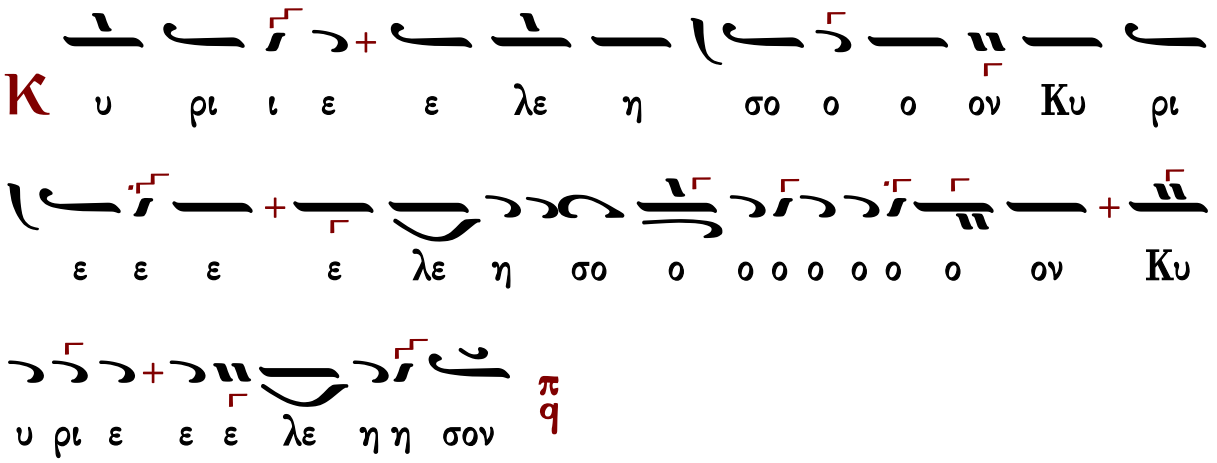

ἦχος πλ.α΄

Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πολίτικον	Γεωργίου Πρωγάκη	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη		Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (χώρᾳ ἢ νήσῳ) ταύτῃ καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἁγίασον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος βαρὺς

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Γεωργίου Πρωγάκη — Ἱεροθέου Ἱερομονάχου

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ Προσόμοια

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς — ἦχος δ΄

Τὸν τοῦ Ὑψίστου Υἱὸν θεολογήσας, Πατρὶ συναΐδιον καὶ ὁμοούσιον, φῶς ἐκ φωτὸς ἀπαράλλακτον, καὶ χαρακτῆρα, τῆς ὑποστάσεως τοῦ γεννήτορος, ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, καὶ ἀπαθῶς ἐξ αὐτοῦ, δημιουργόν τε καὶ Κύριον, πάντων αἰώνων, ἠγαπημένε σὺ ἀνεκήρυξας, τοῦτον τῷ κόσμῳ, τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Τοῦ Παρακλήτου τὸ φῶς εἰσδεδεγμένος, ᾧ καὶ φωτιζόμενος ἐθεολόγησας, ἐκ τοῦ Πατρὸς προερχόμενον, διὰ Υἱοῦ δέ, τῇ ἀνθρωπότητι φανερούμενον, ὁμότιμον σύνθρονον καὶ ὁμοούσιον, ὃν τῷ Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ τε, καὶ θείῳ Λόγῳ, ἠγαπημένε πᾶσιν ἐκήρυξας· ὅθεν ἐν ὕμνοις, σὲ γεραίρομεν, ὡς τῆς πίστεως θεῖον θεμέλιον, ἣν ἀσάλευτον τήρει, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Τῆς ὑψηλῆς ἐπιβὰς θεολογίας, ἐμυήθης ἄρρητα Θεοῦ μυστήρια, μίαν οὐσίαν θεότητος, καὶ μίαν δόξαν, καὶ βασιλείαν καὶ κυριότητα, τρισὶν ὑποστάσεσι, διαιρουμένην αὐτήν, οὐσιωδῶς ἀδιαίρετον, καὶ ἑνουμένην, ἐν ἀσυγχύτῳ θείᾳ ἑνότητι· οὕτω δοξάζων ἀνεκήρυξας, Θεολόγε Τριάδα ἀχώριστον, ἣν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, εὐαγγελιστὰ Θεολόγε [Ἰωάννη], τῶν ἀπορρήτων μύστης γενόμενος, τῆς σοφίας τὰ ἀπόρρητα, ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα, τό, Ἐν ἀρχῇ ἦν τρανώσας τοῖς πιστοῖς· καὶ τό, Οὐκ ἦν ἀποβαλών, τῶν αἱρετιζόντων ἀπεκρούσω τοὺς λόγους, ἐπιστήθιος φανεὶς καὶ φίλος ἠγαπημένος, ὡς Ἡσαΐας ὁ μεγαλοφωνότατος, καὶ Μωσῆς ὁ θεόπτης. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθών, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ μητρί τε καὶ παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀργοσύντομο	Σύντομο	
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

Ἰωάννου Θεολόγου

ἦχος β΄

Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταί σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος, ὃν ἱκέτευε θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου | Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν, αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος…

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ′)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β′)

ψαλμὸς γ′

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ′ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς

ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορῥημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ᾽ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ΄ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμὲ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ᾽ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ᾽ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,

εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β΄)
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων

ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος β΄

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου — Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἀπολυτίκιον

Ἰωάννου Θεολόγου

ἦχος β΄

Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταί σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος, ὃν ἱκέτευε θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου | Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν, αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

ἦχος πλ.δ΄

Σὺ υἱὸς ἐπεκλήθης θείας βροντῆς, ὡς τὰ ὦτα κωφεύσας τῶν δυσσεβῶν, καὶ σάλπιγγος ἡδύτερον, διηχήσας ὦ πάνσοφε, εἰς εὐθείας καρδίας τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, καὶ ὡς γνήσιος φίλος, τῷ στήθει ἀνέπεσας· ὅθεν ἐξαντλήσας, τὸ τῆς γνώσεως βάθος, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξας, τοῦ Πατρὸς τὸν συνάναρχον, Ἰωάννη ἀπόστολε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γάστρι, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μῆτερ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς φύσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ κτίστου μου· δέσποινα Παρθένε ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον — ἦχος πλ.δ΄

Τὸν βυθὸν τῆς ἁλείας καταλιπών, τοῦ σταυροῦ τῷ καλάμῳ πάντα σαφῶς, τὰ ἔθνη ἐζώγρησας, ὡς ἰχθύας πανεύφημε· καὶ γὰρ καθὼς σοι ἔφη, Χριστὸς ἀναδέδειξαι, ἁλιεὺς ἀνθρώπων, ζωγρῶν πρὸς εὐσεβειαν· ὅθεν κατασπείρας, Θεοῦ Λόγου τὴν γνῶσιν, τὴν Πάτμον καὶ τὴν Ἔφεσον, ἐκαρπώσω τοῖς λόγοις σου, Θεολόγε ἀπόστολε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἔργα πράξας αἰσχύνης ὁ ταπεινός, ἄξια καὶ δέομαι, Θεοτόκε πανύμνητε· Πρὶν ἢ νύξ με φθάσῃ, θανάτου ἐπίστρεψον, πρὸς τὴν τῆς μετανοίας, ὁδὸν ὁδηγοῦσα με·, ἵνα εὐχαρίστως, προσκυνῶν ἀνυμνῶ σου, τὴν ἄμετρον δύναμιν, καὶ τὴν θείαν ἀντίληψιν, Παναγία Θεόνυμφε, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ οὗ αἰτοῦμαι σε, δοθῆναί μοι, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον		Ἐξομολογεῖσθε		Ἐκλογὴ	
Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον — ἦχος πλ.δ΄

Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρρησίας τυγχάνων ὡς μαθητής, ἠρώτησας· Τίς ἐστιν, ὁ προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἠγαπημένῳ, ὑπάρχοντι ἔνδοξε, διὰ τοῦ ἄρτου οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι· Ὅθεν καὶ ὡς μύστης, γεγονὼς τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα, θεολόγε ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, θεράπευσον δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος· Οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ ἄγγελοι, τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα, βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλος σου.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (β΄)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

171 Πέτρου Λαμπαδαρίου
256 Πέτρου Λαμπαδαρίου
306 Χρυσοστόμου μοναχοῦ
279 Γαβριὴλ Κουντιάδου
179 Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προκείμενον

ψαλμός ιη΄

Ἦχος Βγ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.44/799*

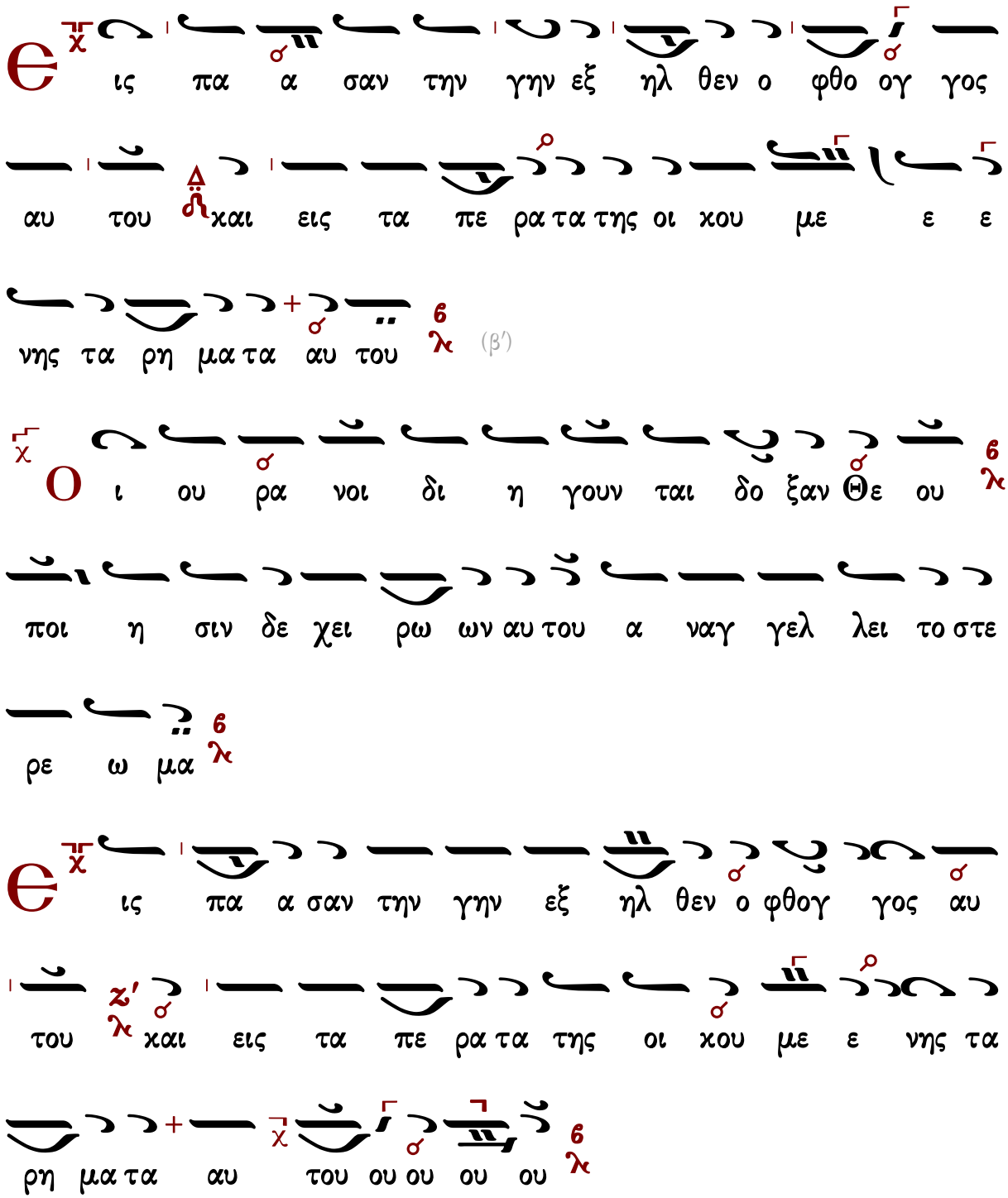

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ…

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

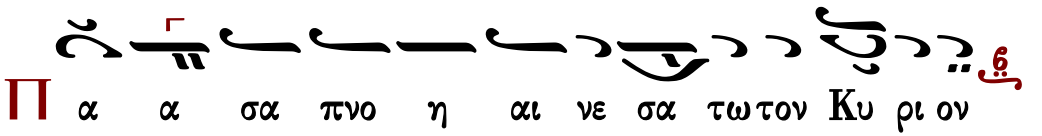

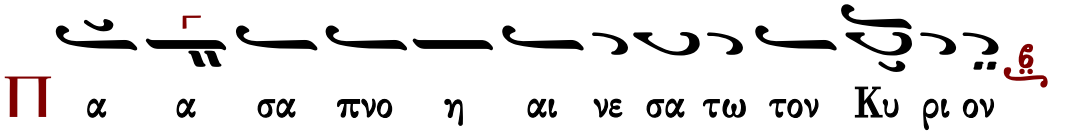

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

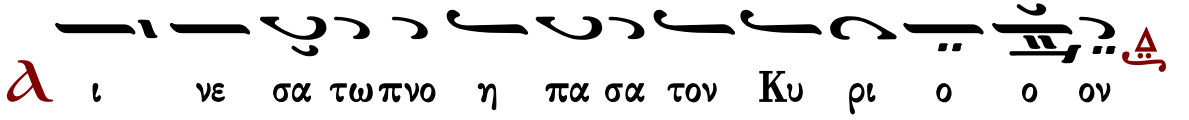

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς…
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 21:14-25
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. 15
Ὅτε οὖν ἠρίστησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον
τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκε τὰ ἀρνία μου.
16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας,
ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. 17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ,
φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτὸ τὸ τρίτον, φιλεῖς με· καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε,
σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκε τὰ πρόβατά μου.
18 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες·

ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. 19 Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. 20 Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε; 21 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; 22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σύ ἀκολούθει μοι. 23 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ᾽ Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; 24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς, ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν, ὅτι ἀληθὴς ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. 25 Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ᾽ ἕν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ν' Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.45/800*

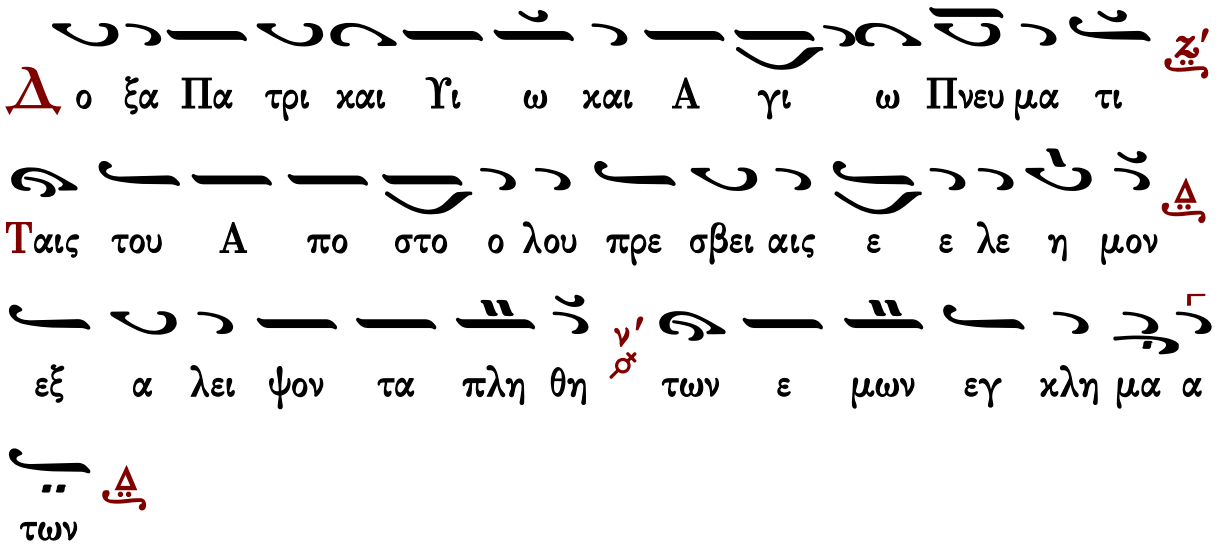

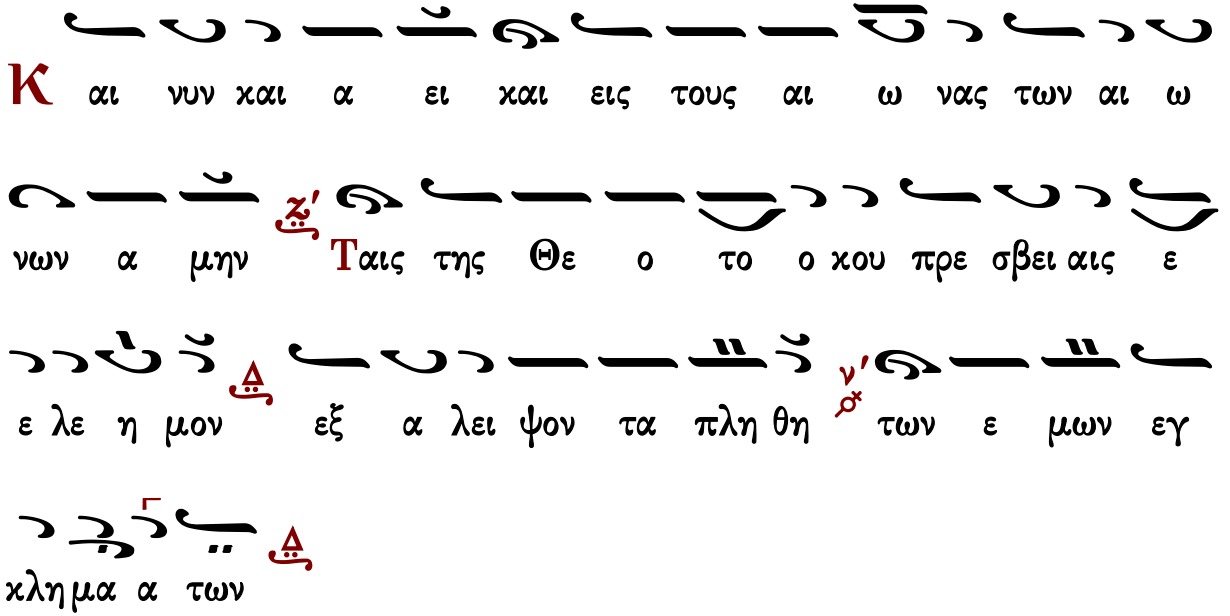

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Θεολόγε παρθένε, μαθητὰ ἠγαπημένε τοῦ Σωτῆρος, ταῖς ἱκεσίαις σου ἡμᾶς, περίσῳζε δεόμεθα, ἀπὸ βλάβης παντοίας, ὅτι σοῦ ἐσμεν ποίμνιον.

ἦχος πλ.β΄	ἦχος β΄
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Στεφάνου Λαμπαδαρίου Παναγιώτου Κηλτζανίδου	

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

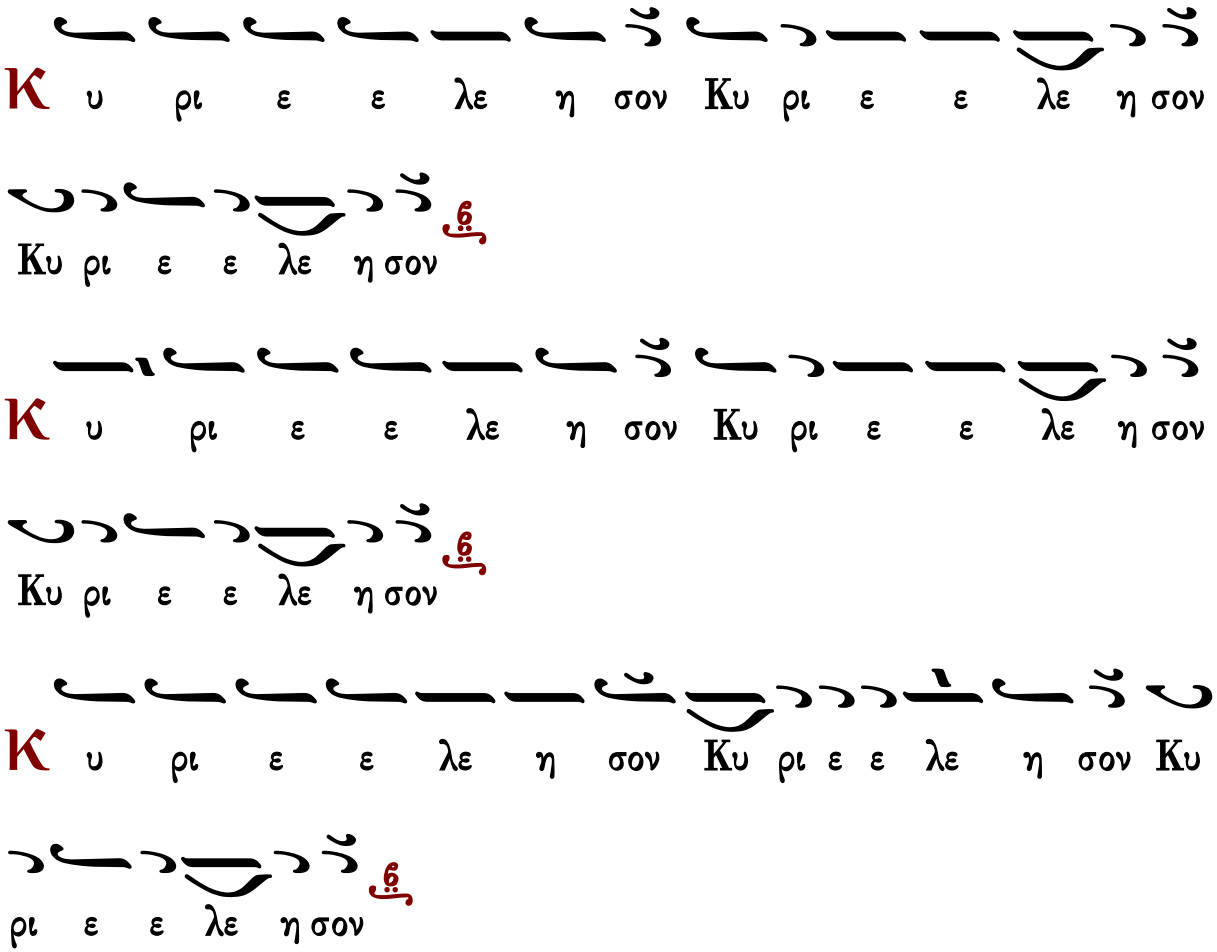

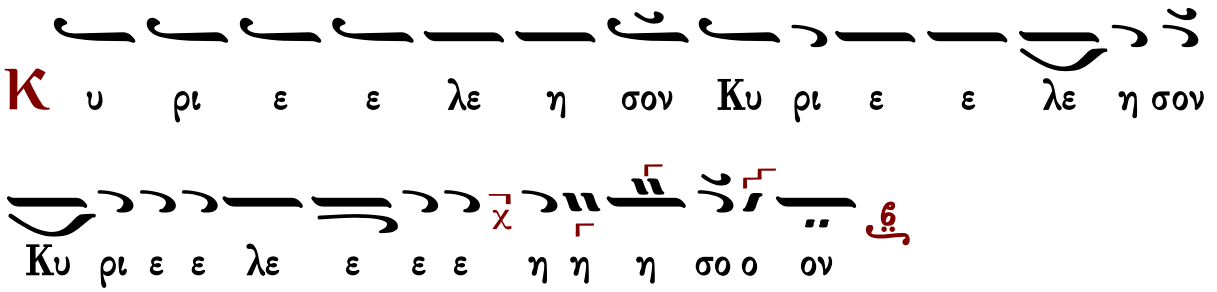

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α᾽

ἦχος β᾽

«Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὡραίαν ὡς περικαλῆ, ὅλην ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιξί Θεὸς σε ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ᾤκησε, τὴν ἀμώμητον, ὃν δυσώπει πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ψαλμικῶς Ἁγνὴ ἐκ δεξιῶν, οἷά περ βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαντος, βασιλέως ἕστηκας· ὃν ἱκέτευε, δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταποδόσεως Θεόνυμφε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὅλην ἀνεκαίνισας, ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὔλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν α᾽ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ᾠδὴ α᾽

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βασιλείαν τὴν τῶν οὐρανῶν, μάκαρ ἣν ἐκήρυξας, ἀπολαβὼν καὶ τῷ Λόγῳ συνόμιλος, γεγονὼς οὐράνιος, τοὺς πιστεύοντας τῷ σεπτῷ σου κηρύγματι, καὶ θεολογίᾳ, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις διαφύλαξον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥωμαλέον φρόνημα δεικνύς, πάντων κατεφρόνησας, τῶν ἐπὶ γῆς καὶ δεσμῶν τῶν τῆς φύσεως, καὶ τῷ Λόγῳ πάνσοφε, λογικῶς τε καὶ νουνεχῶς συγγινόμενος, ἐκ τῆς ἀλογίας, τοὺς ἀλογωθέντας ἠλευθέρωσας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐρανίων γνῶσιν εἰληφώς, θεολογικώτατα, τὸν τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας. Ἐν ἀρχῇ ὁ Λόγος ἦν, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν αὐτοῦ γεννήτορα, καὶ Θεὸς ὁ Λόγος, εὐαγγελιζόμενος θεόσοφε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεανίδων θείων ὁ χορός, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξί σε καλὴν ᾀσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὡραϊζομένην Θεότητος· τὸν καλλοποιὸν γάρ, Λόγον ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν β΄ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ᾠδὴ α΄

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας

ἦχος πλ.β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὰ τοῦ Πνεύματος βάθη τὸν λογισμόν, ἐλλαμφθεὶς ἐνέκυψας, καὶ τὴν γέννησιν ἡμῖν, τὴν φρικτὴν ἐτράνωσας βοῶν, Θεολόγε· Ἐν ἀρχῇ, ὁ Λόγος ἦν τοῦ Θεοῦ.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατακαμπτόμενοι πλήθει τῶν πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν ἐπαγωγαῖς, πίστει καταφεύγομεν πρὸς σέ, Θεολόγε, βοηθός, γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη τὰ χαλεπά, ἰατρὸς ὡς ἄριστος, ἰασάμενος σοφέ, αἰωνίου λύτρωσαι ἡμᾶς, καταδίκης καὶ πυρός, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν δι᾽ ἡμᾶς, γεγονότα ἄνθρωπον, τοῦτον αἴτησαι Ἁγνή, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἡμᾶς, οἰκτειρῆσαι τοὺς πολλά, ἡμαρτηκότας αὐτῷ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ἦχος β΄

«Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου».

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρός σου πρόεισιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα, ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, ἡδονῶν ἀτιμίαις, σκυθρωπάζουσαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου ἄχραντε, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῷ τοῦ ὄφεως, δραστικῷ σου φαρμάκῳ περιποίησαι.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν α΄ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ᾠδὴ γ΄

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τριάδος ἐφανέρωσας, θεολόγῳ γλώττῃ σου, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, Ἰωάννη θεομακάριστε, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ γλῶσσά σου γεγένηται, γραμματέως κάλαμος, τοῦ παναγίου Πνεύματος, θεογράφως ὑποσημαίνουσα, τὸ σεπτόν τε καὶ θεῖον Εὐαγγέλιον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας σὺ τὴν ἄβυσσον, ἀνιμήσω πάνσοφε, ἀναπεσὼν θεόφρονι, παρρησίᾳ τῇ τῆς σοφίας πηγῇ, καὶ ταύτης θεοκήρυξ ἐχρημάτισας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν, καὶ Μητέρα σέβομεν, ὡς σωτηρίας πρόξενον, γενομένην ἡμῖν Πανάμωμε, καὶ κόσμον ῥυομένην ταῖς πρεσβείαις σου.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν β΄ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ᾠδὴ γ΄

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ

ἦχος πλ.β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῒ λαμπρῷ καὶ καθαρῷ, ὁμιλήσας τῷ Λόγῳ, Θεολόγε τρισμάκαρ, ἐμυήθης παρ᾽ αὐτοῦ, τὰ ὑπὲρ λόγον σαφῶς, καὶ τὴν κτίσιν, πᾶσαν κατεφώτισας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεσμῶν με ῥῦσαι χαλεπῶν, ἁμαρτίας τρισμάκαρ, τῇ στοργῇ συνδεσμῶν με, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, ὃν ἀγαπήσας θερμῶς, Θεολόγος, τούτου ἐχρημάτισας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐδόθης πρόμαχος ἡμῖν, καὶ μεσίτης καὶ ῥύστης, καὶ πρὸς Κύριον πρέσβυς, καὶ θαυμάτων αὐτουργός, καὶ ἰαμάτων πηγή, Θεολόγε· ὅθεν σε γεραίρομεν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡνίκα Λόγος ὁ ἐκ σοῦ, σαρκωθεὶς ἀπορρήτως, Θεοτόκε ἐν ξύλῳ, ἀνυψοῦτο τοῦ σταυροῦ, παρθένῳ τῷ μαθητῇ, ὡς παρθένον, κόρην σε παρέθετο.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν... Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

ἦχος πλ.δ΄

Τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσών, καὶ τὴν γνῶσιν τοῦ Λόγου καταμαθών, ἐνθέως ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καλλιγραφήσας πρῶτος, τὴν ἄναρχον γέννησιν, καὶ καταγγείλας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασι, Θεολόγε ἀπόστολε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐλεήμονα Λόγον καὶ συμπαθῆ, ὡς κυήσασα Δέσποινα τοῦ παντός, ἐλέησον ἅπαντας, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, πειρασμῶν καὶ νόσων, καὶ πάσης κακώσεως, καὶ τῆς αἰωνιζούσης φλογὸς ἐλευθέρωσον ὅπως εὐχαρίστως, τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν πλοῦτον δοξάζωμεν, καὶ τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ βοῶμέν σοι πάντοτε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου ἄχραντε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ δ΄

ἦχος β΄

«Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ ἄγγελος, ἀλλ᾽ αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σταγόνα μοι, κατανύξεως ὄμβρησον Δέσποινα, ἐξαίρουσαν ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, καὶ τῆς ἀθυμίας μου, τάς βλαβερὰς ἐπικλύσεις ἀναστέλλουσαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥομφαίᾳ με, ἡδονῆς πληγωθέντα καὶ κείμενον, τραυματίαν ἄχραντε, μὴ ὑπερίδῃς, ἀλλ᾽ ἴασαι, λόγχῃ καὶ τῷ αἵματι, τοῦ σταυρωθέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πλουτήσασα, δεσποτείαν ἁπάσης τῆς κτίσεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος θείας ἀξίωσον, ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθὴν με προστάτιν παναμώμητε.

Κανὼν α΄ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ᾠδὴ δ΄

Ἐλήλυθας

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Λόγος σε, θεολόγον ἀξίως ἀνέδειξε, τὴν αὐτοῦ θεότητα, μυσταγωγήσας πανάριστε, καὶ τὴν κατὰ ἄνθρωπον, οἰκονομίαν διδάξας τὴν ἀπόρρητον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῦν ἔνθεον καὶ παρθένον τὸ σῶμα κτησάμενος, ναὸς ἐχρημάτισας, ζῶν τε καὶ ἔμψυχος ἔνδοξε, καὶ κατοικητήριον, τῆς πανυμνήτου Τριάδος ἱερώτατε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υἱότητι, τῆς ἀχράντου παρθένου τετίμησαι, παρθένε μακάριε, καὶ ἀδελφὰς ἀναδέδειξαι, τοῦ ἐκλεξαμένου σε, καὶ μαθητὴν θεολόγον ἐκτελέσαντος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰώμενος, τὴν τῆς Εὔας ἀρχαίαν παράβασιν, σὲ τὴν παναμώμητον, καὶ παναγίαν κατῴκησεν, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἀναμορφώσας πεσόντα ὁ ὑπέρθεος.

Κανὼν β΄ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ᾠδὴ δ΄

Χριστός μου δύναμις

ἦχος πλ.β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταγόσιν ἤρδευσας, τοῦ Λόγου ἔνδοξε, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, τὰ θολερά, ἀσεβείας ὕδατα, ἀποξηράνας εὐσεβῶς· διὰ τοῦτο σε γεραίρομεν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχὺν περίζωσον, καὶ κράτος δέομαι, παρειμένην παντοίαις ἐπιφοραῖς, τὴν ψυχήν μου πάνσοφε, τῶν ἀκαθάρτων δυσμενῶν, προσφυγοῦσαν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ναὸς γενόμενος, τοῦ θείου Πνεύματος, τοὺς τῷ θείῳ ναῷ σου διηνεκῶς, πίστει προσεδρεύοντας, ναοὺς ἀνάδειξον Θεοῦ, θεολόγε μεσιτείᾳ σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ θεῖον τέμενος, Θεοῦ ὑμνήσωμεν, τὴν ἁγίαν Παρθένον περιφανῶς, πάντες μακαρίσωμεν, οἱ θεωθέντες δι᾽ αὐτῆς, καὶ δεινῶν ἀπολυτρούμενοι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ ε΄

ὁ εἱρμὸς

ἦχος β΄

«Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν».

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα ἄχραντε, ὁδήγησον, ὁδὸν εἰς εὐθεῖαν με, νῦν εἰς ἀνοδίας τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀλόγως κρημνιζόμενον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ξενώσας φρενί, ἐμαυτὸν ἀγνώμονι Παρθένε Θεοῦ, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρὰν παθῶν πλανώμενος· ἀλλ᾽ ἐπίστρεψον σῶσον, ταῖς σαῖς με παρακλήσεσι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωηρύτων πότισον τὸν δοῦλον σου, φλογμῷ συγκαιόμενον, τῶν ἁμαρτιῶν καὶ φλογιζόμενον, προσβολαῖς τῶν δαιμόνων, Παρθενομῆτορ ἄχραντε.

Κανὼν α΄ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ᾠδὴ ε΄

Μεσίτης Θεοῦ

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐράνιος νοῦς, Θεολόγε πέφηνας τῇ χάριτι, ὅλος φῶς γενόμενος, τῇ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἐγγύτητι, καὶ συντόνῳ σου νεύσει, τῇ πρὸς αὐτὸν θεουμένος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοὶ καθαρῷ, καὶ ἁγίοις χείλεσι θεόπνευστε, καὶ πανάγνῳ στόματι, τὸ σὸν Εὐαγγέλιον ἐκήρυξας, καὶ κοινὴν σωτηρίαν, πᾶσι πιστοῖς προτέθεικας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χριστῷ συνοικῶν, ἀπὸ βρέφους ὄργανον τῆς χάριτος, ὑπ᾽ αὐτοῦ προβέβλησαι, τὴν θεολογίαν ἐξασκούμενος, καὶ Τριάδος τὴν δόξαν, ὑπερφυῶς μυούμενος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥημάτων τῶν σῶν, μεμνημένοι σε νῦν μακαρίζομεν, διὰ σοῦ πανάμωμε, τὴν μακαριότητα τὴν ἄφραστον, καὶ ζωὴν τὴν ἀγήρω, παναληθῶς πλουτήσαντες.

Κανὼν β΄ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ᾠδὴ ε΄

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ

ἦχος πλ.β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ὄρθρος ἔλαμψας τοῖς ἐν γῇ, τὴν ἀνατολὴν τὴν νοητήν, ἀνακηρύττων ἀπόστολε, κόσμῳ μετὰ σώματος ἐνδημήσασαν, καὶ τῆς πολυθεΐας τὸ σκότος λύσασαν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεολογίαις σου ἱεραῖς, ἅπασαν κατήρδευσας ψυχήν, ἱεροκῆρυξ, ἀπόστολε· ὅθεν σοι κραυγάζω, τὴν χερσωθεῖσάν μου, καρδίαν ἁμαρτίαις, ὅλην κατάρδευσον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐπλήγην βέλεσι τοῦ ἐχθροῦ, ὅλον με ὑγίωσον σοφέ, ἐπιστασίᾳ σου δέομαι, καὶ πρὸς τάς ὁδοὺς με Θεοῦ κατεύθυνον, ἀεὶ ταῖς ἀνοδίαις ἀποπλανώμενον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅτε παρέστης σὺν μαθητῇ, τῷ ἠγαπημένῳ ἐν σταυρῷ, τοῦ σοῦ Υἱοῦ παναμώμητε, ἔστενες δακρύουσα καὶ ἐθαύμαζες, αὐτοῦ τὴν πρὸς ἀνθρώπους πολλὴν συμπάθειαν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ ς΄

ὁ εἱρμὸς

ἦχος β΄

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μὴ με δείξῃς δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέποινα, ἀλλ᾽ εὐμενῶς πρόσβλέψαί μοι, τὸν κριτὴν καὶ Υἱόν σου δυσώπησον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λογισμοῖς παροργίζων σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ ἀθέσμοις μου πράξεσιν, εἰς ἱλασμὸν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σου. Οἴκτειρον σῶσον με.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταίσμασιν, ὡς τὸν κριτὴν κυήσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἁπάντων πανύμνητε.

Κανὼν α΄ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ᾠδὴ ς΄

Ἐν ἀβύσσῳ

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰησοῦς ὁ Θεός μου καὶ Κύριος, σὲ τῆς καθαρότητος ἀποδεξάμενος, καὶ παντελοῦς ἁγνότητος, ἀδελφὸν θεολόγε προσήκατο.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στεφανώσας ἁγίως τὸν βίον σου, οὕτω πεποιθὼς τῆς σοφίας ἀνέπεσες, ἐπὶ τὸ στῆθος ἔνδοξε, καὶ τὴν χάριν ἐκεῖθεν ἀνείλκυσας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ μεγάλα καὶ θεῖα πυρσεύματα, τῆς θεολογίας σου πᾶσαν ἐφώτισαν, τὴν οἰκουμένην ἔνδοξε, καὶ φωτὶ τρισηλίῳ κατηύγασαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἐπλάτυνε, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

Κανὼν β΄ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ᾠδὴ ς΄

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

ἦχος πλ.β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπῆρξεν ὡς κάλαμος, ὀξυγράφου ἀληθῶς, ἡ θεολόγος γλῶττά σου, καλλιγραφοῦσα γνῶσιν ἀληθινήν, καὶ νόμον καινότατον, ἐν πλαξὶ θεολόγε καρδιῶν ἡμῶν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαράνας προθέλυμνα, ἀσεβείας τὰ φυτά, ὡς γεωργὸς πανάριστος, ἐν τῇ ψυχῇ μου φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐμφύτευσον ἔνδοξε, ἀρετῶν εὐκαρπίαν ἀναθαλλοντα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Υἱὸν τῆς Παρθένου σε, ὁ ἐκ ταύτης προελθών, περιφανῶς ὠνόμασε, μεθ᾽ ἧς δυσώπει, θέσει πάντας υἱούς, Θεοῦ παναοίδιμε, χρηματίσαι ποιοῦντας τὰ εὐάρεστα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐγνωρίσθη τοῖς βροτοῖς, Θεὸς ἐκ σοῦ πανάμωμε, ὃν ἐκδυσώπει πάντοτε τῆς σαρκός, ἡμῶν τὰ φρονήματα, Παναγία νεκρῶσαι τὰ ὀλέθρια.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς...	Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἰωάννου Θεολόγου

ἦχος β΄

Τὰ μεγαλεῖα σου παρθένε, τὶς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ἰωάννου Καστρινάκη

Οἶκος

Ὕψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἔρευναν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον, ὥσπερ οὖν ἄστρα ἐξαριθμῆσαι, καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν ὅλως, οὕτως οὔτε τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἱκανόν, τοσούτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστός, ὃν ἠγάπησεν ἔστεψεν! οὗ τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ συνειστιάθη, ὡς θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Συναξάριον

Τῇ κς΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, φίλου, ἐπιστηθίου, παρθένου, ἠγαπημένου, Ἰωάννου τοῦ θεολόγου.

Πατρὸς παρέστης ἠγαπημένῳ Λόγῳ,
Πάντων μαθητῶν ἠγαπημένε πλέον.
Πρός γε Θεὸν μετέβη βροντῆς παῖς εἰκάδι ἕκτῃ.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ ζ΄

ἦχος β΄

«Ἀντίθεον πρόσταγμα, παρανομοῦντος τυράννου, μετάρσιον τὴν φλόγα ἀνερρίπισε, Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι παισί, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος».

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντας με, δαίμονας πολέμησον ἀεί, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατῶσαι με.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου, αἱμάτων ἐθέωσας, Παρθένε τὸ ἀνθρώπινον· διὸ με τοῖς πάθεσι καταρρυπούμενον, καὶ καταφθειρόμενον ἐχθροῦ, ταῖς μεθοδείαις ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ κάμινος γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν παναμώμητε· τοὺς παῖδας γὰρ οὐκ ἔφλεξεν, ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον· ὅθεν ἱκετεύω σε, πυρὸς τοῦ αἰωνίου ῥῦσαι τὸν δοῦλον σου.

Κανὼν α΄ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ᾠδὴ ζ΄

Ἀντίθεον πρόσταγμα

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ θείᾳ λαμπόμενος φωτοχυσίᾳ, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τρανῶς ἐθεολόγησας, τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ ἀνάρχου Πατρός, καὶ ἀναπαυόμενον Υἱῷ, ἀνεκφοιτήτως ὡς ὁμοούσιον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν σοὶ μάκαρ ἔθετο δικαιοσύνης, ὁ ἥλιος σκήνωμα, οὐρανὸν ἀεικίνητον, ὁ σὲ ἐργασάμενος, καὶ θεολόγῳ σου, γλώττῃ κηρυττόμενος Χριστός, ἠγαπημένε ὁ ὑπερένδοξος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥημάτων ἡ δύναμις, ὁ θεῖος φθόγγος, τῶν σῶν ἐξελήλυθε, παμμάκαρ ἀξιάγαστε, καὶ τὸ ὑπερκόσμιον σου Εὐαγγέλιον, πᾶσαν περιέλαβε τὴν γῆν, τῇ τῶν δογμάτων μεγαλειότητι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πανάχραντον σύλληψιν, ἄφθορον τόκον, σὺ μόνη ὑπέδειξας, παρθένος διαμείνασα· Θεὸν γὰρ συνέλαβες, τὸν ἐπὶ πάντων ἁγνή, ἄνθρωπον γενόμενον πιστῶν, πρὸς σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Κανὼν β' Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ᾠδὴ ζ'

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον

ἦχος πλ.β'

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν βροντὴν τὴν διηχήσασαν εἰς ἅπαντα, τὰ πέρατα ὑμνήσωμεν, τὸν Θεολόγον, δι᾽ οὗ πᾶσα ὄντως ἀκοή, ἐμβρόντητος ἤρθη ἀπὸ γῆς, καὶ μεγαλύνεται Χριστός, ὁ τοῦ παντὸς ποιητής.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ περίβλεπτος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, πᾶσαν φαιδρύνει ἔννοιαν, ἐν ᾧ πάντοτε ἀθροιζόμενοι θεοπρεπῶς, ὑμνοῦμεν τὸν πάντων ποιητήν, καὶ εὐφημοῦμέν σε πιστῶς, ὄντα προστάτην ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Φωτοβόλον ὡς ἀστέρα σε γινώσκοντες, ταῖς σελασφόροις λάμψεσι, σου φωτίζεσθαι, μαθητὰ δεόμεθα Χριστοῦ, ρυόμενοι σκότους τῶν παθῶν, καὶ πειρασμῶν παντοδαπῶν τῇ μεσιτείᾳ σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εὐλογοῦμεν σε πανάμωμε κυήσασαν, εὐλογημένον Κύριον, τὸν εὐλογίαις καταστέψαντα ταῖς θεϊκαῖς, ἐπάρατον φύσιν τῶν βροτῶν, καὶ καινουργήσαντα ἡμᾶς, παλαιωθέντας φθορᾷ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ η'

ἦχος β'

«Κάμινός ποτε, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ζήλου τὰ καλά, κακῶν μακρυνομένη, δι᾽ ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχή μου πρεσβεύουσαν, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν, ὡς συμπαθῆ καὶ φιλάνθρωπον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔλυσας δεσμοῦ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκυῆτορ τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν ἱκετεύω σε, διαλῦσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρδίας μου, ἄχραντε συνδεσμοῦσα, θείᾳ στοργῇ με τοῦ κτίσαντος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξης τοῦ Πατρός, ἀπαύγασμα, τεκοῦσα, τὴν ἀδοξίᾳ σκυθρωπάζουσαν πταισμάτων καρδίαν μου, Θεοτόκε καταφαίδρυνον, καὶ δόξης με ἀνάδειξον, μέτοχον ἀϊδίου, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Κανὼν α΄ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ᾠδὴ η΄

Κάμινός ποτε

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὥσπερ ἀστραπή, φωτὸς διερχομένη, τῇ οἰκουμένῃ μάκαρ ἔφανας, ἁγνείας λαμπρότητι, παρθενίας τε φανότητι, καὶ εὐσεβείας δόγμασι, κόσμον καταλαμπρύνων, ἠγαπημένε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σῶμα καὶ ψυχήν, καὶ νοῦν κεκαθαρμένος εὐηγγελίσω τὸ οὐράνιον, Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, καὶ ἀγγέλοις ὁμοδίαιτος, ἐν οὐρανοῖς γενόμενος, κράζεις νῦν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγαλμα φαιδρόν, ἀνάθημά τε θεῖον, ἐπουρανίου ναοῦ γέγονας, καὶ θρόνου αἰσθήσεως, καὶ σοφίας ἐνδιαίτημα, θεολογίας ὄργανον, μέλπων, ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἵνα τὴν ἀράν, τὴν πρώην ἀφανίσῃς, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κατάκριμα, τῆς πάλαι προμήτορος, ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, Λόγε Θεοῦ γεγέννησαι, πᾶσι δεδωρημένος, ἀθανασίαν ἀνώλεθρον.

Κανὼν β΄ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ᾠδὴ η΄

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις

ἦχος πλ.β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥητορεύουσαν γλῶσσαν, μάκαρ εὐπόρησας, καὶ θανόντας κακίᾳ, πάντας ἐζώωσας, τοὺς τὸ ἱερόν, δεξαμένους σου κήρυγμα· ὅθεν σε τιμῶμεν, ὡς μύστην τῶν ἀρρήτων.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς παράδεισος ἄλλος, ὁ θεῖος οἶκός σου, ἀναδέδεικται θαύμασιν, ὥσπερ ἄνθεσι, πάντων τάς ψυχάς, ἐνηδύνων ἀπόστολε, καὶ τῶν παθημάτων, διώκων τὸ δυσῶδες.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες καὶ ῥῦσαι με, ἐξ ἐχθρῶν καθ᾽ ἑκάστην, ἐπεμβαινόντων μοι, καὶ τὴν ταπεινήν, συντριβόντων καρδίαν μου, ἔχων δυσωποῦντα, τὸν θεῖον μαθητήν σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, ὃν ἐσωμάτωσας, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, θεοχαρίτωτε, αἴτησαι ἡμᾶς, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου, καὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως ἐξᾶραι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ θ΄

ἦχος β΄

«Ἀνάρχου γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θάνατον, ὁ Ἀδὰμ ἐκ τοῦ ξύλου πικρῶς ἐτρύγησε, ξύλῳ δὲ παγεὶς ὁ Υἱός σου, τὸν γλυκασμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγασεν ἄχραντε· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βασίλισσα πέφυκας, τὸν βασιλέα Κύριον, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν διαλύσαντα, Ἅδου τὰ βασίλεια κόρη, ὃν ἐκτενῶς, δυσώπει τῆς ἄνω, βασιλείας ἅπαντας, ἀξιῶσαι τοὺς τιμῶντας σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγάθυνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, ἡδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσεσιν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑπάρχουσα ὅλη, καὶ πρὸς μετανοίας με, ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε.

Κανὼν α΄ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ᾠδὴ θ΄

Ἀνάρχου Γεννήτορος

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγματι, πρὸς πρόσωπον δὲ πρόσωπον, τῆς τρυφῆς τὸν χειμάρρουν ὁρᾶν ἠξίωσαι, καὶ τὸν ποταμὸν τῆς εἰρήνης, καὶ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας, ἐξ ἧς ἀρδευόμενος, ἀπολαύεις τῆς θεώσεως.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπίγειον ἤτησας, παρὰ Χριστοῦ καθέδραν λαβεῖν· ἀλλ᾽ αὐτός σοι τὸ στῆθος αὐτοῦ χαρίζεται, ᾧ ἐπικλιθεὶς Θεολόγε, τὴν ἀσφαλῆ καὶ μόνιμον ἕδραν, τοῦ καλοῦ πεπλούτηκας, ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας κατέσβεσας, ἑλληνικῆς τὸ ἄθεον, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος σοφὲ φθεγξάμενος, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἦν ὁ Λόγος, καὶ ἀληθῶς Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, δι᾽ οὗ πάντα γέγονεν, ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὄρθρος εὑρέθης πρωϊνός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτί, παρθενίας ἀκτῖσι περιαστράπτουσα, τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, τοῦ νοητοῦ τῆς δικαιοσύνης, ἡμῖν φανερώσασα, Θεομῆτορ πανσεβάσμιε.

Κανὼν β᾽ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ᾠδὴ θ᾽

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον

ἦχος πλ.β᾽

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων κύριος, ὁ Λυτρωτὴς μεσούσης τῆς ἡμέρας ἐκρέματο, ἐπὶ ξύλου καὶ σοὶ παρετίθετο, οἷα παρθένῳ μάκαρ, τὴν Ἀειπάρθενον, κλέος ἀναφαίρετον διδούς, τοῦ μεγαλύνειν σε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνὼν ταῖς ἄνω θείαις δυνάμεσι, καὶ σὺν αὐταῖς τὸ θεῖον ἀνακράζων μελῴδημα, τοὺς ἐν οἴκῳ ἁγίῳ σου ψάλλοντας, καὶ ἀνυμνολογοῦντας, τὸν ὑπεράγαθον, σῷζε μεσιτείαις σου σεπταῖς, Χριστοῦ ἀπόστολε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡμᾶς τοὺς πίστει παρακαλοῦντας σε, σῷζε παντὸς κινδύνου, θεολόγε μακάριε, τάς πορείας ἡμῶν τάς πρὸς Κύριον, πνεύματι κατευθύνων, καὶ ὁδηγῶν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης, ἐντολῶν τοῦ Παντοκράτορος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Φωνὴν προσάξωμεν χαριστήριον, τῇ τοῦ Θεοῦ μητρὶ περιφανῶς καὶ βοήσωμεν, Χαῖρε θρόνε Θεοῦ ὑψηλότατε, χαῖρε φωτὸς νεφέλη, χαῖρε παράδεισε, δι᾽ ἧς παραδείσου τῆς τρυφῆς κατηξιώθημεν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

ἦχος δ᾽

α Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

γ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

δ Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ς Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ζ Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν· ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀργαὶ	Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ' ᾠδῆς

ἦχος δ'

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.

Ἀργαὶ	Σύντομοι
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)	
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι… Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε ἦχος β'

Βροντῆς υἱὸς γενόμενος, βροτοῖς ἐθεολόγησας, τό, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, ἀπόστολε Ἰωάννη, ἐπιπεσὼν τῷ στήθει γάρ· πιστῶς τῷ τοῦ Δεσπότου σου, κἀκεῖθεν ἀρυσάμενος, θεολογίας τὰ ῥεῖθρα, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἀρδεύεις.

Θεοτοκίον

Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, παρισταμένη πάναγνε, σὺν μαθητῇ τῷ Παρθένῳ· γύναι ἰδοὺ ὁ υἱός σου, ἀκήκοας τοῦ πλάσαντος, τῷ μαθητῇ ὡσαύτως δέ, ἰδού φησὶν ἡ μήτηρ σου· μεθ᾽ οὗ σε πάντες ὑμνοῦμεν, θεογεννῆτορ Παρθένε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ π Νη

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

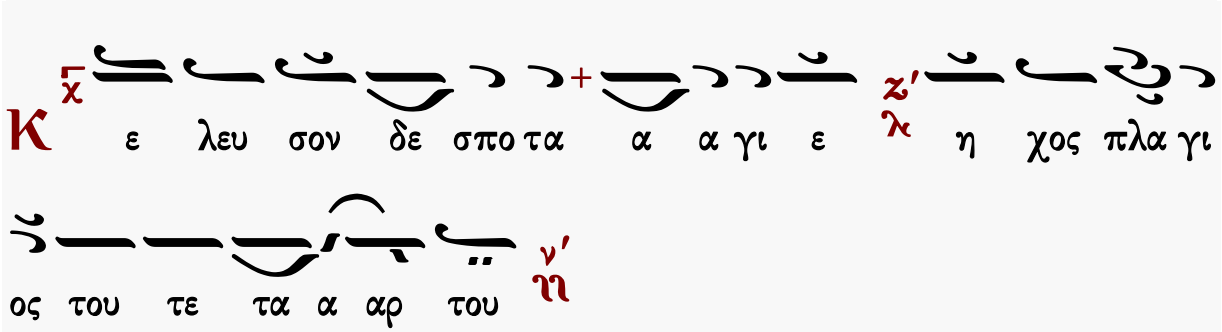

Αἶνοι

ἦχος πλ.δ΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριὴλ Κουντιάδου
Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην ☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν΄ 150

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Προσόμοια

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος ἦχος πλ.δ΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Μάκαρ, Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία θερμή, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, πλέον πάντων πέφηνας, μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ καὶ κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἁγνείας κάλλεσι καταυγασθείς, σῶμα καὶ διάνοιαν θεομακάριστε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Θεολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσών, τῆς σοφίας ἐξήντλησας, καὶ τὸν κόσμον ἤρδευσας, Ἰωάννη πανάριστε, τῇ τῆς Τριάδος γνώσει τὴν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεότητος, στῦλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμψυχος καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον, κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας τὸ φαεινότατον, ὄμμα τὸν πάνσεπτον, Ἰωάννην ᾄσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπηρέτην Χριστοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εὐαγγελιστὰ θεσπέσιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν, βασιλείαν ἀσάλευτον, καὶ ζωὴν αἰώνιον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον, καὶ θεωρίας θείας ἀπόλαυσιν, καὶ πλουτοδότως Χριστοῦ χαρίσματα, νοῦν ὑπερβαίνοντα, καὶ βροτῶν διάνοιαν, γόνε βροντῆς, εὐαγγελιζόμενος, τῷ κόσμῳ ἔλαμψας.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, ἰσάγγελε παρθένε, θεολόγε θεοδίδακτε, ὀρθοδόξως τῷ κόσμῳ, τὴν ἄχραντον πλευράν, τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ βλύζουσαν ἐκήρυξας, ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωήν, ποριζόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι		Ἀργαὶ
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος πλ.δ	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου		Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		
Γαβριὴλ Κουντιάδου		

Ἀπολυτίκιον Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου

ἦχος β′

Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταί σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος, ὃν ἱκέτευε θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν.

Ἦχος λ/π Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

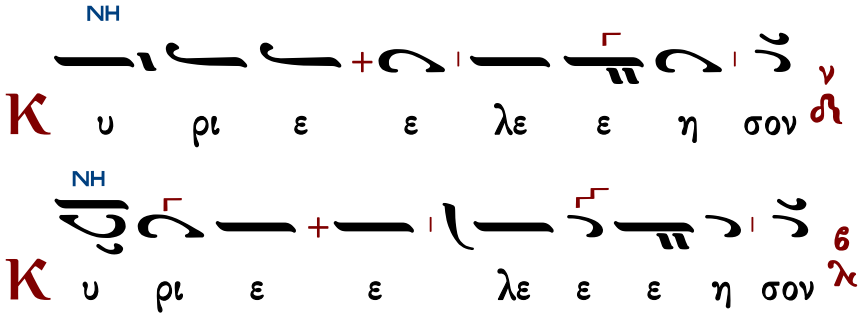

NH
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε η σον
NH
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

ἕτερα

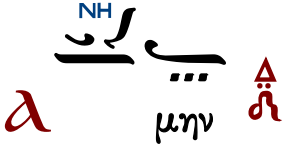

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄ — ἦχος β΄ — πρωτ.Κων.Παπαγιάννη Αντιφωνάριον 2009 σ.366#

∴ Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. 18:2

∴ Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἶδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. 96:6

∴ Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν οἱ υἱοί σου· καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. 44:17

∴ Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. 18:5

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἦχος Δι — Πανδέκτη 1851 σ.26#

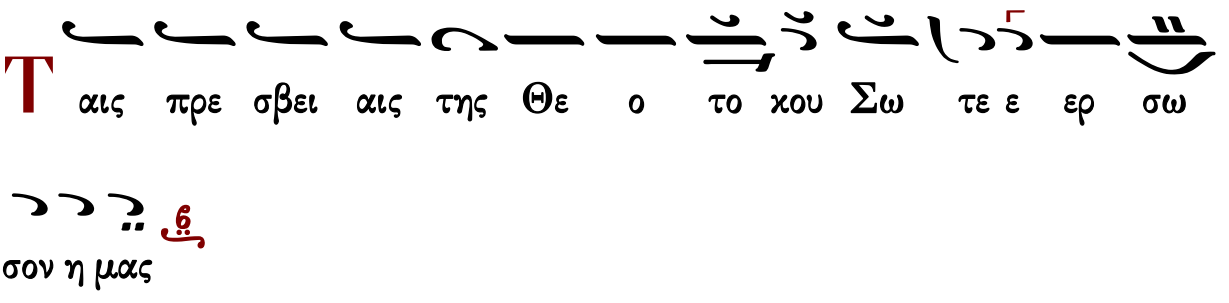

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

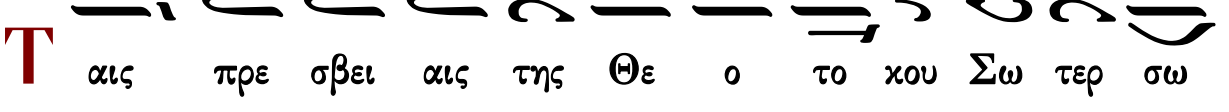

σον η μα α ας

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

ἀντίφωνον β′ — ἦχος β′ — πρωτ.Κων.Παπαγιάννη Αντιφωνάριον 2009 σ.366#

∴ Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν. 95:7
∴ Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. 95:3
∴ Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. 95:10
∴ Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς. 95:4

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἦχος Δι — Πανδέκτη 1851 σ.26#

C ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α γι οις θαυ
μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

Πανδέκτη, 1851 σ.11#

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα

να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η

με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι

ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι

στε ο Θε ος θα να τω θα νατον πα τη σας εις ων

της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο με

νος τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα

α ας

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ′ ἦχος β′

∴ Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. 88:6

∴ Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ; 88:7

∴ Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. 88:8

Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταί σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος, ὃν ἱκέτευε θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου Στεφάνου Λαμπαδαρίου Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἰσοδικὸν

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

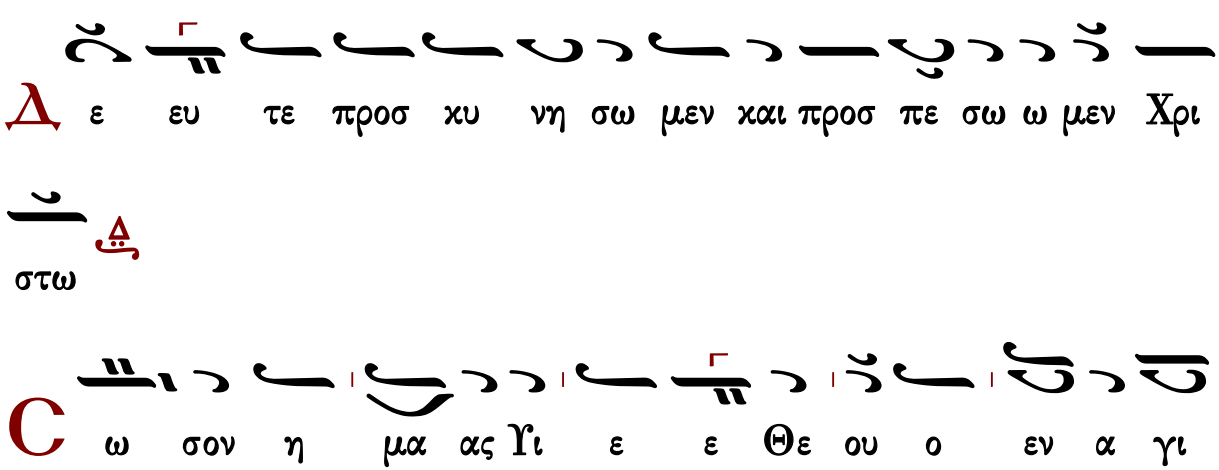

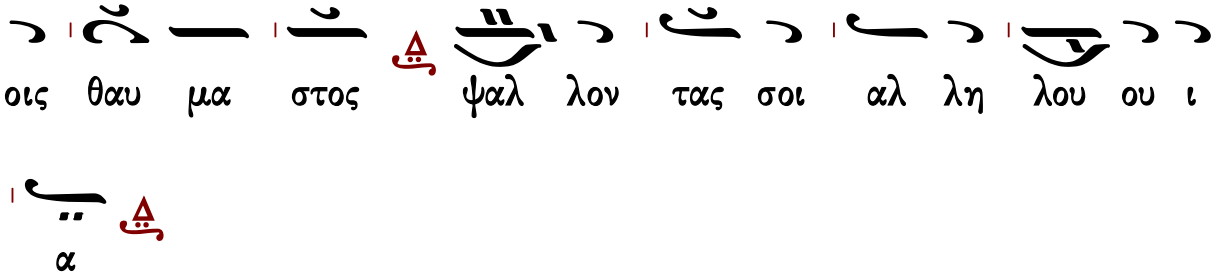

Ἀπολυτίκιον Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου

ἦχος β΄

Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταί σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος, ὃν ἱκέτευε θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου — Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον

ἦχος β΄

Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Γεωργίου Πρωγάκη — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

Γεωργίου Πρωγάκη Ι	ἦχος β΄	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Γεωργίου Πρωγάκη ΙΙ		Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.		

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος πλ.δ΄.

Πρόσχωμεν

∴ Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ. 18:5

∴ Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. 18:2

Σοφία

Καθολικῆς α΄ ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ ἀνάγνωσμα. 4:12-19

Πρόσχωμεν.

Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὅς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ᾽ ἡμῶν, ἵνα παῤῥησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ᾽ ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον· ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.74#

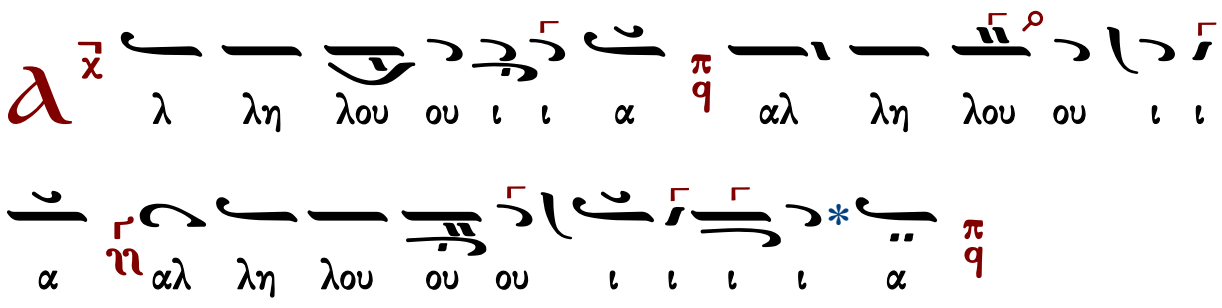

τὸ τέλος

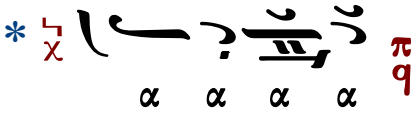

∴ Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. 88:6

∴ Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ; 88:7

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 19:25-27, 21:24-25
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, 25 εἱστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ
τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ· καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. 26 Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν
μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρί αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός
σου. 27 Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ᾽ ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν
ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια.
24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς, ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν, ὅτι
ἀληθὴς ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. 25 Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα
ἐὰν γράφηται καθ᾽ ἕν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

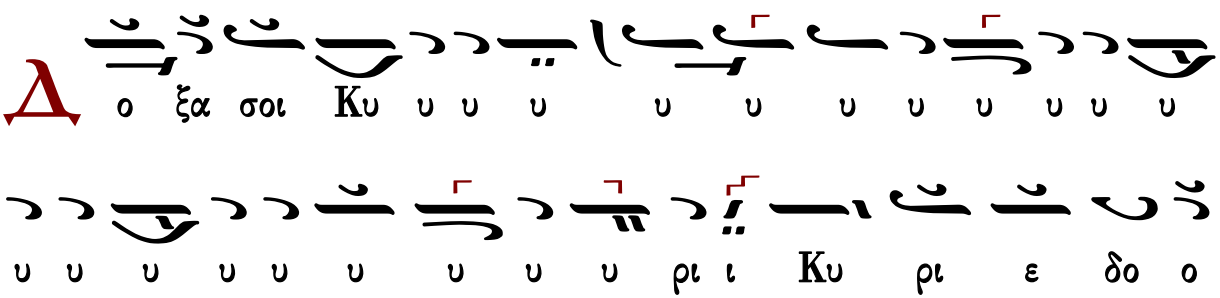

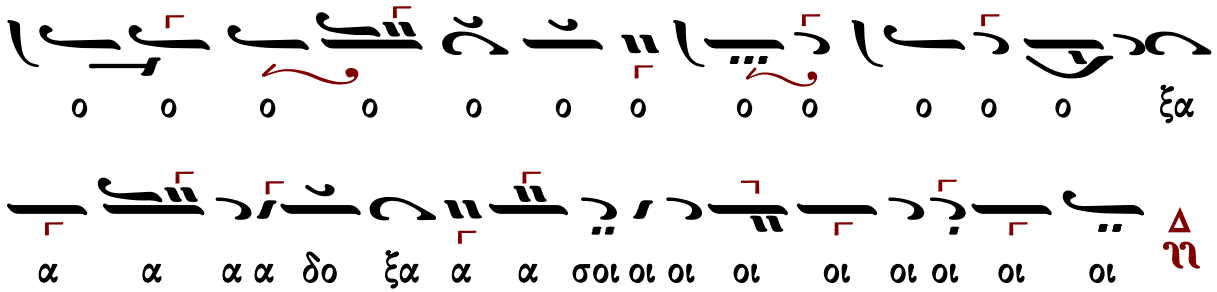

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος πλ.δ΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

349	Πέτρου Λαμπαδαρίου	391	Βασιλείου Νικολαΐδη Ι
494	Πέτρου Ἐφεσίου	557	Βασιλείου Νικολαΐδη ΙΙ
431	Θεοδώρου Φωκαέως	288	Θρασυβούλου Στανίτσα
459	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	398	Γεωργίου Καρακάση
315	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	244	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
351	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	348	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
328	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα	281	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
579	Γαβριὴλ Κουντιάδου	242	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
		362	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Λειτουργικά

Γεράσιμου Κανελλίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Θρασυβούλου Στανίτσα
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	τὰ κατὰ παράδοσιν	Ἀντωνίου Σύρκα
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Γεωργίου Καρακάση	Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν πλ.δ΄

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα.

468	Πέτρου Λαμπαδαρίου	244	Γεωργίου Καρακάση
315	Δανιὴλ Πρωτοψάλτου	198	Γεωργίου Τσατσαρώνη
458	Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	353	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
272	Ἀνδρέου Τσικνοπούλου	327	Κωνσταντίνου Λάμπρου
		---	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β΄		ἦχος πλ.α΄
Ι. Μ. Βατοπαιδίου	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν...
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν...
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείᾳ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρός τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος β′

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β′)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου — Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

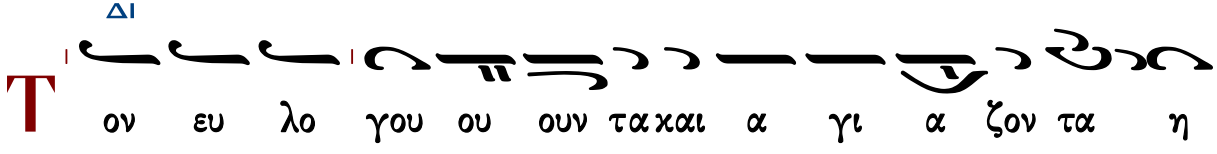

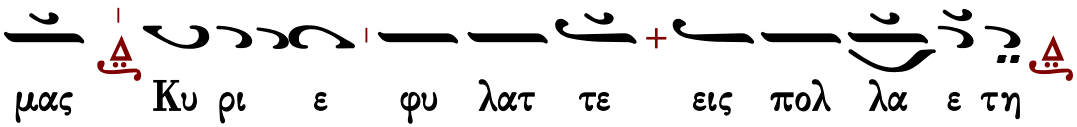

εἰς ἀρχιερατικήν Θείαν Λειτουργίαν

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.2#

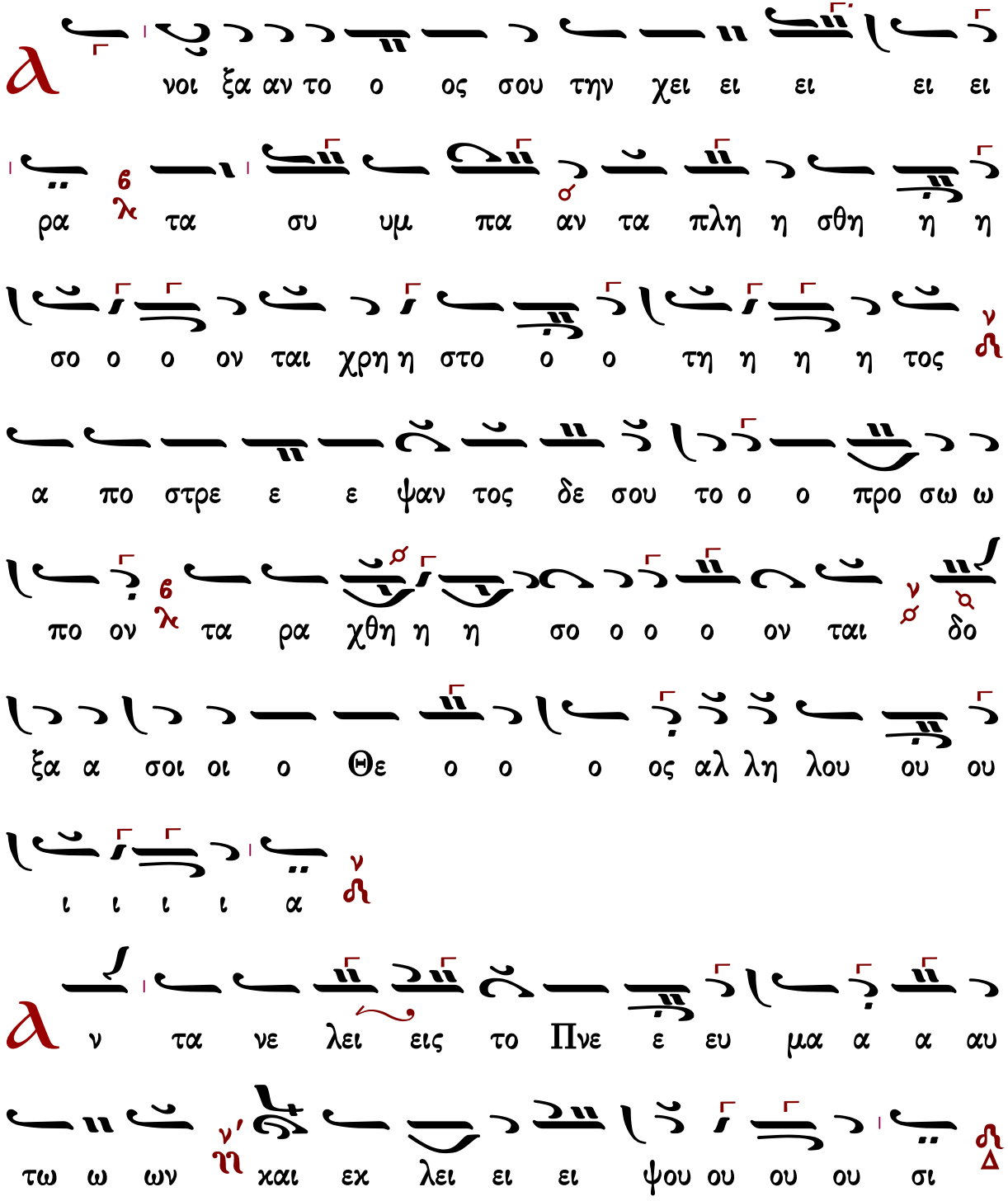

και εις τον χου ου ουν α α αυ τω ων ε πι
στρε ε ε ψου ου ου ου σιν δο ξα α σοι οι ο Θε
ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
ξα πο στε λεις το ο Πνε ε ευ μα α α α
σου και κτι σθη η σο ον ται αι και α να και
νι ι ι ει ει εις το προ ο σω ω πον τη η ης γη
ης Δο ξα σοι Πα α α τερ δο ο ξα α σοι οι Υι ι
ε ε ε ε ε δο ξα α σοι το Πνε ε ευ μα α
το ο ο Α α γι ι ι ον δο ξα α σοι οι
ο Θε ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

H

η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου

ου εις τους αι ω ω να α ας ευ φραν θη η σε

ται αι αι Κυ ρι ι ο ος ε πι τοις ε ε ερ

γοι οις α α αυ του δο ξα σοι οι οι Α γι ι ε δο

ο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δο

ξα α σοι οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α νι

ι ι ε ε ε δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο

ο ος α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Ο

ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ε πι ι ι τη η

η ην γην και ποι ων α α αυ την τρε ε ε ε

ε ε ε μειν ο α πτο με ε νος των ο ρε

ε ω ω ων χαι χα πνι ι ι ι ι ζο χαι χα

πνι ι ζο ο ον ται δο ο ξα σοι οι οι Α γι ι

ε δο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α

α α α α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα το α α α

α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον δο ξα α

σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ι ι ι α α

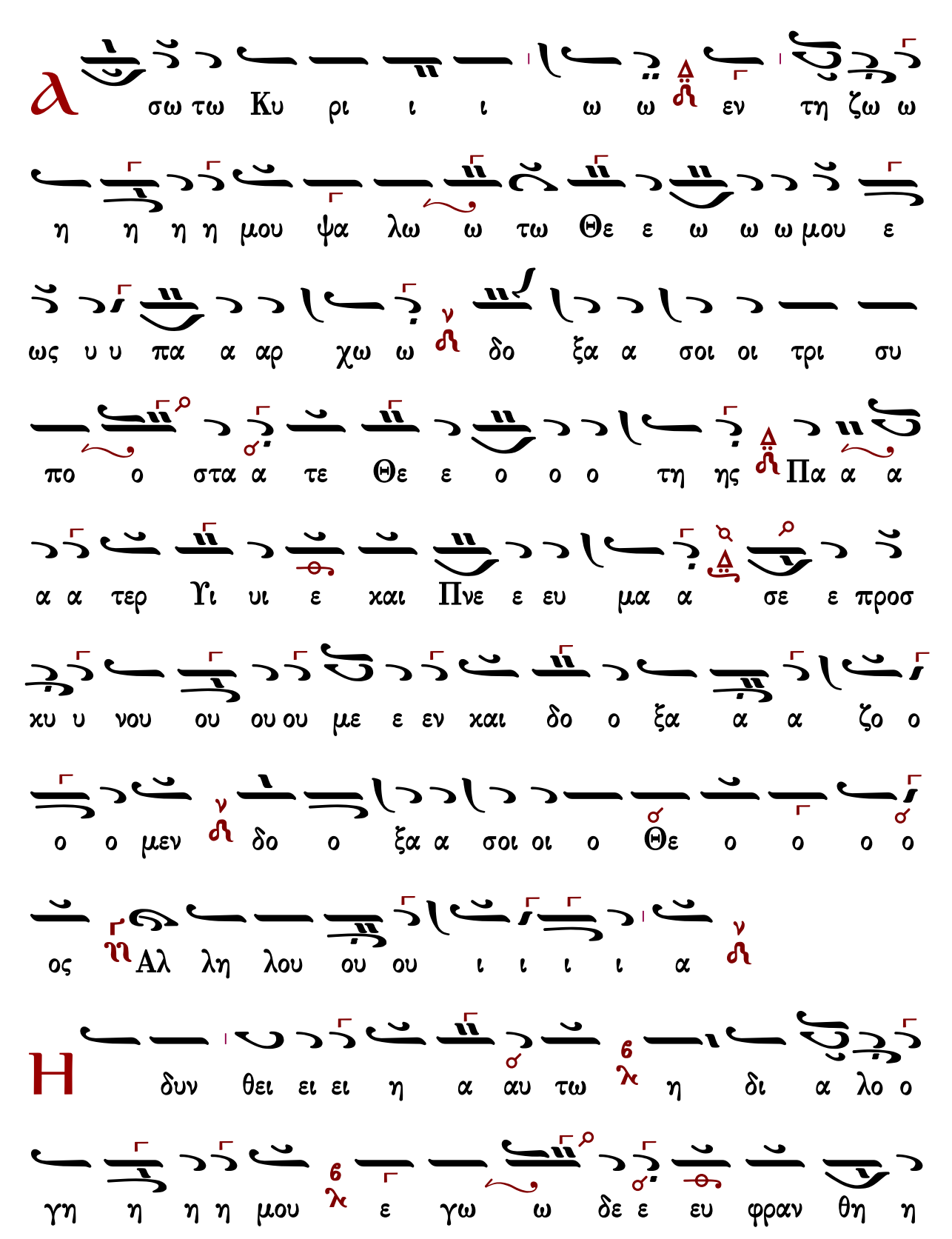

Α σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη ζω ω

η η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε

ως υ υ πα α αρ χω ω δο ξα α σοι οι τρι συ

πο ο στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α

α α τερ Υι υι ε και Πνε ε ευ μα α σε ε προσ

κυ υ νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο

ο ο μεν δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Η δυν θει ει ει η α αυ τω η δι α λο ο

γη η η η μου ε γω ω δε ε ευ φραν θη η

σο ο ο μαι ε πι τω Κυ υ ρι ι ι ω ω

δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ α α α να α α αρ

χε δο ξα α σοι Υι ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α

σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο α α γι ι ι

ον το ο μο ου ου σι ι ι ον και ο μο

ο ο ο ο ο θρο ο και ο μο ο θρο ο νο ον Τρι

α ας α γι α δο ο ο ο ο ξα α α α σοι δο

ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη

λου ου ου ου ου ι ι ι ι α

κ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο

ο ο τη η η η ης γη ης και α α α νο ο ο

μοι οι οι ω στε ε μη η υ υ πα α αρ χει

ειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι Πα α α τερ δο ξα α

σοι Υι υι ε ε ε ε δο ο ξα α α σοι το Πνε ε

ευ μα α α το α α α α α α γι ι ι το α α

γι ι ο ον Τρι α ας α γι α δο ο ο ξα α α

α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η

μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ο Η λι

ο ος ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ του

ε ε ε ε ε θου σχο ο ο τος και ε γε ε ε

νε ε το ο ο νυ υξ δο ο ξα α σοι οι Βα

σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α α

νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε δο ο ξα

α α σοι Παν το χρα α α το ο ορ συ υ υν

Υι υι ω ω και Πνε ευ μα α α τι Δο ο ξα

σοι οι ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα

σου ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο φι

ι ι α ε ποι οι οι η η η η σας δο ξα α σοι

Πα α τε ερ α α γε ε εν νη η η η τε δο

ξα α σοι οι Υι ε ε ε ε ε γεν νη η τε δο ο

ξα α α α σοι το Πνε ευ μα το ο ο α γι ι

ο ον το εκ του Πα α τρο ος ε εκ πο ρε ευ

ο ο ο με ε ε ε νον και εν Υι ω α να παυ

ο ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας α γι α δο

ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε

ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω

και αι α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω ω να α ας των αι ω ω ω νω ων α α

α μην

Α λ λη λου ι ι α α λη λου ι ι α αλ

λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου

ου ου ι ι ι ι α

Α λ λη λου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ

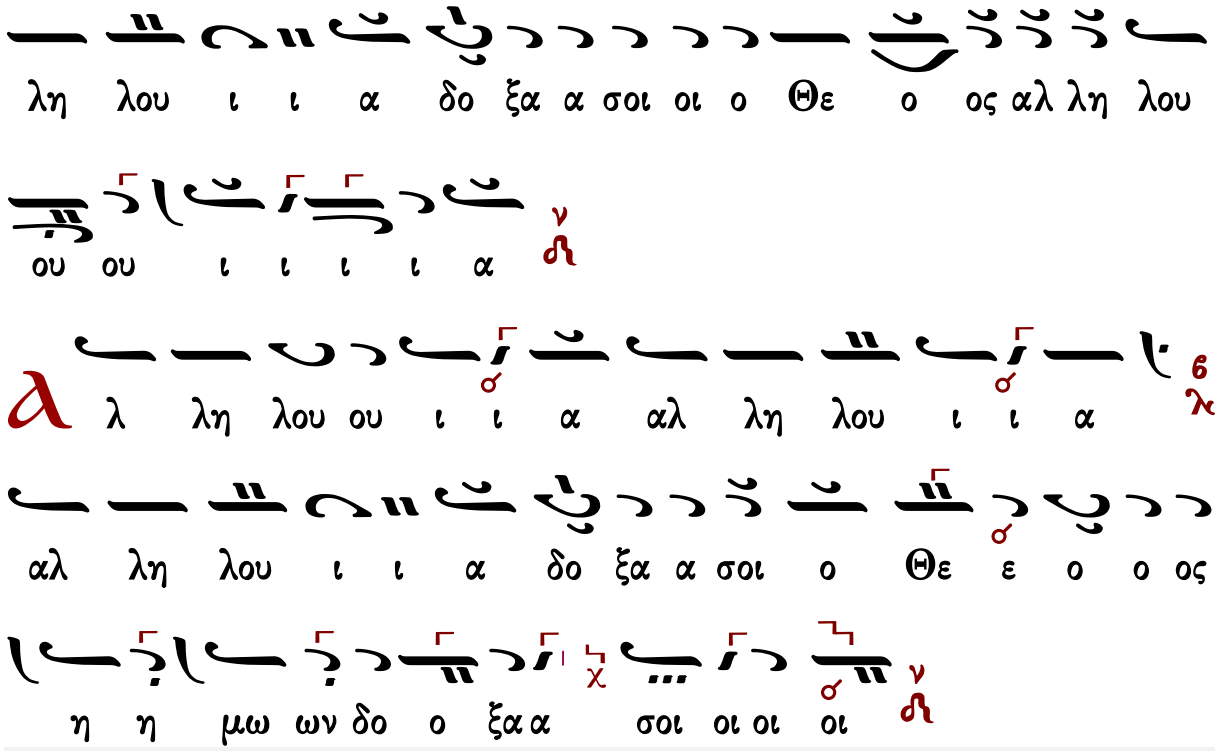

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος 4 q Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.183*

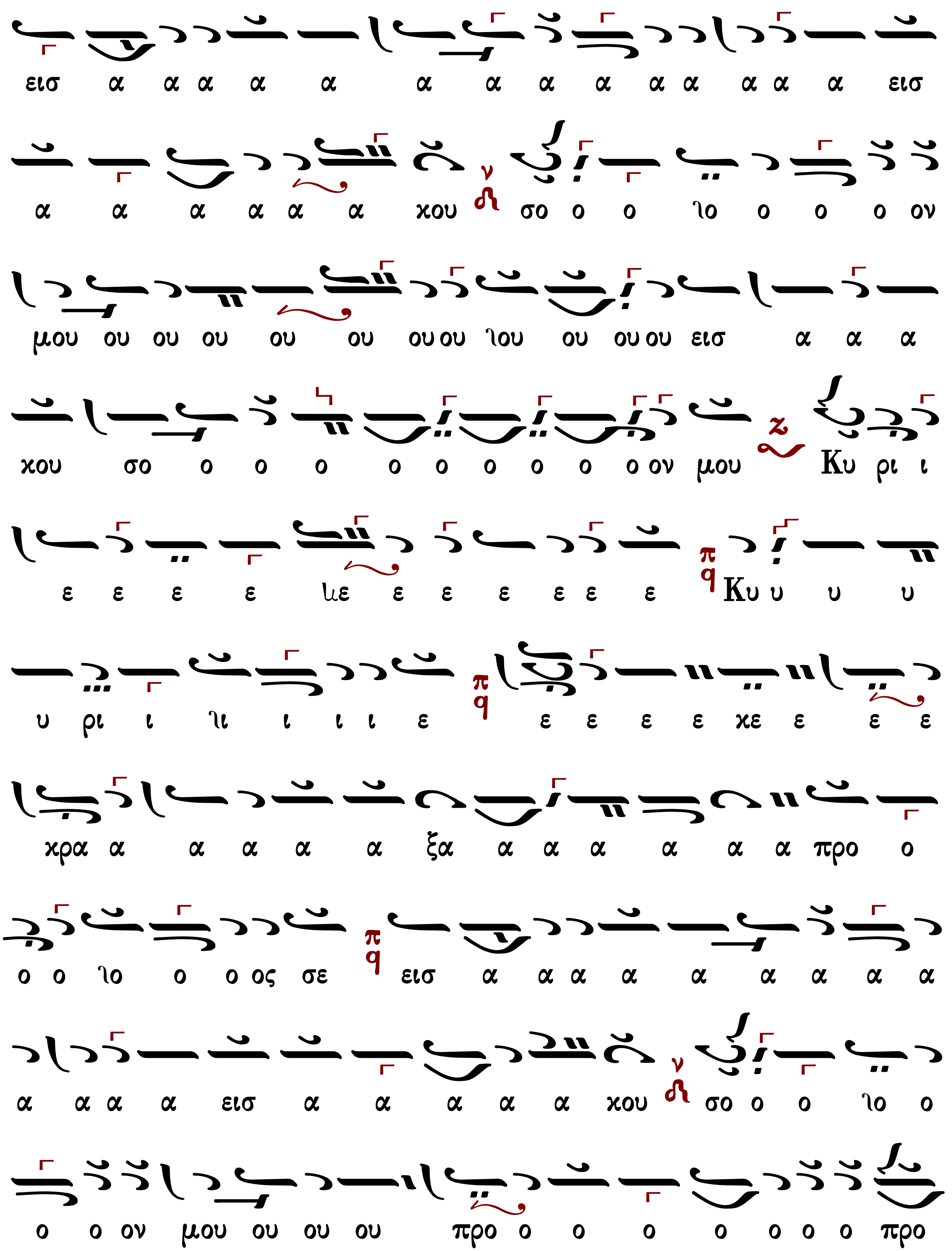
εισ α α α α α α α α α α α α α α εισ
α α α α α α χου σο ο ο ιο ο ο ο ον
μου ου ου ου ου ου ου ου ιου ου ου ου εισ α α α
χου σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον μου Κυ ρι ι
ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε Κυ υ υ υ
υ ρι ι ιι ι ι ι ε ε ε ε ε χε ε ε ε
κρα α α α α α ξα α α α α α α προ ο
ο ο ιο ο ο ος σε εισ α α α α α α α α α
α α α α εισ α α α α α χου σο ο ο ιο ο
ο ο ον μου ου ου ου προ ο ο ο ο ο ο ο προ

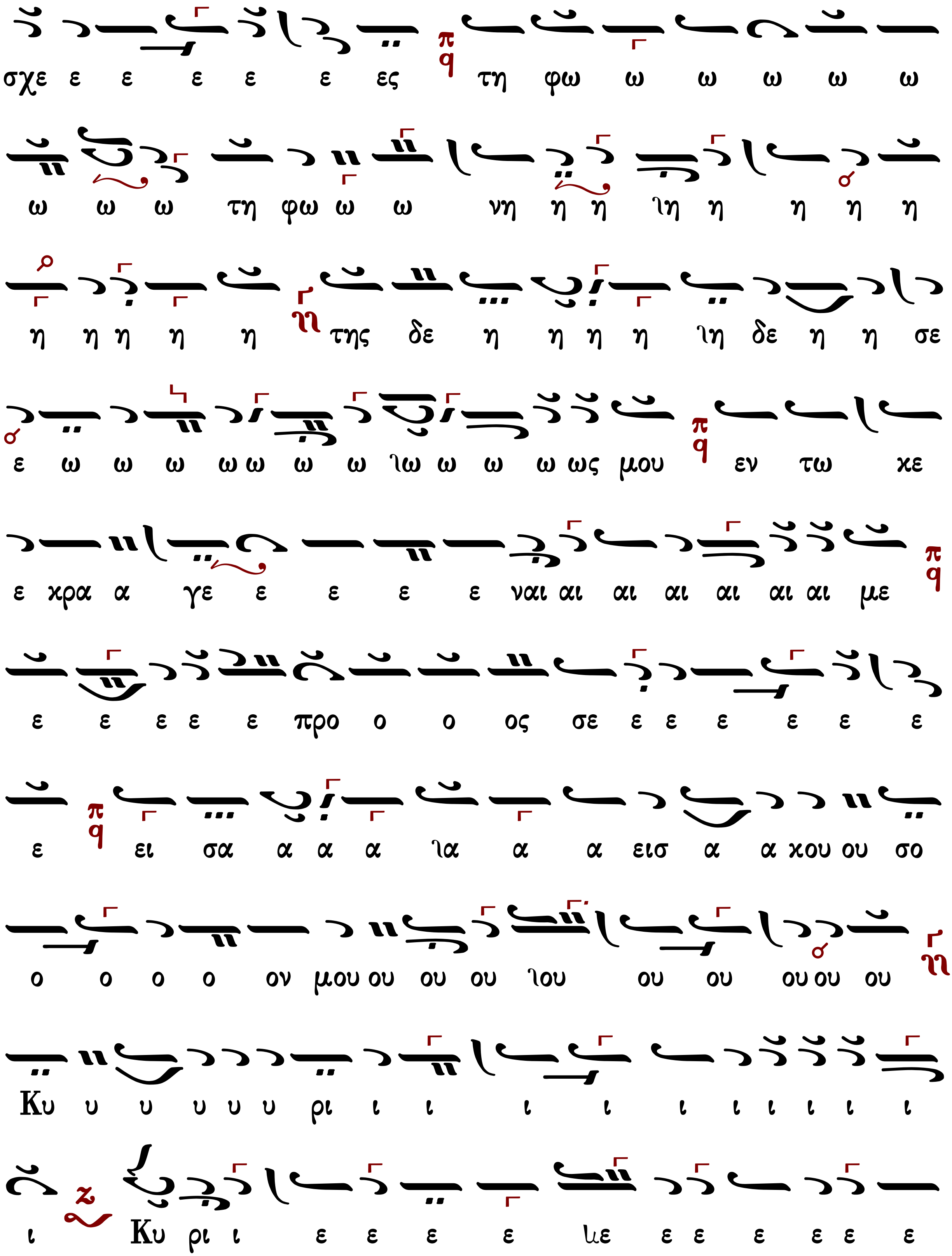
σχε ε ε ε ε ε ες τη φω ω ω ω ω ω
ω ω ω τη φω ω ω νη η η λη η η η η
η η η η η της δε η η η η λη δε η η σε
ε ω ω ω ω ω ω ω λω ω ω ω ως μου εν τω χε
ε χρα α γε ε ε ε ε ναι αι αι αι αι αι αι με
ε ε ε ε ε προ ο ο ος σε ε ε ε ε ε ε
ε ει σα α α α λα α α εισ α α κου ου σο
ο ο ο ο ον μου ου ου ου λου ου ου ου ου ου
Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι Κυ ρι ι ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε

Πέτρου Βυζαντίου

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος πλ. δ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.1*

σο ο ο ο ο ον μου εισ α χου σον μου ου Κυ υ
υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε χε ε χρα ξα προ ος
σε ε εισ α χου σο ο ον μου ου προ ο σχες τη
φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω ω ως μου
εν τω χε χρα γε ε ναι με προ ος σε ε ε εισ α
χου σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε
Κα τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η
η η μου ως θυ μι ι α α μα α α ε εν ω
πι ο ο ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ων χει ει
ρω ων μου θυ σι α ε σπε ρι ι νη η εισ α χου

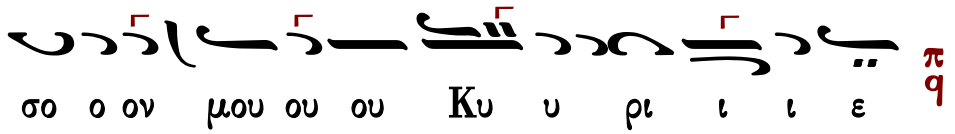

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ψαλμὸς ρμ′ (140)

Ἦχος ϟ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.1#

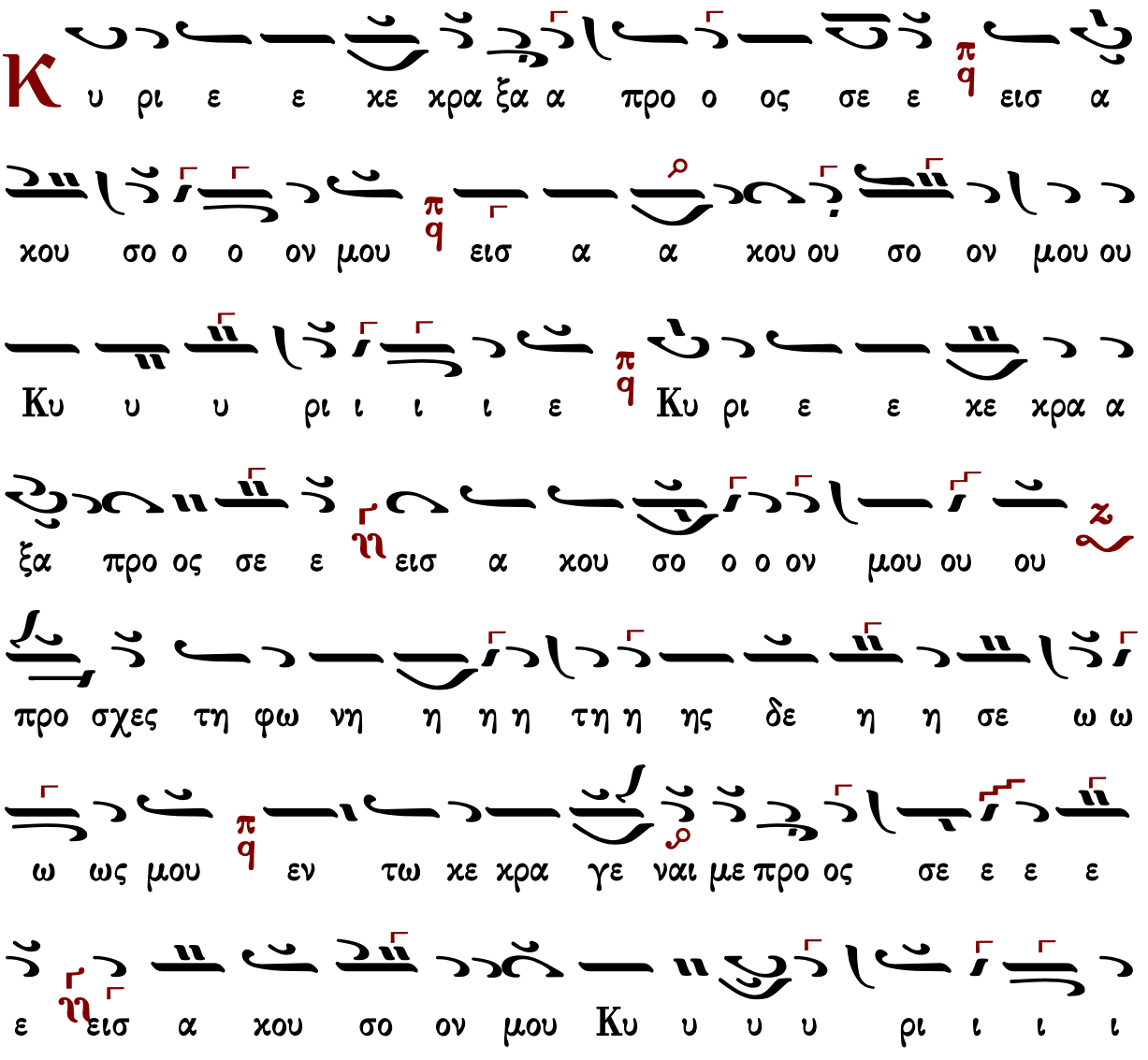

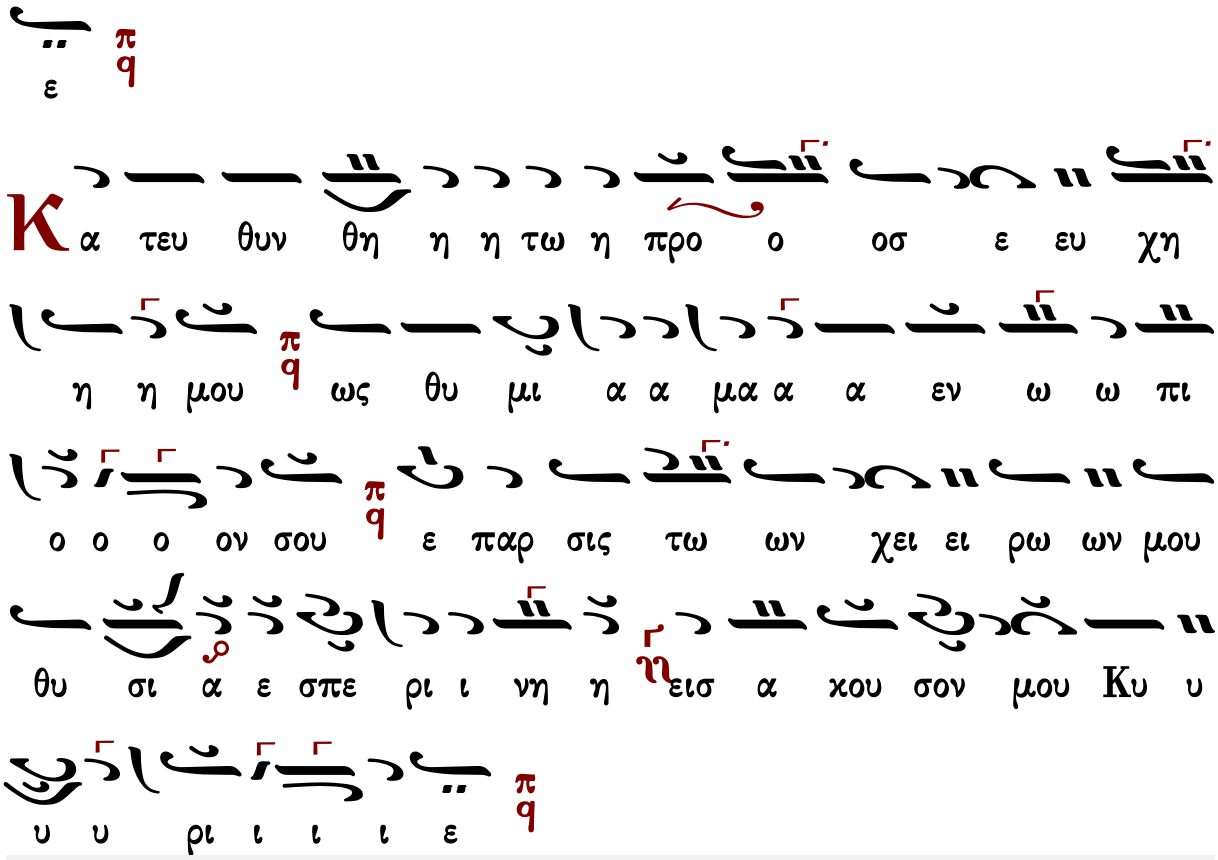

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος δ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.5*

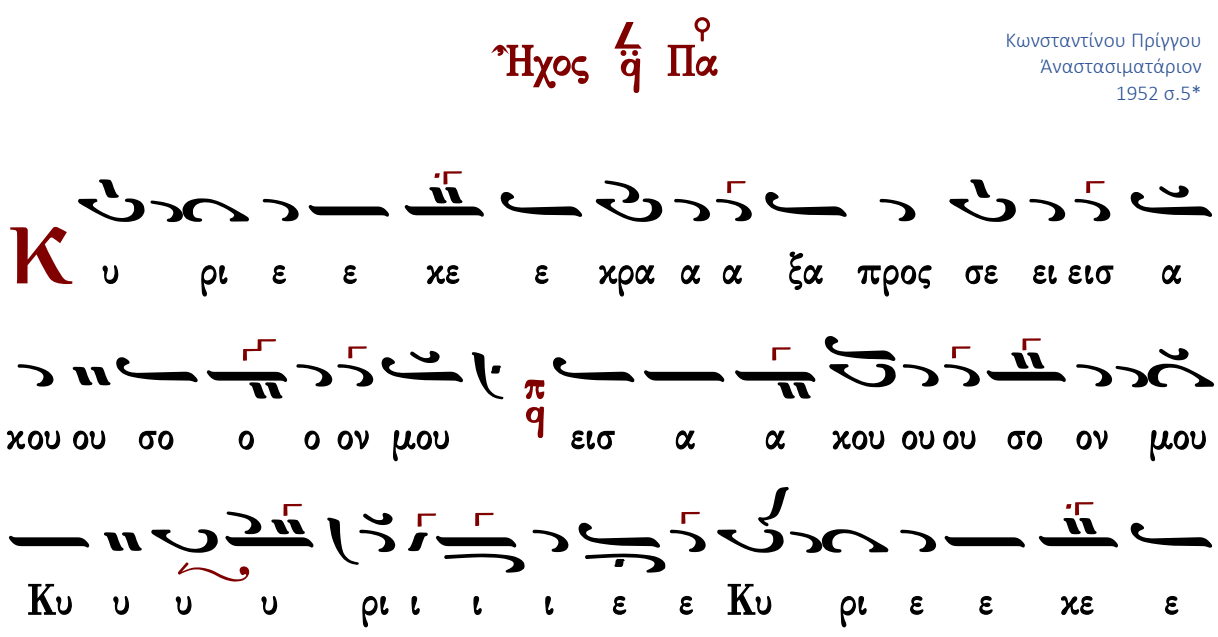

χρα α α ξα προς σε ει εισ α χου ου σο ο ο ον μου

προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης δε η

η η σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω χε χρα

γε ε ναι αι με ε προ ος σε ε ε εισ α α χου ου ου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η η η τω η προσ ε ευ χη η η η

μου ως θυ μι ι ι α α μα α α α εν ω

ω ω πι ι ι ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ω

ων χει ει ρω ων μου θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η

η εισ α α χου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.122*

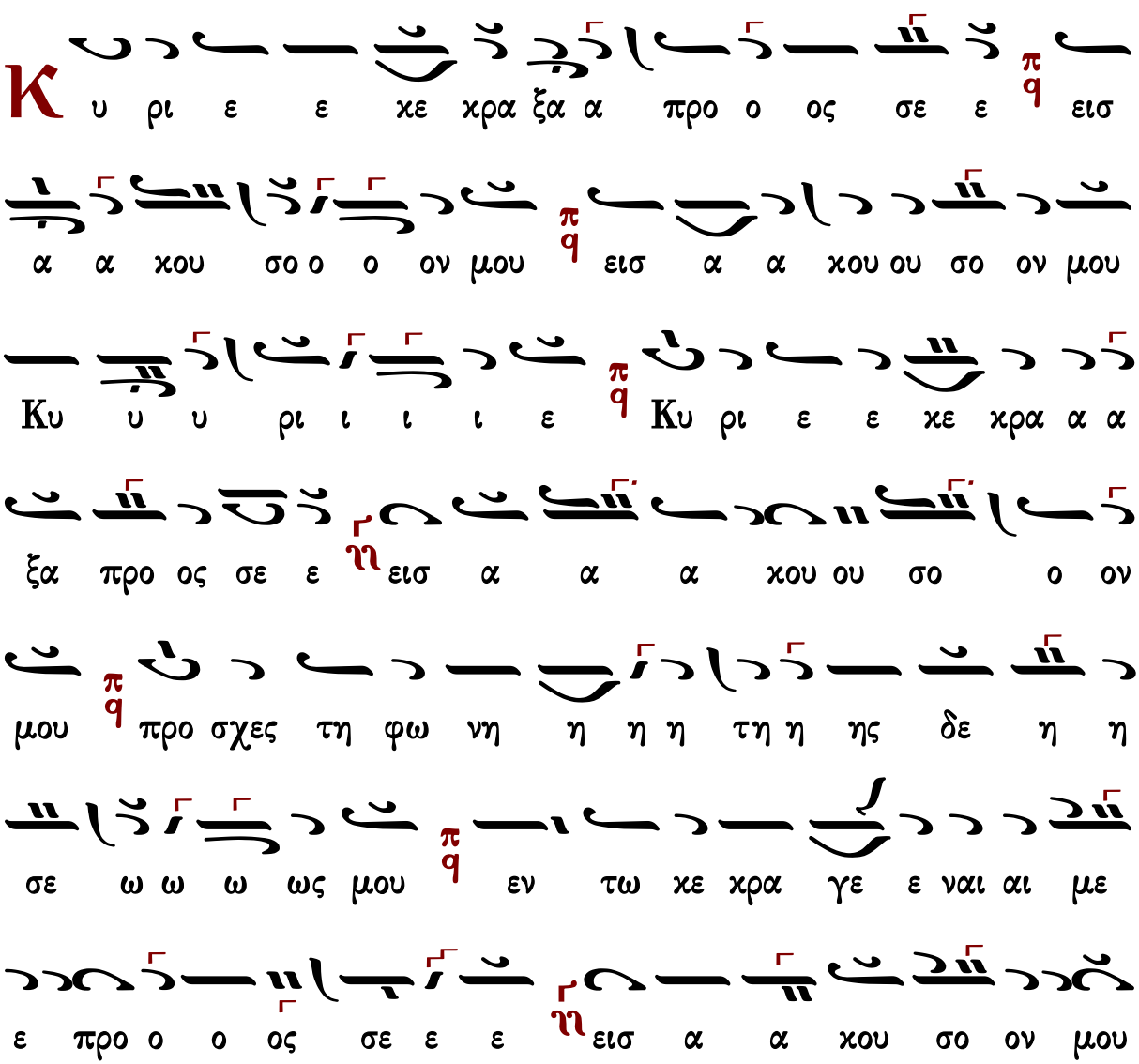

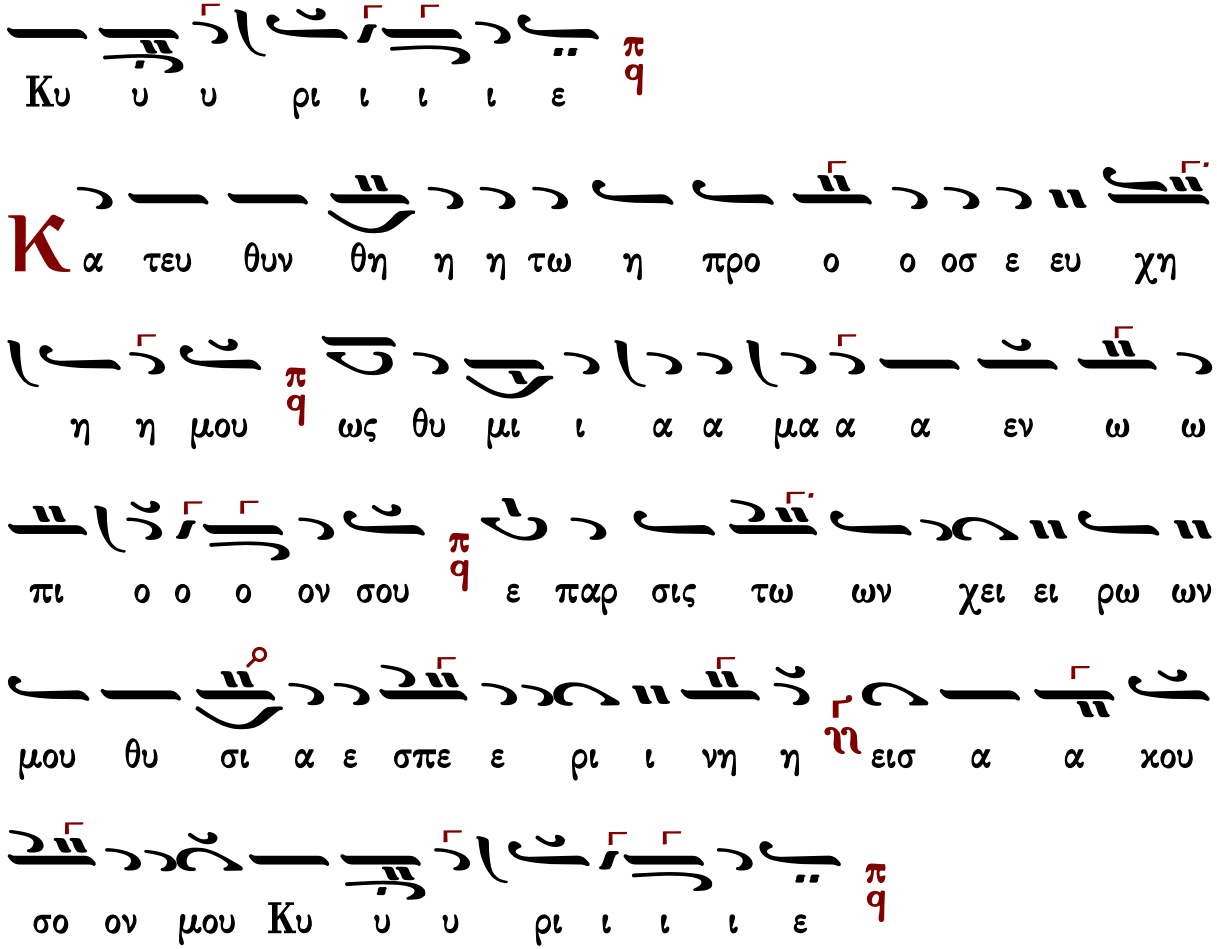

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.88*

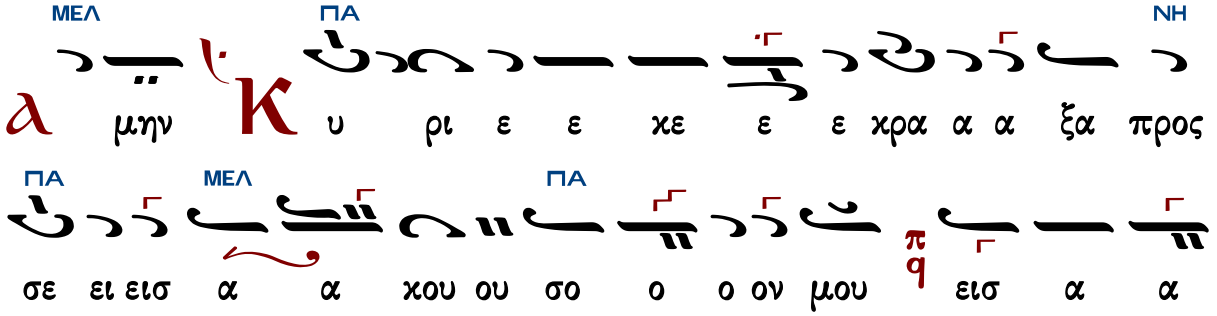

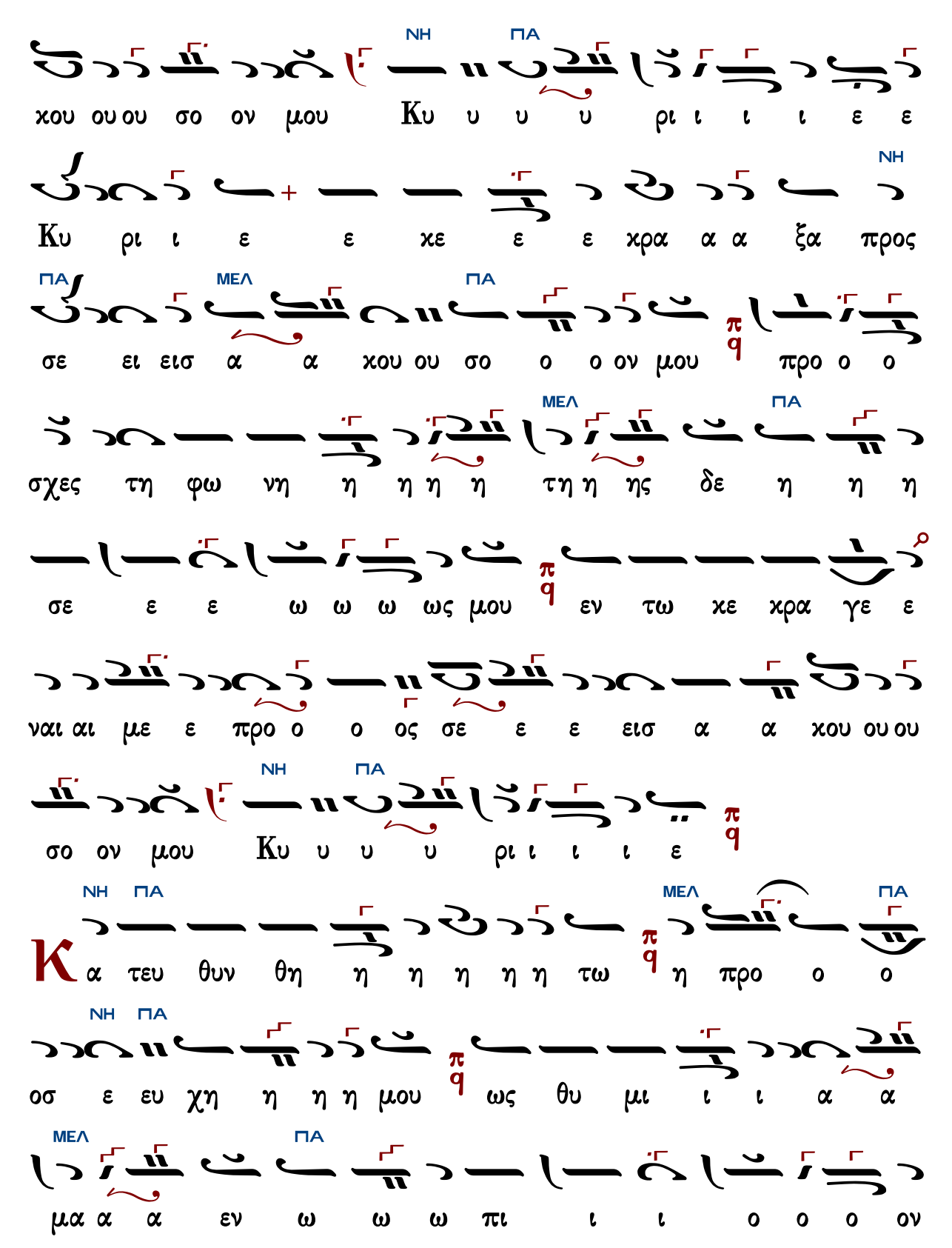
ΝΗ ΠΑ
χου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε
ΝΗ
Κυ ρι ι ε ε κε ε ε κρα α α ξα προς
ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
σε ει εισ α α χου ου σο ο ο ον μου προ ο ο
ΜΕΛ ΠΑ
σχες τη φω νη η η η η τη η ης δε η η η
σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε
ναι αι με ε προ ο ο ος σε ε ε εισ α α χου ου ου
ΝΗ ΠΑ
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Κα τευ θυν θη η η η η η τω η προ ο ο
ΝΗ ΠΑ
οσ ε ευ χη η η η μου ως θυ μι ι ι α α
ΜΕΛ ΠΑ
μα α α εν ω ω ω πι ι ι ο ο ο ον

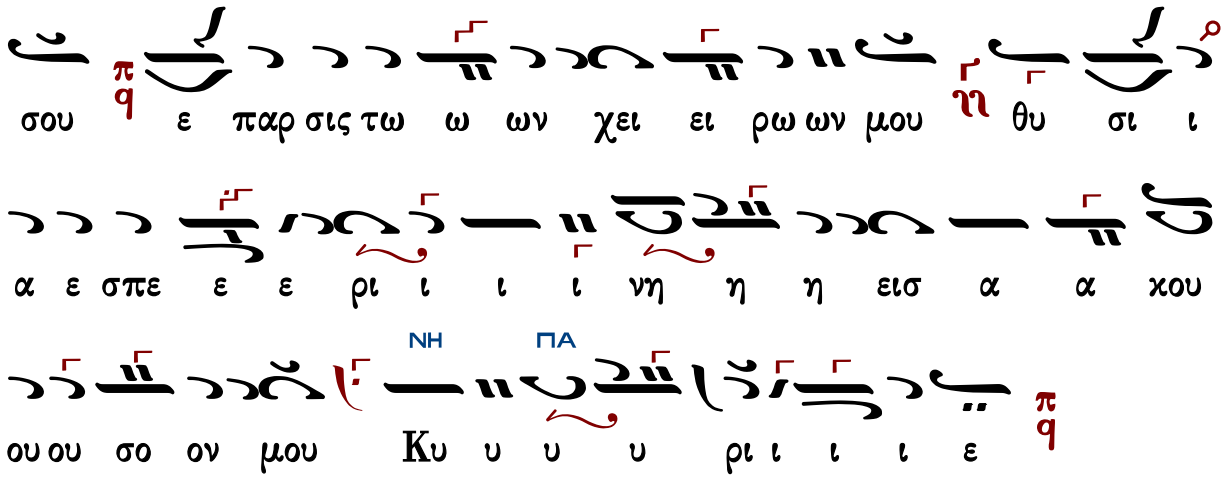

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.5/16*

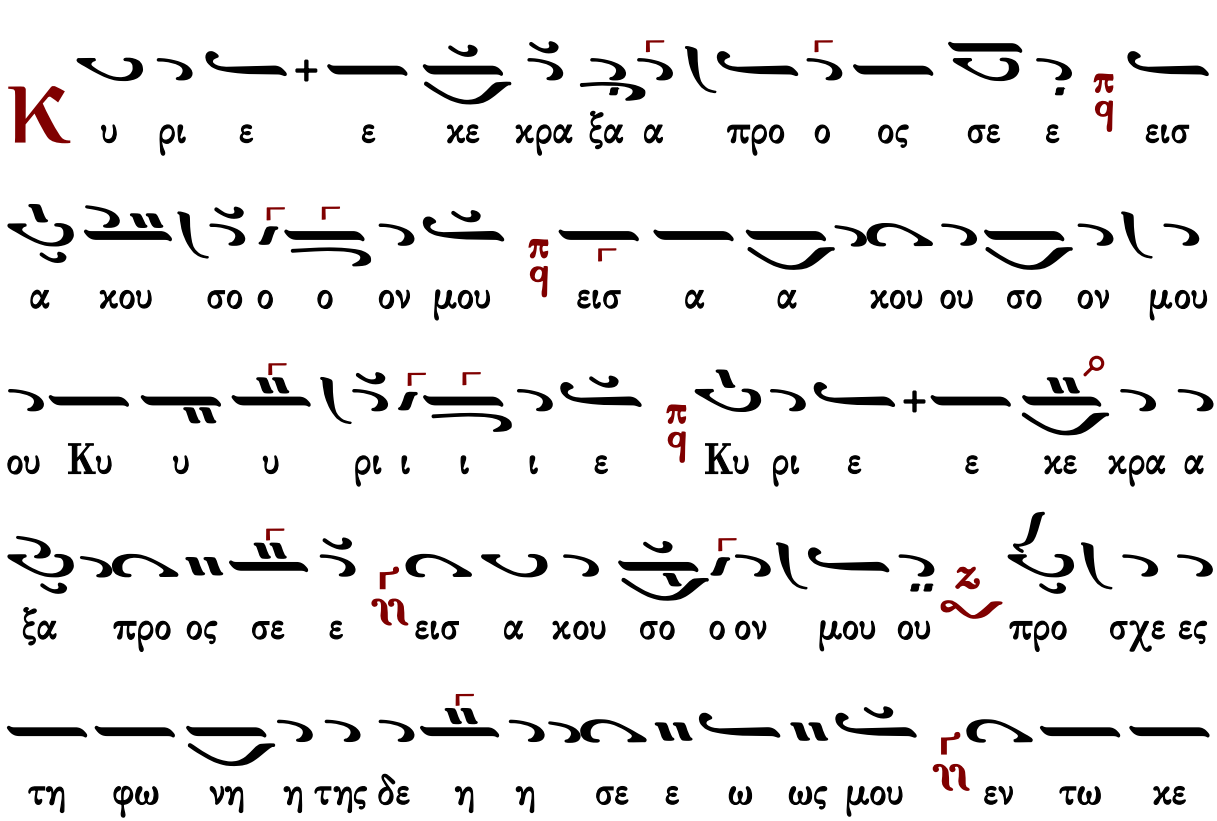

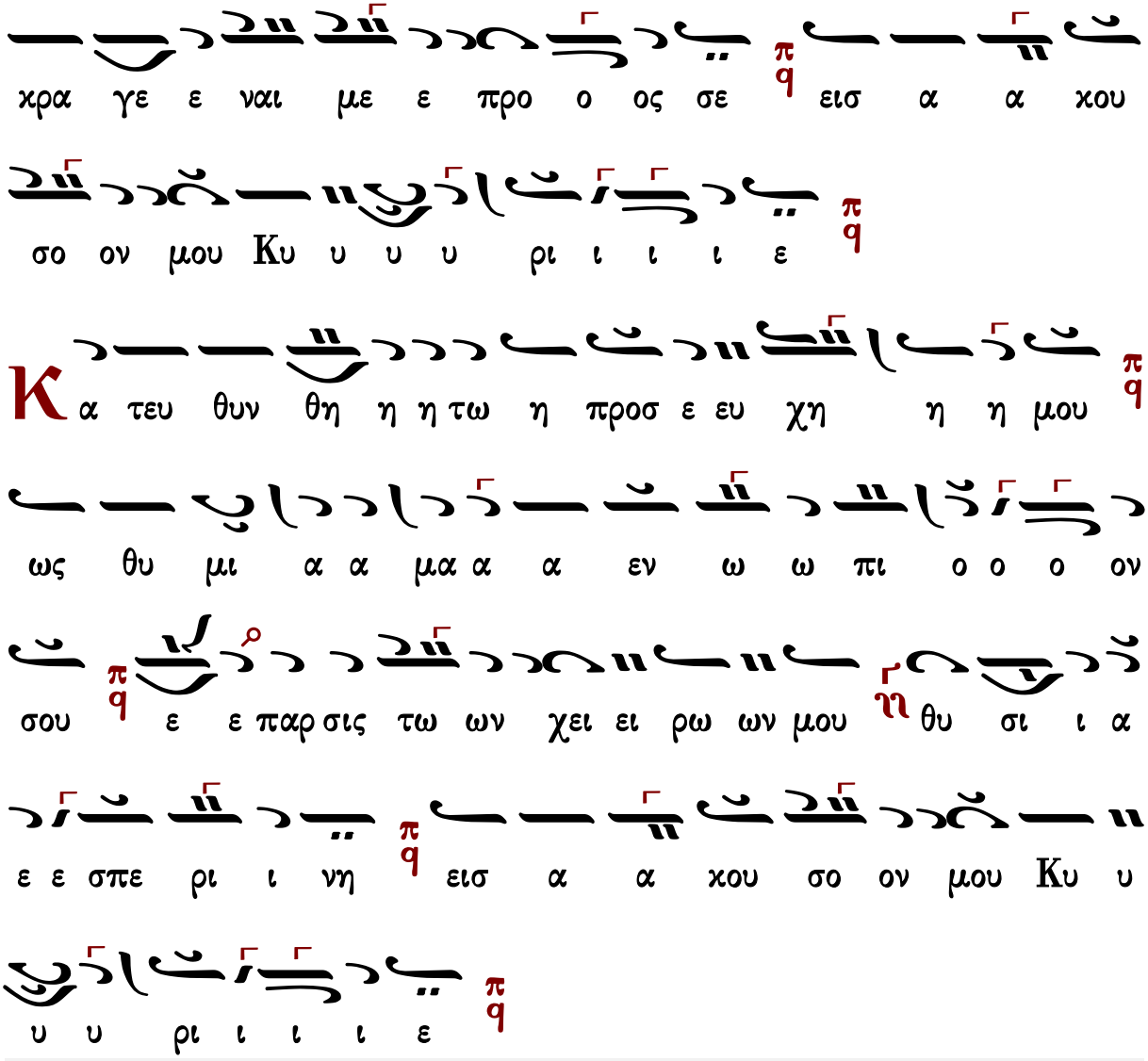
χρα γε ε ναι με ε προ ο ος σε εισ α α χου
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
Κ α τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η μου
ως θυ μι α α μα α α εν ω ω πι ο ο ο ον
σου ε ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου θυ σι ι α
ε ε σπε ρι ι νη εισ α α χου σο ον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ἀργὸν εἱρμολογικὸν

ἀργὸν εἱρμολογικὸν

Ἦχος ϙ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2003 σ.114/1462*

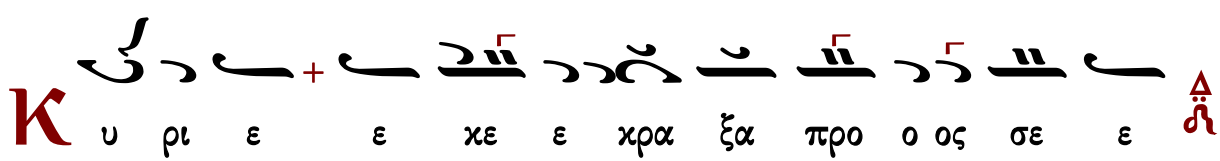
Κ υ ρι ε ε κε ε κρα ξα προ ο ος σε ε

εισ α χου ου σο ο ον μου εισ α α χου ου σο ον

μου ου Κυ υ ρι ι ε ε Κυ υ ρι ι ε ε χε

ε ε χρα α ξα προ ος σε ε εισ α α α α α χου

σο ον μου προ ο σχες τη φω ω νη της δε η η

σε ε ω ω ω ω ω ως μου εν τω χε χρα γε ε

ναι αι με ε προ ο ος σε εισ α α χου σο

ον μου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη τω η προ οσ ευ χη η η μου

ως θυ μι ι α α μα εν ω ω πι ι ι ο ο ο ο

ον σου ε ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω

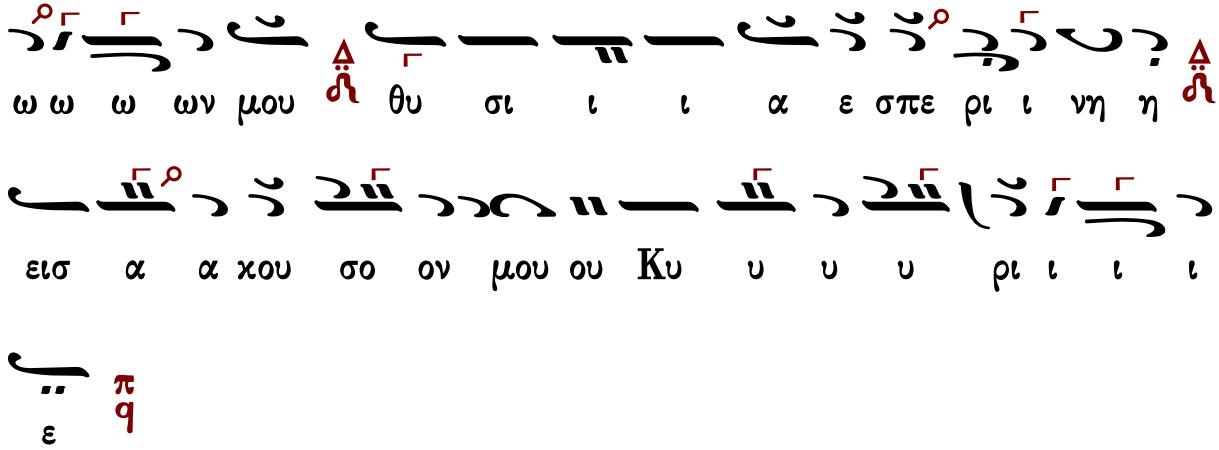

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος πλ. δ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Νέον Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.2*

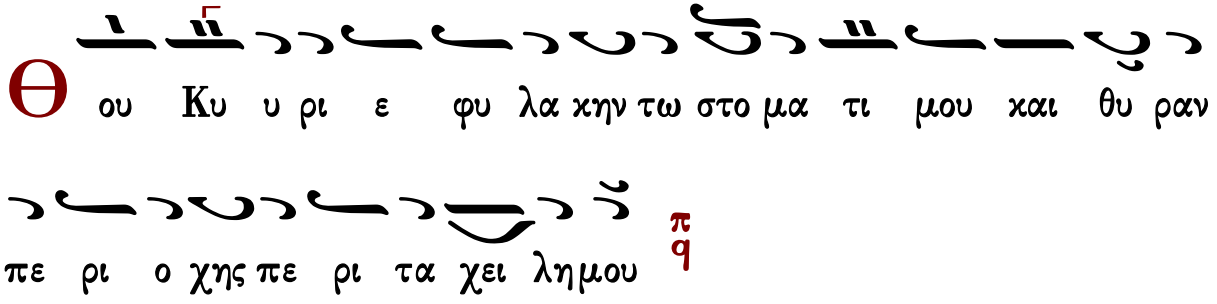

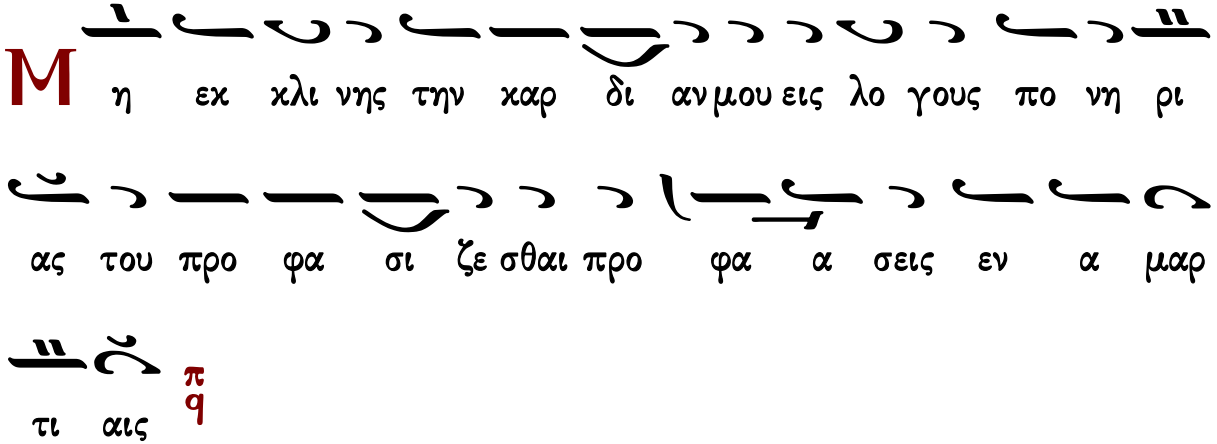

C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι αν

και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Ϡ κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σχορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα των α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε

νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελθω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην

Θ χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την

θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω ω

Θ ν τω εχ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε γνως τας τρι βους μου

Θ ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην

ε χρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον

και ουχ η ην ο ε πι γι νω σχων με

Λ πω λε το φυ γη α πε μου και ουχ ε ε

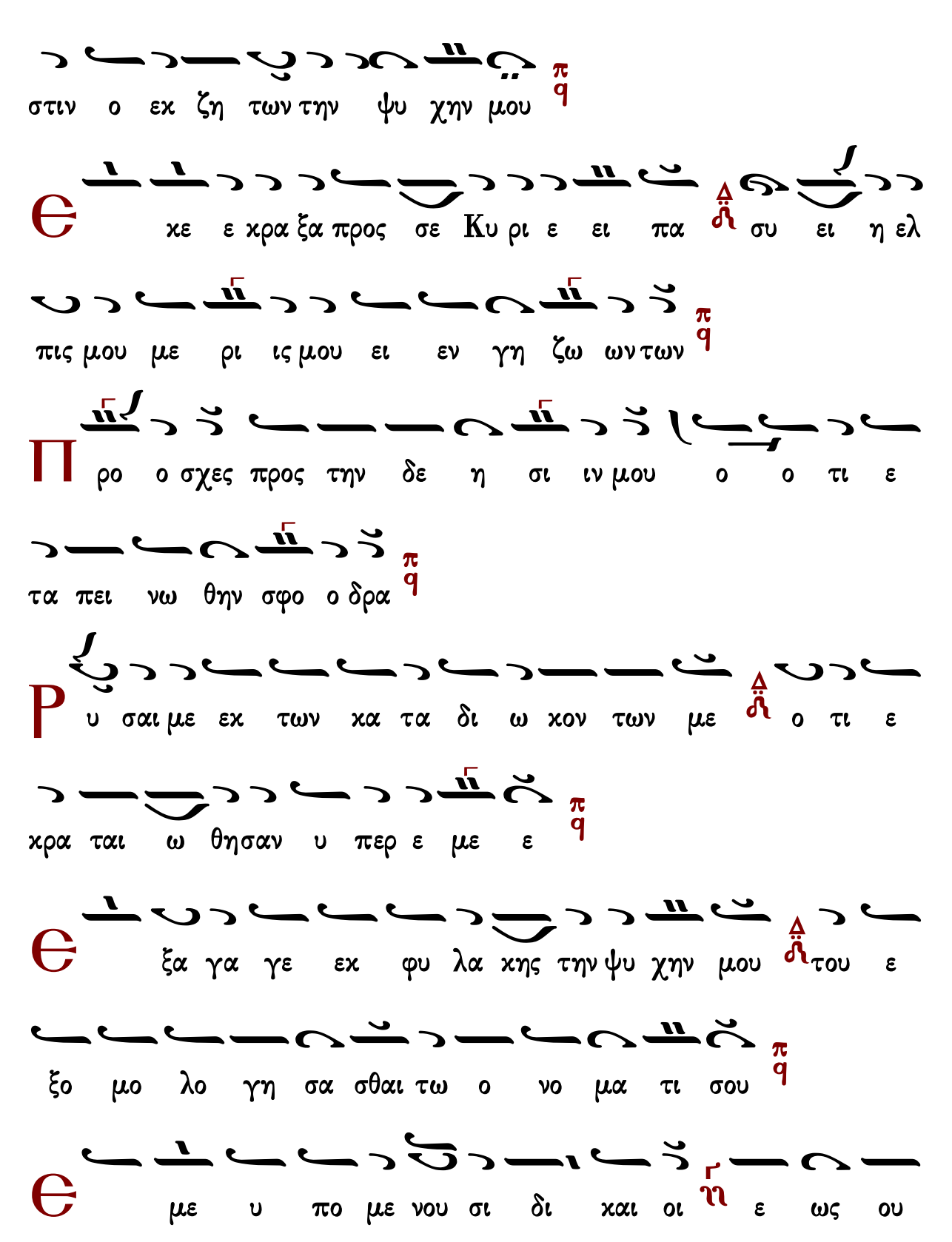
στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η ελ
πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των
Προ ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε
τα πει νω θην σφο ο δρα
Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε
ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε
ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου
με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου

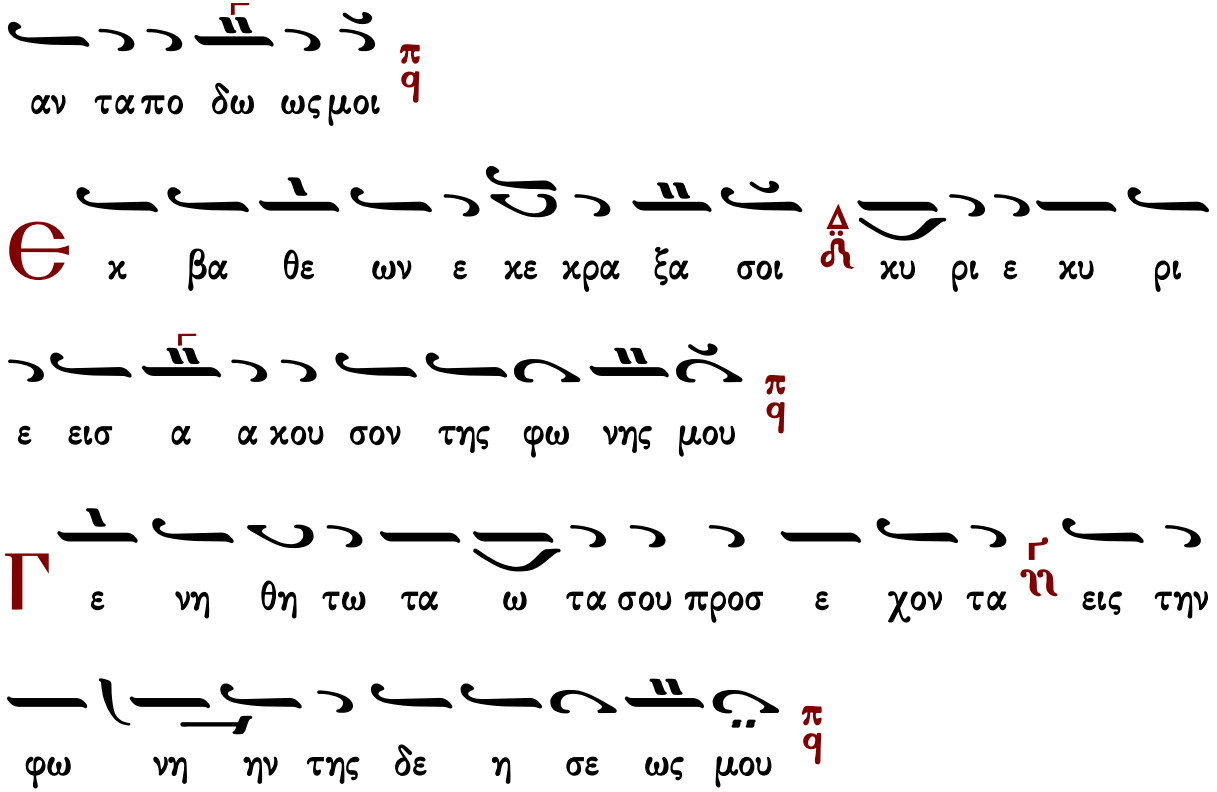

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος δ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.2#

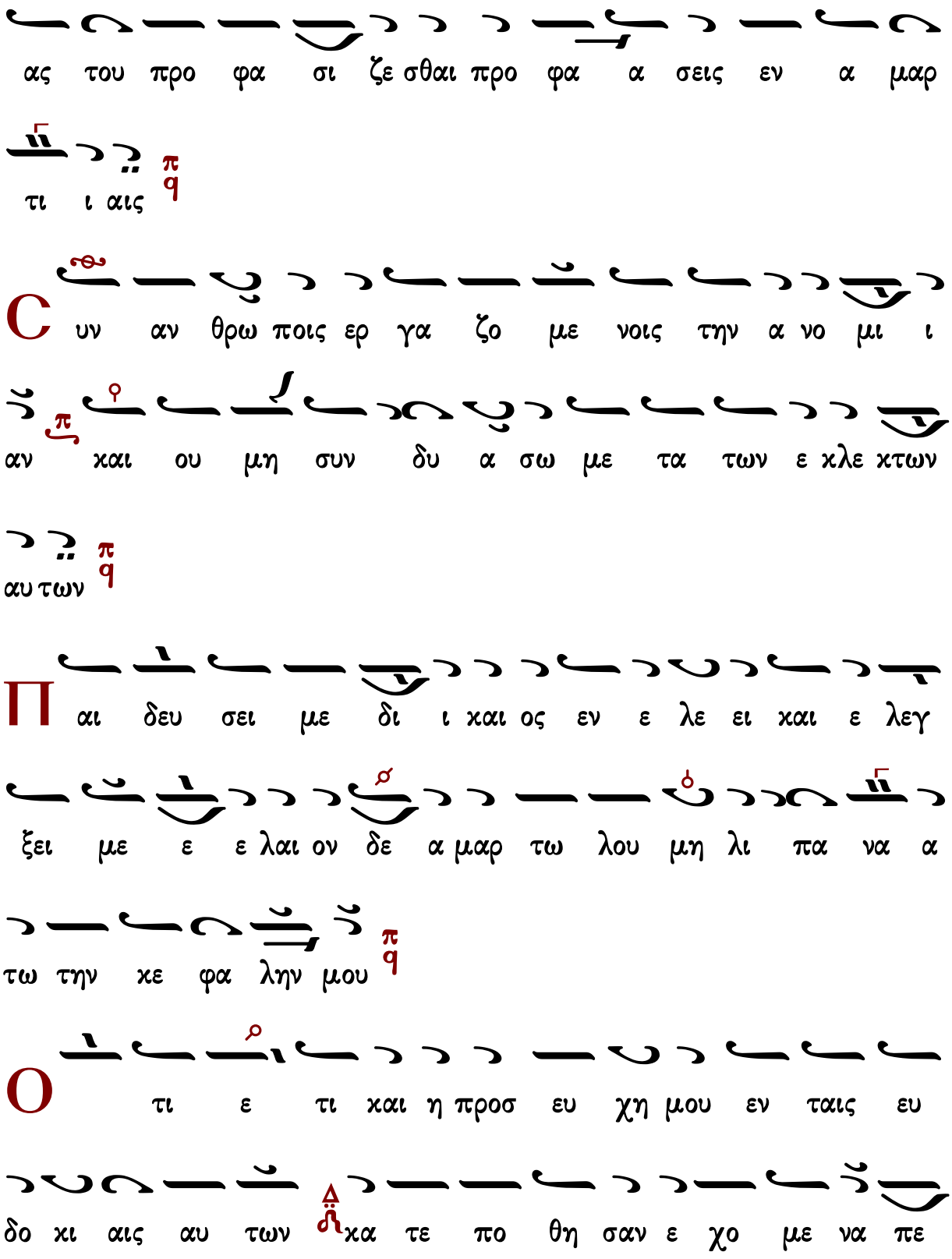
ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ
τι ι αις
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων
αυ των
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α
τω την κε φα λην μου
O τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ
δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

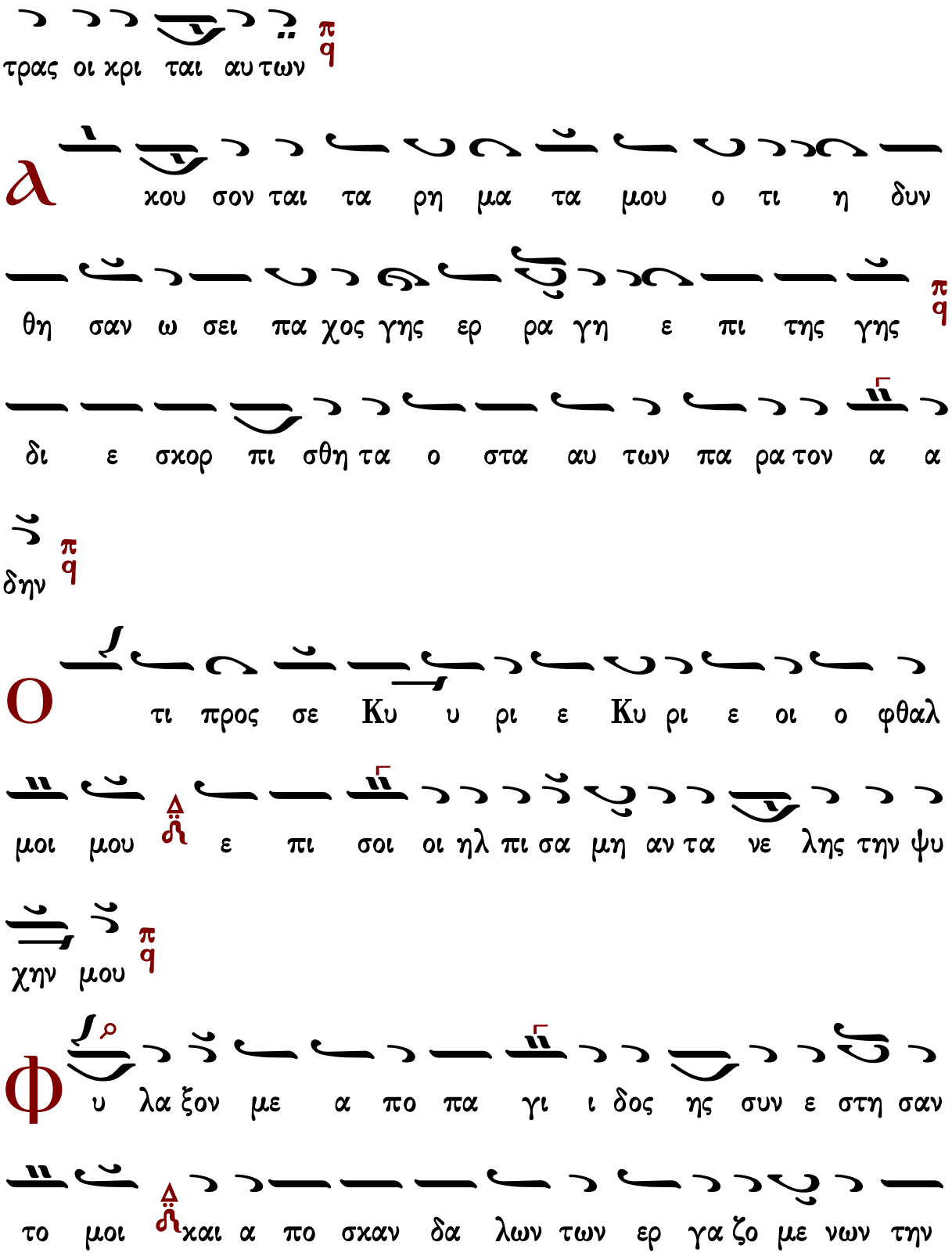
τρας οι χρι ται αυ των
λ χου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης
δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α
δην
ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χην μου
φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

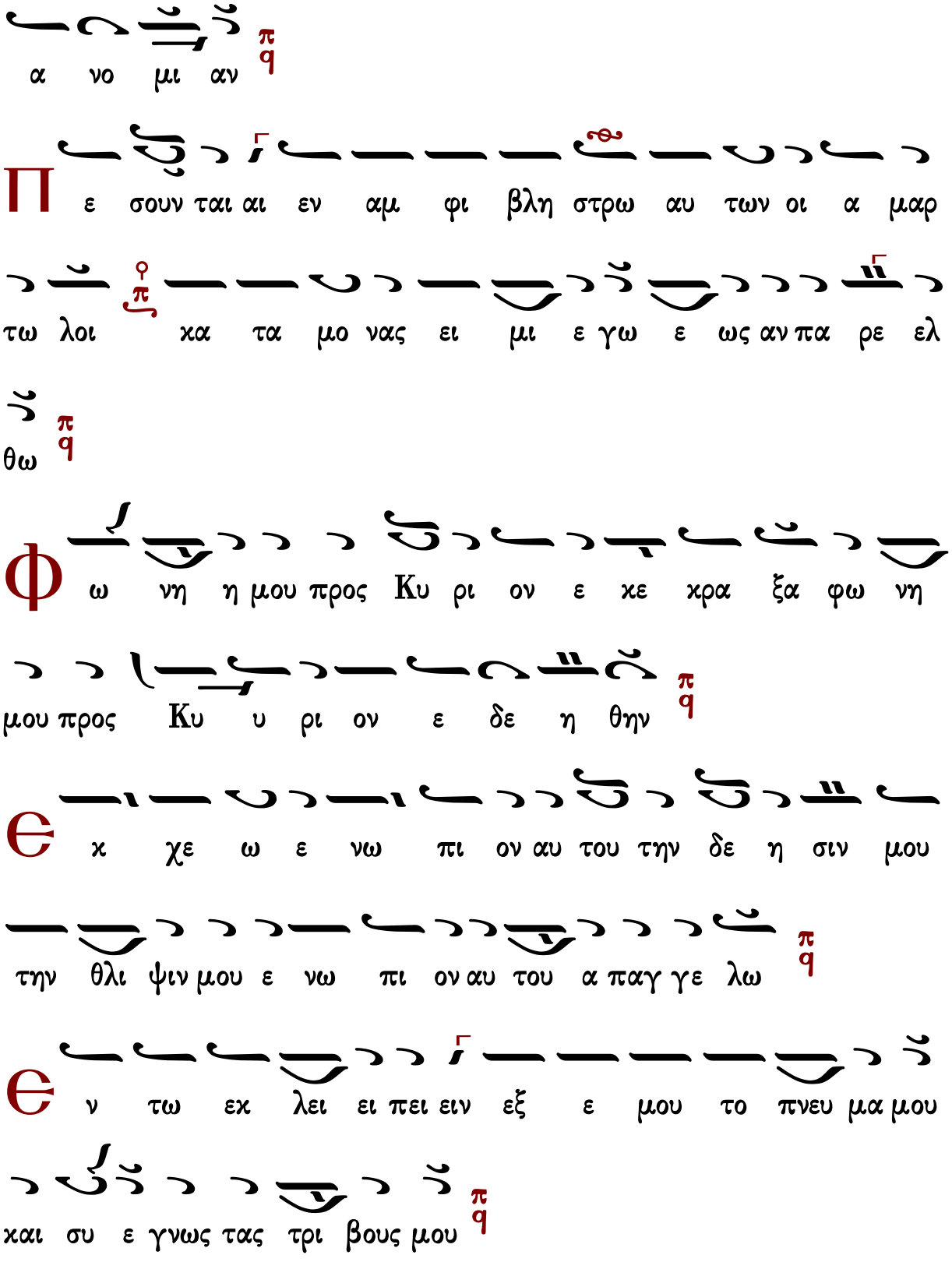
α νο μι αν
Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
Є κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
Є ν τω εκ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γνως τας τρι βους μου

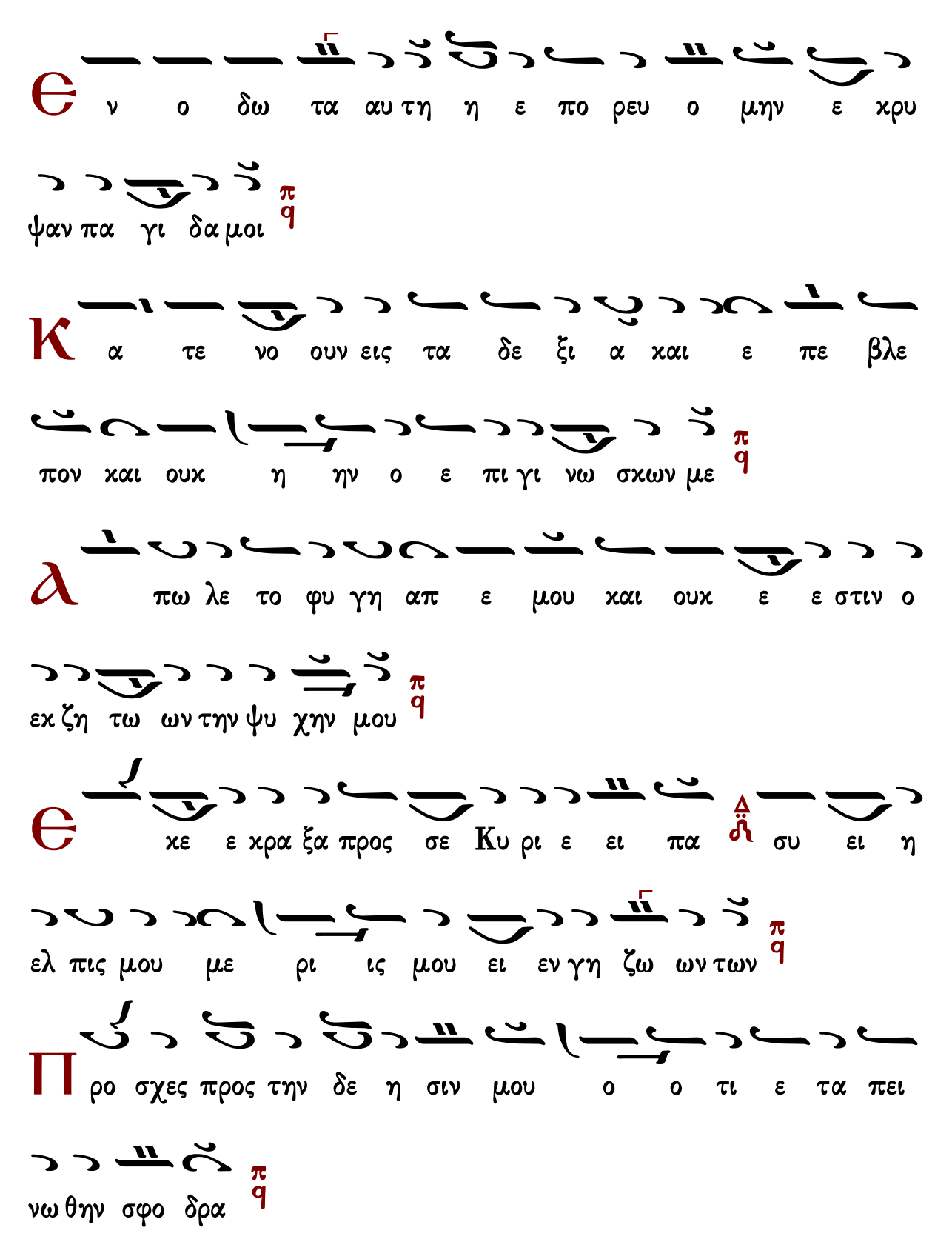
Θ ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε χρυ
ψαν πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με
λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χην μου
Θ κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η
ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των
Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει
νω θην σφο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με ε ε

Θ ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε

ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου

Θ με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι

Θ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/17*

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα χην τω στο μα τι μου και θυ
υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ η εκ χλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι
ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
την κε φα λην μου

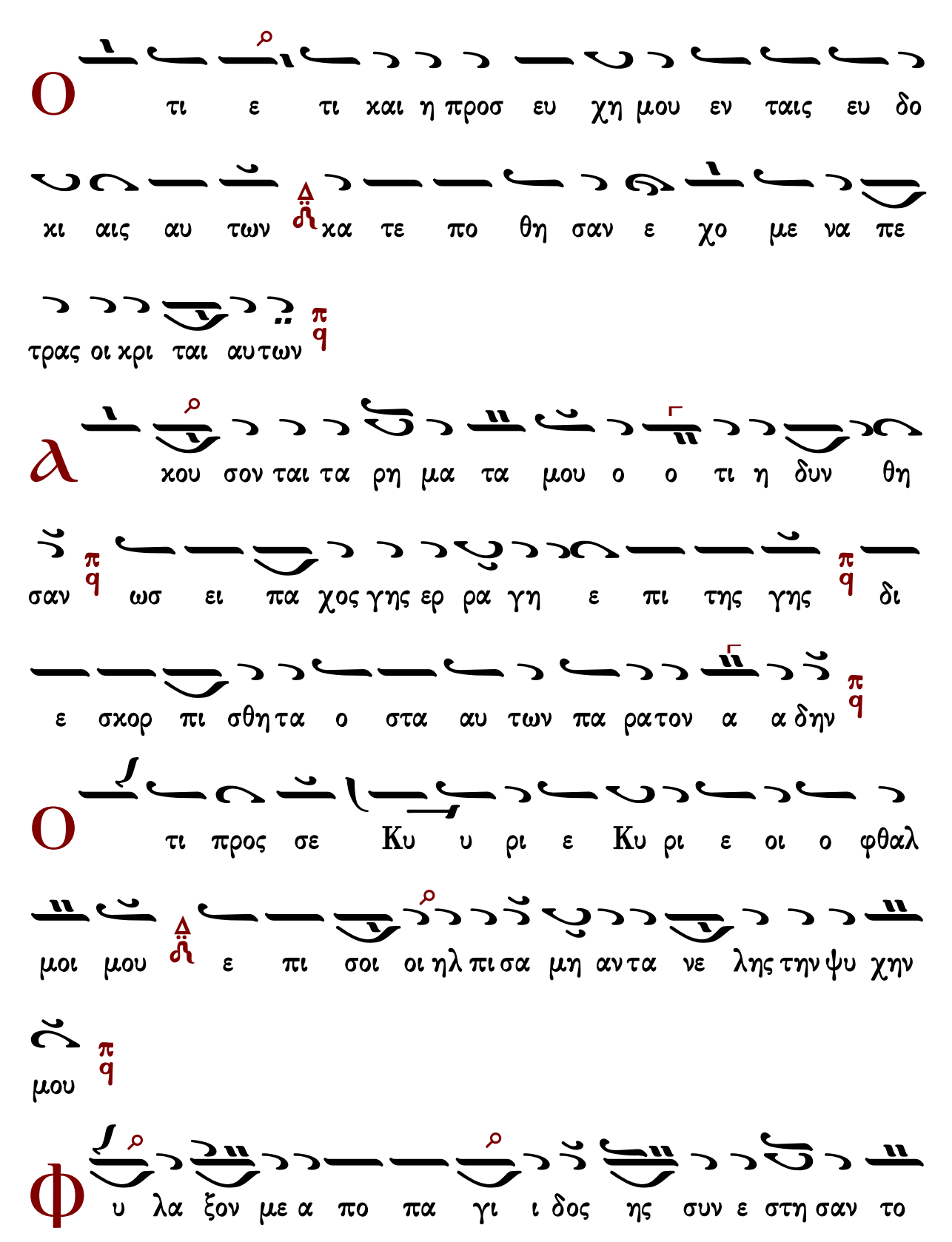
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
λ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην
μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Π

ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω

Φ

ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην

Є

κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την

θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є

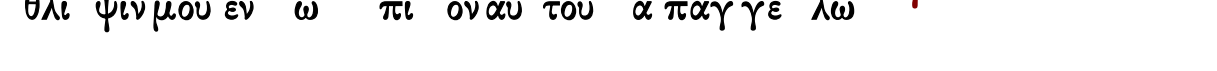

ν τω εκ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα

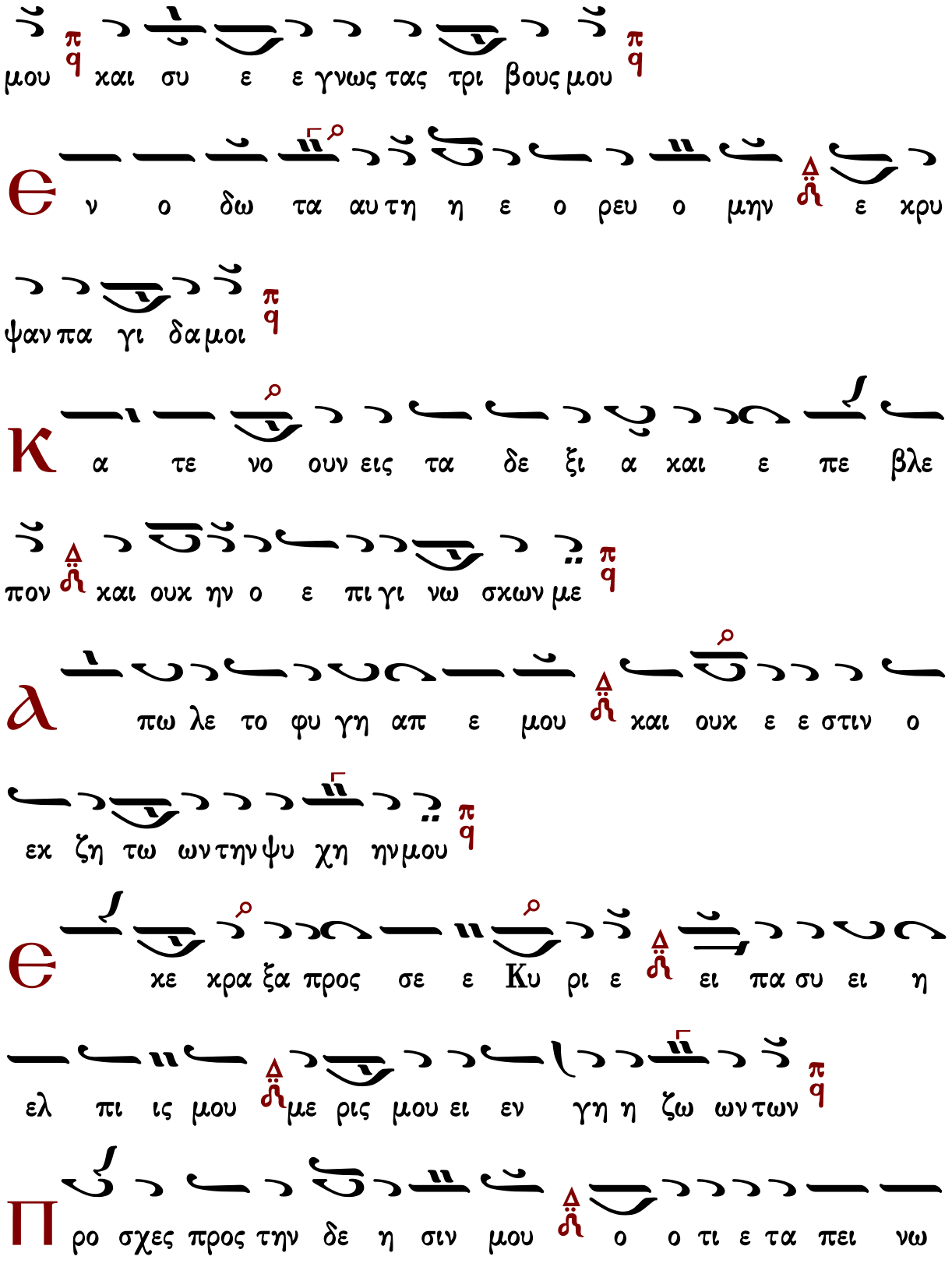
μου πq και συ ε ε γνως τας τρι βους μου πq
Є ν ο δω τα αυ τη η ε ο ρευ ο μην Δ ε χρυ
ψαν πα γι δα μοι πq
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον Δ και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με πq
Ѧ πω λε το φυ γη απ ε μου Δ και ουκ ε ε στιν ο
εκ ζη τω ων τη ν ψυ χη η ν μου πq
Є κε κρα ξα προς σε ε Κυ ρι ε Δ ει πα συ ει η
ελ πι ις μου Δ με ρις μου ει εν γη η ζω ων των πq
Π ρο σχες προς την δε η σιν μου Δ ο ο τι ε τα πει νω

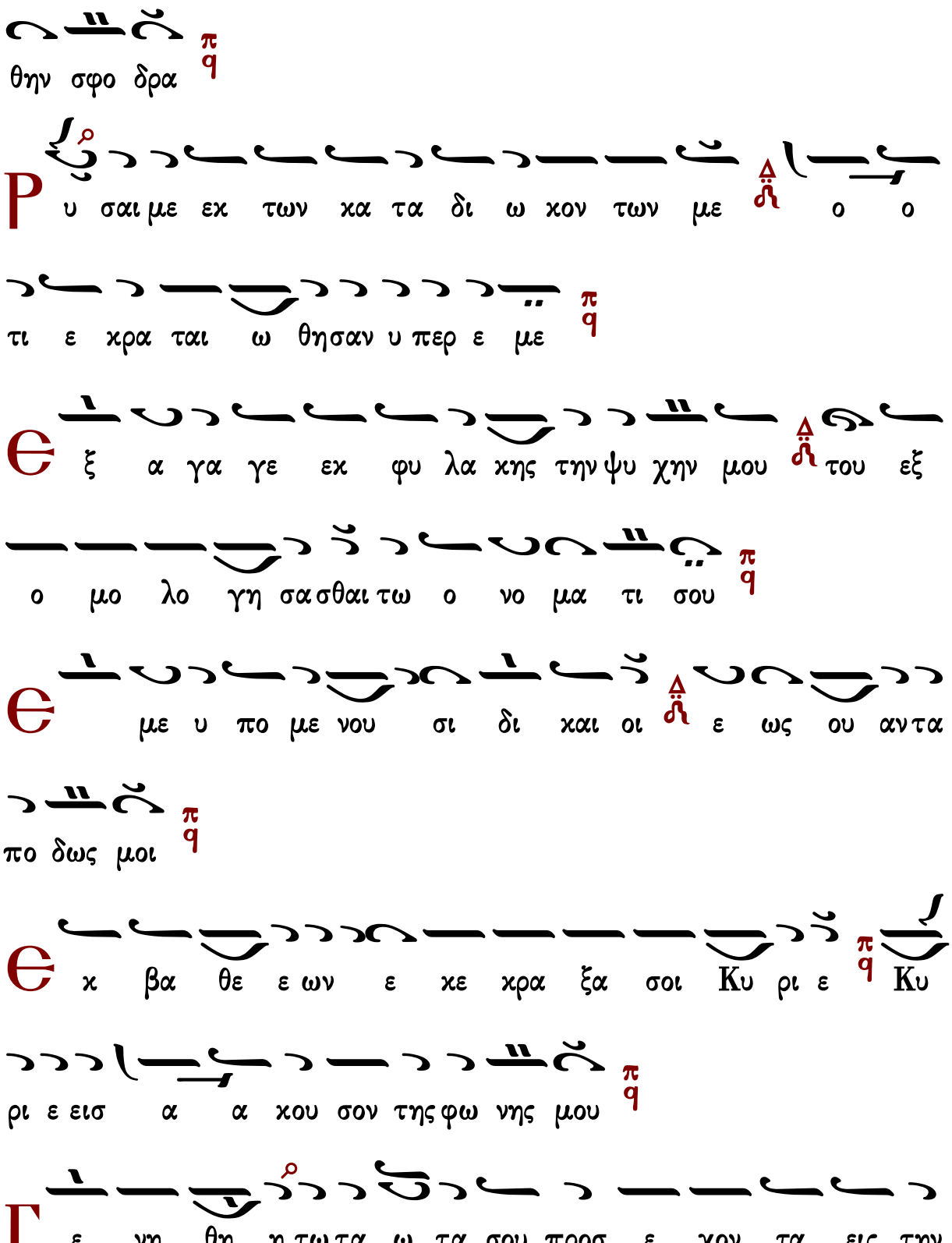
θην σφο δρα
Ρ υ σαι με εχ των κα τα δι ω κον των με ο ο
τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με
Θ ξ α γα γε εχ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ
ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου
Θ με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δως μοι
Θ κ βα θε ε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε εισ α α κου σον της φω νης μου
Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις την

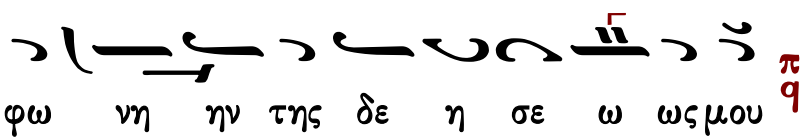

Στιχηρὰ Ἰωάννου Θεολόγου

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἦχος δ Πα

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.13*
(διόρθ. Γερασ. μον.)

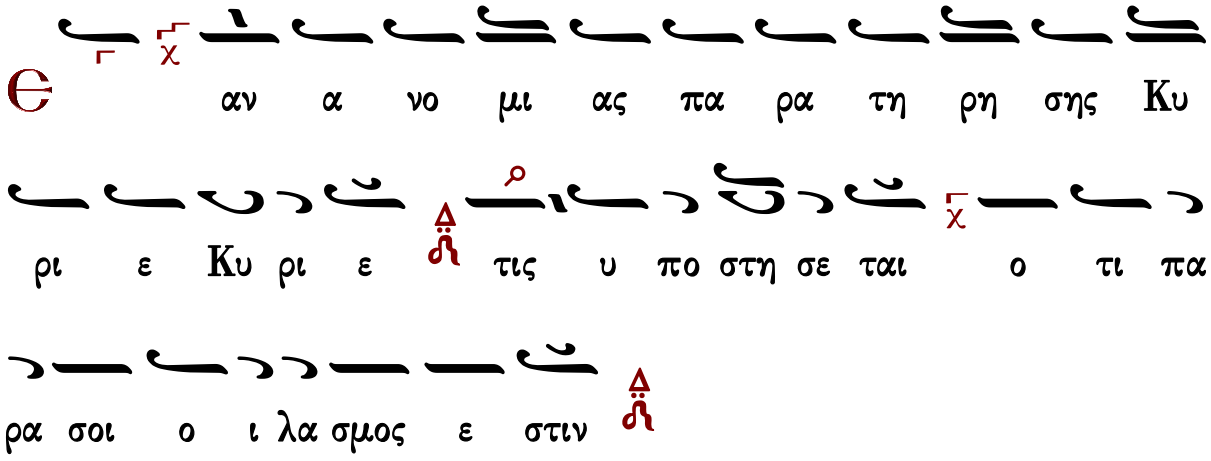

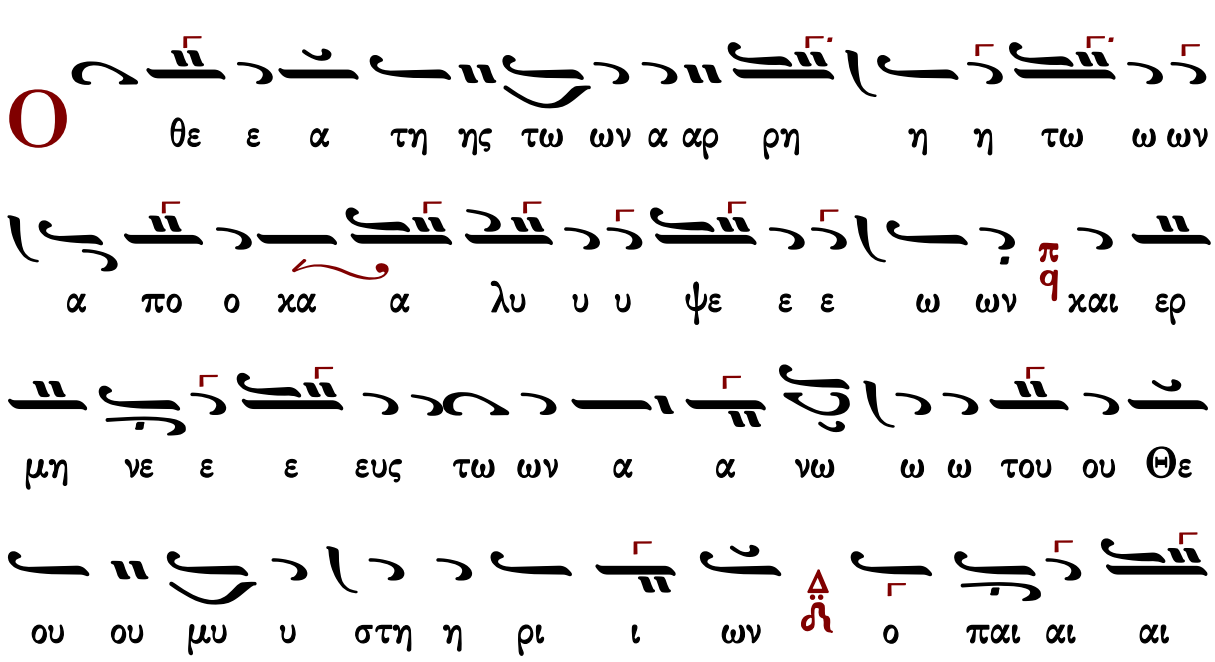

αις του ου Ζε ε βε ε δαι ου ου γρα α α ψας η η

μας το Χρι στου ου ου Ε ευ αγ γε ε λι ι ι ον

θε ο λο γει ειν τον Πα τε ε ε ε ρα α και το

ον Υι υι ον και το Πνευ μα εξ ε ε παι αι αι αι

αι δε ε ε ευ σεν

θ νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη

ου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε

πι τον Κυ ρι ον

τὸ ἴδιο

λ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα χης πρω ι ας χ ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Η θε ε ο χι ι νη η το ος λυ υ υ ρα α α

των ου ου ρα νι ω ω ων ω ω ω δω ων π q ο μυ

στο γρα α α α φο ος ου ου το ο ος το ο θε

ο ο πνε ευ στο ον στο ο μα το ο α α σμα α

τω ων α α σμα τω ων α α α δει τε ερ πνως τα

μεν χει ει ει λη η χι νων ω ως νε ε ευ ρας ωσ

περ δε πλη η χτρον την γλω ω ω ωτ τα αν α να α

χι ι νων και πρε σβευ ει του σω ω θη η η η η

ναι αι η η η μας

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ων αυ του

τὸ ἴδιο

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε

θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι

Τη βρο ον το φω ω νω ω σου ου γλω ω ωτ τη

η η α να α φθε εγ γο ο ο με ε ε νο ος της

του Θε ου ου ου ου σο ο φι ι α α ας το ον

α πο ο χρυ υ φο ον λο ο γον Θε ω ω ω

ω η η γα α πη η με νε ε χρα α α ζεις α α

ει α να πτυσ σων τα χει ει ει λη η πυ υ υ

χνως το εν αρ χη η ην ο Λο ο ο ο γο ος και

δα α δου ου χεις παν τα αν θρω πον προ ος γνω ω ω ω

ω σι ιν Θε ε ε ου

Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι

ου με νει εις τον αι ω να

τὸ ἴδιο

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἦχος 4 q Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.277/1976*

Є αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Ο θε α της των αρ ρη η των α πο κα λυ υ ψε ε

ων και ερ μη νευς των α νω του Χρι στου μυ στη ρι

ων ο παις του Ζε βε δαι ου γρα ψας η μιν το Χρι στου

ου ευ αγ γε λι ον θε ο λο γειν τον Πα τε ε ρα και τον

Υι ον και το Πνευ μα εξ ε παι αι δε ευ σεν

Є νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

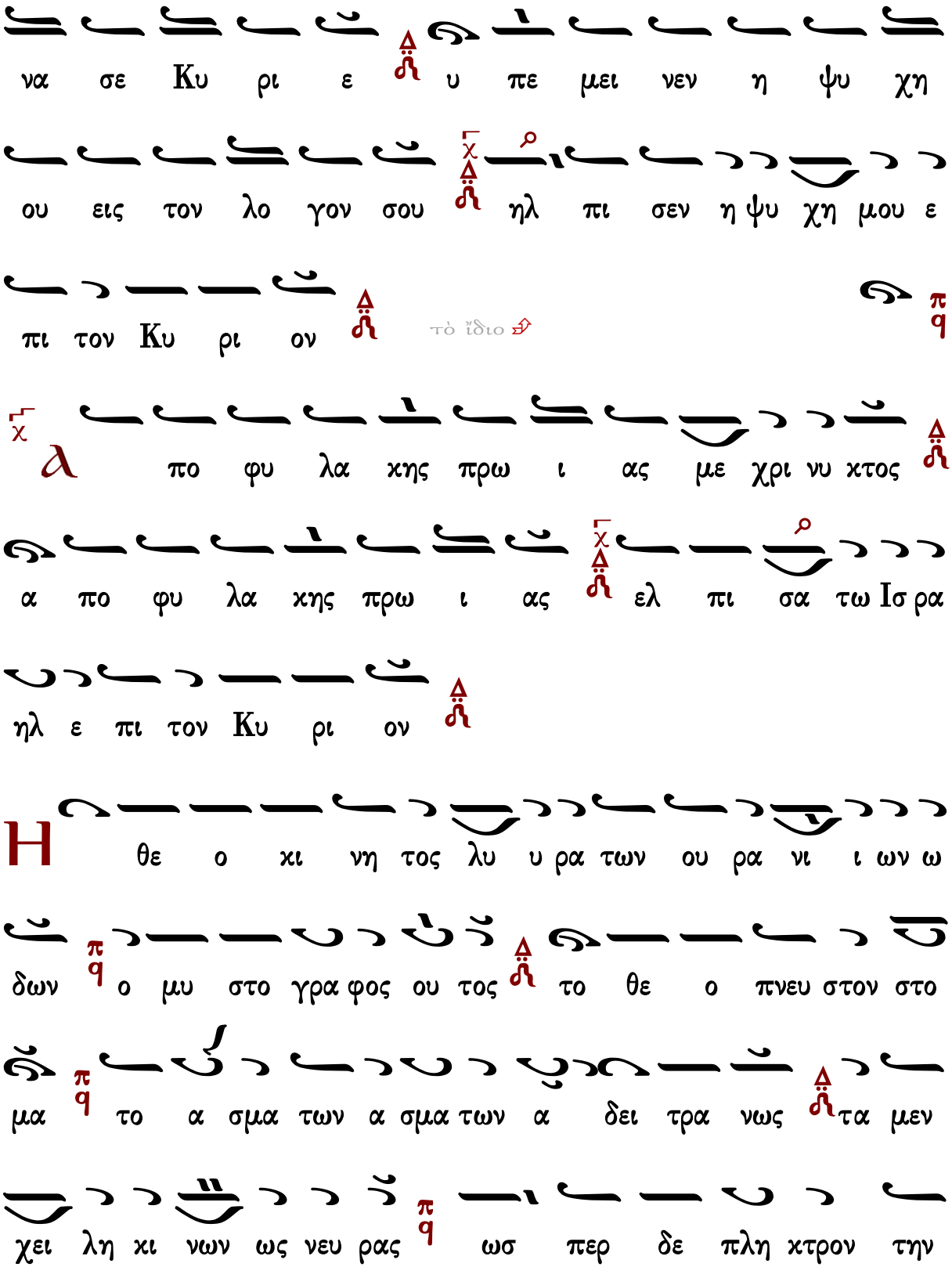
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη
ου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε
πι τον Κυ ρι ον
τὸ ἴδιο
πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ κτος
α πο φυ λα χης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα
ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
Η θε ο κι νη τος λυ υ ρα των ου ρα νι ι ων ω
δων ο μυ στο γρα φος ου τος το θε ο πνευ στον στο
μα το α σμα των α σμα των α δει τρα νως τα μεν
χει λη κι νων ως νευ ρας ωσ περ δε πλη κτρον την

γλωτ ταν α να χι νων και πρε σβευ ει του σω θη η

ναι η μας

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ων αυ του

τὸ ἴδιο

λ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε

θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι

Τη βρον το φω ω νω σου γλω ωτ τη α να φθεγ γο ο

με ε νος της του Θε ου σο φι ας τον α πο χρυ φον

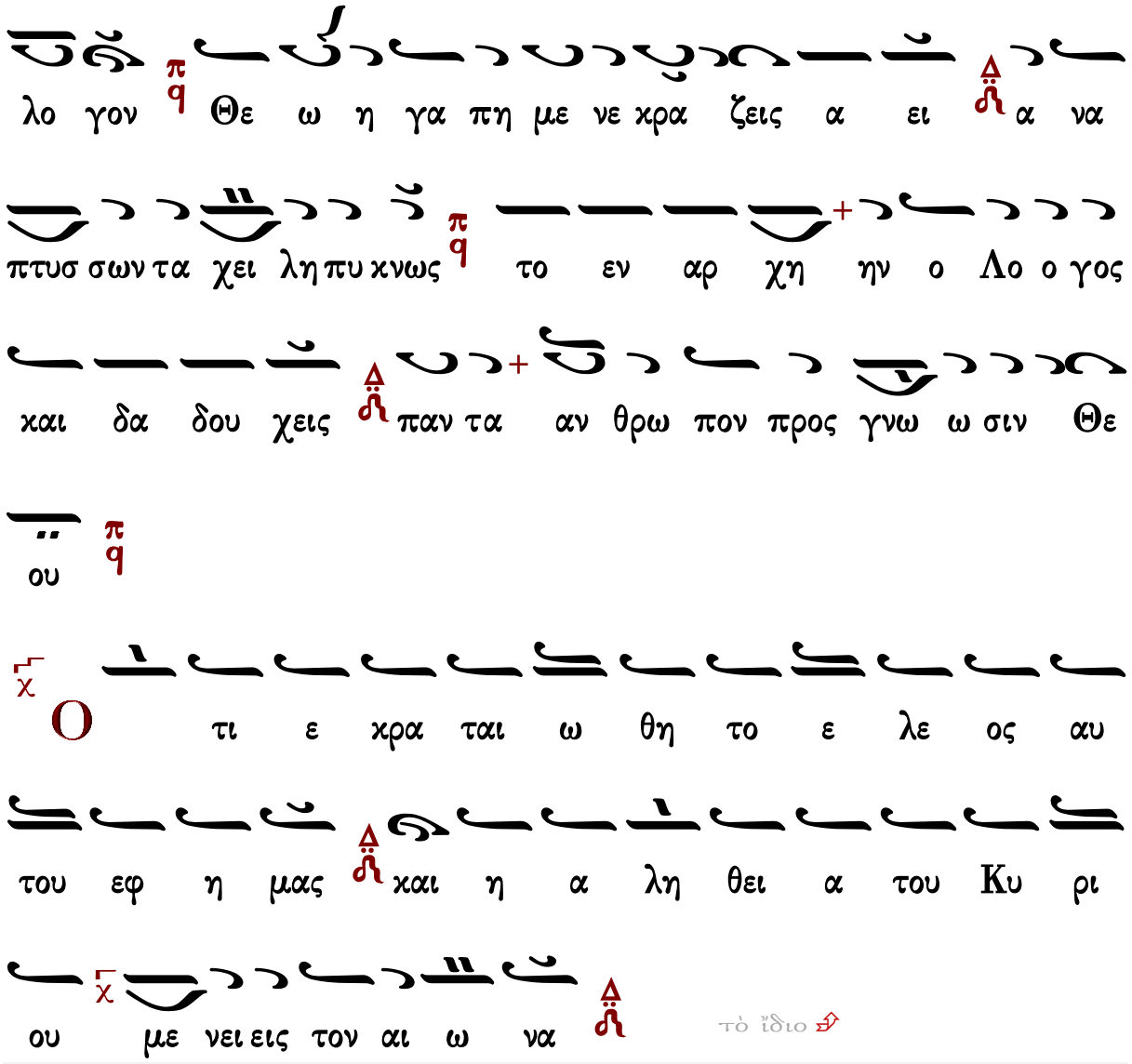

τὸ ἴδιο

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.37*

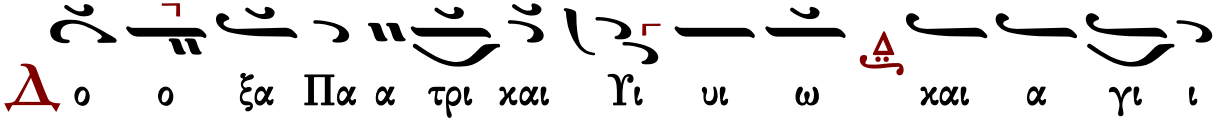

ω Πνε ε ευ μα τι

Τον υι ο ο ον της βρο ον της τον θε με λι ον τω

ων θει ει ει ω ων λο ο ο γων τον αρ χη γο ον

της θε ε ο ο ο λο γι ι ας και κη ρυ υ κα πρω

ω ω ω τι ι ι ι στον της α λη θους δο γμα α των

Θε ε ου ου ου σο ο φι ι ι ας τον η γα πη

με ε ε νον Ι ω αν νην και αι αι παρ θε ε νον

με ρο πω ων γε ε ε νος κα τα χρε ο ο ο ος ευ

φη η μη η η σω ω ω ω μεν ου τος γα αρ α α

λη η η κτον ε ε χων το θει ον ε ε εν ε α αυ

τω τον εν αρ χη μεν ε φη σε του ου Λο ο ο

γου αυ θις τε το προς τον Πα τε ε ε ε ρα α α

χω ω ω ρι ι ι ι στον και το ι σον με ε ε τα

τα αυ τα της του Πα τρος ου ου ου σι ι ι α

ας δει κνυ υ ων η η μι ι ιν δι α αυ του την ορ

θο δο ξι αν της α γι α α ας Τρι ι α α α

δος δη μι ουρ γο ον τε ε ο ον τα συ υ υν τω

Πα α τρι και ζω η ην φε ρο ον τα και φως α

λη θι ι ι νον τον αυ τον ε δει ει ξεν η η μι

ι ιν ω θαυ μα τος εκ στα τι κου ν′ και πρα γμα

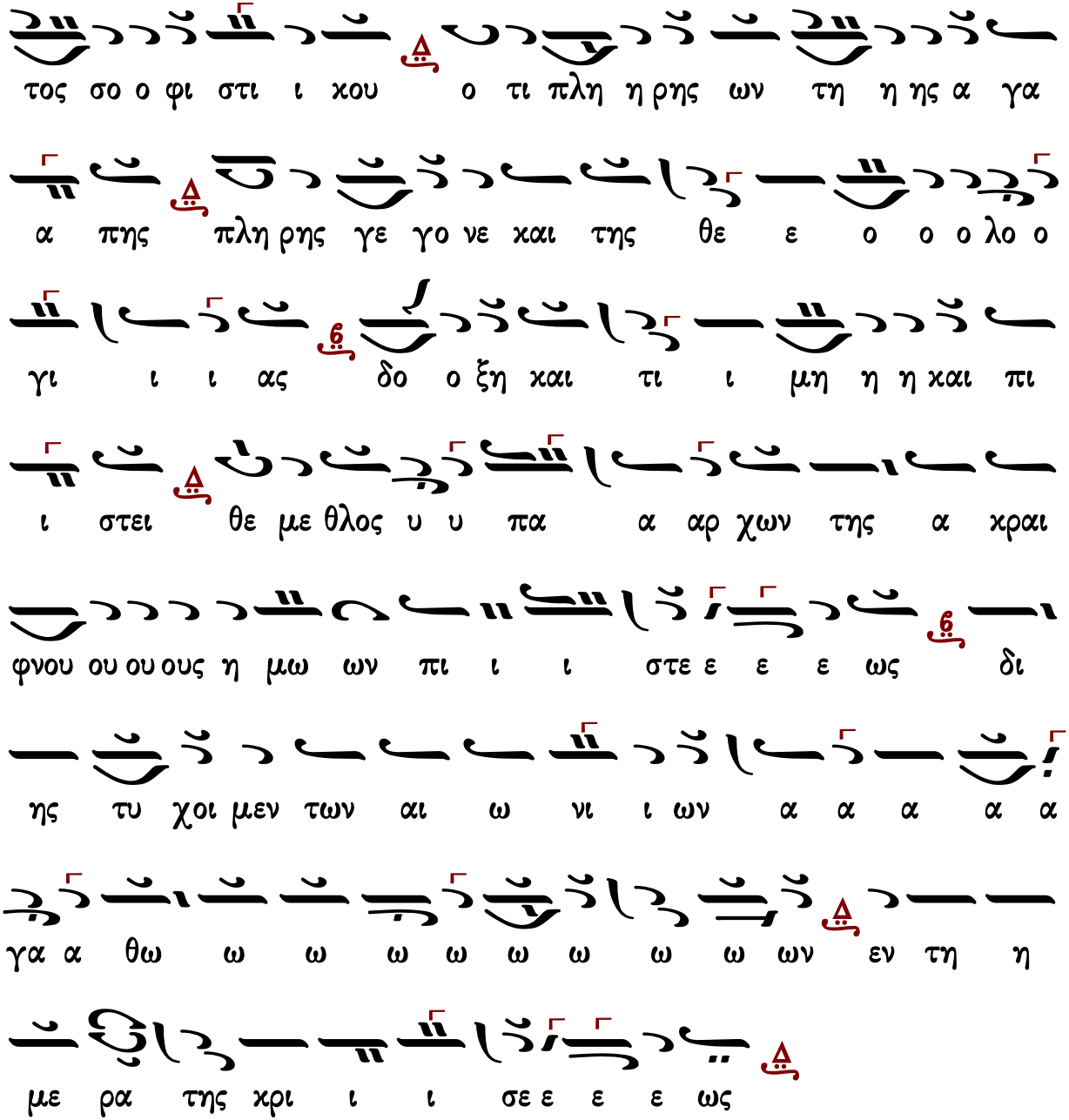

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Μουσική Κυψέλη Α΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.76*

Δο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι

ω Πνε ε ευ μα τι

Τον υι ο ο ον της βρο ον της τον θε με λι ο ον

τω ω ων θει ει ει ω ων λο ο ο γων τον αρ χη

γο ον τη ης θε ε ε ο ο ο λο γι ι ας και κη

ρυ υ κα πρω ω ω ω ω τι ι ι ι στον της α

λη θους δογ μα α τω ων Θε ε ε ου ου ου σο ο φι

ι ι ας τον η γα πη με ε ε νον Ι ω αν νην

και αι αι παρ θε ε νον με ρο πω ων γε ε ε

νος κα τα χρε ο ο ο ος ευ φη μη η σω ω

ω ω μεν ου τος γα αρ α α λη η η χτον ε ε

χων το θει ει ον ε εν ε α αυ τω το εν αρ χη μεν

ε φη σε του ου Λο ο ο γου αυ θις τε το προς τον

Πα τε ε ε ε ρα α χω ω ρι ι ι ι στον

και το ι σον με ε ε τα τα αυ τα της του Πα

τρος ου ου ου σι ι ι α ας δει χνυ υ ω ων η η

η μι ι ιν δι α αυ του την ορ θο δο ξι αν της Α

γι α α ας Τρι ι α α α δος δη μι ου γον

τε ε ο ο ον τα συυν τω Πα α τρι και ζω η ην φε ρο

ον τα και φω ως α α λη η θι ι νο ον τον αυ τον

ε δει ει ξεν η η μι ι ι ιν Ω θαυ μα τος εκ στα

τι ι κου και πραγ μα τος σο ο φι στι ι κου ο τι πλη

η η ρης ων τη η ης α γα α πης πλη ρης γε γο νε

και τη ης θε ε ε ο ο ο λο ο γι ι ι ας δο

ο ξη και αι τι ι ι μη η η και πι ι στει θε με θλος

υ υπ α α αρ χων της α κραι φνου ου ου ους η

μω ων πι ι ι ι ι ι στε ε ε ε

ως δι ης τυ χοι μεν των αι ω νι ων α α

α α α α γα α θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων εν τη η με ρα τη ης κρι ι ι σε ε ε

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.96*

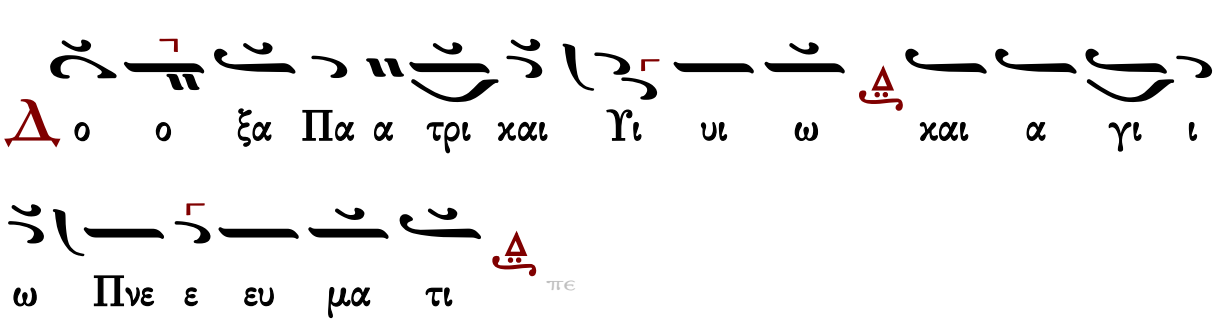

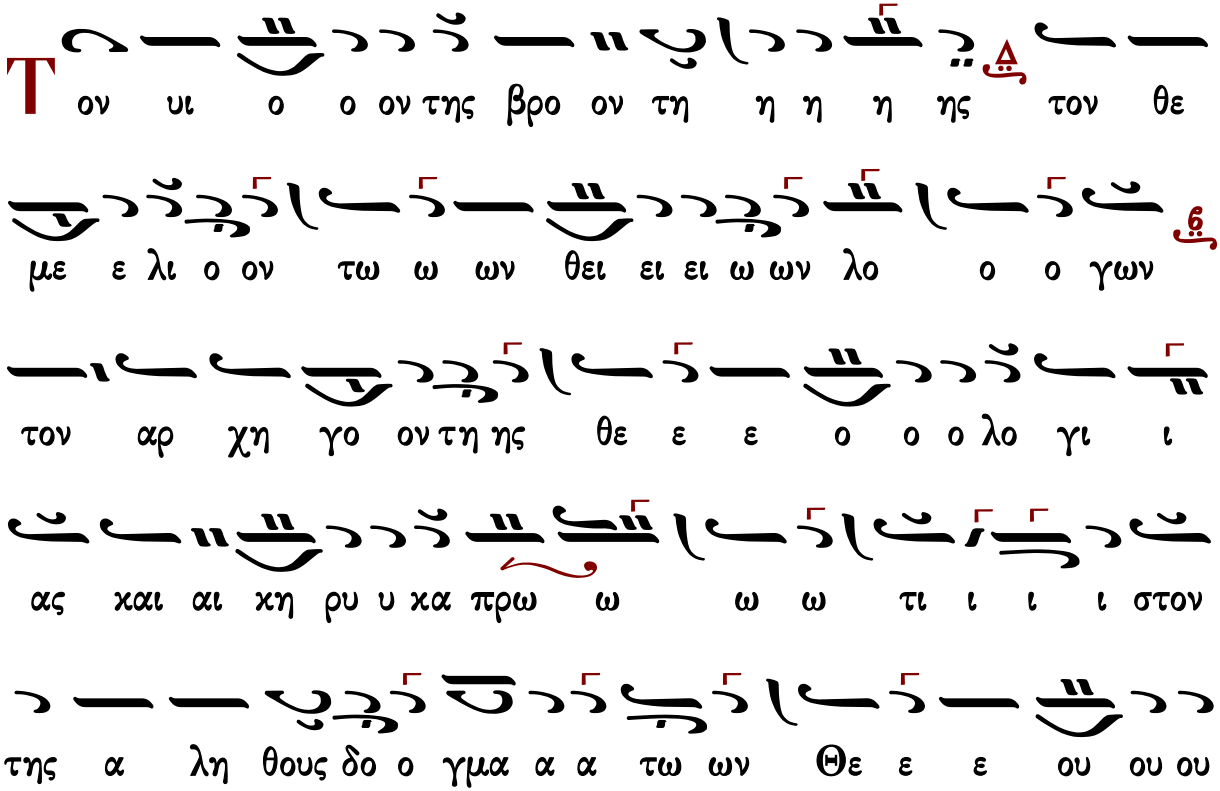

σο ο φι ι ι ας τον η γα πη με ε ε νο ον

Ι ω αν νη η ην και αι αι παρ θε ε νον με ε

ρο πω ων γε ε ε νος κα τα χρε ο ο ο ος ευ φη

μη η η η σω ω ω ω μεν ου τος γαρ α

α λη η η κτον ε ε χων το ο θει ει ει ον ε εν ε

α αυ τω το εν αρ χη μεν ε φη σε του ου Λο ο ο

γου α αυ θι ις τε το προς τον Πα τε ε ε ε ρα α α

χω ω ω ω ρι ι ι στον και το ι σο ο

ον κα α α τα τα αυ τα της του Πα α τρο ος ου ου

ου σι ι ι α ας δει κνυ υ ω ων η η η μι ι ιν

δι α αυ του την ορ θο δο ξι ι ι αν της α γι α α

ας Τρι ι α α α δος δη μι ουρ γο ον τε ε ο ο ον

τα συν τω Πα α τρι και ζω η ην φε ρο ον τα και φως α

α λη η θι ι ι νον τον α αυ το ον ε ε δει ει

ξεν η η μι ι ι ι ιν ω θαυ μα τος εκ στα τι ι

κου και πρα γμα τος σο φι στι ι κου ο τι πλη η ρης

ων τη η ης α γα α πης πλη ρη η ης γε ε γο ο

νε και της Θε ε ε ο ο ο λο ο γι ι ι ας

δο ο ξη και τι ι ι μη η η και πι ι στει θε με θλος

υ υ πα α αρ χων της α κραι φνου ου ου ους η μω

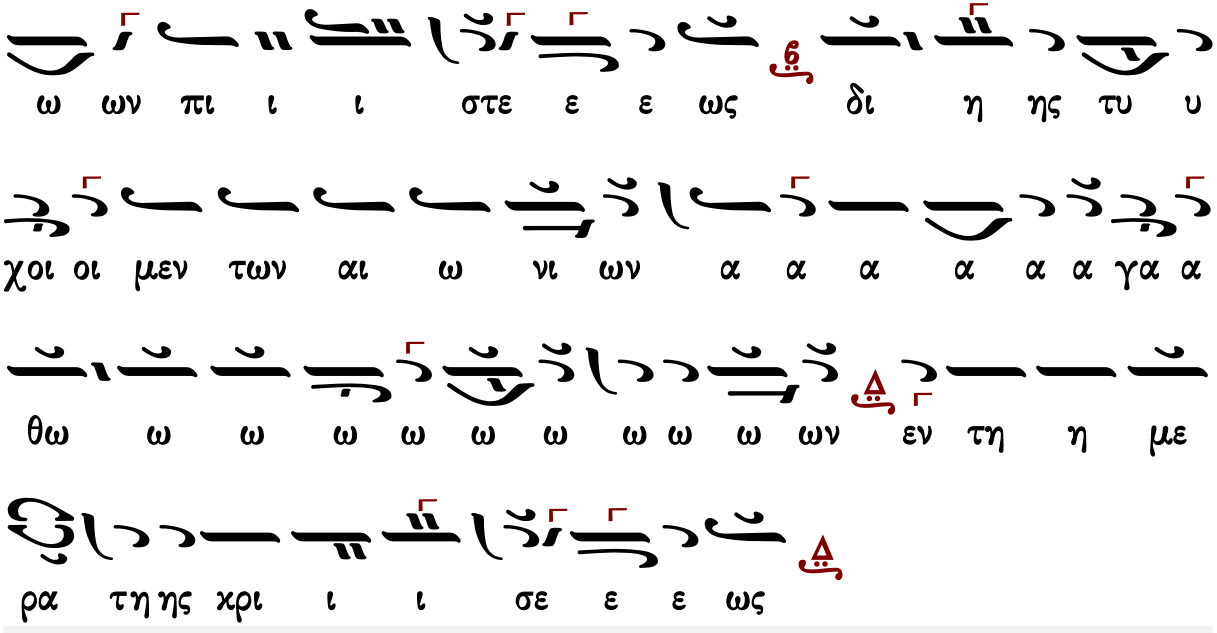

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.79*

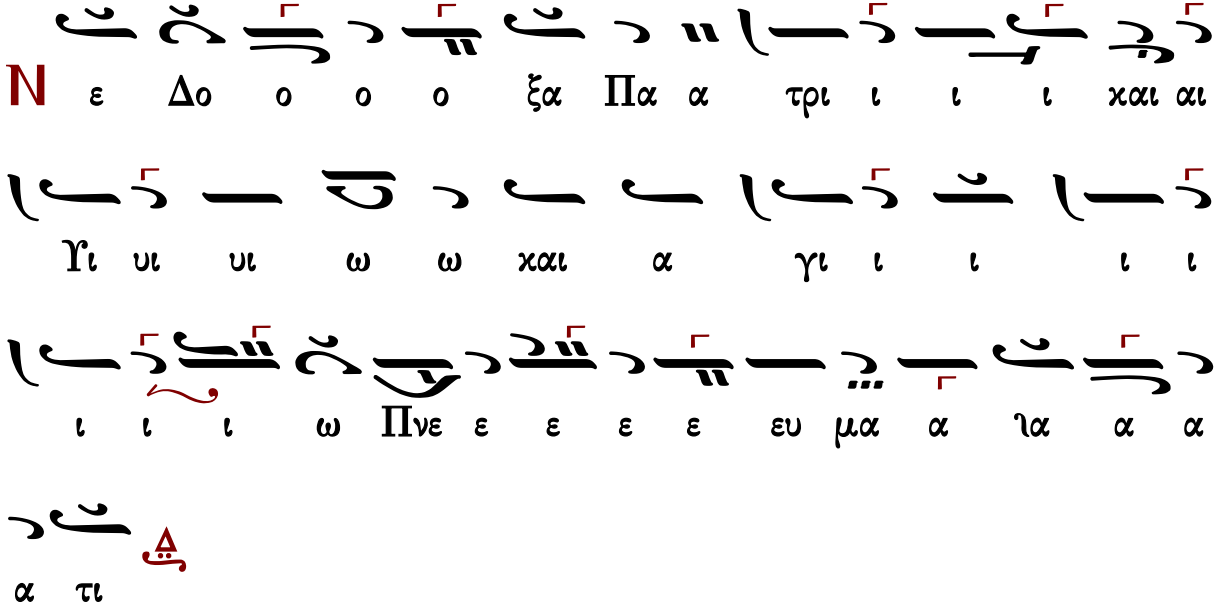

Τον υι ον της βρο ο ον της τον θε με ε λι ι ον

τω ω ων θει ει ει ων λο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο

ο ο γων τον αρ χη γο ο ο ον της θε ο ο λο ο

γι ι ι ας και κη η η η ρυ υ κα α πρω ω

ω ω ω τι ι στον της α λη θους δο γμα α των

Θε ε ε ου ου ου σο ο φι ι ι ας τον η γα

πη με ε ε νον Ι ω αν νην και αι αι αι πα α αρ

θε ε ε νο ον με ρο ο πω ων γε ε ε ε ε

ε νο ο ος κα τα χρε ο ο ο ος ευ φη η μη η

η η σω ω ω ω ω ιω ω ω ω μεν ου ου το

ο ος γαρ α λη χτον ε ε ε ε ε ε ε

χων το θει ει ει ο ον εν ε ε α αυ τω ω ω ω ω

ω ω το εν αρ χη η με ε εν ε ε φη η σεν του

Λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γου ου

αυ θι ι ι ις τε ε το προς τον Πα τε ε ε ρα α

χω ω ρι ι ι στον και το ι ι ι ι ι ι

σον με τα τα α α α α α α α α ια α α

αυ τα της του Πα α τρο ο ος ου σι ι ι ι ι α ας

δει χνυ ων η μιν δι α αυ του την ορ θο δο ξι ι

ι αν της α γι ι ι ι α α α ας Τρι α α

α α α δος δη μι ουρ γο ον τε ε ο ο ο ον

τα α συν τω ω Πα α τρι ι ι ι ι ι ι και ζω

η η ην φε ε ε ε ε ρο ον τα και

φω ω ω ως α λη η θι ι νο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ον τον αυ τον ε δει ει ξεν η η η

μι ιν ω ω ω θα αυ μα α α το ος εκ στα α

τι ι κου ου και προ α γμα α α το ος σο ο φι ι

στι ι ι κου ου ου ου ου ου ου ο ο ο ο τι πλη

ρης ω ω ων τη η η ης α α γα πη ης πλη ρη ης γε ε

γο ο ο νε ε και τη ης θε ε ε ο ο ο λο ο γι

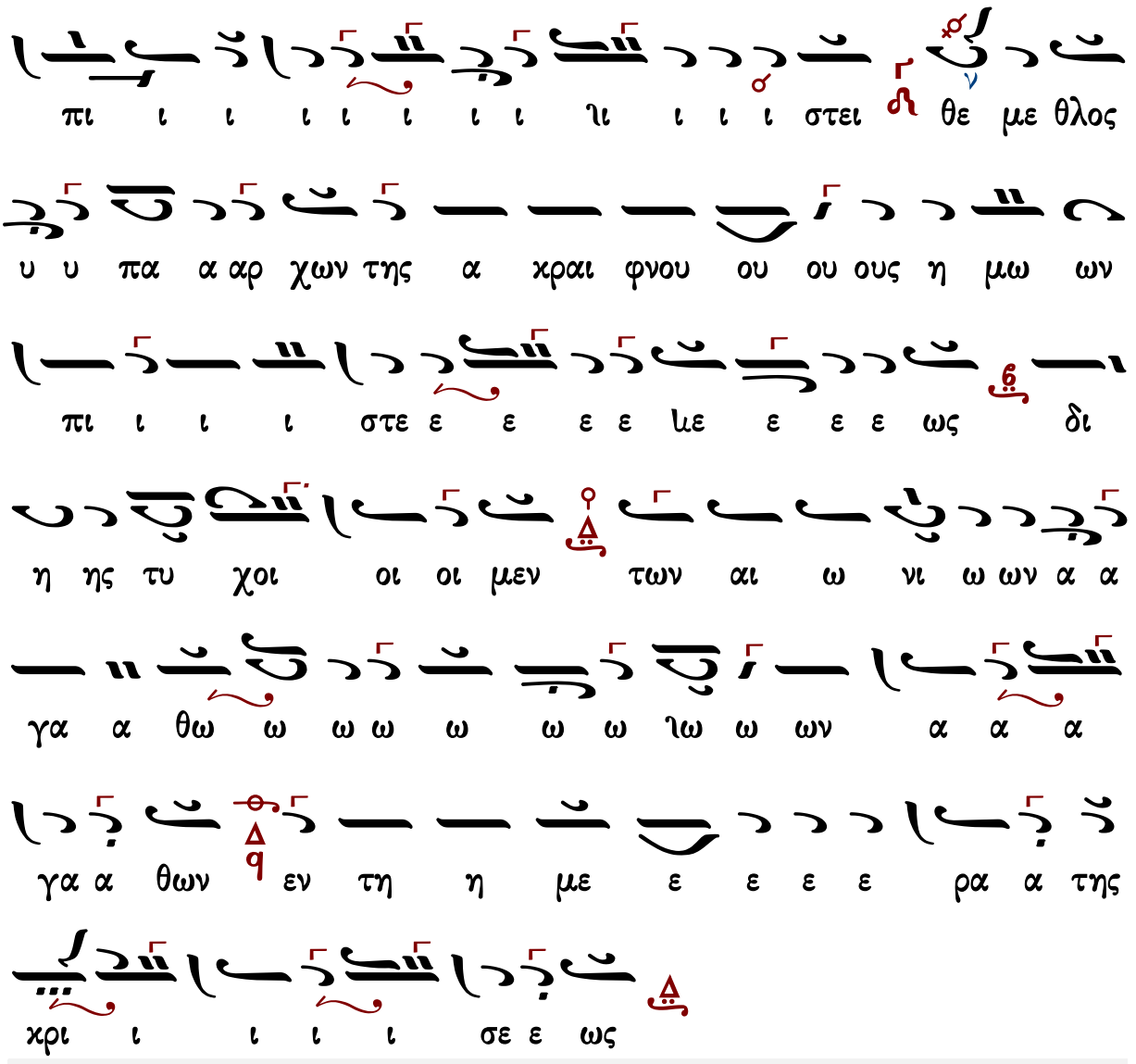

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.278/1977*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Τ ον υι ο ο ο ον της βρο ον της τον θε με λι ι ο ον

τω ω ων θει ει ει ω ων λο ο ο γων τον αρ

χη γο ον τη ης θε ε ε ο ο ο λο γι ι ας και

κη ρυ υ κα πρω ω ω τι ι ι ι στον της α λη θους

δο γμα α τω ων Θε ε ε ου ου ου σο ο φι ι ι

ας τον η γα πη με ε ε νον Ι ω αν νην και αι

αι παρ θε ε νον με ρο πω ων γε ε ε νος κα τα

χρε ο ο ο ος ευ φη μη η η σω ω ω ω μεν ου τοος

γαρ α λη κτον ε χων το ο θει ει ει ον ε εν ε α αυ τω

ω ω ω το εν αρ χη μεν ε φη σε του ου Λο

ο ο γου α αυ θι ις τε το προς τον Πα τε ε ε ε

ρα α χω ω ω ρι ι ι ι στον και το ι σον με

τα τα α αυ τα της του Πα τρος ου ου ου σι ι ι

α ας δει κνυ υ ων η μι ι ιν δι α αυ του την ορ

θο δο ξι ι ι αν της α γι ι α α ας Τρι ι α

α α δος δη μι ουρ γον τε ε ο ο ον τα συ υν τω

Πα α τρι και ζω η η η ην φε ε ρο ο ον τα

και φω ως α α λη θι ι νο ο ο ον τον αυ το ον ε

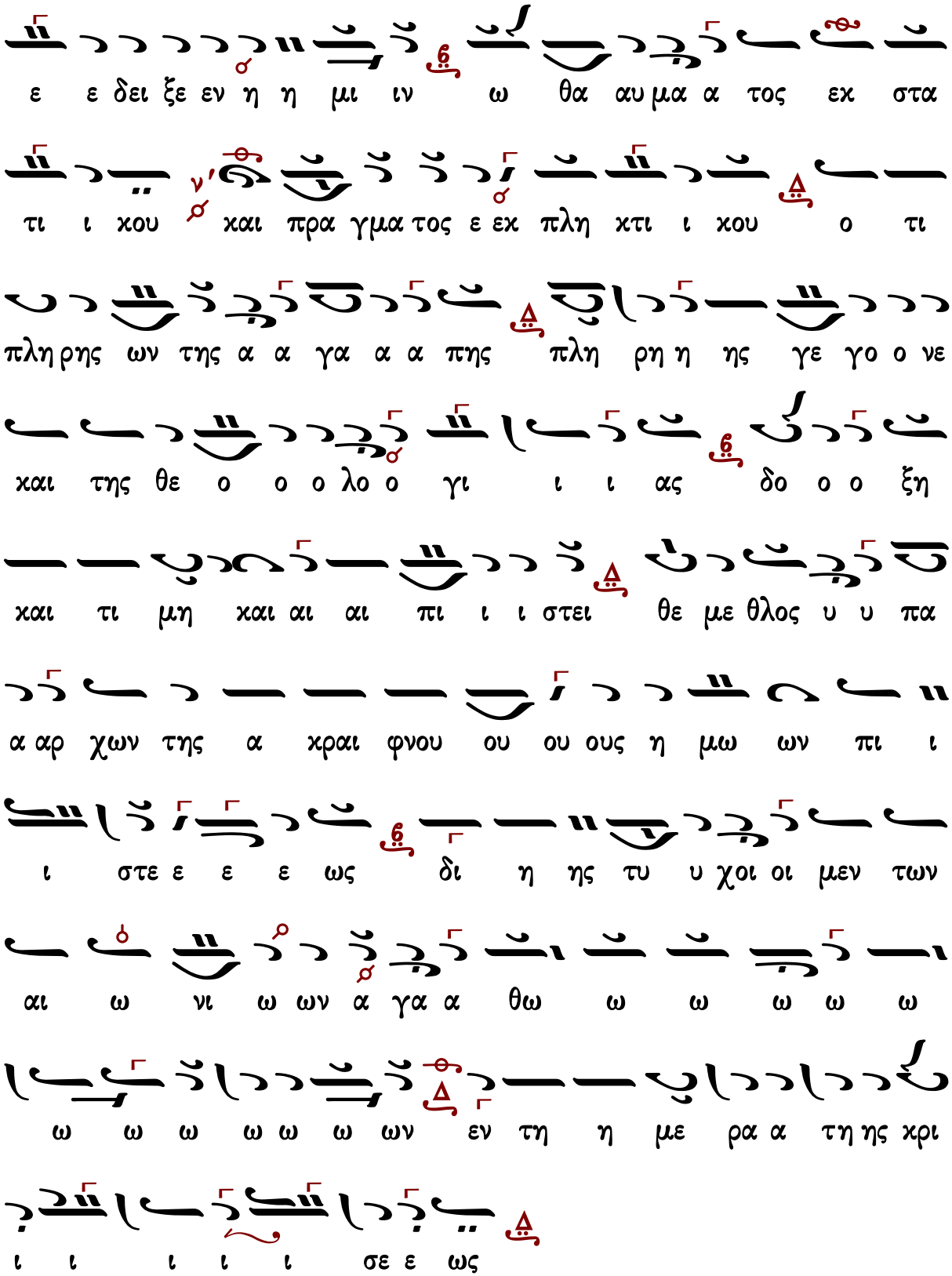
ε ε δει ξε εν η η μι ιν ω θα αυ μα α τος εχ στα
τι ι χου και πρα γμα τος ε εχ πλη χτι ι χου ο τι
πλη ρης ων της α α γα α α πης πλη ρη η ης γε γο ο νε
και της θε ο ο ο λο ο γι ι ι ας δο ο ο ξη
και τι μη και αι αι πι ι ι στει θε με θλος υ υ πα
α αρ χων της α χραι φνου ου ου ους η μω ων πι ι
ι στε ε ε ε ως δι η ης τυ υ χοι οι μεν των
αι ω νι ω ων α γα α θω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ων εν τη η με ρα α τη ης χρι
ι ι ι ι ι σε ε ως

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.41*

Ἦχος Δι

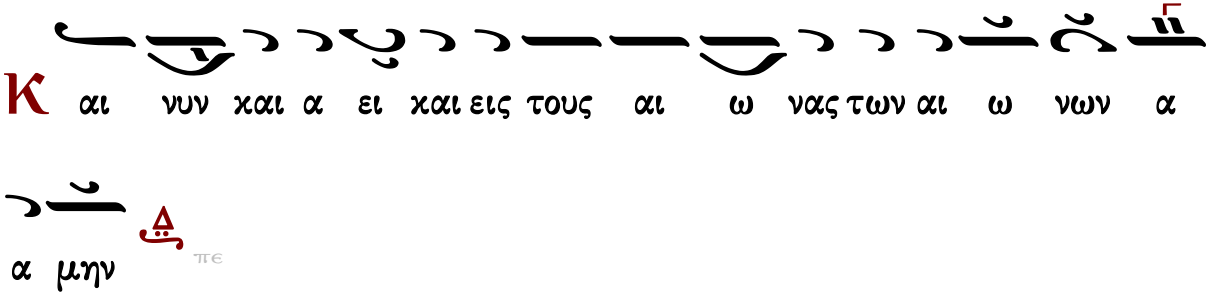

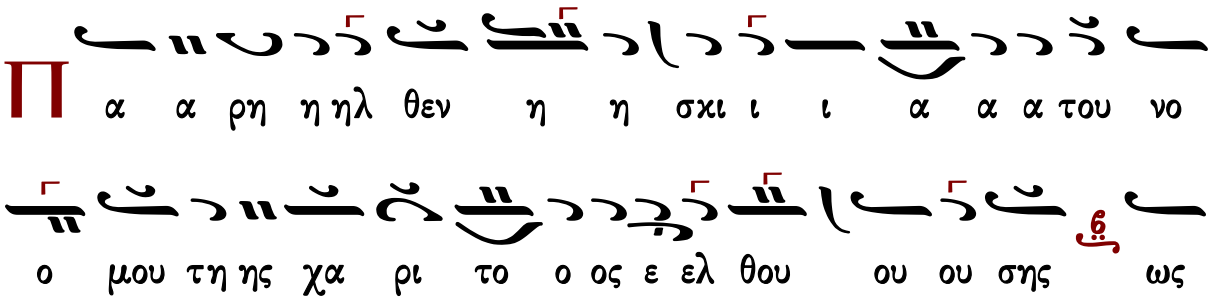

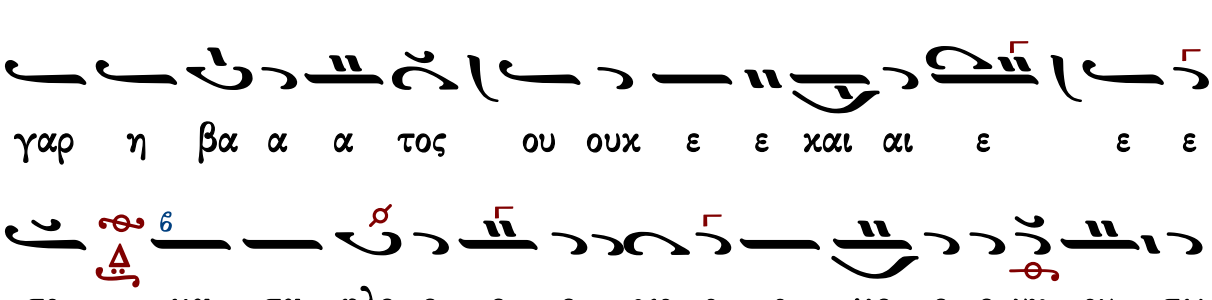

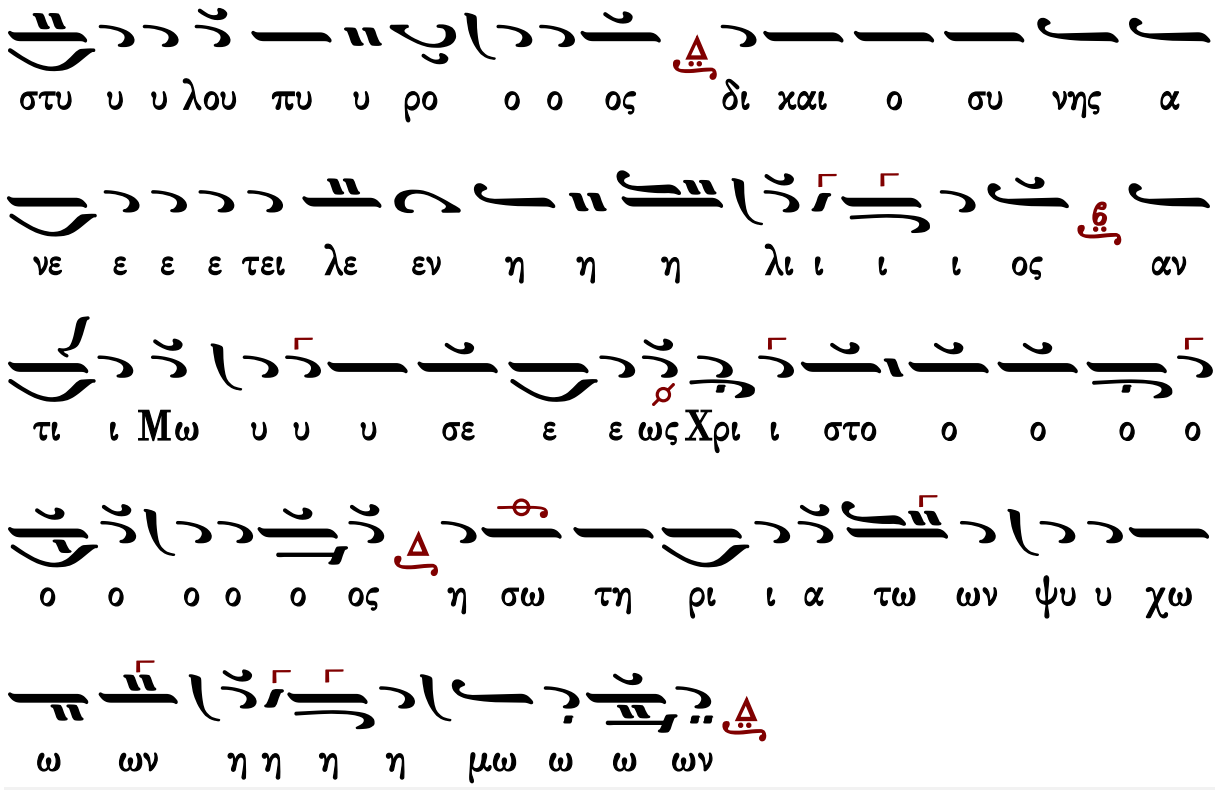

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.61#

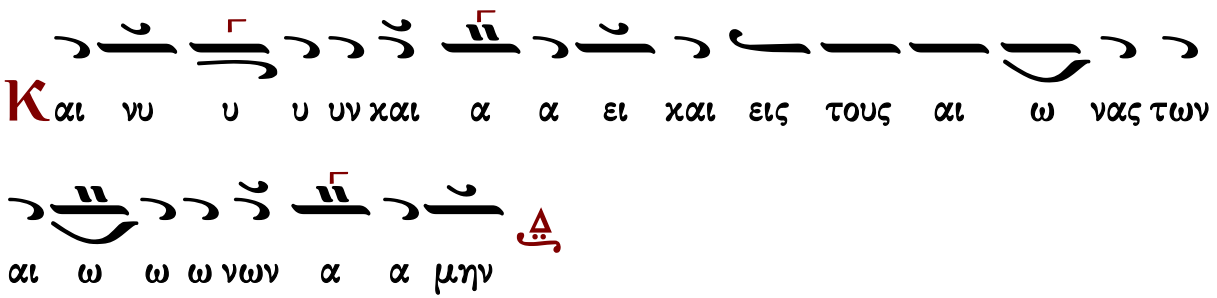

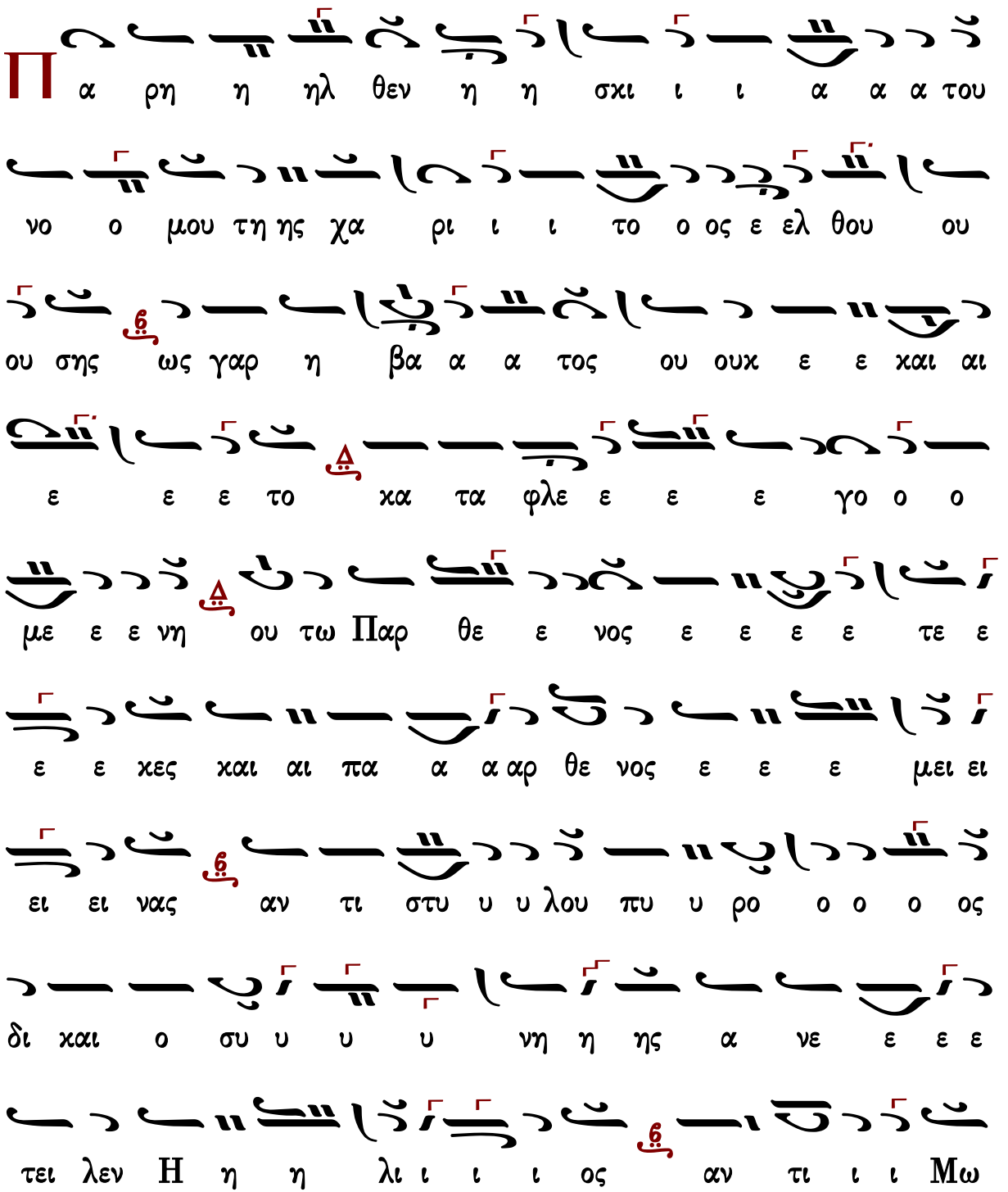
Π α ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του
νο ο μου τη ης χα ρι ι ι το ο ος ε ελ θου ου
ου σης ως γαρ η βα α α τος ου ουκ ε ε και αι
ε ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο
με ε ε νη ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε τε ε
ε ε κες και αι πα α α αρ θε νος ε ε ε μει ει
ει ει νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ος
δι και ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε
τει λεν Η η η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω

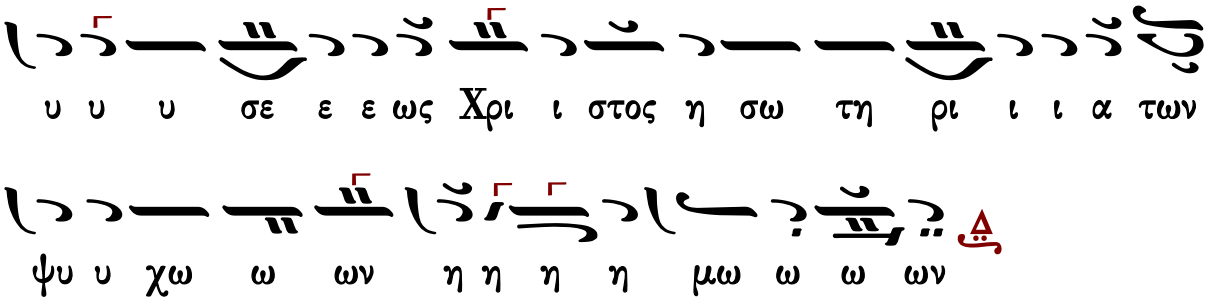

σύντομον

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.456*

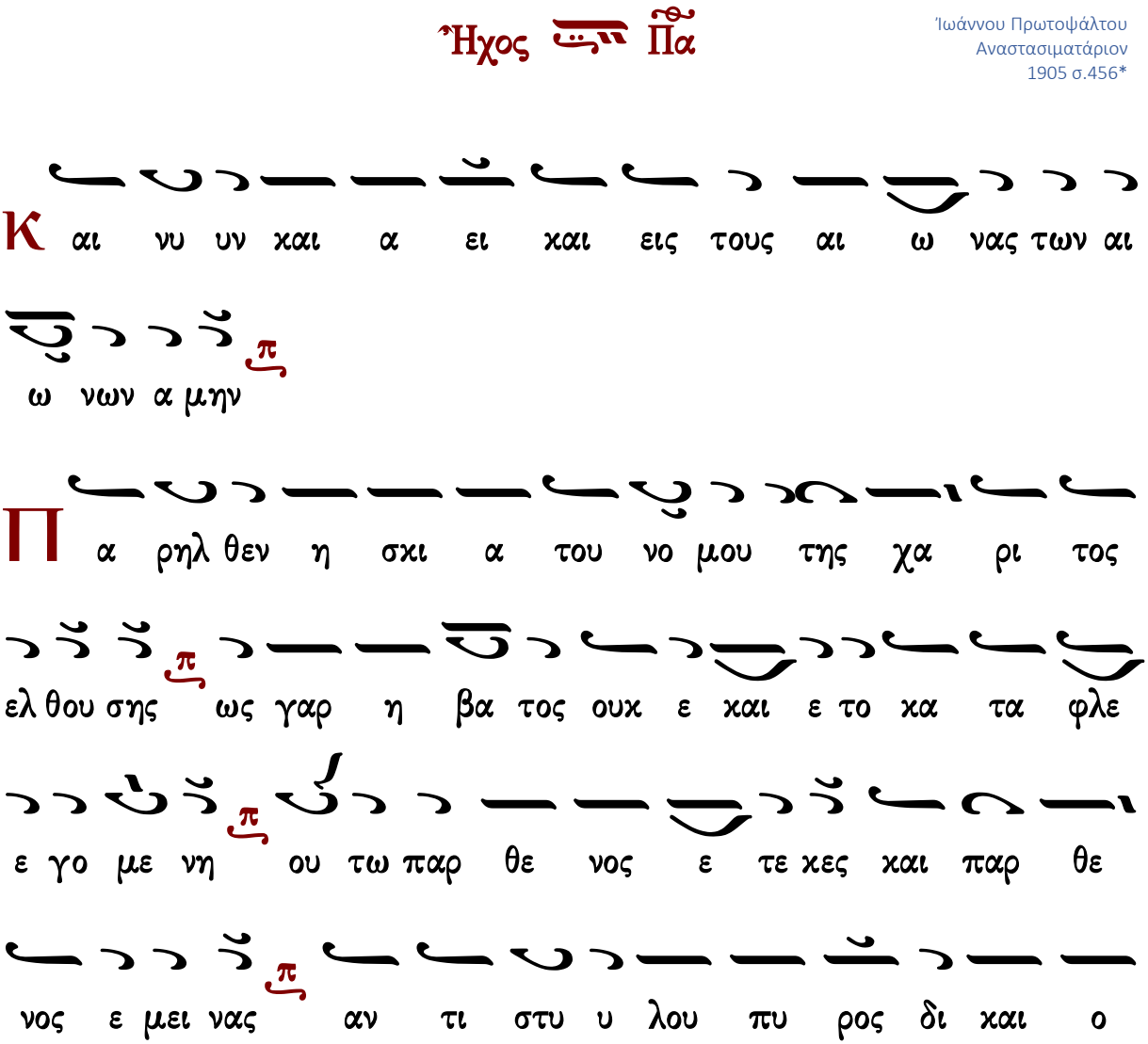

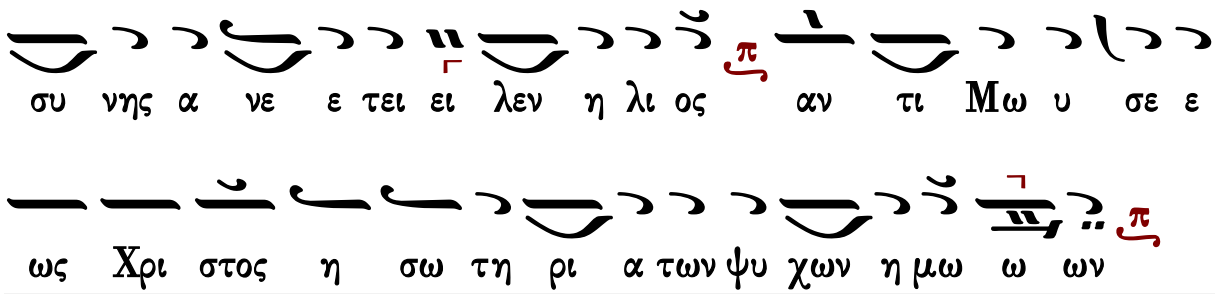

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον ἀργοσύντομο

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.175/189*

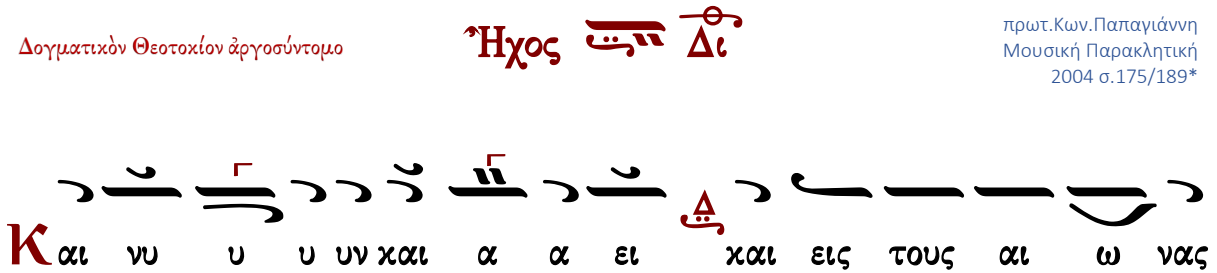

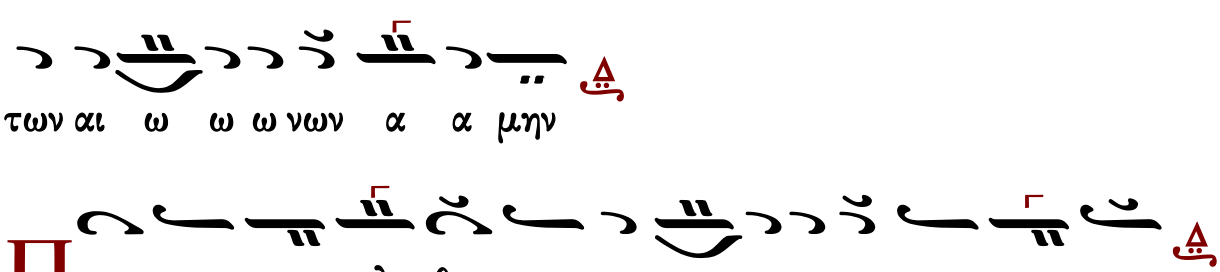

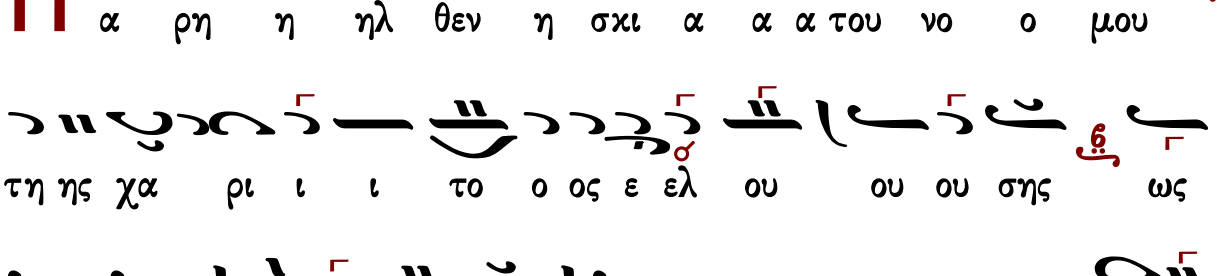

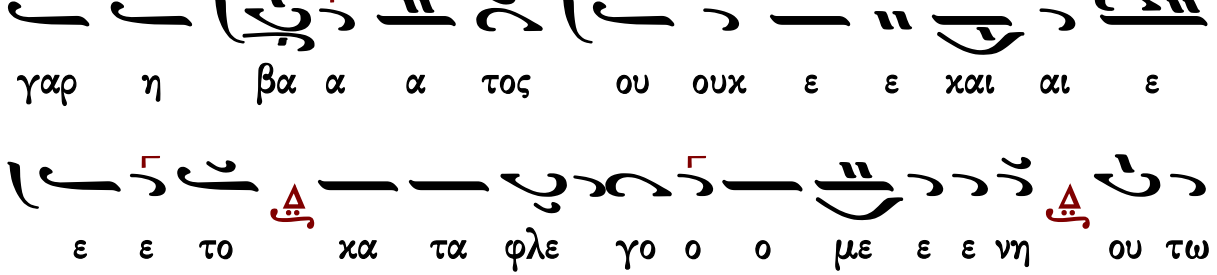

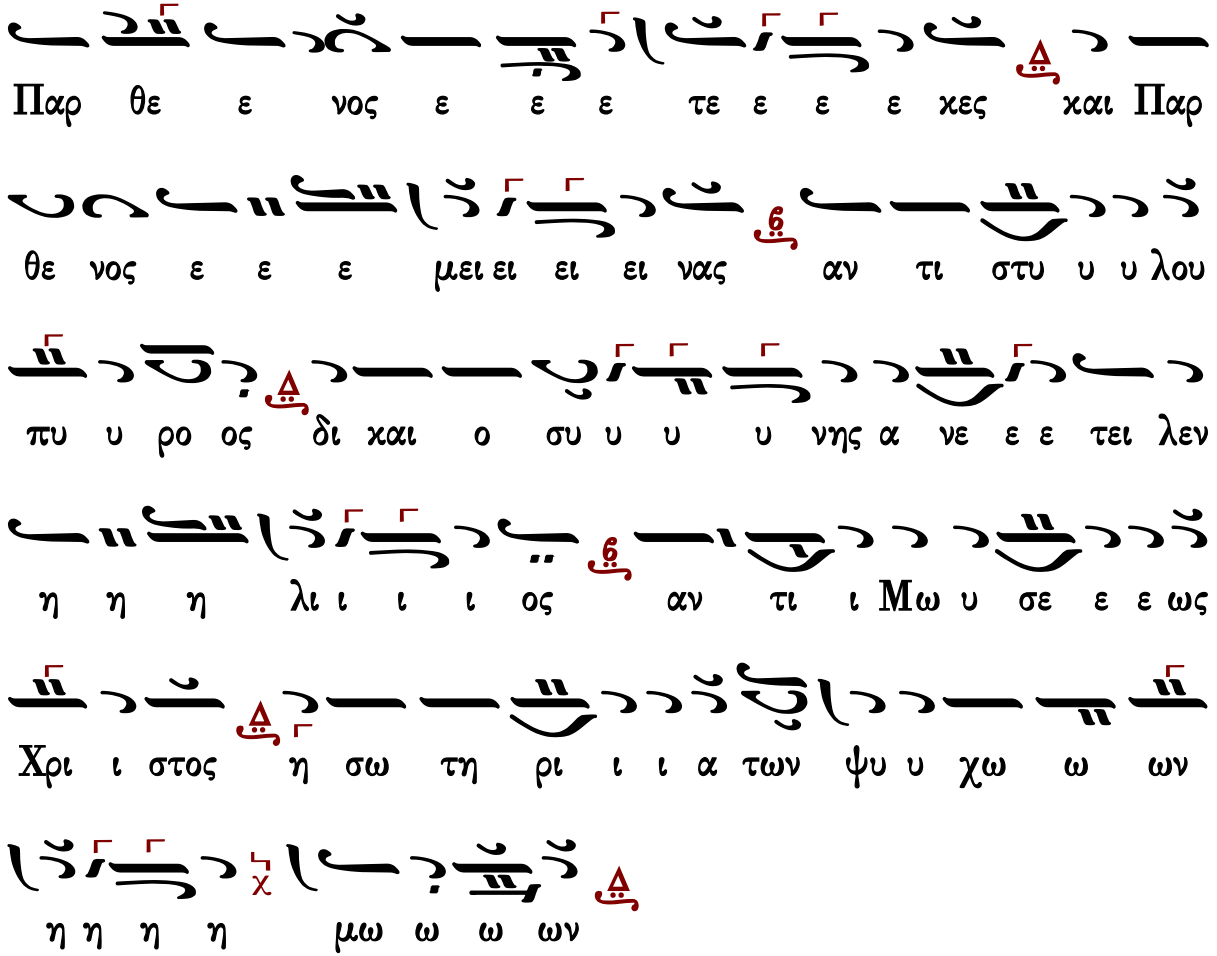

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Εἴσοδος | Λουκᾶς Λουκᾶ

σύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.280/294*

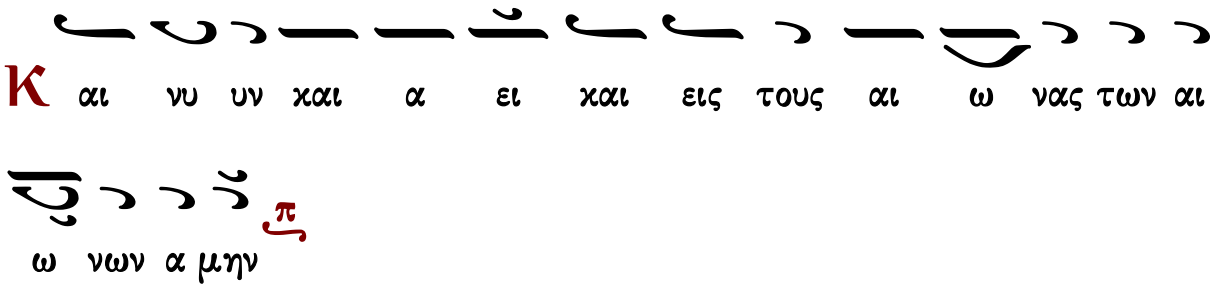

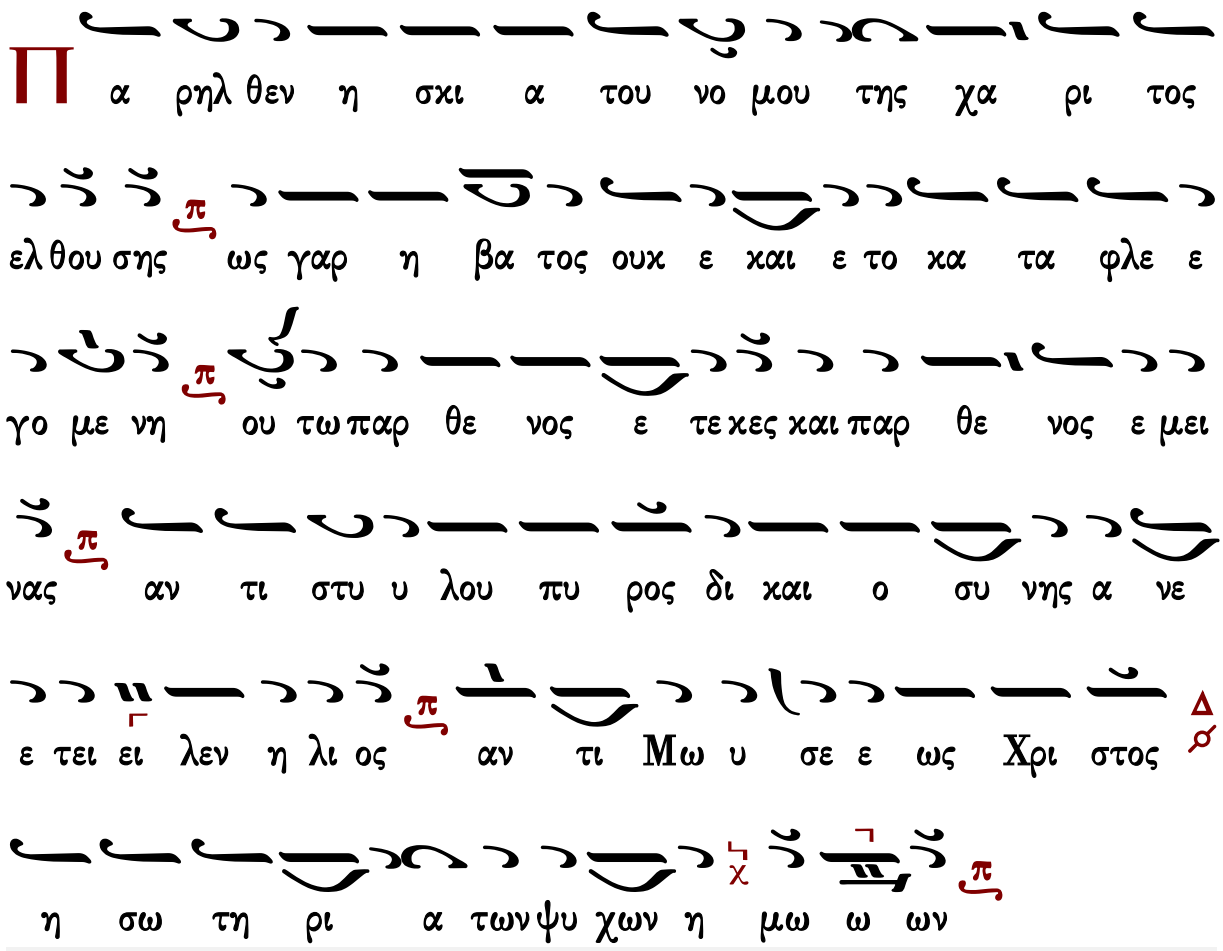

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἴσοδος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.3*

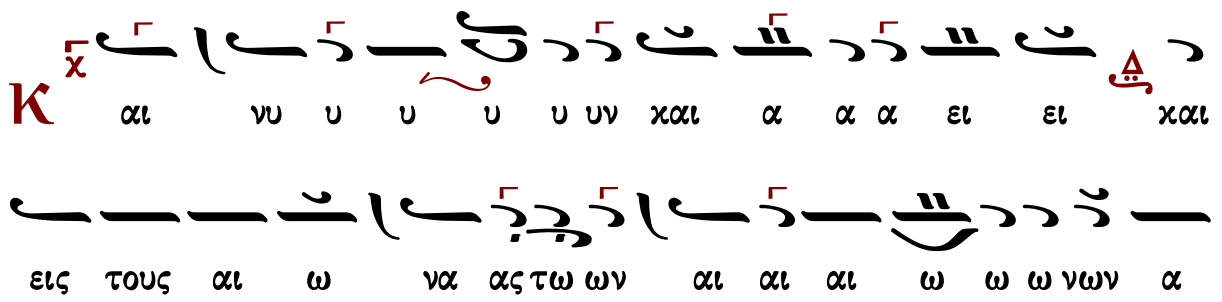

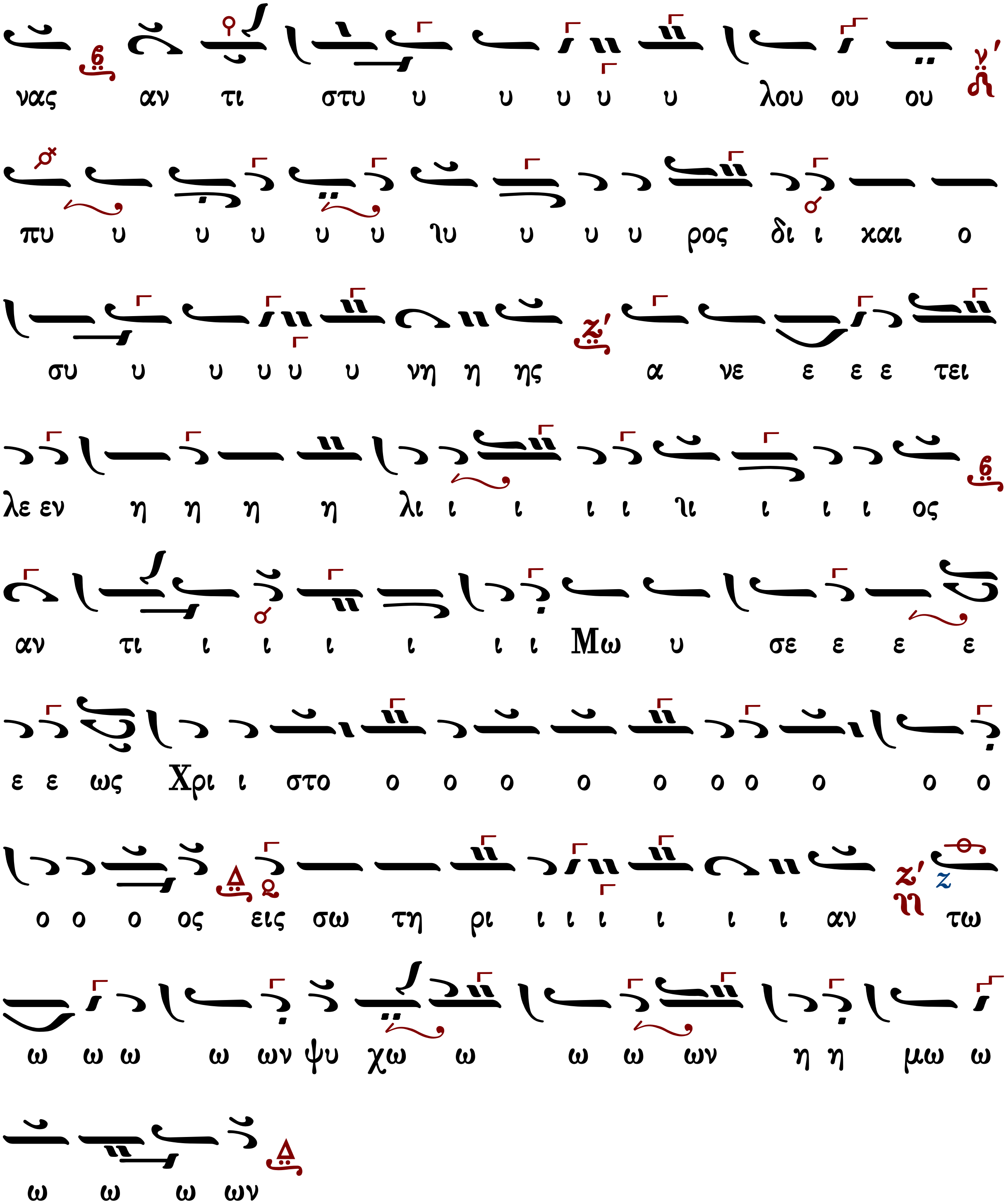
νας αν τι στυ υ υ υ υ υ λου ου ου
πυ υ υ υ υ υ ηυ υ υ υ ρος δι ι και ο
συ υ υ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε τει
λε εν η η η η λι ι ι ι ι ηι ι ι ι ος
αν τι ι ι ι ι ι ι Μω υ σε ε ε ε
ε ε ως Χρι ι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ος εις σω τη ρι ι ι ι ι ι ι αν τω
ω ω ω ω ων ψυ χω ω ω ω ων η η μω ω
ω ω ω ων

ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.28*

Και νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω ω ω νων α α μην

ΚΛ

Πα ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του νο

ο μου τη ης χα α ρι ι ι το ο ος ε ελ θου

ου ου σης ως γαρ η βα α α τος ου ουκ ε ε

και αι ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο με

ε ε νη η ου ου τω παρ θε ε νος ε ε ε

τε ε ε κες και παρ θε ε νο ος ε ε ε ε ε

μει ει ει νας αν τι στυ λου πυ ρο ο ος δι

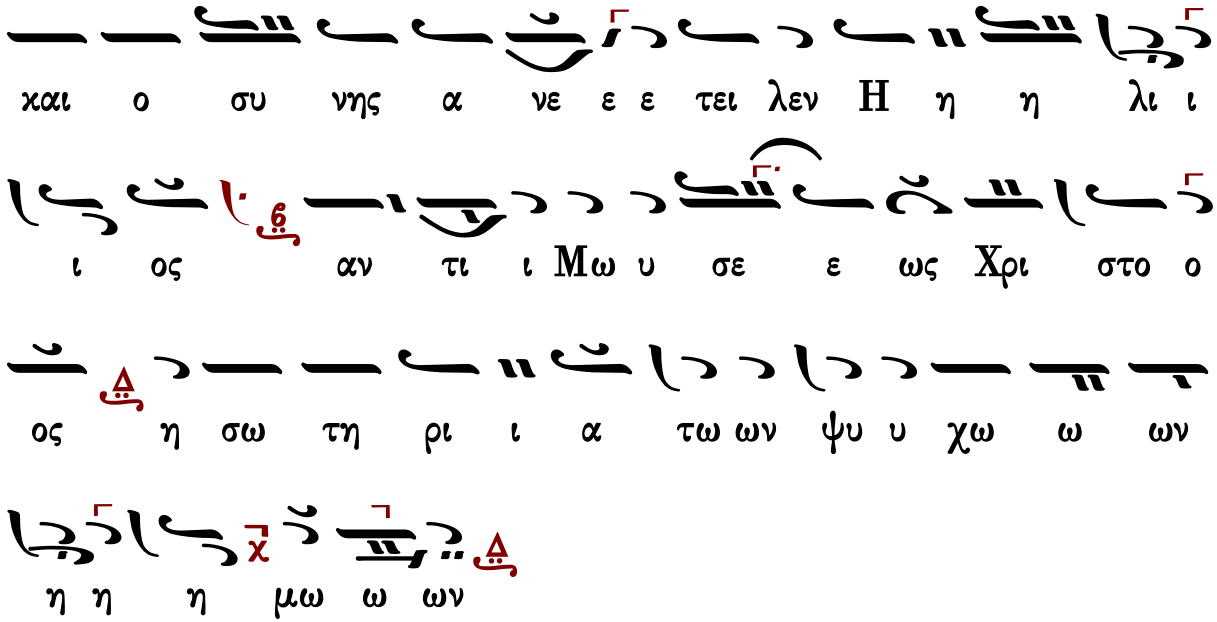

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.58*

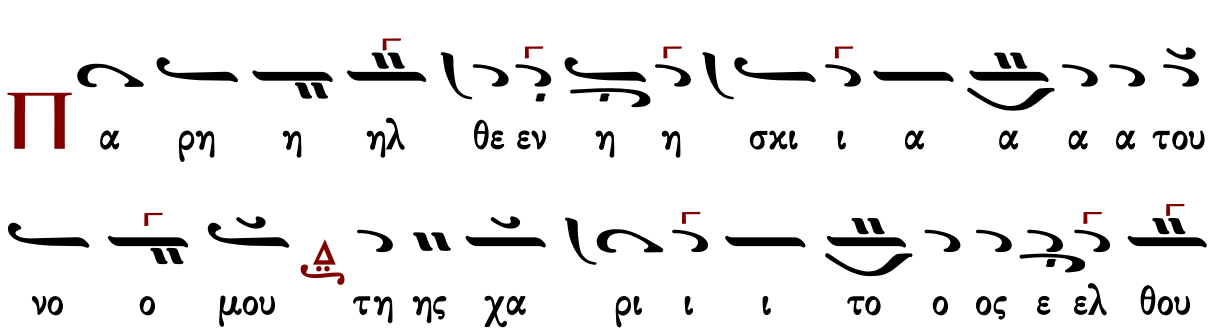

ου ου σης ως γαρ η βα α α τος ου ουκ ε ε

χαι αι ε ε ε το χα τα φλε ε ε ε γο ο

ο με ε ε νη η ου τω παρ θε ε νος ε

ε ε τε ε ε ε χες χαι αι πα α α αρ θε νος

ε ε ε ε μει ει ει ει ναις αν τι στυ υ υ λου

πυ υ ρο ο ο ο ος δι χαι ο συ υ υ υ νη η

ης α νε ε ε ε τει λεν η η η η λι ι ι ι

ος αν τι ι ι Μω υ σε ε ε ε ε ωςΧρι ι στο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος η σω τη ρι ι

α των ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.53*

ΓΑ ΒΫ ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ
Και νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι

ΒΫ ΜΕΛ
ω ω ω νων α μη η ην

ΔΙ ΒΫ
Πα ρη η ηλ θεν η η σχι ι ι α α α του

ΜΕΛ ΔΙ ΓΑ ΒΫ ΜΕΛ
νο ο μου της χα α ρι ι ι το ο ο ος ε ελ

ΔΙ ΜΕΛ ΜΕΛ ΔΙ
θου ου ου σης ως γαρ η βα α α τος ου ουκ ε

ε χαι αι ε ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο

ο με ε ε ε νη η ου τω παρ θε ε ε νος

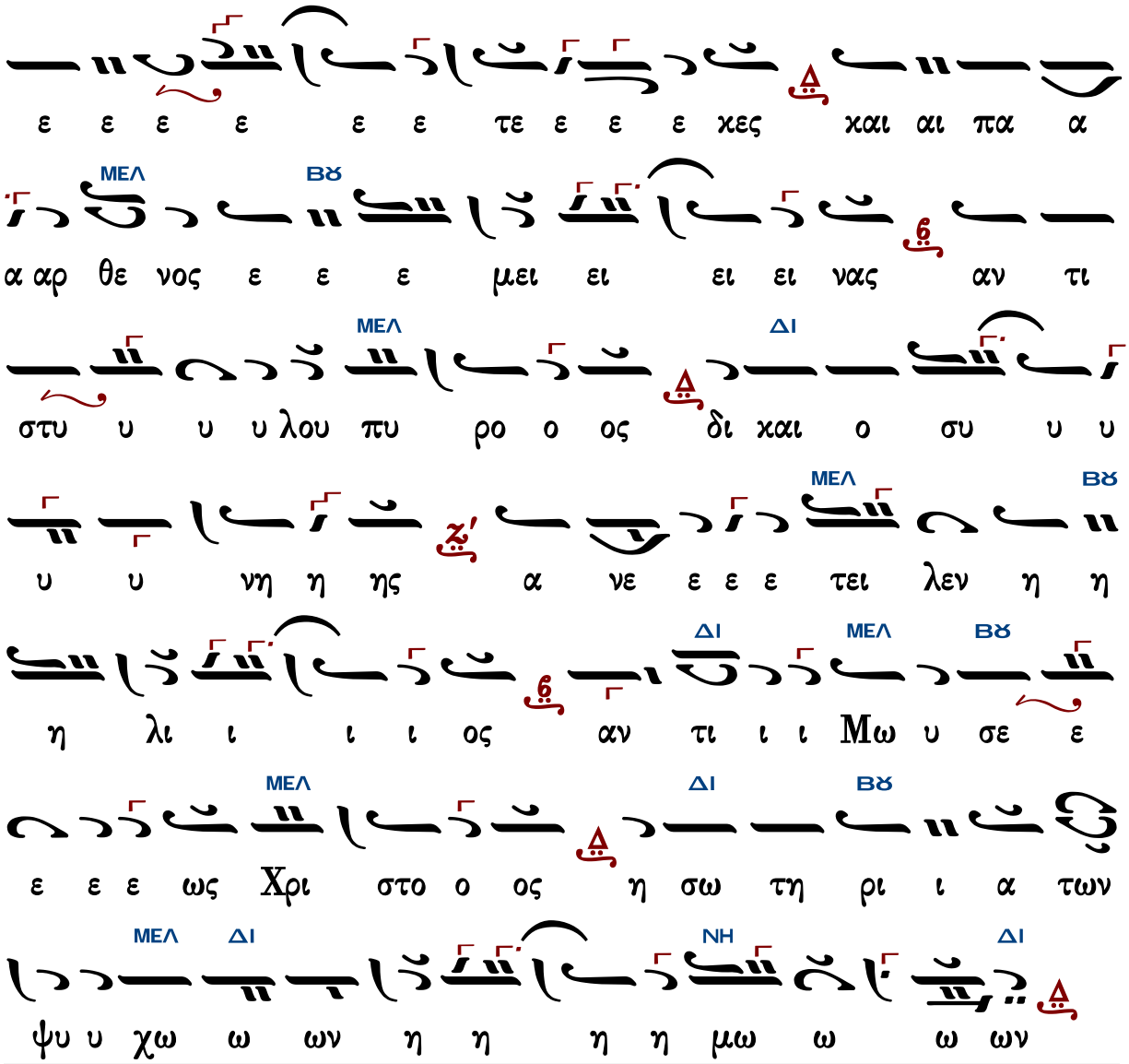

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἴσοδος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

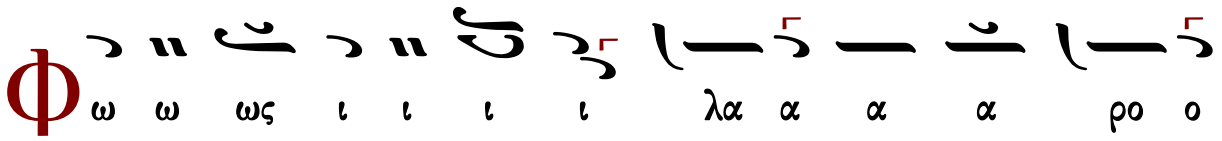

ο ο ον α α α γι ι ι ι ι α α α ας

δο ο ο ο ο ξη η ης α α α α θα α α

α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου

ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α κα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον χαι αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

α α α σι ι ι ι ι χαι αι αι αι ρο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι ς υ υ υ υ μνει ει ει σθαι αι αι αι φω ω

ω ω ναι αι αι αι αι αι ς αι αι σι ι ι αι αι ς

Υι υι ε ε ε ε Θε ε ε ε ου ου ου ου

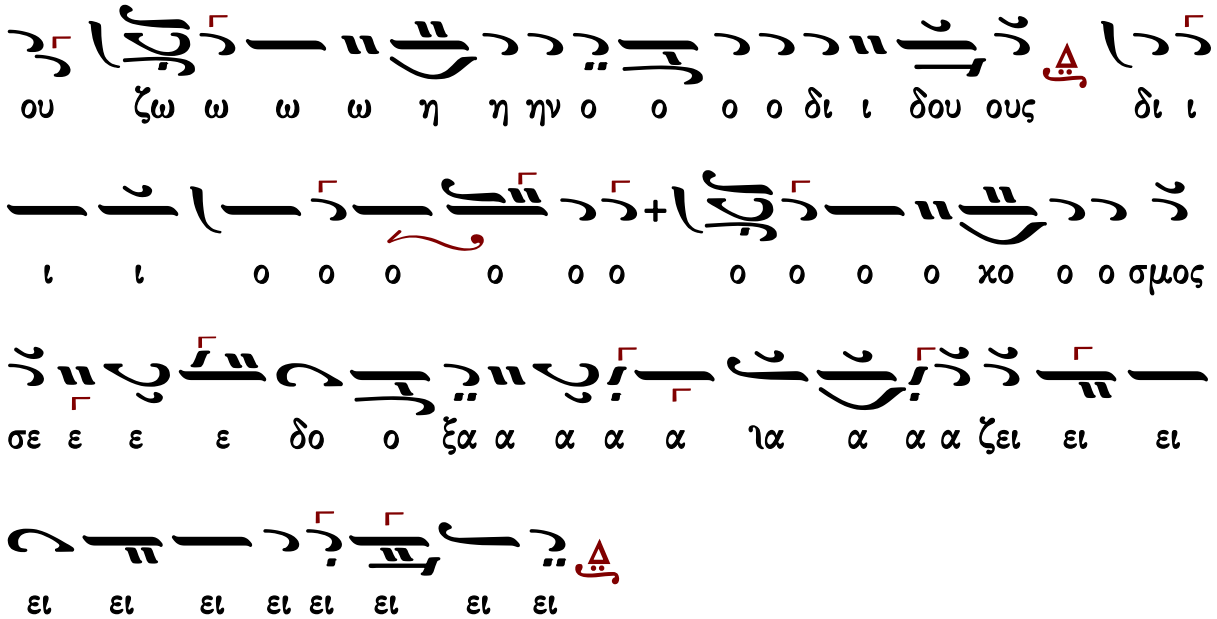

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

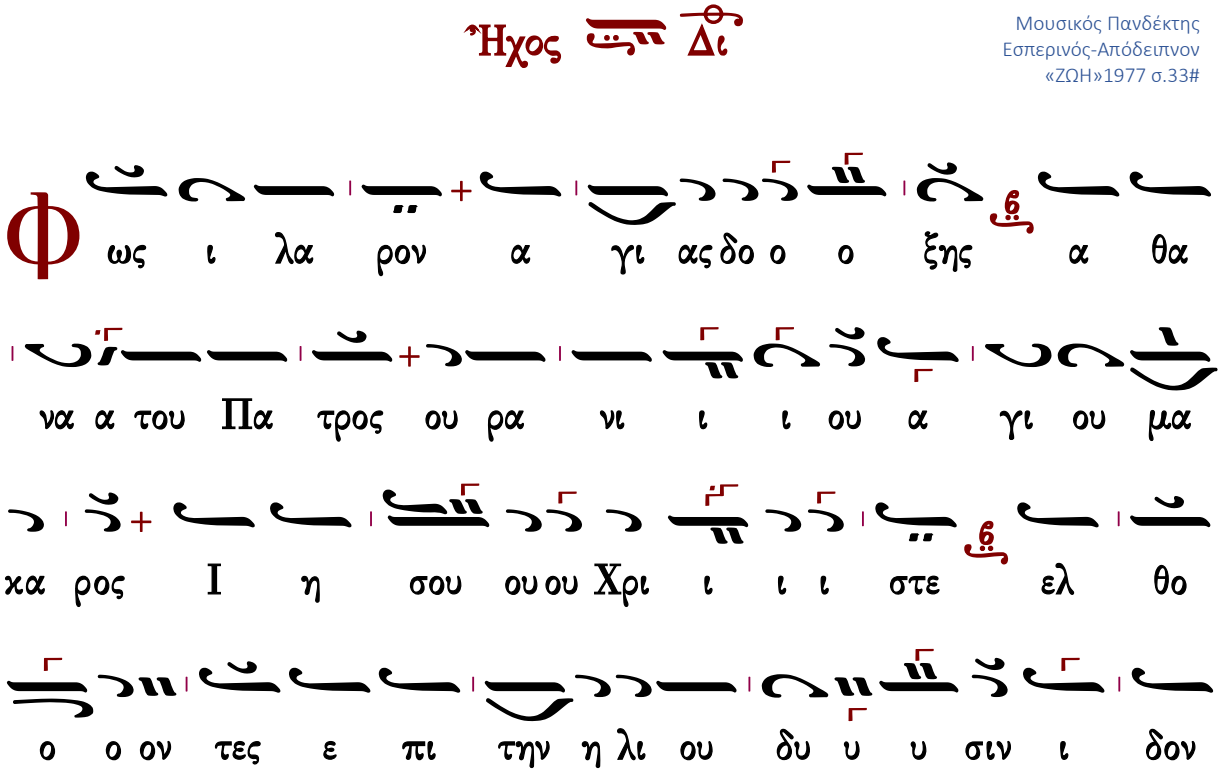

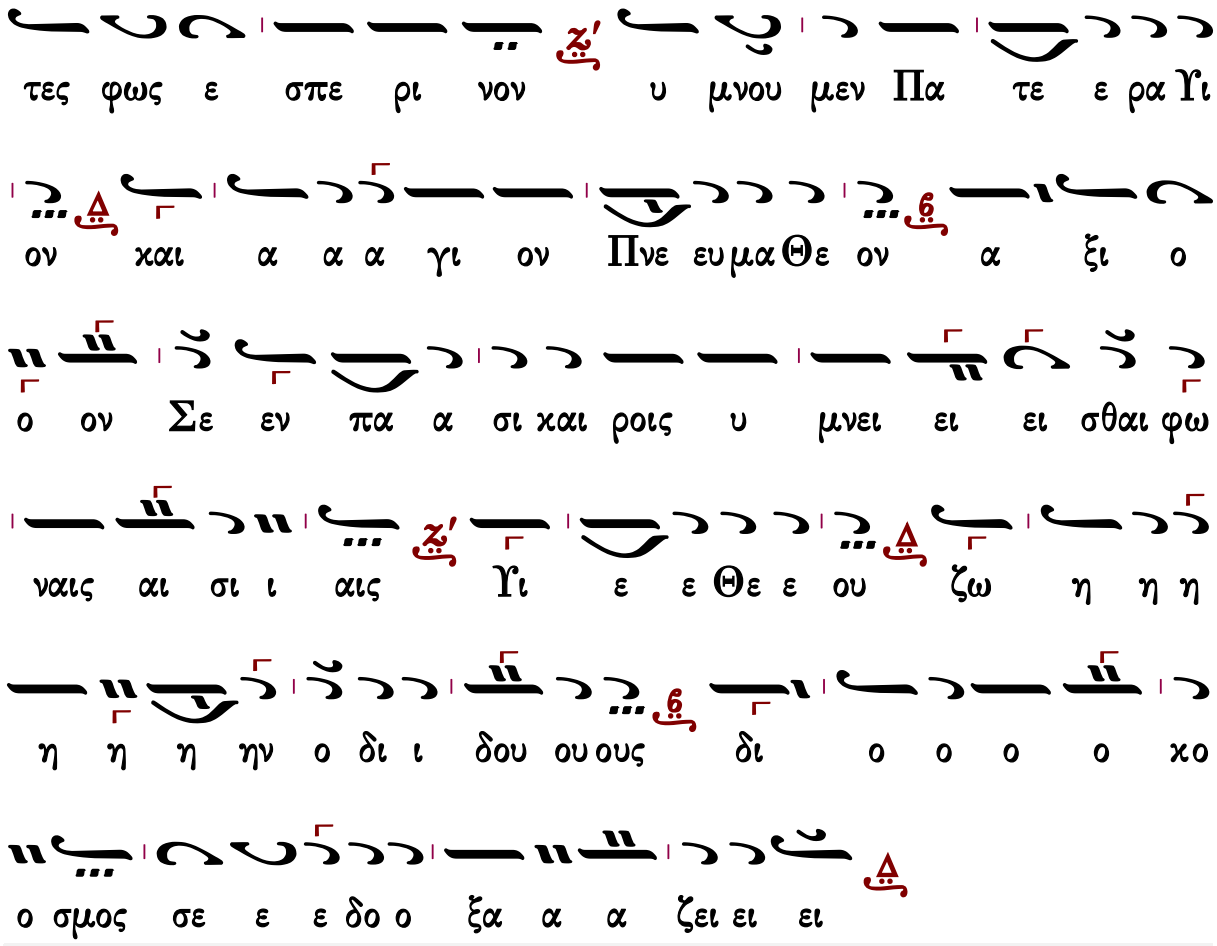
τες φως ε σπε ρι νον υ μνου μεν Πα τε ε ρα Υι
ον και α α α γι ον Πνε ευ μα Θε ον α ξι ο
ο ον Σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει σθαι φω
ναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ου ζω η η η
η η η ην ο δι ι δου ου ους δι ο ο ο ο κο
ο σμος σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ει

Εἰς τὴν Λιτὴν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ϙ̈ Πα

Μουσική Κυψέλη Α'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.78*

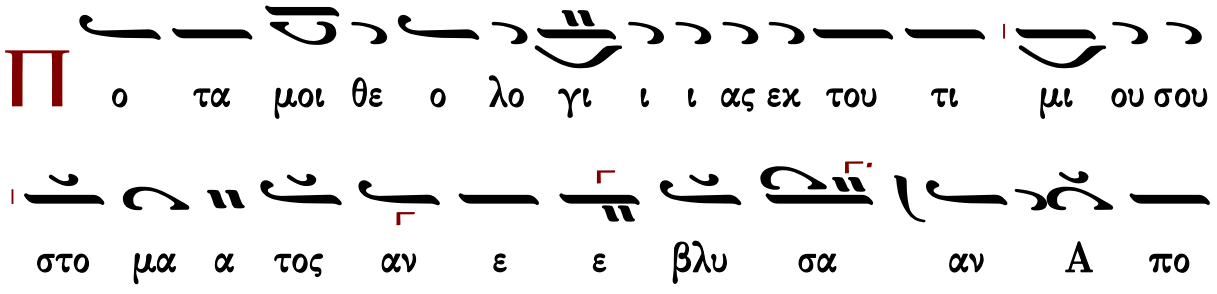
Π ο τα μοι θε ο λο γι ι ι ας εκ του τι μι ου σου
στο μα α τος αν ε ε βλυ σα αν Α πο

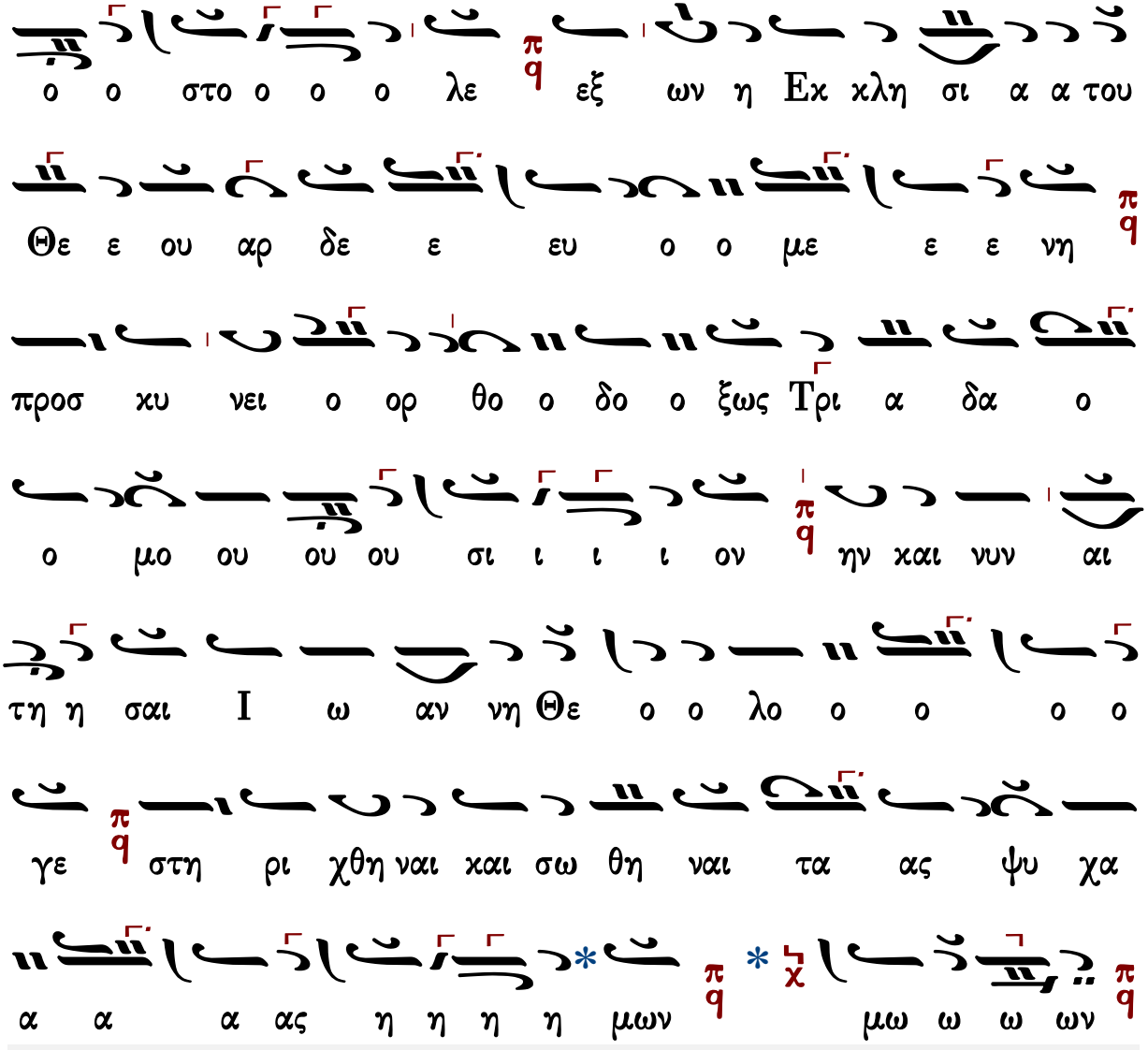

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀρτοκλασία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.98*

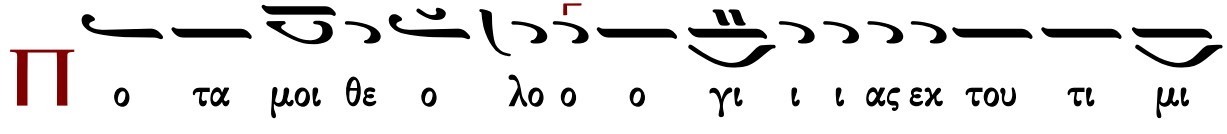

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ϟ ϙ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.280/1979*

Π ο τα μοι θε ο λο γι ι ι ας εκ του τι μι ου σου

στο μα α τος π ϙ α νε ε βλυ σα αν α πο

ο ο στο ο ο ο λε π ϙ εξ ων η Εκ κλη σι α α του

Θε ε ου αρ δευ ο με ε ε ε ε ε νη π ϙ προσ

κυ νει ο ορ θο ο δο ο ξως Τρι α δα ο

ο μο ου ου ου σι ι ι ι ον π ϙ ην και νυ υν

αι τη η σαι Ι ω αν νη Θε ο ο λο ο ο γε π ϙ

στη ρι χθη η η ναι αι και σω θη ναι τα ας ψυ χα

α ας η η η η * μων π ϙ * χ μω ω ω ων π ϙ

Ἀρτοκλασία

Θεοτόκε Παρθένε

πολίτικον

Ἦχος λ/π ϙ̈ Κε

Πανδέκτη Εκκλ. Μουσικής
Δημοσθένους Παϊκόπουλου#

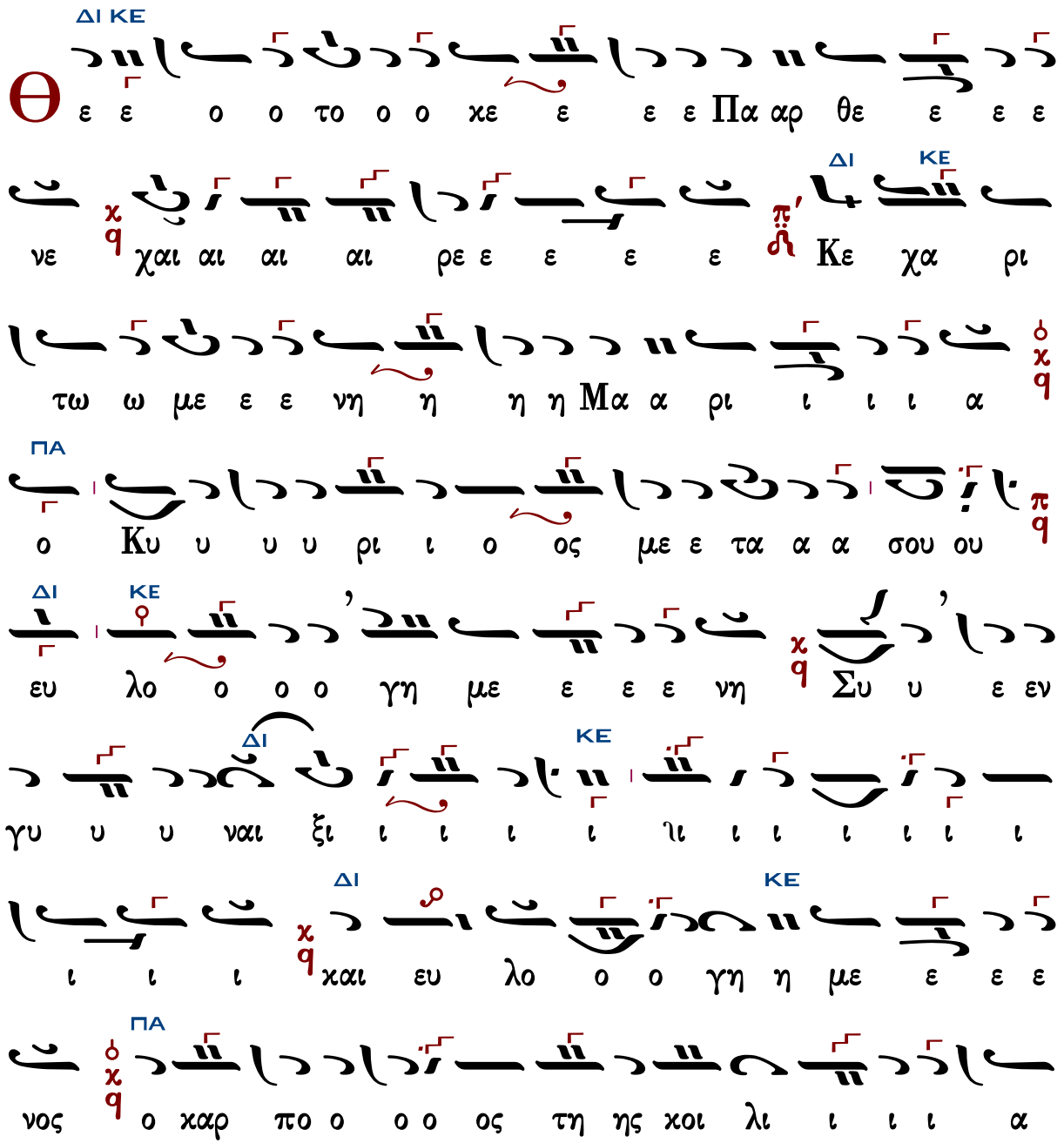

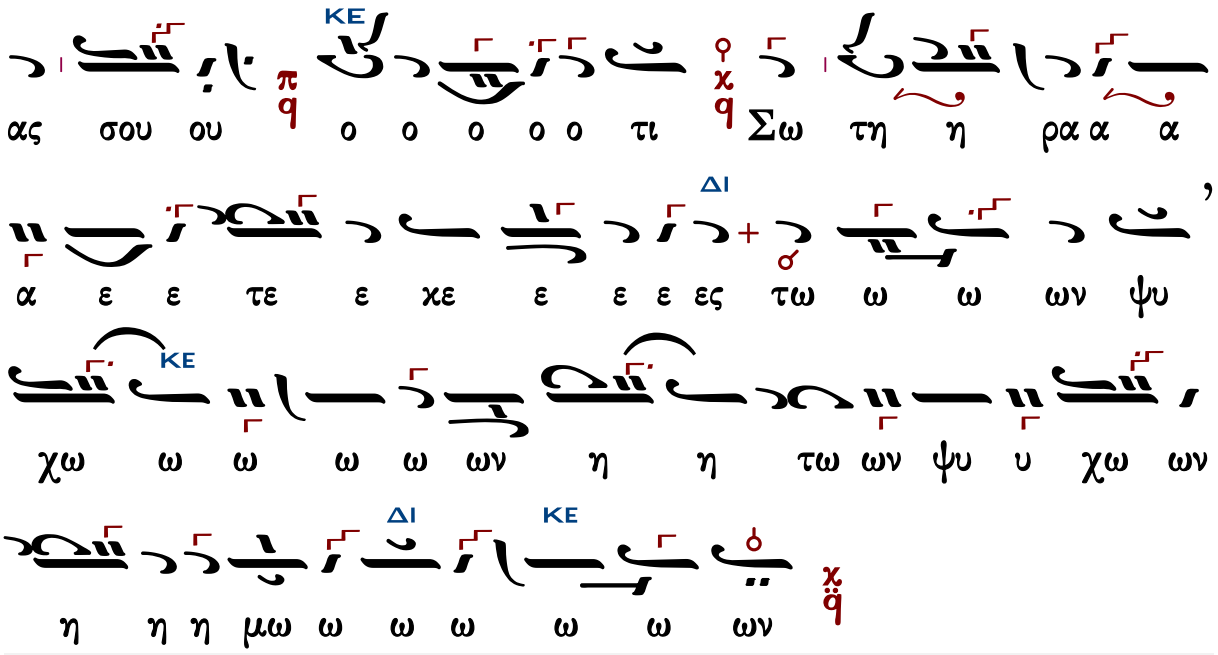

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Πρωγάκη

Μέλος στιχηραρικόν

Ἦχος λ π q̈ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
τ.Α' Εσπερινός 1909 σ.130*

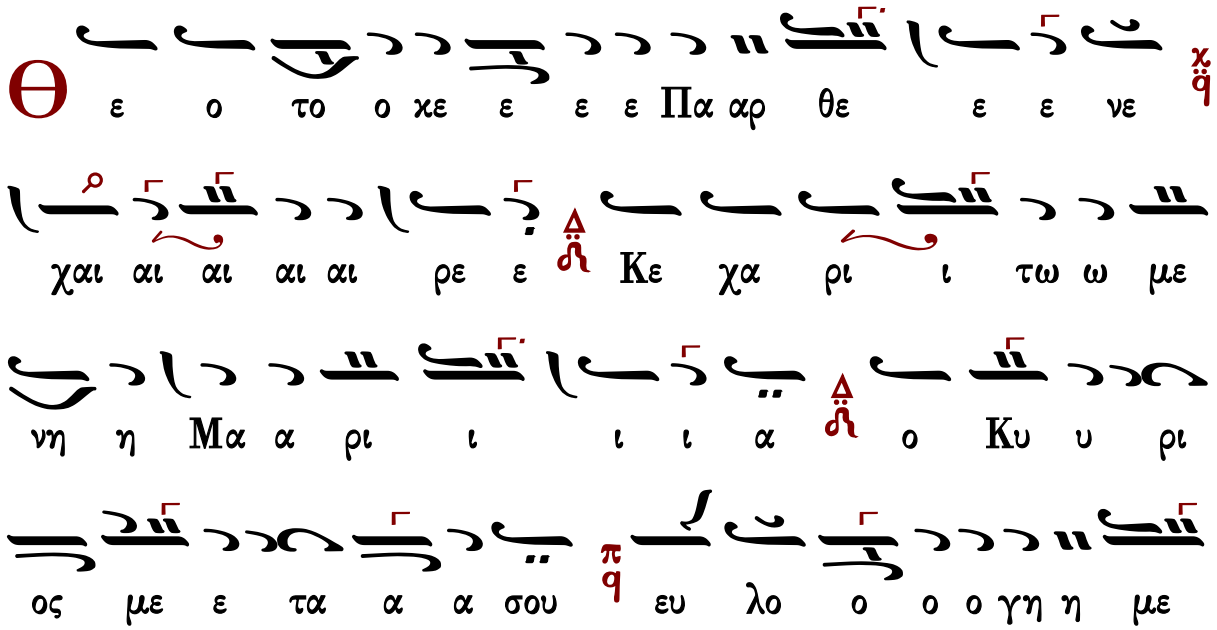

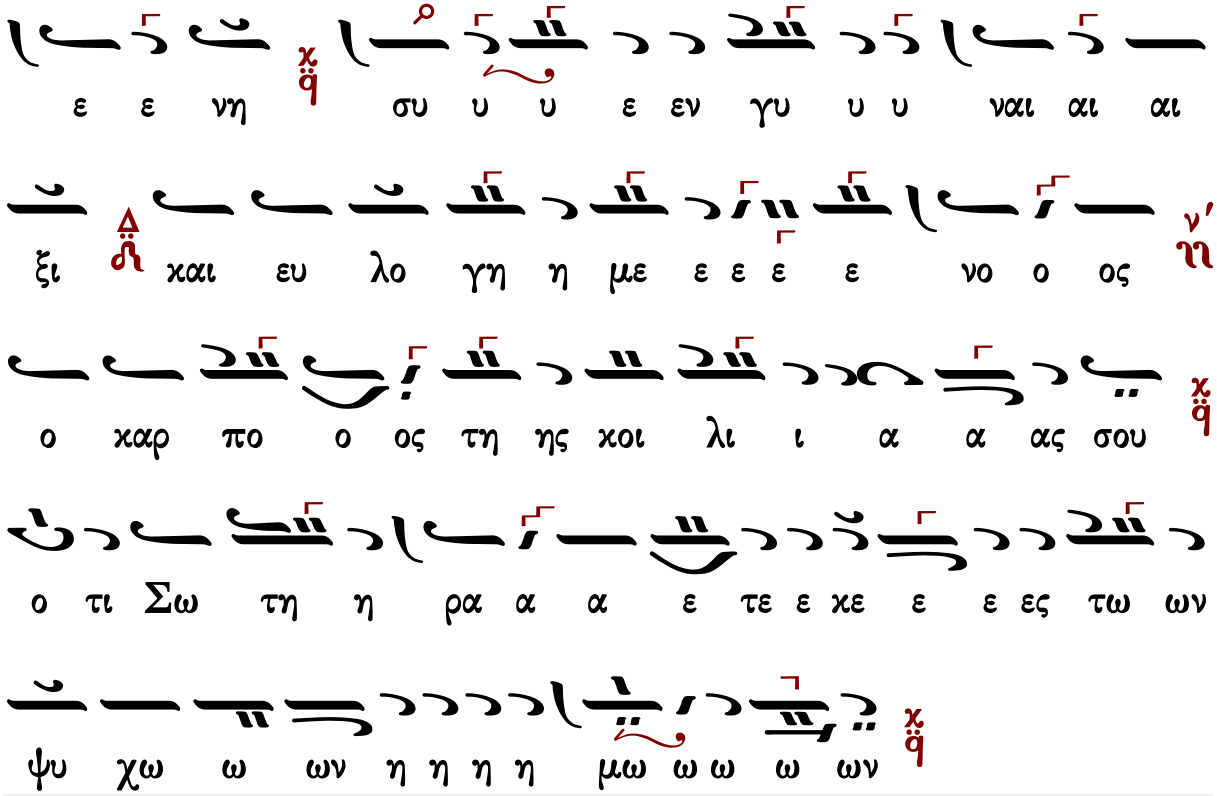
ε ε νη συ υ υ ε εν γυ υ υ ναι αι αι
ξι και ευ λο γη η με ε ε ε ε νο ο ος
ο καρ πο ο ος τη ης κοι λι ι α α ας σου
ο τι Σω τη η ρα α α ε τε ε κε ε ε ες τω ων
ψυ χω ω ων η η η η μω ω ω ω ων

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου

Ἦχος λ/π ϙ Κε

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.362*

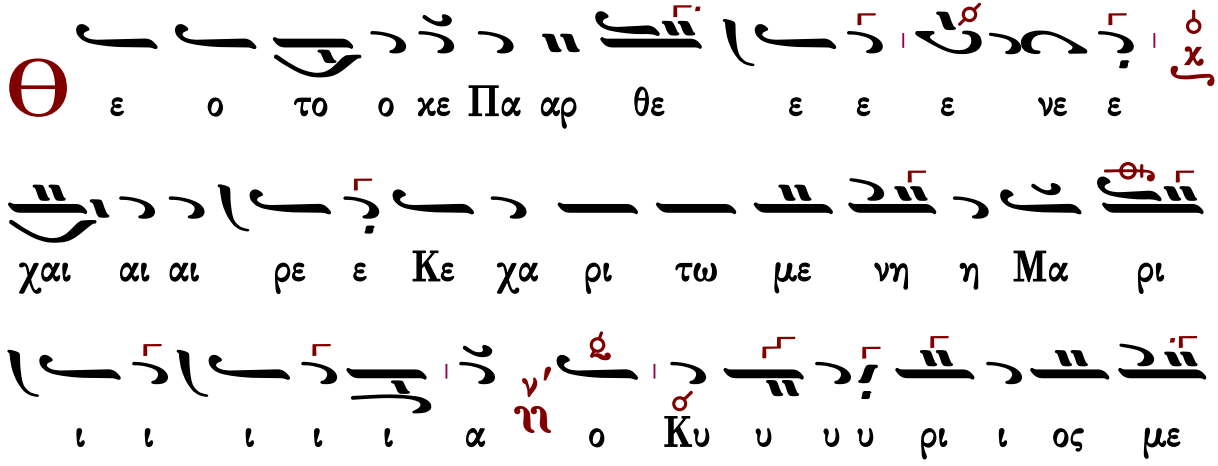
Θ ε ο το ο κε Πα αρ θε ε ε ε νε ε
χαι αι αι ρε ε Κε χα ρι τω με νη η Μα ρι
ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ος με

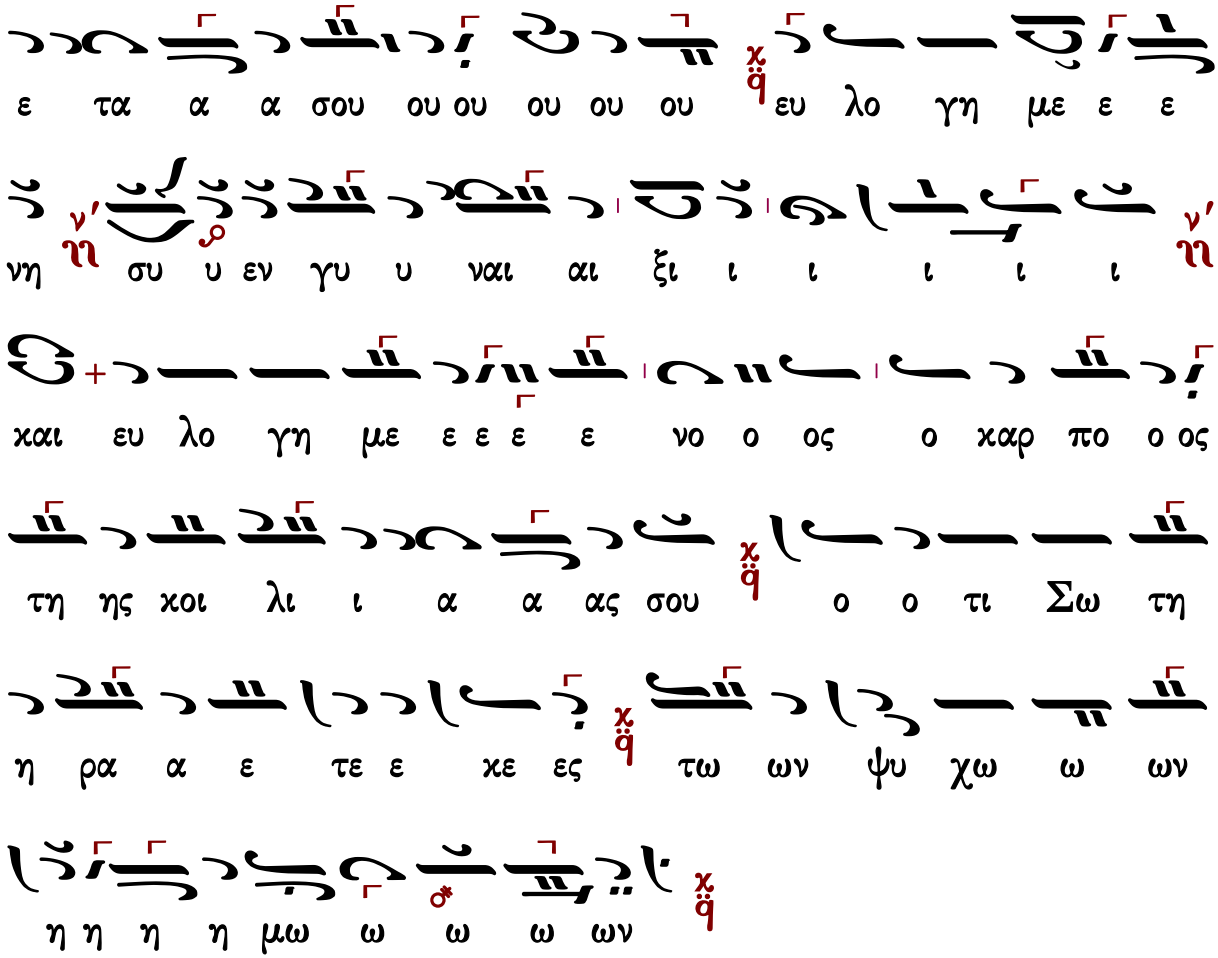
ε τα α α σου ου ου ου ου ου ευ λο γη με ε ε
νη ν′ ου υ εν γυ υ ναι αι ξι ι ι ι ι ι ν′
και ευ λο γη με ε ε ε ε νο ο ος ο καρ πο ο ος
τη ης κοι λι ι α α ας σου ο ο τι Σω τη
η ρα α ε τε ε κε ες τω ων ψυ χω ω ων
η η η η μω ω ω ω ων

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη

Ὀκτάηχον

Ἦχος Πα

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη *

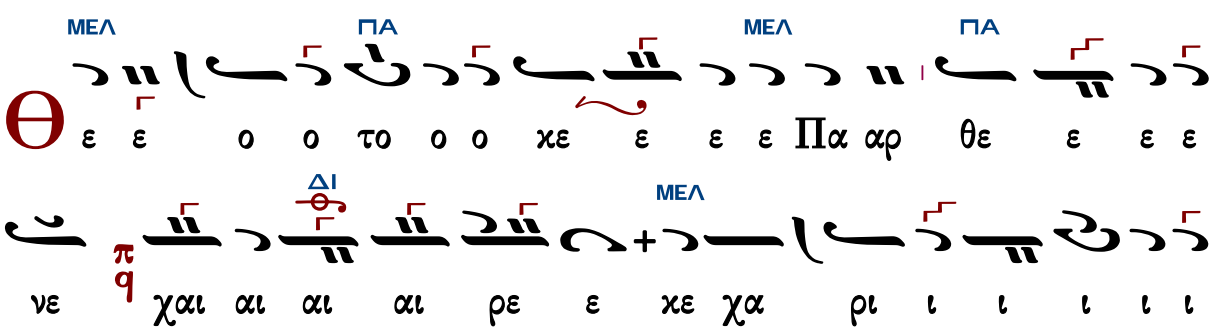

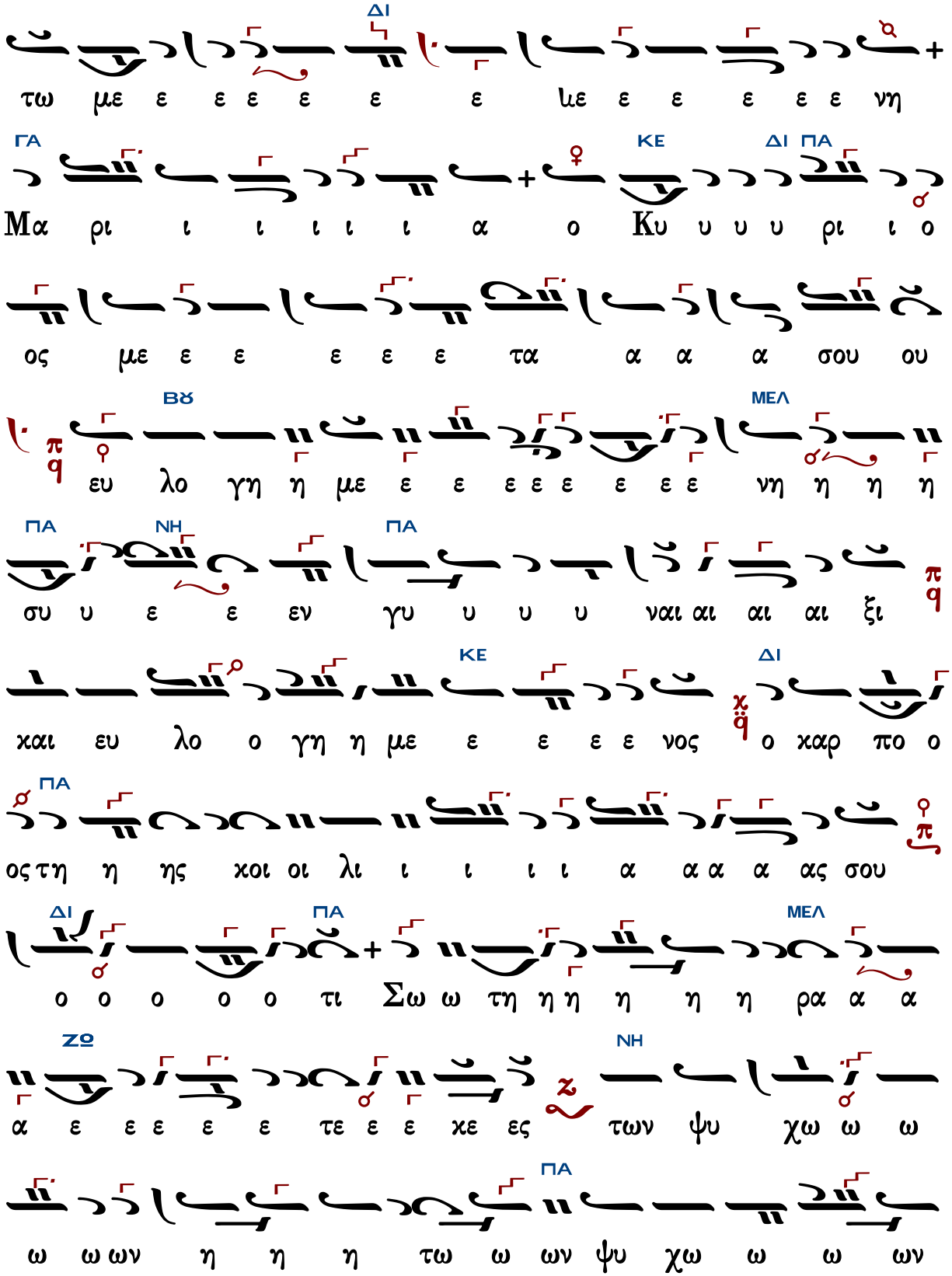
ΔΙ
τω με ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε νη
ΓΑ
ΚΕ
ΔΙ ΠΑ
Μα ρι ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ο
ος με ε ε ε ε ε τα α α α σου ου
ΒΘ
ΜΕΛ
ευ λο γη η με ε ε ε ε ε ε ε ε νη η η η
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
συ υ ε ε εν γυ υ υ υ ναι αι αι αι ξι
ΚΕ
ΔΙ
χαι ευ λο ο γη η με ε ε ε ε νος ο χαρ πο ο
ΠΑ
ος τη η ης χοι οι λι ι ι ι ι α α α α ας σου
ΔΙ
ΠΑ
ΜΕΛ
ο ο ο ο ο τι Σω ω τη η η η η η ρα α α
ΖΘ
ΝΗ
α ε ε ε ε ε τε ε ε χε ες των ψυ χω ω ω
ΠΑ
ω ω ων η η η τω ω ων ψυ χω ω ω ων

Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Ὀκτάηχον

Ἦχος δ̈ Πα

Ἐλευθέριου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Α
1986 σ.345*

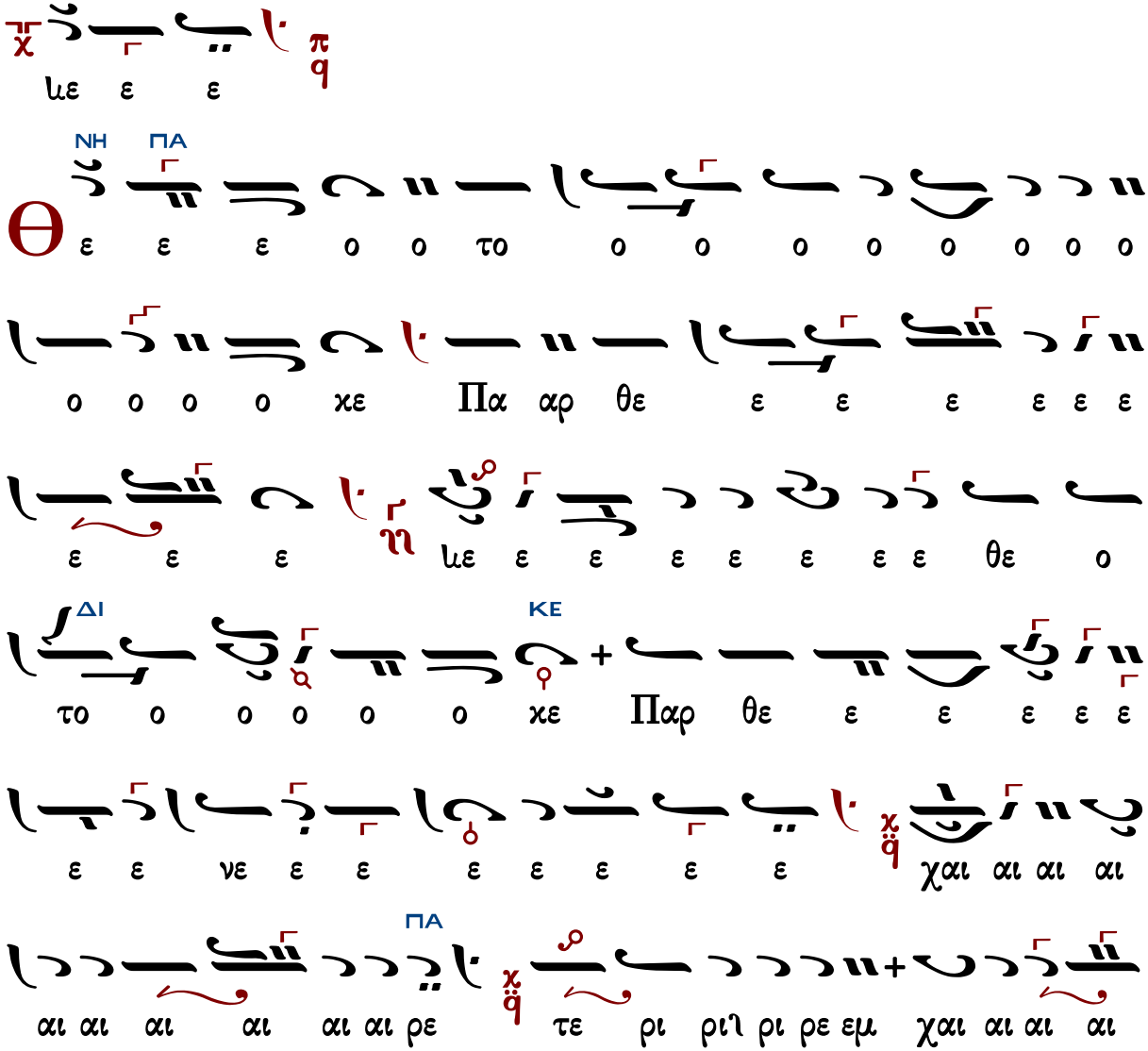

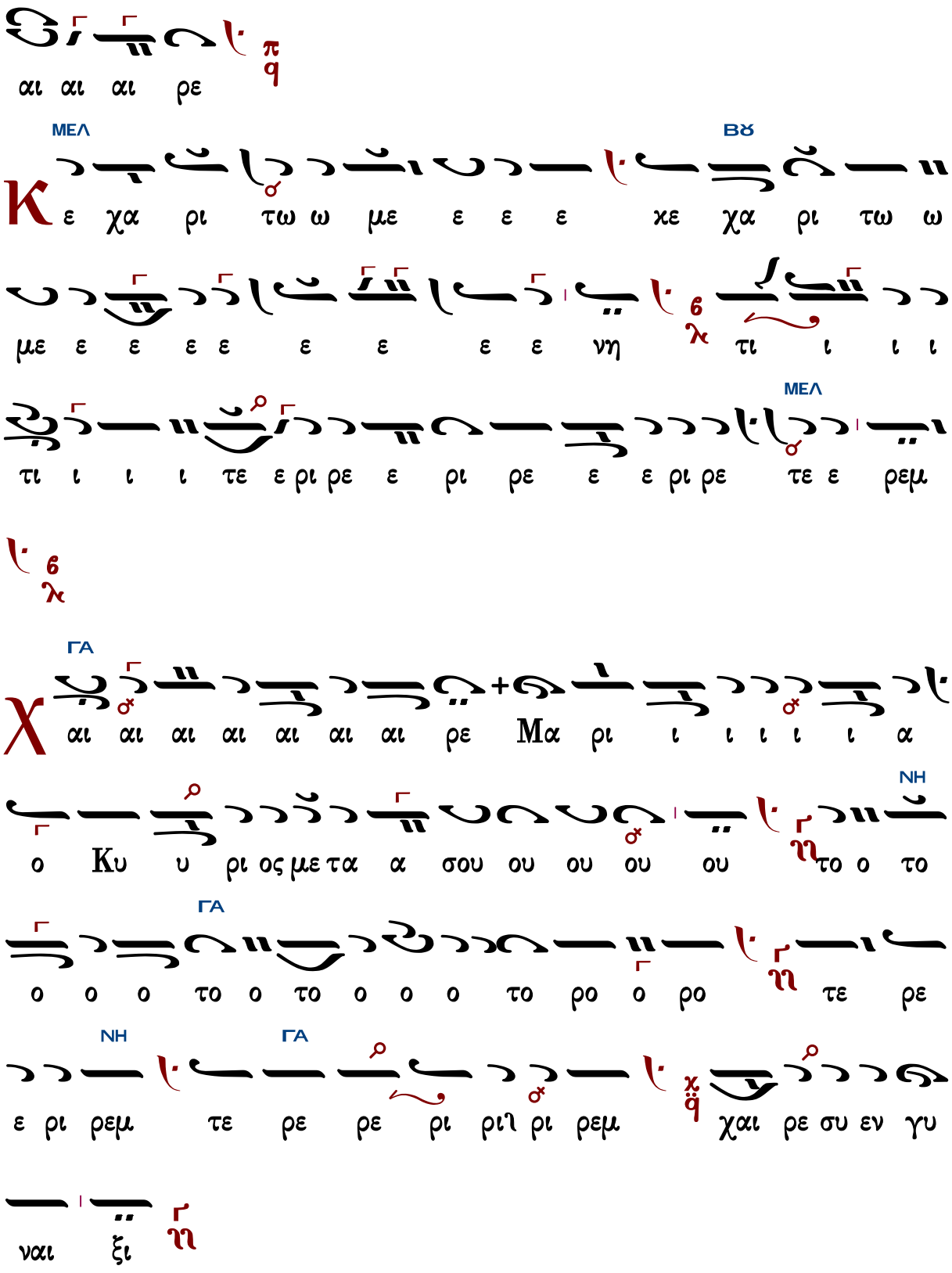
αι αι αι ρε
ΜΕΛ
ΒΫ
Κ ε χα ρι τω ω με ε ε ε κε χα ρι τω ω
με ε ε ε ε ε ε ε ε νη τι ι ι ι
τι ι ι ι τε ε ρι ρε ε ρι ρε ε ε ρι ρε τε ε ρεμ
ΜΕΛ
ΓΑ
Χ αι αι αι αι αι αι αι ρε Μα ρι ι ι ι ι ι α
ΝΗ
ο Κυ υ ρι ος με τα α σου ου ου ου ου το ο το
ΓΑ
ο ο ο το ο το ο ο ο το ρο ο ρο τε ρε
ΝΗ
ΓΑ
ε ρι ρεμ τε ρε ρε ρι ρι ρι ρεμ χαι ρε συ εν γυ
ναι ξι

ΝΗ
ΔΙ
υ λο ο γη η με ε ε ε ε ε ε ε νη συ υ
ε ε εν γυ υ ναι ξι ι ι ι ι ι ι ι τι ι
ΝΗ
ι τι ι ι τε ρι ρε ρου τεμ τε ρι ρε ρι ριι ρι ρε
ΔΙ
ε ρι ρεμ τε ρι ρε ρε ε ρεμ
ΠΑ
αι αι αι ευ λο ο ο γη η με ε ε ε ε ε ε ε
ιε ε χαι ε ευ λο ο γη η με ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΝΗ ΠΑ
ε ε νο ο ο ο ος το ο ο ο ο ο ο ο το ο
ΚΕ
το ο ο ο ο το ο ο τε ε ρι ρε ρι ρε ε ρε
ΠΑ
ρε ρι ρε ρι ριι ρι ρε ρι ρεμ

Πλούσιοι

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Γα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.131#

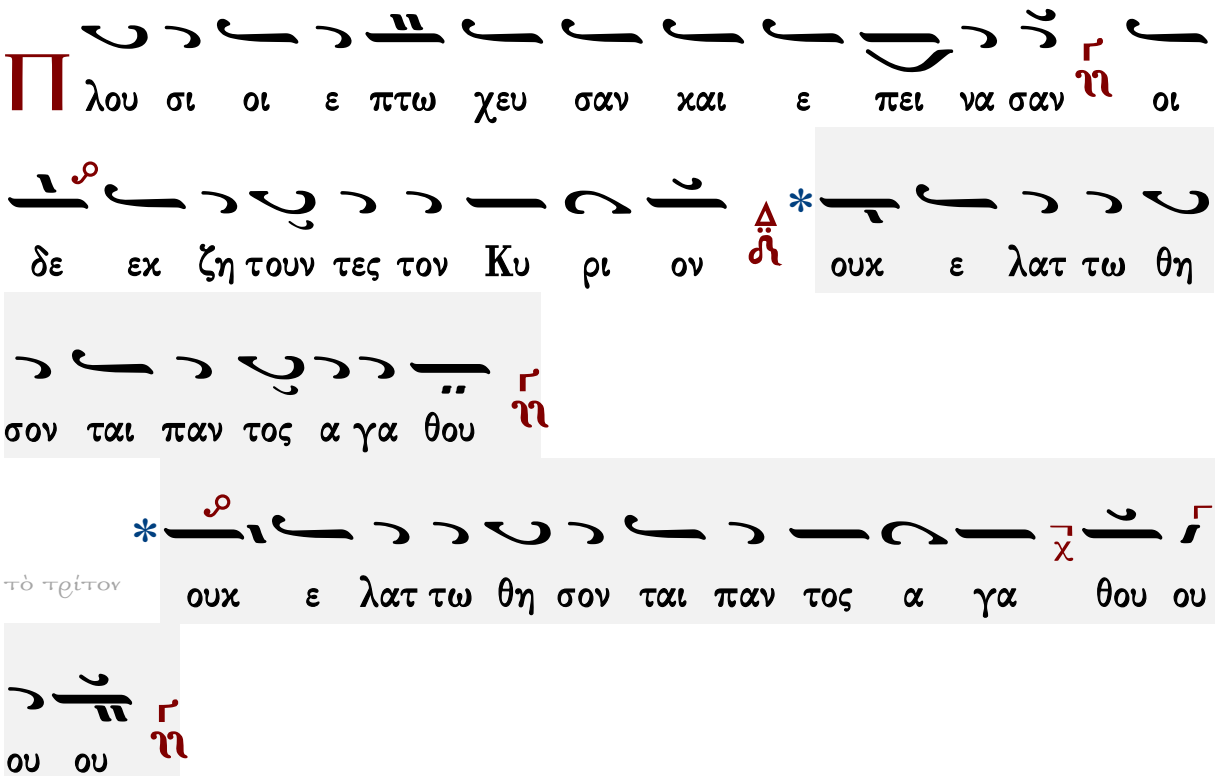

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰς τὸν Στίχον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἱεροθέου ἱερομονάχου Φιλοθεΐτου

ἀργόν

Ἦχος Ζω

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.306*

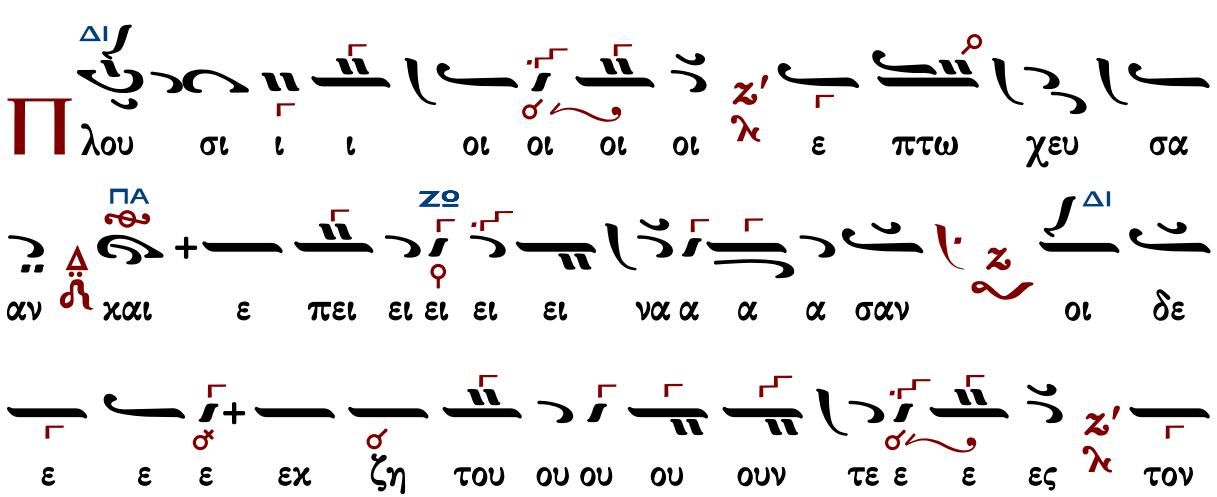

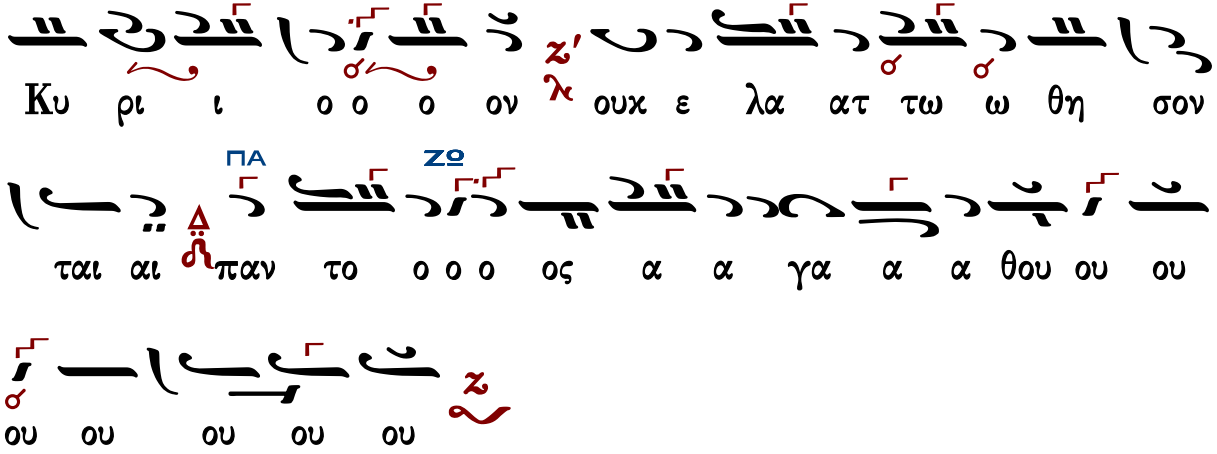

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ προσόμοια

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Ἦχος γ΄ τος Βυ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.15*
(διόρθ. Γερασ. μον.)

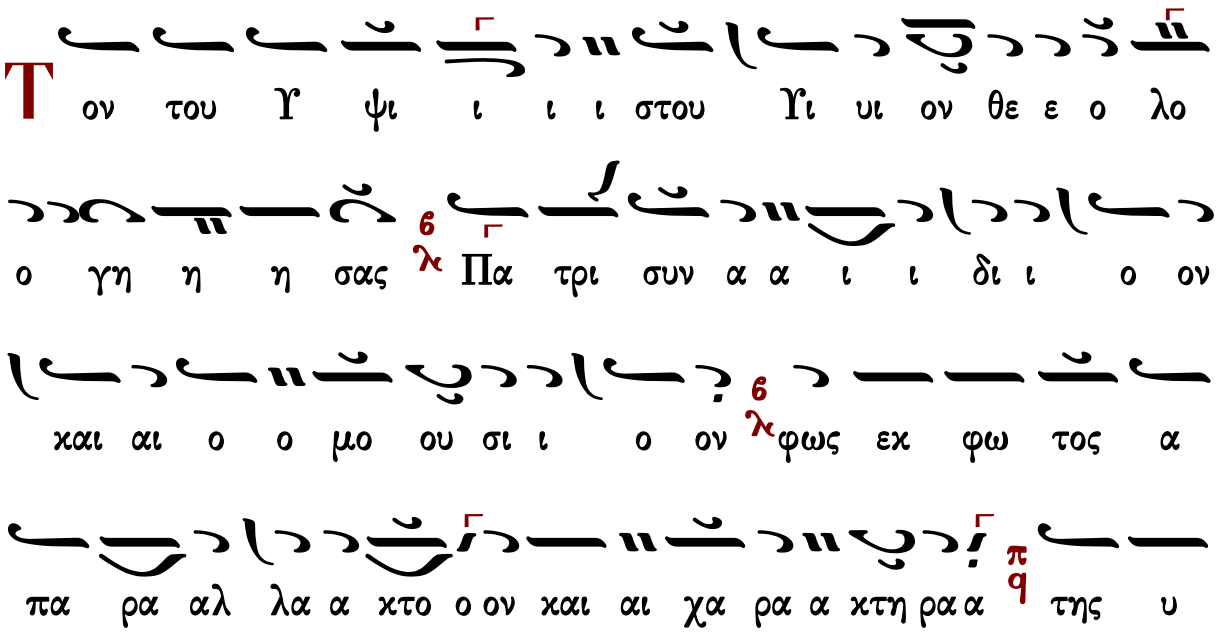

πο στα α σε ε ω ως του ου γε εν νη το ο ρο ος

α χρο νως ε ε κλα αμ ψα αν τα α και α α πα θως

εξ αυ του ου δη μι ουρ γον τε και Κυ ρι ο ο ον πα

αν των αι αι ω νω ων η γα πη με ε νε ε συ υ

α αν ε κη ρυ υ ξα ας του τον τω κο ο ο σμω

ω τον ε εξ α α γο ον τα φως εκ σκο τους Χρι ι

ι στον το ον Θε ον η η μω ω ων ο ον ι κε ε

τε ευ ε ε σω ω ω σαι αι αι και φω τι ι ι σαι τα

ας ψυ χας η η μω ων

Θ ις πα σαν την γην εξ ηλ θεν ο φθογ γος αυ του

σ
+
και εις τα πε ρα τα της οι κου με ε νης τα ρη μα
+
6
λ
τα αυτου

Τ
ου Πα ρα κλη η η η του το ο φως ει εισ δε δε
ε γμε ε ε νος 6 λ ο και φω τι ι ζο ο με ε νο ος
ε ε θε ε ο λο γη η σα ας 6 λ εκ του Πα τρος προ
ερ χο ο με ε νο ο ον δι ι α Υι υι ου δε ε π q τη αν
θρω πο ο τη η τι ι φα α νε ε ρου με ε νο ον 6 λ
ο μο τι μο ον συ υν θρο ο νο ον και αι ο ο μο
ου σι ι ο ον 6 λ ον τω Πα τρι τω α ναρ χω τε ε ε
και αι θει ω ω λο γω ω π q η γα πη με ε νε ε πα

α σι ιν ε χη ρυ υ ξα ας ο θεν εν υ υ υ

μνοι οις σε γε ε ραι αι ρο ο μεν ως της πι στε

ω ω ως θει ο ον θε με λι ι ο ο ον η ην α

σα α λε ευ το ον τη η η ρει ει ει ταις προς Κυ υ υ

ρι ο ον πρε σβει αι αις σου ου

Ο ι ου ρα νοι δι η γουν ται δο ξαν Θε ου ποι

η σιν δε χει ρων αυ του α ναγ γελ λει το στε

ρε ω μα

Τ ης υ ψη λη η η ης ε πι ι βας θε ε ο λο

ο γι ι ι ας ε μυ η θη ης α αρ ρη η τα α

Θε ε ου ου μυ στη ρι ι α α λ6 μι αν ου σι αν

θε ο ο τη η το ο ος και αι μι α αν δο ξα αν πq και βα

σι λει ει α αν και αι χυ υ ρι ι ο τη η τα α λ6

τρι σιν υ πο ο στα α σε ε σι ιν δι ι αι αι ρου

με νην αυ τη ην λ6 ου σι ω δως α δι αι ρε το ο ον

και αι ε νου ου με νη ην πq εν α συγ χυ υ τω ω θει

ει α α ε νο τη η τι ι λ6 ου τω δο ξα α α

ζω ων αν ε ε κη η ρυ υ ξας πq θε ο λο γε

Τρι ι ι α δα α α χω ρι ι στο ο ον η ην ι

κε ε τε ευ ε ε σω ω ω σαι αι αι και φω τι ι ι

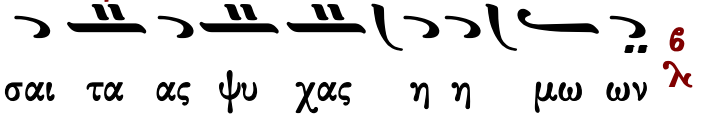

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεὶς

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.285/1984*

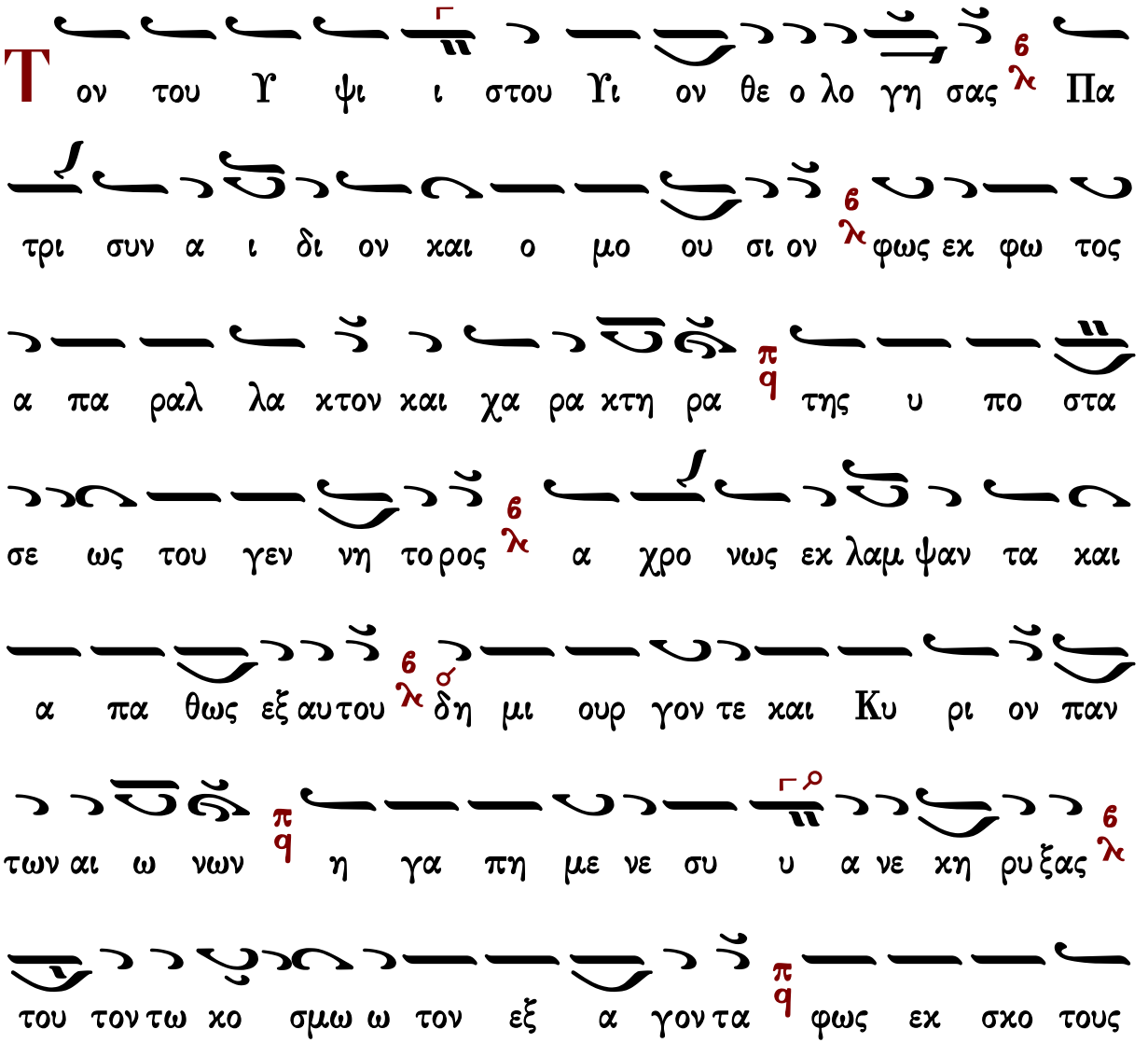

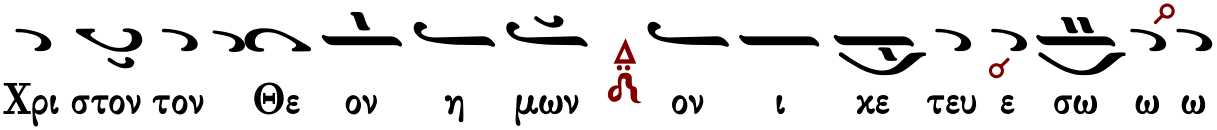

Χρι στον τον Θε ον η μων ον ι κε τευ ε σω ω ω

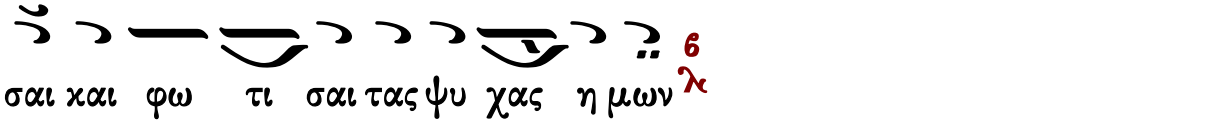

σαι και φω τι σαι τας ψυ χας η μων

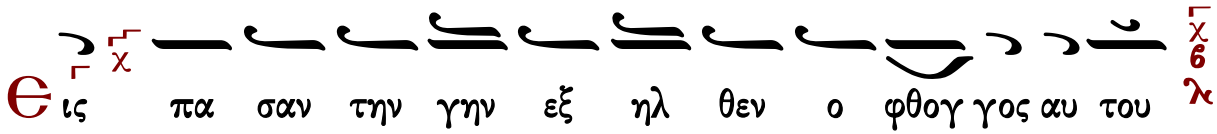

Εις πα σαν την γην εξ ηλ θεν ο φθογ γος αυ του

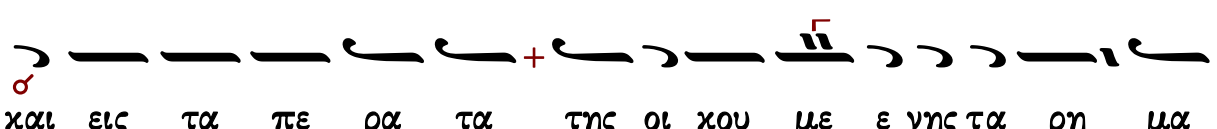

και εις τα πε ρα τα της οι κου με ε νης τα ρη μα

τα αυτου

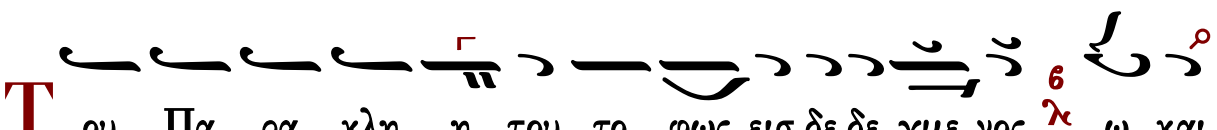

Του Πα ρα κλη η του το φως εισ δε δε γμε νος ω και

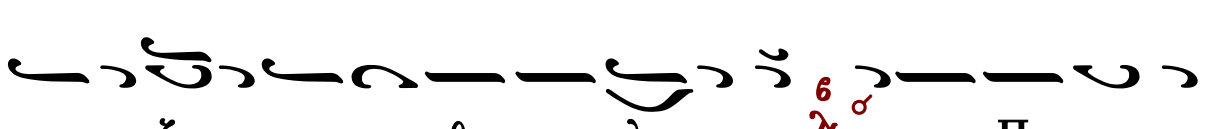

φω τι ζο με νος ε θε ο λο γη σας εκ του Πα τρος προ

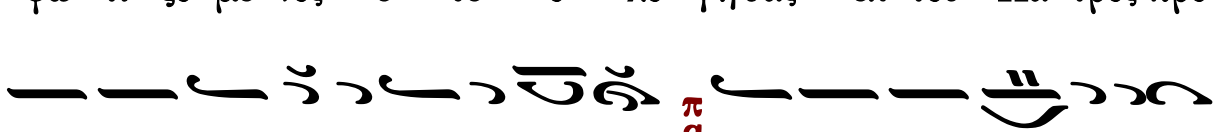

ερ χο με νον δι α Υι ου δε τη αν θρω πο τη τι

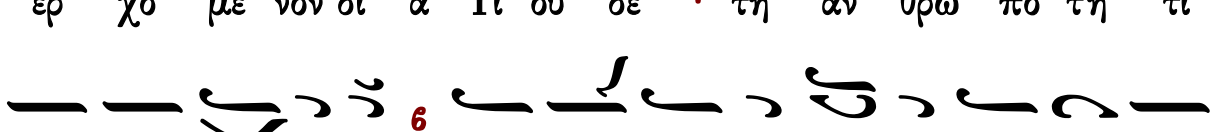

φα νε ρου με νον ο μο τι μον συν θρο νον και ο

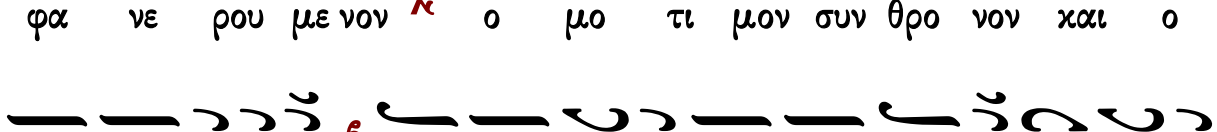

μο ου σι ον ον τω Πα τρι τω α ναρ χω τε και θει ω

Λο γω η γα πη με νε πα α σιν ε κη ρυ ξας ο

θεν εν υ μνοις σε γε ραι ρο μεν ως της πι στε ως θει

ον θε με λι ον ην α σα λευ τον τη η η ρει ταις

προς Κυ ρι ον πρε σβει αις σου

Οι ου ρα νοι δι η γουν ται δο ξαν Θε ου ποι

η σιν δε χει ρων αυ του α ναγ γελ λει το στε

ρε ω μα

Τη ης υ ψη λη ης ε πι βας θε ο λο γι ας ε μυ

η θης αρ ρη τα Θε ου μυ στη ρι α μι αν ου σι αν

Θε ο τη τος και μι αν δο ξαν και βα σι λει αν και

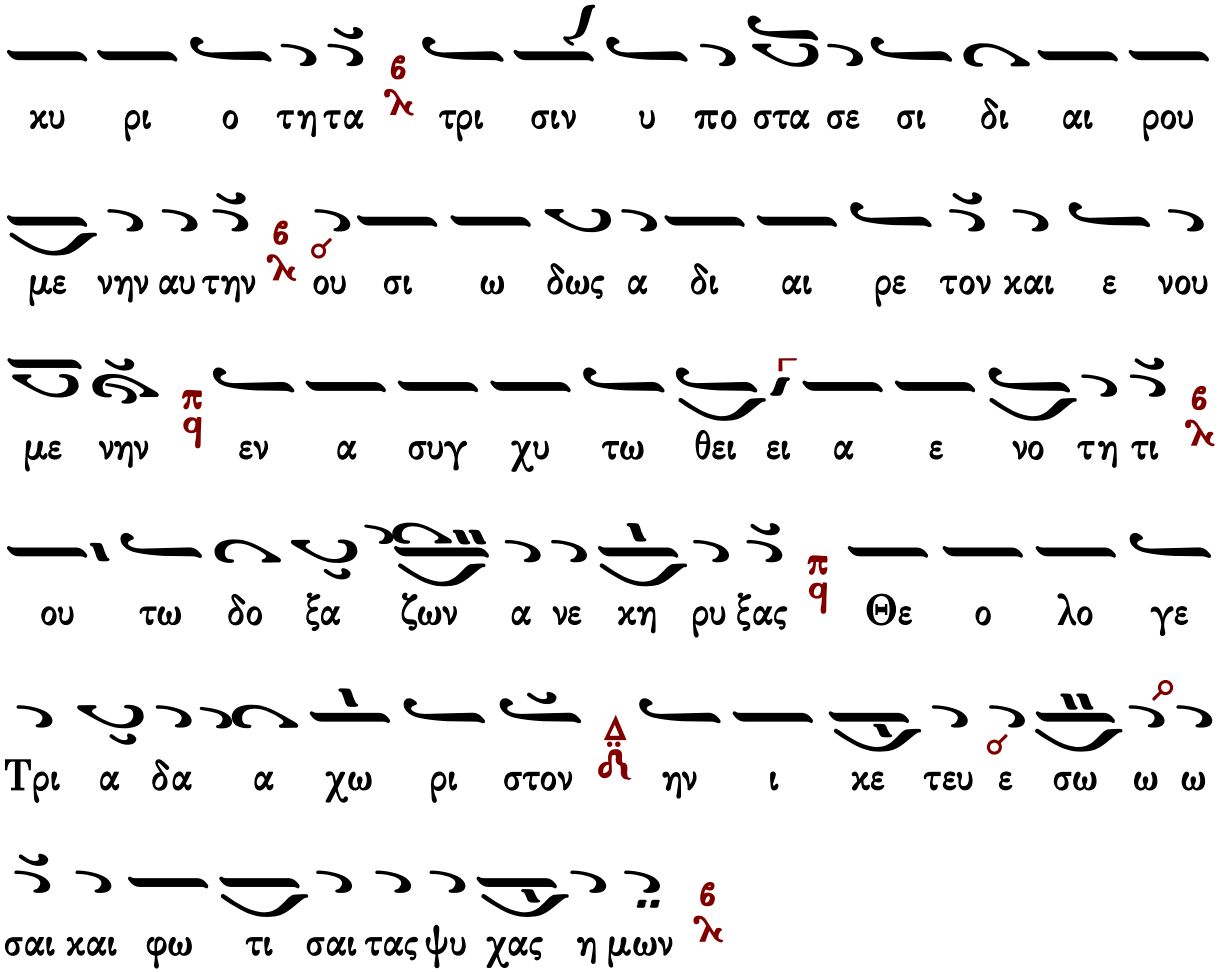
κυ ρι ο τη τα τρι σιν υ πο στα σε σι δι αι ρου
με νην αυ την ου σι ω δως α δι αι ρε τον και ε νου
με νην εν α συγ χυ τω θει ει α ε νο τη τι
ου τω δο ξα ζων α νε κη ρυ ξας Θε ο λο γε
Τρι α δα α χω ρι στον ην ι κε τευ ε σω ω ω
σαι και φω τι σαι τας ψυ χας η μων

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.39*

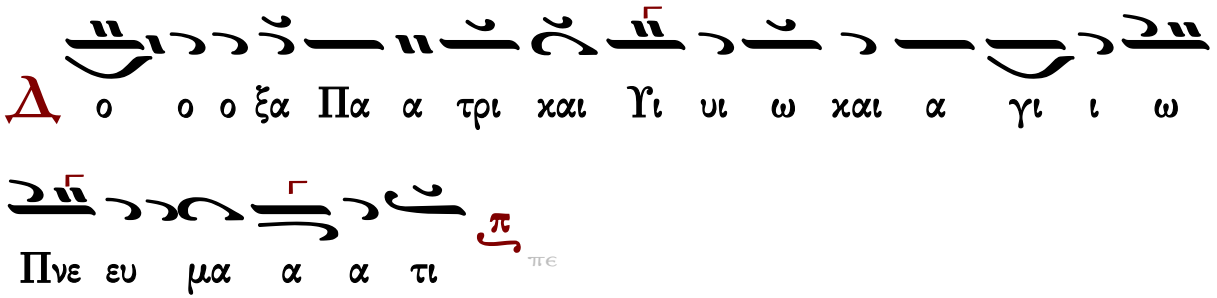
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω
Πνε ευ μα α α τι

α

πο στο ο λε Χρι ι στου ευ αγ γε λι στα α

α Ι ι ω α α α αν νη των α πορ ρη η των

μυ υ στης γε ε νο ο με ε ε ε νος της σο φι ας

τα α πορ ρη τα η μιν ε βρο ον τη η η σας δο

ο γμα α α α τα το εν αρ χη η ηντρα α νω

ω σας τοι οις πι ι στοις και το ουκ η ην α πο βα α

λων των αι ρε τι ζο ο ον των α πε ε κρου ου ου σω

τους λο ο ο ο γους ε πι στη η θι ο ος φα α

νεις και φι λος η η γα α α πη η με ε ε

νος ως Η σα ι ι ας ο με γα λο φω νο

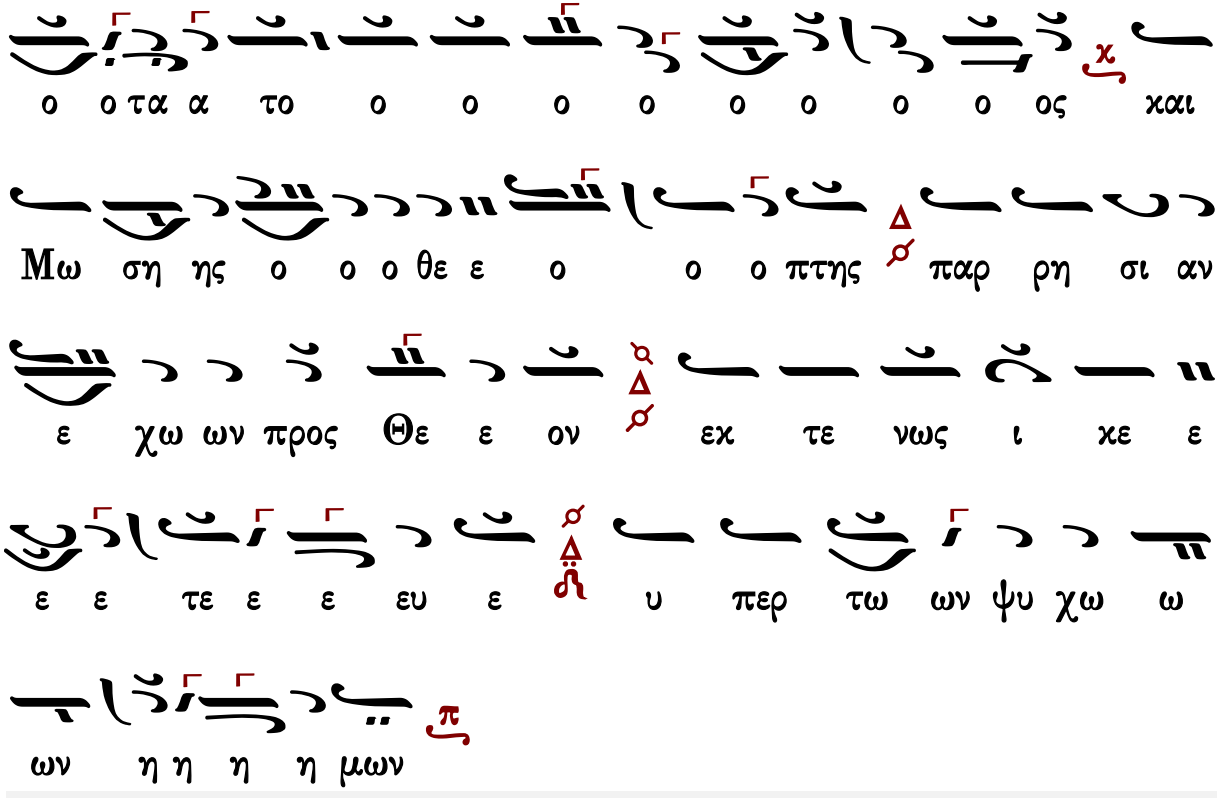
ο ο τα α το ο ο ο ο ο ο ο ο ος και
Μω ση ης ο ο ο θε ε ο ο ο πτης παρ ρη σι αν
ε χω ων προς Θε ε ον εκ τε νως ι κε ε
ε ε τε ε ε ευ ε υ περ τω ων ψυ χω ω
ων η η η η μων

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ/π Πα

Μουσική Κυψέλη Α'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.83*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω
Πνε ευ μα α α τι
πε
Α πο στο ο λε Χρι ι στου Ευ αγ γε λι στα α

Θε ε ο λο ο ο ο γε των α πορ ρη η

των μυ υ στης γε ε νο ο με ε ε ε νος της σο

φι ας τα α πορ ρη η τα η μιν ε βρον τη η η σας δο

ογ μα α α α τα το Εν αρ χη ην τρα νω

σας τοις πι ι στοις και το Ουκ ην α πο βα α λων

τω ων αι αι ρε τι ζο ο ον των α πε ε χρου ου ου

σω τους λο ο ο ο γους ε πι στη θι ος φα α

νεις και φι λο ος η η η γα α α πη η με ε ε

νος ως Η σα ι ι ας ο με γα λο φω νο

ο ο ο τα α το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

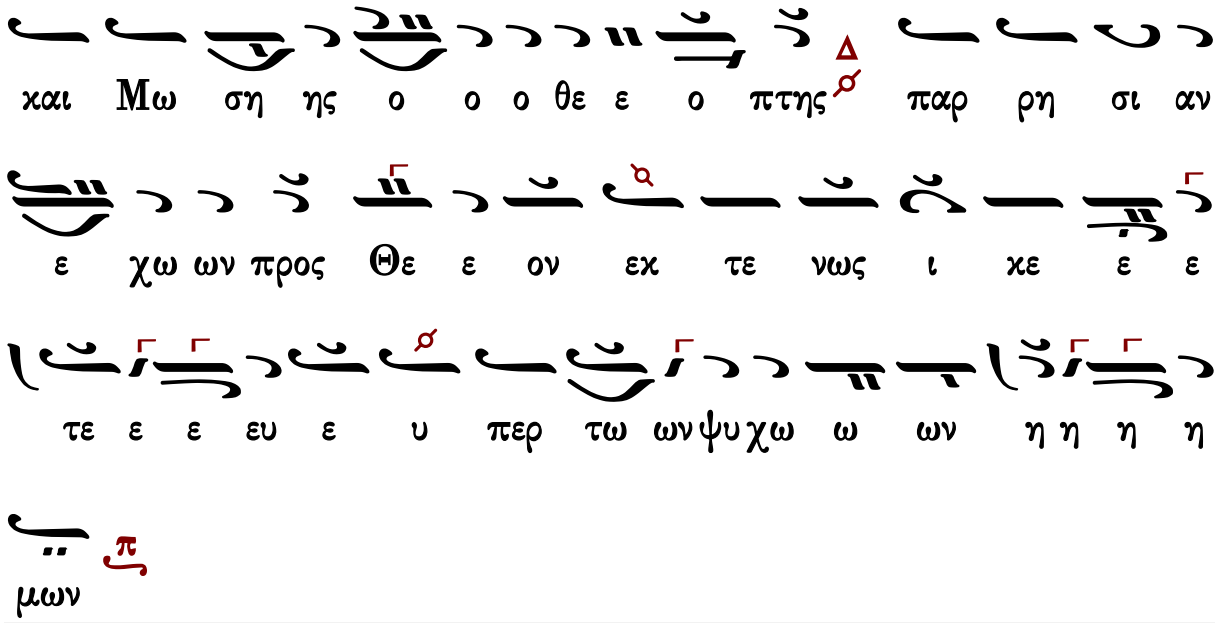

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ/π Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.104*

των μυ υ υ στης γε ε νο ο με ε ε ε νος της σο

φι ας τα α πορ ρη η τα η μιν ε βρο ον τη η η

σας δο ο ο γμα α α α τα το Εν αρ χη ην τρα

νω ω σας τοις πι ι στοις και το Ουκ η ην α πο βα α

λω ων τω ων αι αι ρε τι ι ζο ο ον των α

πε ε χρου ου ου ου σω ω τους λο ο ο ο ο γους ε

πι στη θι ος φα α νεις και φι ι ι λο ος η η

η γα α α πη με ε ε νος ως Η σα ι ι

ας ο με γα λο φω νο ο ο ο ο ο τα α το ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος και Μω ση ης ο ο ο

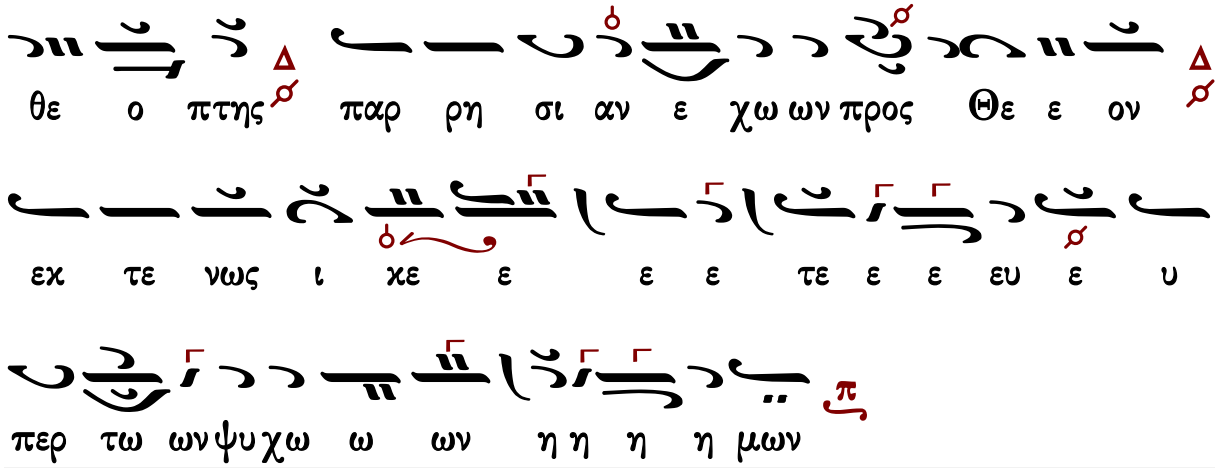
θε ο πτης παρ ρη σι αν ε χω ων προς Θε ε ον
εκ τε νως ι κε ε ε ε τε ε ε ευ ε υ
περ τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ/π Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.82*

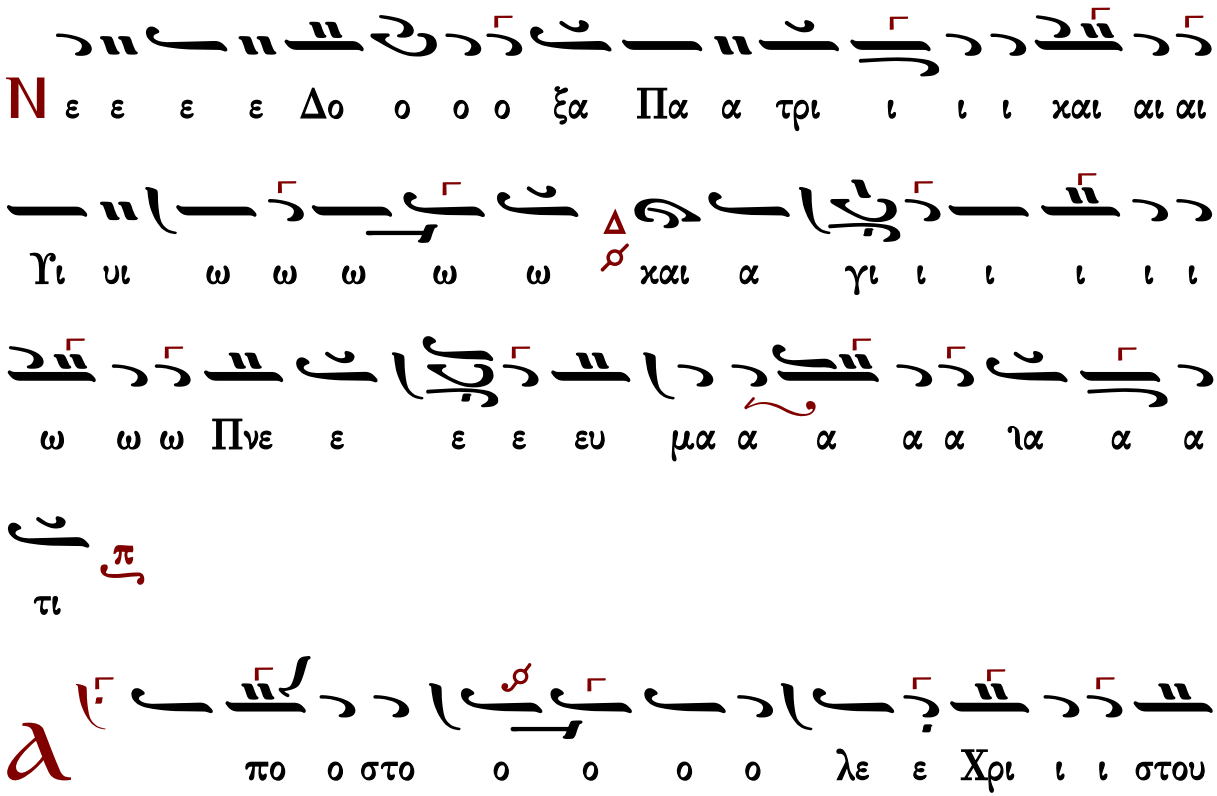
Νε ε ε ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι
Υι υι ω ω ω ω ω και α γι ι ι ι ι ι
ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α
τι
Α πο ο στο ο ο ο ο λε ε Χρι ι ι στου

ου ευ αγ γε λι στα α α Ι ι ω α α

α α α α α αν νη η η η η η η η η των α

πορ ρη η η η η τω ω ω ων μυ υ υ στης γε

ε νο ο ο ο με ε ε ε νος της σο φι ι ι

α α α ας τα α πο ο ο ορ ρη η η η τα α

α α η η η μι ιν ε βρο ον τη η η σας δο ο

ο γμα α α α α ια α α α τα το ο εν αρ

χη η η η ην τρα νω ω σα ας τοι οις πι ι ι ι

στοις και το ου ουουκ η ην α α πο ο βα α α λω

ων των αι αι ρε τι ζο ο ο ο ο ο ο ον τω

ω ω ω ων α πε χρου ου ου σω ω του ους λο ο ο

ο ο ο ο ο γους ε πι στη η θι ο ος

φα α νει ει ει ει ει ει ει ει ιει ει ει ει ει ει ει

εις και φι ι ι ι ι ι ι λος η γα πη με ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε νο ο ος ως Η σα

ι ι ι ι ι α ας ο με γα λο ο ο φω ω

νο ο ο ο ο ο ο τα α α α α ια α α α

τος και Μω ση η η ης ο ο θε ε ο ο ο

ο ο ο ο ο πτης παρ ρη σι α αν ε ε ε

ε ε χων προς Χρι στο ο ο ον τον Θε ε ε ε ο

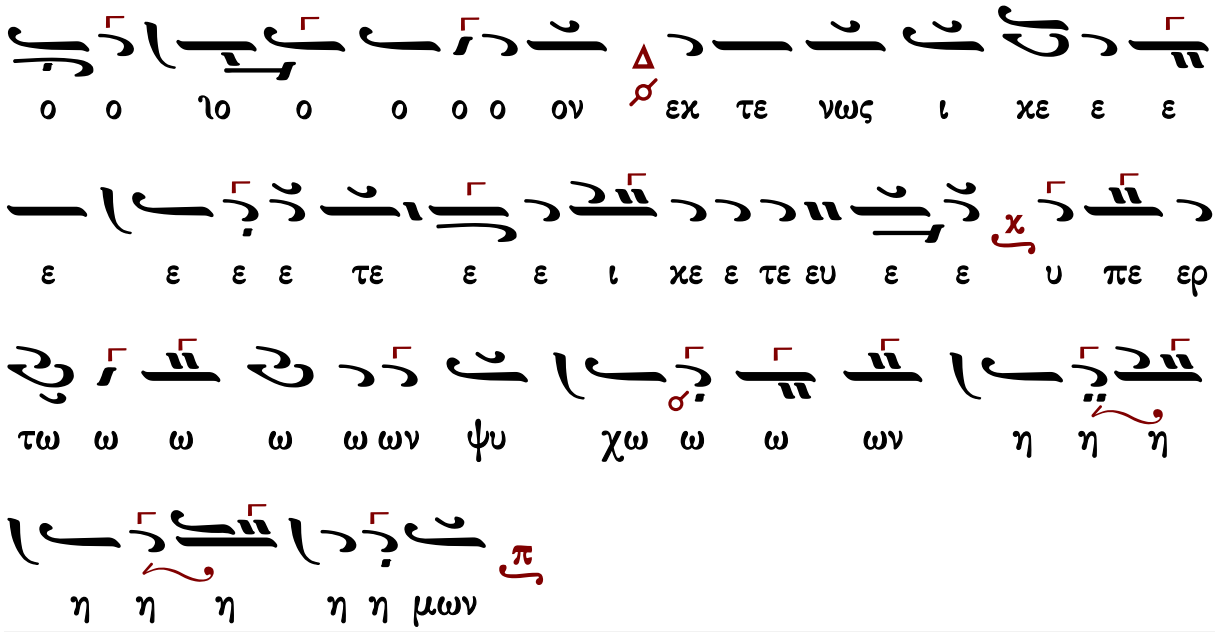

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Θεοτοκίον Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.288/1987*

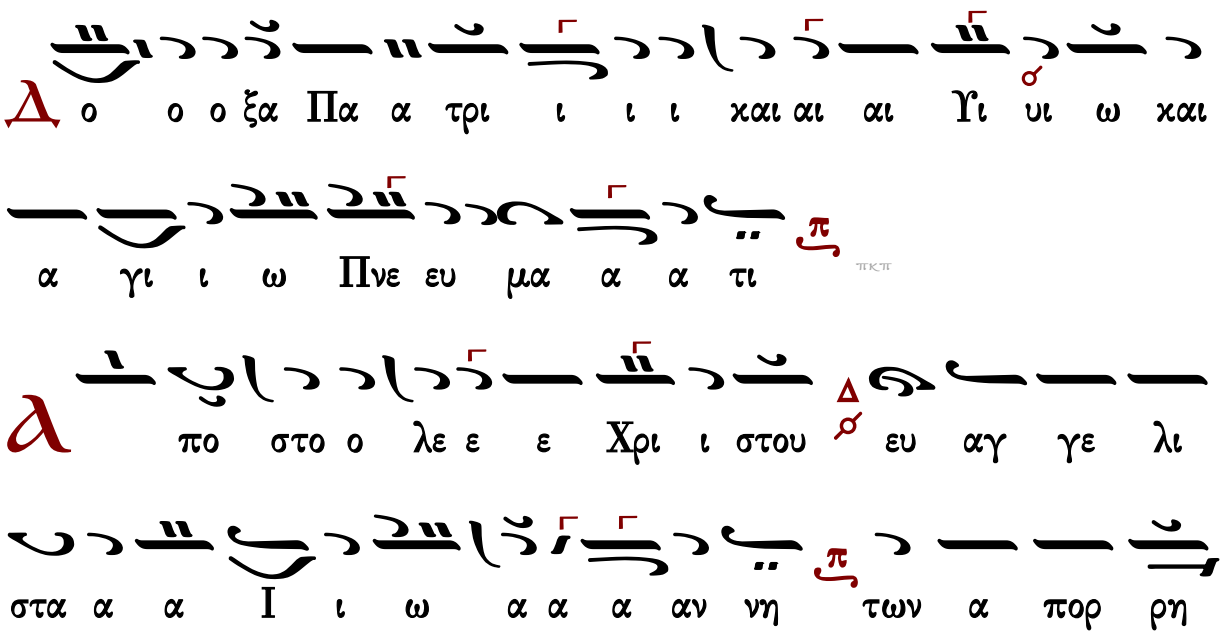

τω ω ων μυ υ υ στης γε νο με ε νος της σο φι ας

τα α πορ ρη η τα η η μιν ε βρο ον τη η η σας

δο ο γμα α α α τα το Εν αρ χη ην τρα νω

ω σα ας τοις πι ι στοις και το Ουκ ην α α πο βα α

λων των αι ρε τι ζο ο ο ο ο ον τω ων α πε

χρου ου σω τους λο ο ο ο ο γου ους ε πι στη θι ι

ο ο ος φα α νεις και φι λο ος η η η γα α α πη

η με ε ε νος ως Η σα ι ι ι ι ι ι

ας ο με γα λο φω νο ο ο ο τα α α α

τος και Μω ση η ης ο ο θε ο ο ο ο ο πτης

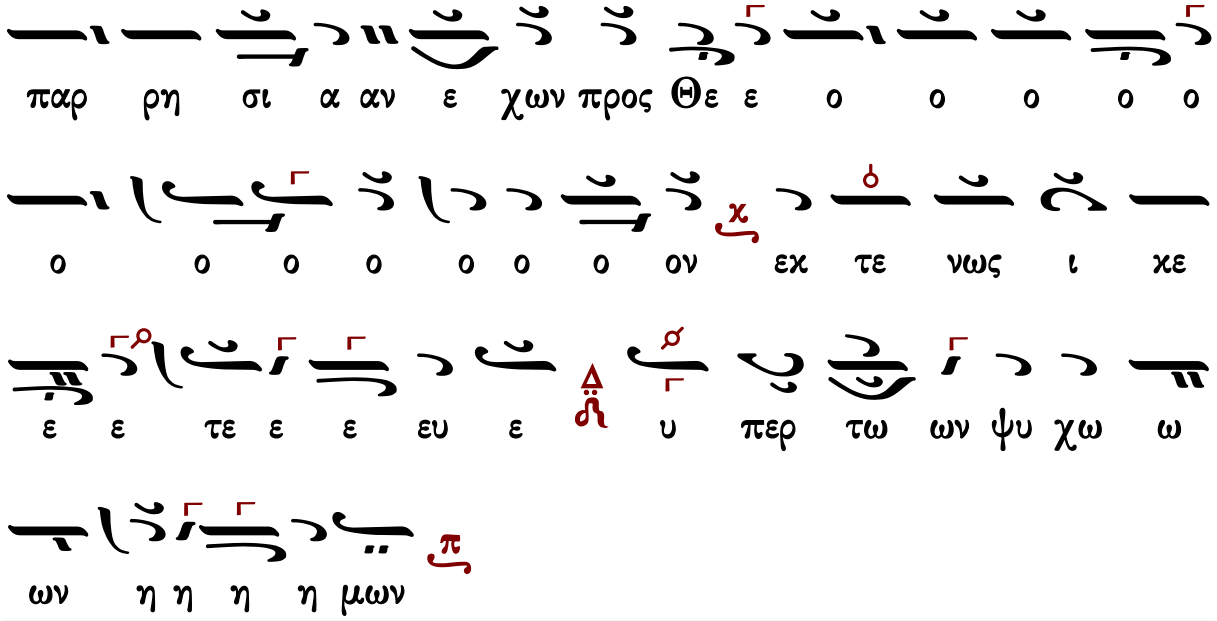

Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.165*

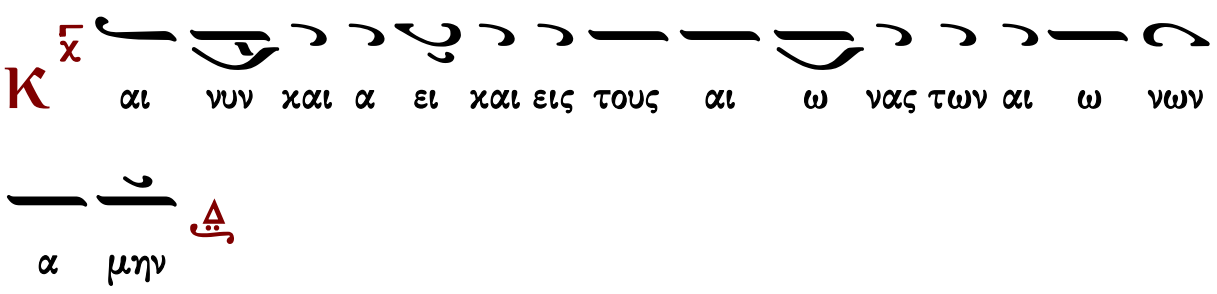

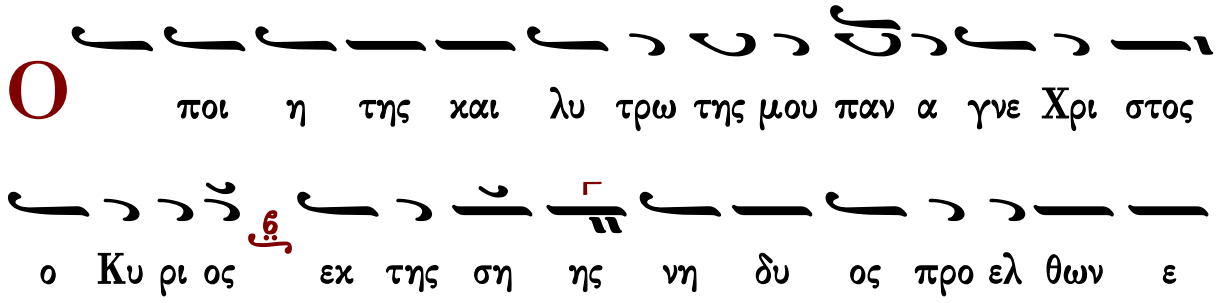

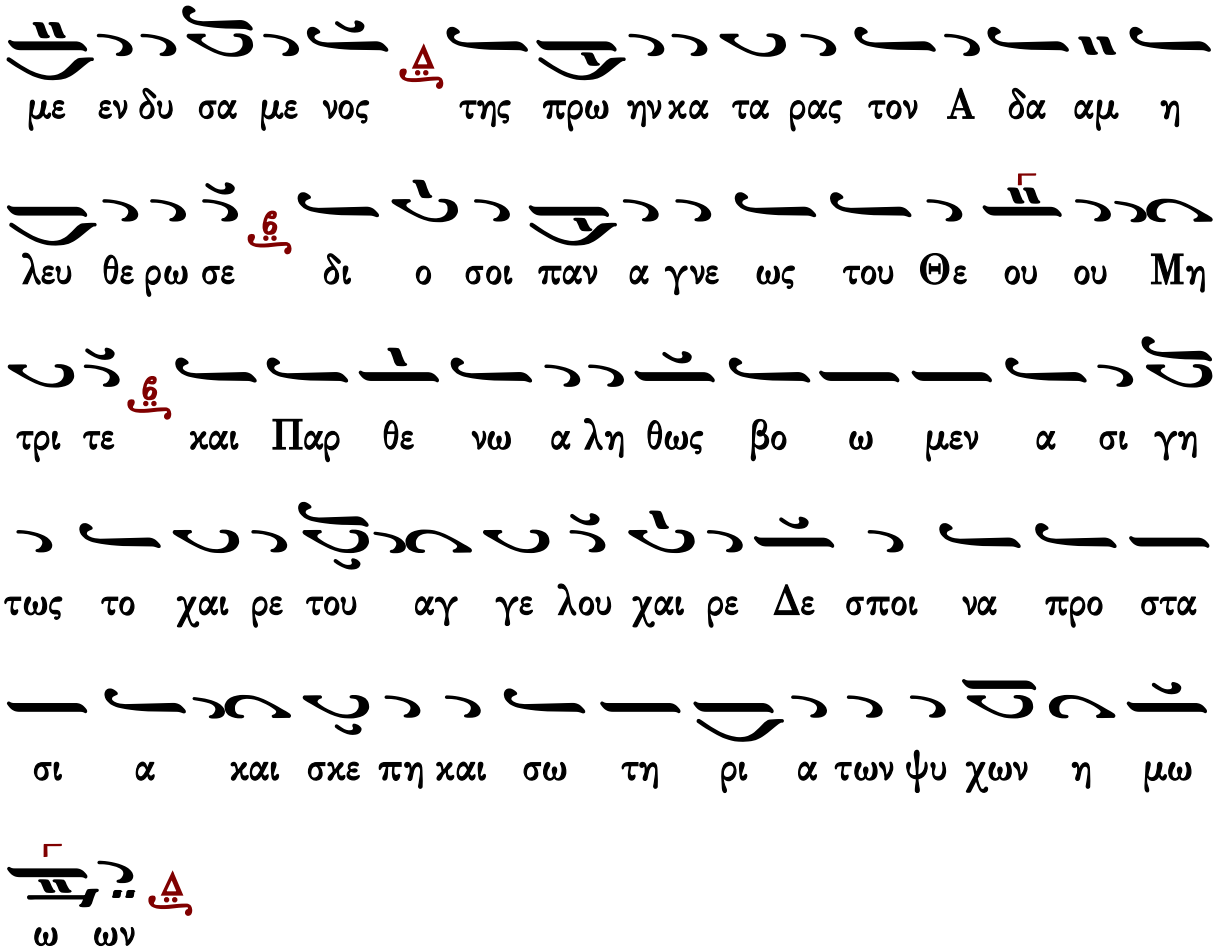

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.276#

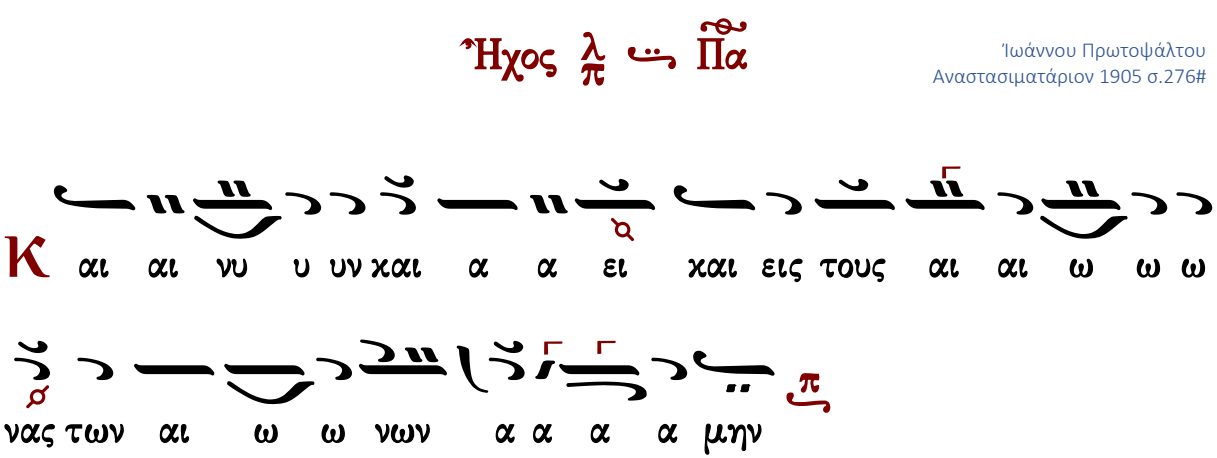

Ο

ποι η της και λυ τρω τη ης μου ου Παν α α

γνε ε Χρι στο ος ο Κυ υ ρι ι ι ος εκ της

σης νη δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με ε

εν δυ σα α α α με ε ε ε νος της πρω ω ω

η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η η λευ θε

ε ρω ω ω ω σε δι ο σοι πα αν α α γνε

ως του ου Θε ε ε ου ου ου μη η τρι ι ι τε

και Παρ θε νω ω α λη η θως βο ω μεν α

α σι ι ι γη η η τω ως το ο ο ο χαι αι ρε

του ου αγ γε ε ε ε λου χαι αι ρε ε Δε σποι

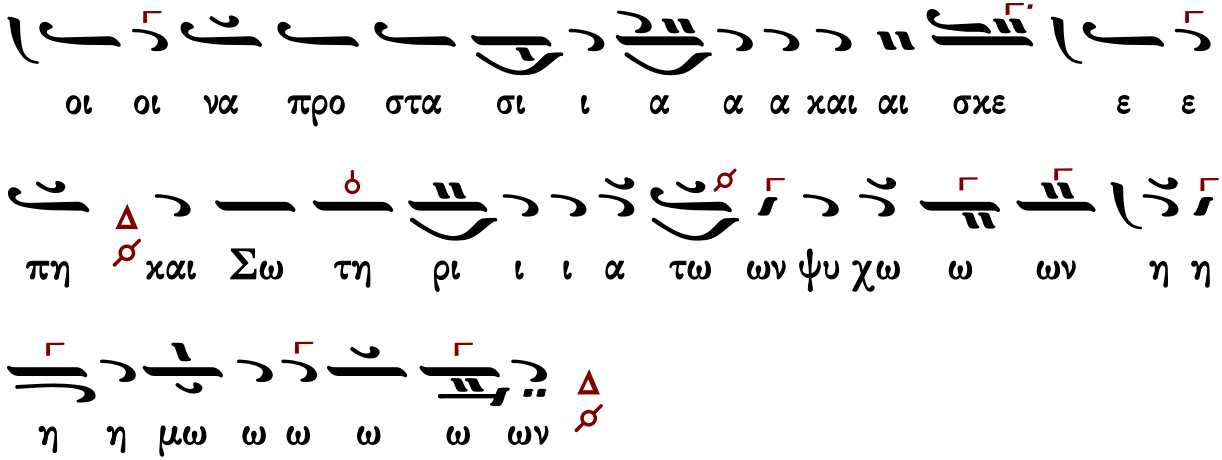
οι οι να προ στα σι ι α α α και αι σκε ε ε
πη και Σω τη ρι ι ι α τω ων ψυ χω ω ων η η
η η μω ω ω ω ω ων

σύντομον

Ἦχος λ/π Β̅ȣ̅

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.507#

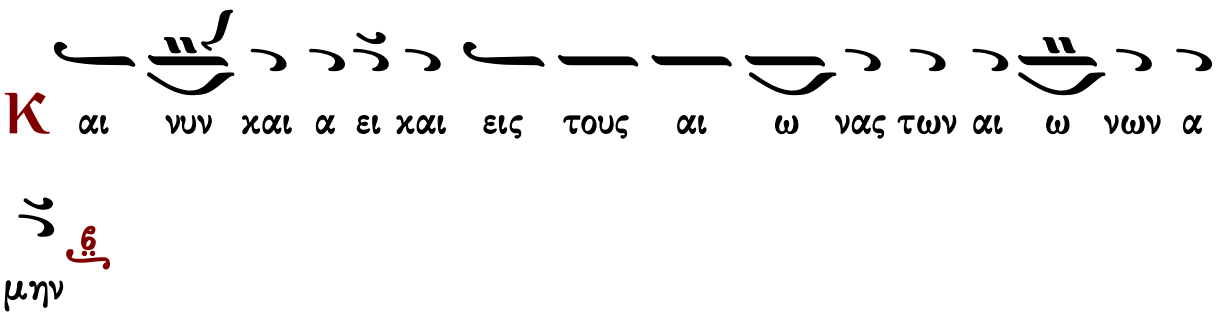
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην

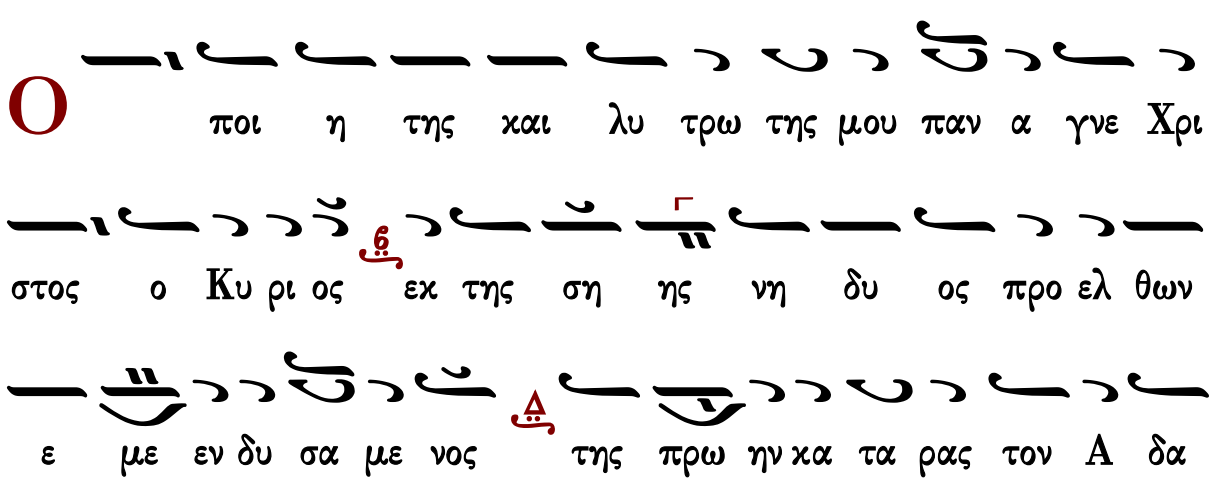
Ο ποι η της και λυ τρω της μου παν α γνε Χρι
στος ο Κυ ρι ος εκ της ση ης νη δυ ος προ ελ θων
ε με εν δυ σα με νος της πρω ην κα τα ρας τον Α δα

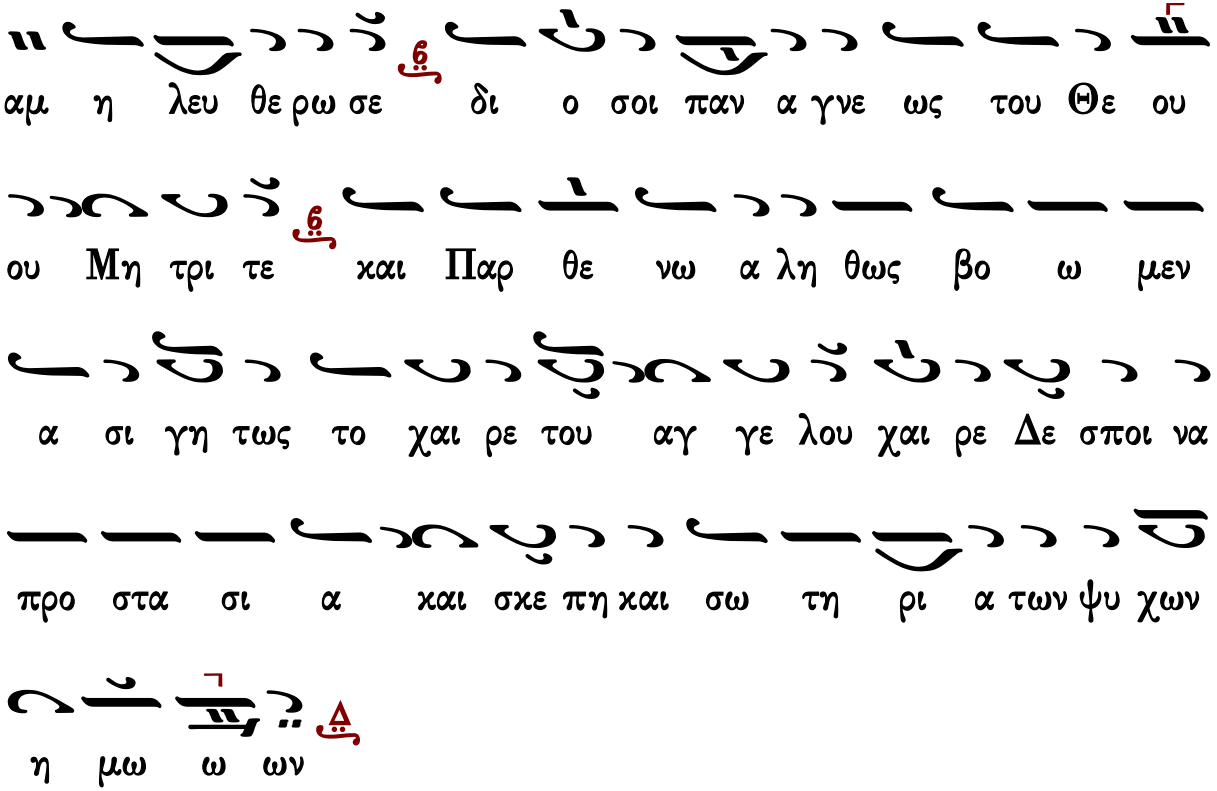

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.106*

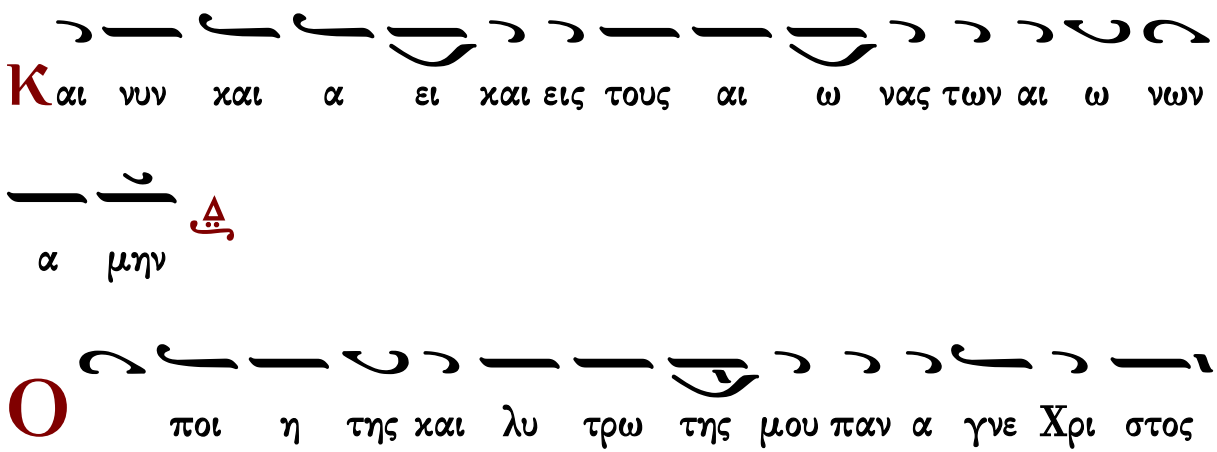

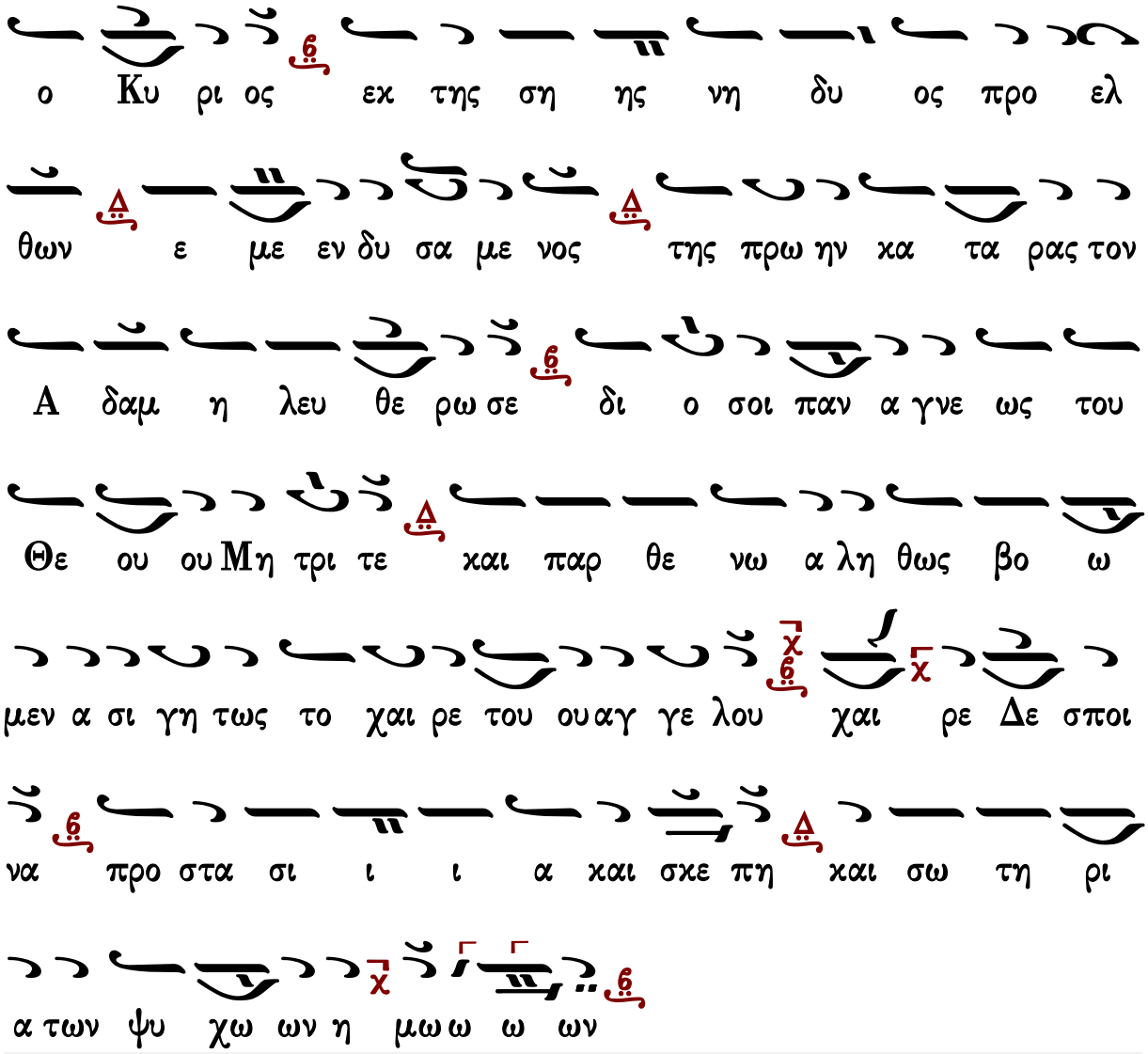

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.501*

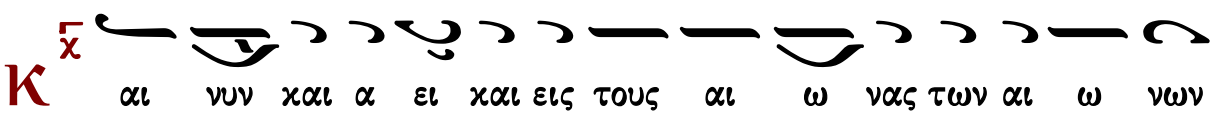

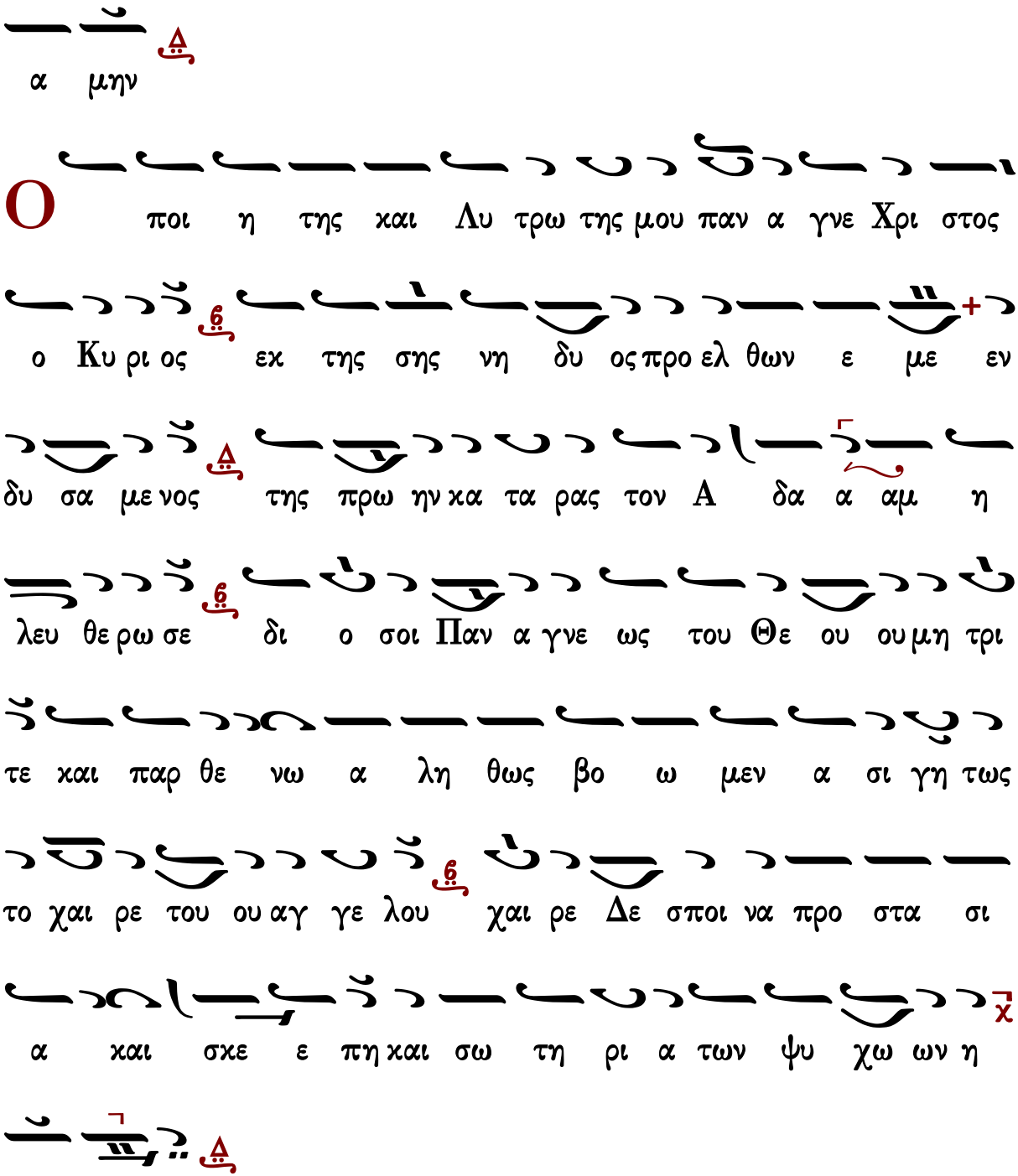

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Νῦν ἀπολύεις Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⸏ Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.27/897*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην

Ο ποι η της και λυ τρω της μου παν α γνε Χρι στος

ο Κυ ρι ος εκ της σης νη δυ ος προ ελ θων ε με

εν δυ σα με νος της πρω ην κα τα ρας τον Α δα αμ η λευ

θε ρω σε δι ο σοι παν α γνε ως του Θε ου ου μη τρι

τε και παρ θε νω α λη θως βο ω μεν α σι

γη τως το χαι ρε του αγ γε λου χαι ρε Δε σποι να προ στα

σι α και σκε πη και σω τη ρι α των ψυ χων η

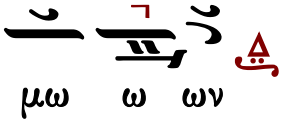

Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον Ἰωάννου Θεολόγου

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.22*

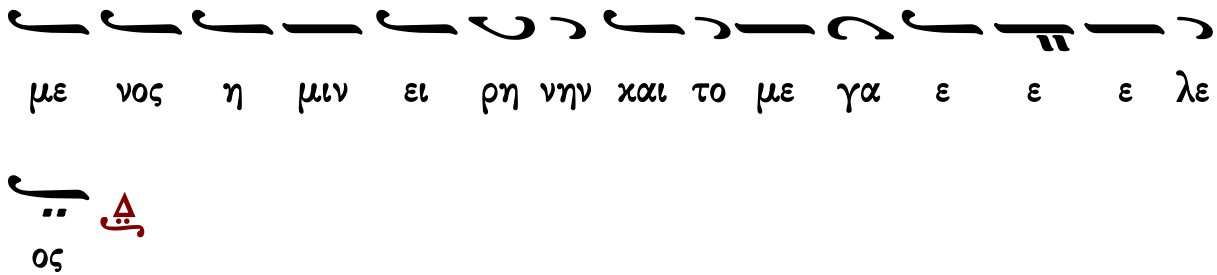

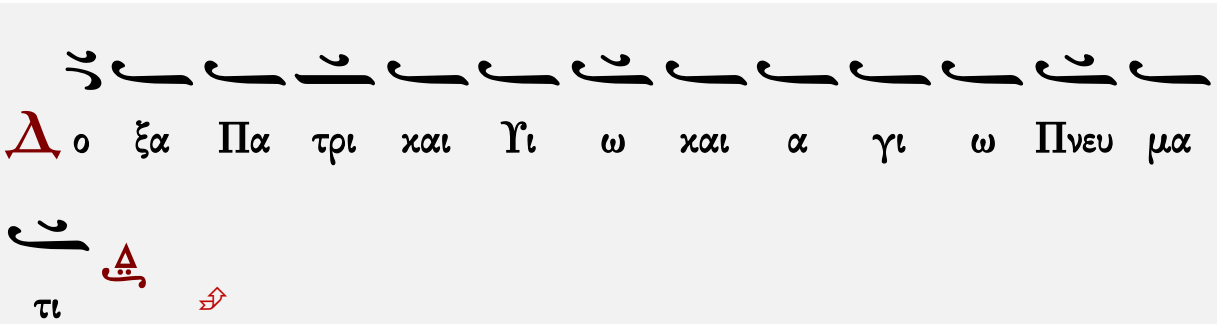

Θεοτοκίον
Ἑσπέρας Ὄρθρος
Λειτουργία
Εἰσοδικὸν
ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.84*

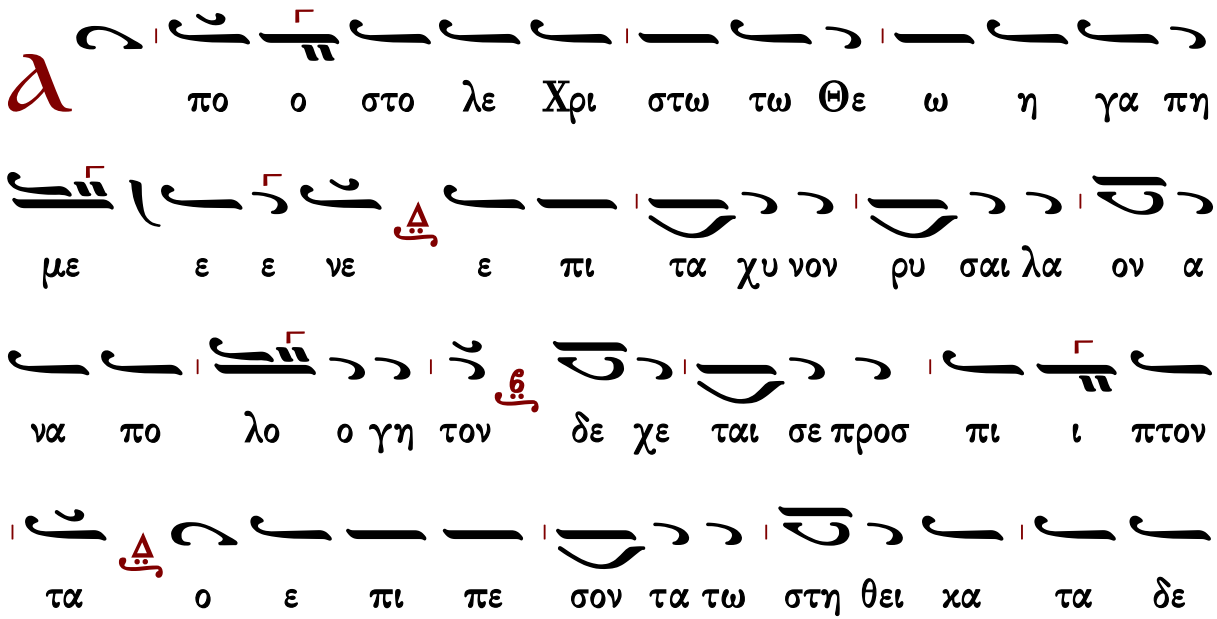

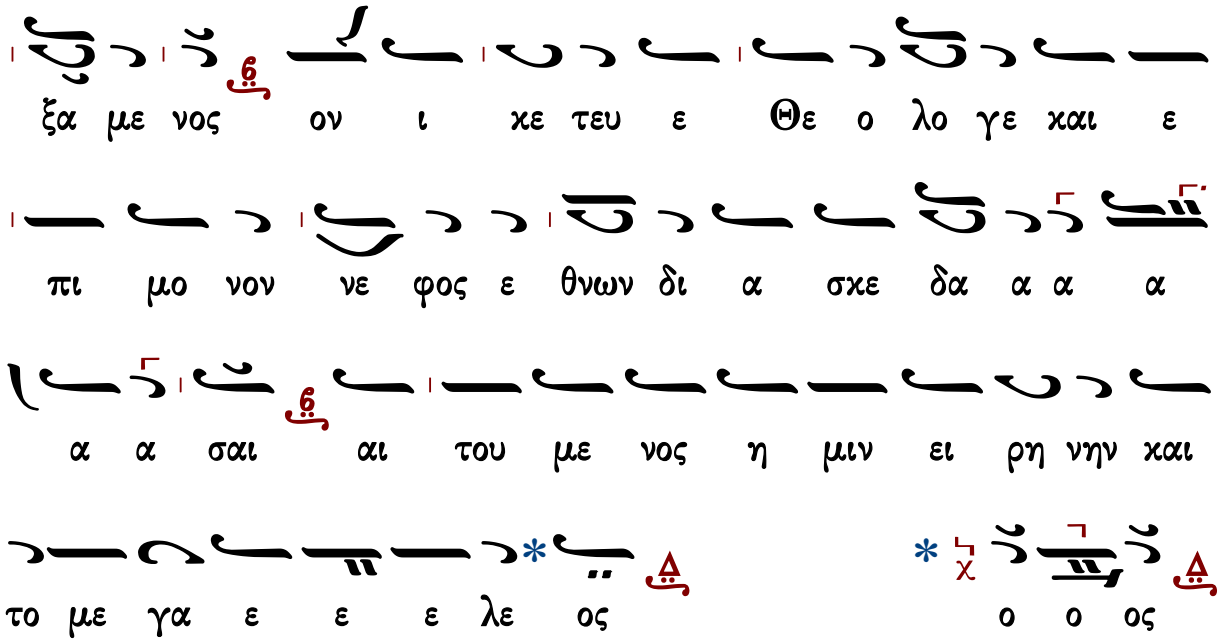

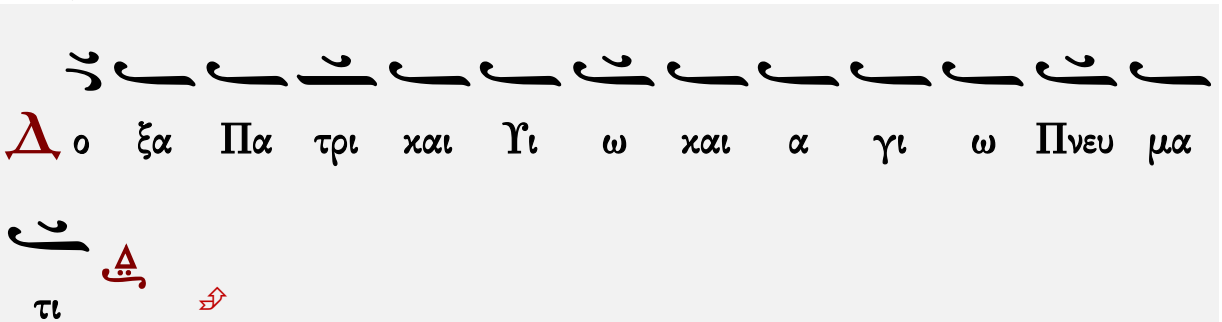

Θεοτοκίον		Λειτουργία	Εἰσοδικὸν	ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ
Ἑσπέρας	Ὄρθρος			

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.106*

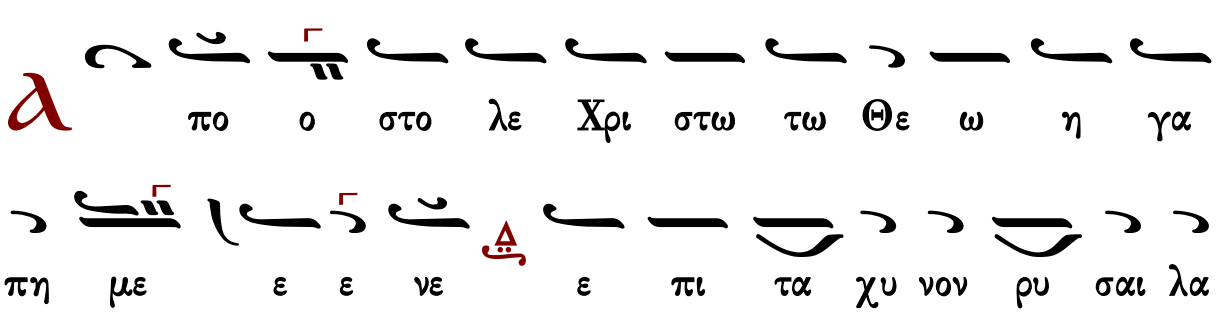

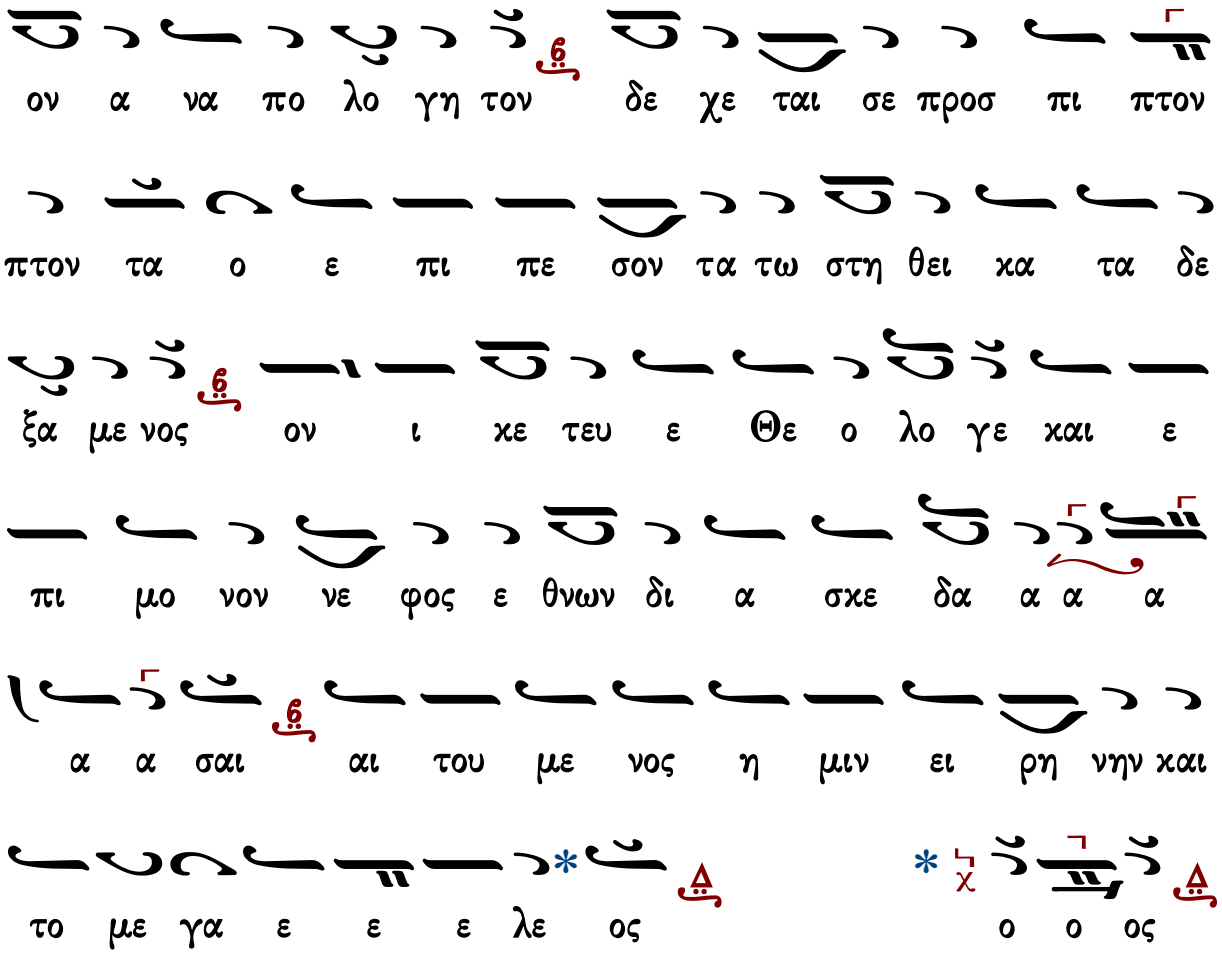

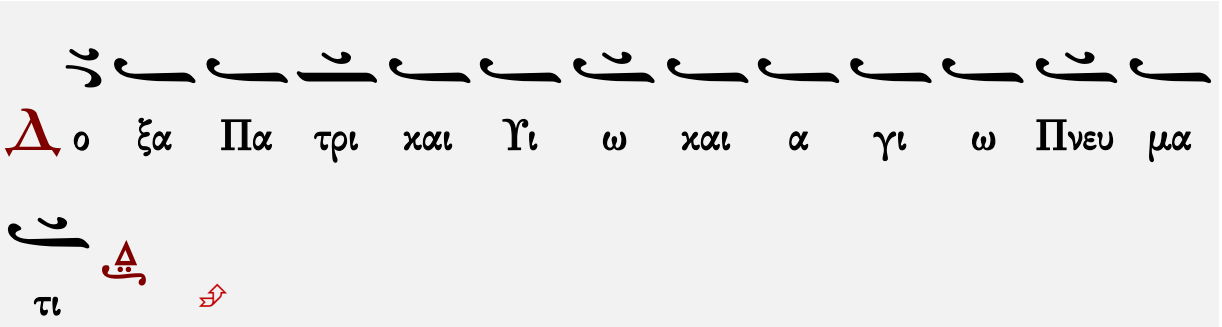

Θεοτοκίον		Λειτουργία	Εἰσοδικὸν	ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ
Ἑσπέρας	Ὄρθρος			

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.439*
(διασκευὴ Γερασίμου μοναχοῦ)

α α α α πο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα

α πη η με ε ε νε ε πι τα χυ υ νον ρυ

υ υ σαι λα ον α να α πο ο λο ο ο γη η

η η τον δε χε ται αι σε προσ πι πτο ον τα α

ο ε πι πε σο ο ο ο ο ο ον τα τω στη η

η θι ι κα τα α α δε ξα α α με νος ον ι

κε τευ ε Θε ο ο ο λο ο ο γε ε και ε πι

μο ο νον νε ε ε ε ε φος ε θνων δι α

σκε δα α α α σαι αι του ου με νος η η

μιν ει ει ρη η η νην και το με γα ε ε ε

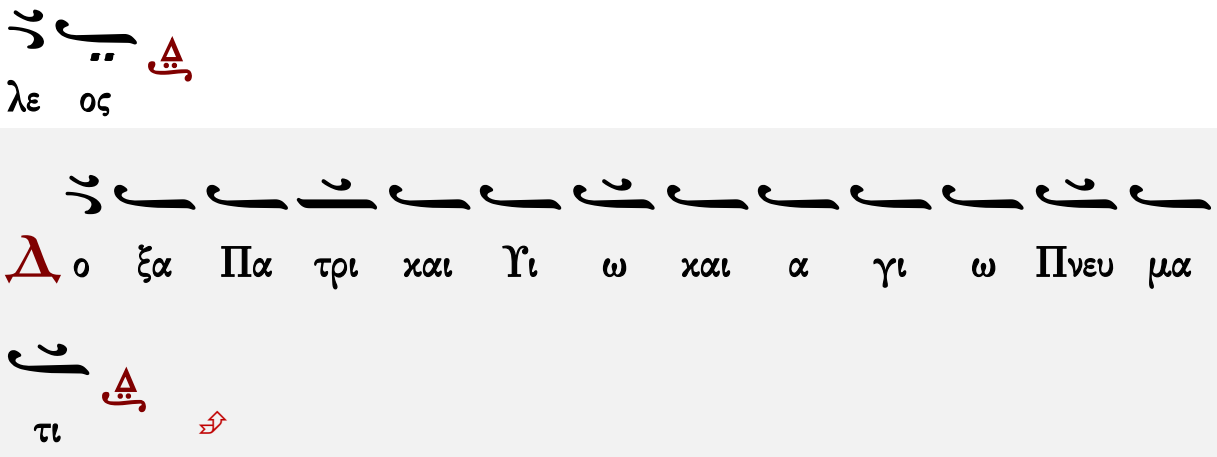

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.43/798*

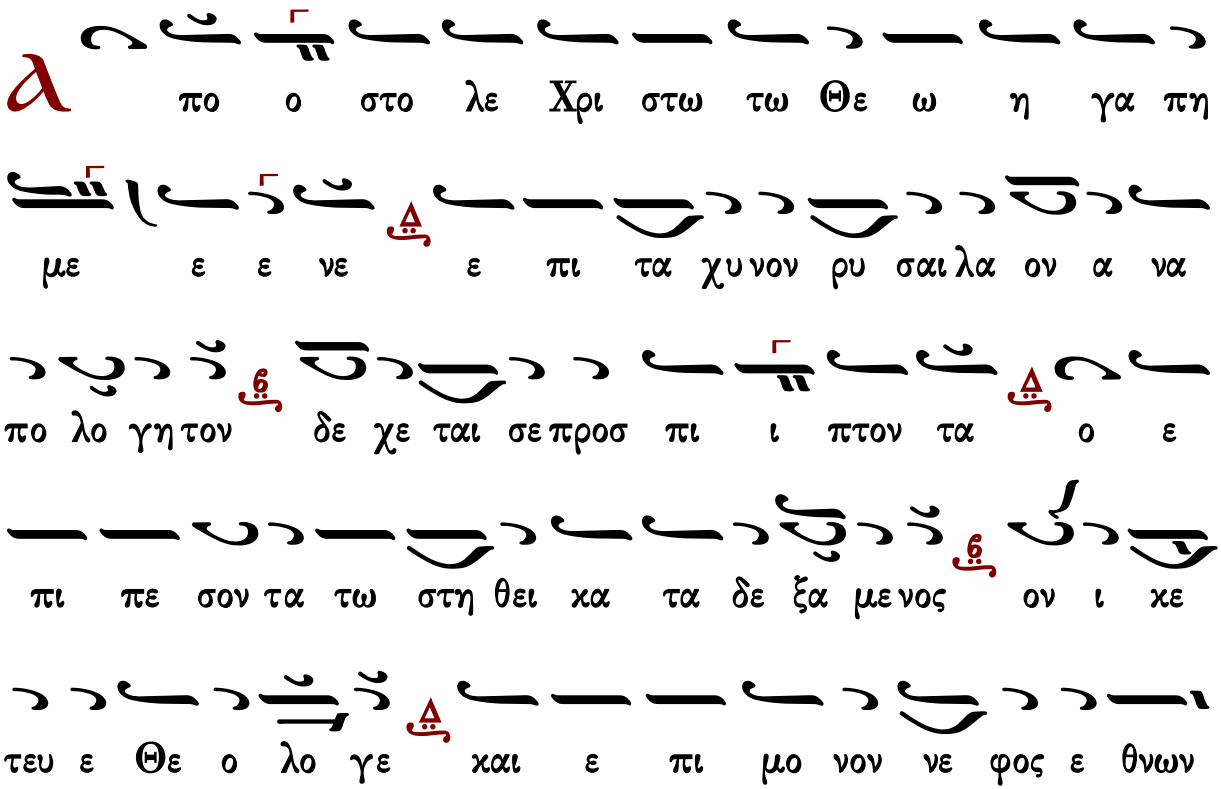

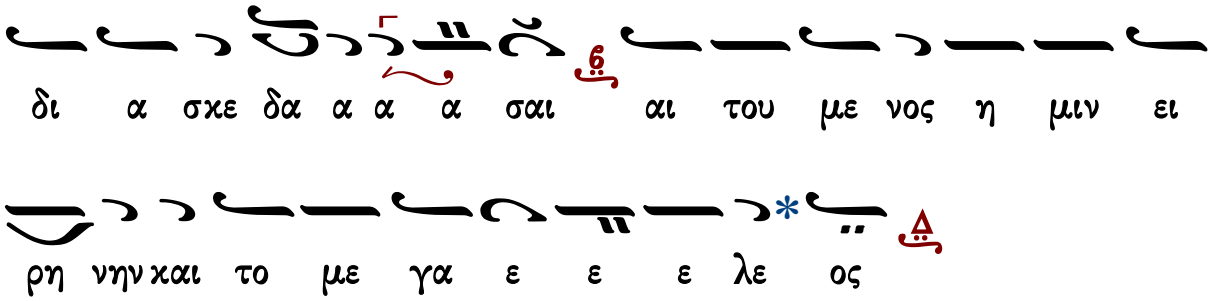

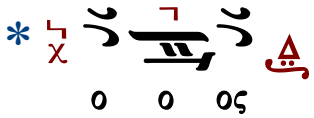

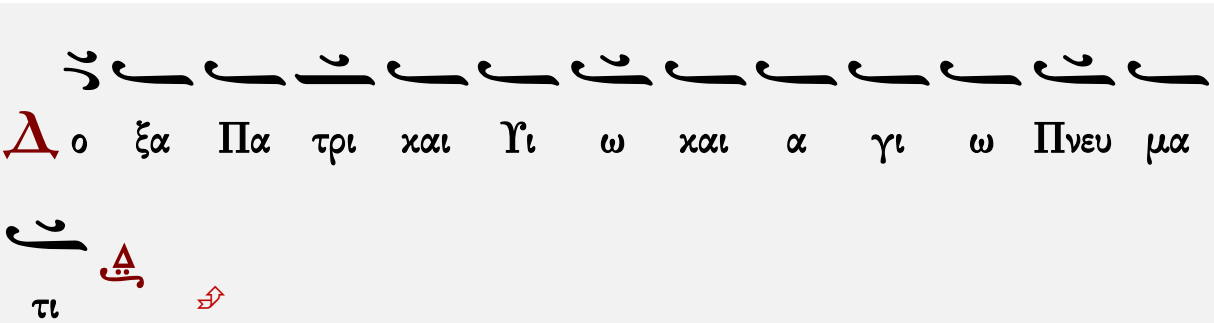

Θεοτοκίον		Λειτουργία	Εἰσοδικὸν	ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ
Ἑσπέρας	Ὄρθρος			

Θεοτοκίον

Πέτρου Θεσσίου

τῶν ἐξηγητῶν

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.45*

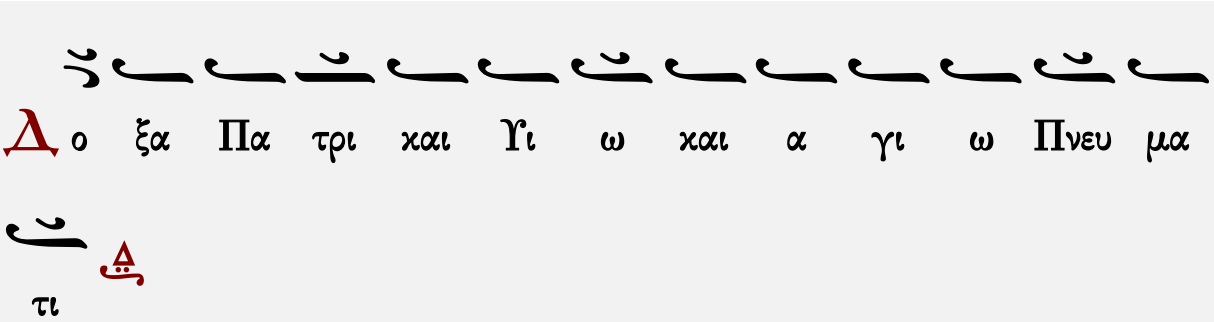

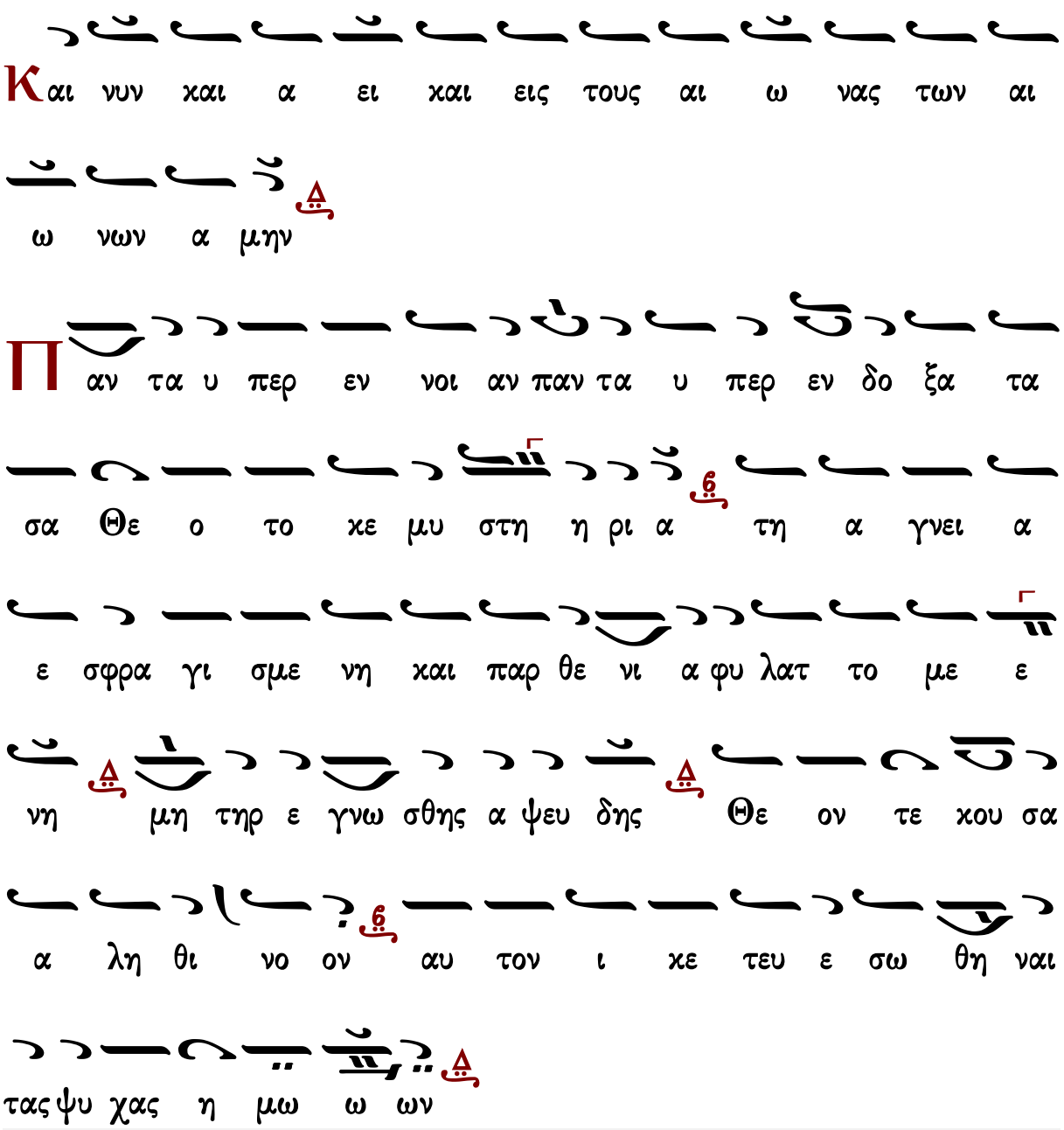

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις | Ὄρθρος: Καθίσματα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.65#

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα

τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α ε σφρα γι

σμε ε νη και Παρ θε νι α φυ λατ το με ε νη

μη τηρ ε γνω σθης α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη

θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η μω

ων

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Καθίσματα

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.33*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α ε σφρα γι σμε νη και παρ θε νι α φυ λατ το με ε νη Μη τηρ ε γνω σθης α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ

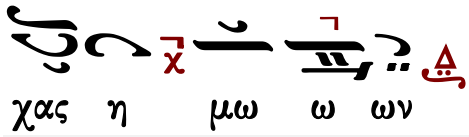

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.243/1591*

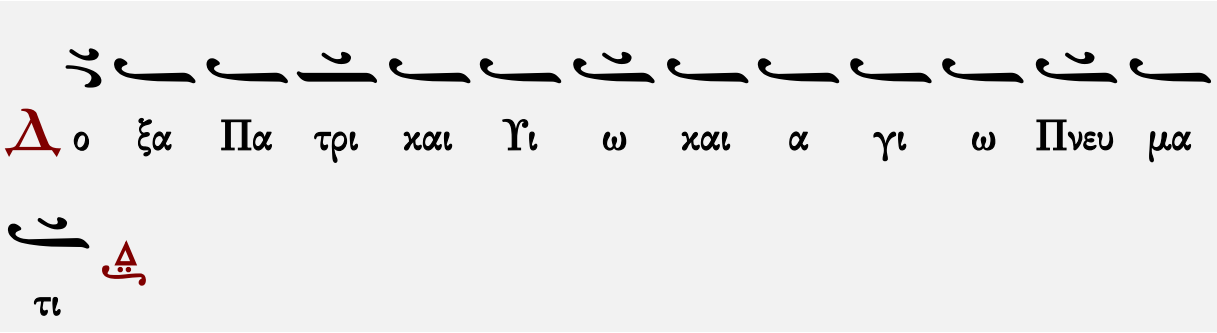

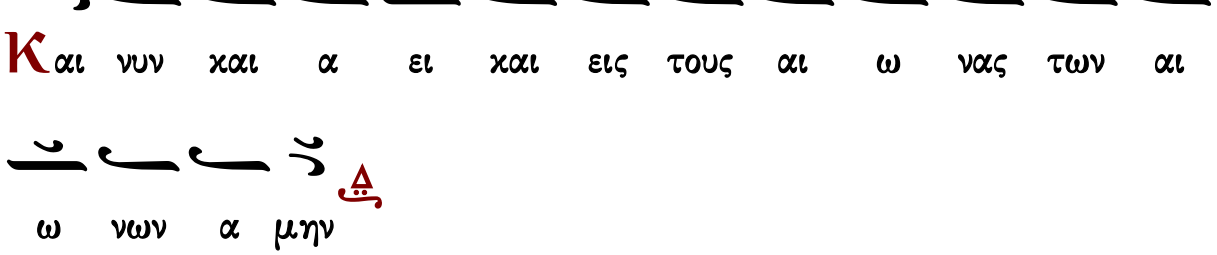

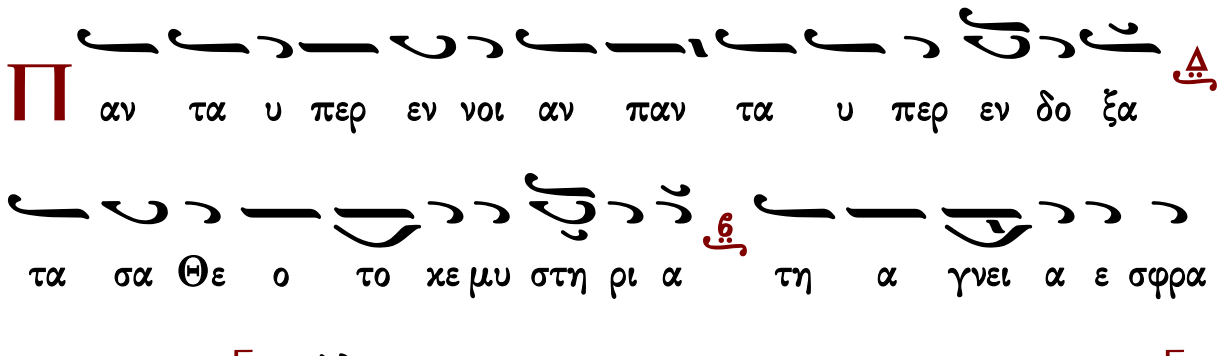

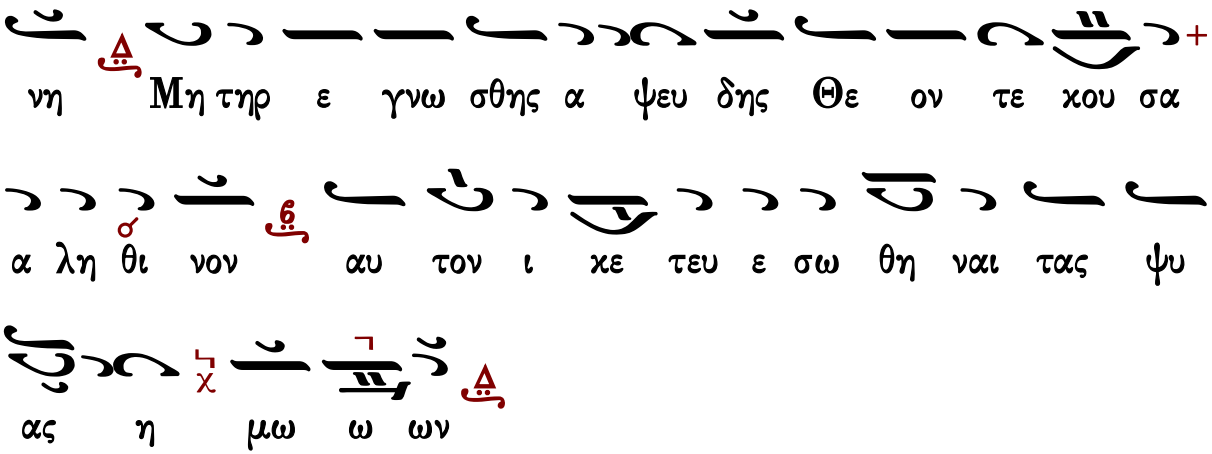

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Καθίσματα

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.65#

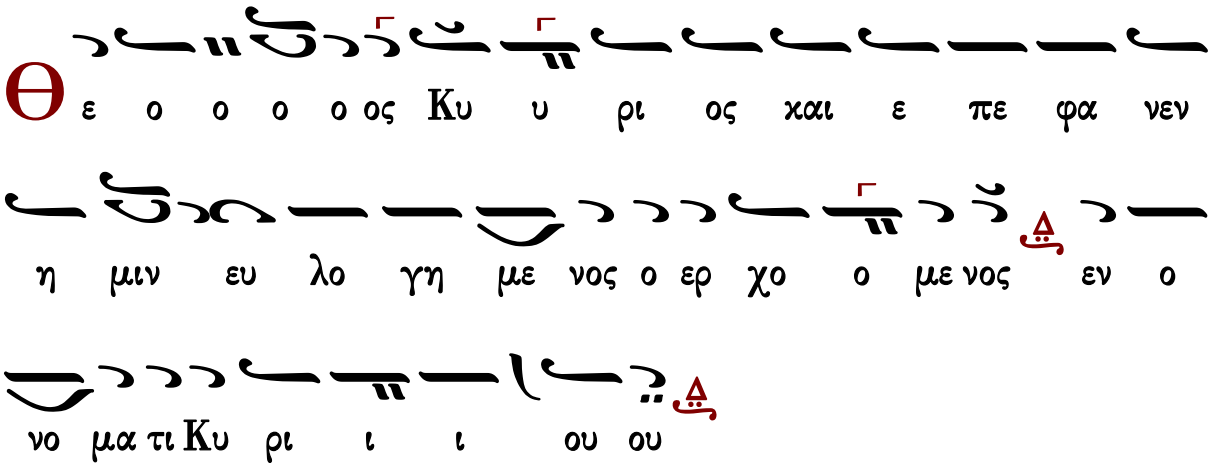

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ. ↥

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↧

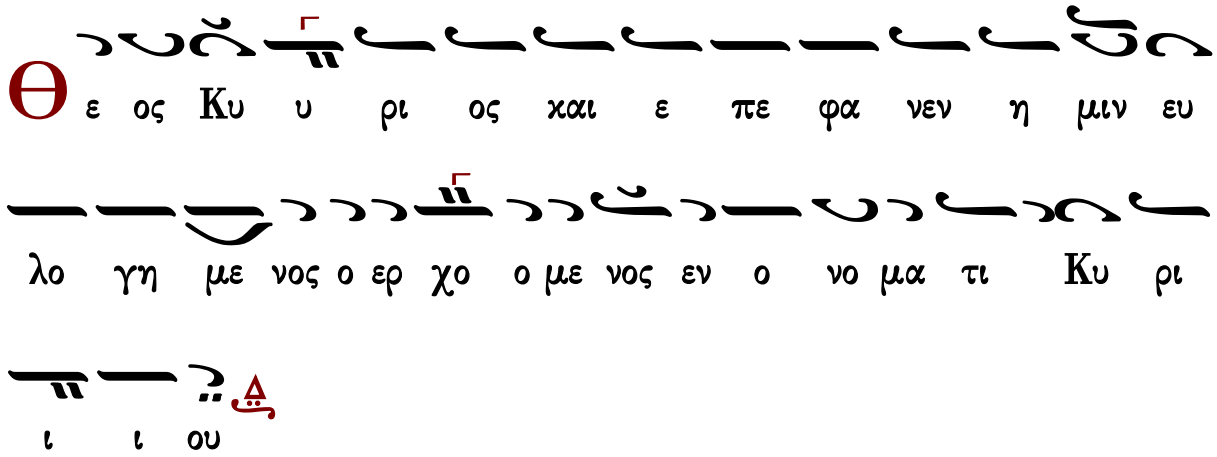

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↥

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.428*

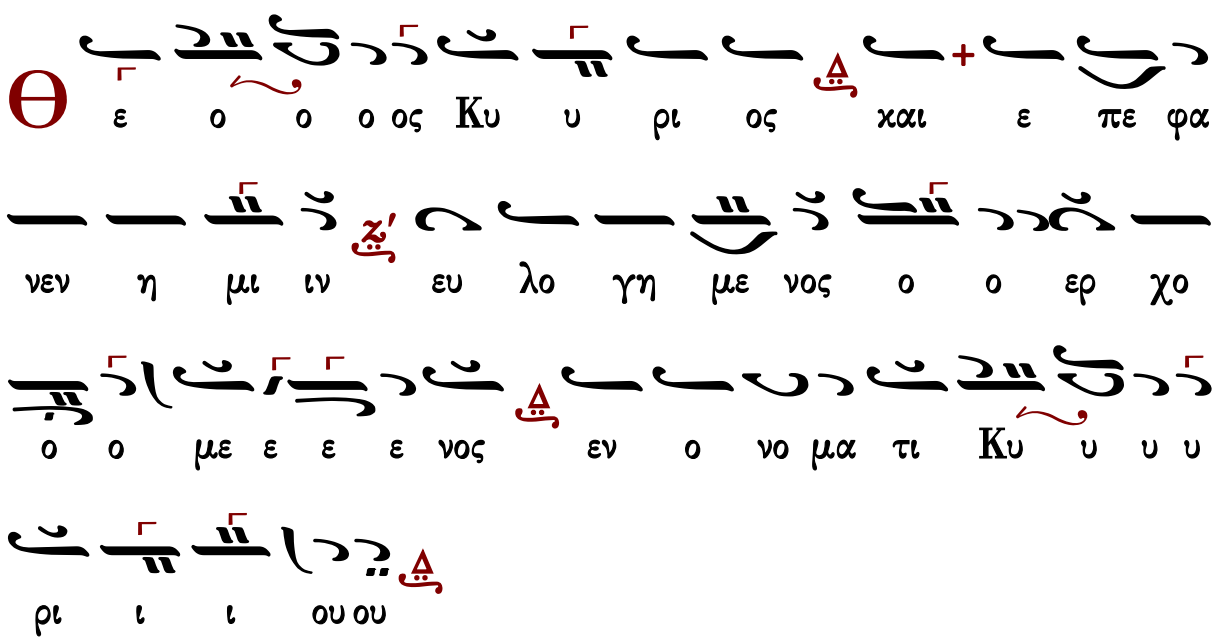

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.34*

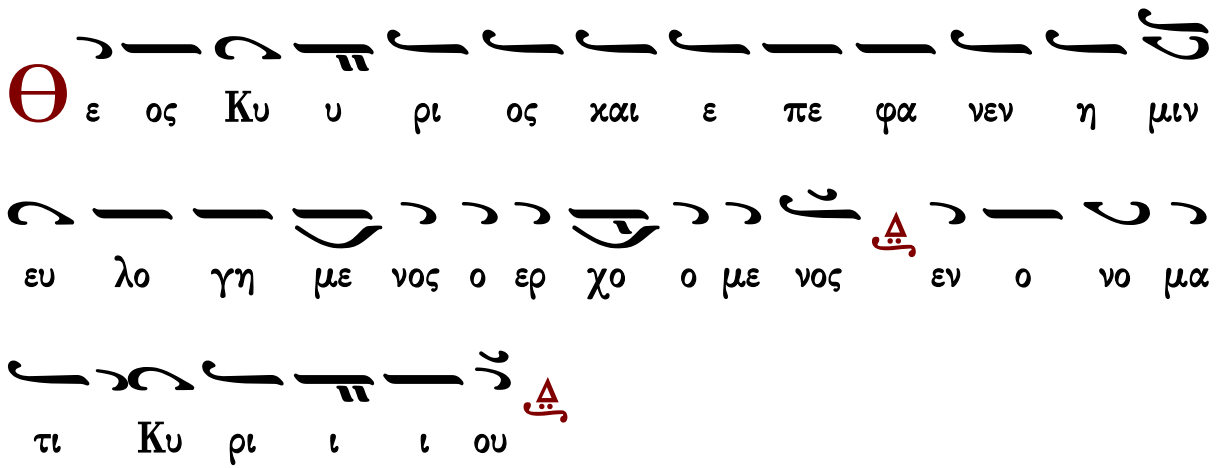

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀπολυτίκιον Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.188*

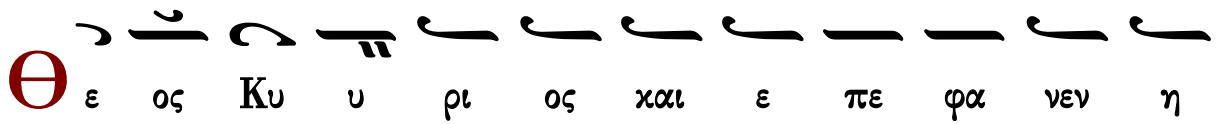

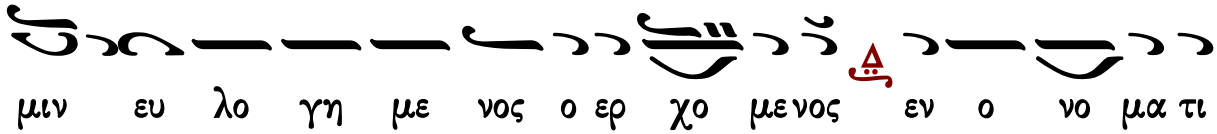

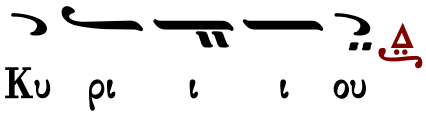

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπολυτίκιον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Καθίσματα μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ/π ⲛ̈ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.290/1989*

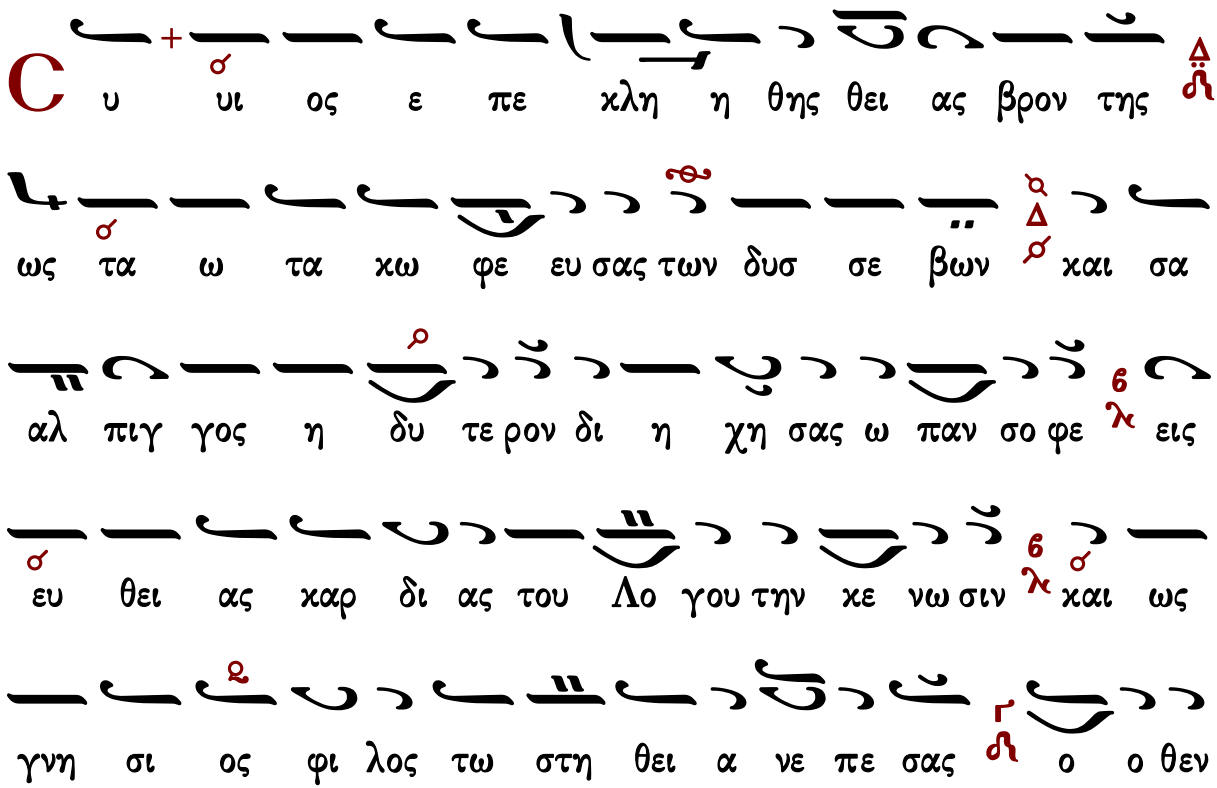

εξ αν τλη σας το της γνω ω σε ως βα θος τοις πα α

σιν ε κη ρυ ξας του Πα τρος τον συν α ναρ χον Ι ω αν

νη α α πο στο λε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω των

πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα σθαι τοις ε ορ τα

ζου σι πο θω την α γι αν μνη η μη ην σου

Θεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.291/1989*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

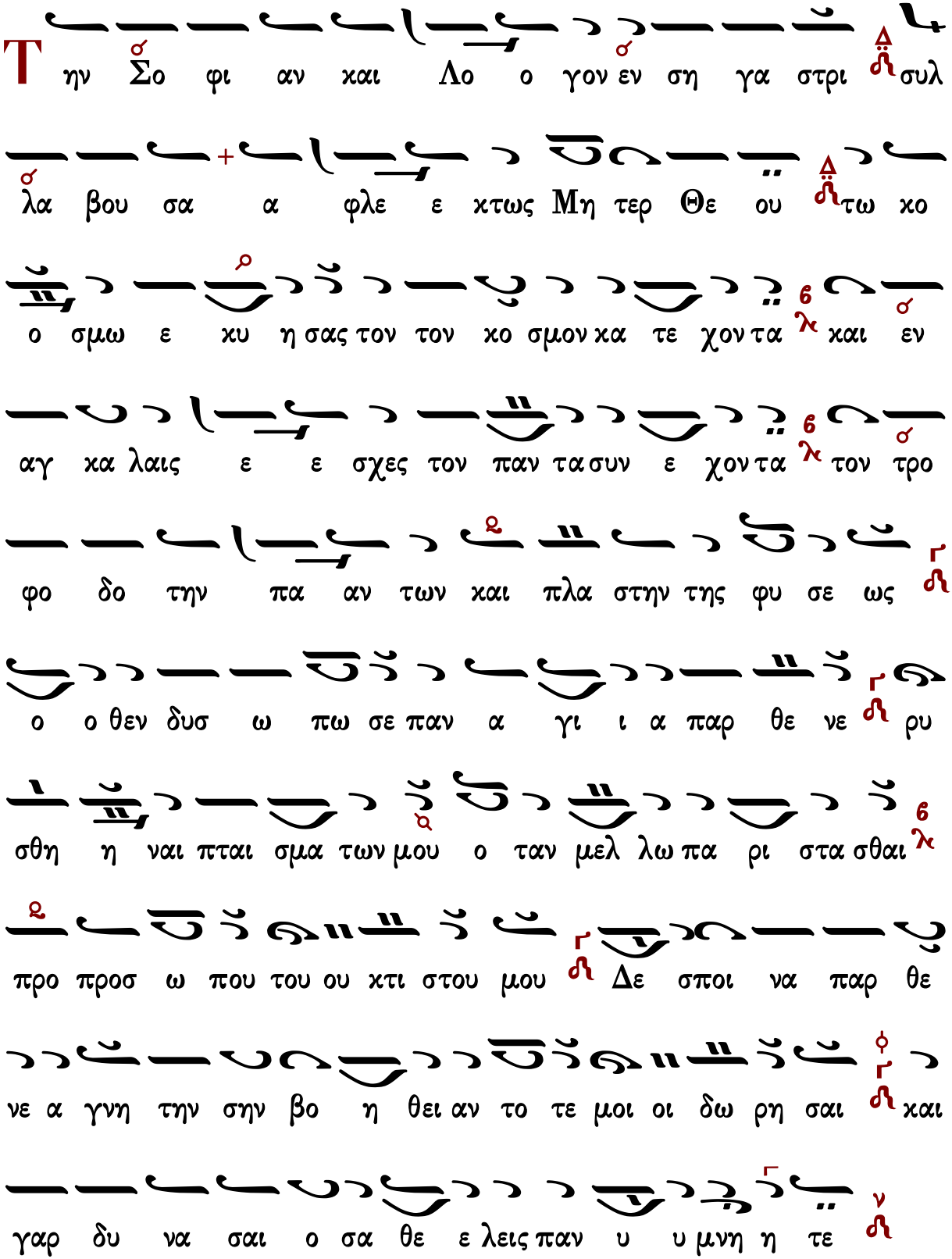

Καθίσματα μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.291/1990*

Τον βυ θον της α λει ει ας κα τα λι πων του

Σταυ ρου τω κα λα α μω παν τα σα φως τα ε

ε θνη ε ζω γρη σας ως ι χθυ ας παν ευ φη με λ και γαρ

κα θως σοι ε φη Χρι στος α να δε δει ξαι α λι ευς αν θρω

πων ζω γρων προς ευ σε βει αν ο ο θεν κα τα σπει ρας

Θε ου Λο ο γου την γνω σιν την Πα α τμον και την Ε

φε σον ε καρ πω σω τοις λο γοις σου λ Θε ο λο γε α α

πο στο λε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω των πται σμα

των α φει σιν δω ω ρη σα σθαι τοις ε ορ τα ζου σι

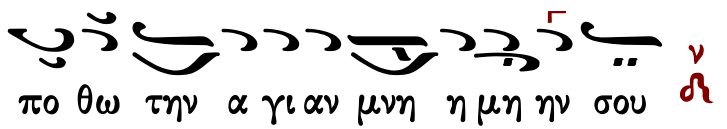

Θεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.292/1991*

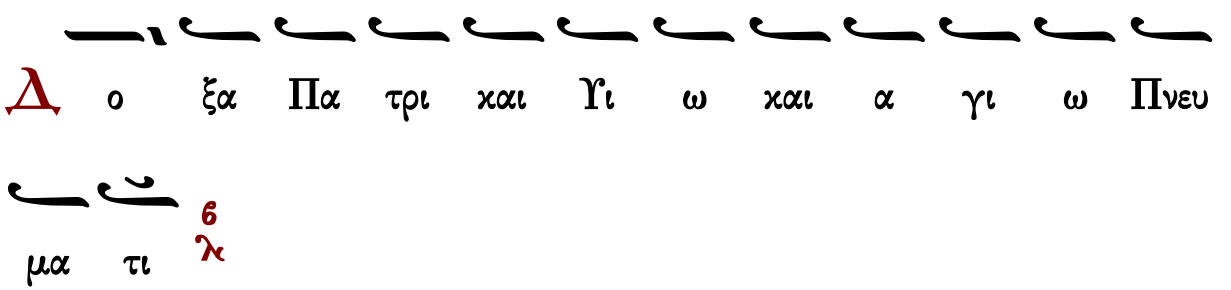

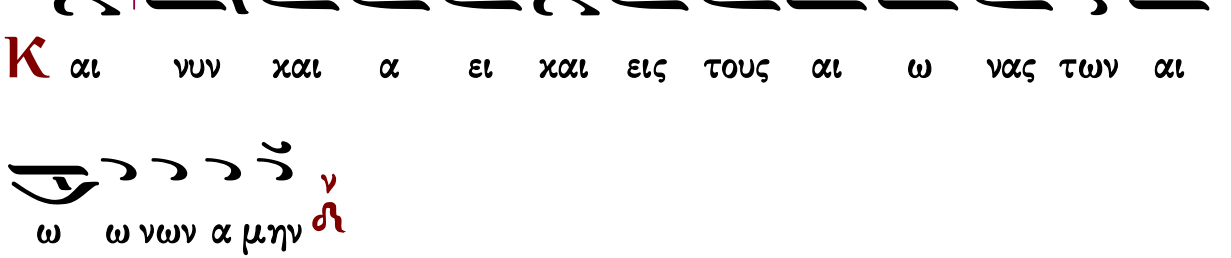

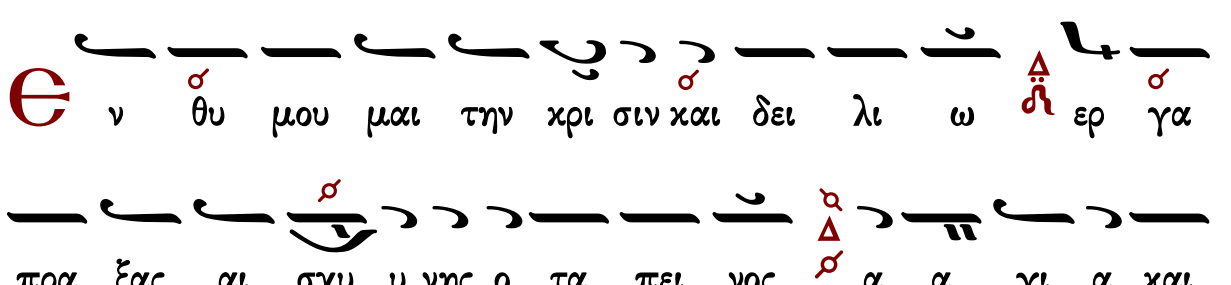

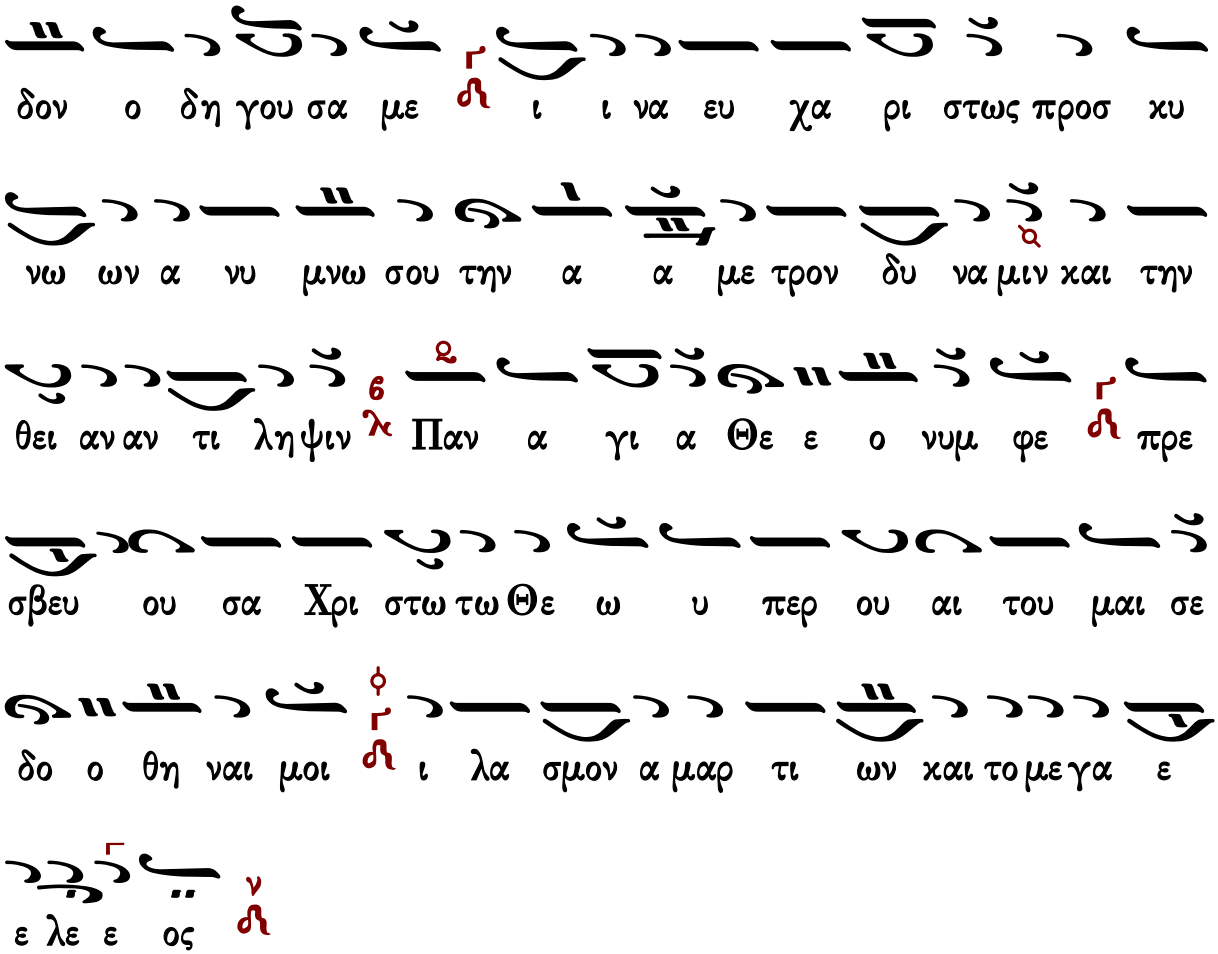

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον

Δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούια.
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.
Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.
Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος.
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.
Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος,
Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν,

Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,
Ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς.
Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.
Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου,
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.
Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε,
Ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά,
Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων.
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν.
Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.
Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.
Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν.
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται.
Οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά,
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.
Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ἐξομολογεῖσθε

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων, ἀλληλούϊα·…

Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·…

Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ἀλληλούϊα·…

Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἀλληλούϊα·…

Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·…

Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ἀλληλούϊα·…

Τὴν σελήνην, κ᾽ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ἀλληλούϊα·…

Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ἀλληλούϊα·…

Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἀλληλούϊα·…

Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ἀλληλούϊα·…

Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ἀλληλούϊα·…

Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἀλληλούϊα·…

Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ἀλληλούϊα·…

Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλληλούϊα·…

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ἀλληλούϊα·…

Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ἀλληλούϊα·…

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων, ἀλληλούϊα·…

Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν, ἀλληλούϊα·…

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ἀλληλούϊα·…

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ἀλληλούϊα·…

Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ἀλληλούϊα·…

Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἀλληλούϊα·…

Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ἀλληλούϊα·…

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Ἐκλογή εἰς ἀποστόλους

Ἦχος λ̇ ϯ ⲁ̅

Τὸ στερέωμα. Ἀλληλούϊα

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἀλληλούϊα

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειὰν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννήθησαν υἱοί σου.

Καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ.

Ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

Θεὸς Θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν.

Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ.

Ἐνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν.

Ἄρχοντες Ζαβουλὼν ἄρχοντες Νεφθαλείμ.

Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη

Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Μέγας καὶ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοὺς.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν χειλέων αὐτοῦ.

Ἔδωκεν αὐτοῖς χώραις ἐθνῶν, καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν.

Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτοῦ.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

Αὐτὸς δώσει δύναμιν, καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, εὐλογητὸς ὁ θεὸς. Ἀλληλούϊα

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοῦλοι Κύριον

μέλος σύντομον

Ἦχος ϛ̈ Πα

Ἀγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιον Ὄρος 2002 σ.1*

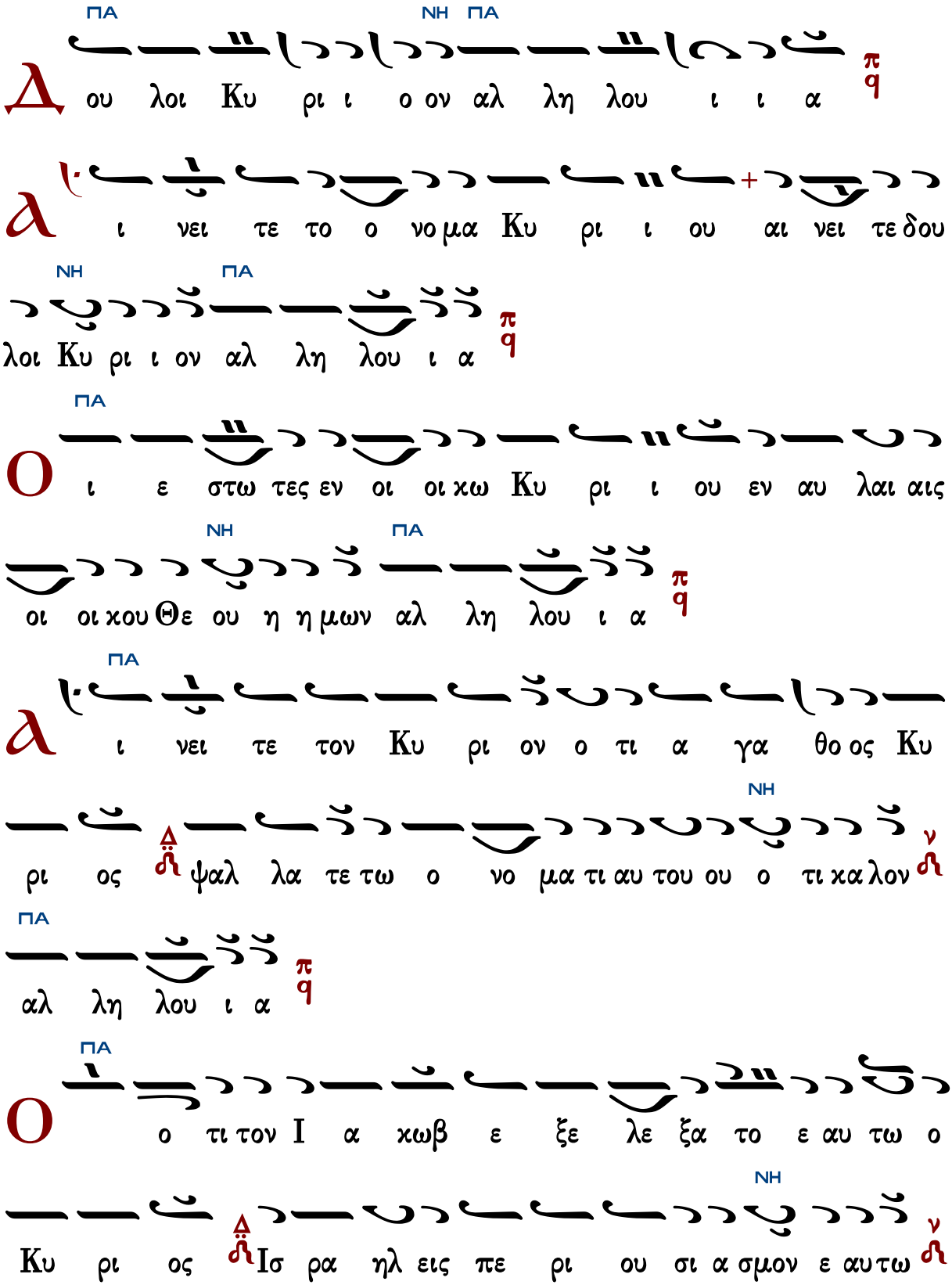
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Δ ου λοι Κυ ρι ι ο ον αλ λη λου ι ι α
π q
λ ι νει τε το ο νο μα Κυ ρι ι ου αι νει τε δου
ΝΗ ΠΑ
λοι Κυ ρι ι ον αλ λη λου ι α
π q
ΠΑ
Ο ι ε στω τες εν οι οι χω Κυ ρι ι ου εν αυ λαι αις
ΝΗ ΠΑ
οι οι χου Θε ου η η μων αλ λη λου ι α
π q
ΠΑ
λ ι νει τε τον Κυ ρι ον ο τι α γα θο ος Κυ
ΝΗ
ρι ος Δ ψαλ λα τε τω ο νο μα τι αυ του ου ο τι χα λον ν
ΠΑ
αλ λη λου ι α
π q
ΠΑ
Ο ο τι τον Ι α χωβ ε ξε λε ξα το ε αυ τω ο
ΝΗ
Κυ ρι ος Δ Ισ ρα ηλ εις πε ρι ου σι α σμον ε αυ τω ν

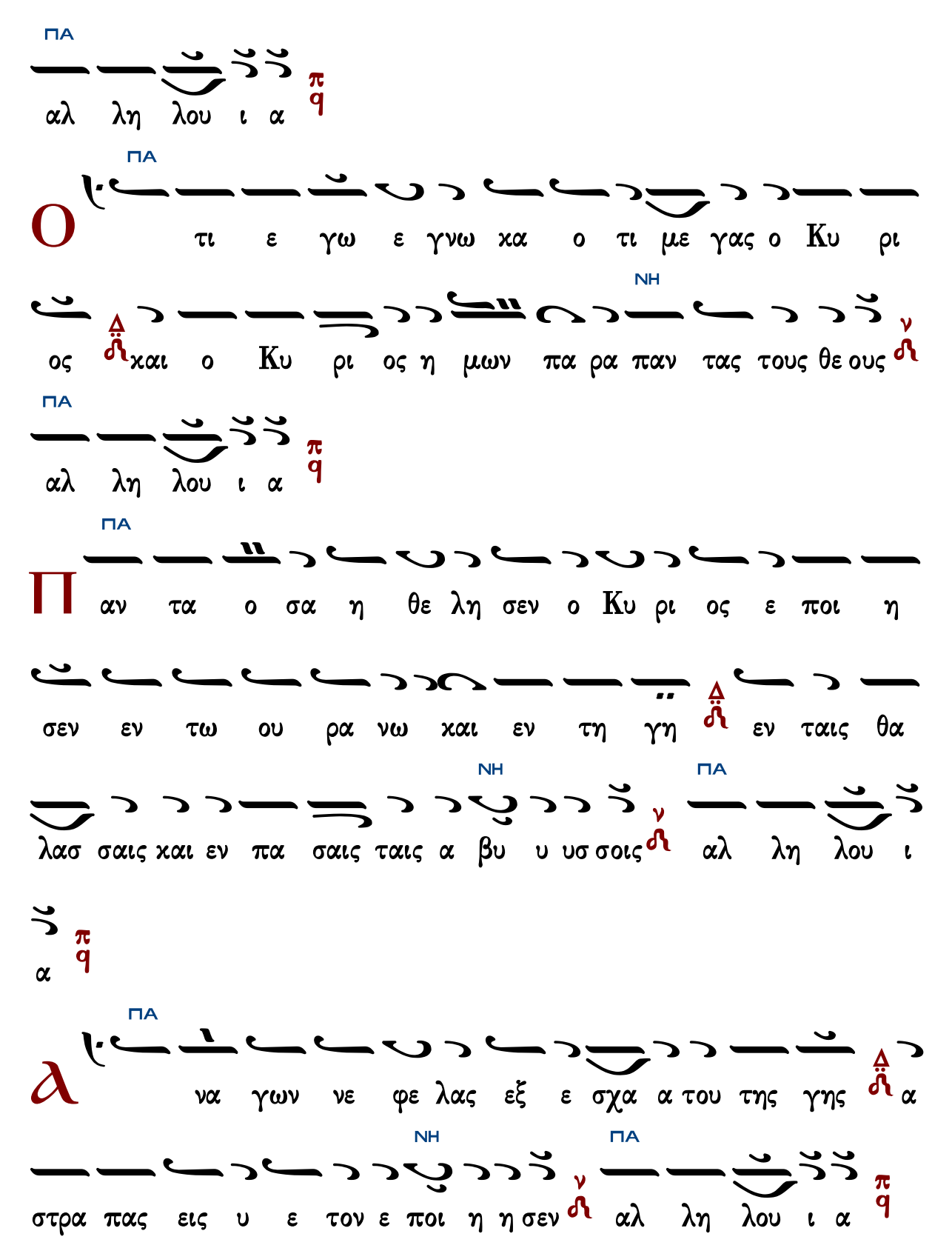
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
Ο τι ε γω ε γνω κα ο τι με γας ο Κυ ρι
ΝΗ
ος και ο Κυ ρι ος η μων πα ρα παν τας τους θε ους
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
Π αν τα ο σα η θε λη σεν ο Κυ ρι ος ε ποι η
σεν εν τω ου ρα νω και εν τη γη εν ταις θα
ΝΗ
ΠΑ
λασ σαις και εν πα σαις ταις α βυ υ υσ σοις αλ λη λου ι
α
ΠΑ
α να γων νε φε λας εξ ε σχα α του της γης α
ΝΗ
ΠΑ
στρα πας εις υ ε τον ε ποι η η σεν αλ λη λου ι α

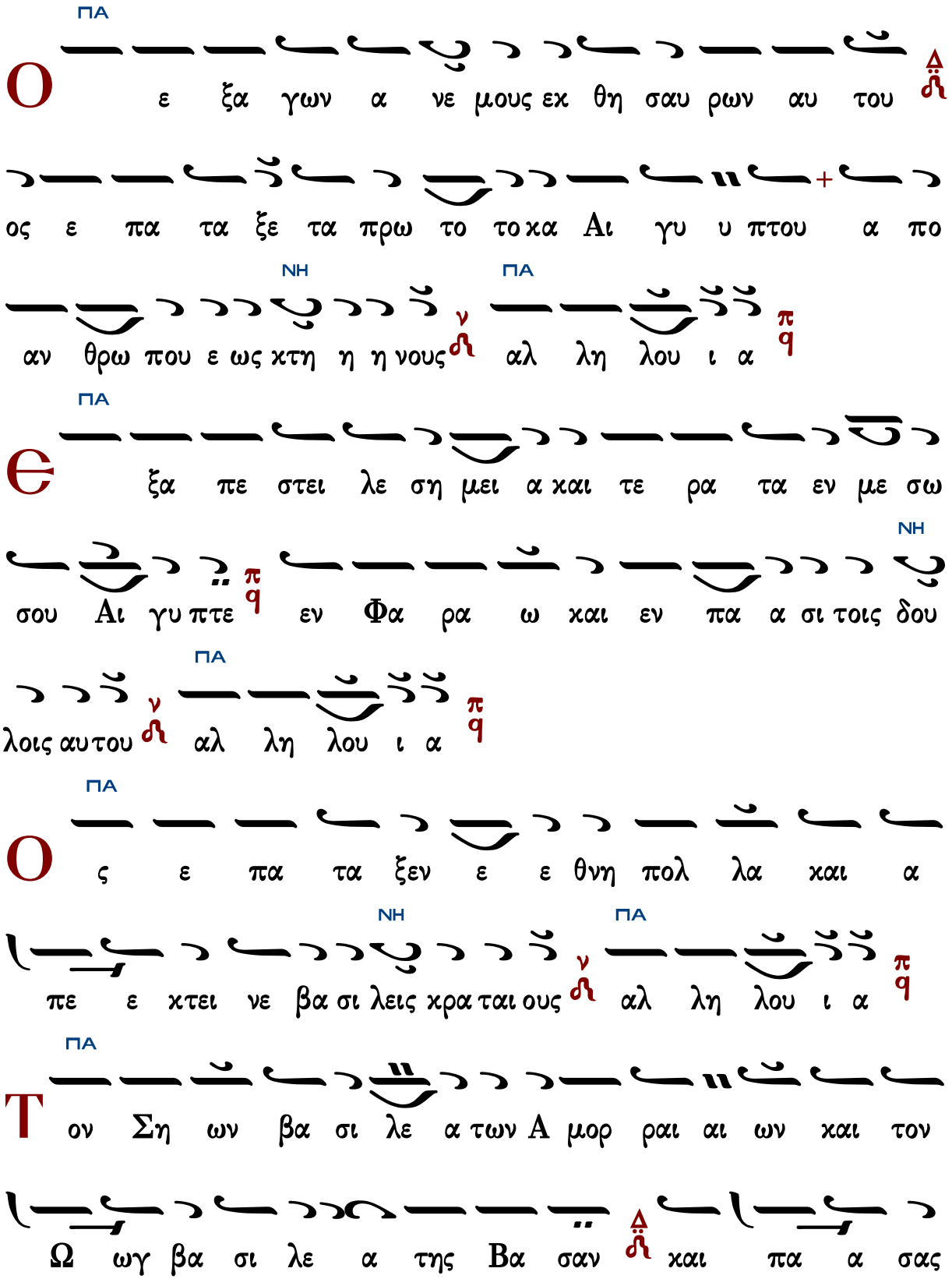
ΠΑ
Ο ε ξα γων α νε μους εκ θη σαυ ρων αυ του
ος ε πα τα ξε τα πρω το τοκα Αι γυ υ πτου α πο
ΝΗ ΠΑ
αν θρω που ε ως κτη η η νους αλ λη λου ι α
ΠΑ
Θ ξα πε στει λε ση μει α και τε ρα τα εν με σω
ΝΗ
σου Αι γυ πτε εν Φα ρα ω και εν πα α σι τοις δου
ΠΑ
λοις αυ του αλ λη λου ι α
ΠΑ
Ο ς ε πα τα ξεν ε ε θνη πολ λα και α
ΝΗ ΠΑ
πε ε κτει νε βα σι λεις κρα ται ους αλ λη λου ι α
ΠΑ
Τ ον Ση ων βα σι λε α των Α μορ ραι αι ων και τον
Ω ωγ βα σι λε α της Βα σαν και πα α σας

ΝΗ ΠΑ

τας βα σι λει ας Χα να αν αλ λη λου ι ι α

ΠΑ

Κ αι ε δω κε την γην αυ των κλη ρο νο μι ι αν

κλη ρο νο μι αν Ισ ρα ηλ λα ω α αυ του αλ λη λου

ΝΗ ΠΑ

ι ι α

Κ υ ρι ε το ο νο μα σου εις τον αι ω ω

ΔΙ

ΠΑ ΝΗ

να και το μνη μο συ νο ον σου εις γε νε αν και γε

νε αν αλ λη λου ι ι α

ΠΑ

Ο τι κρι νει Κυ ρι ος τον λα ον αυ του και

ΝΗ ΠΑ

ε πι τοις δου λοις αυ του πα ρα κλη θη σε ε ται αλ λη

λου ι ι α

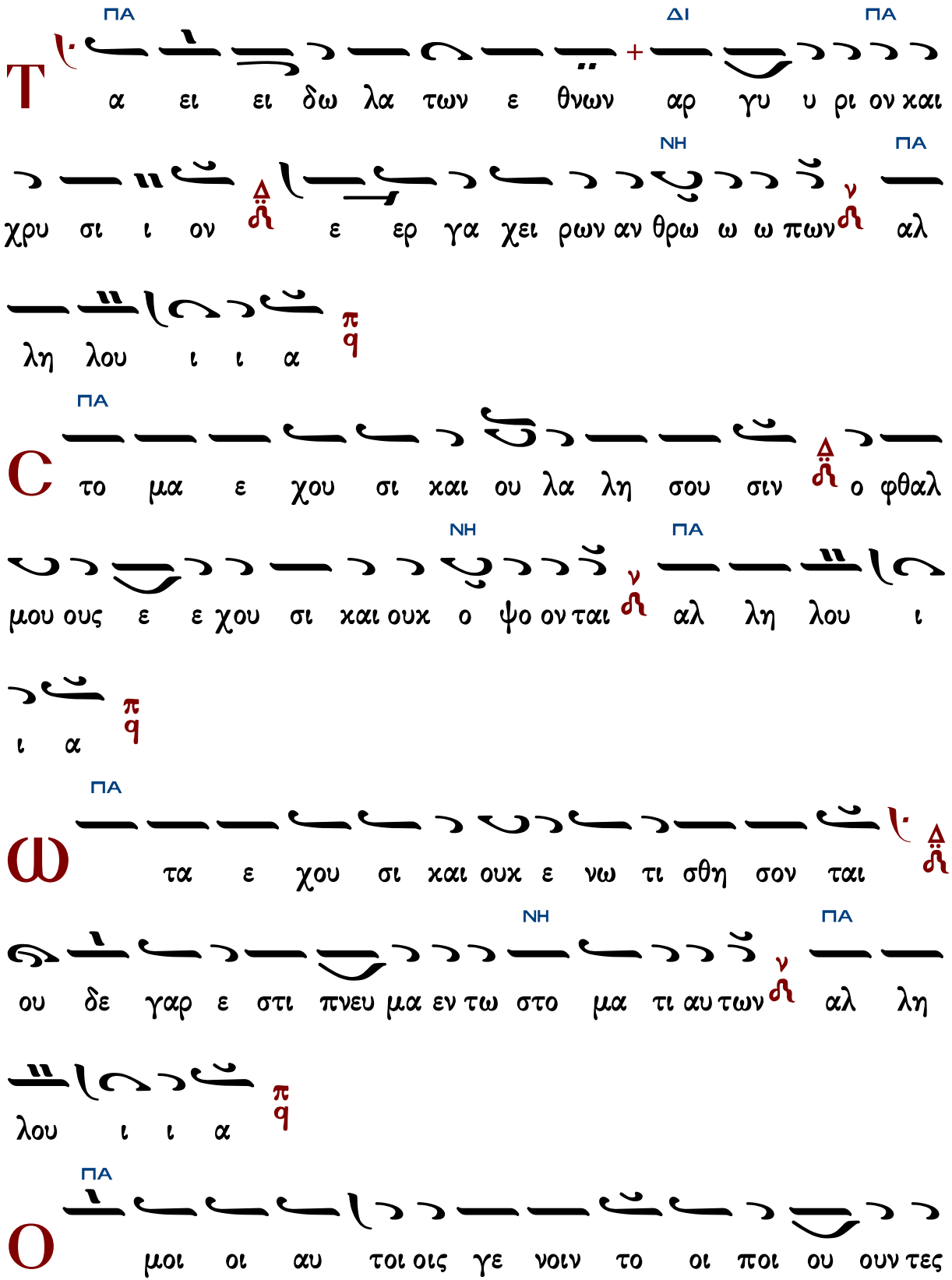
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Τ α ει ει δω λα των ε θνων αρ γυ υ ρι ον και
ΝΗ ΠΑ
χρυ σι ι ον ε ερ γα χει ρων αν θρω ω ω πων αλ
λη λου ι ι α
ΠΑ
C το μα ε χου σι και ου λα λη σου σιν ο φθαλ
ΝΗ ΠΑ
μου ους ε ε χου σι και ουκ ο ψο ον ται αλ λη λου ι
ι α
ΠΑ
Ω τα ε χου σι και ουκ ε νω τι σθη σον ται
ΝΗ ΠΑ
ου δε γαρ ε στι πνευ μα εν τω στο μα τι αυ των αλ λη
λου ι ι α
ΠΑ
Ο μοι οι αυ τοι οις γε νοιν το οι ποι ου ουν τες

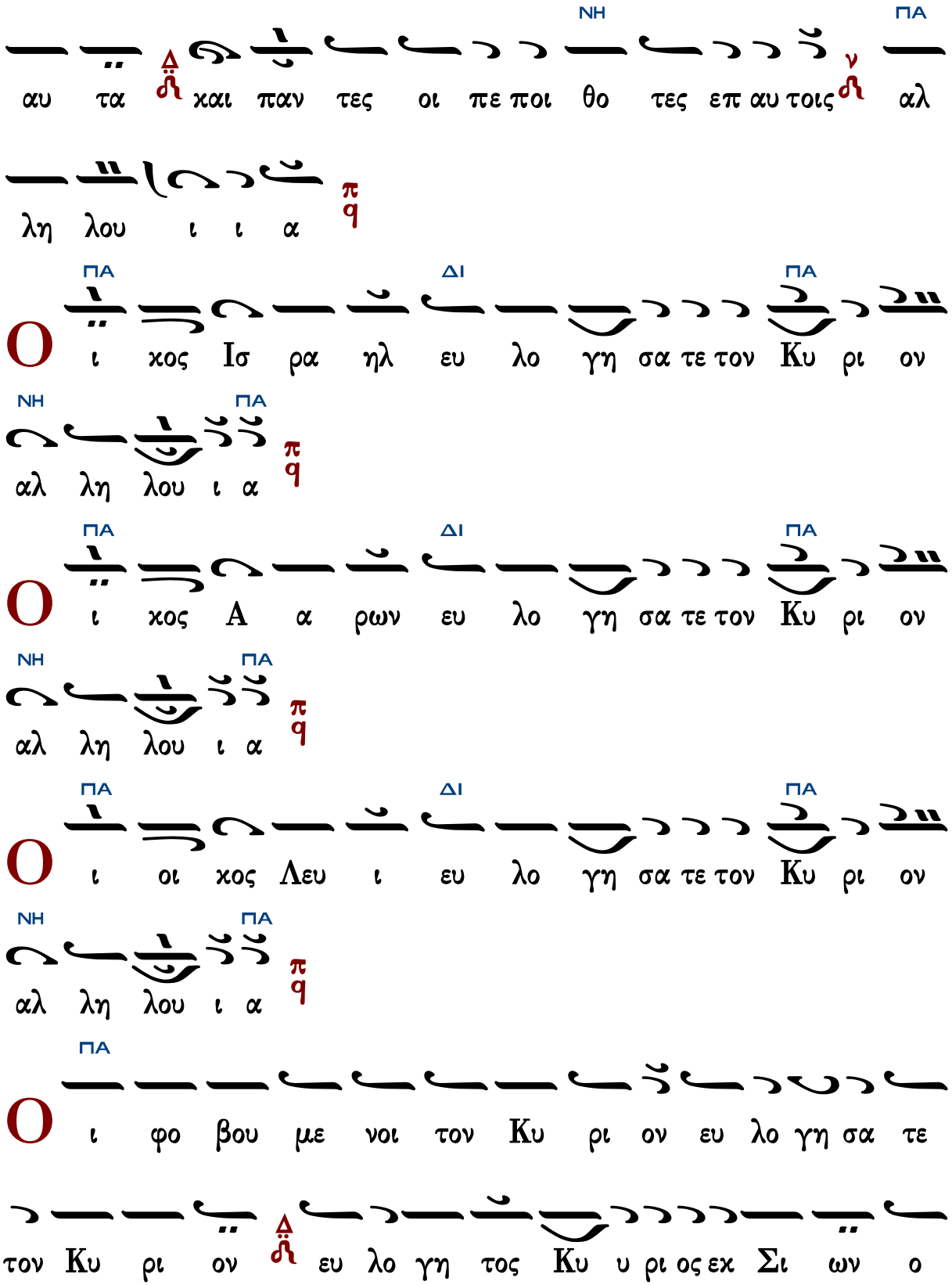
ΝΗ
ΠΑ
αυ τα Δ χαι παν τες οι πε ποι θο τες επ αυ τοις ν αλ
λη λου ι ι α π q
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ο ι χος Ισ ρα ηλ ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον
ΝΗ ΠΑ
αλ λη λου ι α π q
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ο ι χος Α α ρων ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον
ΝΗ ΠΑ
αλ λη λου ι α π q
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ο ι οι χος Λευ ι ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον
ΝΗ ΠΑ
αλ λη λου ι α π q
ΠΑ
Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ευ λο γη σα τε
τον Κυ ρι ον Δ ευ λο γη τος Κυ υ ρι ος εκ Σι ων ο

Ἐξομολογεῖσθε

5ηχον – Ῥυθμὸς τρίσημος
Ἦχοι: α΄, πλ.δ΄, πλ. β΄, βαρύς, α΄

Ψαλμός 135

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Ψαλτήριον Τερπνόν
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
1995 σ.607#

Ε ε ξο μο λο γει ει ει σθε τω Κυ
ρι ι ω ο τι α α γα θο ο ος Αλ λη λου
ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε
ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι α

Ε ε ξο μο λο γει ει ει σθε τω ω Θε ω
των θε ω ω ων Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι

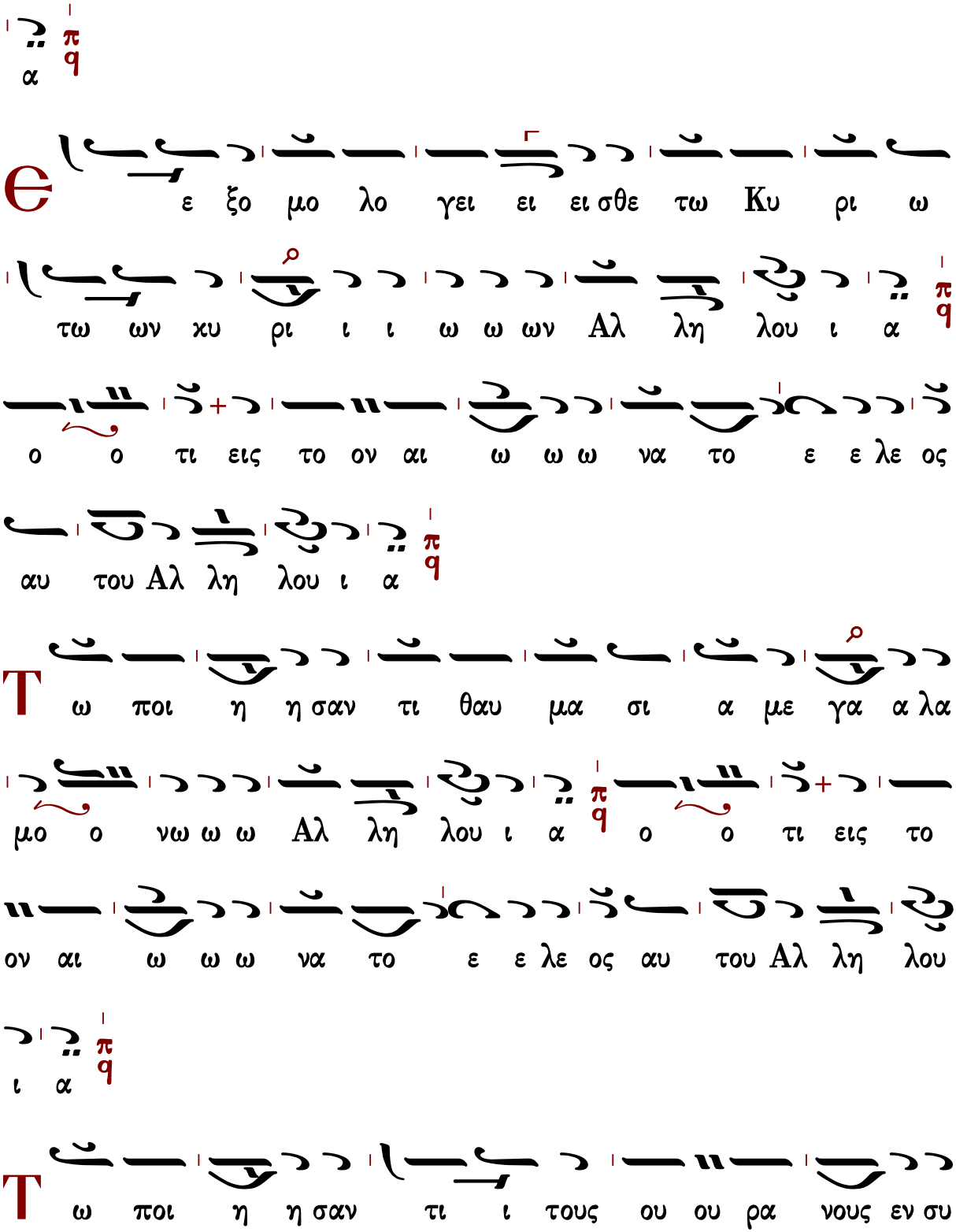
α
Є ε ξο μο λο γει ει ει σθε τω Κυ ρι ω
τω ων κυ ρι ι ι ω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α
Τ ω ποι η η σαν τι θαυ μα σι α με γα α λα
μο ο νω ω ω Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α
Τ ω ποι η η σαν τι ι τους ου ου ρα νους εν συ

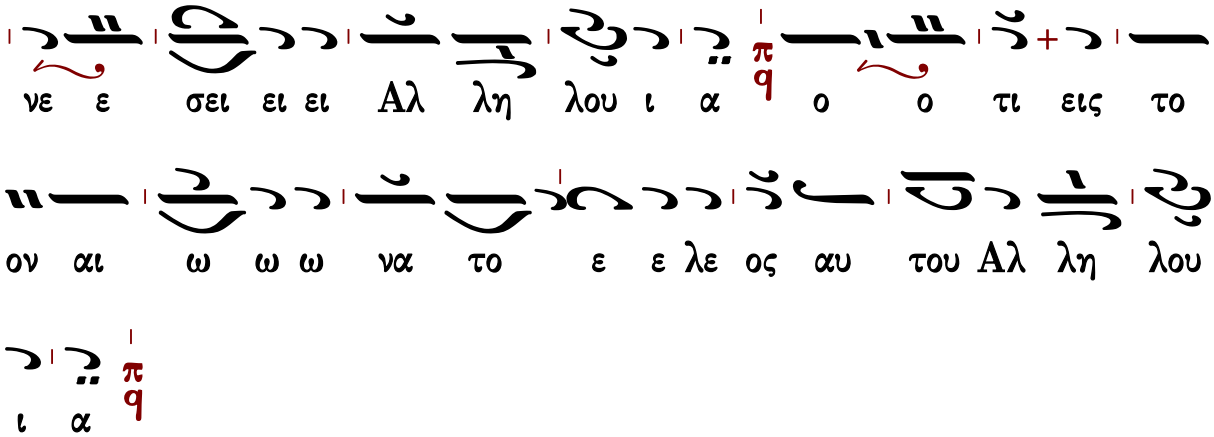
νε ε σει ει ει Αλ λη λου ι α π q ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α π q

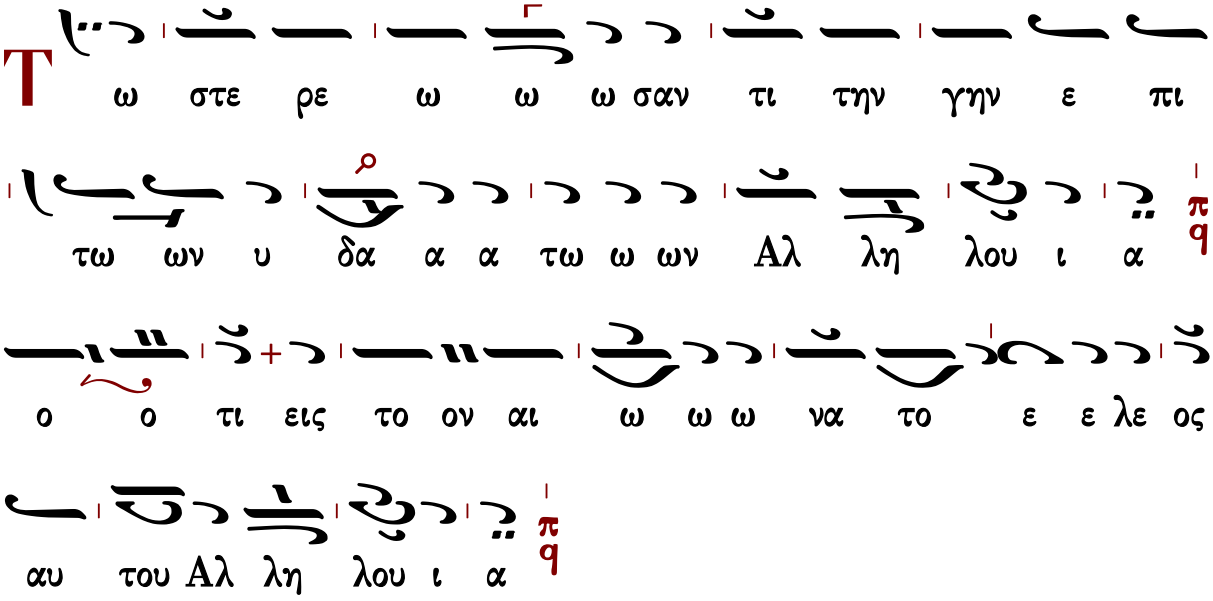
Τ ω στε ρε ω ω ω σαν τι την γην ε πι
τω ων υ δα α α τω ω ων Αλ λη λου ι α π q
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α π q

Ἦχος λ π ⲁ̈ Πα

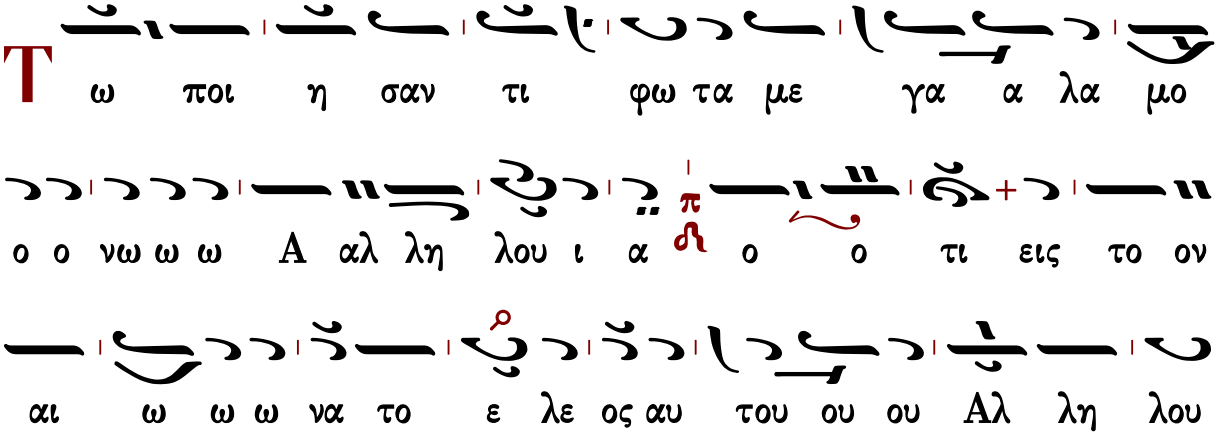
Τ ω ποι η σαν τι φω τα με γα α λα μο
ο ο νω ω ω Α αλ λη λου ι α π ⲁ̈ ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ λη λου

ου ι α
Τ ον η λι ον εις ε ξου σι αν τη ης η
με ε ε ρα α ας Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις
το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ
λη λου ου ι α
Τ ην σε λη νην και τους α στε ρας εις ε ξου
σι αν τη ης νυ κτο ο ος Α αλ λη λου ι α ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου
ου Αλ λη λου ου ι α
Τ ω πα τα ξαν τι Αι γυ πτον συν τοις

πρω ω το το χοις αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ
του ου ου Αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α
Κ αι ε ξα γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι
α με σου αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου
ου Αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

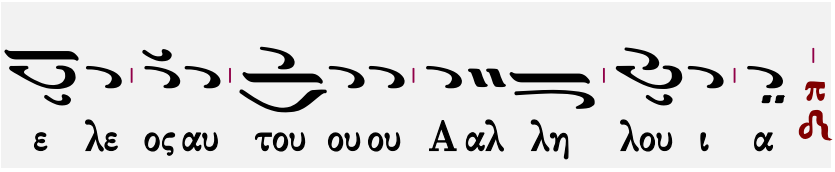
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α

Ἦχος λ π Πα

Θ

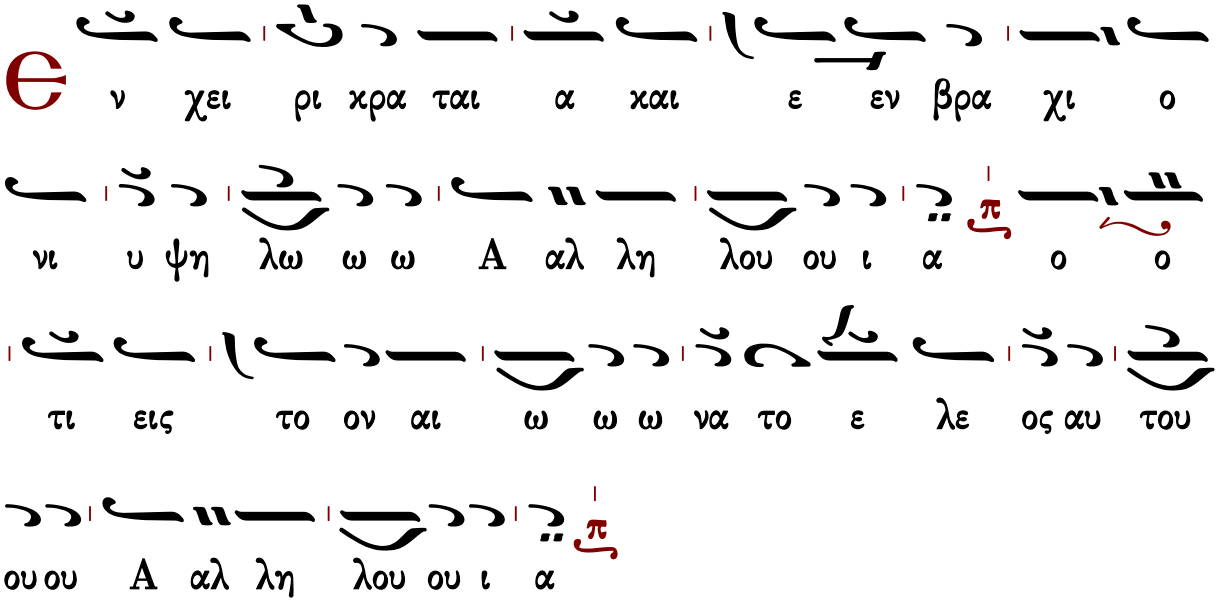
ν χει ρι κρα ται α και ε εν βρα χι ο
νι υ ψη λω ω ω Α αλ λη λου ου ι α ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του
ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Τ

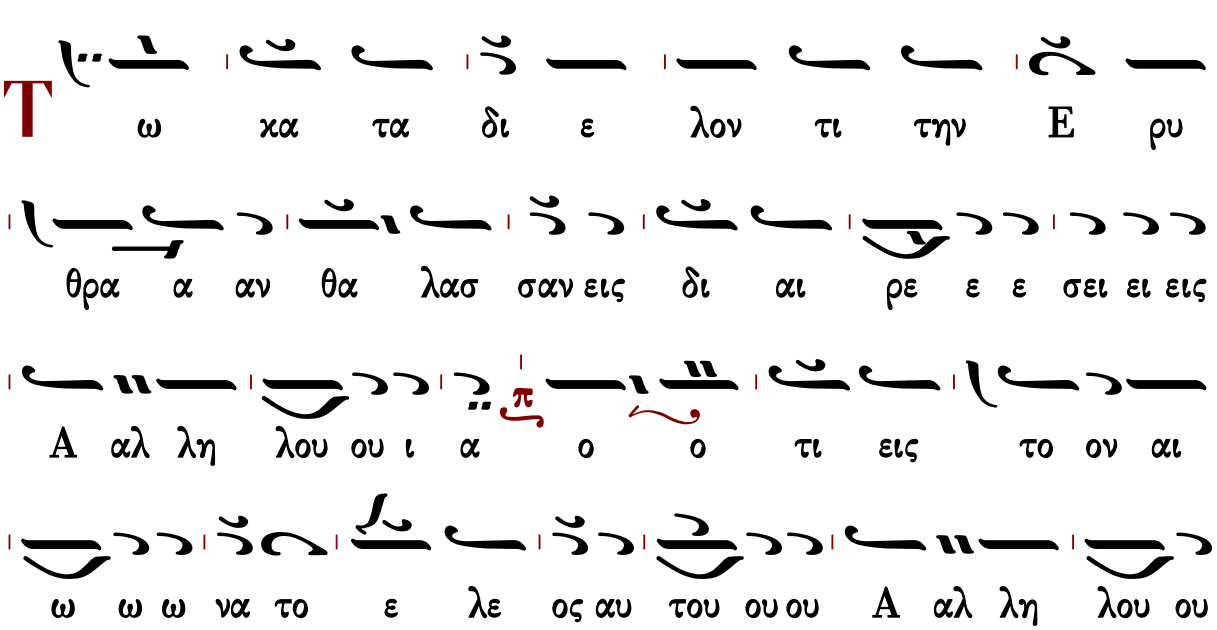
ω κα τα δι ε λον τι την Ε ρυ
θρα α αν θα λασ σαν εις δι αι ρε ε ε σει ει εις
Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου
ι α

Κ αι δι α γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι

α με σου αυ τη η ης Α αλ λη λου ου ι α π ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του

ου ου Α αλ λη λου ου ι α π

Κ αι εκ τι να ξαν τι Φα ρα ω κ(αι) αι την

δυ να μιν αυ του εις θα λασ σαν Ε ρυ θρα α αν Α αλ

λη λου ου ι α π * ο ο τι εις το ον αι ω

ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

π

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α π το

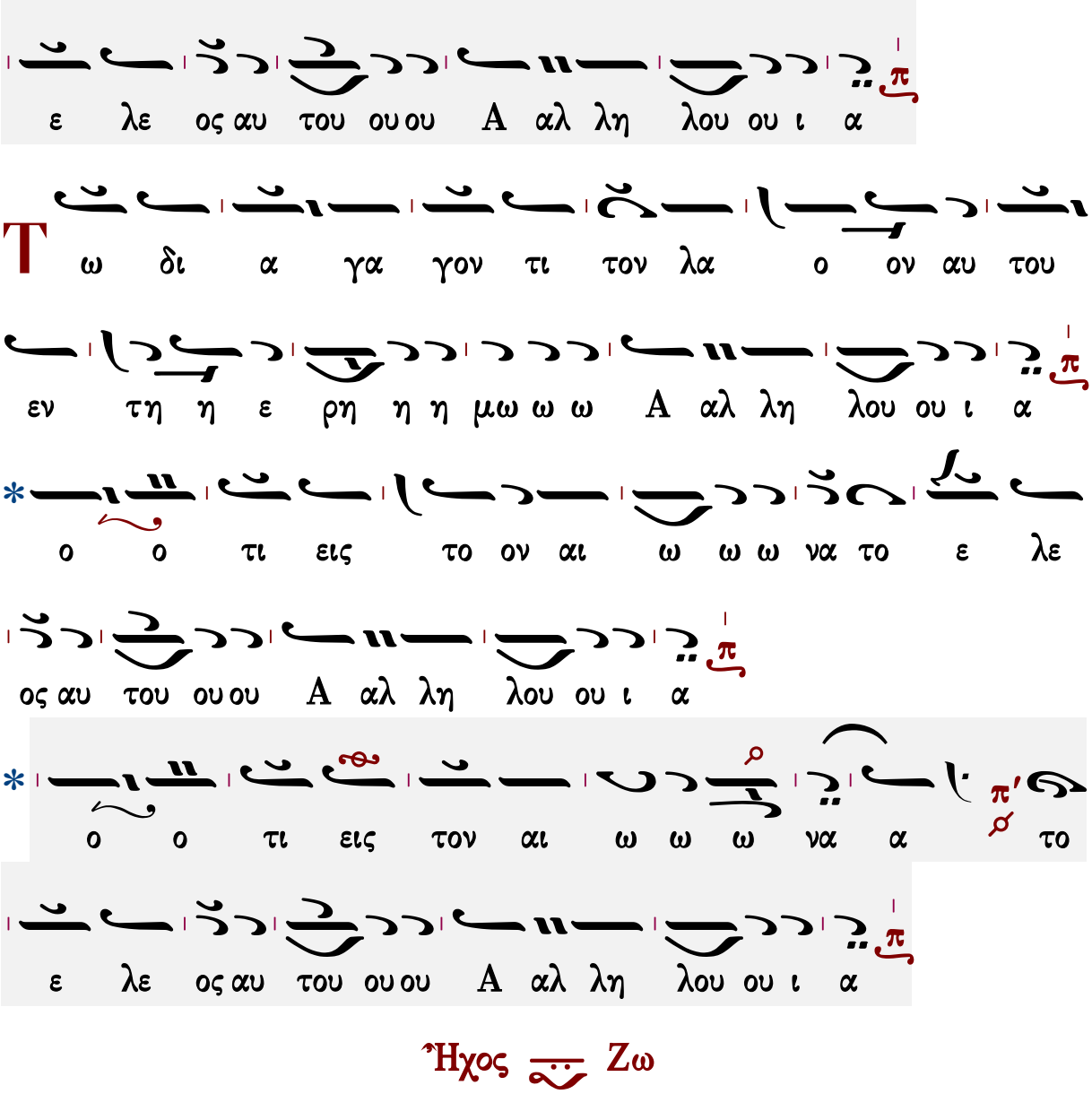
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Τ ω δι α γα γον τι τον λα ο ον αυ του
εν τη η ε ρη η η μω ω ω Α αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε
ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος Ζω

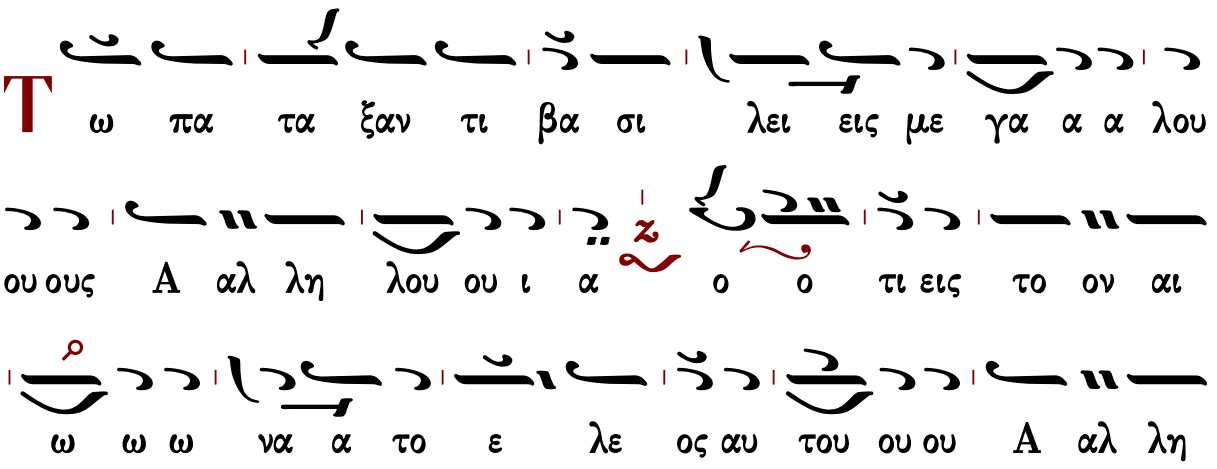
Τ ω πα τα ξαν τι βα σι λει εις με γα α α λου
ου ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη

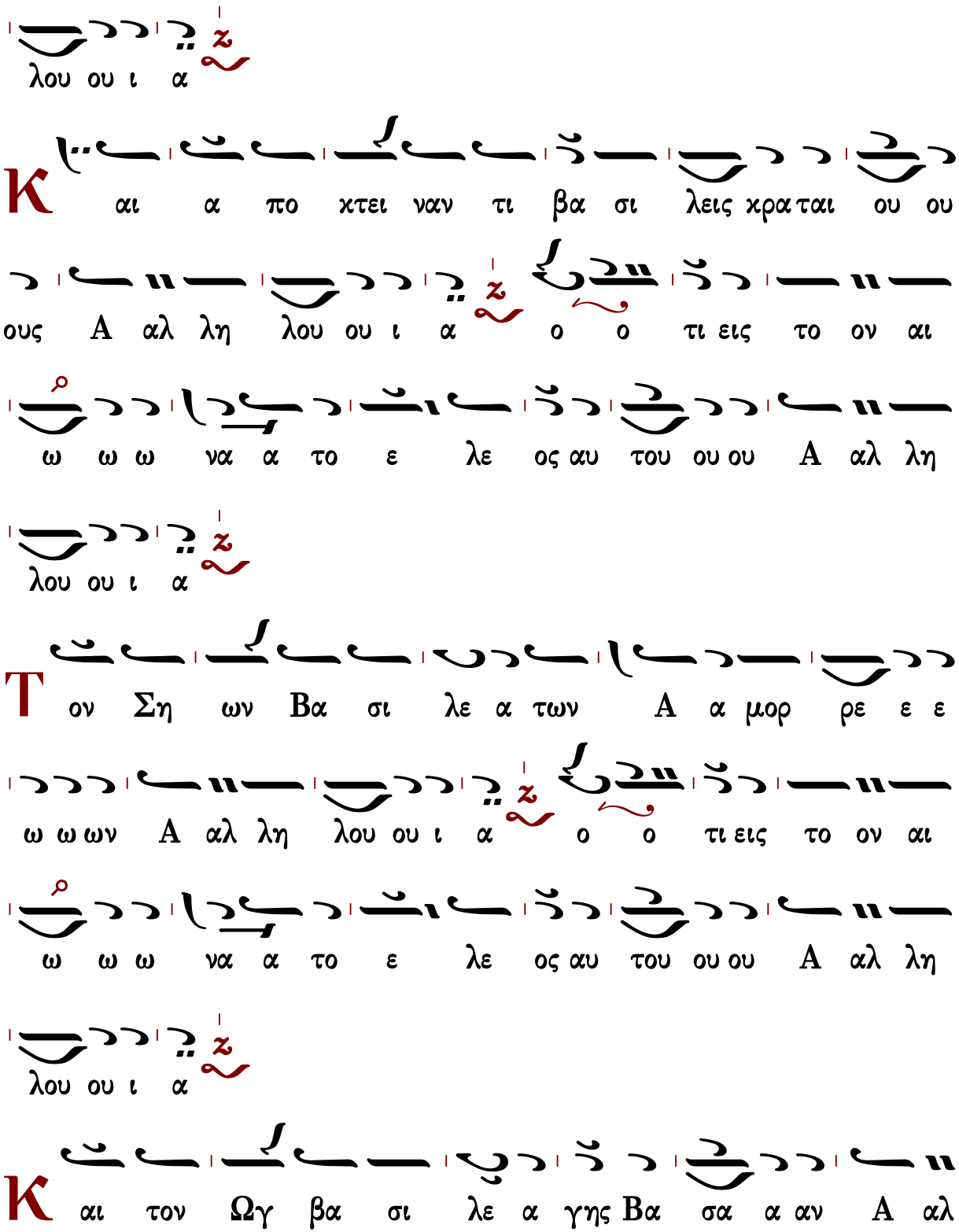
λου ου ι α
Κ αι α πο κτει ναν τι βα σι λεις κρα ται ου ου
ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη
λου ου ι α
Τ ον Ση ων Βα σι λε α των Α α μορ ρε ε ε
ω ω ων Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη
λου ου ι α
Κ αι τον Ωγ βα σι λε α γης Βα σα α αν Α αλ

λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω

να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Κ αι δο ον τι την γην αυ των χλη ρο νο μι ι ι

α α αν Α αλ λη λου ου ι α * ο ο τι εις το ον

αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ

λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Κ λη ρο νο μι αν Ισ ρα η η ηλ δου λω

αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α * ο ο τι εις το

ον αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ

λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος α΄. Πα

Ο τι εν τη τα πει νω σει η μων ε μνη

σθη η μω ων ο Κυ ρι ο ο ος Αλ λη λου ι α

ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος

αυ του Αλ λη λου ι α

Κ αι ε λυ τρω ω σα το η μας εκ

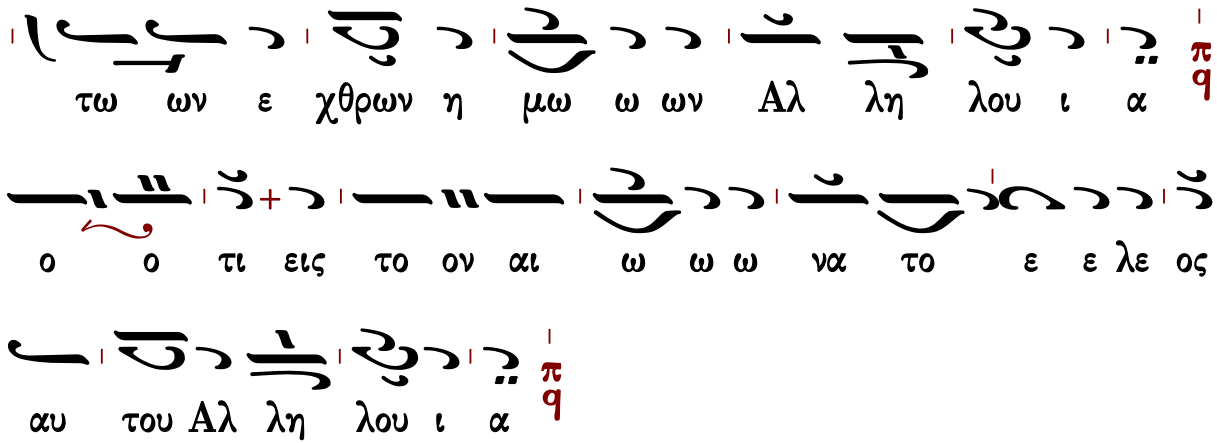
τω ων ε χθρων η μω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

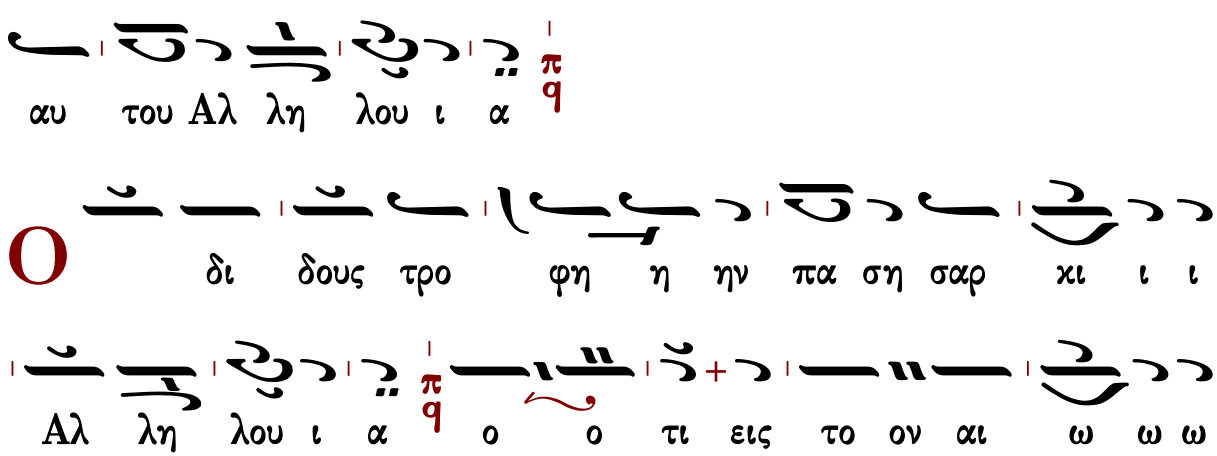
Ο
δι δους τρο φη η ην πα ση σαρ κι ι ι
Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω
να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι α

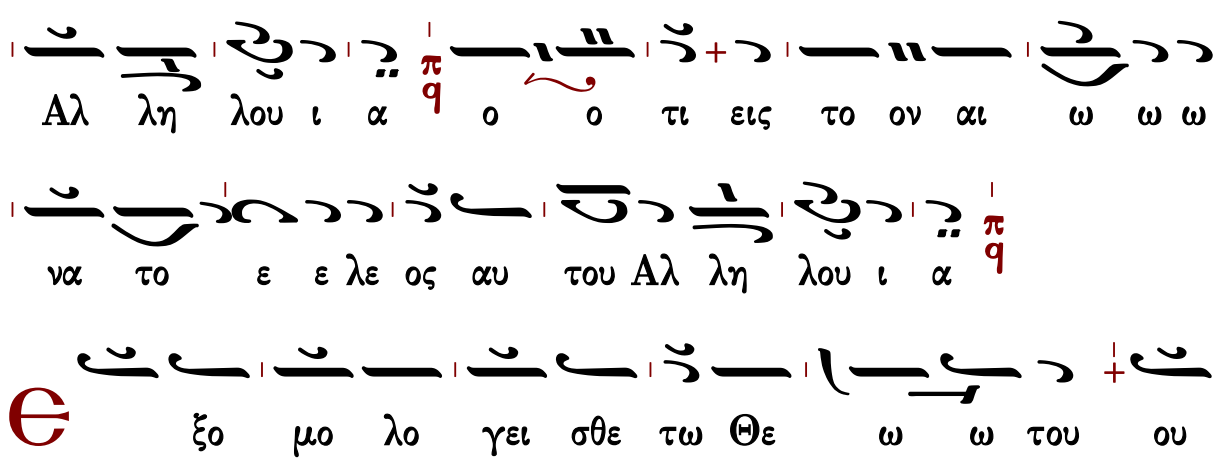
Θ
ξο μο λο γει σθε τω Θε ω ω του ου
ρα νου ου ου Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι
α

Ἐκλογή εἰς ἀποστόλους

Ἦχος λ πα νη

Αγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι. Μ. Σίμωνος Πέτρας
Άγιον Όρος 2002 σ.263*

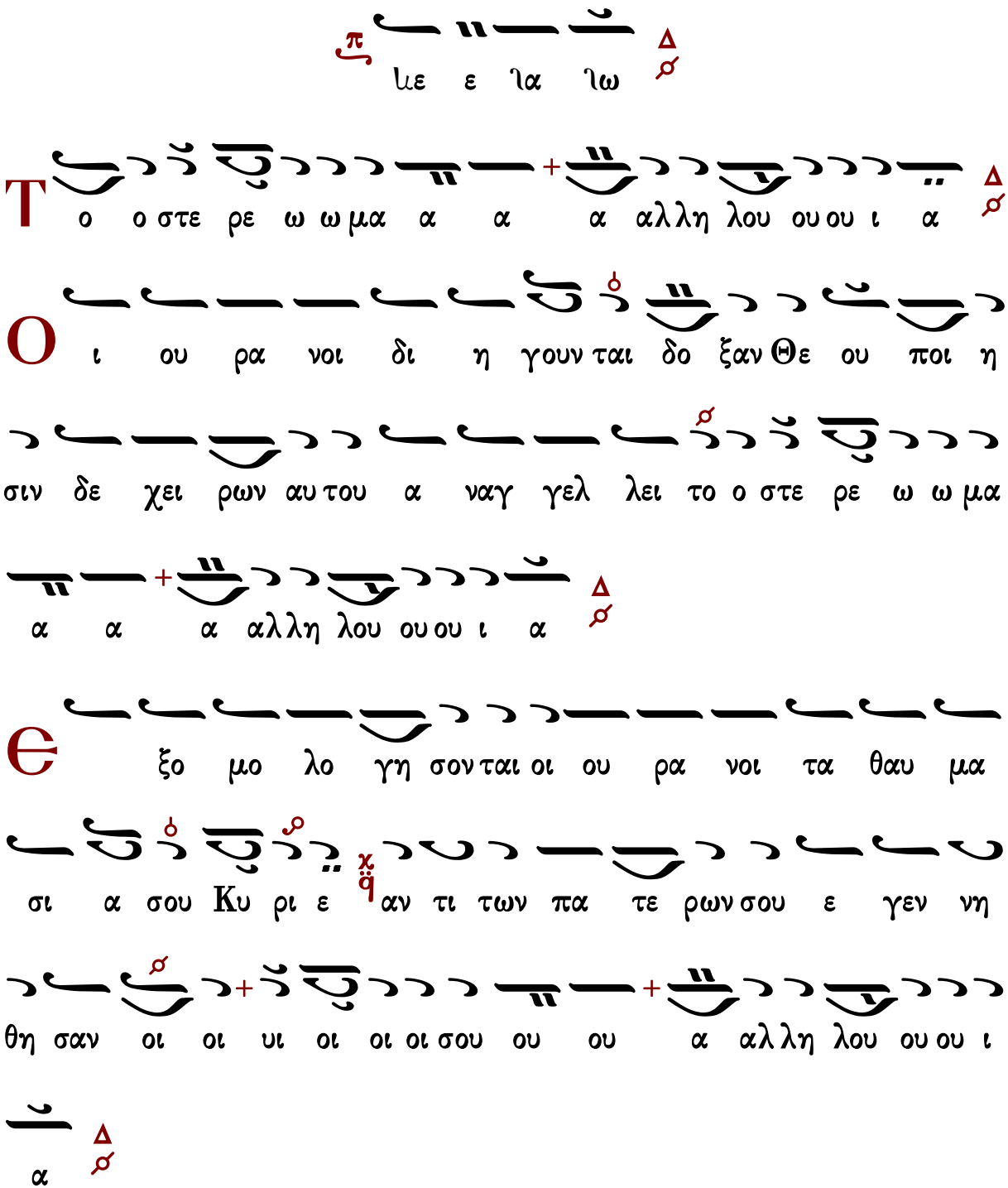

Κ

α τα στη σεις αυτους αρ χον τας ε πι πα σαν την

γην ο τι του Θε ου οι κρα ται οι της γης σφο δρα α ε ε

πη ηρθη η σα α αν α αλλη λου ου ου ι α

Θ

ε ος θε ω ων Κυ ρι ος ε λα λη σε και ε κα

λε σε την γην α πο α να το λων η λι ου με χρι δυ

σμων αι νε τον το ο νο μα α Κυ ρι ι ι ι ου ου ου α

αλλη λου ου ου ι α

Є

φα ναν αι α στρα παι αυ του την οι κου με νην και

α νηγ γει λαν οι ου ρα νοι την δι και ο συ νην αυ

του και ει δο σαν παν τες οι λα οι οι την δο ο ξαν αυ του ου

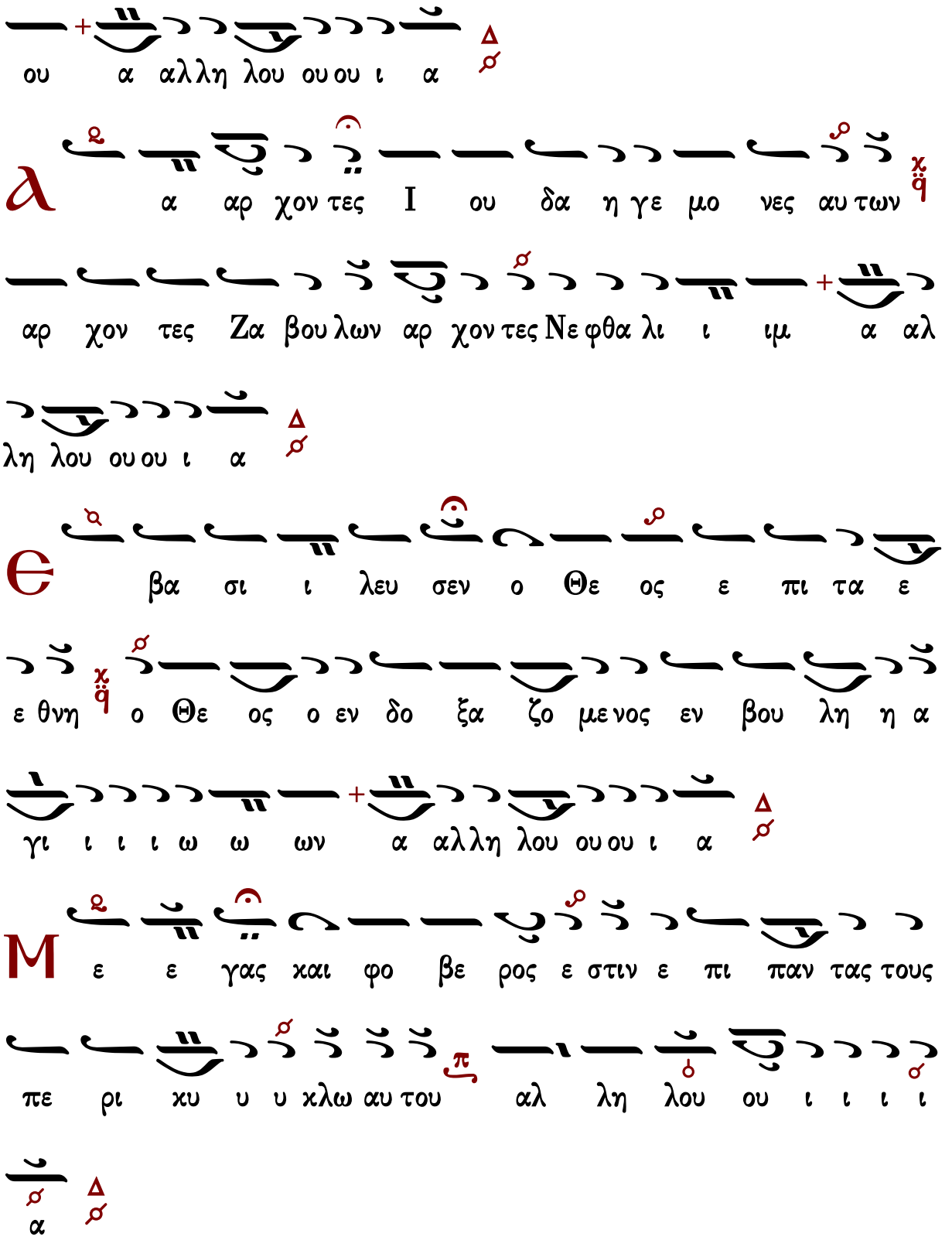
ου α αλληλου ουου ι α
α αρχον τες Ι ου δα η γε μο νες αυ των
αρχον τες Ζα βου λων αρχον τες Νε φθα λι ι ιμ α αλ
λη λου ουου ι α
βα σι ι λευ σεν ο Θε ος ε πι τα ε
ε θνη ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βου λη η α
γι ι ι ι ω ω ων α αλληλου ουου ι α
ε ε γας και φο βε ρος ε στιν ε πι παν τας τους
πε ρι χυ υ υ χλω αυ του αλ λη λου ου ι ι ι ι
α

Є

νεγ κα τε τω Κυ ρι ω αι πα τρι αι των

ε θνων ε νεγ κα τε τω Κυ ρι ω δο ξα αν και τι μην αλ

λη λου ου ι ι ι ι α

Δ

Α

ναγ γει ει λα τε εν τοις ε θνε σι την

δο ξαν αυ του εν πα σι τοις λα οις τα θαυ μα σι α αυ

του ει πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι ος ε ε βα

σι ι λε ευ σεν αλ λη λου ου ι ι ι ι α

Δ

Α

Є

ις πα α α σαν την γην ε ξηλ θεν ο φθογ γος

αυ των και εις τα πε ρα τα της οι κου με νης τα ρη η

μα τα α α αυ τω ω ων α α αλ λη λου ου ι

Δ

Α

α

θε το εν αυ τοις τους λο γους των χει λε ων αυ

του και ε δω κεν αυ τοι οις χω ω ρας ε θνων και πο

νους λα ων κα τε κλη η ρο νο ο μη η σα α αν

α α αλλη λου ου ι α

Θε ο ος ε στη εν συν α γω γη θε ων εν

με σω δε θε ους δι ι α κρι νει ει ει α α αλλη λου

ου ι α

νεγ κα τε τω Κυ ρι ω υι οι θε ου ε νεγ κα τε

τω Κυ ρι ω δο ξαν ο νο μα α τι αυ του ου ου α

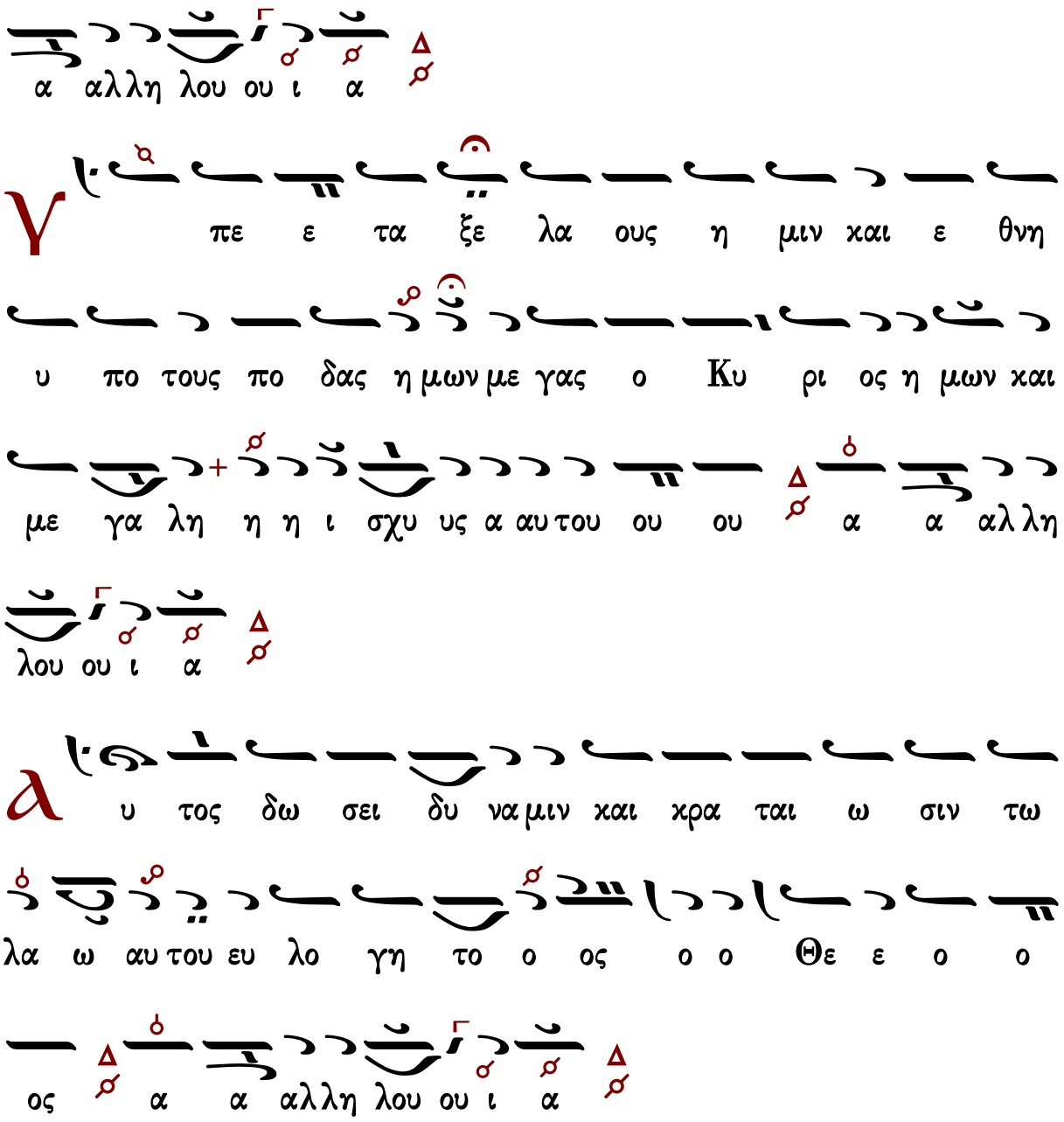

Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.101/112*

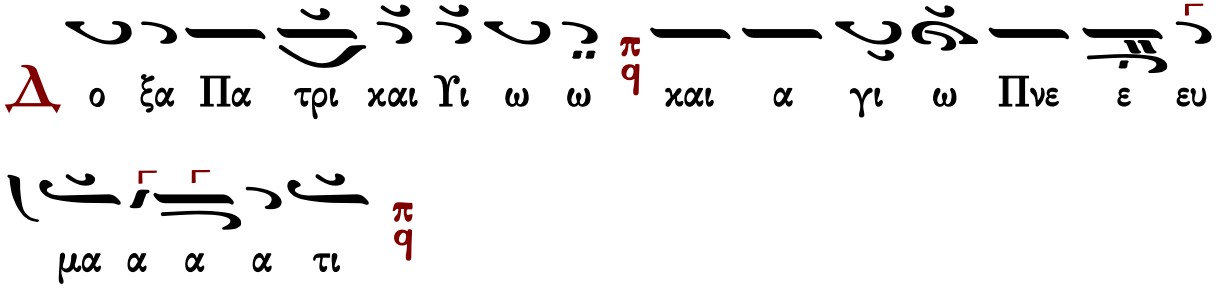
Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω ω
π
q
και α γι ω Πνε ε ευ
μα α α α τι
π
q

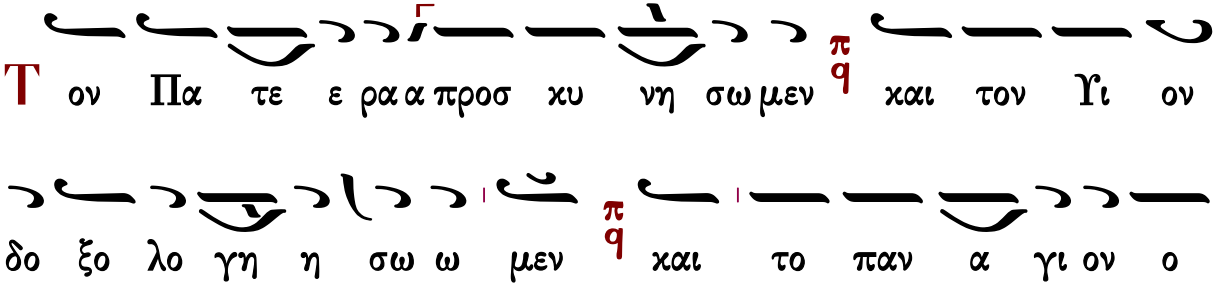
Τ
ον Πα τε ε ρα α προσ κυ νη σω μεν
π
q
και τον Υι ον
δο ξο λο γη η σω ω μεν
π
q
και το παν α γι ον ο
μου παν τες Πνευ μα α νυ μνη σω μεν
π
q
κρα ζον τες
και λε γον τες παν α γι α Τρι ας σω σον πα αν τας η
μα ας
π
q

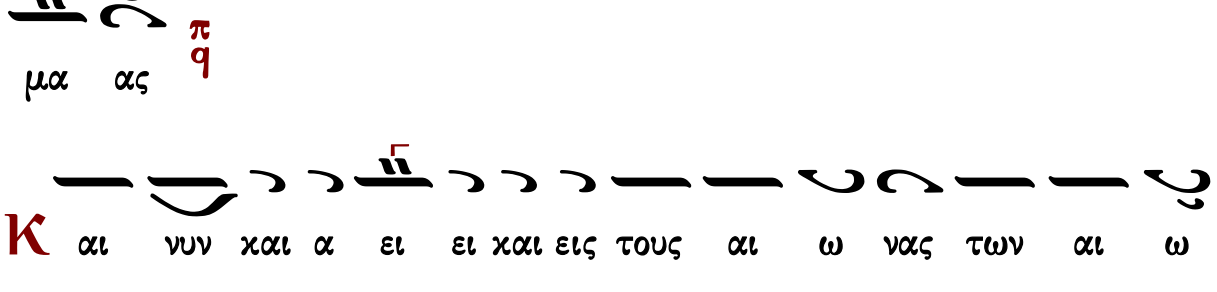
Κ
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω νω ων α α α μην
π
q

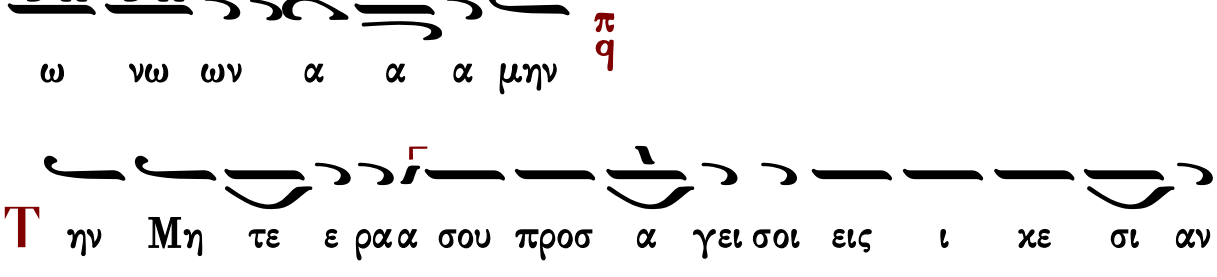
Τ
ην Μη τε ε ρα α σου προσ α γει σοι εις ι κε σι αν

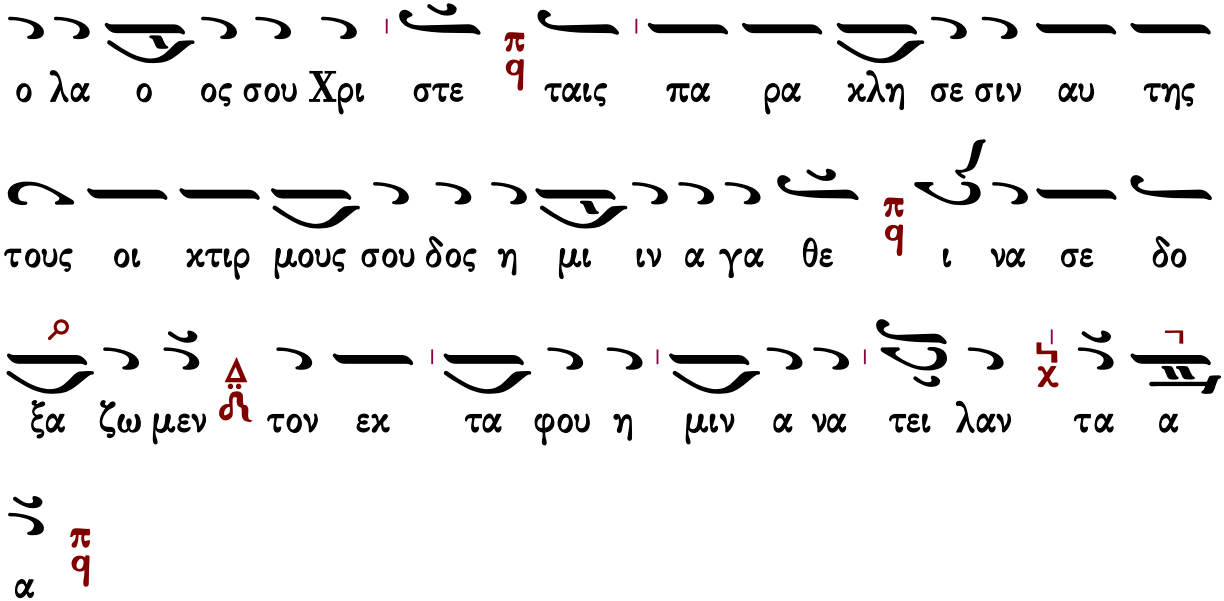

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα…	Ἀμήν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Κάθισμα — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.43/798*

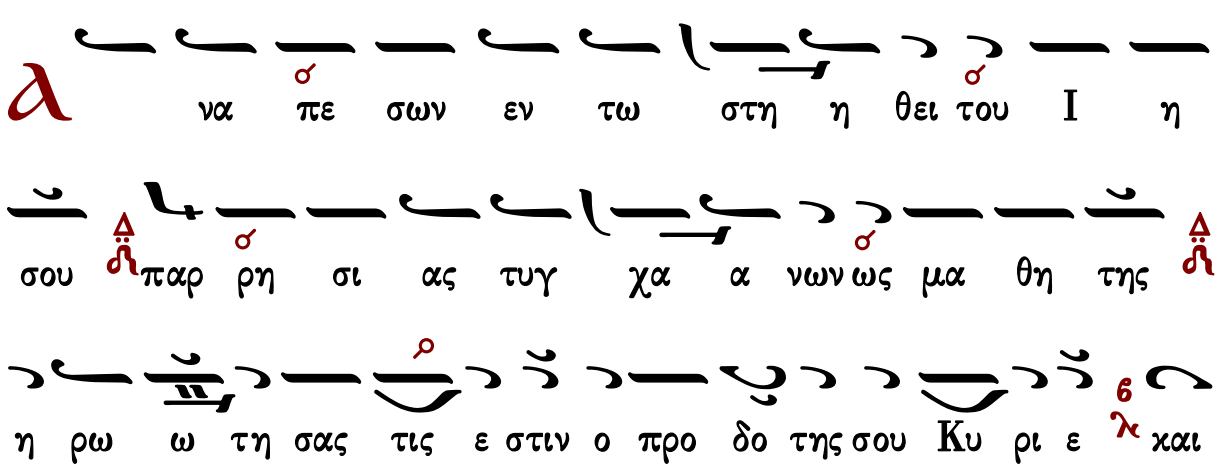

ως η γα πη με ε νω υ παρ χον τι εν δο ξε δι

α του αρ του ου τος σα φως υ πε δει χθη σοι ο ο

θεν και ως μυ στης γε γο νω ως των αρ ρη των του Λο

ο γου την σαρ κω σιν εκ δι δα σκεις τα πε ρα τα Θε ο

λο γε α α πο στο λε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω

των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα σθαι τοις ε ορ

τα ζου σι πο θω την α γι αν μνη η μη ην σου

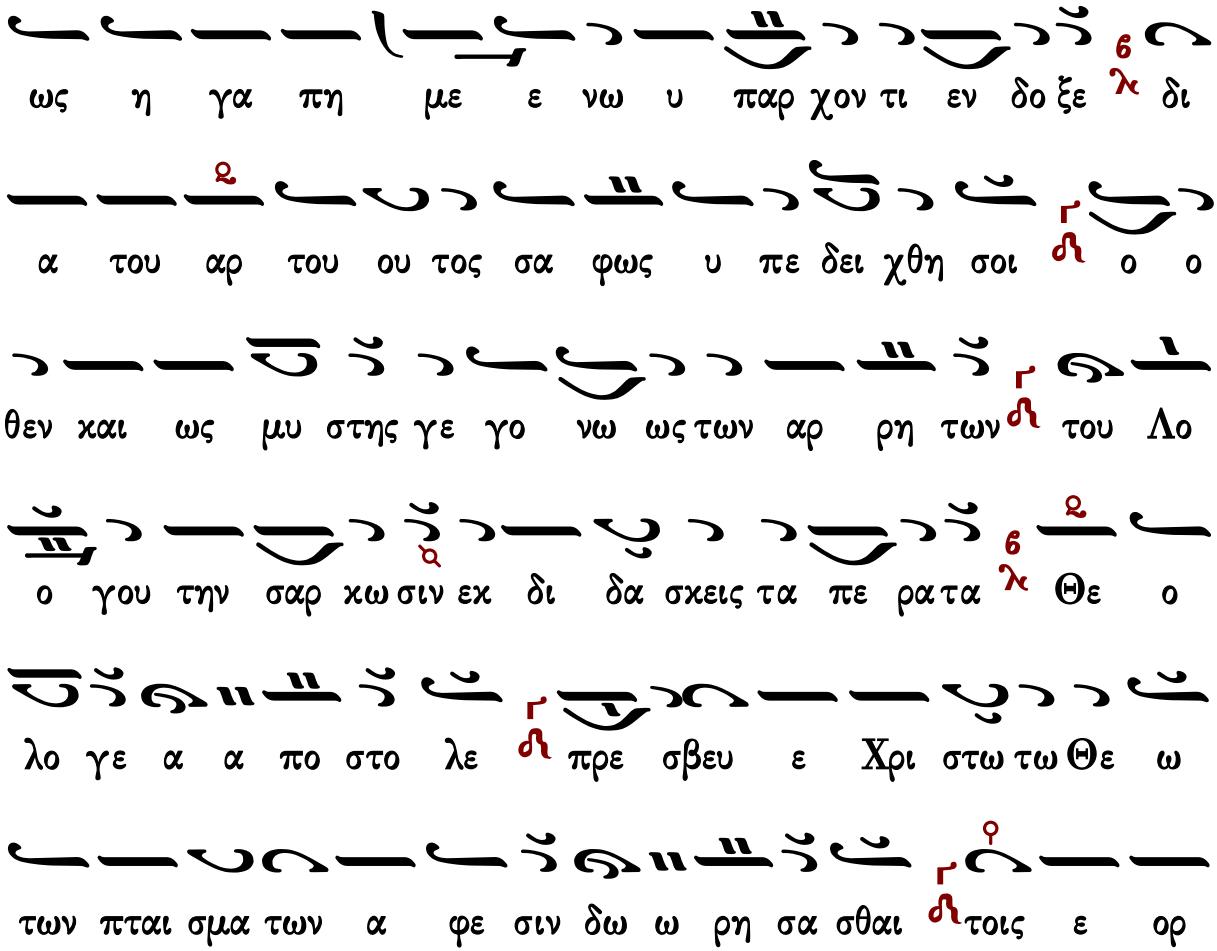

Θεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.293/1992*

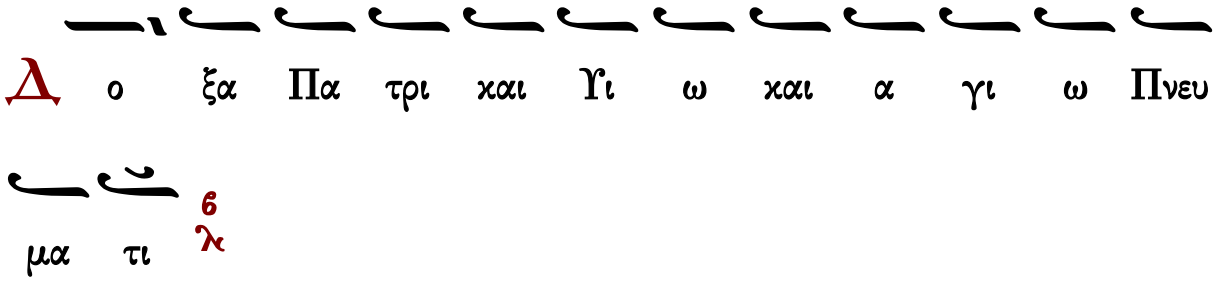

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην
Π αν α γι α Παρ θε ε νε Μη τερ Θε ου
της ψυ χης μου τα πα α θη τα χα λε πα θε ρα α
πευ σον δε ο μαι χαι συγ γνω μην πα ρα σχου μοι των ε
μων πται σμα των α φρο νως ων ε πρα ξα την ψυ χην χαι
το σω μα μο λυ νας ο α θλι ος οι οι μοι τι ποι
η σω εν ε χει ει νη τη ω ρα η νι ι χα οι αγ
γε λοι την ψυ χην μου χω ρι ζου σιν εκ του α θλι ου μου ου σω
μα τος το τε Δε σποι να βο η θει α α μοι γε νου και

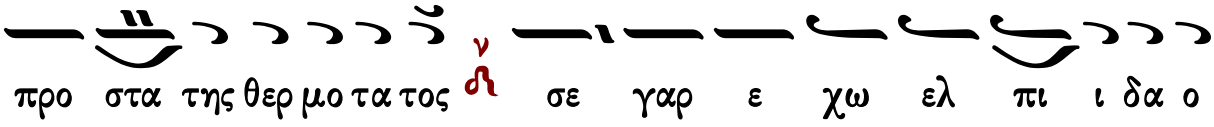

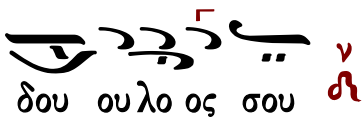

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Πέτρου Λαμπαδαρίου

σύντομον

Ἦχος Βγ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.176#

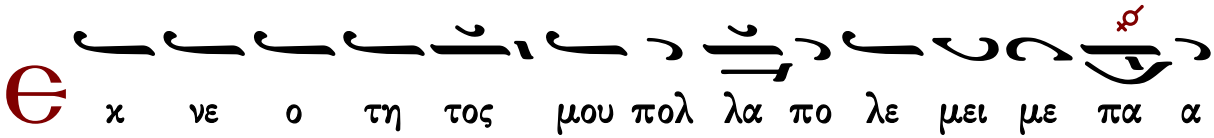

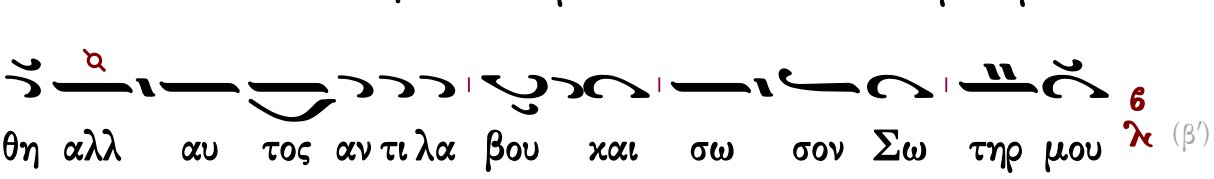

(β΄)

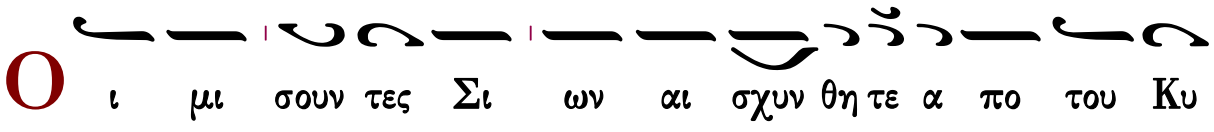

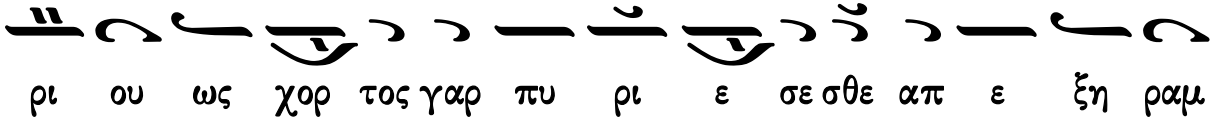

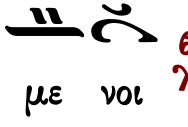

(β΄)

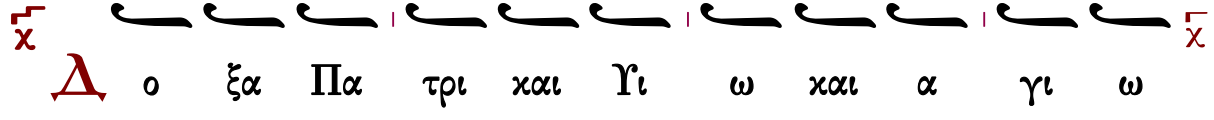

Πνευ μα τι

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται τη Τρι α

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα

α ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σαν την κτι

ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Προχείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἀργόν — Ἦχος Βȣ

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.34#

Θ

χ νε ο τη το ος μου πο ο ολ λα α α πο

λε ε μει με ε ε πα α α θη η λ αλλ αυ τος

α αν τι λα α α βου ου ου χαι σω ω σον Σω ω ω τη

η ηρ μου ου λ (β′)

Ο

ι μι σου ουν τες σι ω ων αι σχυν θη τε ε ε α

πο ο του Κυ υ ρι ι ι ου ου λ ως χο ο ορ

το ο ος γα αρ π q πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε α πε

ε ξη ρα α α με ε ε νοι οι λ (β′)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνευ μα

α τι ι λ

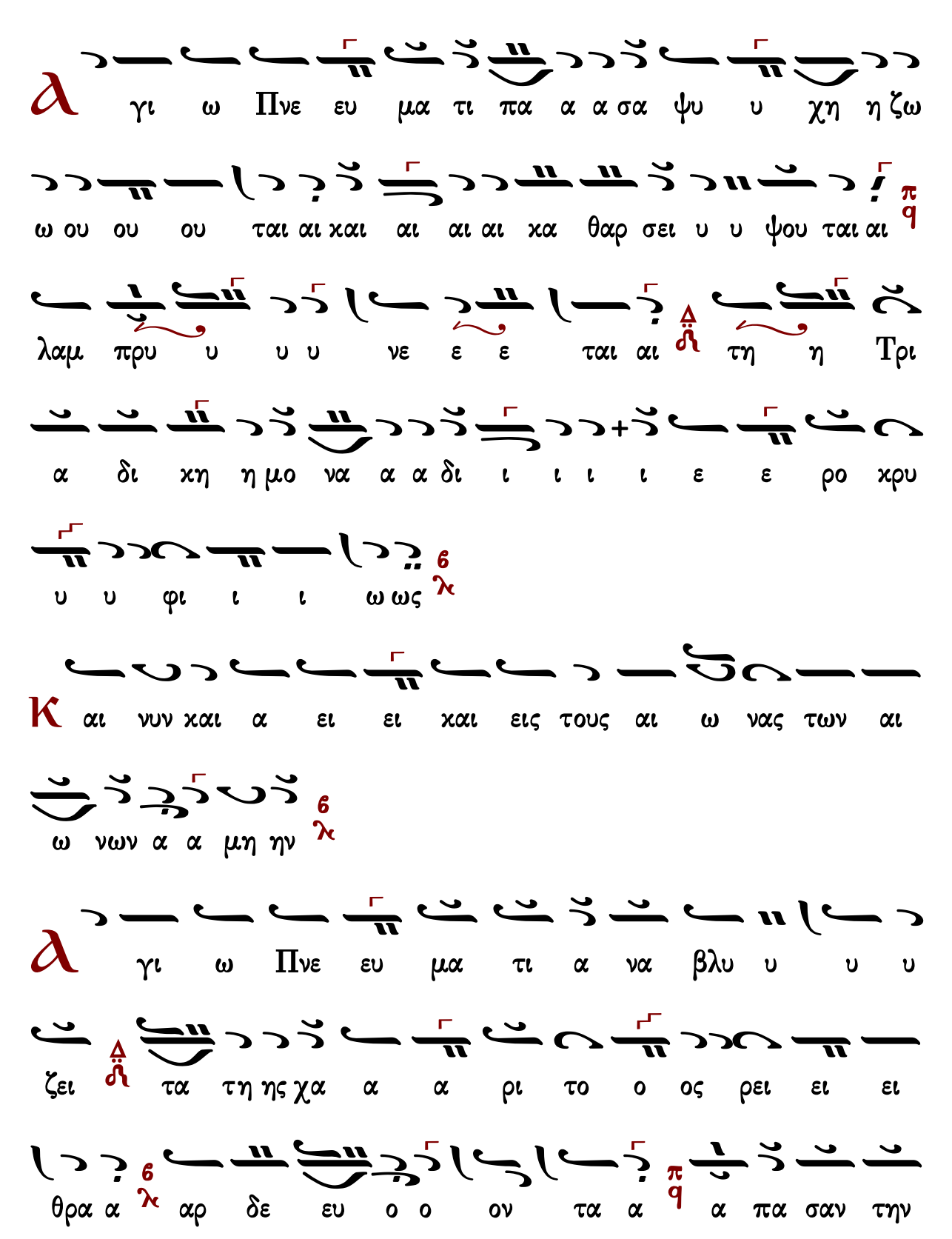
γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα ψυ υ χη η ζω
ω ου ου ου ται αι χαι αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι
π q
λαμ πρυ υ υ υ νε ε ε ται αι τη η Τρι
α δι κη η μο να α α δι ι ι ι ι ε ε ρο κρυ
υ υ φι ι ι ω ως
6 λ
αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α α μη ην
6 λ
γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ υ υ
ζει
τα τη ης χα α α ρι το ο ος ρει ει ει
θρα α αρ δε ευ ο ο ον τα α α πα σαν την
6 λ
π q

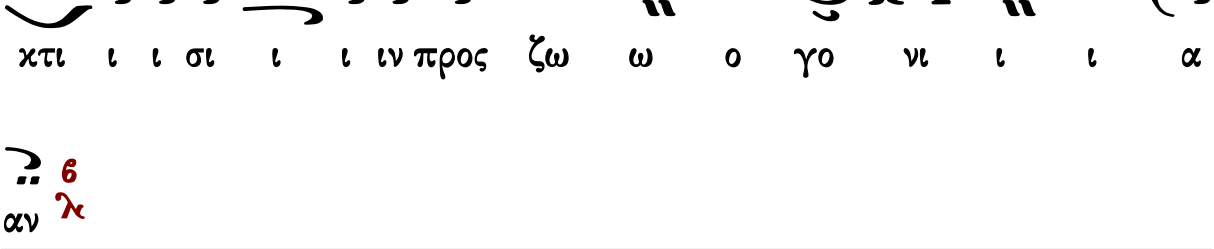

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀργόν

Ἦχος Βȣ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.486*

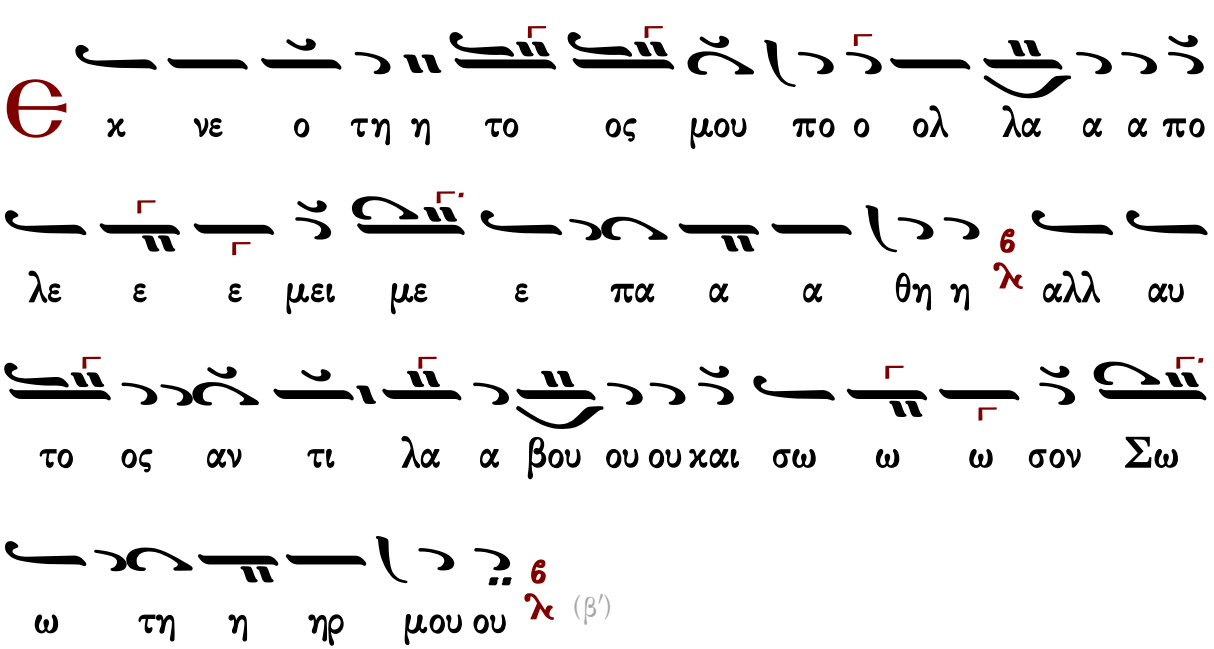

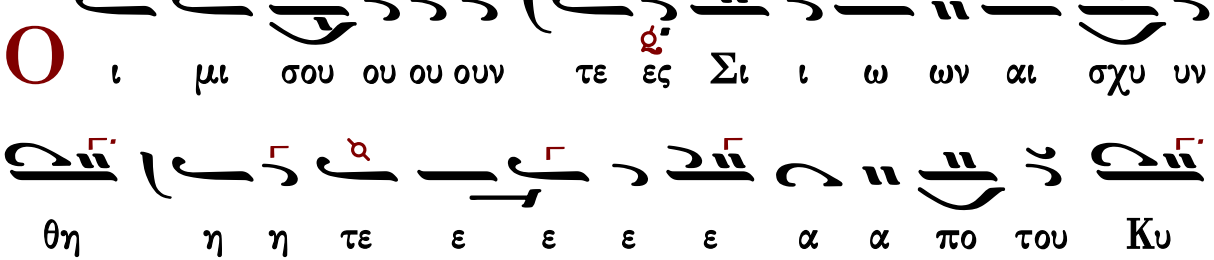

υ ρι ι ι ου ου ϛ ως χο ο ο ο ορ το ο ο

ος γαρ πυ υ ρι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε α πε ξη

ρα με ε ε ε ε νοι οι ϛ (β′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ⸓ και αι αι α γι

ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι ϛ

α γι ω ω Πνε ευ μα α τι ⸓ πα α α α σα α

ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται αι και κα θα α α α

αρ σει ει υ ψου ου ου ται αι αι λα α αμ

πρυ υ νε ε ε ται ⸓ τη Τρι α δι κη η μο ο να

α α δι ι ι ι ε ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω

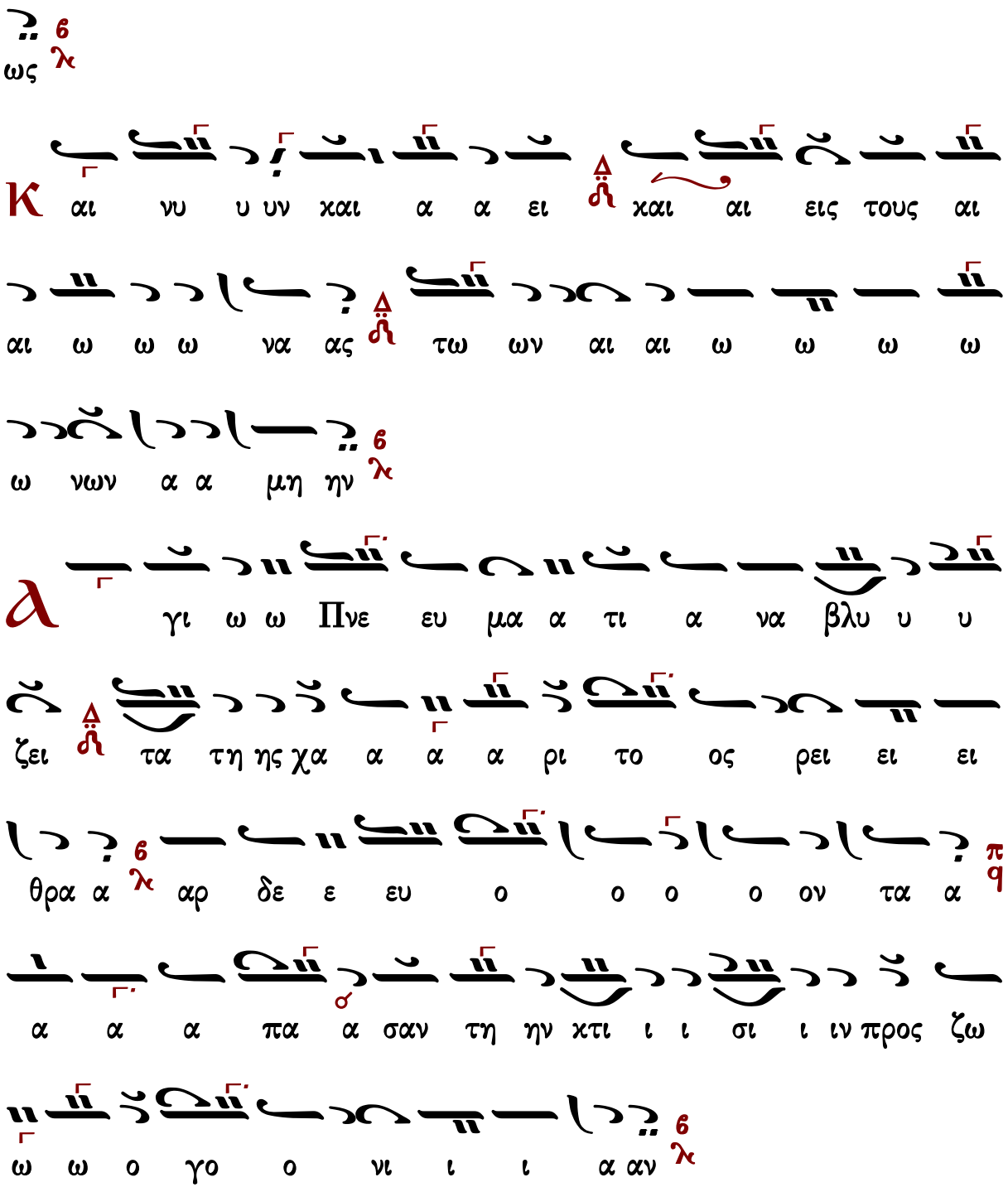
ως
Κ αι νυ υ υν χαι α α ει χαι αι εις τους αι
αι ω ω ω να ας τω ων αι αι ω ω ω ω
ω νων α α μη ην
λ γι ω ω Πνε ευ μα α τι α να βλυ υ υ
ζει τα τη ης χα α α α ρι το ος ρει ει ει
θρα α αρ δε ε ευ ο ο ο ο ον τα α
α α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ιν προς ζω
ω ω ο γο ο νι ι ι α αν

ἀργόν

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.139*

Ε κ νε ο τη το ο ο ο ος μου πο ο ολ λα α

α πο λε ε μει με ε πα α α θη η λ αλλ αυ

το ο ος α αν τι λα α βου ου ου ου ου και σω ω

ω σον Σω ω τη η ηρ μου ου λ (β′)

Ο ι μι σου ου ουν τες Σι ι ων αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι

ι ου ου λ ως χο ορ το ο ο ος γα αρ π q πυ ρι

ι ε σε ε σθε ε ε ε α πε ε ε ξη ρα α με

ε ε νοι οι λ (β′)

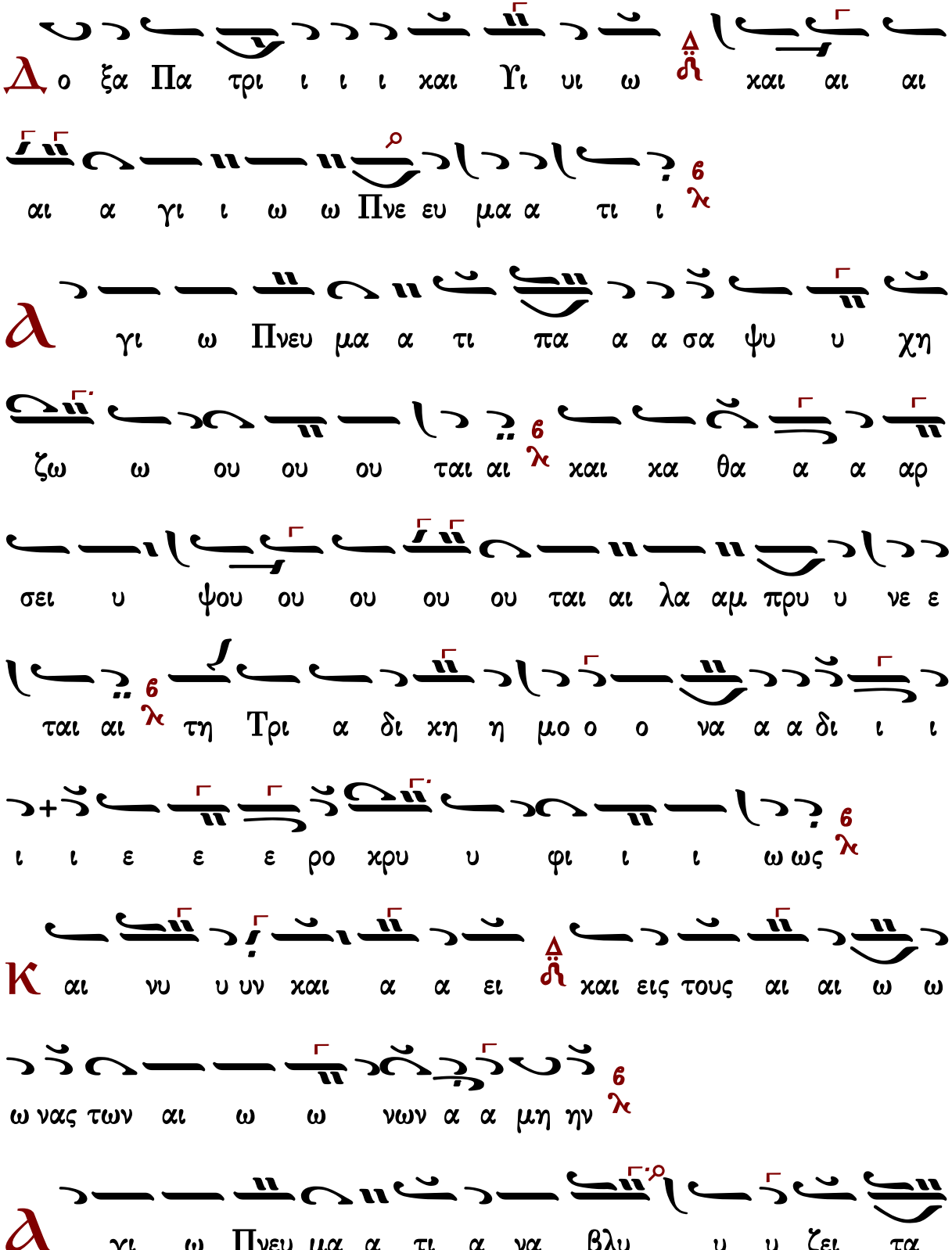
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω δι και αι αι
αι α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι λ
α γι ω Πνευ μα α τι πα α α σα ψυ υ χη
ζω ω ου ου ου ται αι λ και κα θα α α αρ
σει υ ψου ου ου ου ου ται αι λα αμ πρυ υ νε ε
ται αι λ τη Τρι α δι κη η μο ο ο να α α δι ι ι
ι ι ε ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως λ
Κ αι νυ υ υν και α α ει δι και εις τους αι αι ω ω
ω νας των αι ω ω νων α α μη ην λ
α γι ω Πνευ μα α τι α να βλυ υ υ ζει τα

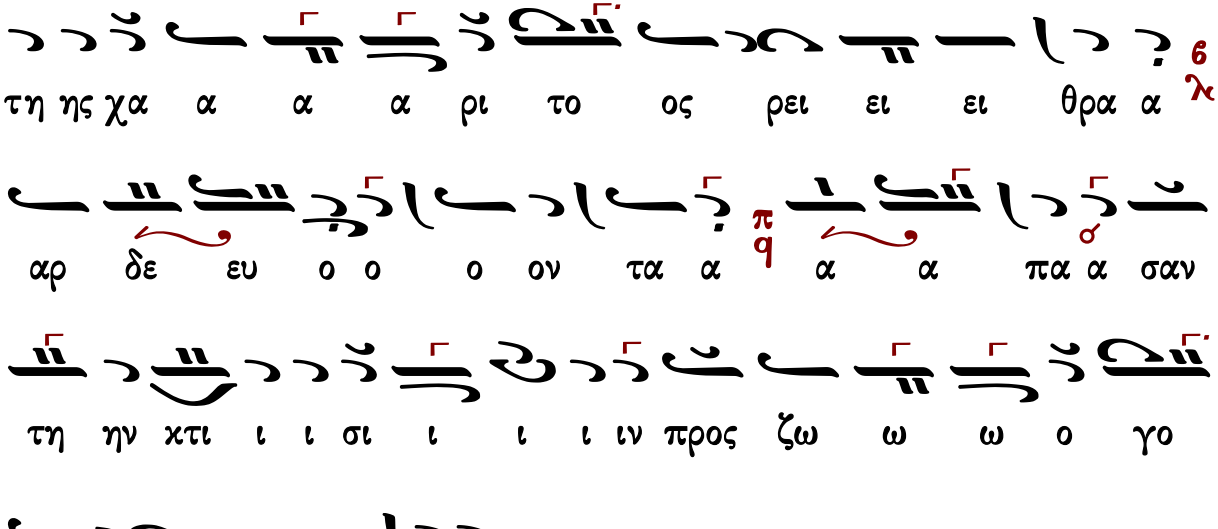

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Προχείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.435*

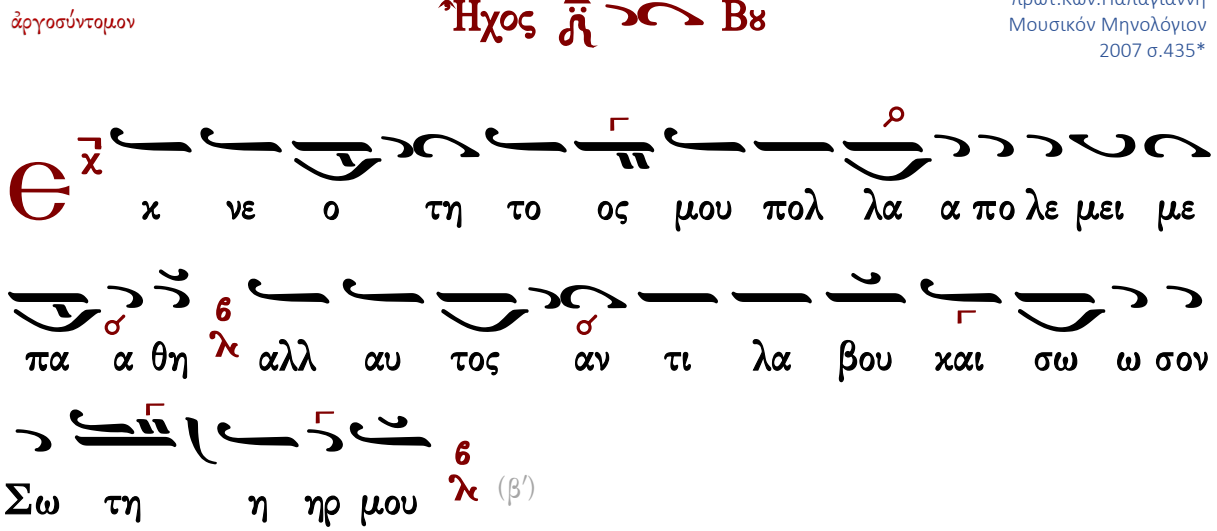

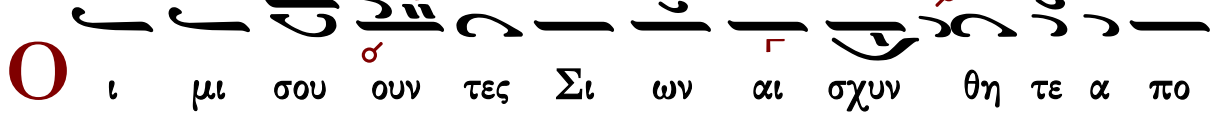

του Κυ ρι ι ου ως χο ορ το ος γαρ πυ ρι ι ε

σε σθε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι (β′)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

γι ω Πνευ μα τι πα α σα ψυ χη ζω ου ου

ται και κα θα αρ σει υ ψου ου τε λαμ πρυ νε ται

τη τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ

φι ι ι ως

Κ αι νυ υν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α ρι τος

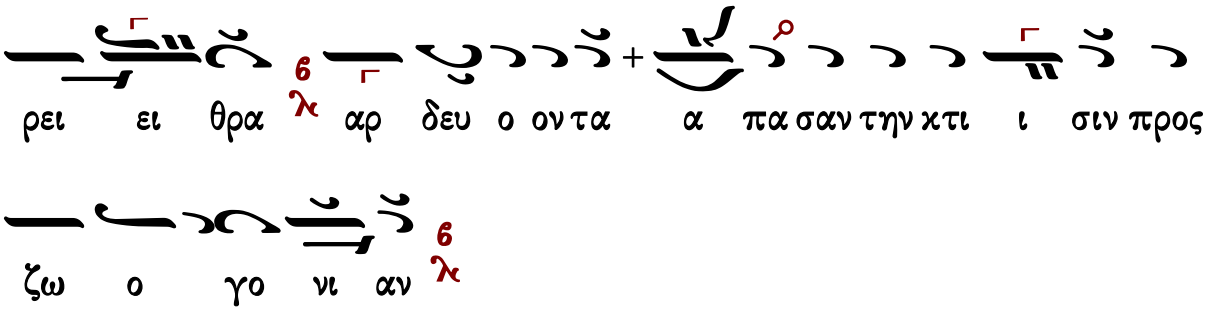
ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σαν την κτι ι σιν προς
ζω ο γο νι αν

Μετὰ τὸν ν΄

Μανουήλ Πρωτοψάλτου

ἰδιόμελον

Ἦχος λ π Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.22*

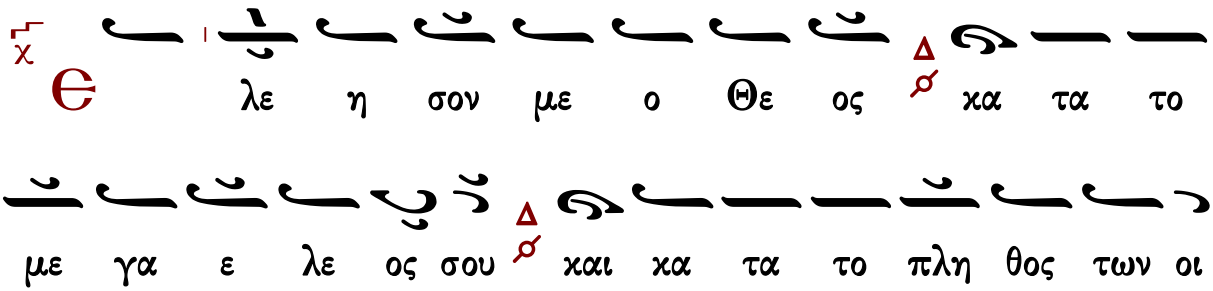
Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το
με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι

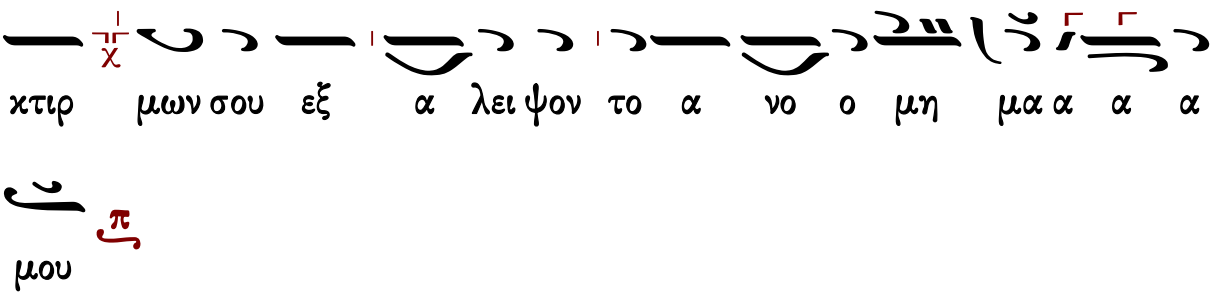
κτιρ μων σου εξ α λει ψον το α νο ο μη μα α α α
μου

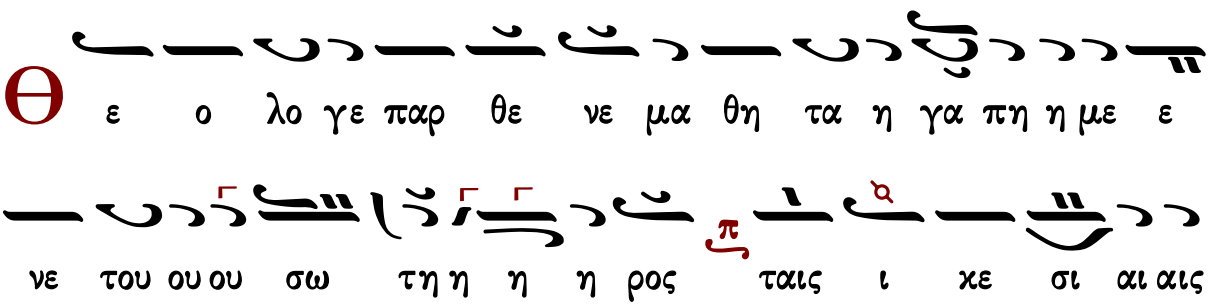
Θ ε ο λο γε παρ θε νε μα θη τα η γα πη η με ε
νε του ου ου σω τη η η η ρος ταις ι κε σι αι αις

σου η η μας πε ρι σω ζε δε ε ο ο με ε ε ε

θα α πο βλα α βη η ης πα αν τοι οι οι ας

ο τι σου ε ε σμε ε εν ποι μνι ο ο ο ο ον

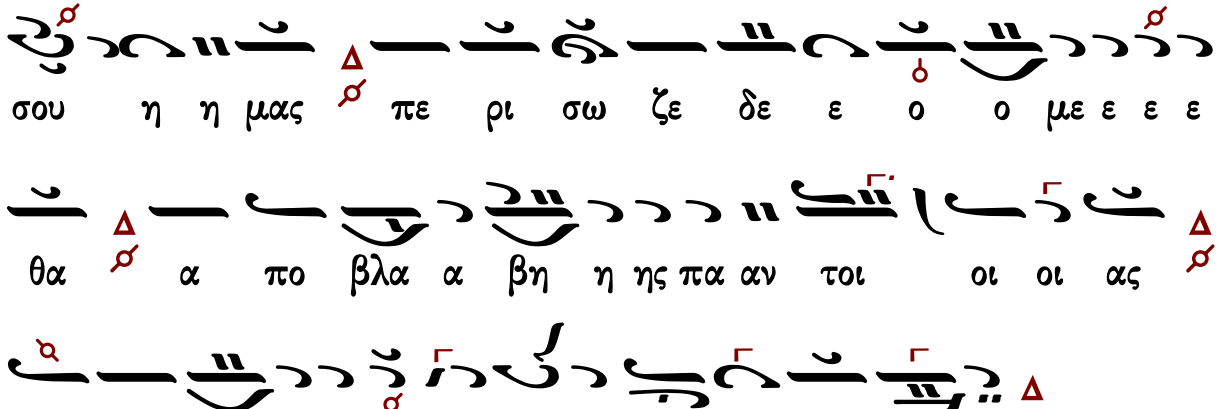

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἰδιόμελον

Ἦχος λ π Πα

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.84*

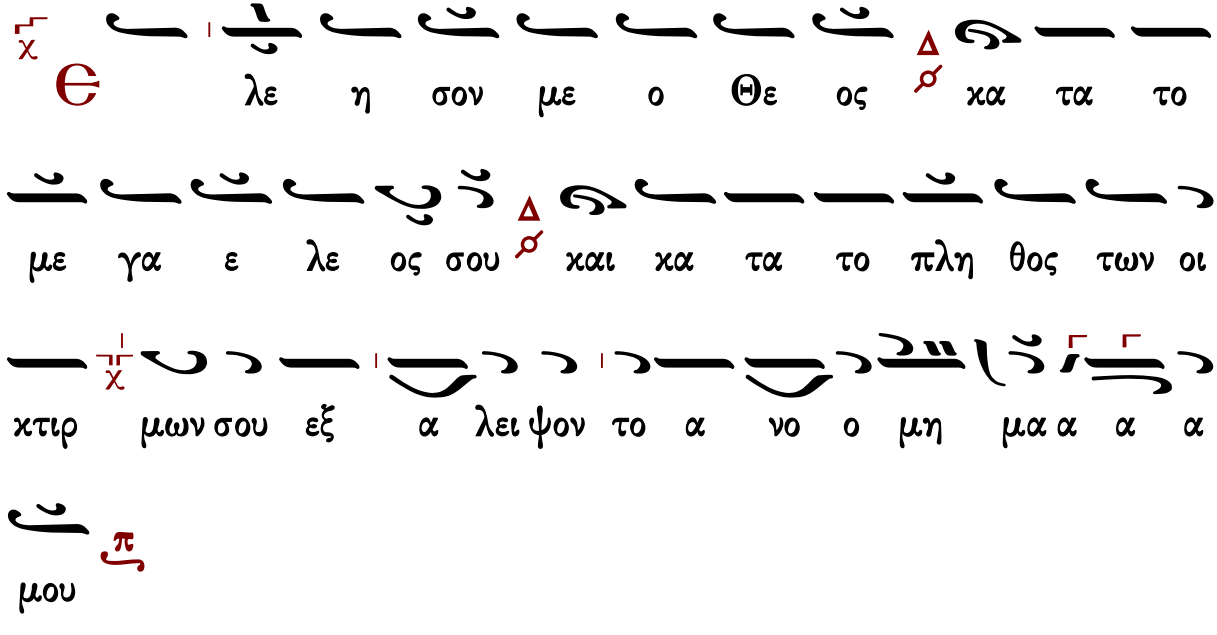

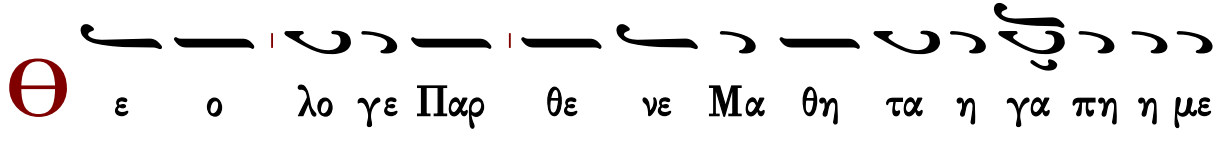

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι

κτιρ μων σου εξ α λει ψον το α νο ο μη μα α α α

μου

Θ ε ο λο γε Παρ θε νε Μα θη τα η γα πη η με

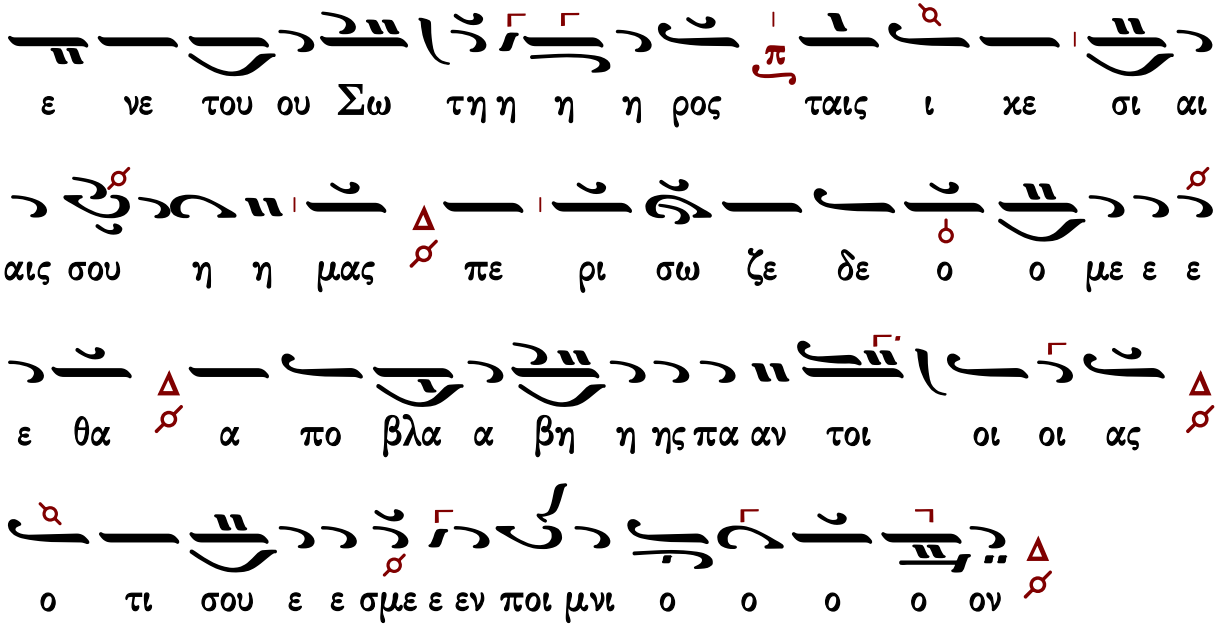
ε νε του ου Σω τη η η η ρος ταις ι κε σι αι
αις σου η η μας πε ρι σω ζε δε ο ο με ε ε
ε θα α πο βλα α βη η ης πα αν τοι οι οι ας
ο τι σου ε ε σμε ε εν ποι μνι ο ο ο ο ον

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἰδιόμελον

Ἦχος λ/π Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.106*

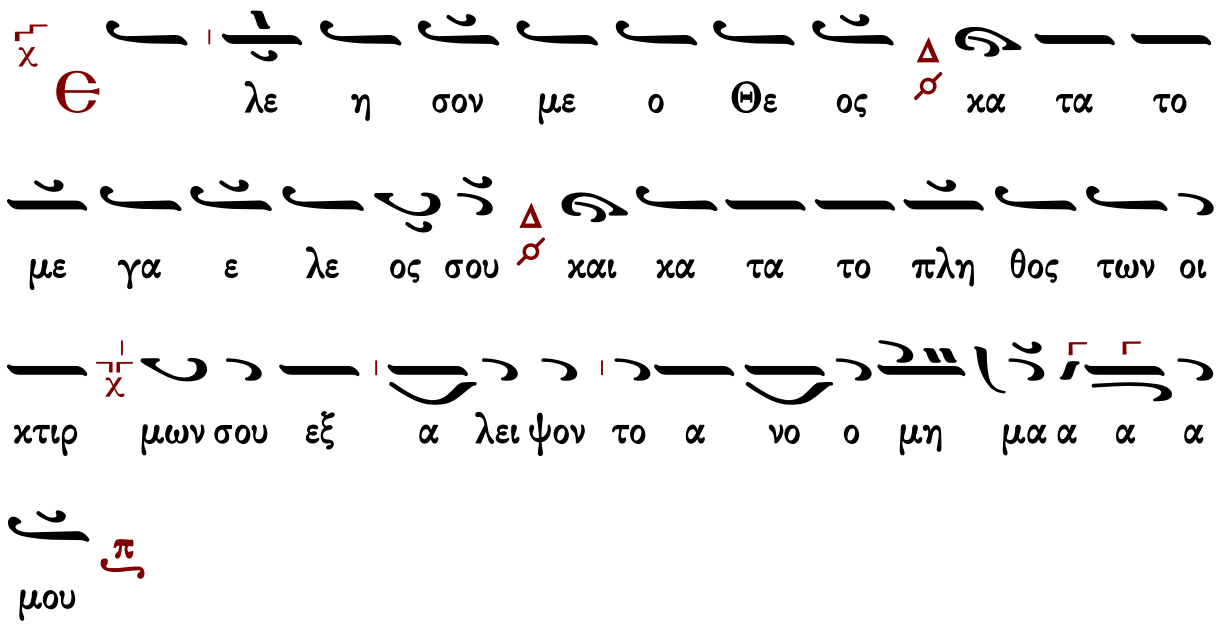
Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το
με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι
κτιρ μων σου εξ α λει ψον το α νο ο μη μα α α α
μου

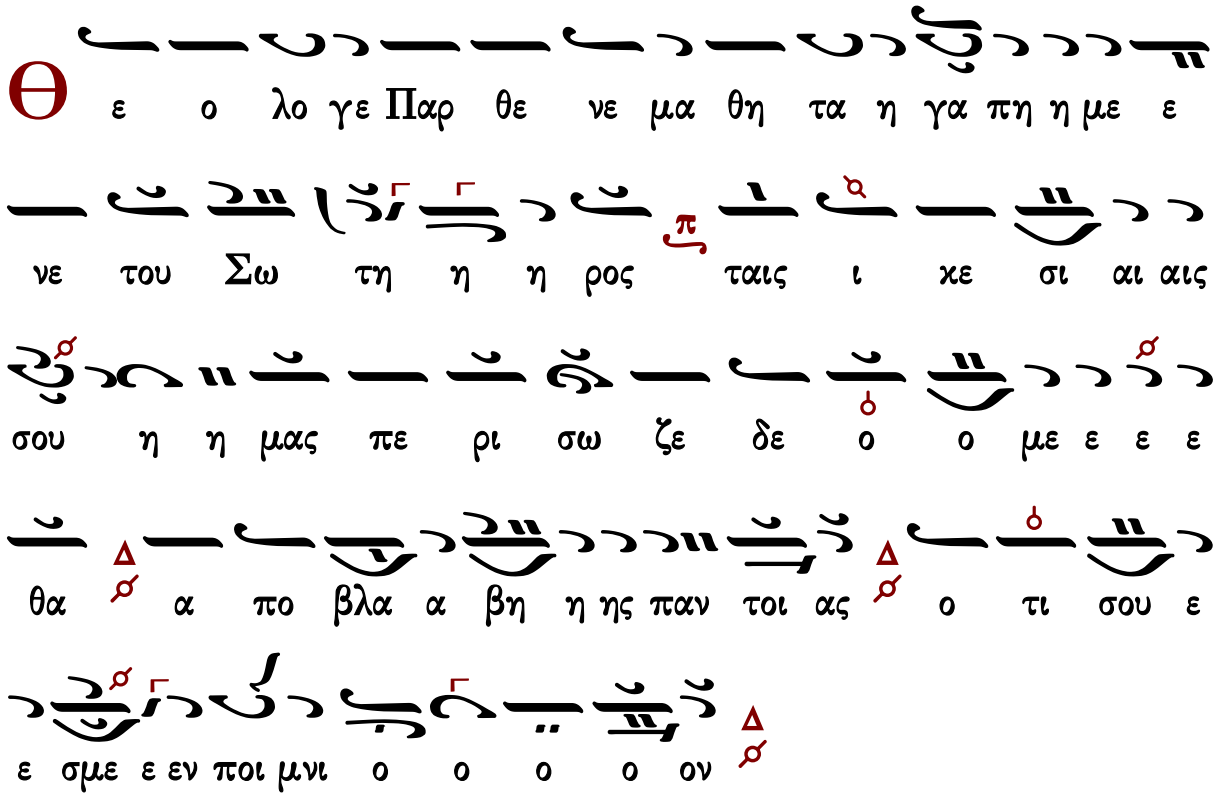

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Σῶσον ὁ Θεὸς — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἰδιόμελον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.295/1994*

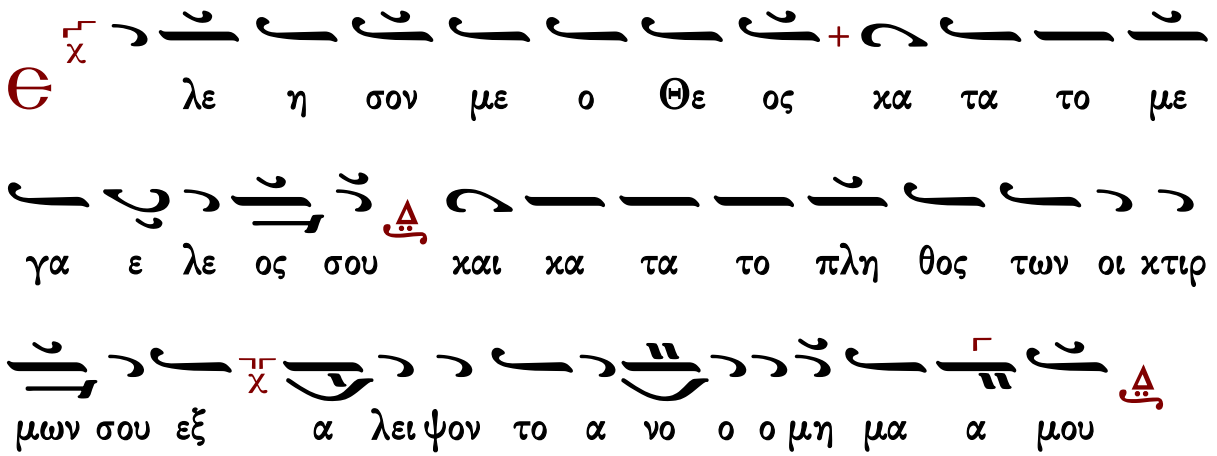

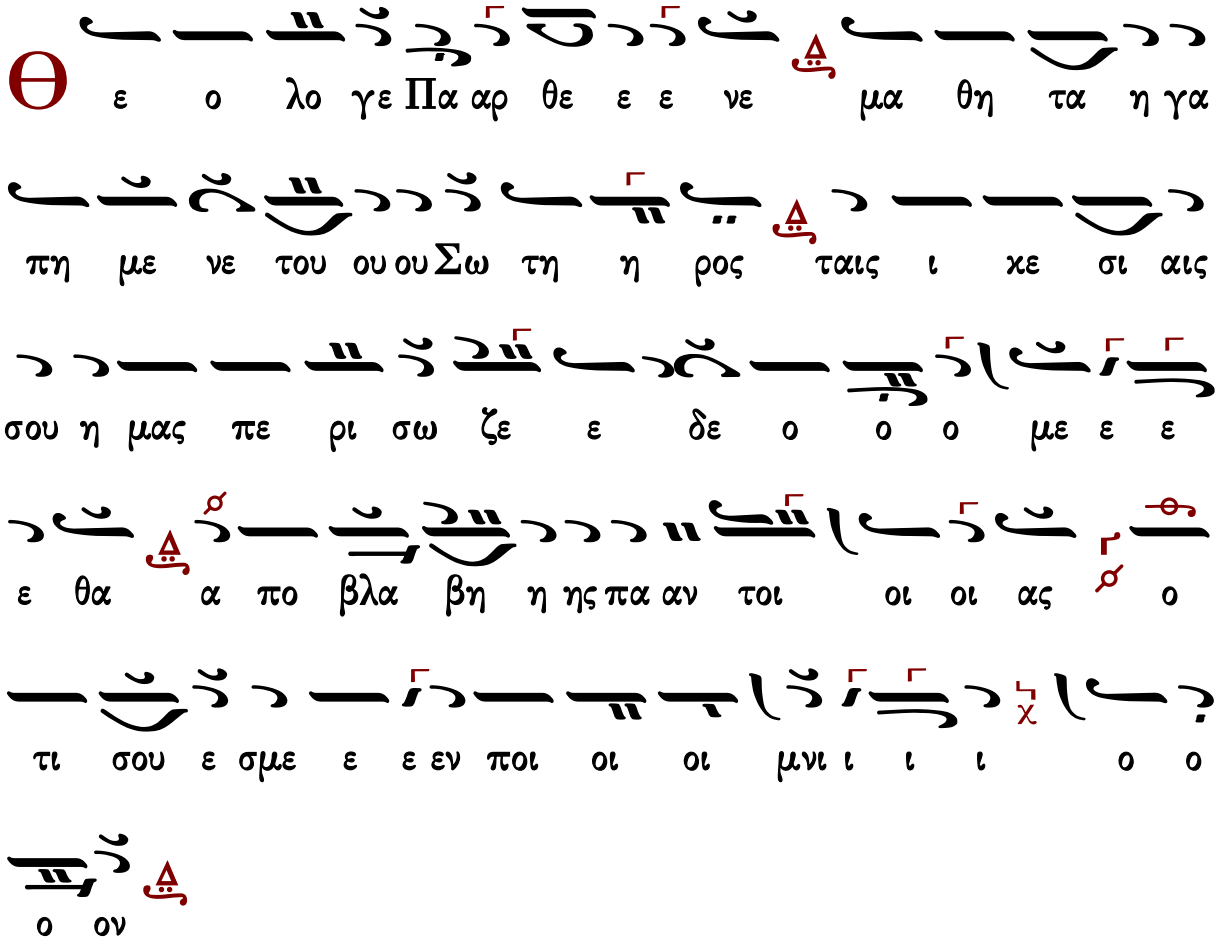

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Σῶσον ὁ Θεὸς — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κανόνες

τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.295/1994*

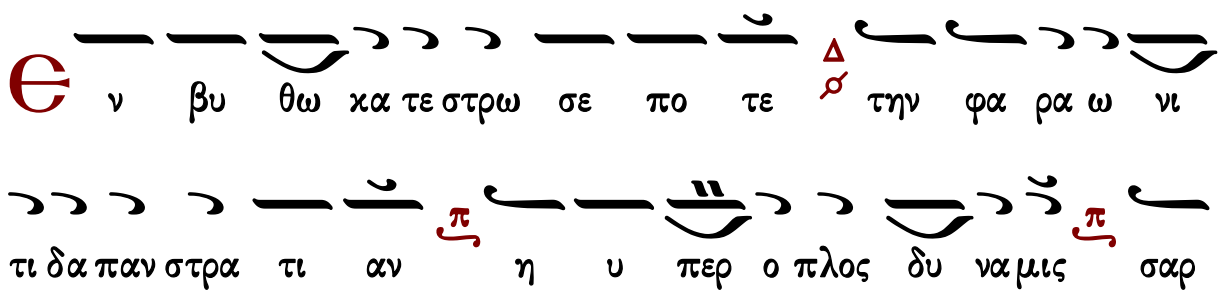

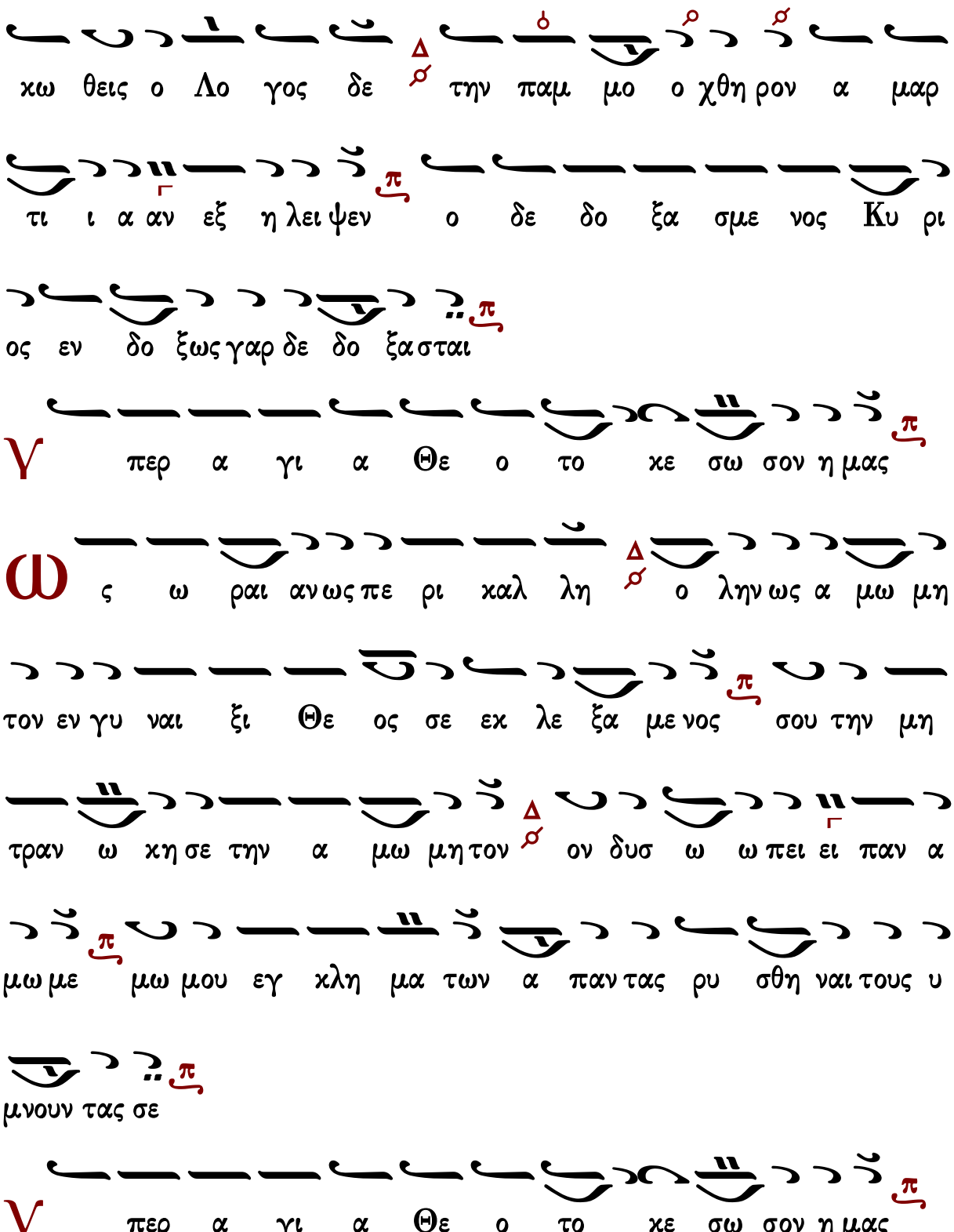
χω θεις ο Λο γος δε την παμ μο ο χθη ρον α μαρ
τι ι α αν εξ η λει ψεν ο δε δο ξα σμε νος Κυ ρι
ος εν δο ξως γαρ δε δο ξα σται
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
ω ς ω ραι αν ως πε ρι καλ λη ο λην ως α μω μη
τον εν γυ ναι ξι Θε ος σε εκ λε ξα με νος σου την μη
τραν ω κη σε την α μω μη τον ον δυσ ω ω πει ει παν α
μω με μω μου εγ κλη μα των α παν τας ρυ σθη ναι τους υ
μνουν τας σε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

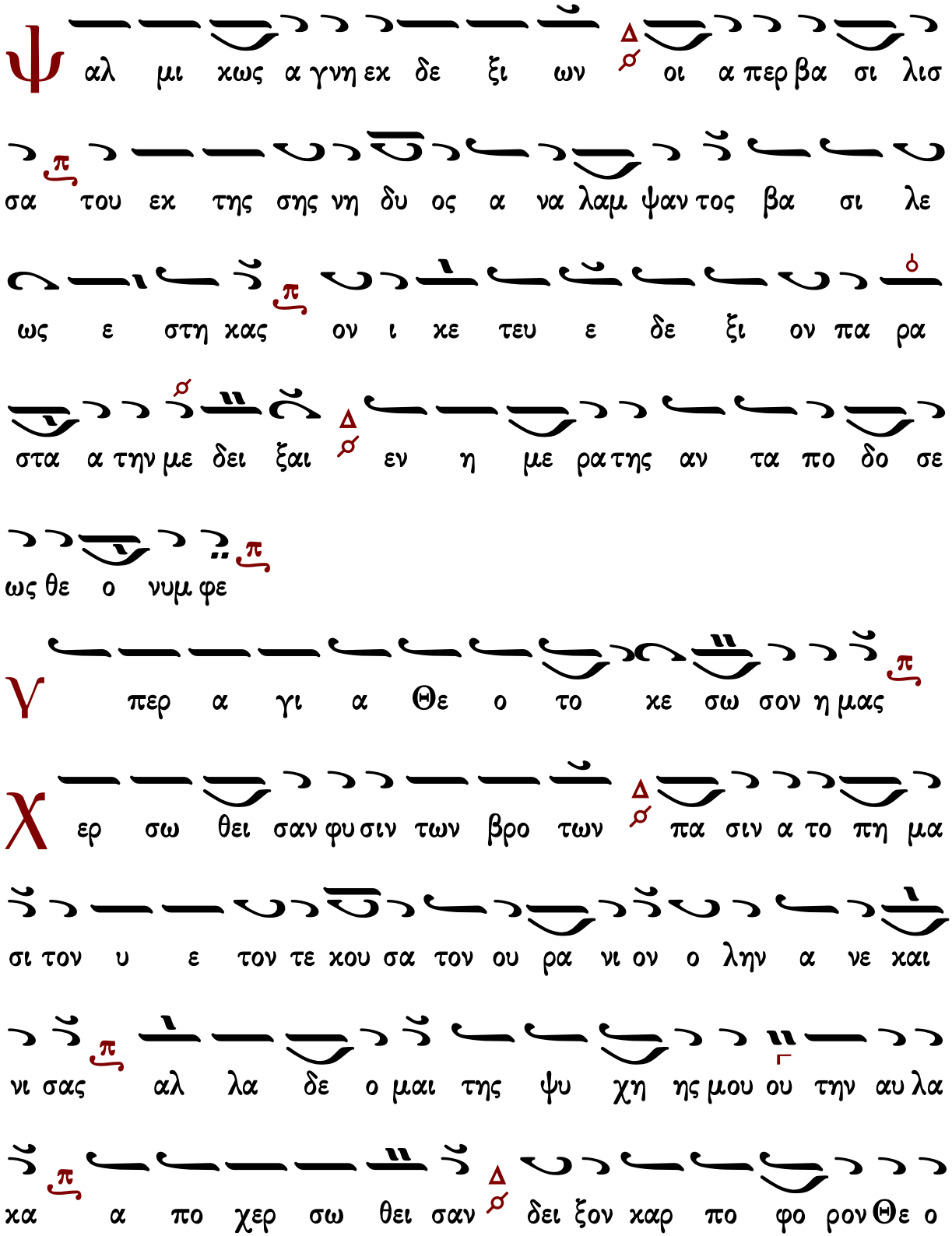
ψ αλ μι χως α γνη εχ δε ξι ων οι α περ βα σι λισ
σα του εχ της σης νη δυ ος α να λαμ ψαν τος βα σι λε
ως ε στη χας ον ι χε τευ ε δε ξι ον πα ρα
στα α την με δει ξαι εν η με ρα της αν τα πο δο σε
ως θε ο νυμ φε
γ περ α γι α Θε ο το χε σω σον η μας
χ ερ σω θει σαν φυ σιν των βρο των πα σιν α το πη μα
σι τον υ ε τον τε κου σα τον ου ρα νι ον ο λην α νε και
νι σας αλ λα δε ο μαι της ψυ χη ης μου ου την αυ λα
κα α πο χερ σω θει σαν δει ξον καρ πο φο ρον Θε ο

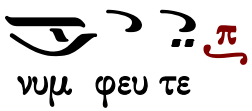

α΄ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ᾠδὴ α΄

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.297/1996*

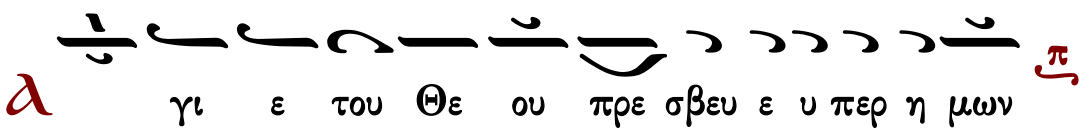

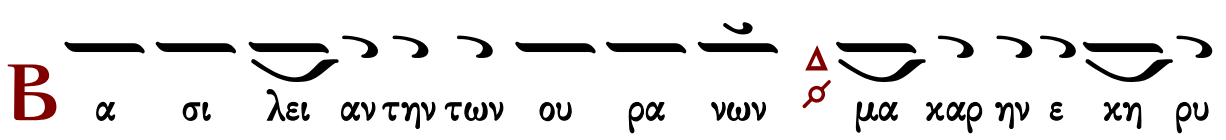

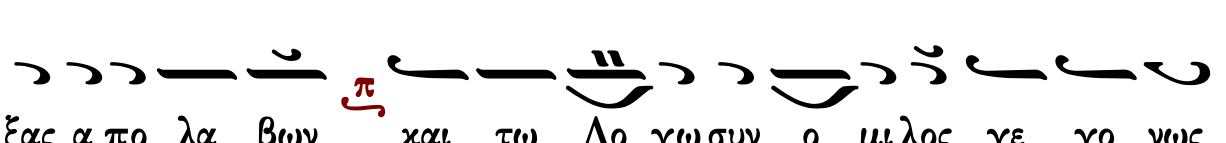

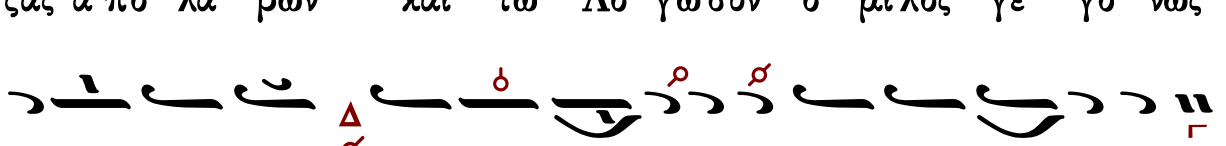

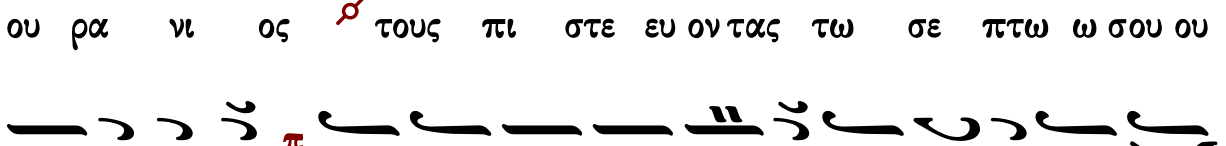

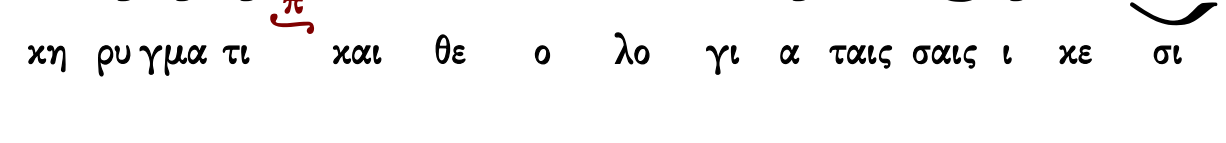

Ρ ω μα λε ον φρο νη μα δει χνυς παν των κα τε φρο νη
σας των ε πι γης και δε σμων των του σω μα τος και
τω Λο γω παν σο φε λο γι κω ως τε και νου νε
χω ως συγ γι νο με νος τους α λο γω θεν τας εκ
της α λο γι ας η λευ θε ρω σας
α γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων
Ο υ ρα νι ων γνω σιν ει λη φως θε ο λο γι κω
τα τα τον του Θε ου Θε ο ον Λο γον ε κη ρυ ξας εν
αρ χη ο Λο γος ην και ο Λο γος ην προς τον αυ του
Γεν νη το ρα και Θε ος ο Λο γος ευ αγ γε λι

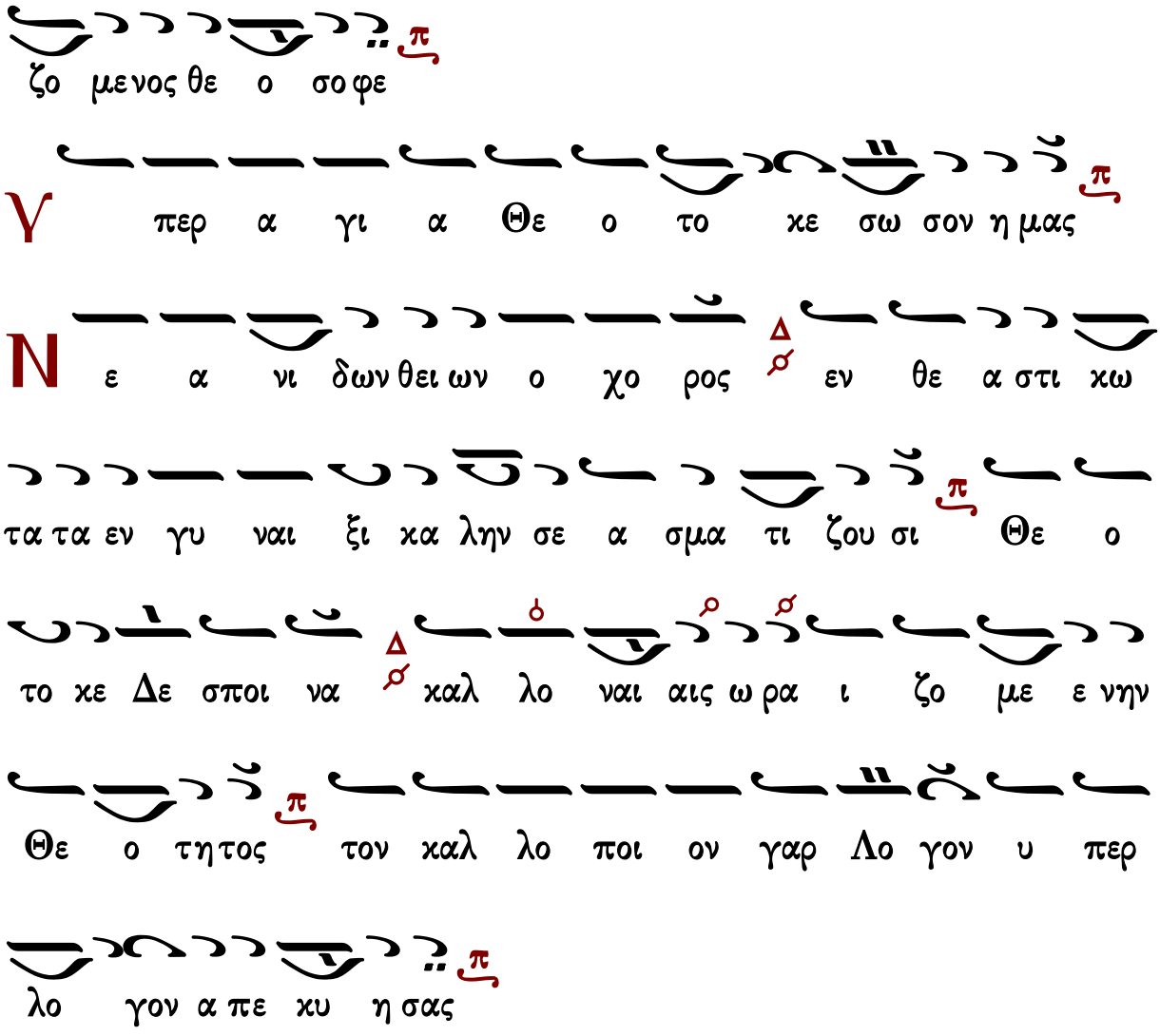
ζο μενος θε ο σοφε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ν ε α νι δων θει ων ο χο ρος εν θε α στι κω
τα τα εν γυ ναι ξι κα λην σε α σμα τι ζου σι Θε ο
το κε Δε σποι να καλ λο ναι αις ω ρα ι ζο με ε νην
Θε ο τη τος τον καλ λο ποι ον γαρ Λο γον υ περ
λο γον α πε κυ η σας

ϐ' Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ᾠδὴ α'

Ὡς ἐν ἠπείρῳ

Ἦχος λ/π Β̅ȣ̅

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.298/1997*

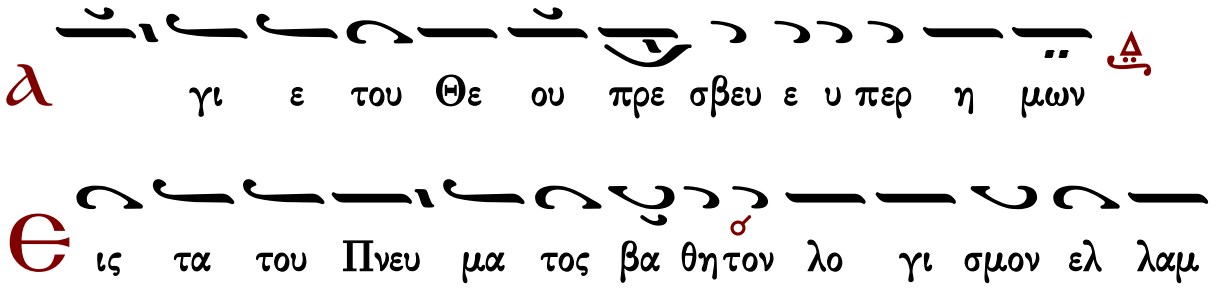
Α γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων
Ε ις τα του Πνευ μα τος βα θη τον λο γι σμον ελ λαμ

φθεις εν ε κυψας και την γεν νη σιν η μιν την φρι

κτην ε τρα νω σας βο ων Θε ο λο ο γε Εν αρ

χη ο Λο γος ην του Θε ου ου

α γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων

Κ α τα καμ πτο με νοι πλη θει των πει ρα σμων και

πα θων και θλι ψε ων και δει νων ε πα γω γαις πι στει

κα τα φευ γο μεν προς σε Θε ο λο ο γε βο η

θος γε νου τοις δου λοι οις σου ου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Τ α των ψυ χων η μων πα θη τα χα λε πα ι α

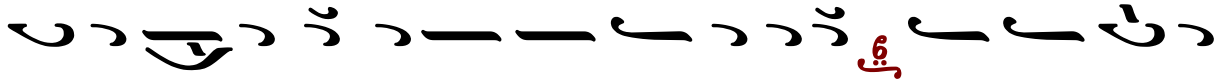

τρος ως α ρι στος ι α σα με νος σο φε αι ω νι ου

λυ τρω σαι η μας κα τα δι κης και πυ ρος τη

με σι τει α α σου ου

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Η τον Θε ον συλ λα βου σα τον δι η μας γε γο

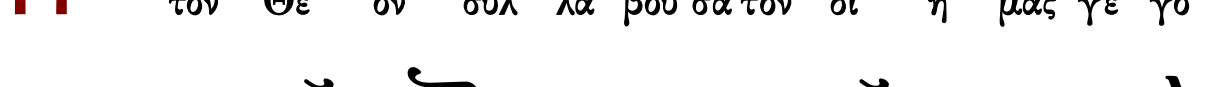

νο τα αν θρω πον του τον αι τη σαι α γνη εν η με

ρα χρι σε ως η μας οι κτι ρη σαι τους πολ λα η μαρ τη

κο τας αυ τω ω

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.300/1999*

Ε ξ ην θη σε εν η ε ρη μο ος ωσ ει κρι νον Κυ ρι ε η

των ε θνων στει ρευ ου σα Εκ κλη σι α τη πα ρου σι α

σου εν η ε στε ρε ω θη η καρ δι α μου

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Φ ο ρε σας με ε τον αν θρω πον εκ γα στρος σου προ ει

σιν ο ποι η της παν α μω με α φθαρ σι ας στο λην δω

ρου με νος τοις πολ λοις γυ μνω θει σιν α το πη μα σιν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Υ περ τι μο ον ε κυ η σας Θε ο ον Λο γον Δε σποι

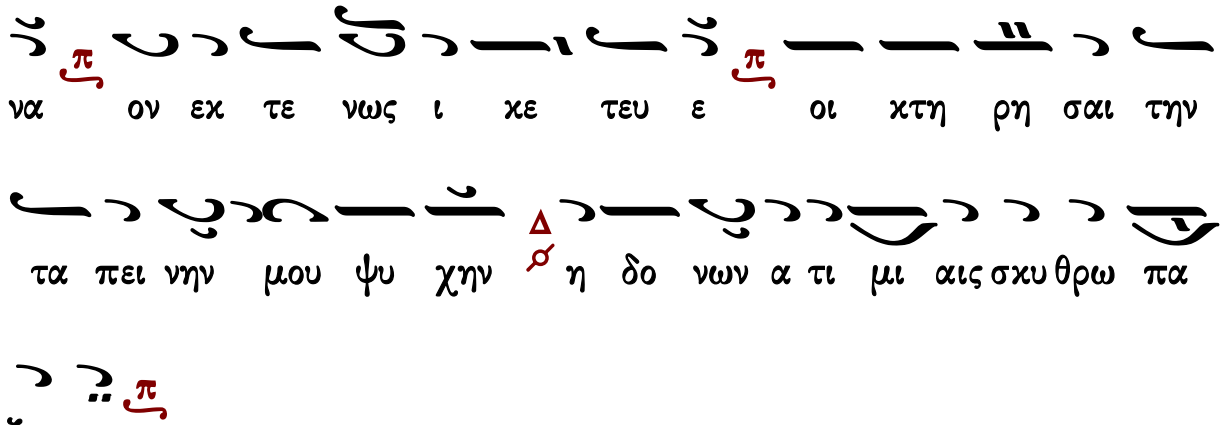

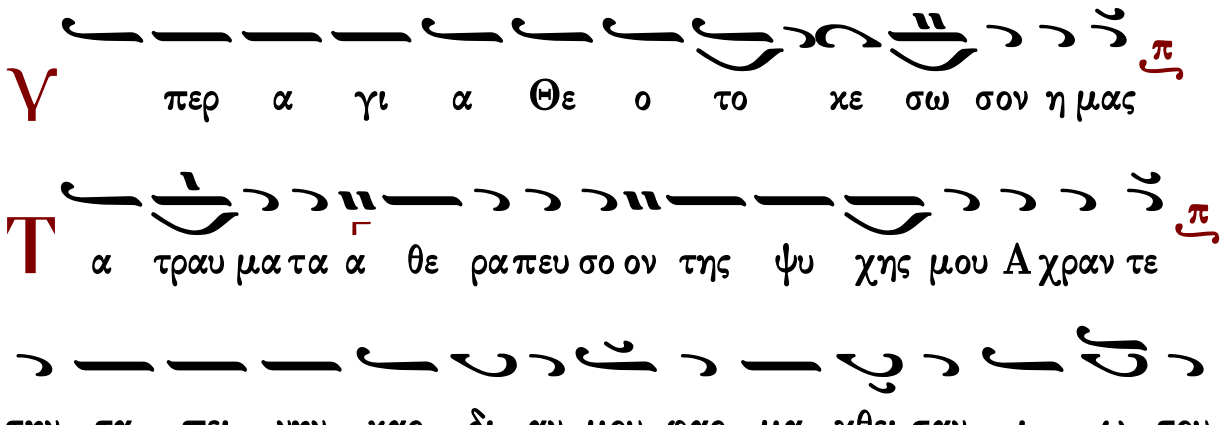

α΄ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ᾠδὴ γ΄

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.300/1999*

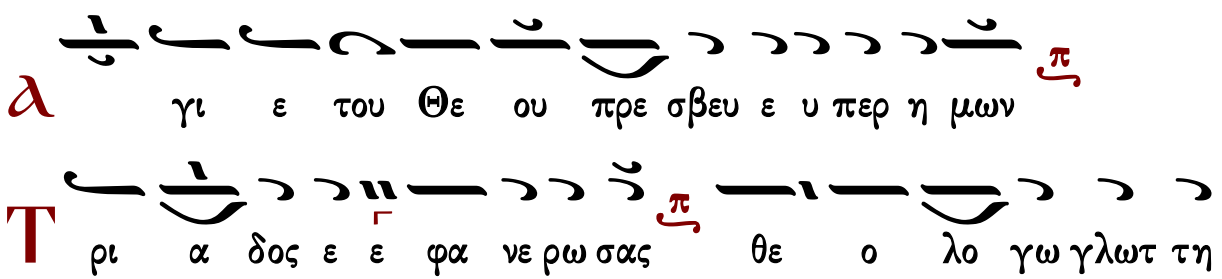

σου το υ περ νουν μυ στη ρι ον Ι ω αν νη θε ο

μα κα ρι στε εν η ε στε ρε ω θη η καρ δι α

μου

α γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων

Η γλωσ σα σου ου γε γε νη ται γραμ μα τε ως κα λα μος

του παν α γι ου Πνευ μα τος θε ο γρα φως υ πο ση

μαι νου σα το σε πτον τε και θει ον Ευ αγ γε λι ον

α γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων

C ο φι ας συ υ την α βυσ σον α νι μη σω παν σο φε

α να πε σων θε ο φρο νι παρ ρη σι α τη της σο φι ι

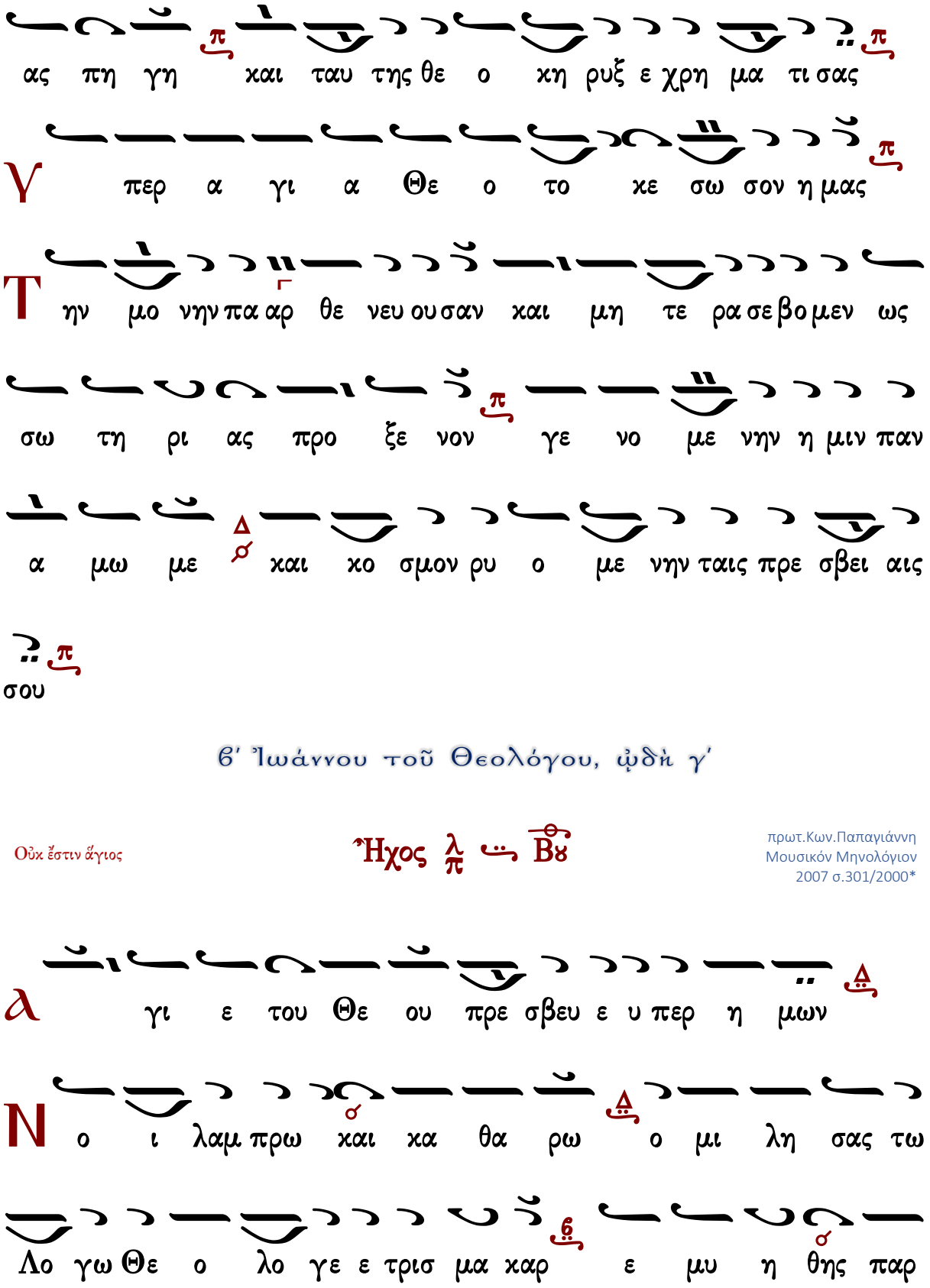

β΄ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ᾠδὴ γ΄

Οὐκ ἔστιν ἅγιος

Ἦχος λ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.301/2000*

αυ του τα υ περ λο γον σα φως και την κτι σιν πα σαν

κα τε φω τι ι σα ας

α γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων

Δ ε σμων με ρυ σαι χα λε πων α μαρ τι ας τρισ μα

καρ τη στορ γη συν δε σμων με του Δε σπο του και Θε ου ον

α γα πη σας θερ μως Θε ο λο γος του του ε χρη μα τι ι

σα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Є δο θης προ μα χος η μιν και με σι της και ρυ

στης και προς Κυ ρι ον πρε σβυς και θαυ μα των αυ τουρ

γος και ι α μα των πη γη Θε ο λο γε ο θεν

σε γε ραι ρο ο με εν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Η νι κα Λο γος ο εκ σου σαρ κω θεις α πορ ρη

τως Θε ε ο το κε εν ξυ λω α νυ ψου το του Σταυ ρου

παρ θε νω τω μα θη τη ως Παρ θε νον μο νην σε πα ρε

θε το ο ο

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν... Ἀμήν.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.48/803*

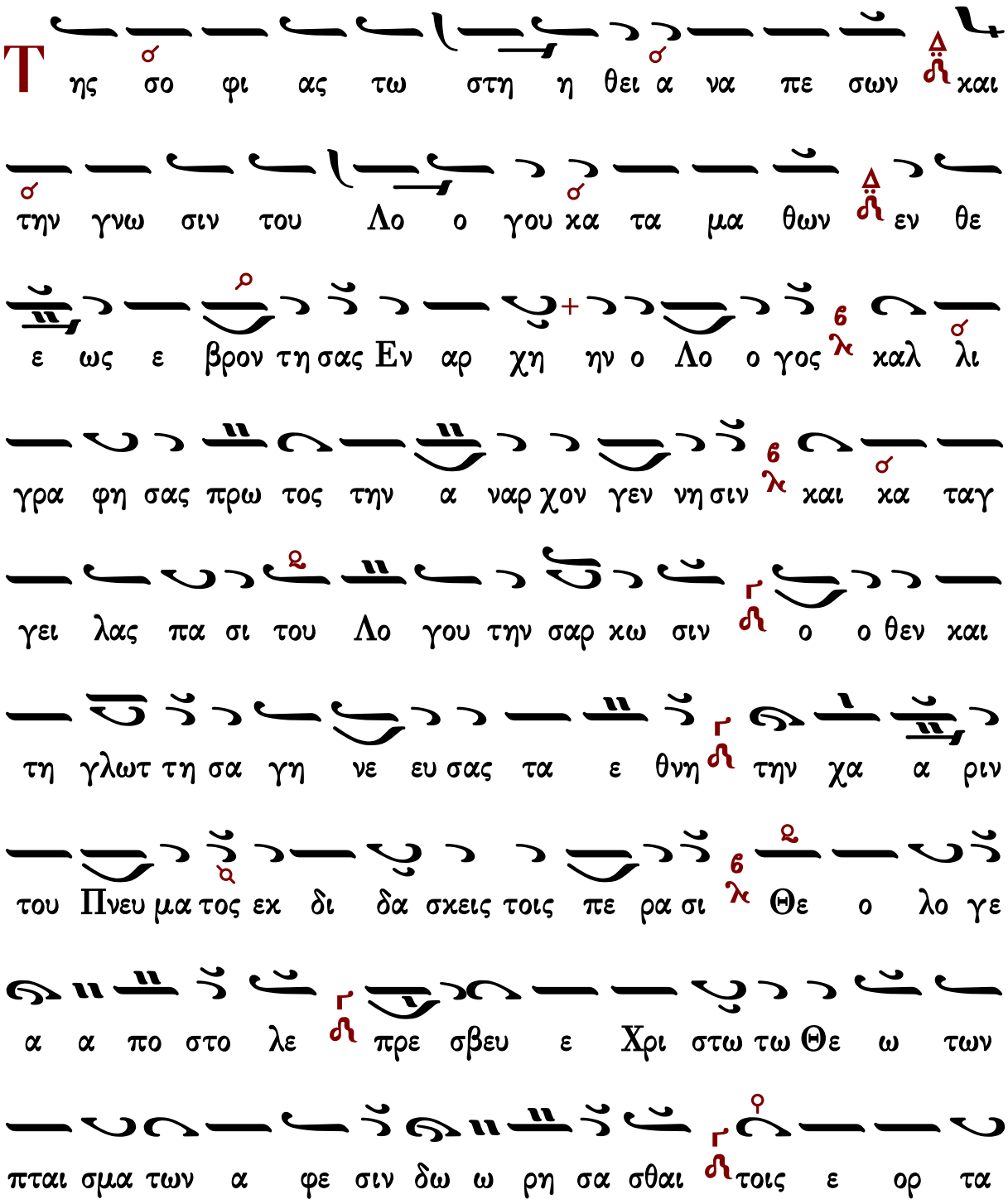

Τ ης σο φι ας τω στη η θει α να πε σων και

την γνω σιν του Λο ο γου κα τα μα θων εν θε

ε ως ε βρον τη σας Εν αρ χη ην ο Λο ο γος καλ λι

γρα φη σας πρω τος την α ναρ χον γεν νη σιν και κα ταγ

γει λας πα σι του Λο γου την σαρ κω σιν ο ο θεν και

τη γλωτ τη σα γη νε ευ σας τα ε θνη την χα α ριν

του Πνευ μα τος εκ δι δα σκεις τοις πε ρα σι Θε ο λο γε

α α πο στο λε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω των

πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα σθαι τοις ε ορ τα

ζου σι πο θω την α γι αν μνη η μη ην σου

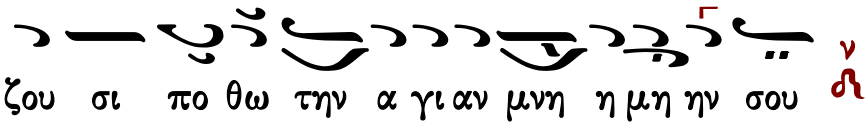

Θεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.303/2002*

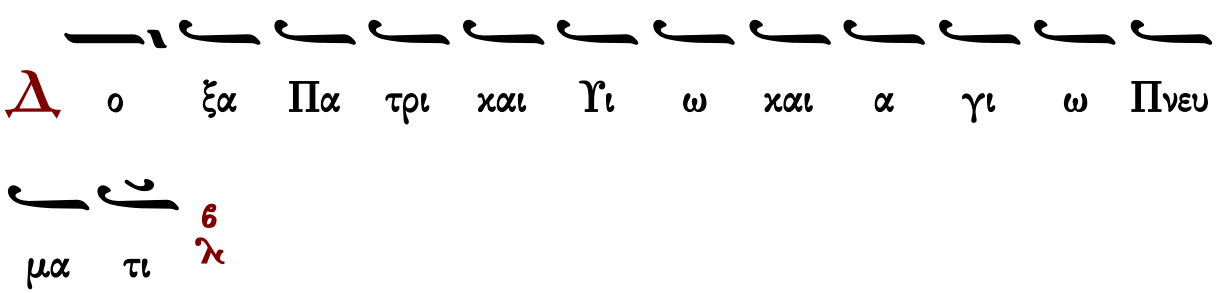

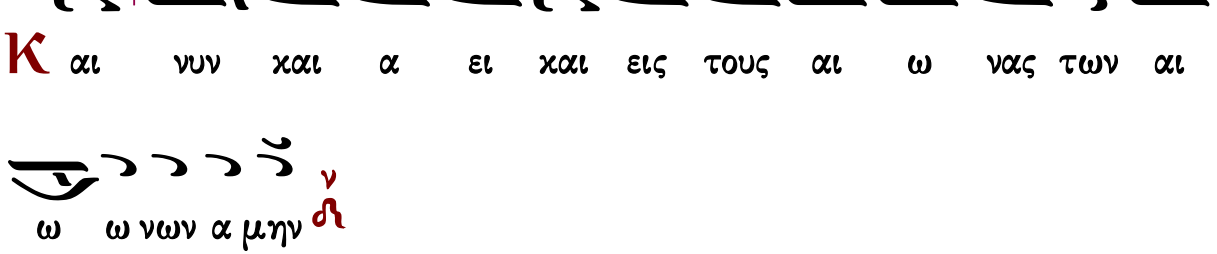

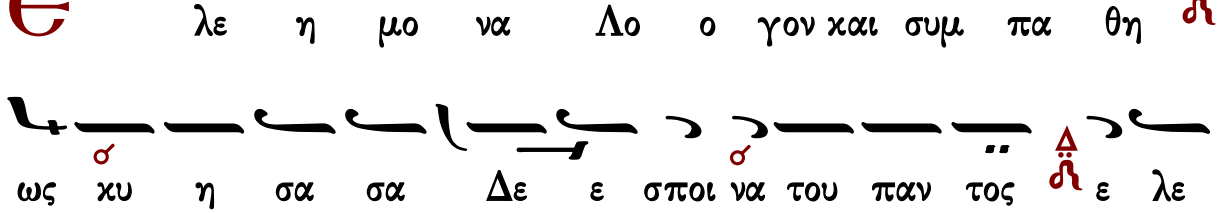

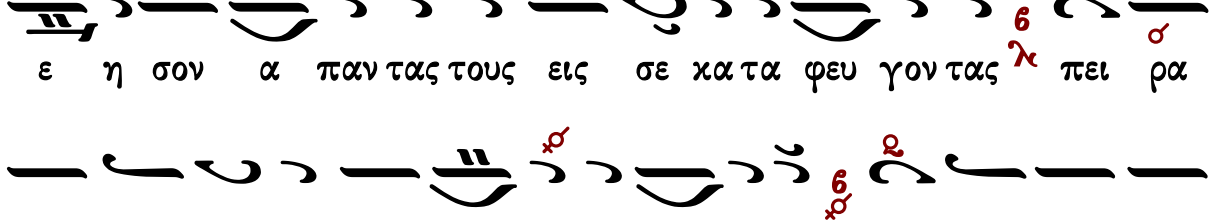

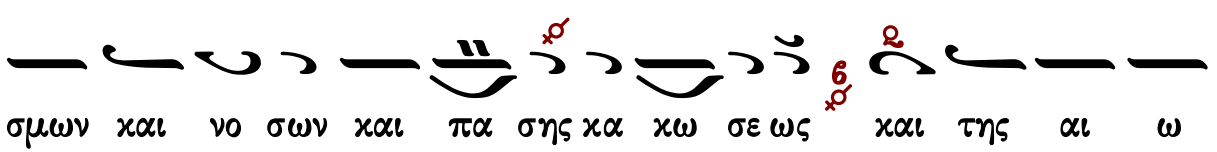

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Ε λε η μο να Λο ο γον και συμ πα θη

ως κυ η σα σα Δε ε σποι να του παν τος ε λε

ε η σον α παν τας τους εις σε κα τα φευ γον τας πει ρα

σμων και νο σων και πα σης κα κω σε ως και της αι ω

νι ζου σης φλο γος ε λευ θε ρω σον ο ο πως ευ χα

ρι στως των πολ λω ων οι κτιρ μων σου τον πλου ου τον δο

ξα ζω μεν και το α με τρον ε λε ος και βο ω μεν σοι οι

παν το τε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω των πται σμα

των α φε σιν δω ω ρη σα σθαι τοις α νυ μνου σιν α

ξι ως τον το ο κον σου α α χρα αν τε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ᾠδὴ δ΄ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κοντάκιον Ἰωάννου Θεολόγου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Καστρινάκη
Αυτόμελα 2009 σ.75*

Τα με γα λει α σου παρ θε ε νε τις δι η γη σε

ται βρυ εις γαρ θαυ μα τα και πη γα ζεις ι α α μα τα

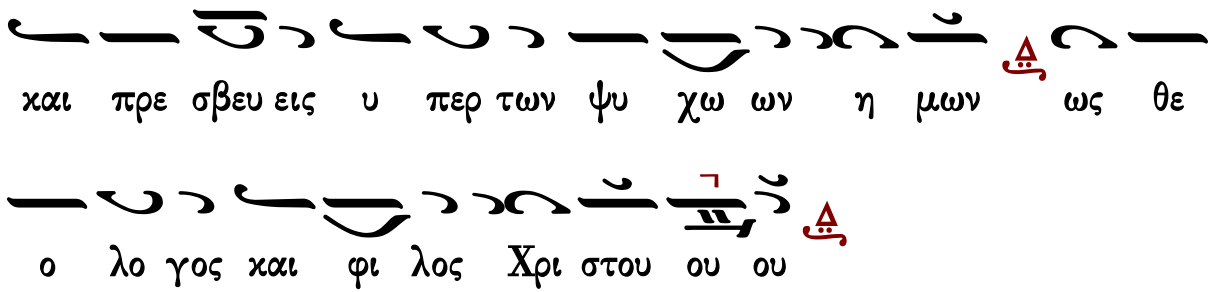
και πρε σβευ εις υ περ των ψυ χω ων η μων ως θε
ο λο γος και φι λος Χρι στου ου ου

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

Σύντομοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α′

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

Α νοι ξω το στο μα μου και πλη ρω θη σε ται
πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι Μη
τρι και ο φθη σο μαι φαι δρως παν η γυ ρι ζων και
α σω γη θο μενος ταυ της τα θαυ μα τα

ᾠδὴ γ′

Τ ους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το ο κε η

ζω ω σα και α φθο νος πη γη θι α σον συγ χρο τη σαν

τας πνευ μα τι χον στε ρε ω ω σον και εν τη θει α

δο ξη σου χορὸς α΄ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ᾠδὴ δ΄

Τ ην α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην της εκ

της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως σου του υ ψι στου

ο προ φη της Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ

γα ζε δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε ←ειρμολόγιον ΖΩΗΣ

ᾠδὴ ε΄

Θ ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο

ξη σου συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε

σχες εν μη η τρα τον ε πι πα αν των Θε ον και τε

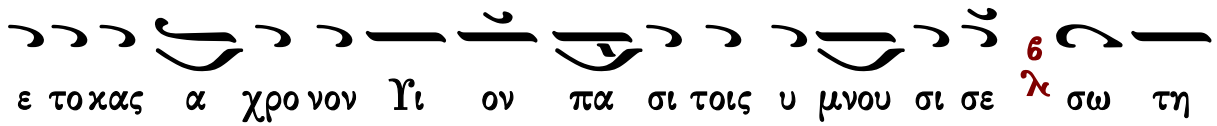
ε το κας α χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη

ρι ι αν βρα βευ ον τα

ᾠδὴ ς΄

Τη ν θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την

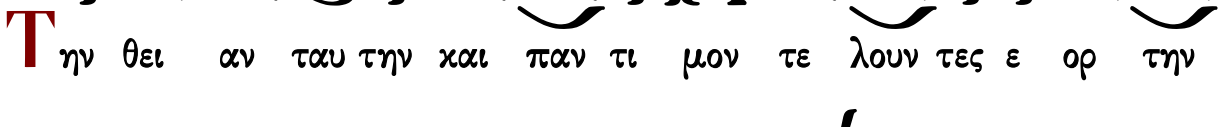
οι θε ο φρο νες της Θε ο μη τορος δευ τε τας χει ρας κρο

τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον

τες

ᾠδὴ ζ΄

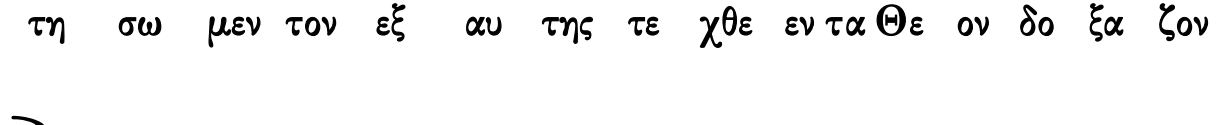
Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο νες πα

ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν

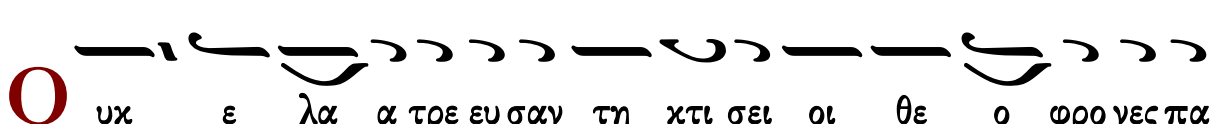
δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ περ υ μνη

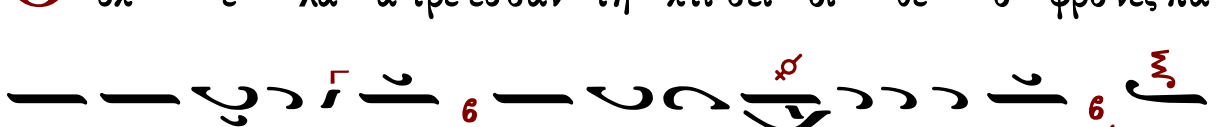
η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη το

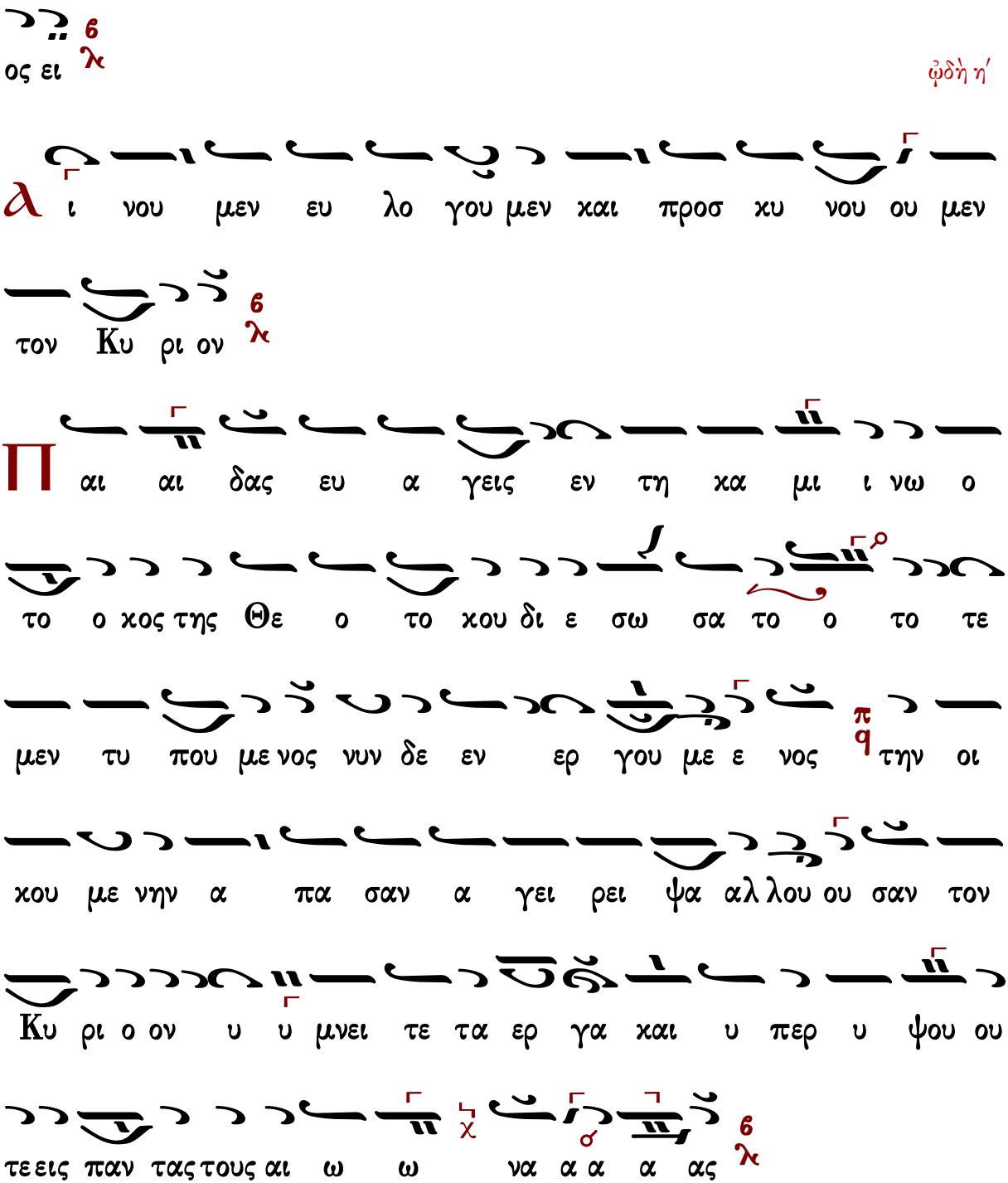

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.511*

Α νοι ξω το στο μα μου και πλη ρω θη σε ε ται

Πνευ μα τος λ και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα α σι λι δι

Μη τρι λ και ο φθη σο μαι φαι δρως παν η γυ υ ρι

ζων π q και α σω γη θο μενος τα αυτης τα θαυ μα τα λ

ᾠδὴ γ΄

Τ ους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το ο ο

κε η ζω ω σα και α φθο νος πη γη θι α σον συγ

κρο τη σα αν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον π q και

εν τη θει α δο ξη σου χορὸς α΄ στε φα νων δο ο ξης α

ξι ω σον λ

ᾠδὴ δ΄

Τ ην α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην λ της εκ

της Παρ θε νου σαρ κω σε ε ως σου του Υ υ ψι στου π q ο

ο προ φη της Αβ βα κουμ λ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε δο

ξα τη δυ να μει σου ου Κυ ρι ε λ

ᾠδὴ ε΄

Θ ξ ε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο ξη

σου δ συ υ γαρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε λ ε σχες

εν μη η τρα τον ε πι παν των Θε ον δ και τε το

κας α χρο νον Υι ο ον πα σι τοις υ μνου σι σε λ σω

τη ρι ι αν βρα βευ ον τα λ

ᾠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον λ τε λουν τες ε ορ

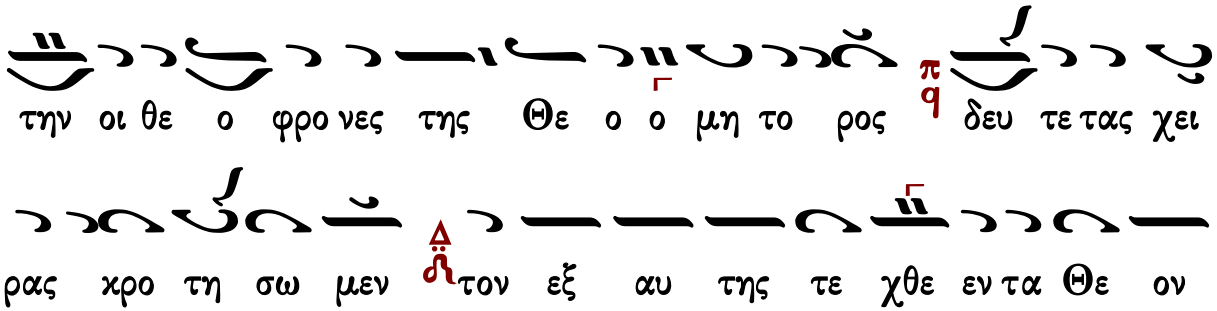
την οι θε ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας χει
ρας χρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον
δο ξα ζον τες

ᾠδὴ ζ′

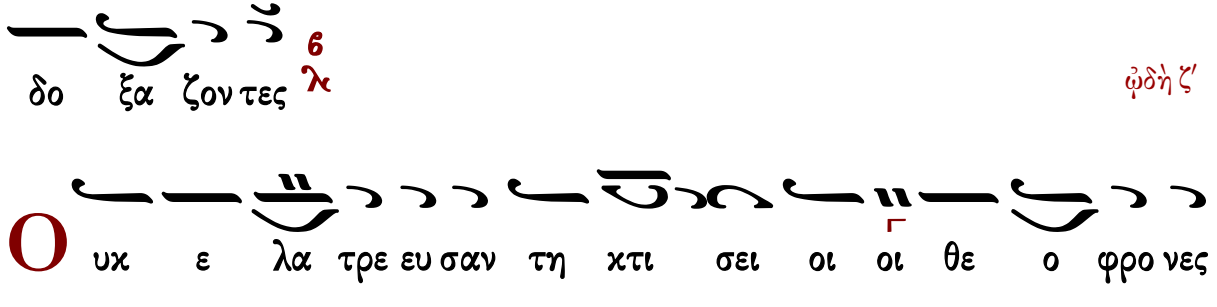
Ο υκ ε λα τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο νες
πα ρα τον κτι σαν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην
αν δρει ως πα α τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ
περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος
ευ λο γη το ος ει

ᾠδὴ η′

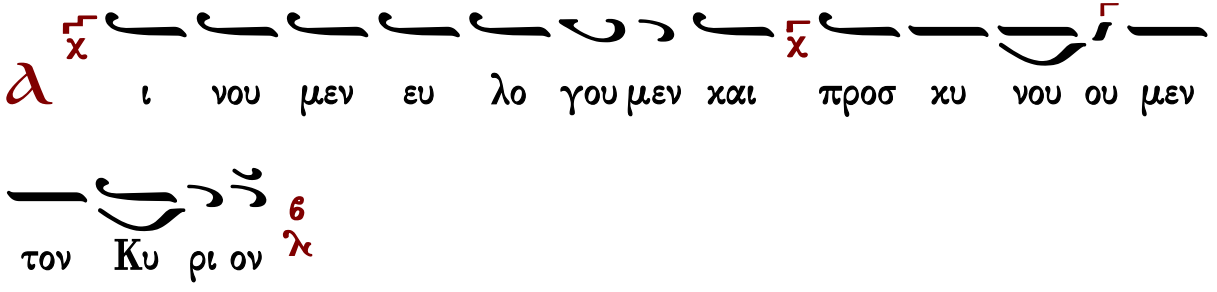
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προσ κυ νου ου μεν
τον Κυ ρι ον

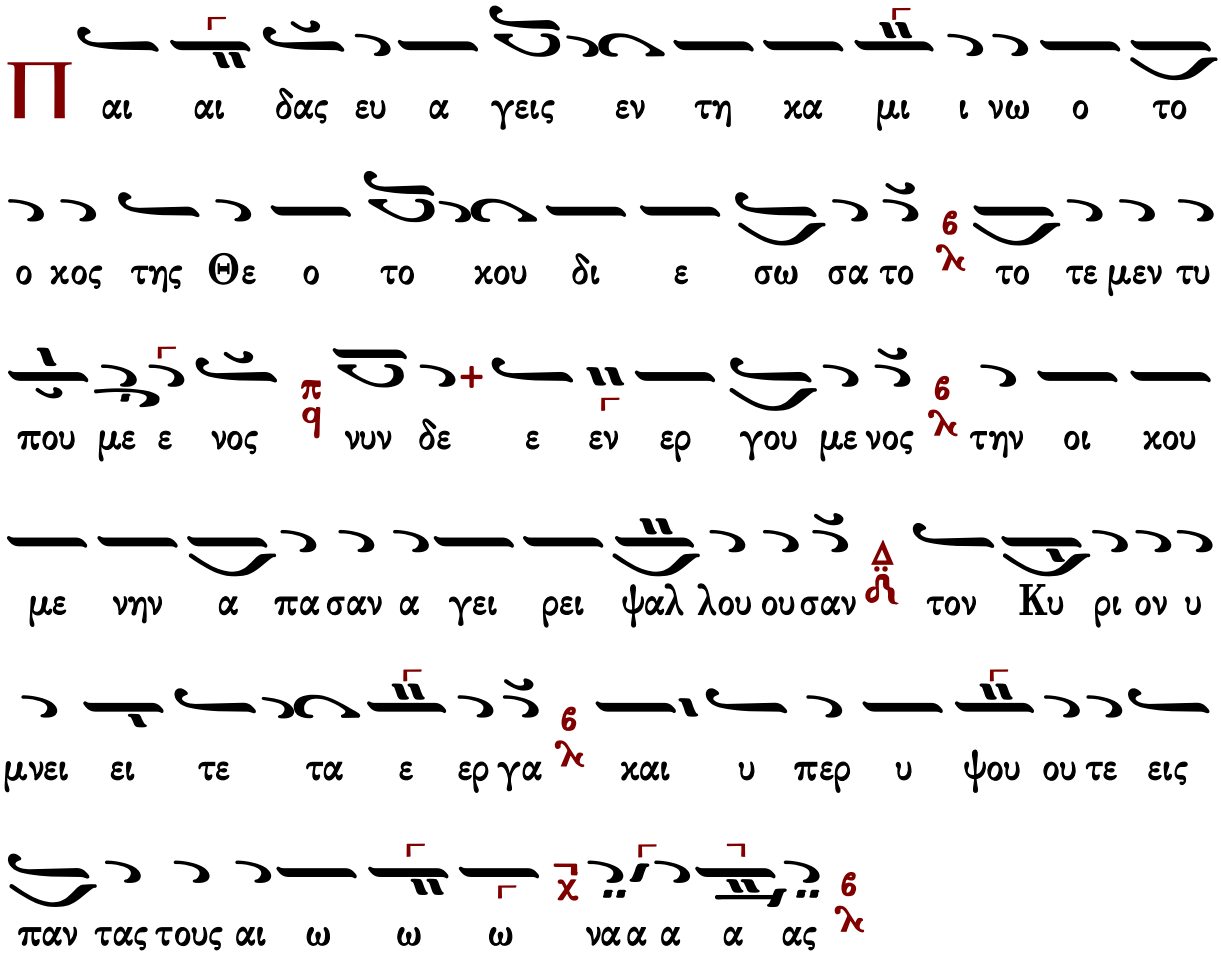
Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω ο το
ο κος της Θε ο το κου δι ε σω σα το το τε μεν τυ
που με ε νος νυν δε ε εν ερ γου με νος την οι κου
με νην α πα σαν α γει ρει ψαλ λου ου σαν τον Κυ ρι ον υ
μνει ει τε τα ε ερ γα και υ περ υ ψου ου τε εις
παν τας τους αι ω ω ω να α α α ας

Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.234/1932*

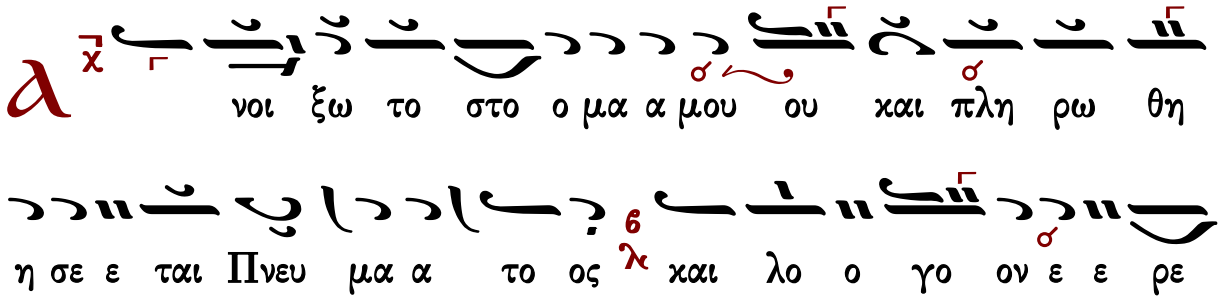
Α νοι ξω το στο ο μα α μου ου και πλη ρω θη
η σε ε ται Πνευ μα α το ος και λο ο γο ον ε ε ρε

ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι δι Μη η τρι ι
ι και ο φθη σο ο μαι αι φαι δρω ω ω ως
πα αν η η γυ υ ρι ζω ων και α α σω ω γη η θο ο
με ε ε νος τα α α αυ τη ης τα α θαυ μα α τα α
ᾠδὴ γ΄
Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο
ο το ο ο ο κε ως ζω ω ω ω σα α και αι
α α α φθο νος πη η γη θι α α σο ον συ υγ
χρο τη η σα αν τας πνε ευ μα τι ι χον στε ρε ε ε ω ω
ω ω σον και εν τη θει α α δο ο ξη η σου
χορὸς α΄

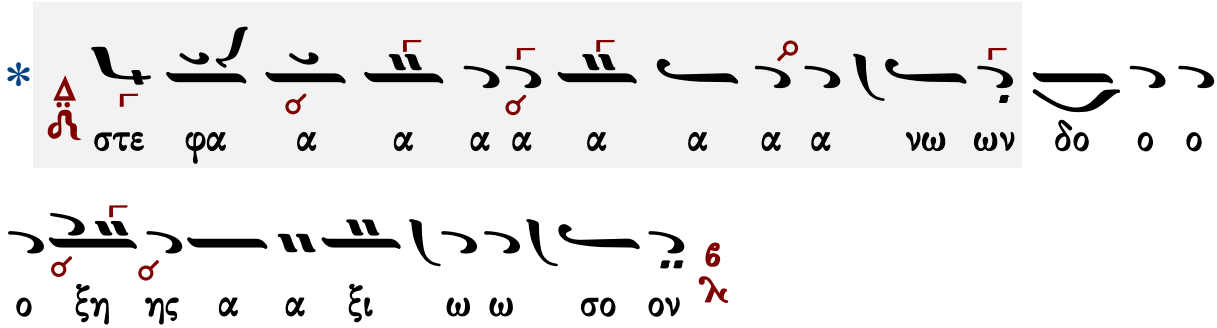

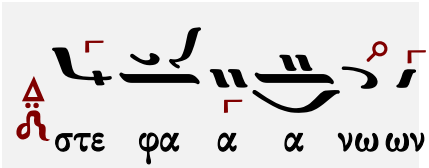

* Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551

ᾠδὴ δ΄

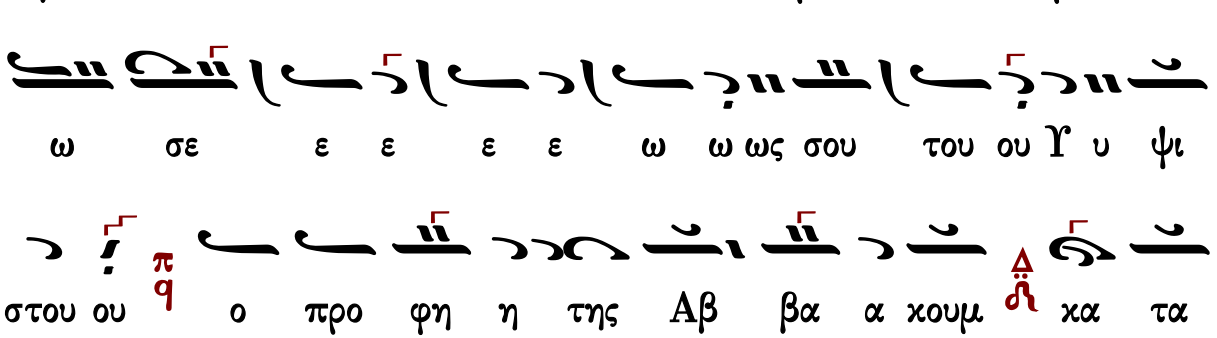

ᾠδὴ ε΄

* Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551

Τ ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν τι ι μον τε λου ουν

τε ες ε ε ο ορ τη ηην οι οι θε ε ο ο ο

φρο ο νες της Θε ο μη η η το ο ο ο ρος π q δευ τε τας

χει ρα α ας χρο τη η σω ω μεν τον εξ αυ τη

ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον δο ξα ζο ον τε ες 6 λ ὡδὴ ζ'

Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ευ σαν τη χτι ι

σει ει οι οι θε ο φρο ο νες πα ρα το ο ον χτι ι

σα α α αν τα α 6 λ αλ λα α α α πυ ρο ος α πει ει

λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη η σα αν τες χαι αι ρο ον

τες ε ψα αλ λο ον 6 λ υ περ υ υ υ μνη η

η η τε ε π/q ο των πα τε ρω ων Κυ ρι ι ο ος

και Θε ε ος ε ευ λο γη η το ο ος ει ει 6/λ

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου

με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον 6/λ

Π αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη η κα μι ι

ι νω ω 6/λ ο το ο ο ο ο κος της Θε ε

ο το ο κου δι ε ε σω ω σα α το Δ/δ το ο τε ε με

εν τυ που με ε νο ος 6/λ νυ υν δε ε εν ερ γου ου

ου με ε ε ε νος π/q την οι κου με ε νη ην α πα α

σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α α αλ λου ου ου ου

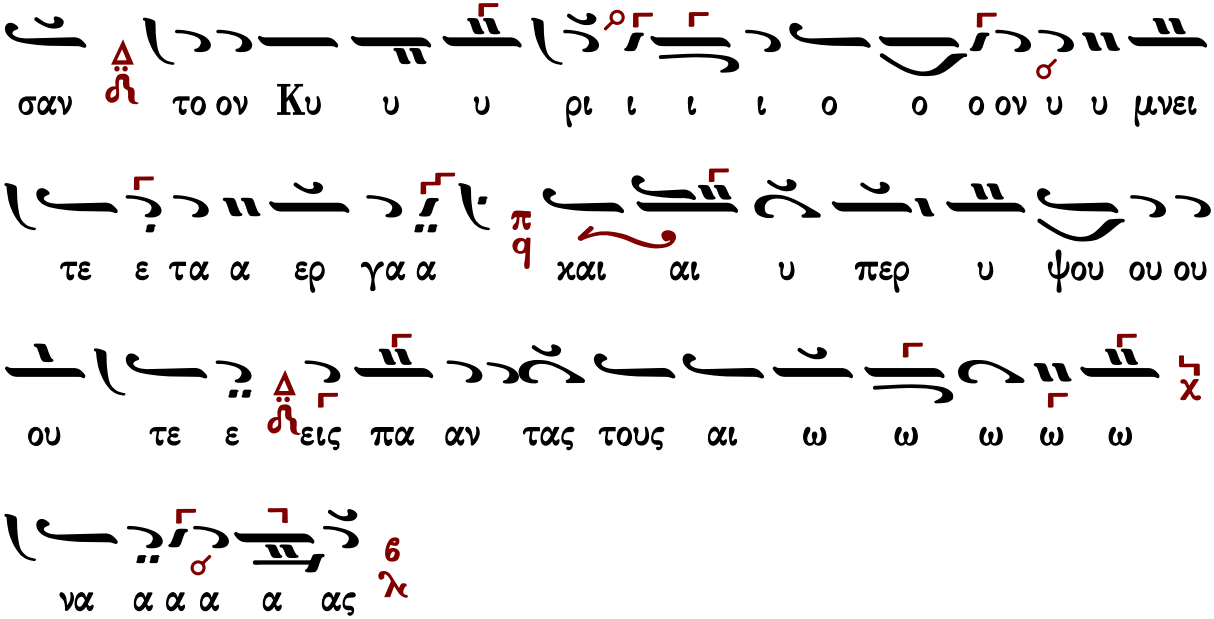

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

χρόνος διπλοῦς
ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βγ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.507*

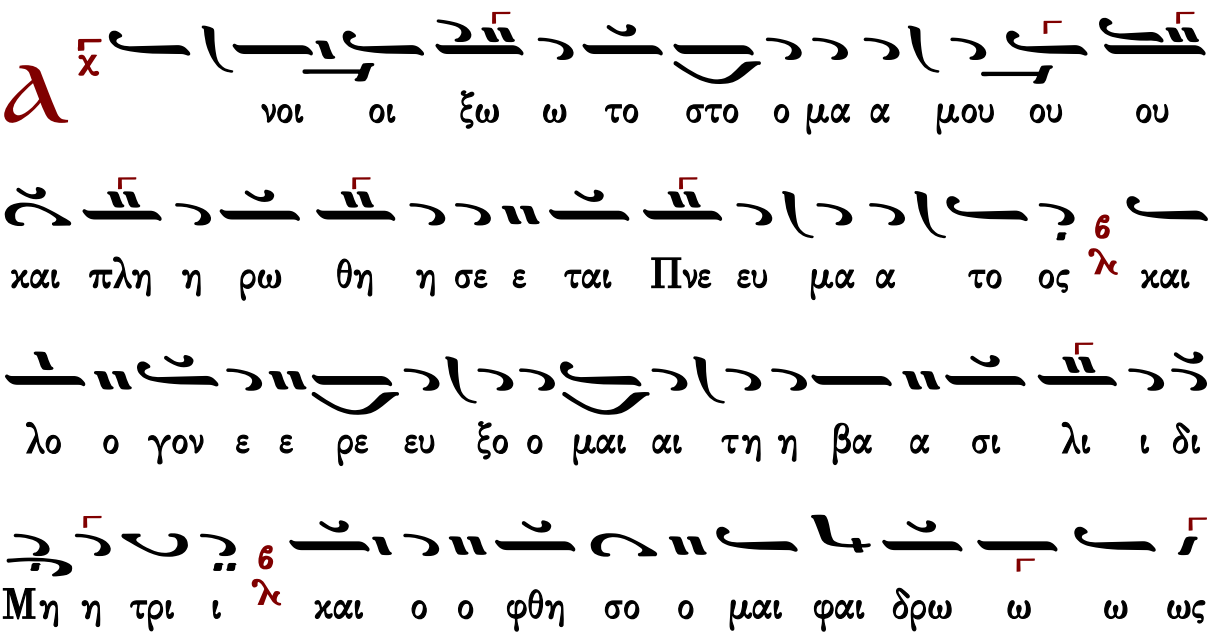

πα αν η η γυ υ ρι ζω ων χαι α α σω γη η η θο
ο με ε νος τα α α αυτης τα α θαυ μα α τα α
ωδὴ γ΄
Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο
ο το ο ο ο χε η ζω ω σα χαι αι αι α
φθο ο νος πη η η γη η θι α σον συγ χρο τη η η
σα α α α αν τα ας πνευ μα τι χο
ον στε ρε ε ε ω ω ω ω σον χαι εν τη η
η θει α α δο ξη η σου ου ου χορὸς α΄ στε φα α α νω
ωδὴ δ΄
ων δο ο ο ο ξης α α ξι ω ω σο ον
Τ ην α νε ξι χνι α στο ον θει ει ει ει α αν βου

ου λη ην τη ης εκ της Πα αρ θε ε ε νου ου σαρ κω

ω σε ε ω ως σου ου του Υ υ ψι στου ου ο ο προ ο

φη η η της Αβ βα α κου ου ουμ κα τα νο ω ων

ε ε κραυ γα α ζε δο ο ξα τη η δυ να α α α μει

ει σου ου Κυ ρι ι ε ε

ᾠδὴ ε΄

Θ ξ ε στη η τα συ υμ πα αν τα α ε πι

τη η η θει α α δο ξη η σου συ υ υ γα αρ α

πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε ε σχες εν

μη η η η τρα τον ε πι ι ι πα α α αν τω

ων Θε ε ε ον και αι τε ε ε το ο ο ο κας

α α χρο ο νο ον Υι υι ο ο ον πα α σι ι τοι οις

υ μνου ου σι ι σε ε ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα

βε ευ ο ο ον τα λ

ᾠδὴ ς΄

Τ ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν τι ι μο ον π τε λου

ουν τε ες ε ο ορ τη η ην οι οι θε ο ο φρο ο νε

ες λ της Θε ο μη η η το ο ο ο ο ρο

ος π δευ τε τας χει ει ει ει ρας χρο ο τη η η σω ω ω

ω με εν Δ ρ τον εξ αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον

δο ξα α ζο ον τε ες λ

ᾠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ε ευ σα αν π

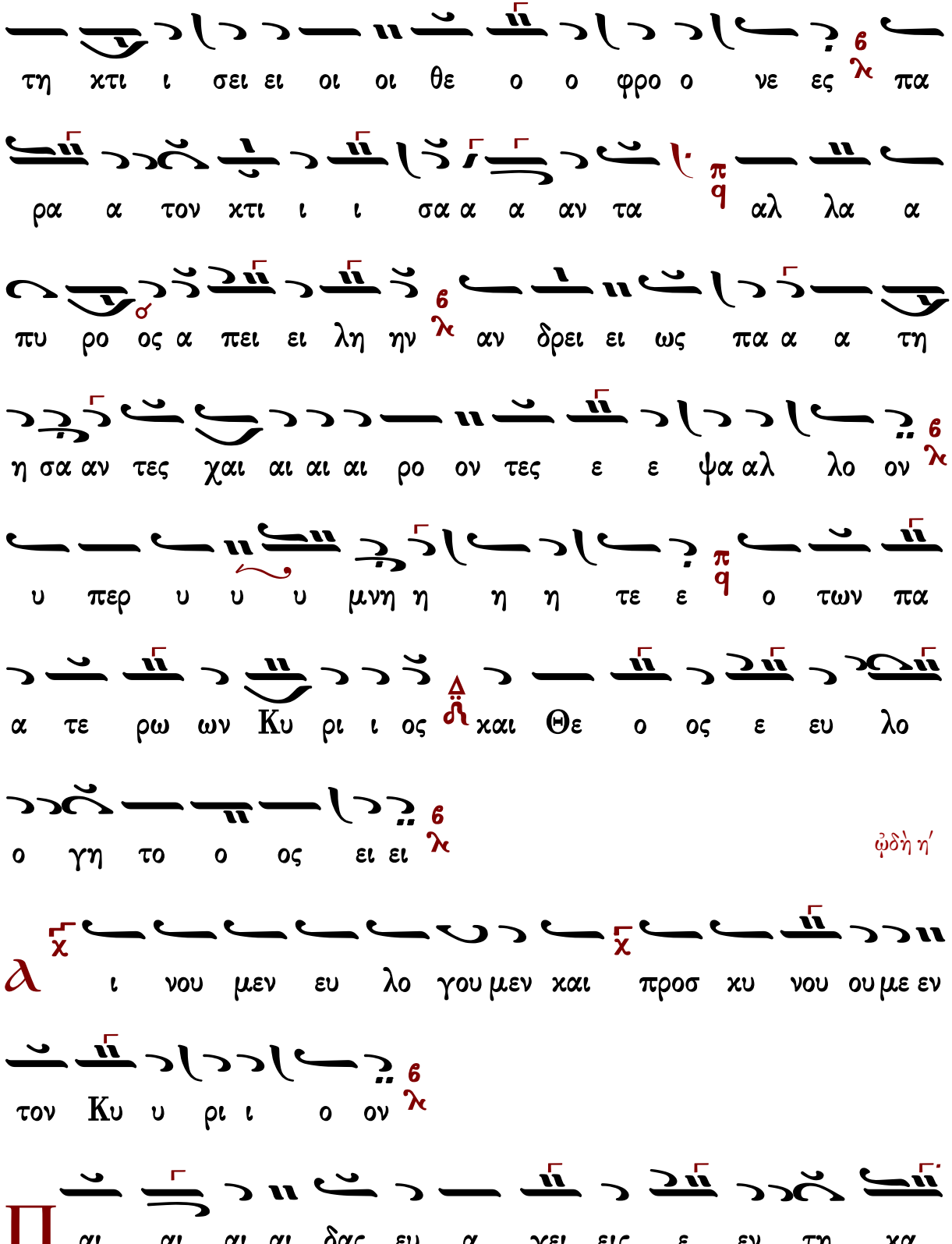

τη κτι ι σει ει οι οι θε ο ο φρο ο νε ες πα

ρα α τον κτι ι ι σα α α αν τα αλ λα α

πυ ρο ος α πει ει λη ην αν δρει ει ως πα α α τη

η σα αν τες χαι αι αι αι ρο ον τες ε ε ψα αλ λο ον

υ περ υ υ υ μνη η η η τε ε ο των πα

α τε ρω ων Κυ ρι ι ος και Θε ο ος ε ευ λο

ο γη το ο ος ει ει

ᾠδὴ η′

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν

τον Κυ υ ρι ι ο ον

Π αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη κα

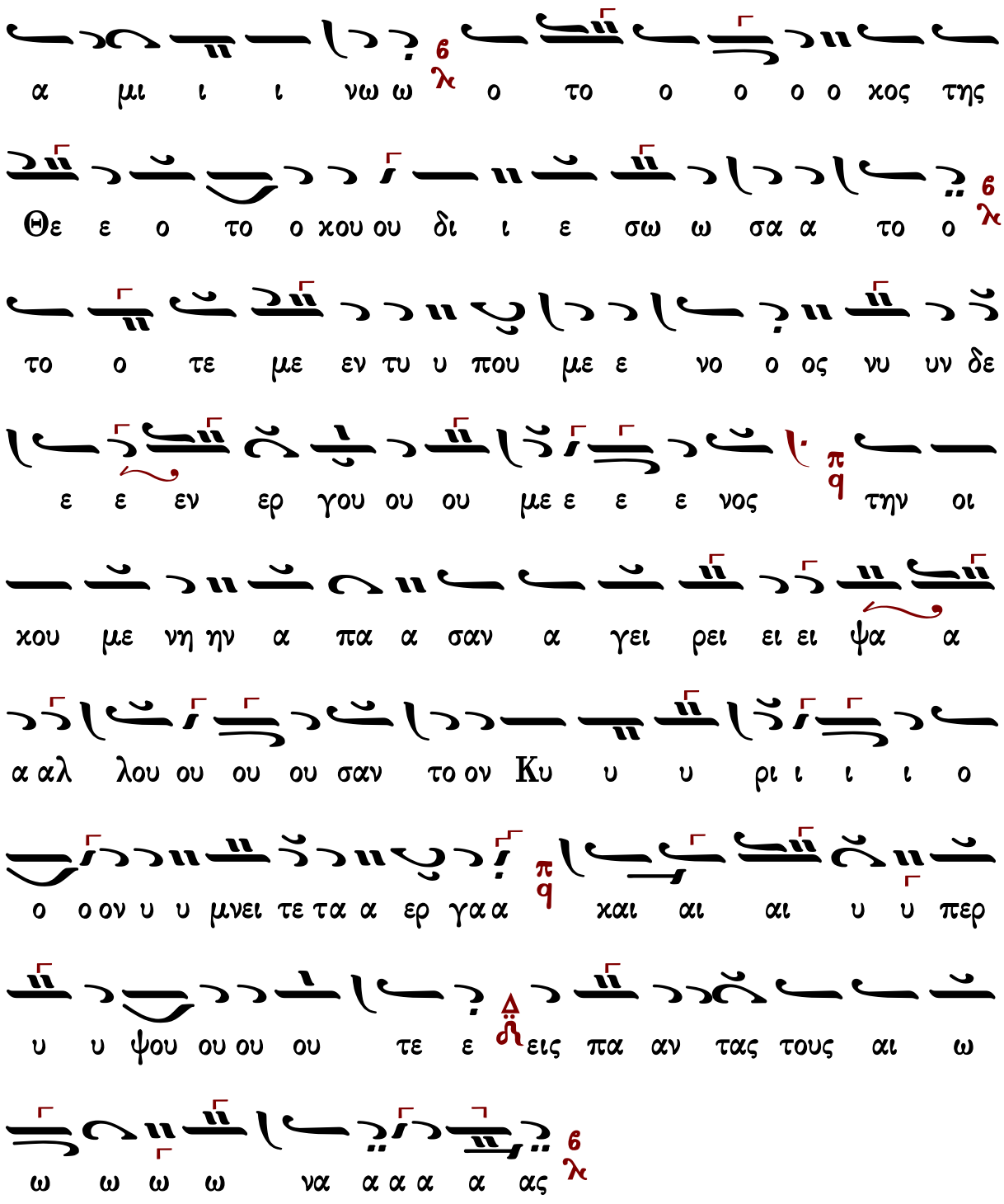

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος 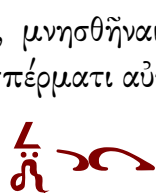 Βϩ

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.502#

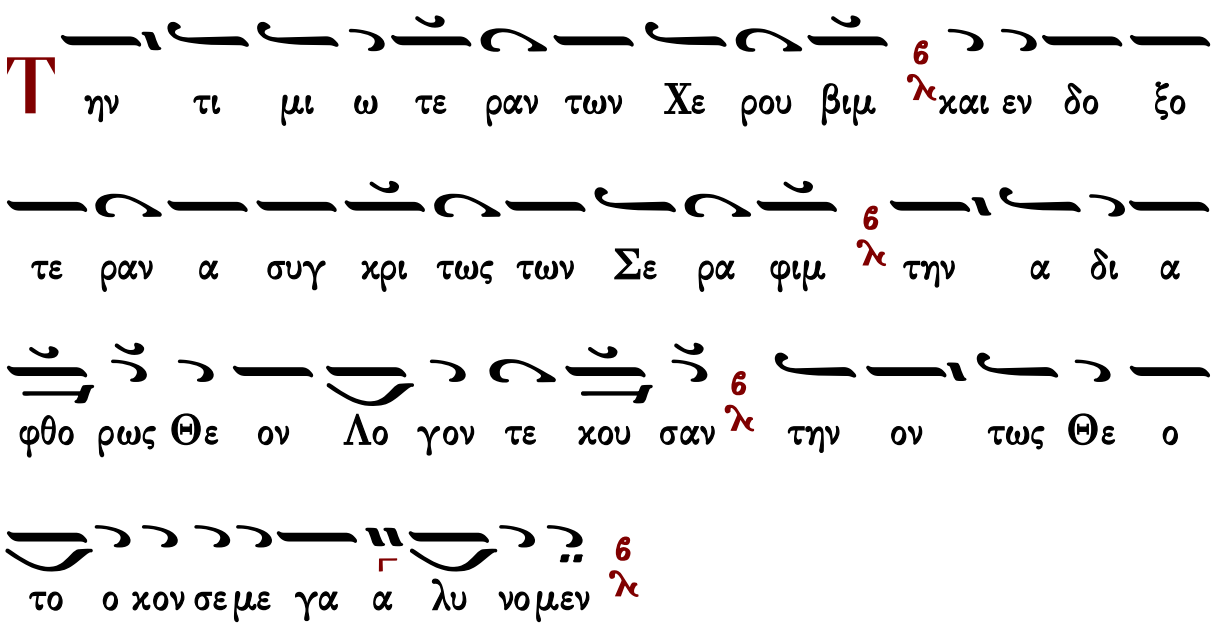

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.26#

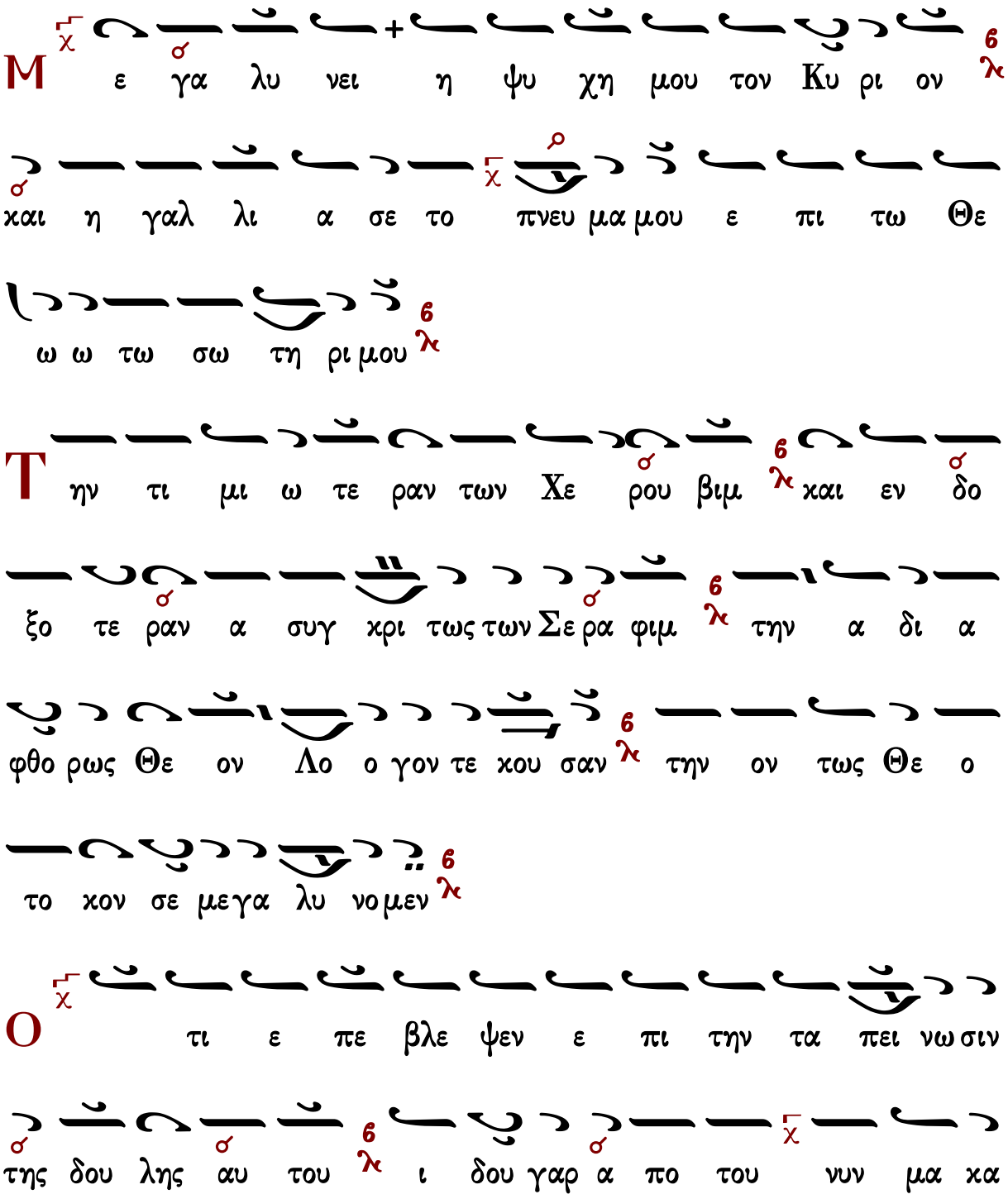

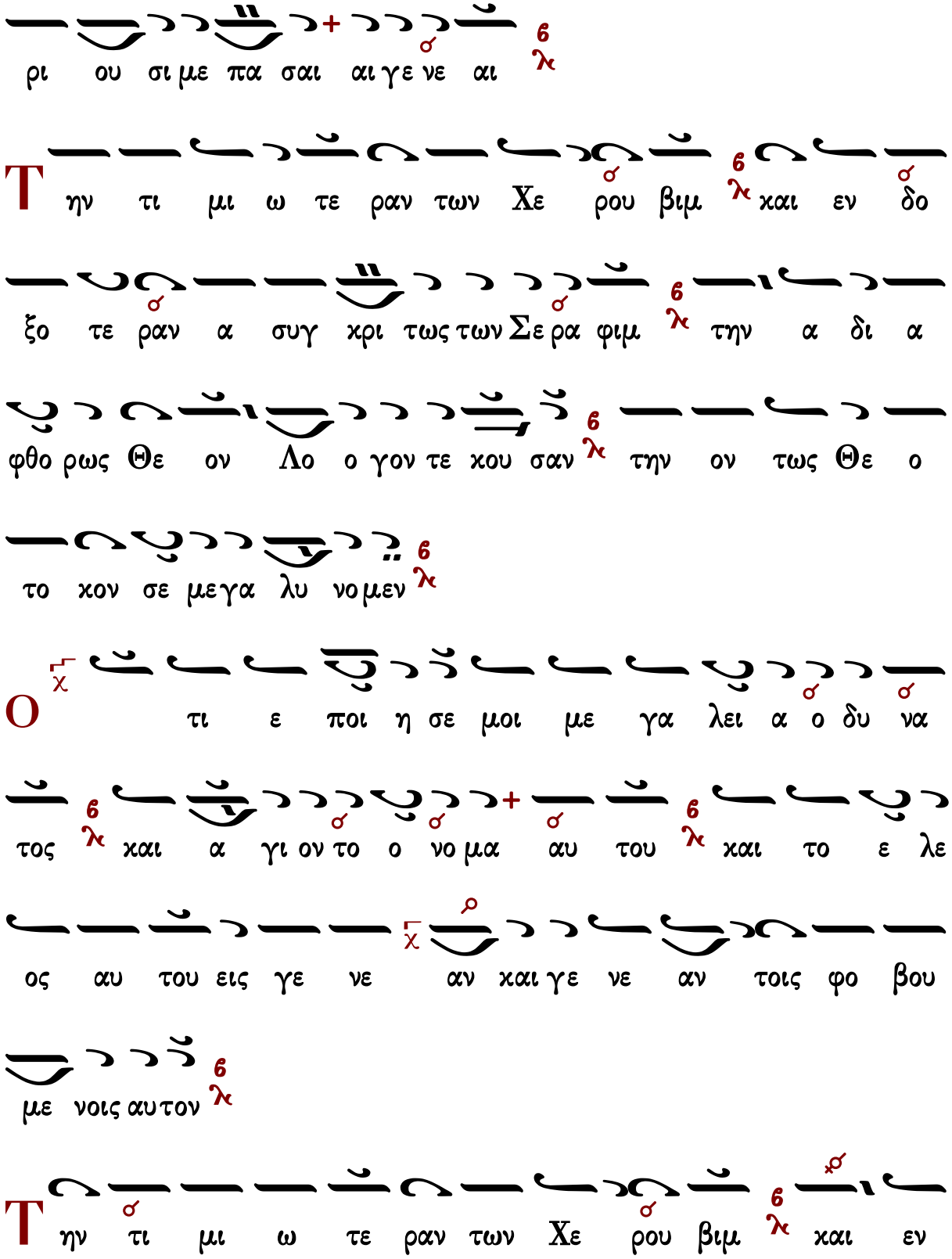
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο
το χον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε
ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν

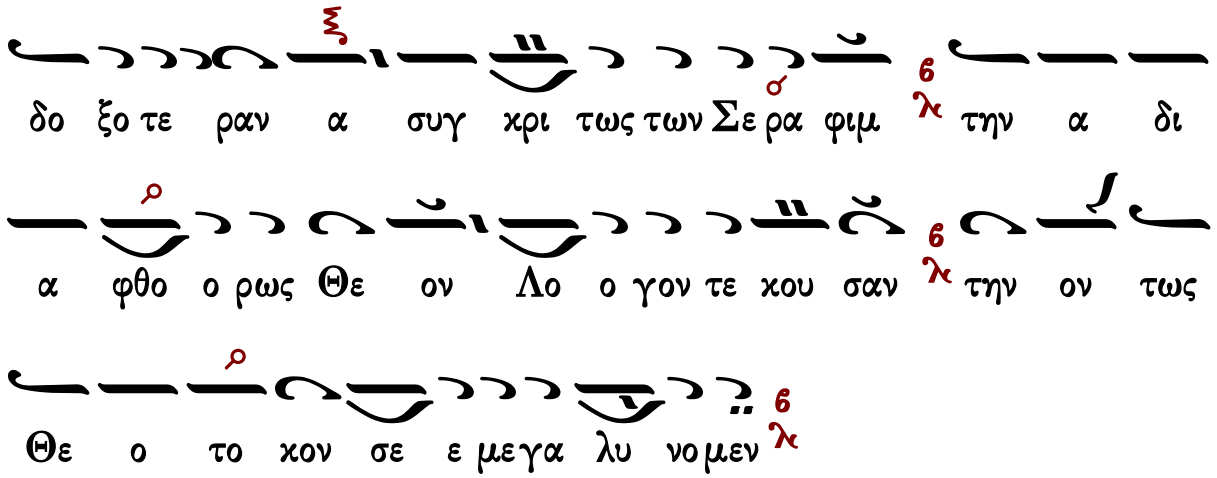
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ λ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν λ την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν λ

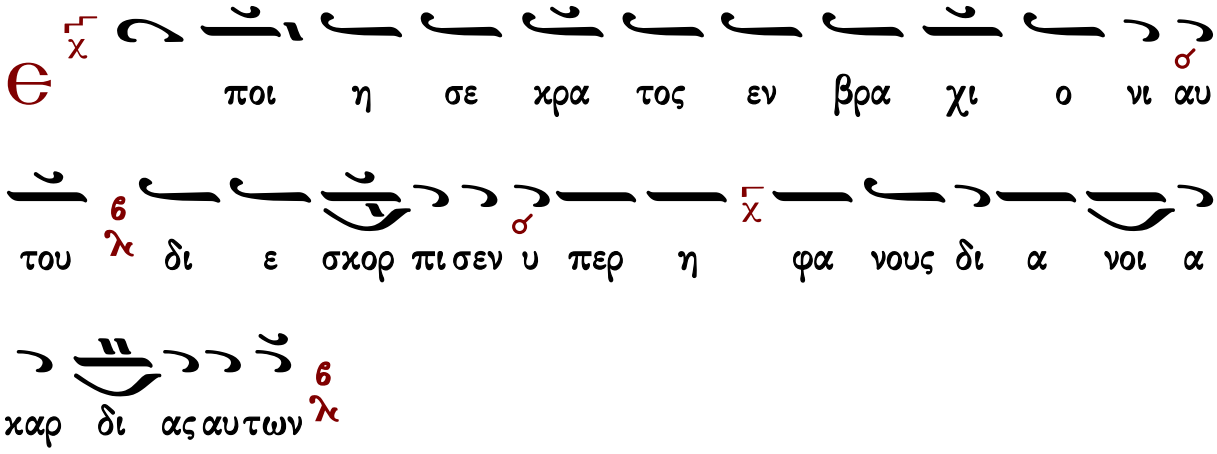
Є ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του λ δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α
καρ δι ας αυτων λ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ λ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ λ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν λ την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν λ

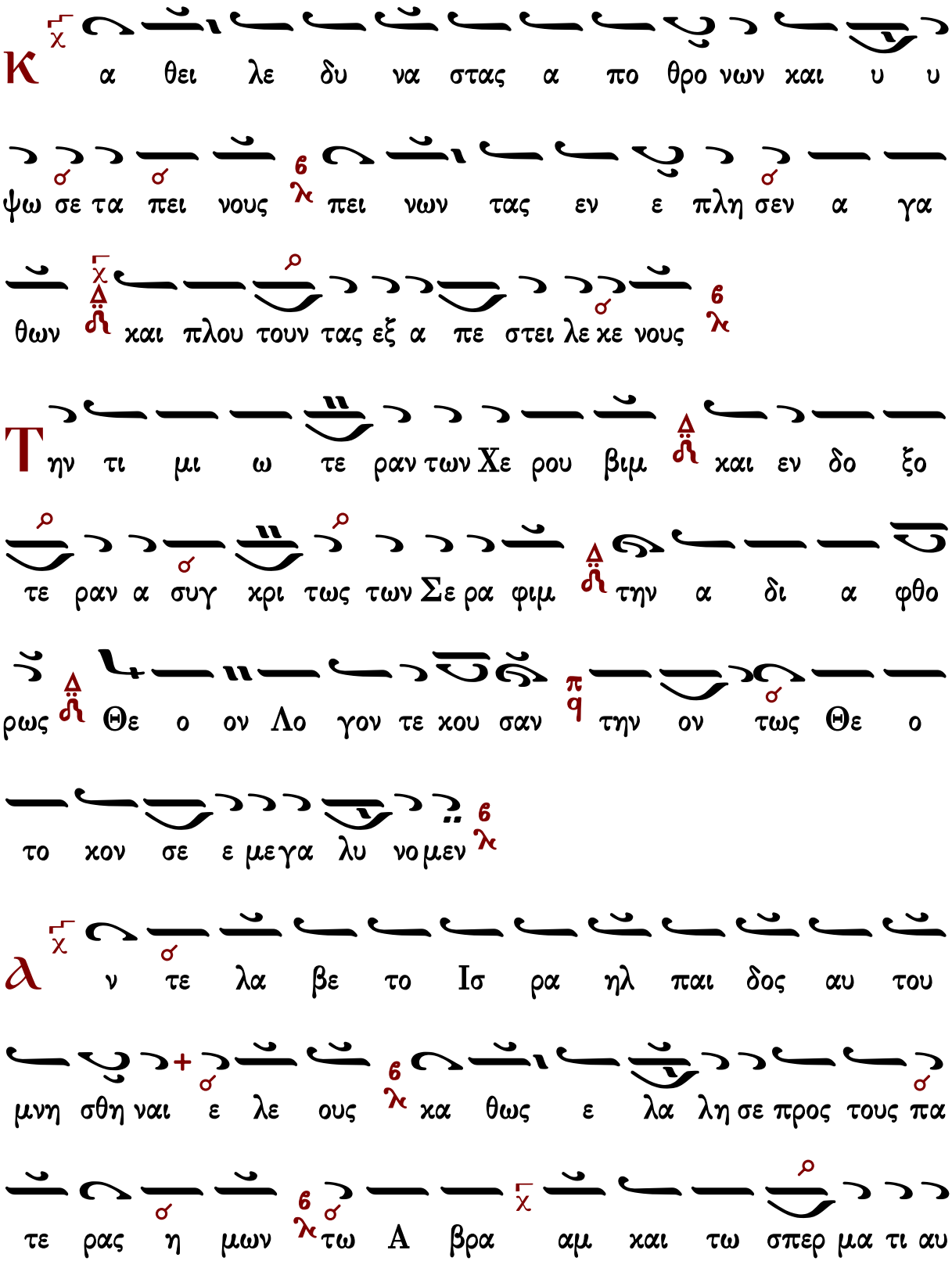
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε μεγα λυ νο μεν
λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

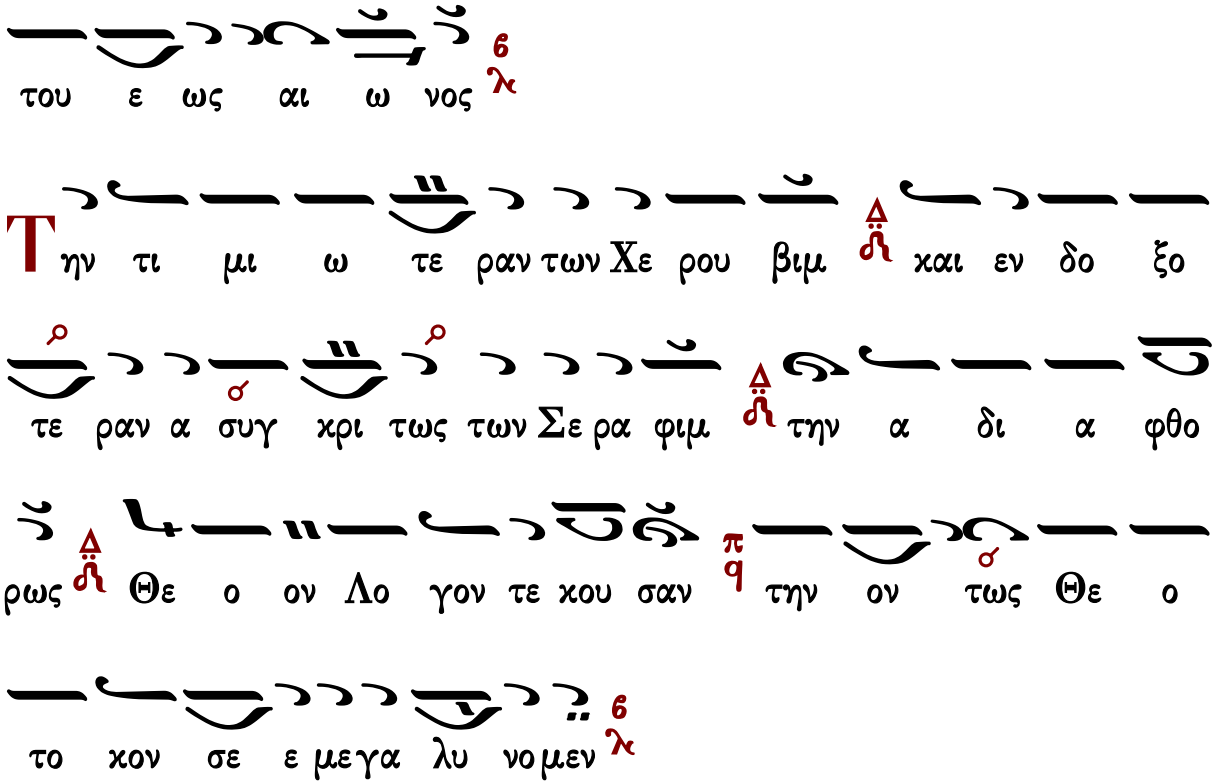

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

Σύντομος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

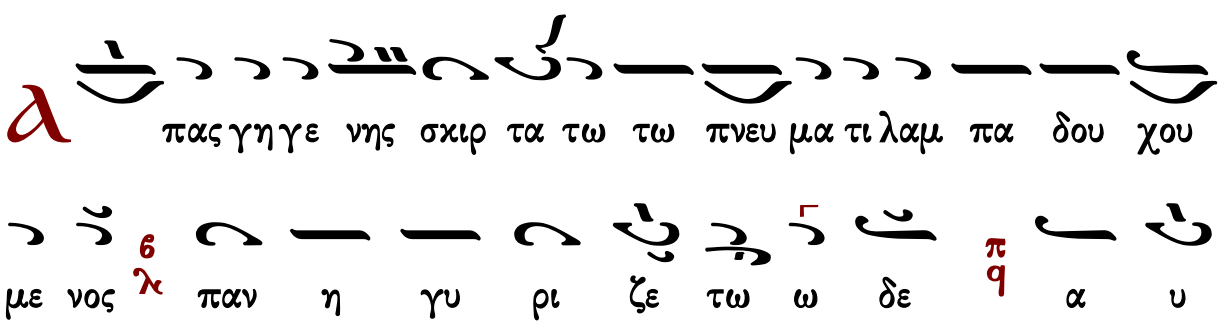

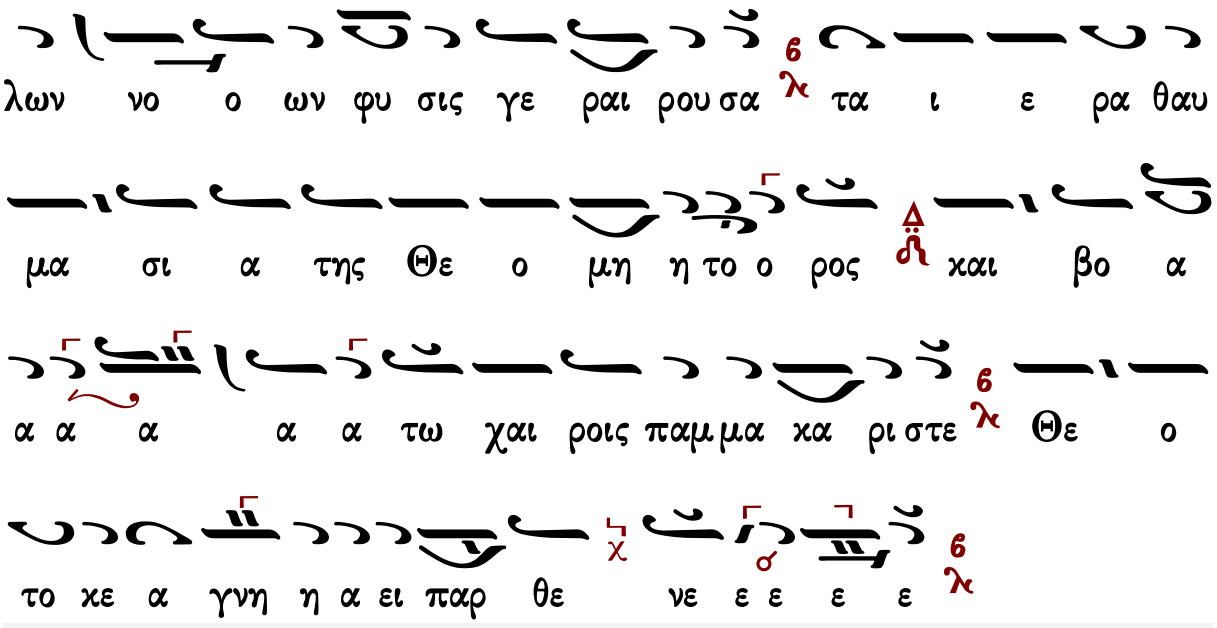
λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρου σα τα ι ε ρα θαυ
μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και βο α
α α α α α τω χαι ροις παμ μα κα ρι στε Θε ο
το κε α γνη η α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.514*

Α πας γη γε νης σκιρ τα τω τω Πνευ μα τι λαμ πα α
δου χου με νος παν η γυ ρι ζε τω ω δε α υ λων
Νο ων φυ υ σις γε ραι ρου σα τα ι ε ρα θαυ
μα σι α της Θε ο μη το ο ρος και βο α α τω χαι ροις

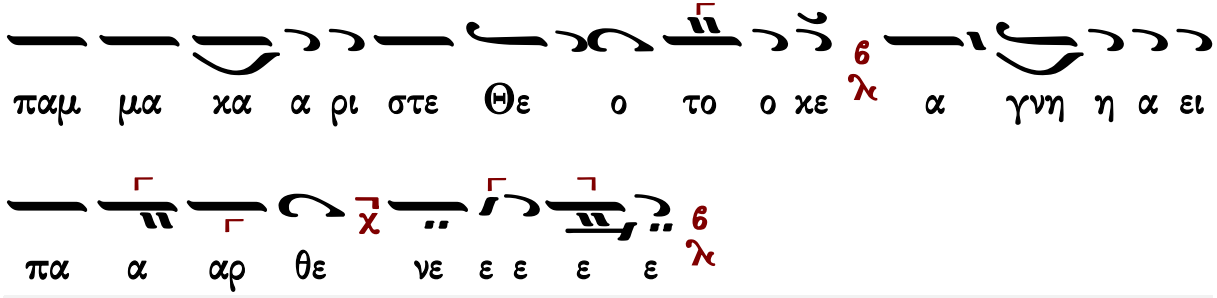

Ἀργή

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1905 σ.55#

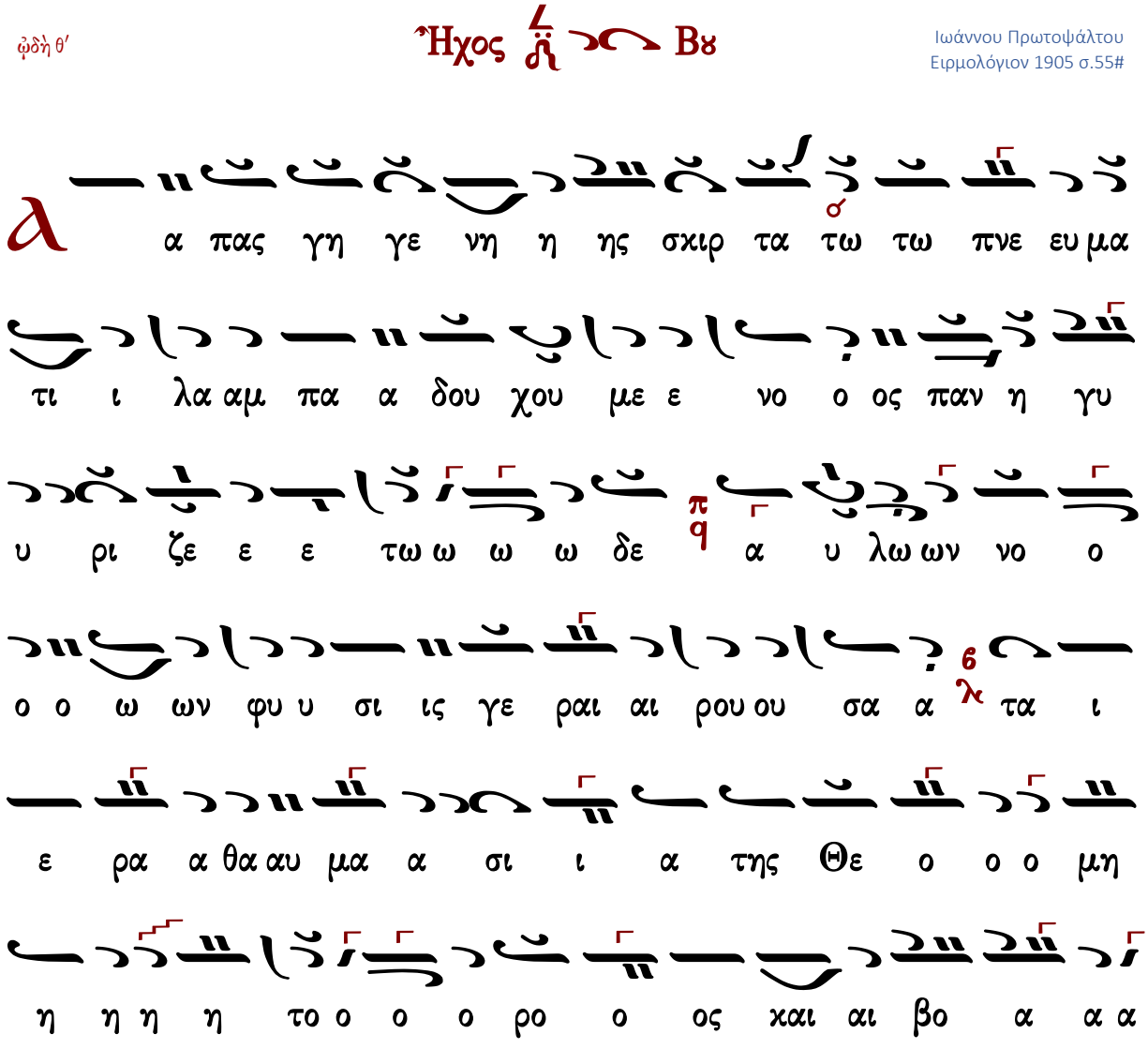

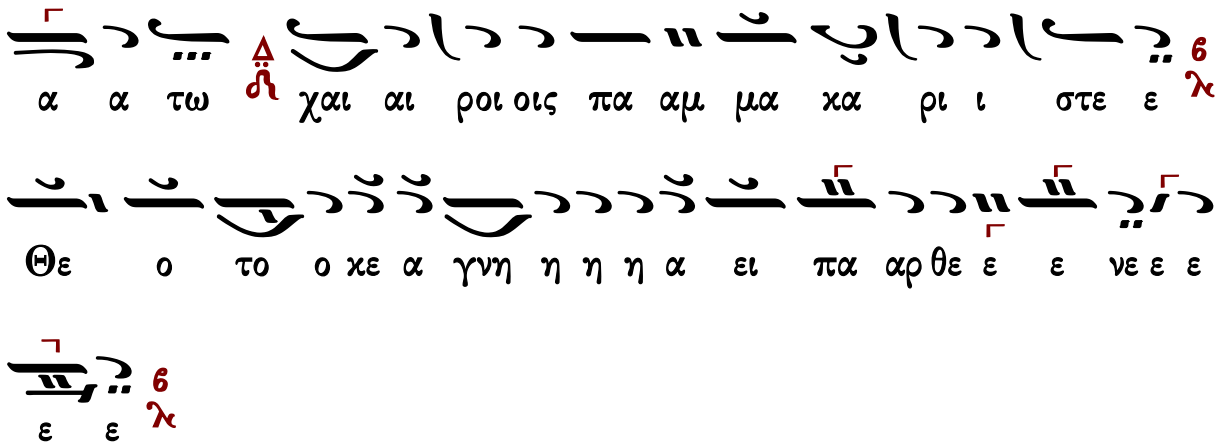

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.237/1936*

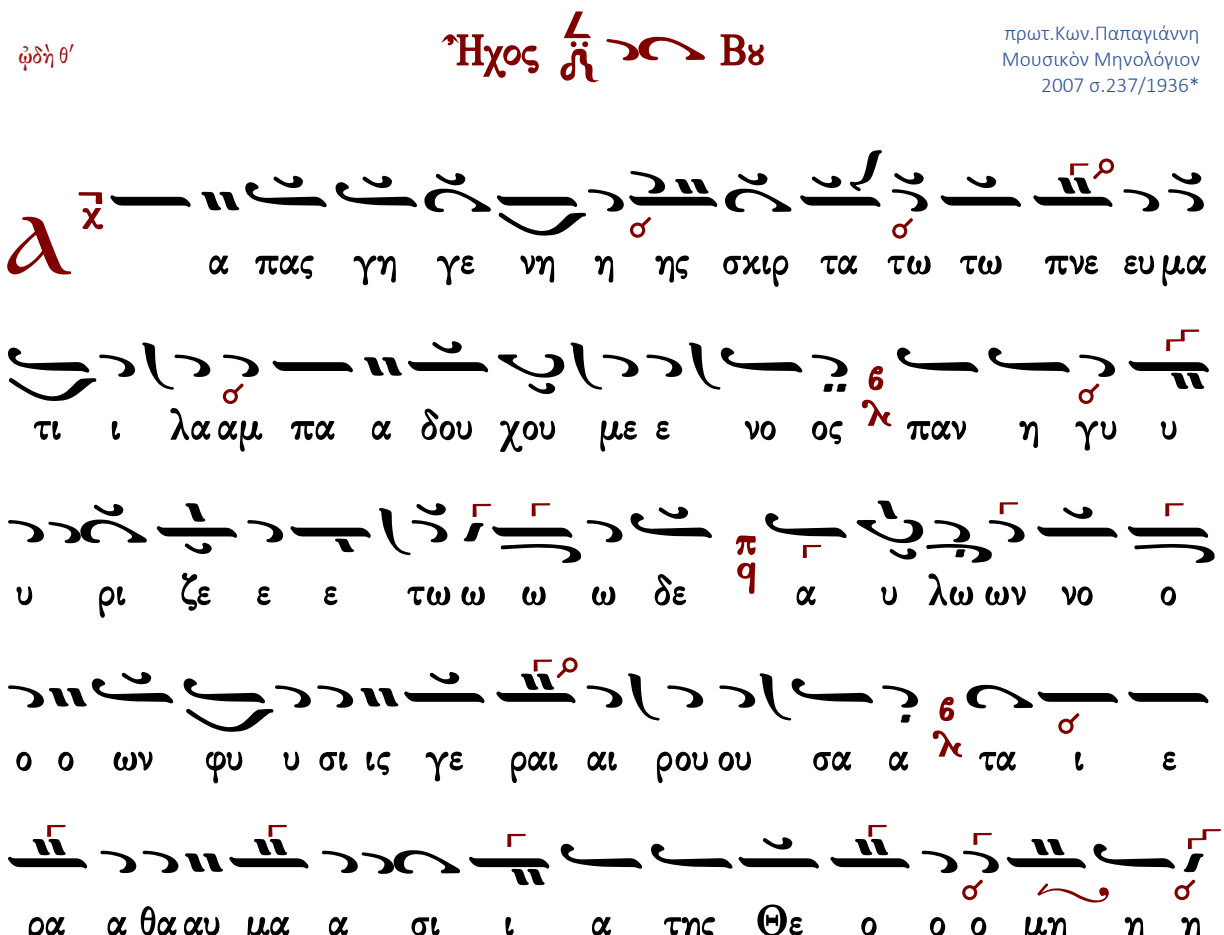

η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο α α α α α

τω χαι αι ροι οις πα αμ μα κα ρι ι στε ε Θε

ο το ο κε α γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

Ἦχος δ΄ Βου

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.510*

α πας γη η γε νη η ης σκιρ τα τω τω Πνε ευ

μα τι ι λα αμ πα α δου χου ου με ε νο ο ος παν η η

γυ υ υ ρι ζε ε ε τω ω ω ω δε α υ λω

ων Νο ο ο ο ων φυ υ υ υ σι ις γε ραι αι ρου ου

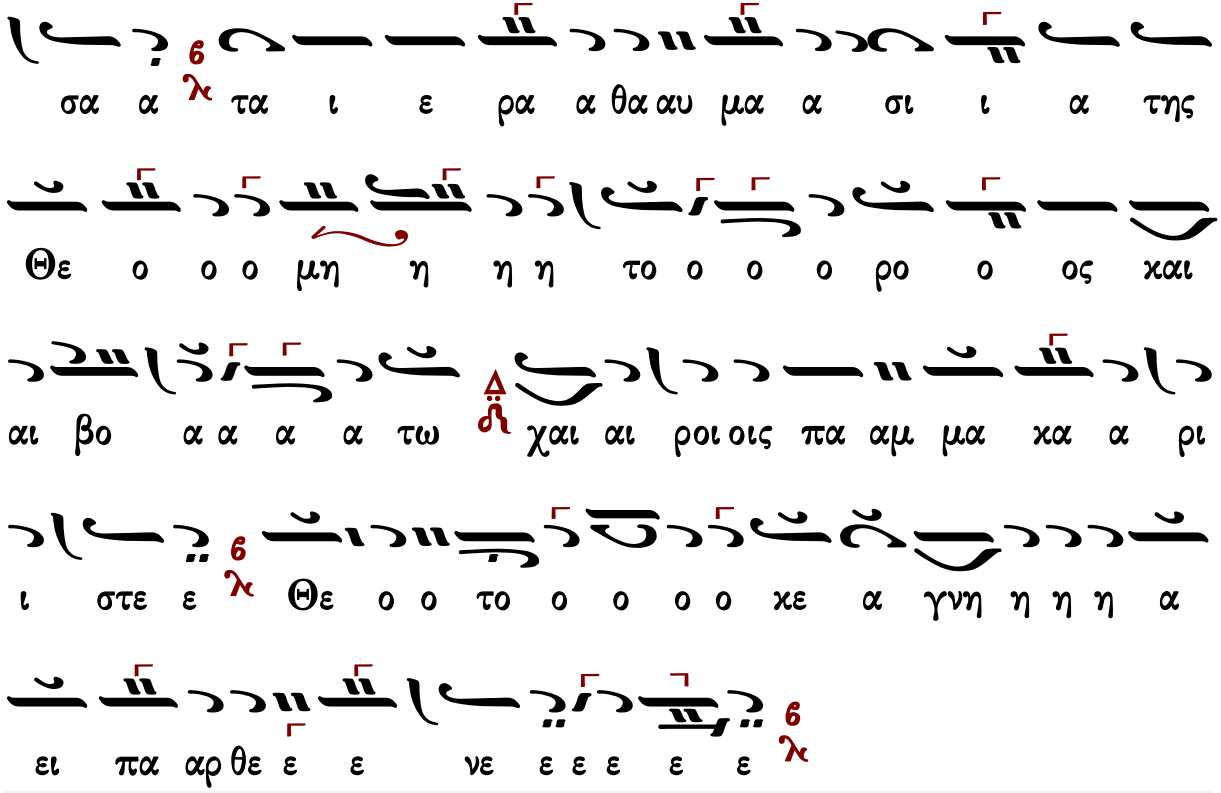

Ἐξαποστειλάριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἦχος Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.307/2006*

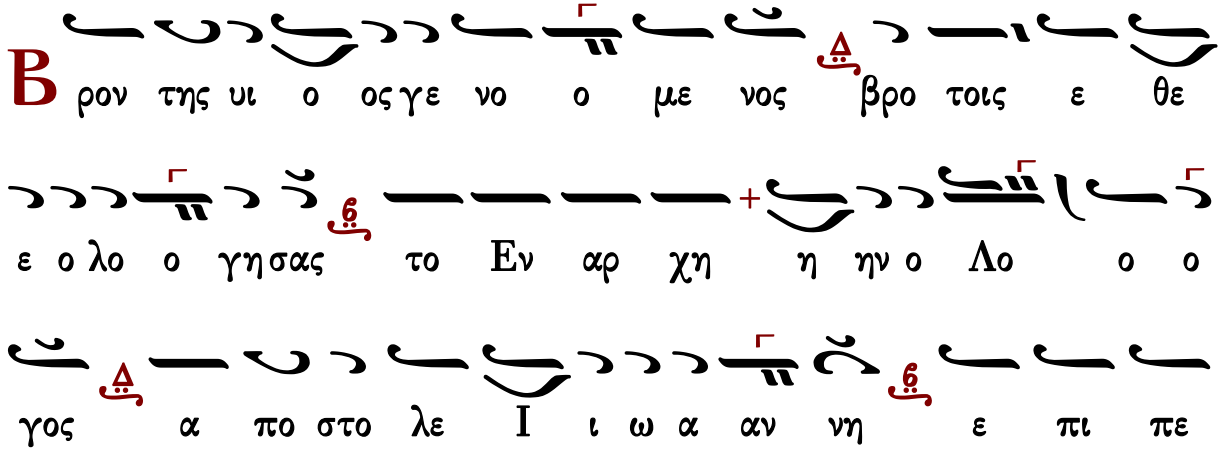

σω ων τω στη η θει γαρ πι στως τω του ου Δε σπο ο

του σου χα χει θεν α α ρυ σα α με νος θε ο λο

γι α ας τα ρει ει θρα την χτι σιν πα σα αν αρ δε ευ

εις

Σταυροθεοτοκίον

Σ ταυ ρω τω του ου Κυ ρι ι ου σου πα ρι στα

με ε νη πα αν α γνε συν μα θη τη τω ω παρ θε

ε ε νω γυ ναι ι δου ο ο υι ο ος σου α κη

κο α ας του πλα α σαν τος τω μα θη τη η ωσ α αυ

τως δε ι δου φη σι ιν η μη η τηρ σου μεθ ου σε

παν τε ες υ μνου ου μεν Θε ο γεν νη το ορ Παρ θε ε

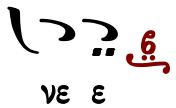

Θὶς τοὺς Αἶνους

Πασαπνοάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ἡ Νη

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.536*

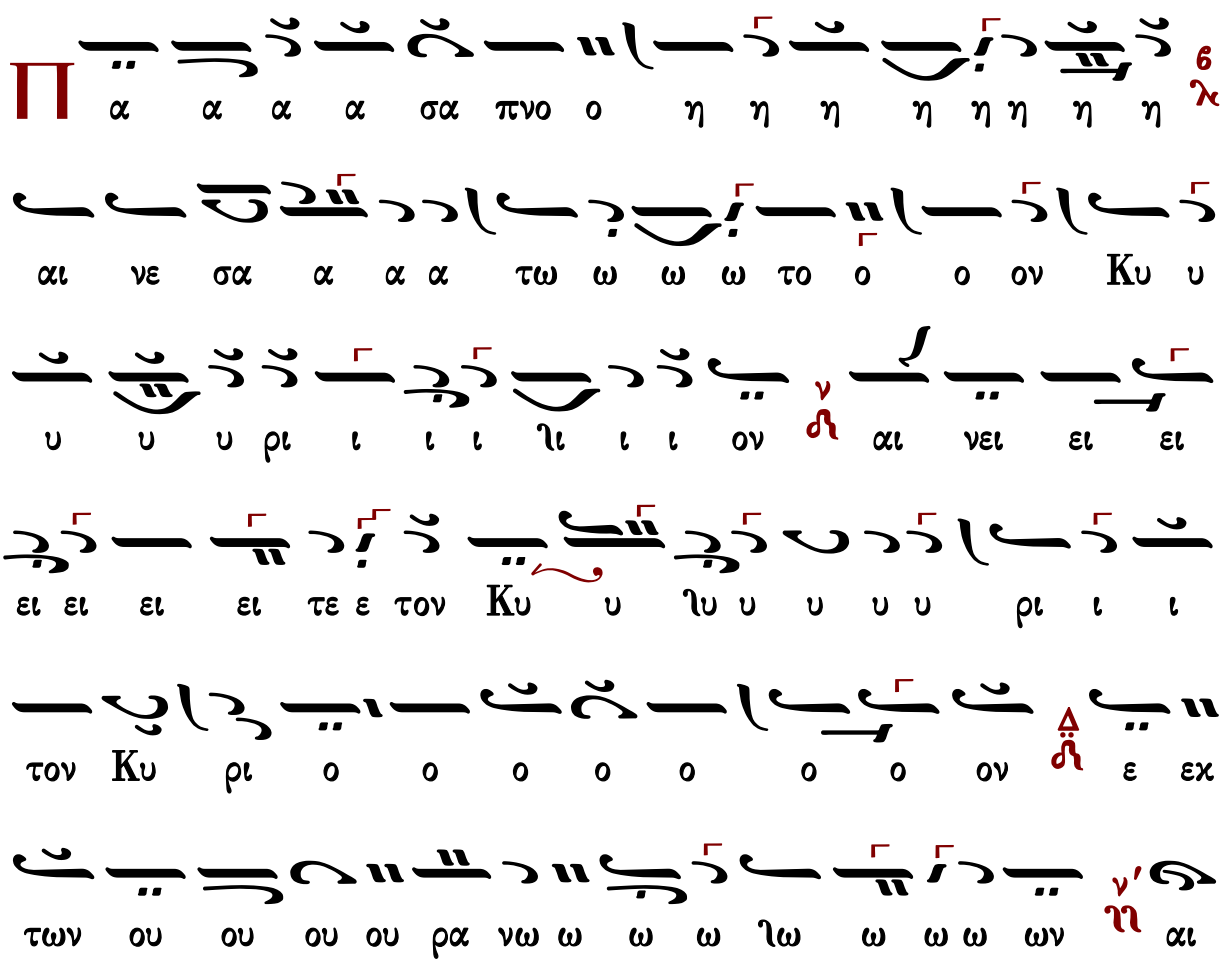

νει ει ει ει ει τε ε α α αυ το ο ον ε εν τοι
οις υ υ ψι ι ι ι ιι ι ι στοις σοι πρε ε ε ε ε ε
ε πει υ υ υ μνο ο ο ο ο ο ο ος τω ω ω
ω ω ω Θε ε ε ε ιε ε ε ω
ι νει ει ει ει ει τε αυ το ο ο ο ο ο
ο ον πα α α αντες οι οι οι οι οι α α α αγ γε
ε ε ε λοι οι οι οι οι α α α α ια α αυ του
αι νει ει ει ει ει ει τε ε ε ιε ε ε ε ε ε
α α α α α αυ το ο ο ο ο ο ο ο
ον πα σαι αι αι αι αι αι δυ να α α α α α μει ει

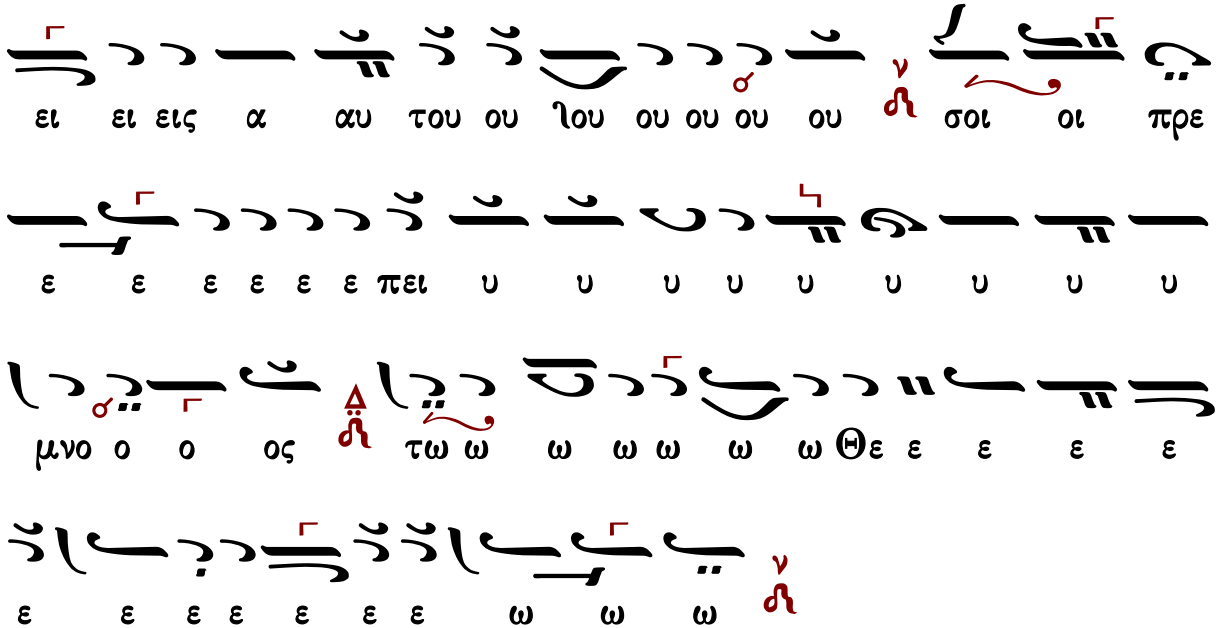

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π Νη

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.228*

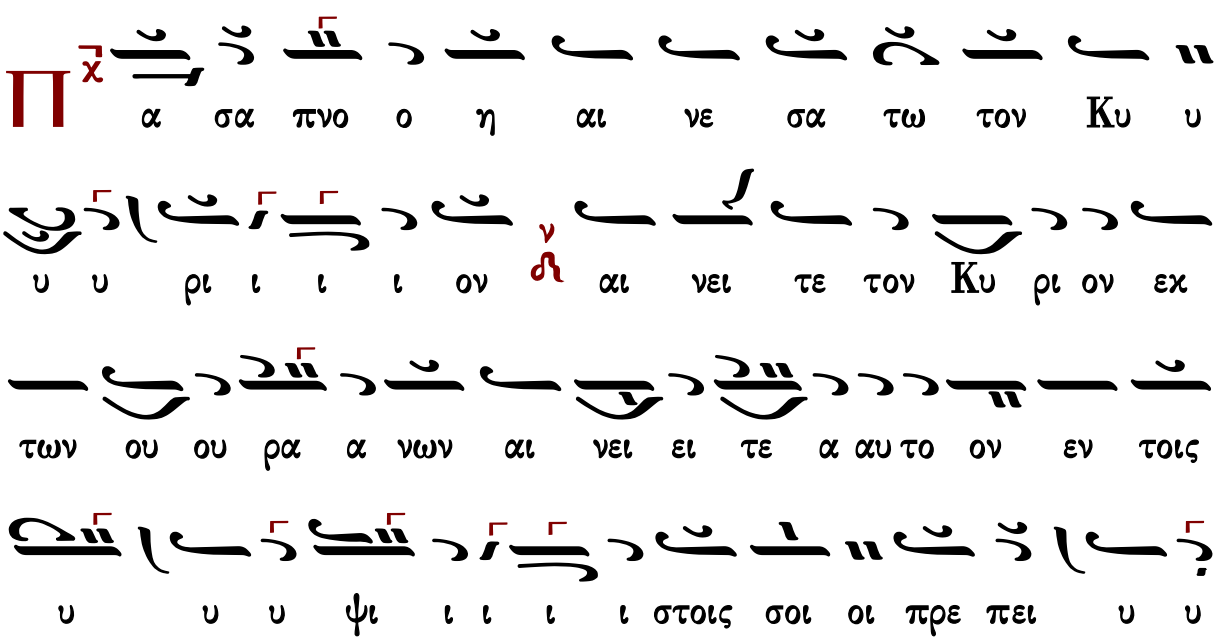

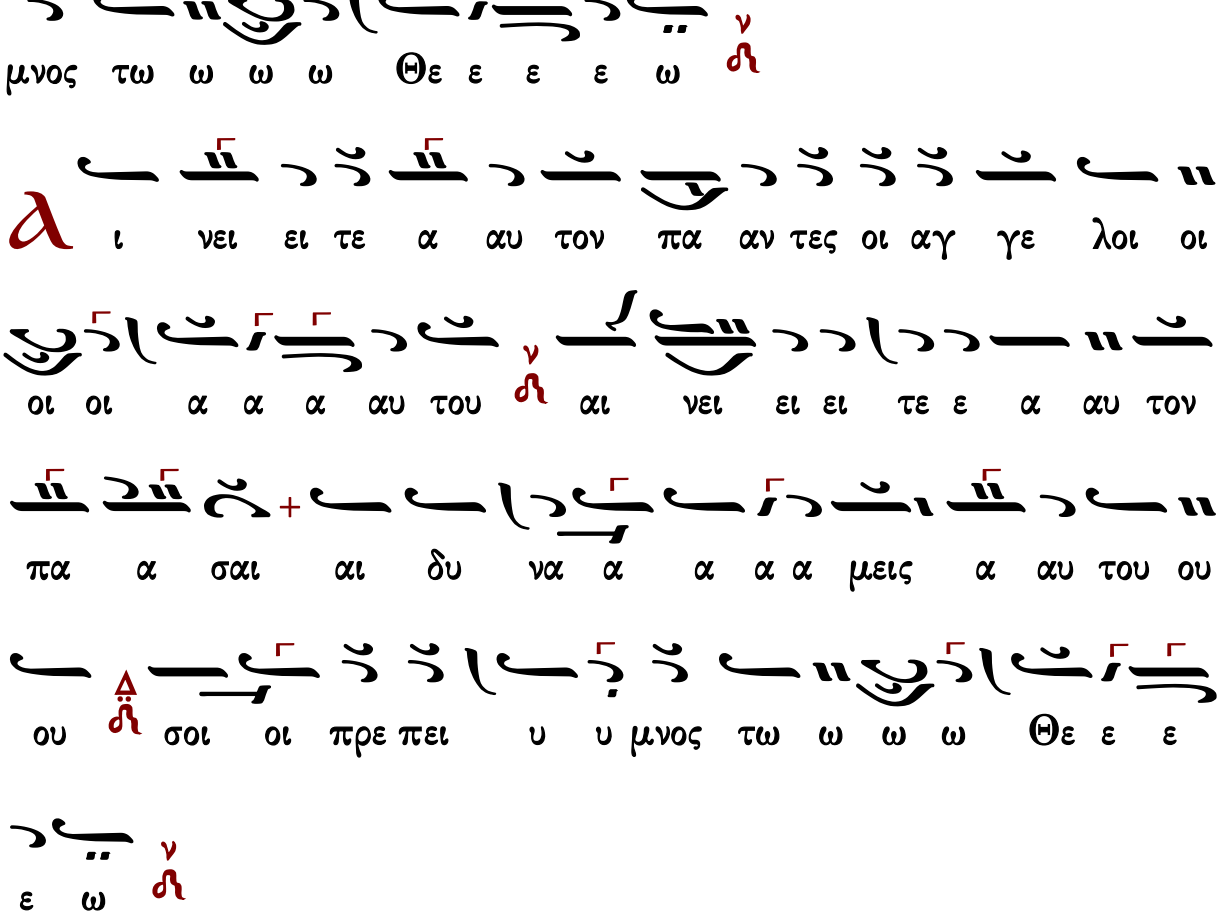
μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω
Α ι νει ει τε α αυ τον πα αν τες οι αγ γε λοι οι
οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε ε α αυ τον
πα α σαι αι δυ να α α α α μεις α αυ του ου
ου σοι οι πρε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε
ε ω

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.420#

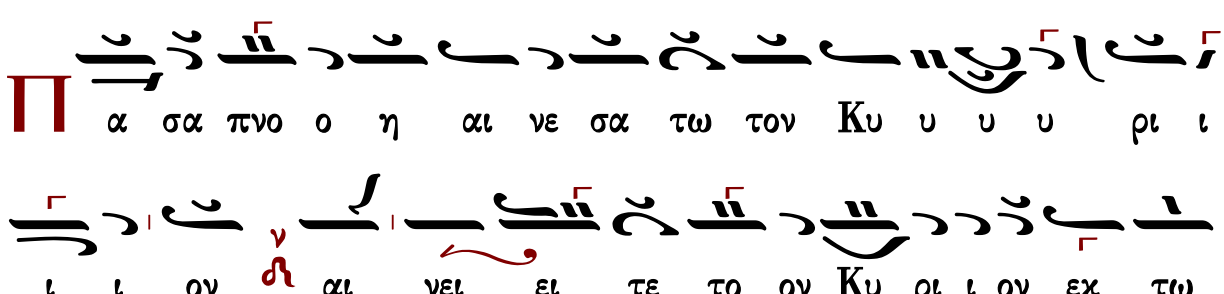
Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ ρι ι
ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ τω

ω ω ω ων ου ρα α νων ηι αι αι νει ει ει τε α αυ

τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω

α ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ γε

λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ

τον πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ του

ου σοι πρε πει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ἀ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.141*

Π α α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ον ν αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

τω ω ω ων ου ου ρα α νω ω ων 6 λ αι νει ει ει ει

τε ε ε α αυ το ο ον εν τοι οις υ υ υ ψι ι

ι ι στοις ν σοι πρε πει υ υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε

ε ε ω ν

α ι νει ει τε αυ τον 6 λ πα αν τες οι οι αγ γε λοι οι

οι οι α α α αυ του ν αι νει ει ει ει ει τε αυ

τον Δ πα α σαι αι δυ να α μεις αυ του ου ου Δ σοι

πρε πει υ υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ν

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.516*

Π α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον Κυ

υ υ ρι ι ι ι ον ν αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον

εκ τω ω ω ω ων ου ου ρα α α νω ων ν΄ αι

αι νει ει ει τε α αυ τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι

στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω ν

Α ι νει ει τε α αυ το ον πα α αν τες οι α αγ γε

λοι οι οι α α α αυ του ν αι νει ει ει ει ει τε α

αυ τον πα σαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

του σοι πρε πει υ υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος λ ἡ Νη

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.136*

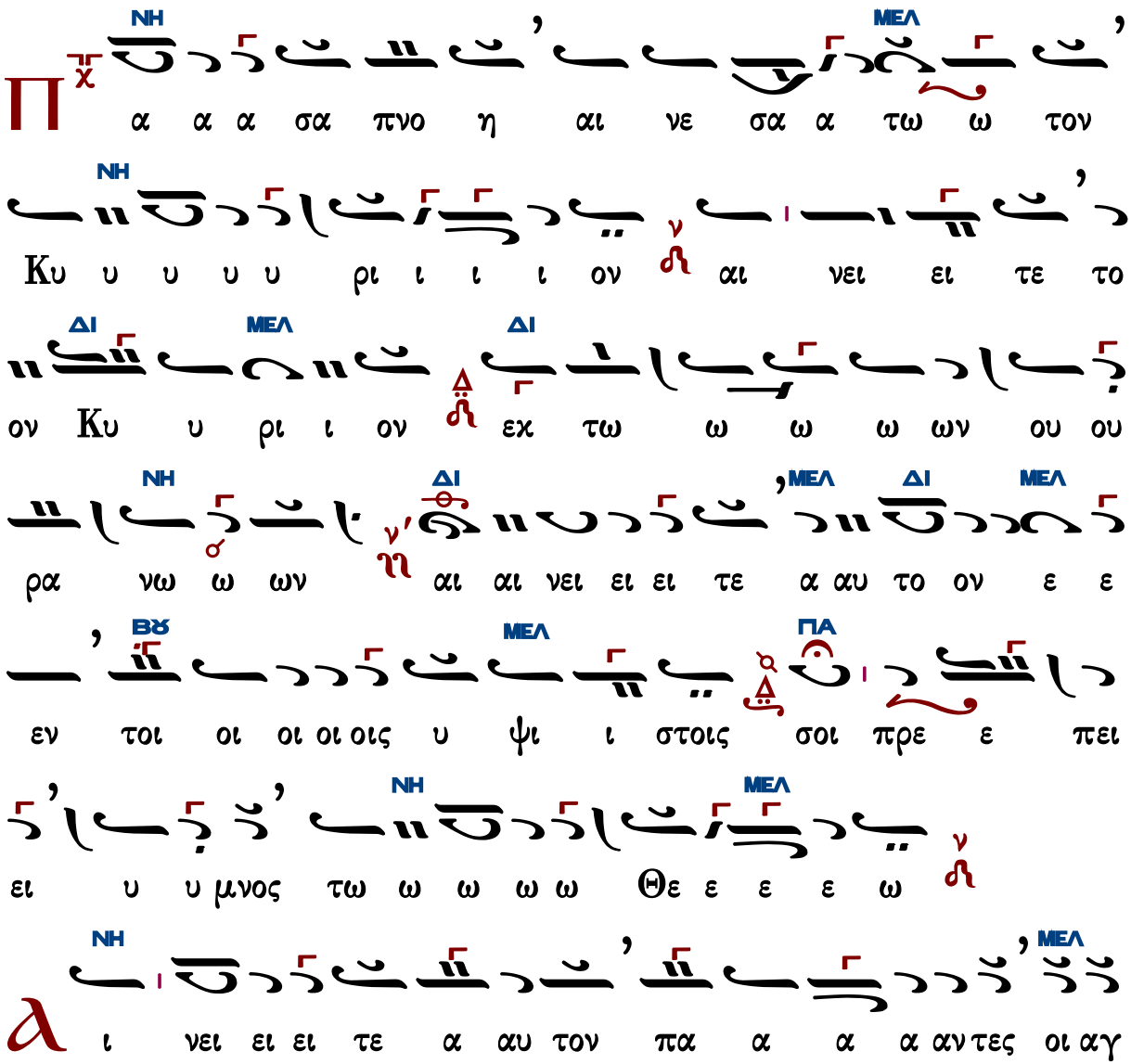

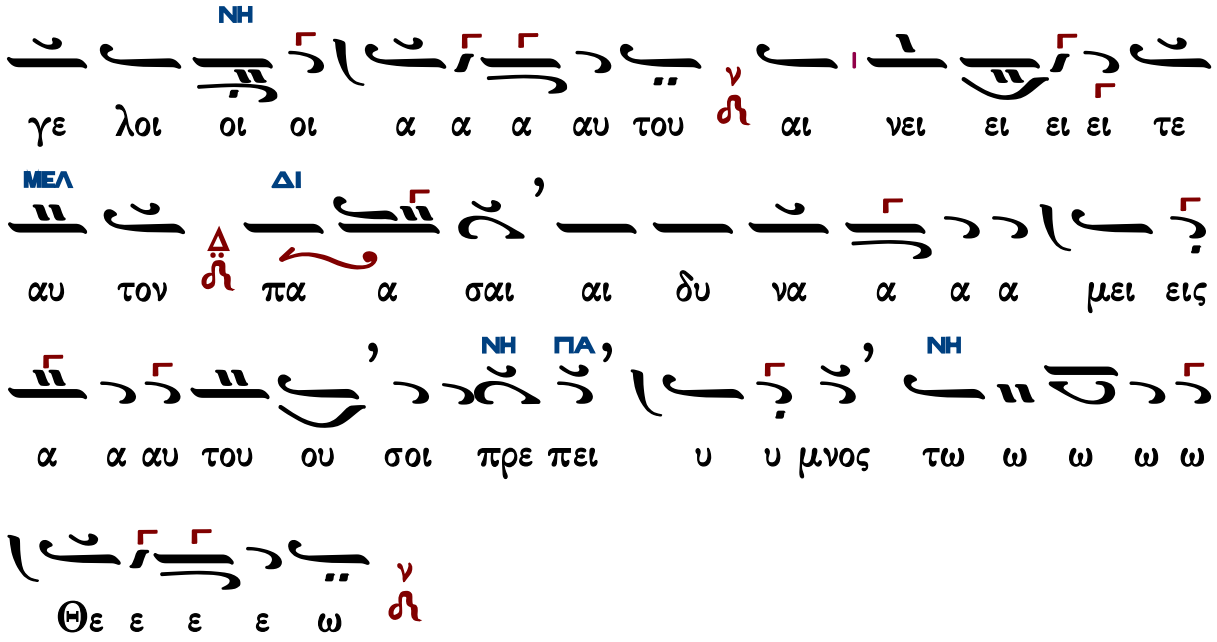

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.381/1248*

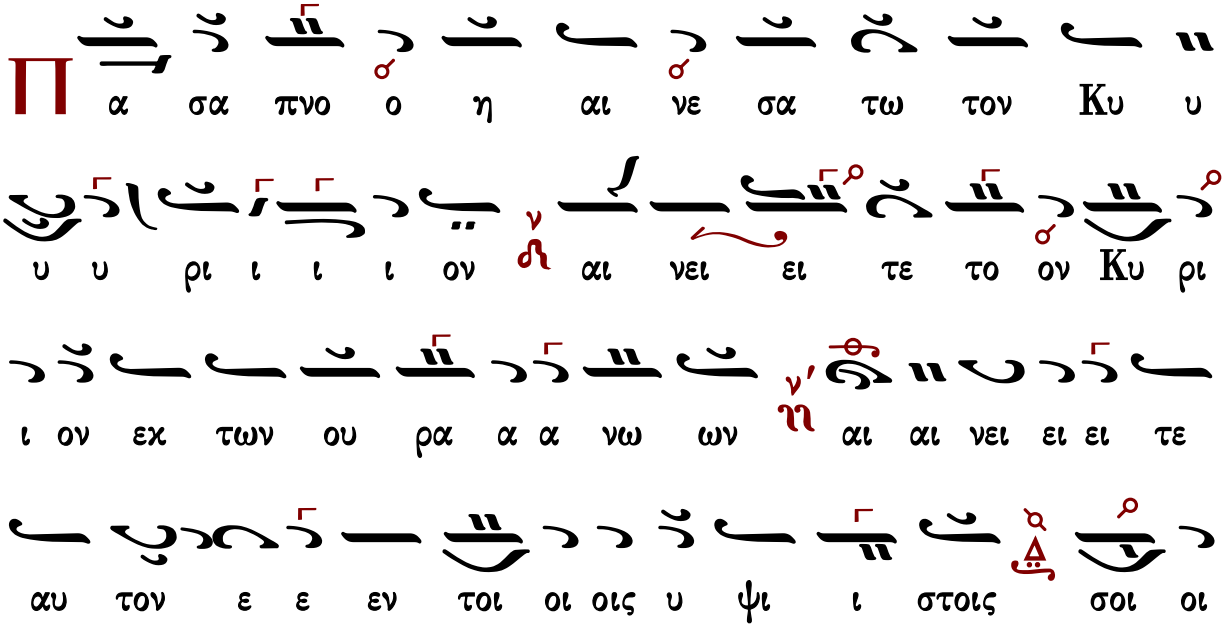

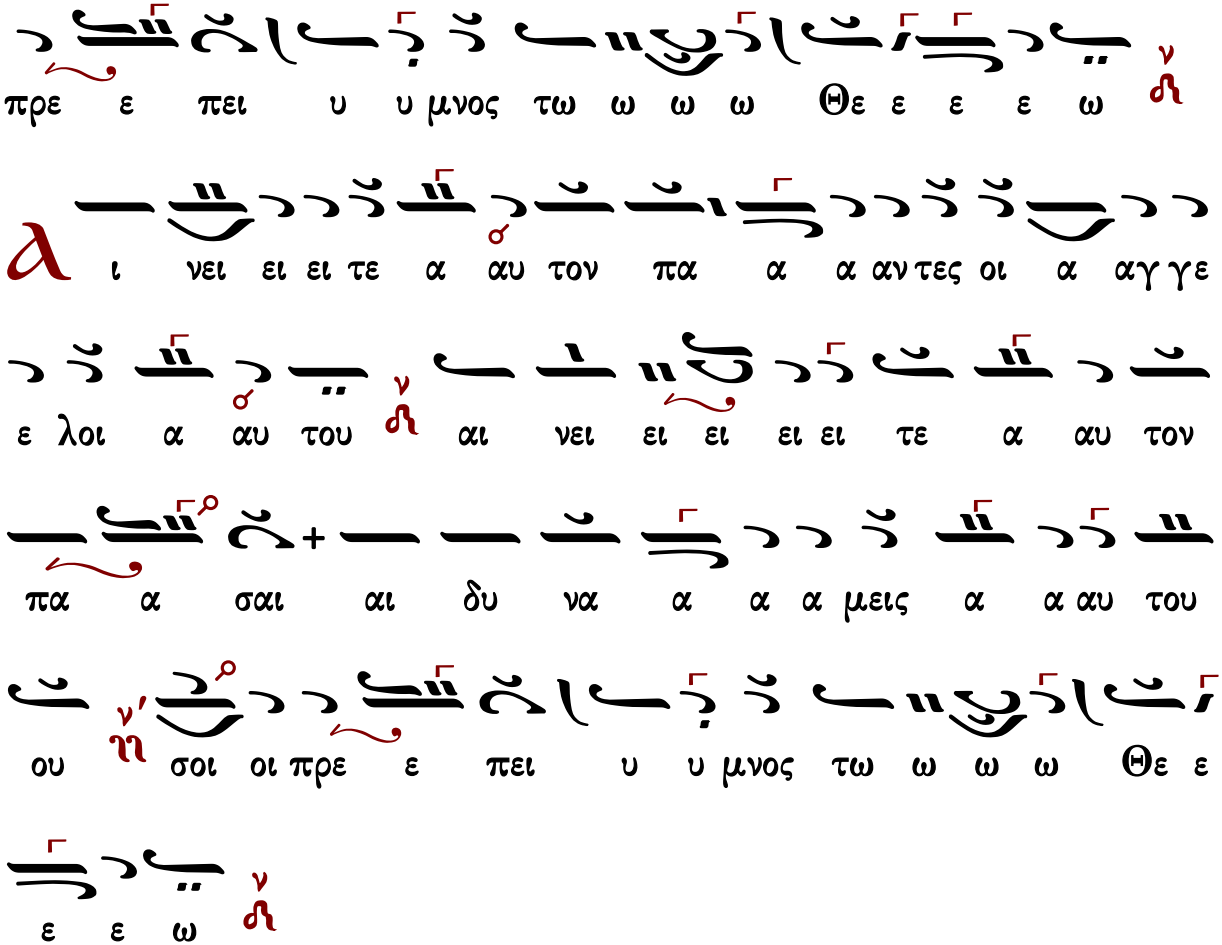
πρε ε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω
Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι α αγ γε
ε λοι α αυ του αι νει ει ει ει ει τε α αυ τον
πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ του
ου σοι οι πρε ε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε
ε ε ω

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος λ/π ἤ Νη

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.399*

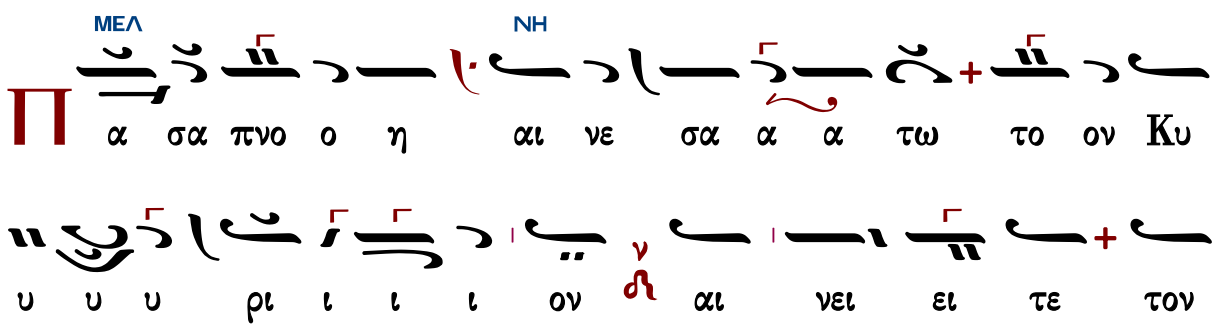

Π α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον Κυ
υ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει ει τε τον

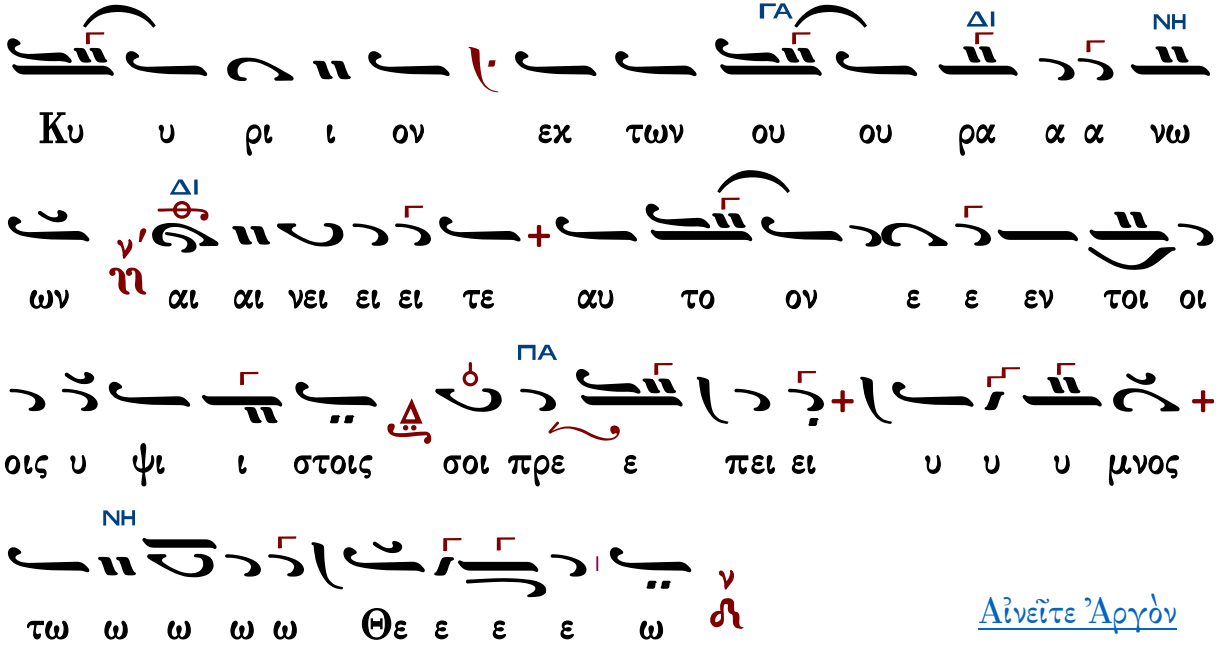

Αἰνεῖτε Ἀργὸν

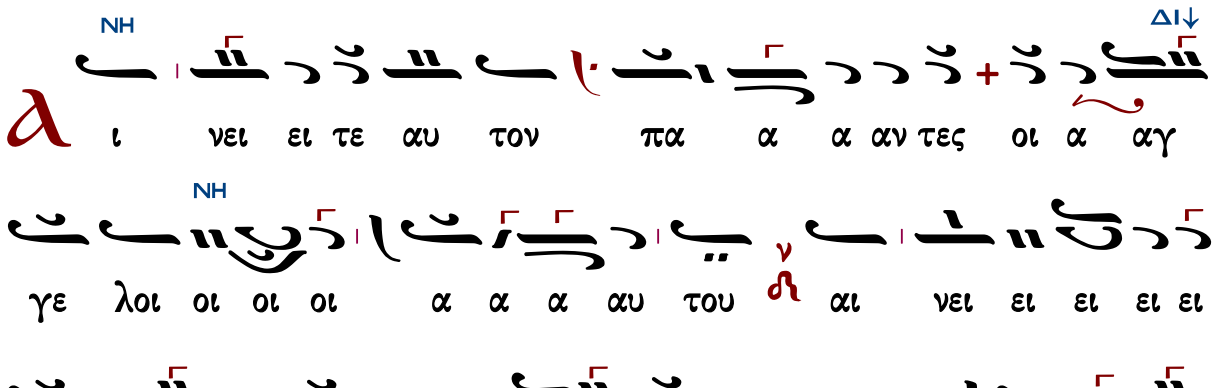

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος λ ἡ Νη

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.402*

ΝΗ
ΔΙ↓
ΝΗ
ι νει ει ει ει ει τε αυ το ο ο ο ο ο
ον πα α α αν τες οι οι οι οι οι α α α αγ γε ε
ε ε λοι οι οι οι οι οι α α α α ια α αυ του
ΔΙ
ΝΗ
αι νει ει ει ει ει τε ε ε ιε ε ε ε ε ε
α α α α α α αυ το ο ο ο ο ο ον
ΠΑ
ΝΗ
πα σαι αι αι αι αι αι δυ να α α α α α μει ει ει ει
εις α αυ του ου ου ιου ου ου ου ου σοι οι οι πρε ε ε
ε ε ε ε πει υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ μνο ο ο ος τω ω ω ω ω ω Θε ε ε
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ε ε ε ε ε ε ε υ μνος τω ω Θε ε ε

Στιχολογία

Ἦχος λ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.381/1248*

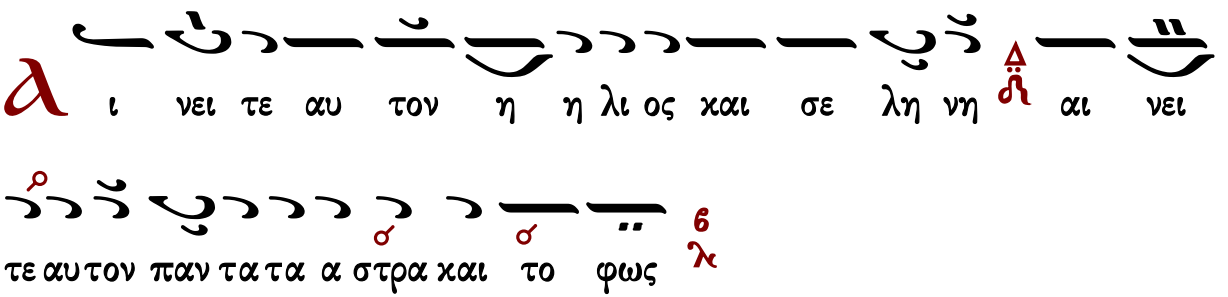

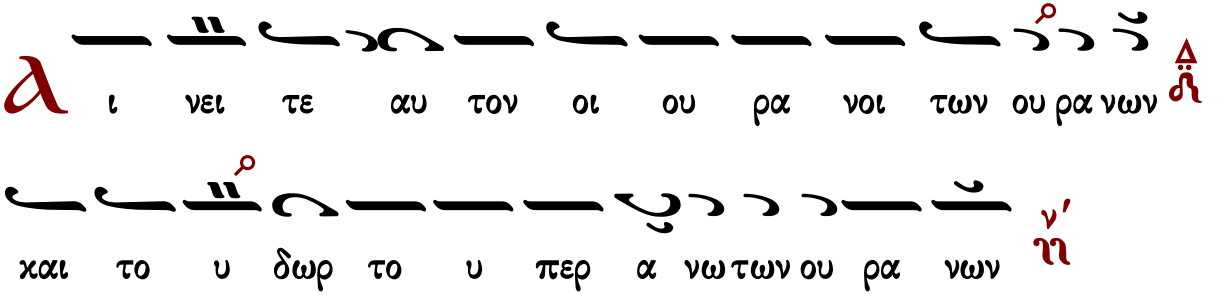

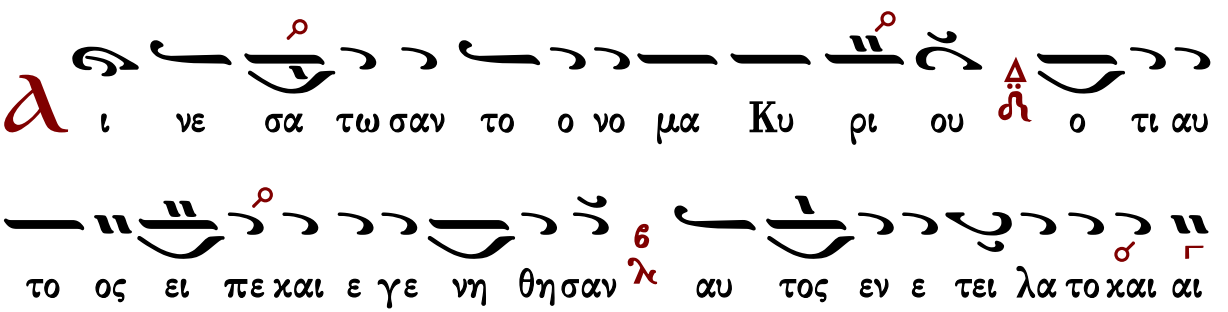

Є στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι

ω να του αι ω νος προσ τα γμα ε θε το και ου πα ρε λευ σε

ται

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και πα σαι

α βυσ σοι

Π υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λο ος πνευ μα κα ται γι δος

τα ποι ου ουν τα τον λο γον αυ του

Τ α ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο

ο ρα και πα σαι κε δροι

Τ α θη ρι α και παν τα α τα κτη η η νη ερ πε τα

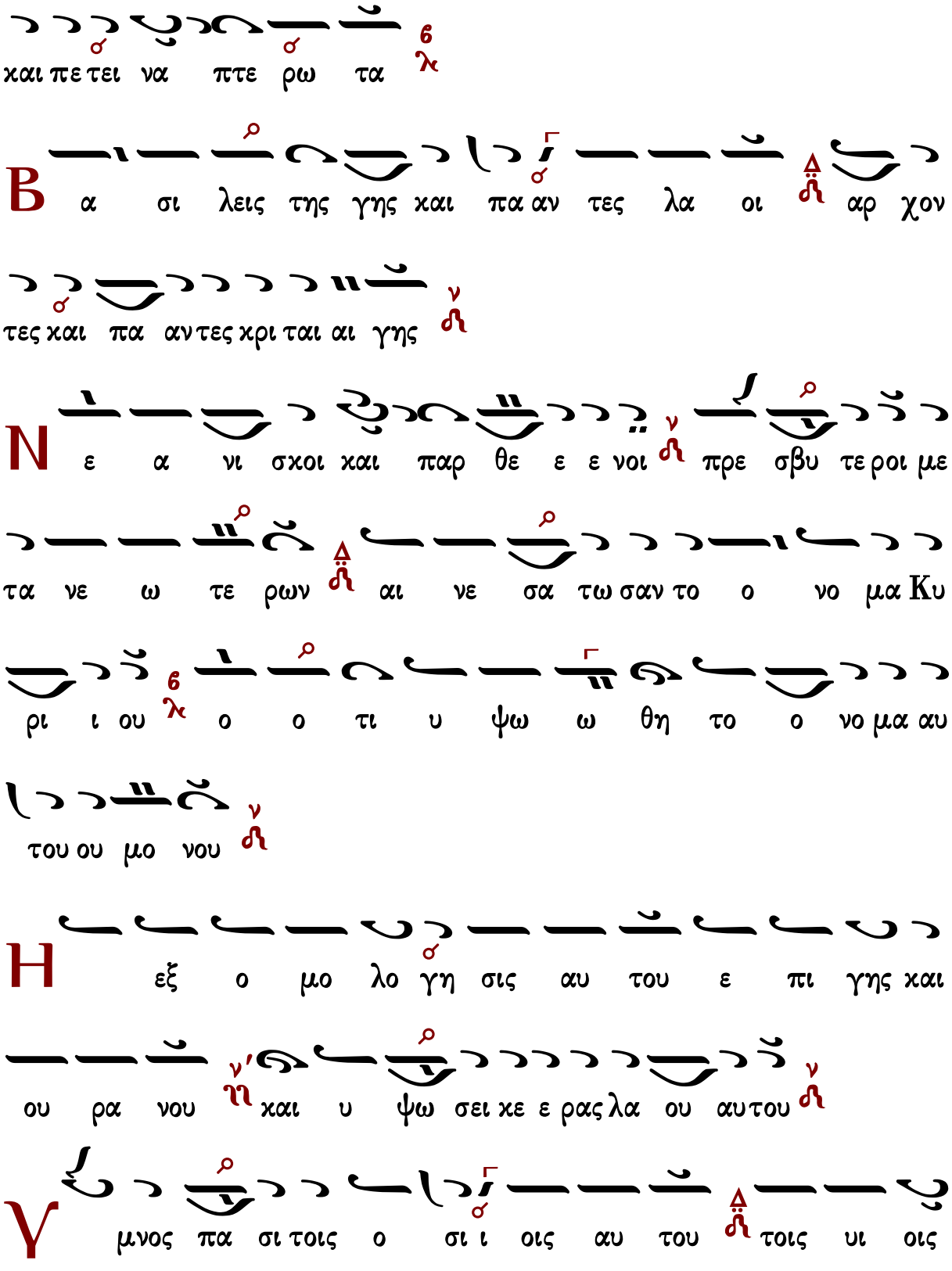
χαι πε τει να πτε ρω τα
Β α σι λεις της γης χαι πα αν τες λα οι αρ χον
τες χαι πα αν τες χρι ται αι γης
Ν ε α νι σχοι χαι παρ θε ε ε νοι πρε σβυ τε ροι με
τα νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ
ρι ι ου ο ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ
του ου μο νου
Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης χαι
ου ρα νου χαι υ ψω σει χε ε ρας λα ου αυτου
Υ μνος πα σι τοις ο σι ι οις αυ του τοις υι οις

Ισραηλ λα ω εγ γι ζον τι αυ τω

α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε σις

αυτου εν εκ κλη σι ι α ο σι ων

ε υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι

αυ τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα α σι λει αυτων

α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο

ρω εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω σαν

αυτω

ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του

και υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α
Κ αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ξη και α γαλ
λι α σο ον ται ε πι των κοι τω ων α αυ των
Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ
των και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν α αυ των
Τ ου ποι η η σαι εκ δι ι κη σιν εν τοις ε θνε
σιν ε λε γμους εν τοις λα οις
Τ ου δη σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε δαις και τους
εν δο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη ραις
Τ ου ποι η σαι εν αυ τοι οις κρι μα εγ γρα πτον δο

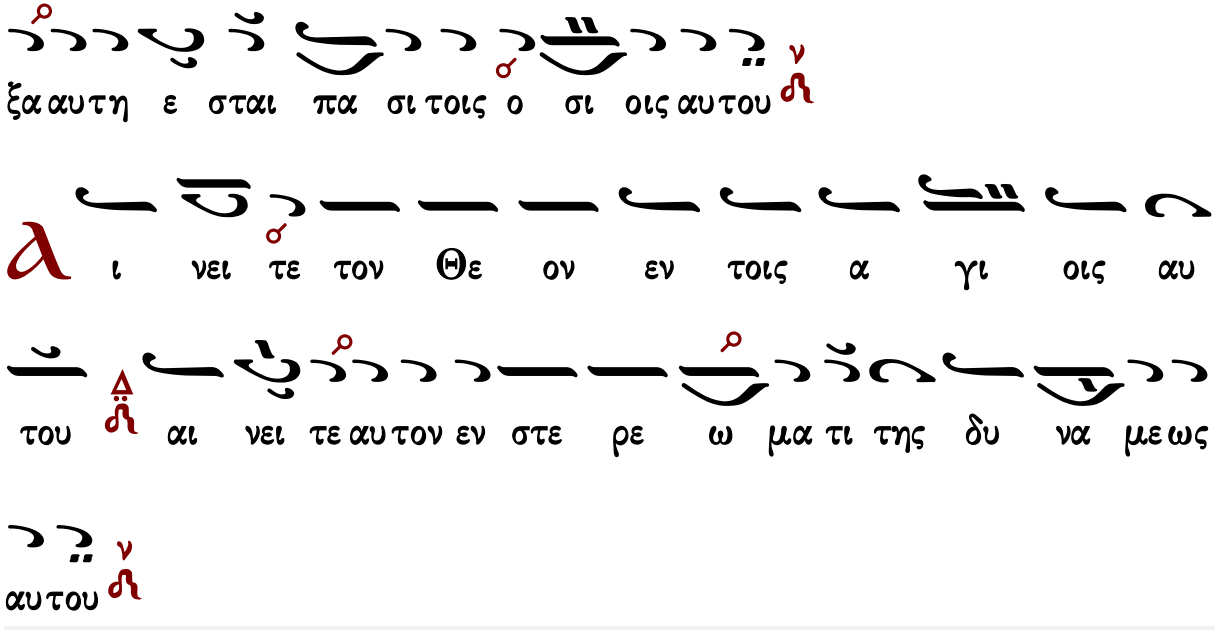
ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οις αυ του
Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ
του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως
αυ του

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Στιχηρὰ | Λουκᾶς Λουκᾶ

Προσόμοια Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἦχος λ π Νη

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.18*

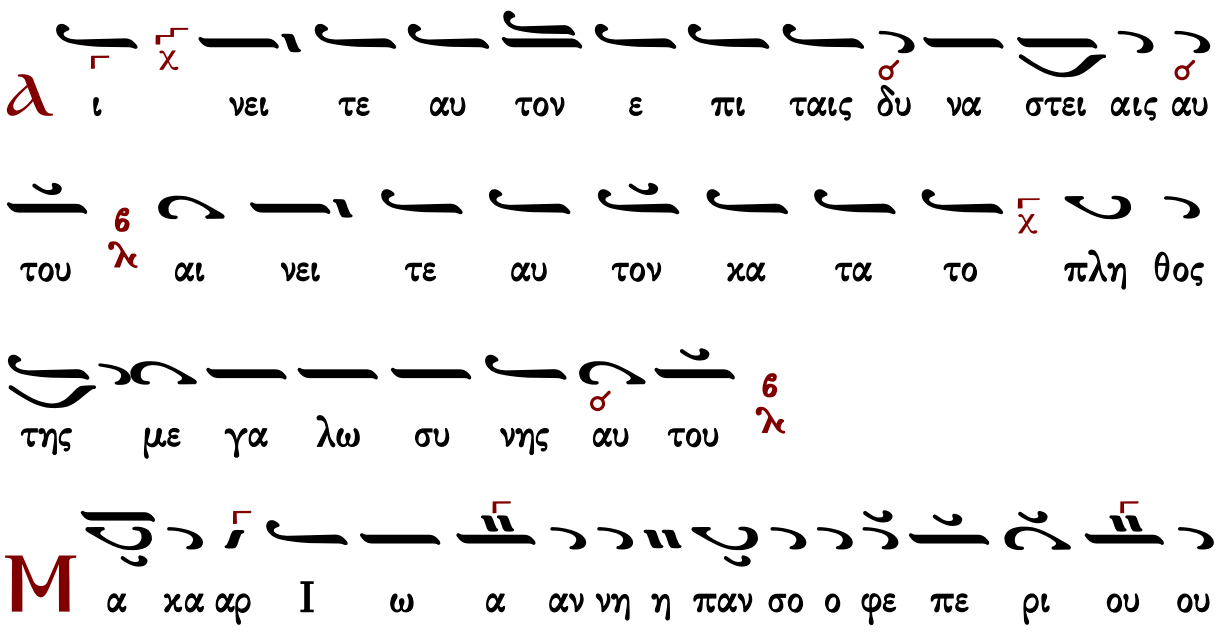
Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
της με γα λω συ νης αυ του
Μ α κα αρ Ι ω α αν νη η παν σο ο φε πε ρι ου ου

σι ι α α θε ερ μη τη ης Χρι στου ου ου α

γα α πη σε ε ω ως πλε ον πα αν των πε φη νας μα

θη των α γα α πω ω ω με ε ε ε νος τω πα αν

τε ε πο πτη η λο ο γω ω και χρι ι νο ο ον τι δι

και οι οις πα σα αν τη ην οι οι κου με νη ην ζυ υ υ

γοις τη η ης κα α θα α ρο τη η η τος και α

γνει ας καλ λε ε σι ι κα ταυ γα σθει ει ει εις σω μα και

δι α νοι α αν θε ο ο μα κα α ρι ι στε

ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος

αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι

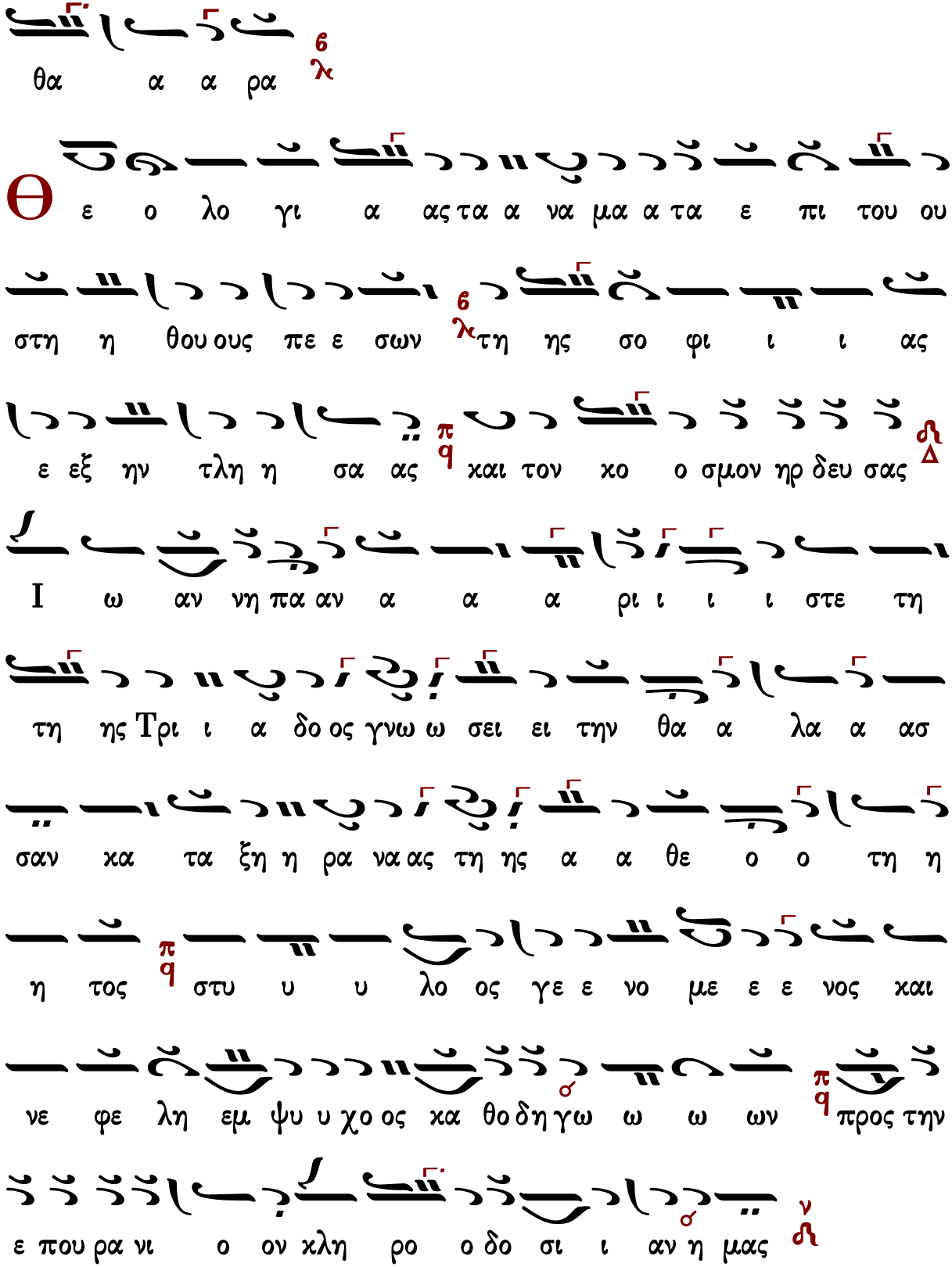
θα α α ρα
Θ ε ο λο γι α ας τα α να μα α τα ε πι του ου
στη η θου ους πε ε σων τη ης σο φι ι ι ας
ε εξ ην τλη η σα ας και τον χο ο σμον ηρ δευ σας
Ι ω αν νη πα αν α α α ρι ι ι ι στε τη
τη ης Τρι ι α δο ος γνω ω σει ει την θα α λα α ασ
σαν κα τα ξη η ρα να ας τη ης α α θε ο ο τη η
η τος στυ υ υ λο ος γε ε νο με ε ε νος και
νε φε λη εμ ψυ υ χο ος κα θο δη γω ω ω ων προς την
ε που ρα νι ο ον κλη ρο ο δο σι ι αν η μας

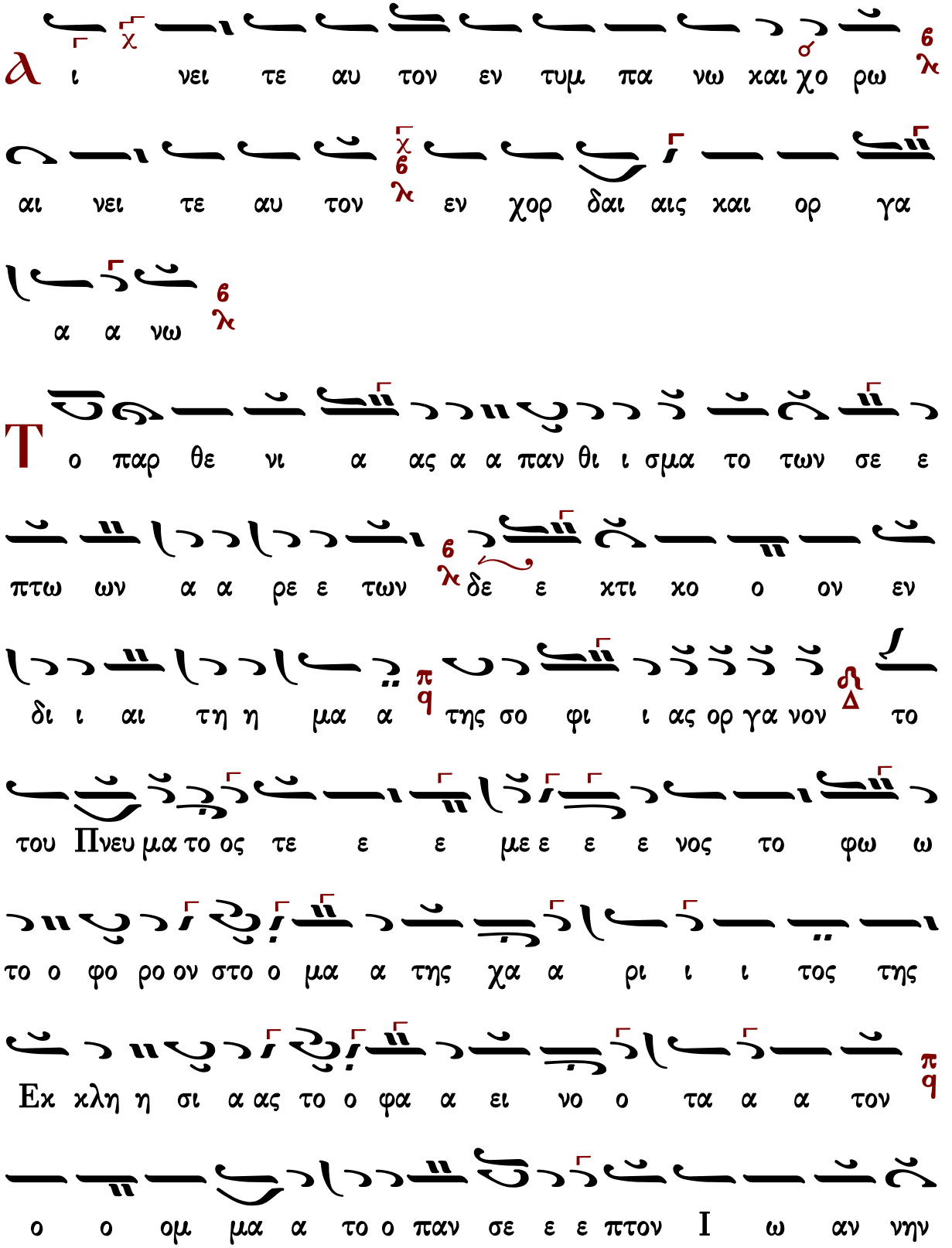
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις χαι ορ γα
α α νω
ο παρ θε νι α ας α α παν θι ι σμα το των σε ε
πτω ων α α ρε ε των δε ε χτι χο ο ον εν
δι ι αι τη η μα α της σο φι ι ας ορ γα νον το
του Πνευ μα το ος τε ε ε με ε ε ε νος το φω ω
το ο φο ρο ον στο ο μα α της χα α ρι ι ι τος της
Εκ κλη η σι α ας το ο φα α ει νο ο τα α α τον
ο ο ομ μα α το ο παν σε ε ε πτον Ι ω αν νην

α σμα α σι ιν πνευ μα τι χοι οι οι οις νυν αν ευ φη μη σω

με εν ως υ υ πη ρε ε την Χρι στου

α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου

πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

θ υ α αγ γε λι στα α θε ε σπε σι ι ε των α γα α

θω ων τη ην πη η γην βα α σι λει ει ει αν

α α σα λε ευ το ον και ζω η η αι ω νι ον και χα

ραν αν ε ε χλα α α λη η η η τον και θε ε ω ω

ρι α ας θει ει α ας α πο ο λα α αυ σιν και πλου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.53/808*

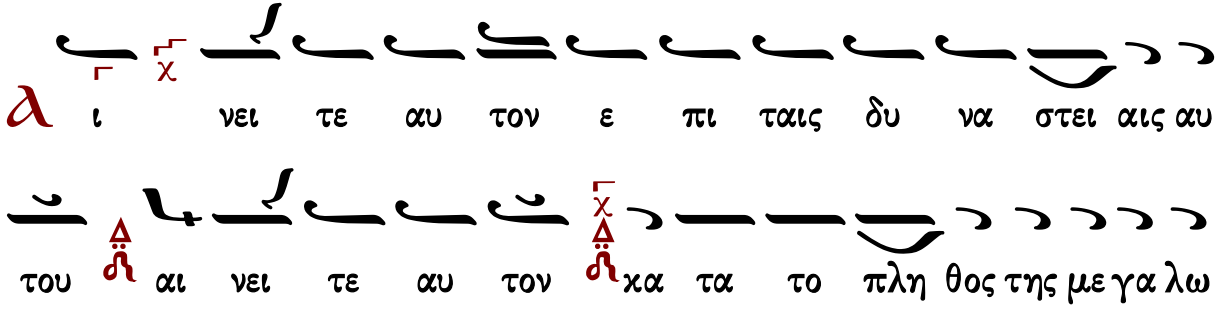

α θερ μη της Χρι στου α γα πη σε ως πλε ον παν των

πε φη νας μα θη των α γα πω με νος τω παν τε πο

πτη Λο ο γω και κρι νον τι δι και οις πα α σαν την οι

κου με ε νην ζυ γοις της κα θα ρο τη η τος και α

γνει ας καλ λε σι κα ταυ γα σθεις σω μα και δι α νοι αν θε

ο μα κα α ρι ι στε

λ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα

Θ ε ο λο γι ας τα να μα τα ε πι του στη

θους πε σων της σο φι ας εξ ην τλη σας και τον

κο σμον ηρ δευ σας Ι ω αν νη παν α ρι στε τη της

Τρι α δος γνω ω σει την θα λασ σαν κα τα ξη ρα α νας

της α θε ο τη τος στυ υ υ λος γε νο με νος και νε

φε λη εμ ψυ χος κα θο δη γων προς την ε που ρα

νι ον κλη ρο δο σι ι αν η μας

α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα α νω

Το παρ θε νι ας α παν θι σμα το των σε πτων

α ρε των δε κτι κον κα τα γω γι ον της σο

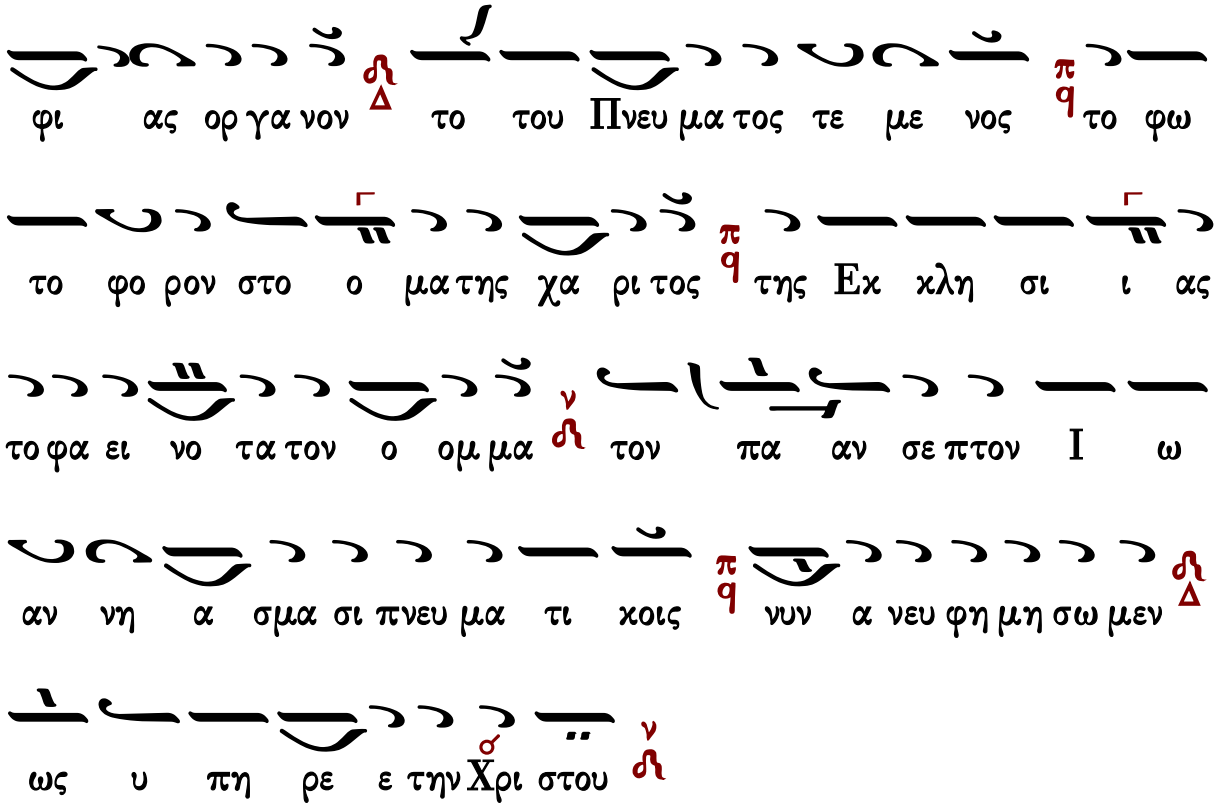

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.310/2008*

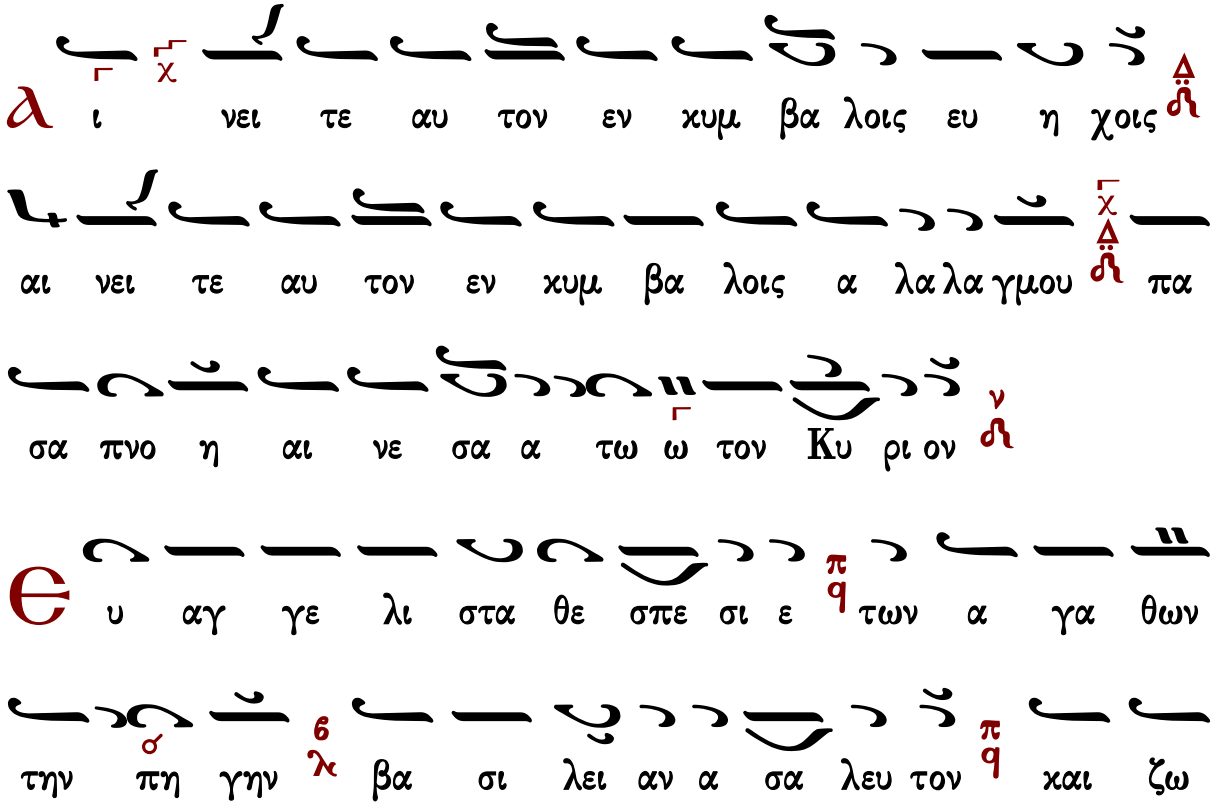

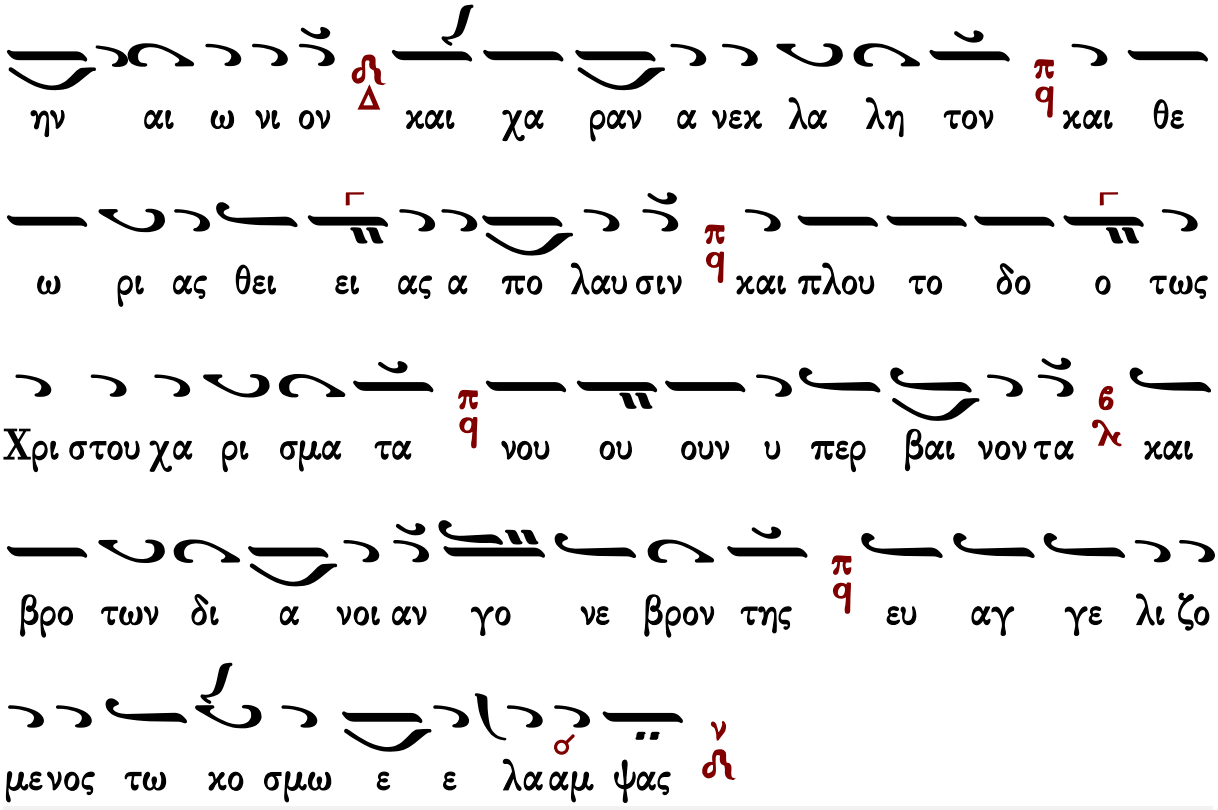

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ ἡ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.40*

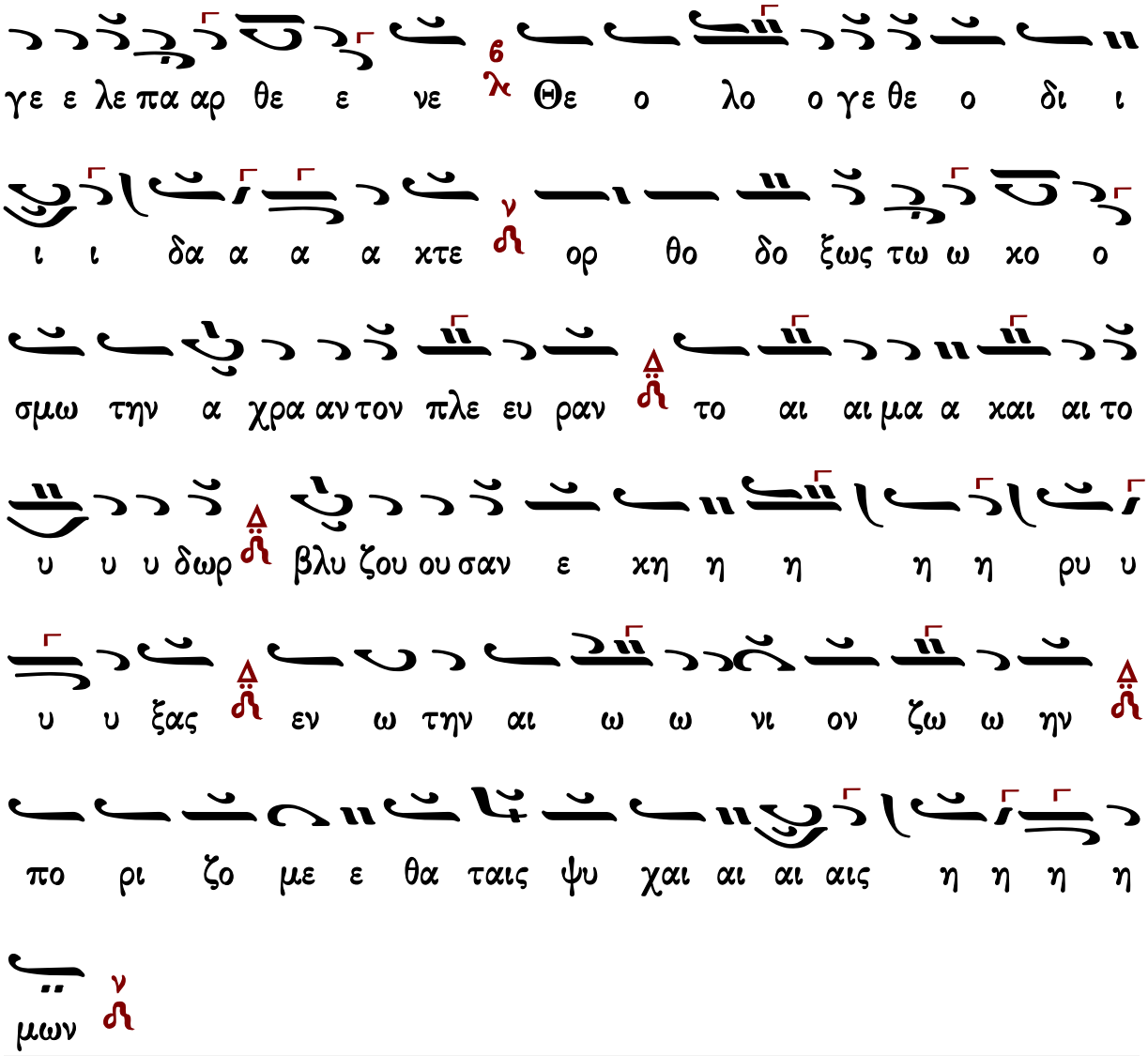
γε ε λε πα αρ θε ε νε Θε ο λο ο γε θε ο δι ι
ι ι δα α α α κτε ορ θο δο ξως τω ω κο ο
σμω την α χρα αν τον πλε ευ ραν το αι αι μα α και αι το
υ υ υ δωρ βλυ ζου ου σαν ε κη η η η η ρυ υ
υ υ ξας εν ω την αι ω ω νι ον ζω ω ην
πο ρι ζο με ε θα ταις ψυ χαι αι αι αις η η η η
μων

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Θεοτοκίον Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π Νη

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.85*

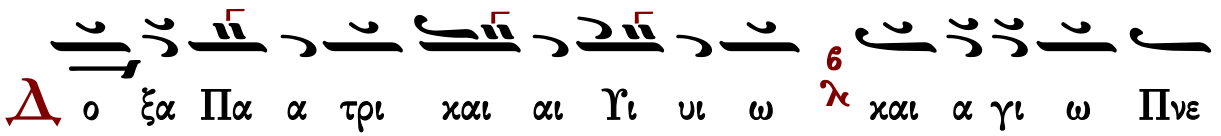
Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι
υ αγ γε λι στα Ι ω ω α α αν νη η ισ
αγ γε ε λε Πα αρ θε ε ε νε Θε ο λο γε θε ο δι
ι ι ι ι δα α α α κτε ορ θο δο ξως τω ω
κο ο ο σμω ω ω την α χρα αν τον πλε ευ ρα α α
αν το αι αι μα α και αι το υ υ
υ υ υ υ δω ωρ βλυ ζου ου σαν ε κη η η
η η ρυ υ υ υ ξας εν ω την αι ω νι
ον ζω ω ην πο ρι ζο με ε θα ταις ψυ χαι αι αι
αι αις η η η η μων

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.107*

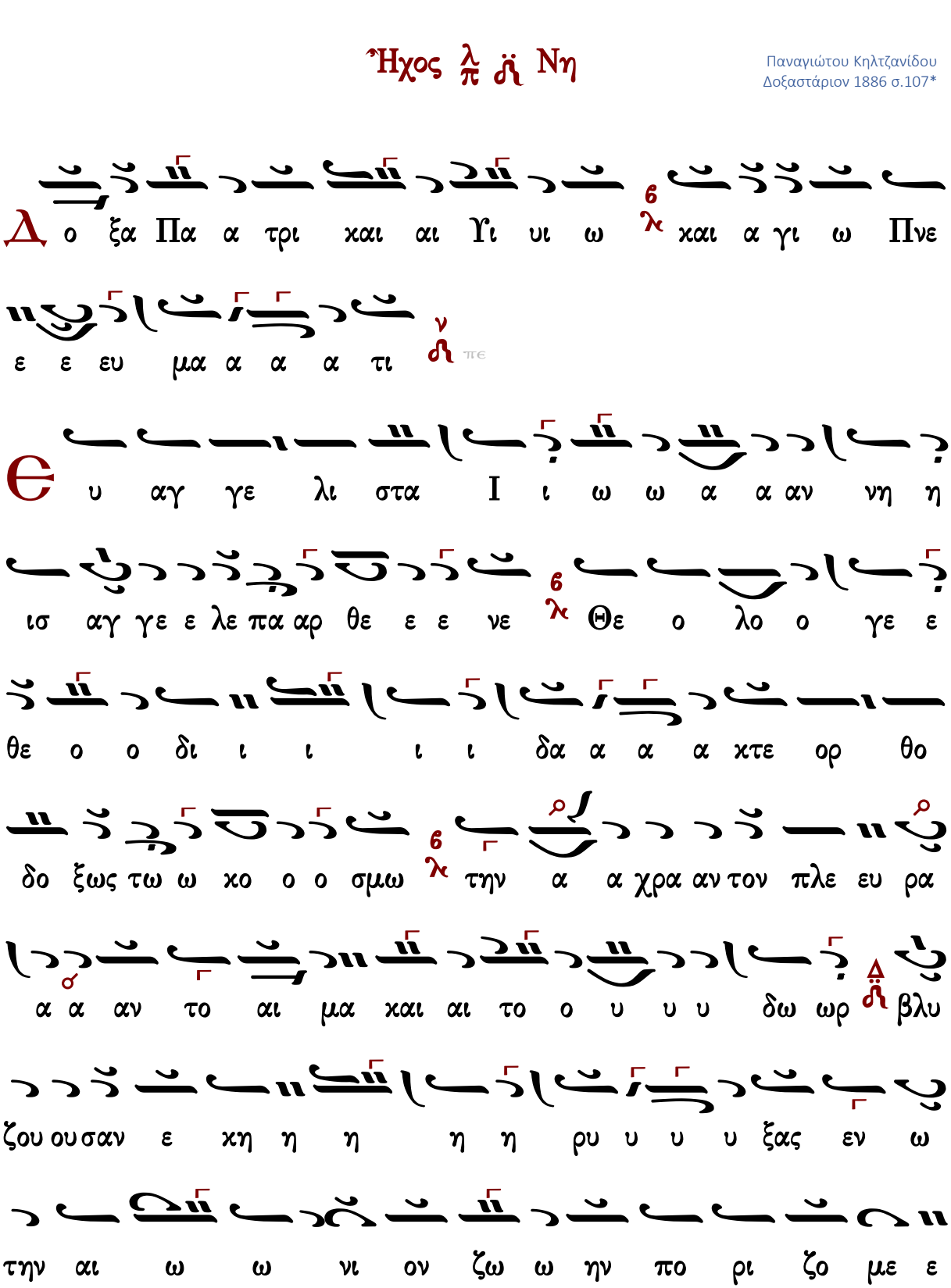

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω ϐ λ και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι ν ⲛ̈ πε

Ε υ αγ γε λι στα Ι ι ω ω α α αν νη η

ισ αγ γε ε λε πα αρ θε ε ε νε ϐ λ Θε ο λο ο γε ε

θε ο ο δι ι ι ι ι δα α α α κτε ορ θο

δο ξως τω ω κο ο ο σμω ϐ λ την α α χρα αν τον πλε ευ ρα

α α αν το αι μα και αι το ο υ υ υ δω ωρ Δ ⲛ̈ βλυ

ζου ου σαν ε κη η η η η ρυ υ υ υ ξας εν ω

την αι ω ω νι ον ζω ω ην πο ρι ζο με ε

θα ταις ψυ χαι αι αι αι αις η η η η μων

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.84*

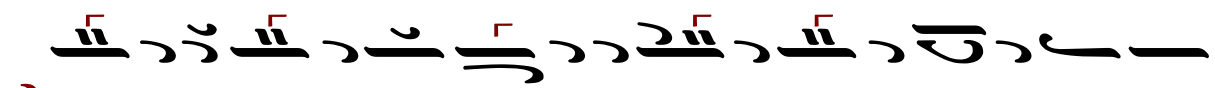
Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ω και α

γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

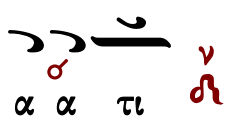
α α τι

Ε υ α αγ γε λι στα α α α Ι ω α α α

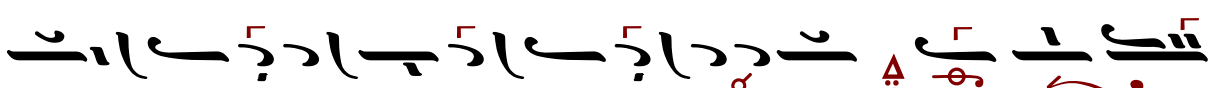
α α α α α αν νη η η η η ι σα αγ

γε ε λε ε παρ θε ε ε ε ε ε νε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε θε ο λο ο γε ε θε ε

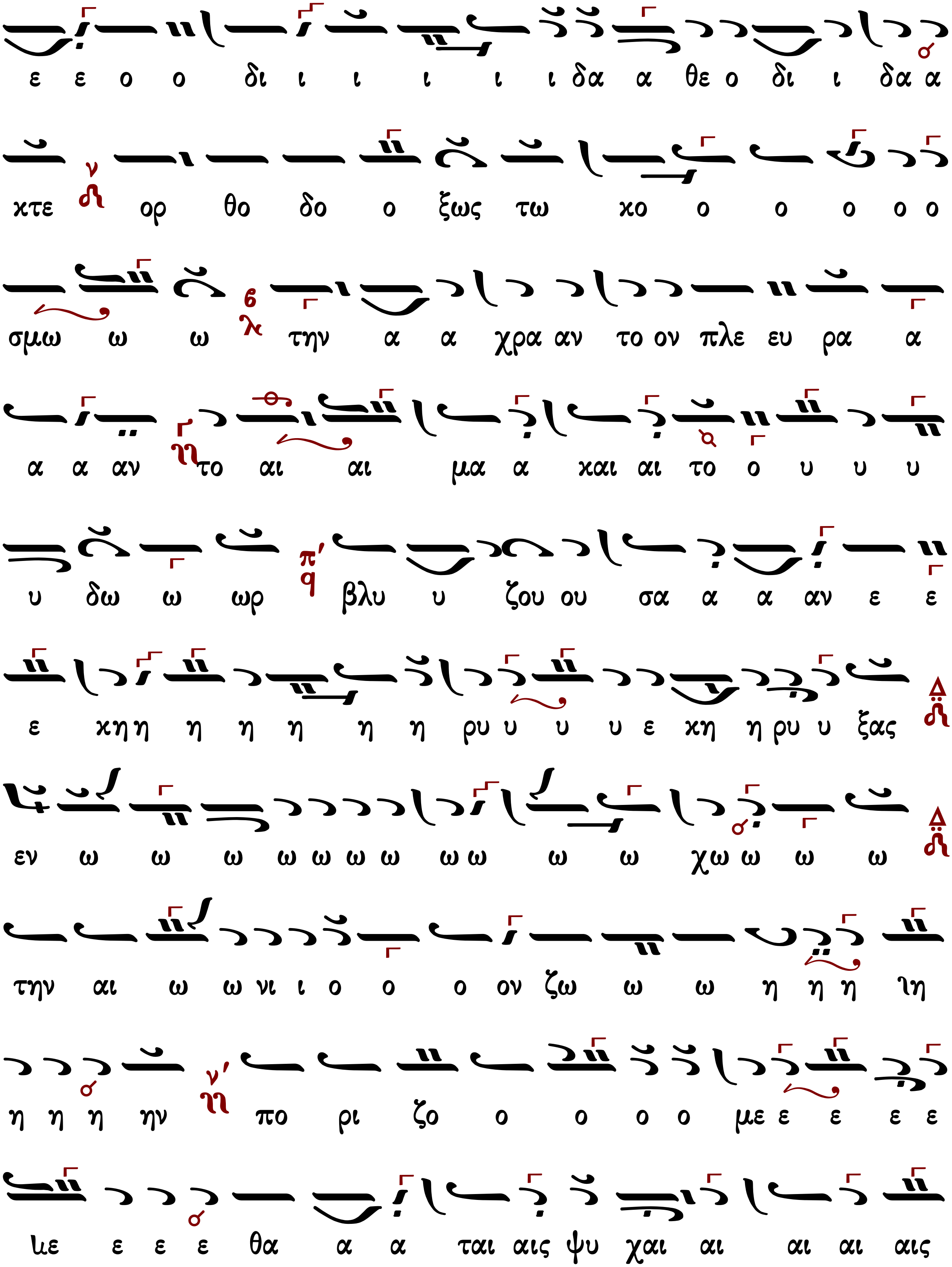
ε ε ο ο δι ι ι ι ι ι δα α θε ο δι ι δα α
κτε ορ θο δο ο ξως τω χο ο ο ο ο ο
σμω ω ω την α α χρα αν το ον πλε ευ ρα α
α α αν το αι αι μα α και αι το ο υ υ υ
υ δω ω ωρ βλυ υ ζου ου σα α α αν ε ε
ε κηη η η η η η ρυ υ υ υ ε κη η ρυ υ ξας
εν ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω
την αι ω ω νι ι ο ο ο ον ζω ω ω η η η ιη
η η η ην πο ρι ζο ο ο ο ο με ε ε ε ε
ιιε ε ε ε θα α α ται αις ψυ χαι αι αι αι αις

η η η η η η η μων

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.55/810*

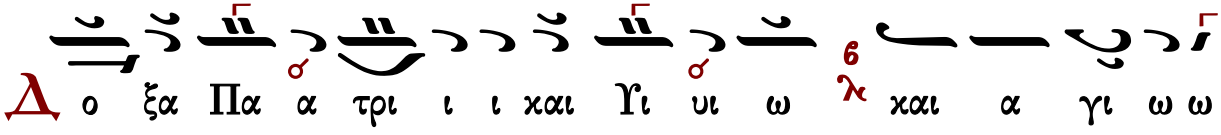
Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω λ και α γι ω ω

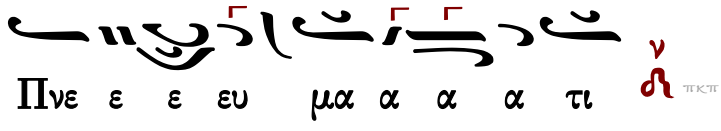
Πνε ε ε ευ μα α α α τι πκπ

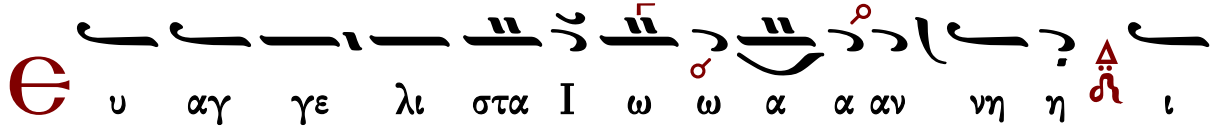
Ε υ αγ γε λι στα Ι ω ω α α αν νη η ι

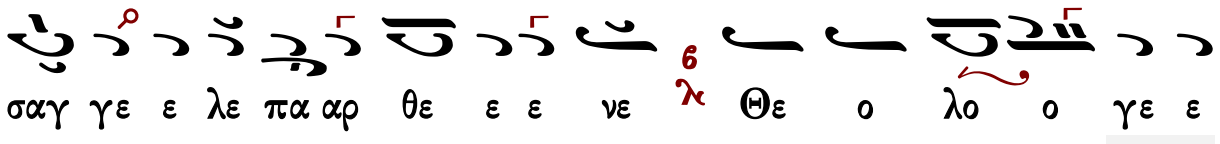
σαγ γε ε λε πα αρ θε ε ε νε λ Θε ο λο ο γε ε

θε ε ο ο δι ι ι ι ι δα α α α κτε * ορ

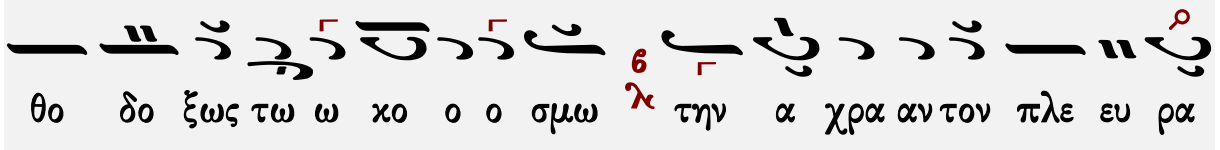
θο δο ξως τω ω κο ο ο σμω λ την α χρα αν τον πλε ευ ρα

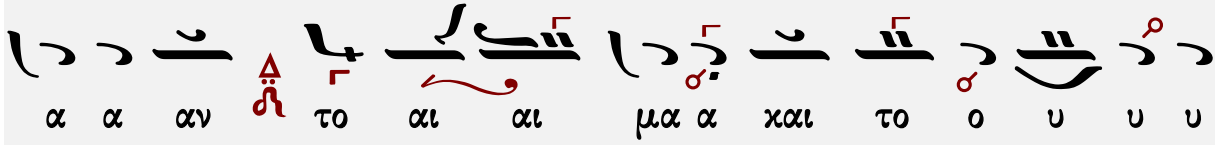
α α αν το αι αι μα α και το ο υ υ υ

δω ωρ βλυ υ ζου ου σα αν ε ε χη η η η η
ρυ υ υ υ ξας εν ω ω ω ω ω την αι ω νι
ι ο ον ζω ω η η η η η ιη η η η ην πο ρι
ζο ο ο με ε θα ται αις ψυ χαι αι αι αις η η η η
μων
ἄλλη γραμμὴ
ορ θο δο ξω ω ω ω ως τω ω ω χο
ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο σμω τη ην α
χρα αν το ον πλε ευ ρα α α α αν το αι αι αι
αι μα χαι αι το ο υ υ υ δω ωρ βλυ υ ζου ου
σα σαν ...

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

Δημοσθένους Παϊκόπουλου
Εκ. χειρογράφου 1993*

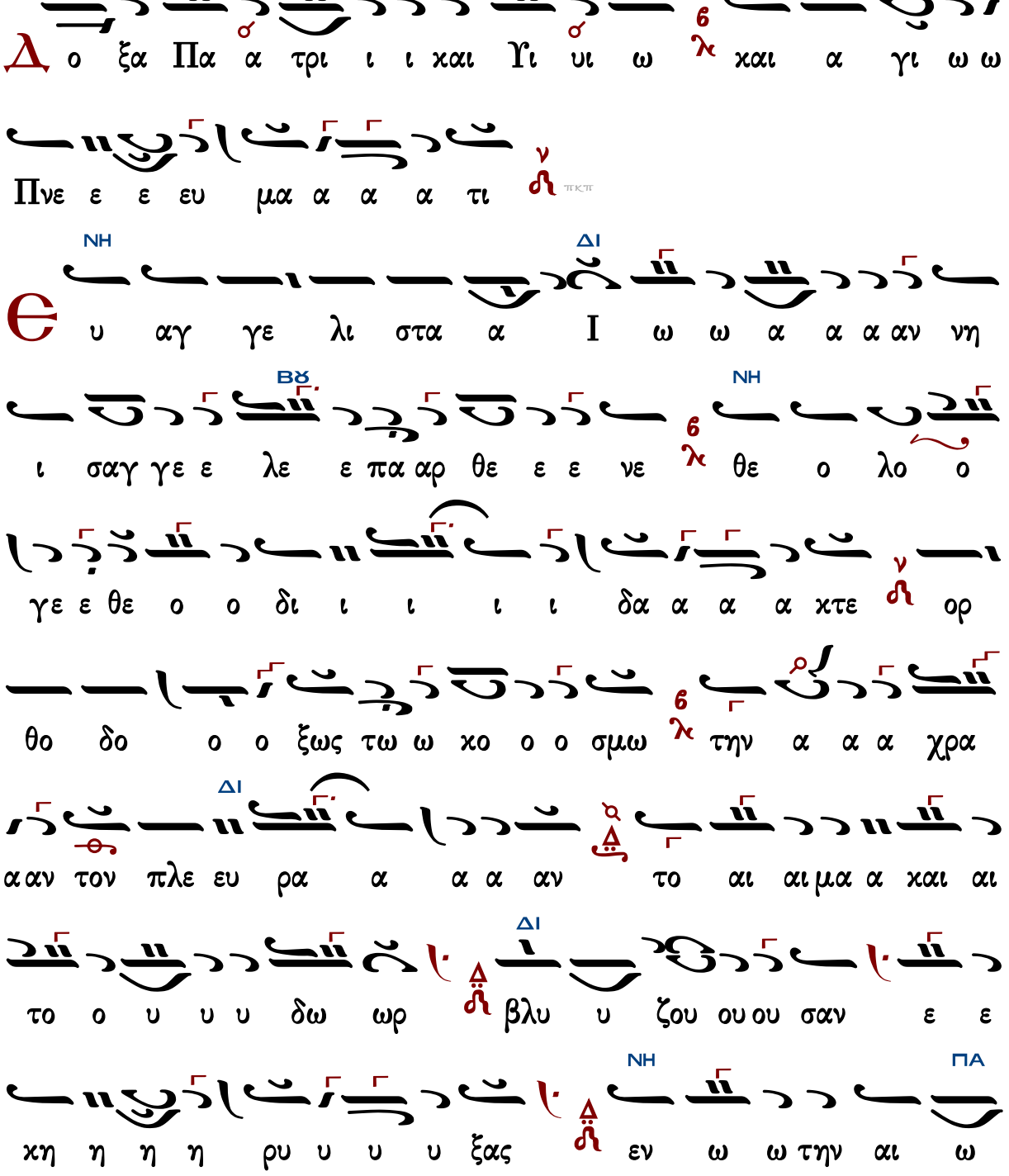

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω λ και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ν πκπ

ΝΗ ΔΙ

Ε υ αγ γε λι στα α Ι ω ω α α α αν νη

ΒΧ ΝΗ

ι σαγ γε ε λε ε πα αρ θε ε ε νε λ θε ο λο ο

γε ε θε ο ο δι ι ι ι ι δα α α α κτε ν ορ

θο δο ο ο ξως τω ω κο ο ο σμω λ την α α α χρα

ΔΙ

α αν τον πλε ευ ρα α α α αν το αι αι μα α και αι

ΔΙ

το ο υ υ υ δω ωρ βλυ υ ζου ου ου σαν ε ε

ΝΗ ΠΑ

κη η η η ρυ υ υ υ ξας εν ω ω την αι ω

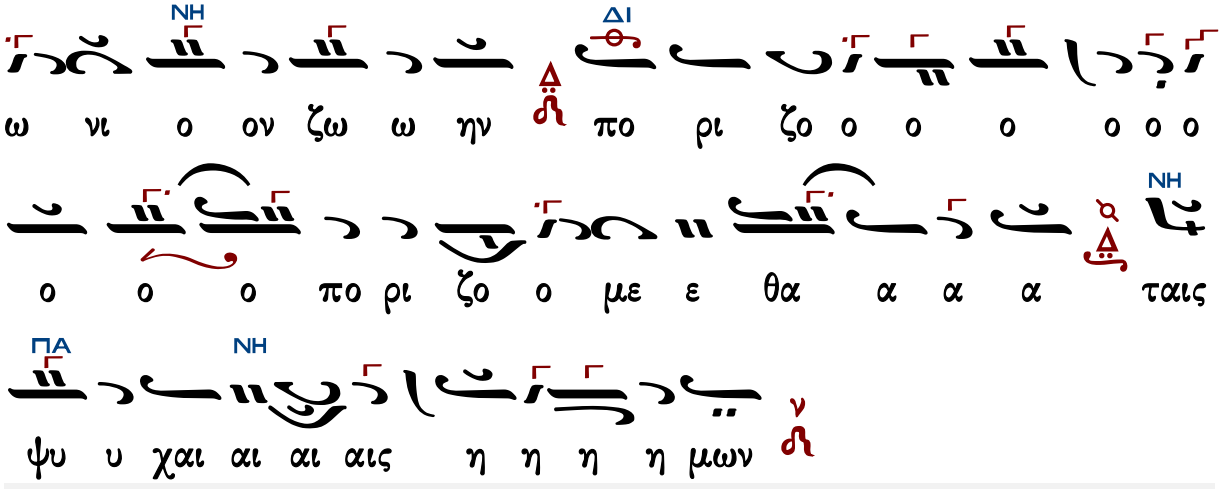

Θεοτοκίον

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ ἡ Νη

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ἀναστασιματάριον 1832 σ.341#

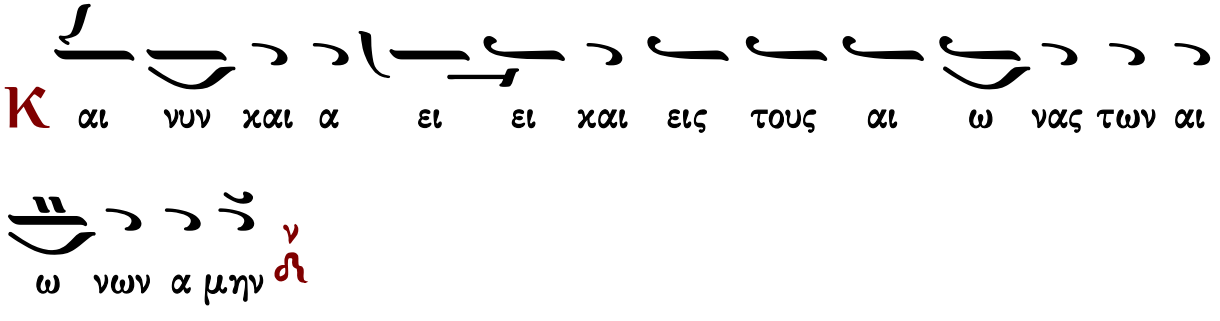

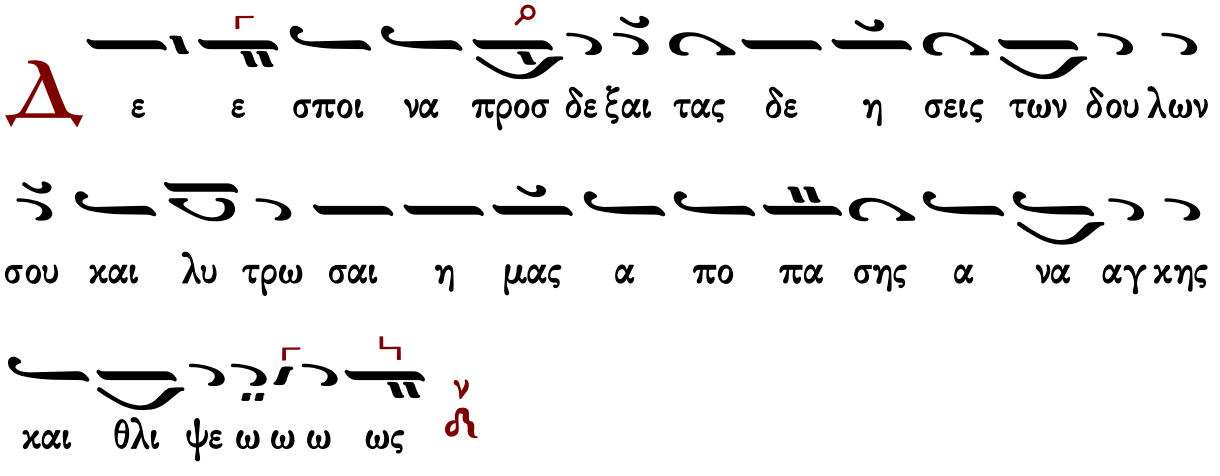

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.438/1294*

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην

Δ ε ε σποι να προσ δε ξαι τας δε η η η σεις των
δου λων σου και λυ τρω σαι η μας α πο πα σης α
να αγ κης και θλι ι ψε ε ε ως

*θλι ψε ω ω ω ως

Δοξολογίες

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

Ἦχος λ ἡ Νη

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 608*

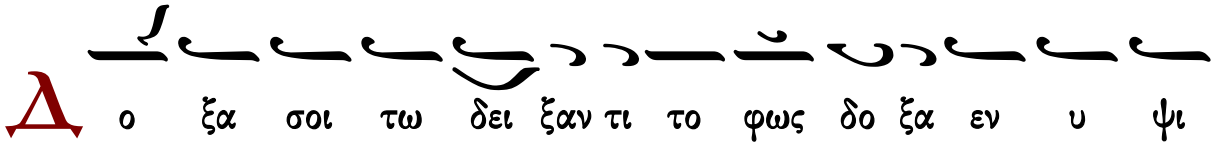
Δ
ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

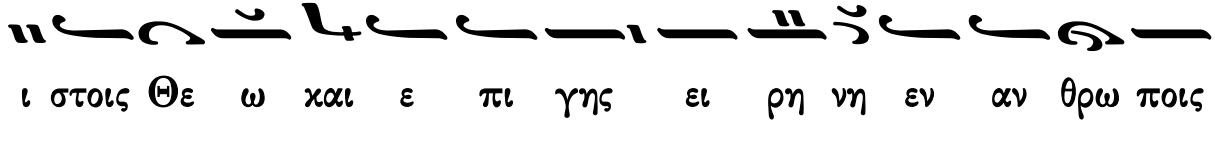
ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη νη εν αν θρω ποις

ευ δο κι α

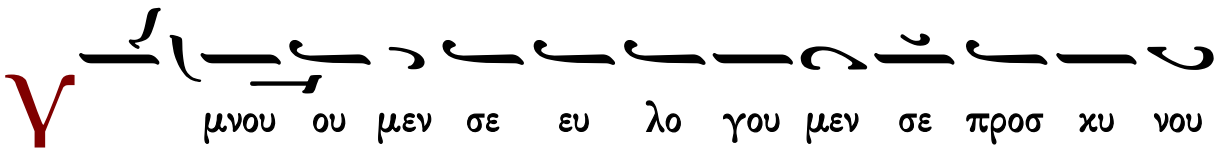
Υ
μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου

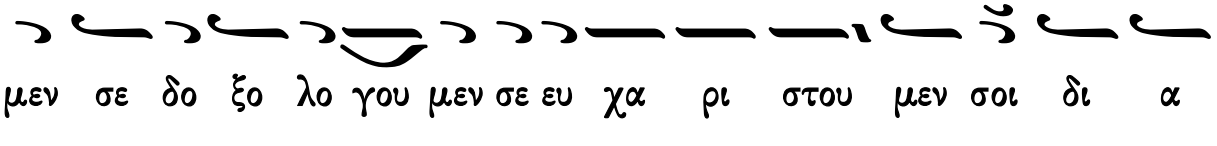
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

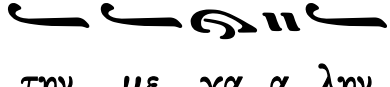
την με γα α λην σου δο ξαν

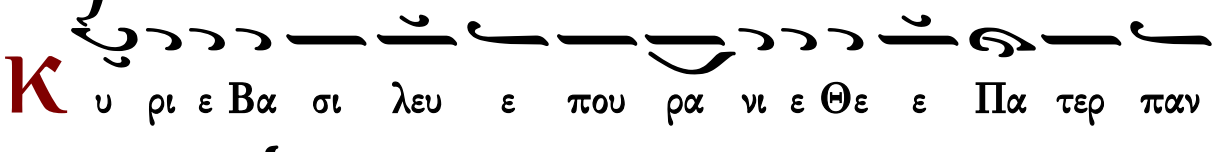
Κ
υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ παν

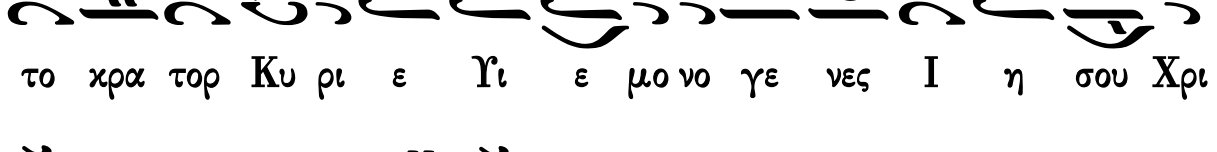
το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι

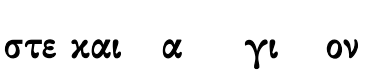
στε και α γι ον Πνευ μα

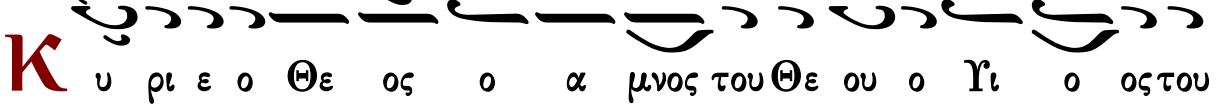
Κ
υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο ος του

Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του χο

σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας

του χο σμου ν

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας ν

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος

Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην ν

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος ν

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ τη

α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το Ο

νο μα σου εις τους αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ

ηλ πι σα μεν ε πι σε

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα σου (β′)

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

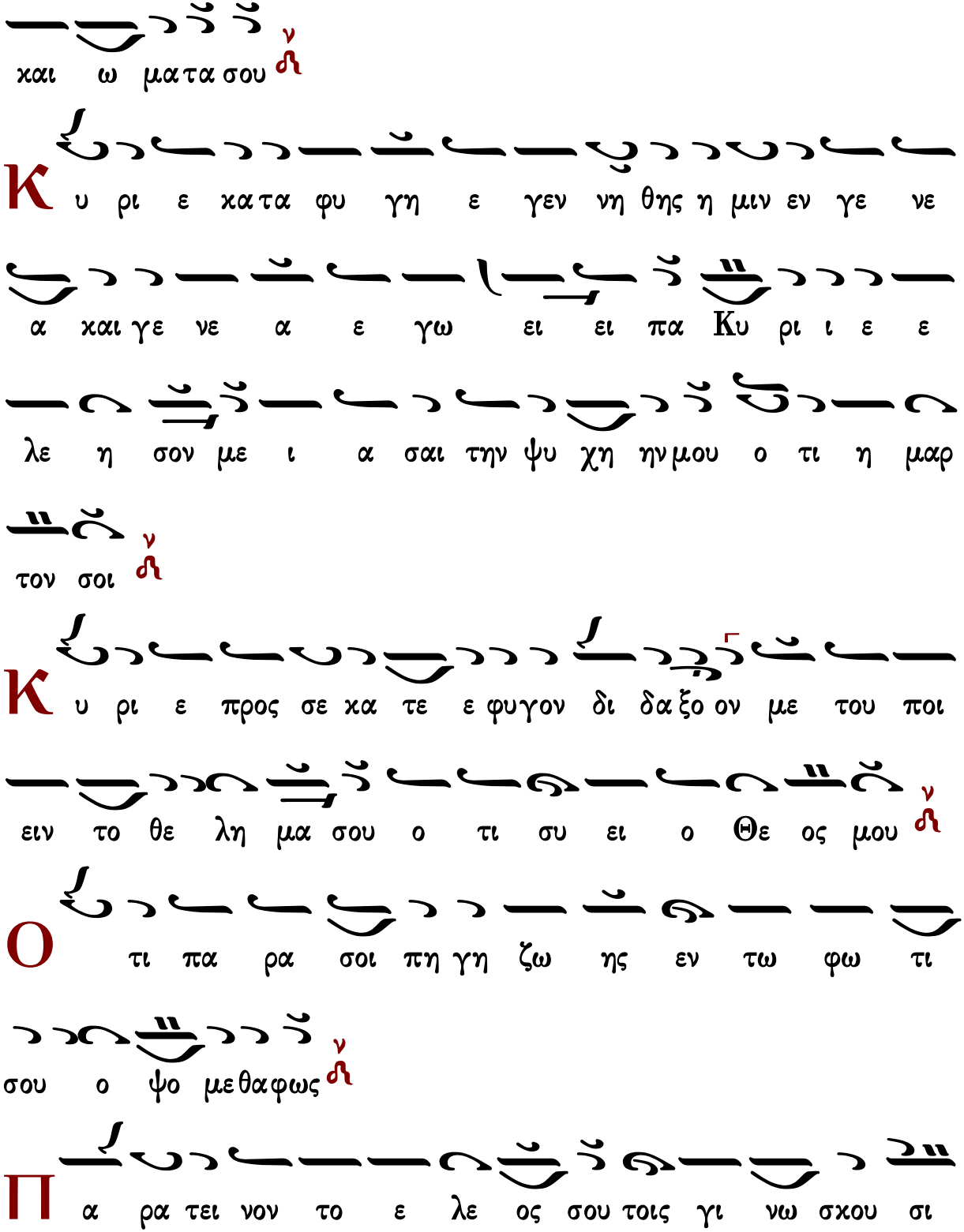
χαι ω μα τα σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν εν γε νε
α χαι γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ι ε ε
λε η σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ
τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ον με του ποι
ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου σι

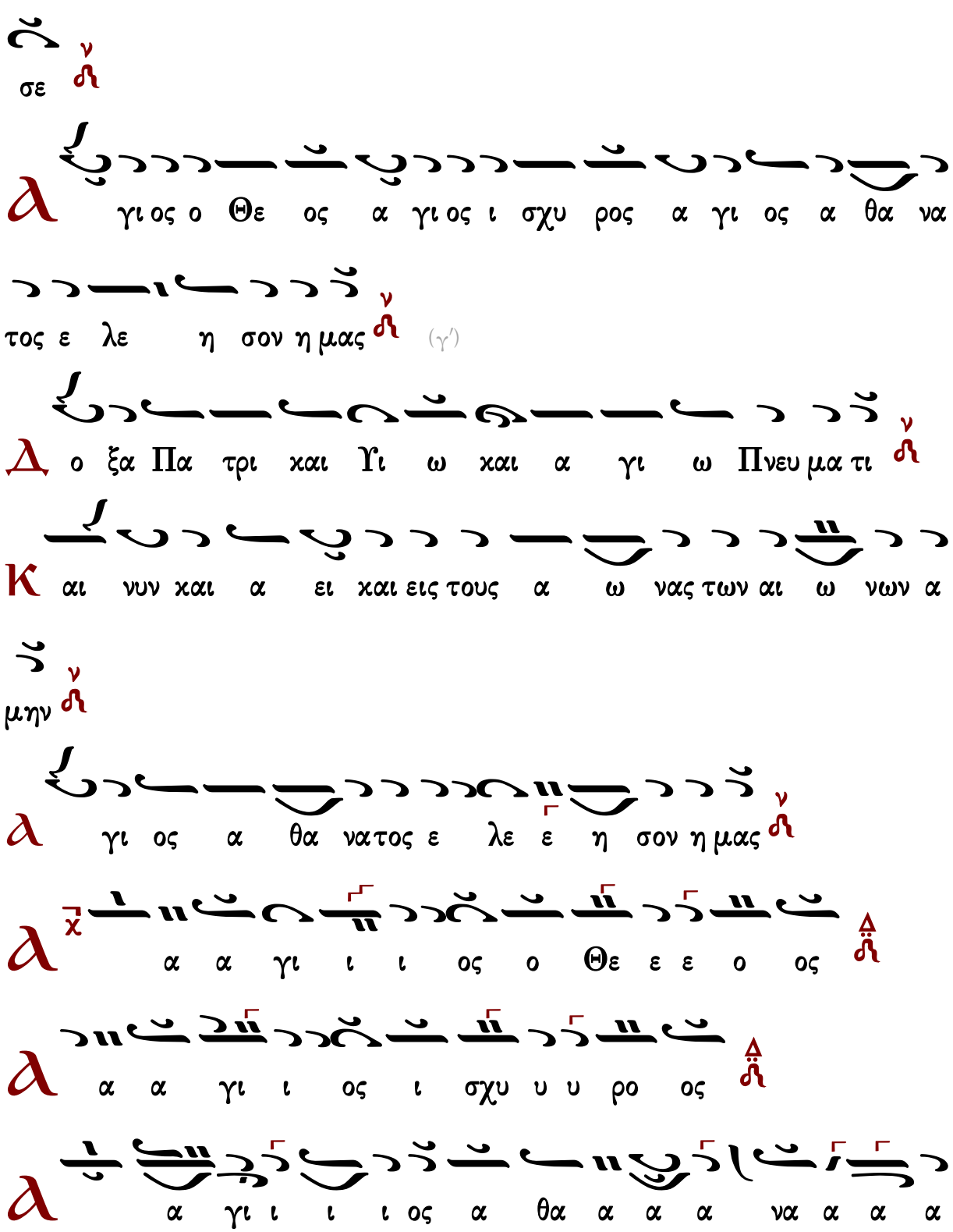
σε
γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α θα να
τος ε λε η σον η μας
(γ')
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
αι νυν και α ει και εις τους α ω νας των αι ω νων α
μην
γι ος α θα νατος ε λε ε η σον η μας
α α γι ι ι ος ο Θε ε ε ο ος
α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο ος
α γι ι ι ι ος α θα α α α να α α α

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ/π ἀ Νη

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.426*

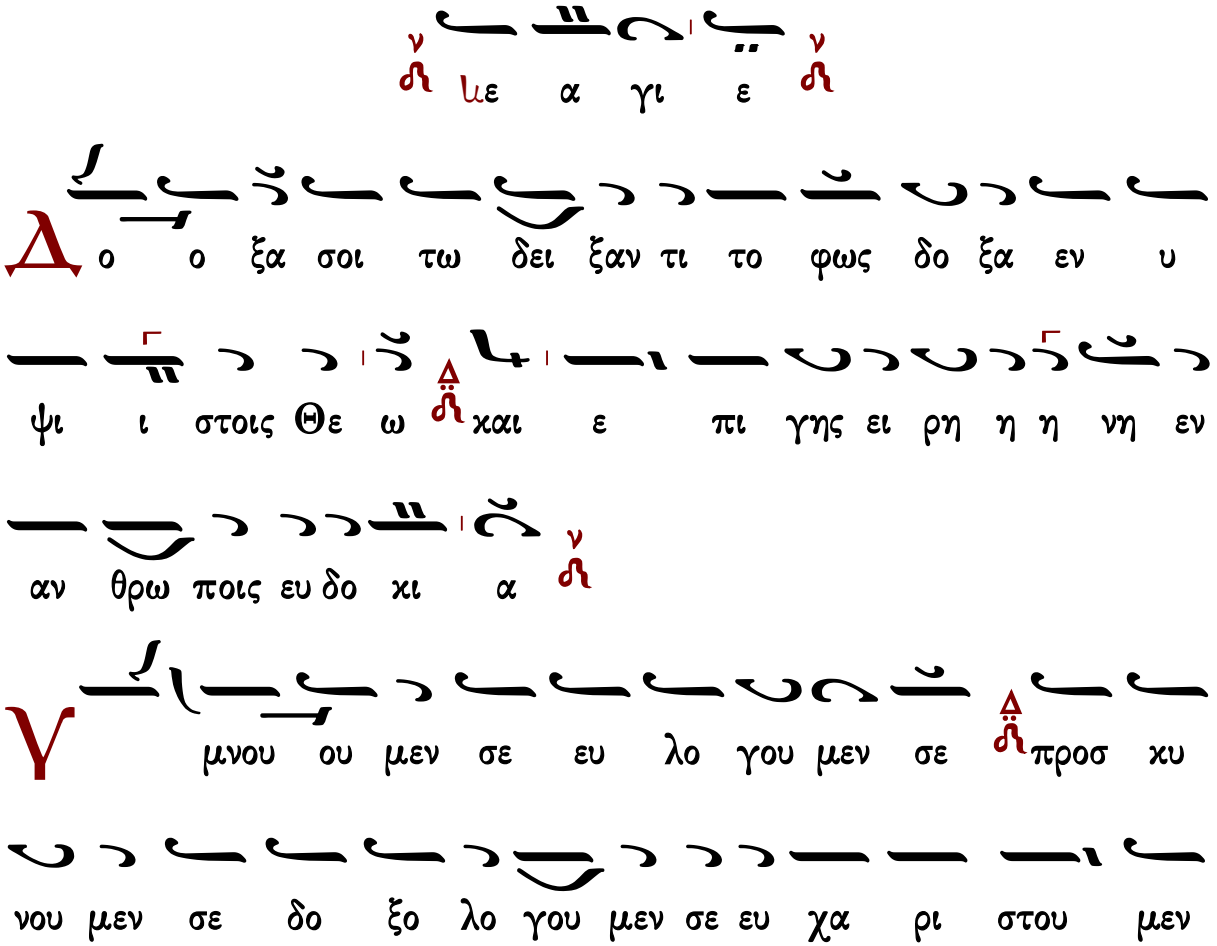

σοι δι α την με γα α λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

Παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η

σου Χρι στε και α γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του κο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μη ην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω

να και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

καθ α περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Є υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (γ')

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε

λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η

μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο

Θε ο ος μου ν

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως ν

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε ν

Α α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μα ας ν (γ΄)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ν και α γι ω Πνευ

μα τι ν

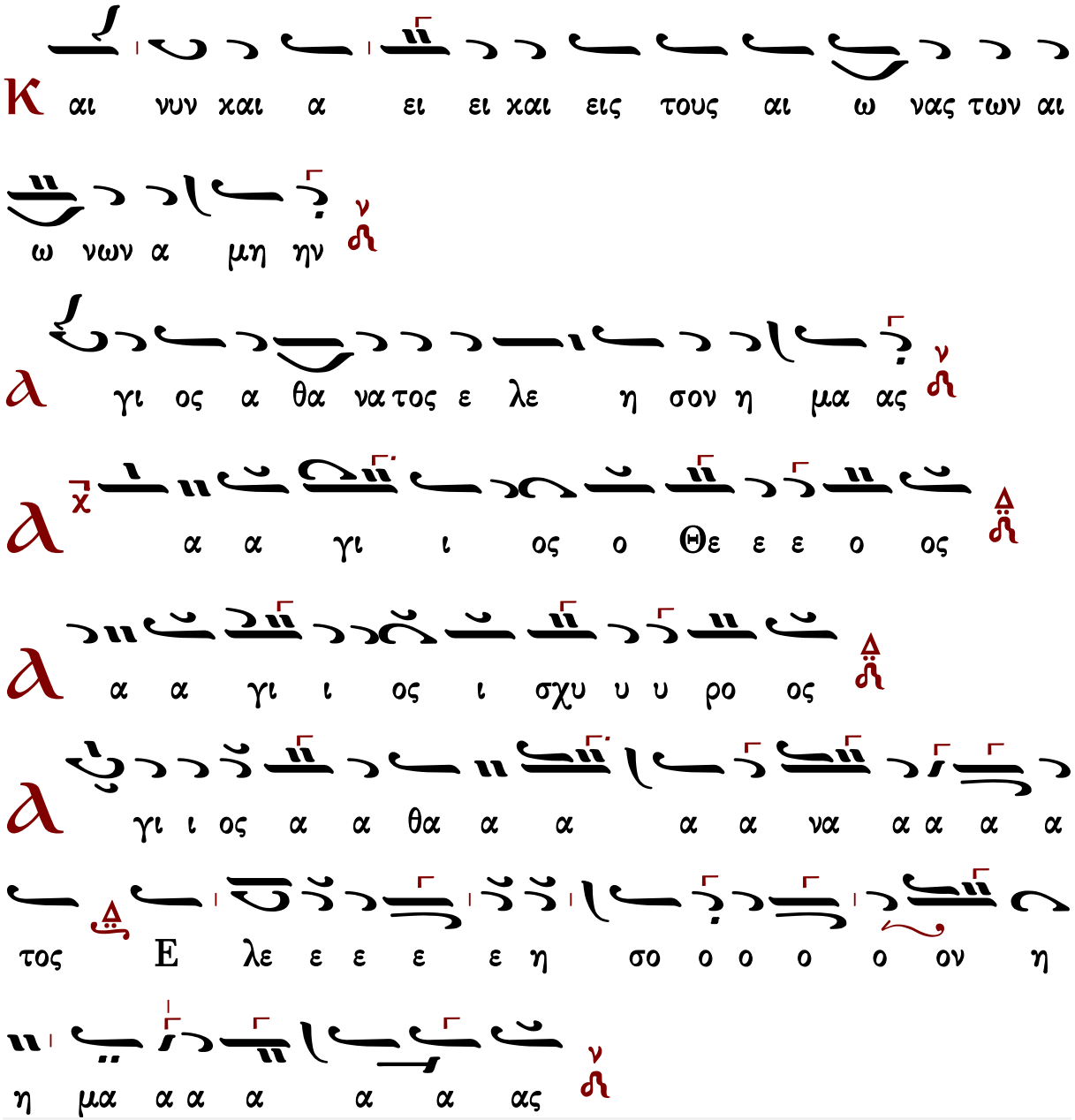

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος λ π ἀ Νη

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.85*

Δ

ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν

υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η

η νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α

Υ

μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ

κυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου

μεν σοι δι α την με γα λην σου δο ξαν

Κ

υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε

νες Ι η σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα

Κ

υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

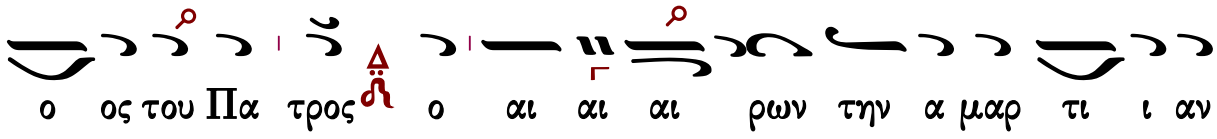
ο ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

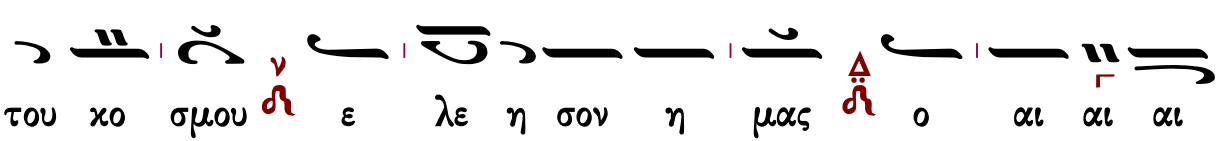
του χο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι αι

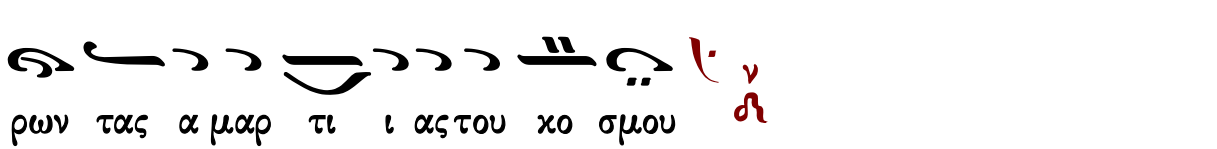
ρων τας α μαρ τι ι ας του χο σμου

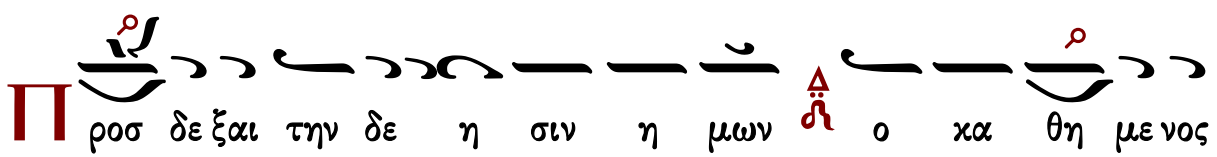
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι

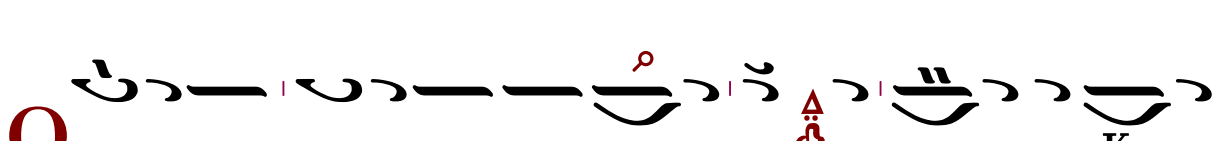
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος

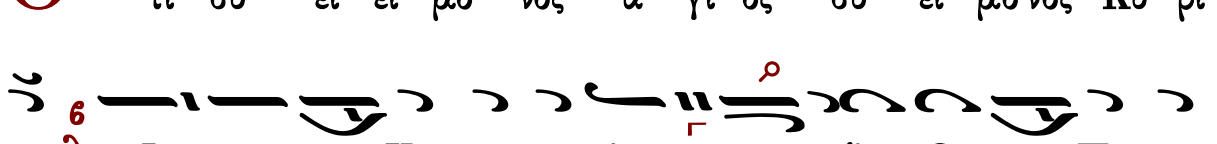
α μην

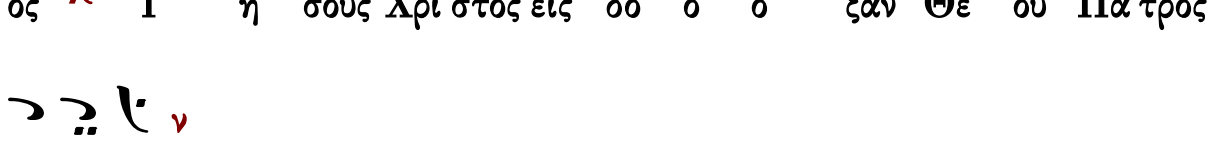
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω

σε χαι αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι

ω ω ω να χαι εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο

ξα σμε νον το ο νο μα α α σου εις τους αι ω νας α

μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

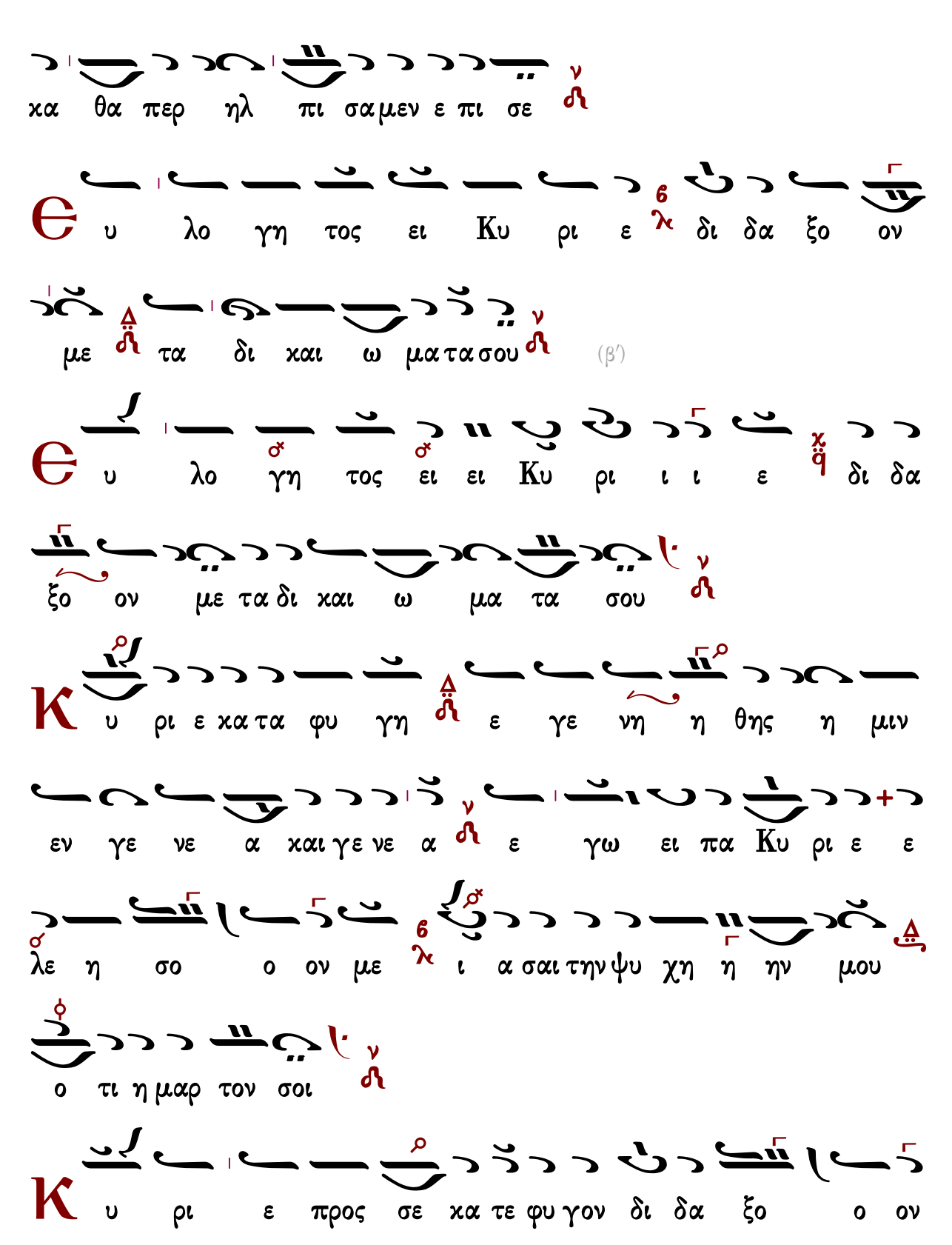
χα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον
με τα δι και ω μα τα σου
(β′)
Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα
ξο ον με τα δι και ω μα τα σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σο ο ον με ι α σαι την ψυ χη η ην μου
ο τι η μαρ τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ο ον

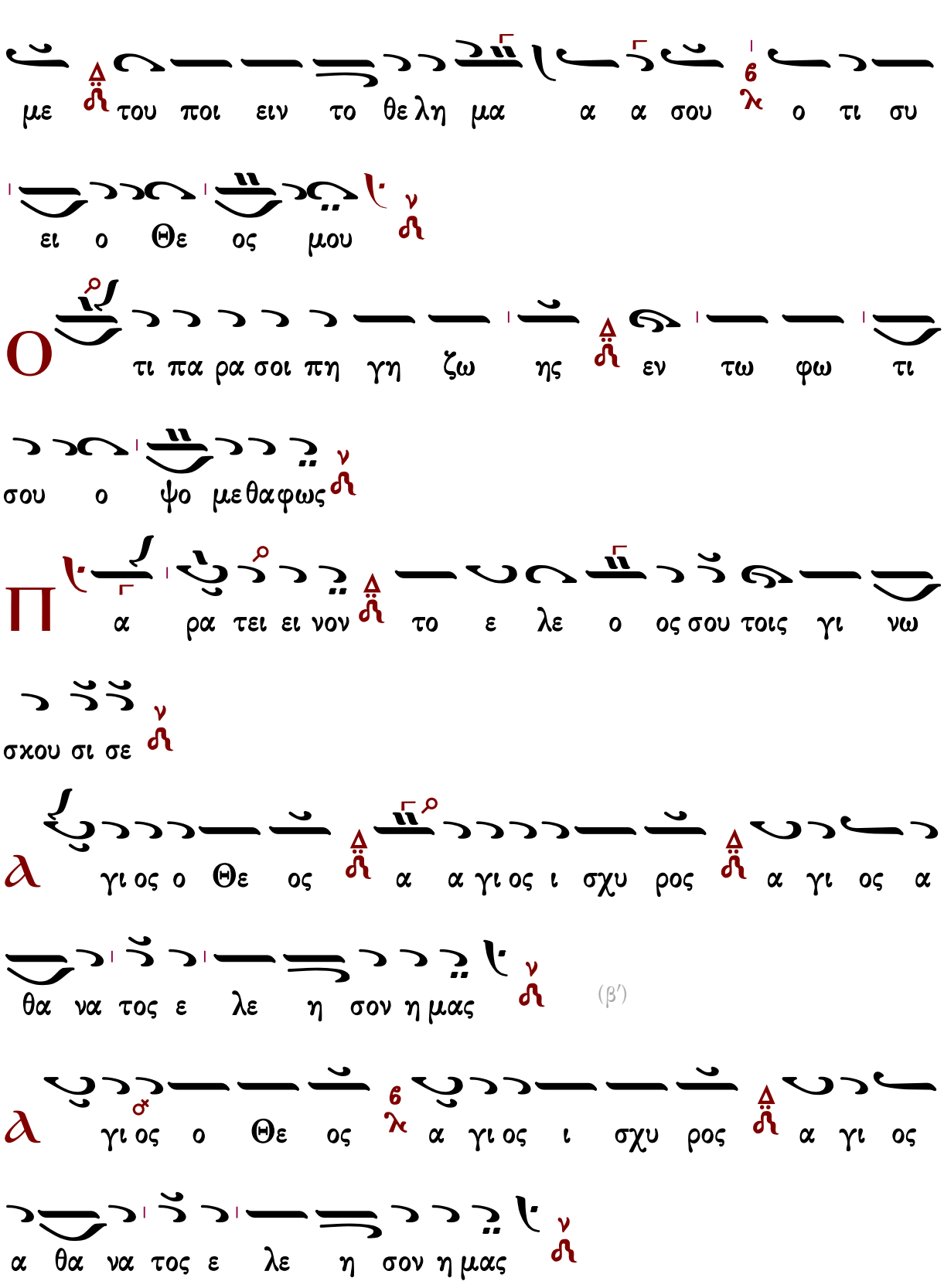
με του ποι ειν το θε λη μα α α σου ο τι συ
ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως
Π α ρα τει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι σε
Α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α
θα να τος ε λε η σον η μας (β′)
Α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος
α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν

α γι ο ο ο ο ος ο Θε ε ε ε ο
ο ο ος

α γι ο ο ο ο ος ι σχυ υ υ υ ρο
ο ο ος

α α γι ι ο ος α α θα α α να ιε α

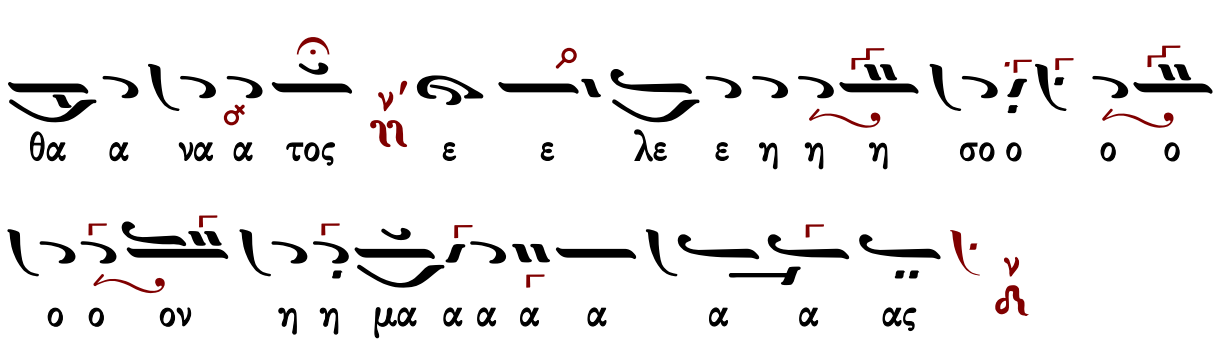
θα α να α τος ε ε λε ε η η η σο ο ο ο
ο ο ον η η μα α α α α α α ας

καὶ οὕτω

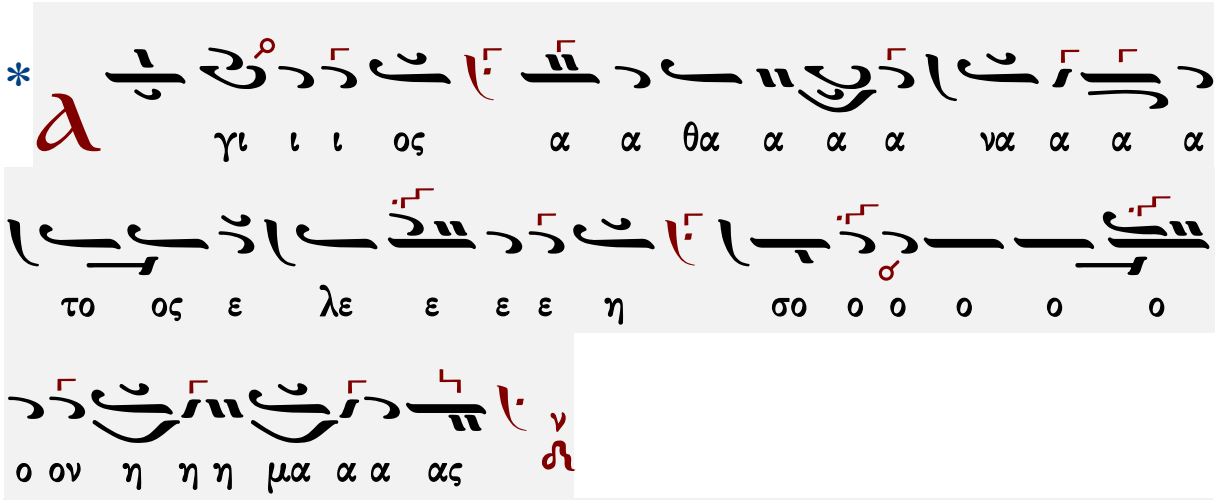
*Α γι ι ι ος α α θα α α α να α α α
το ος ε λε ε ε ε η σο ο ο ο ο ο
ο ον η η η μα α α ας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Χριστοδούλου Γεωργιάδου Κεσσανιέως
(διασκ. Κουντιάδου)

Ἦχος λ π ϡ Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1η ἔκδοση 1931-1935
έπανέκδοση 1991 σ.414*

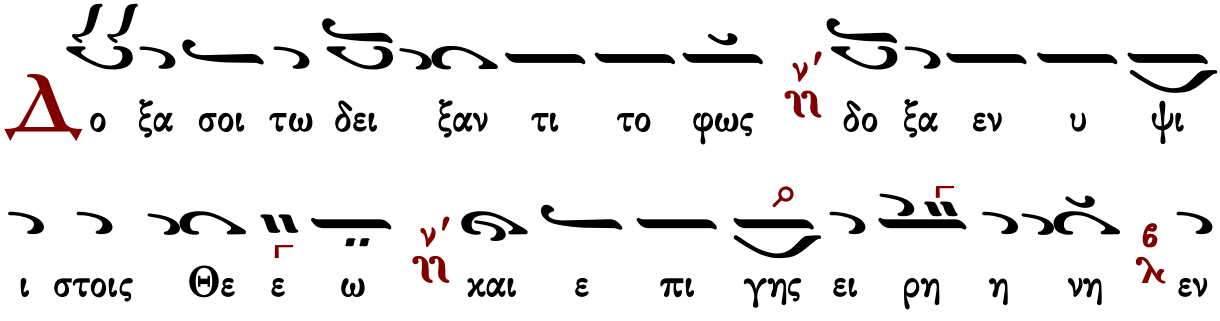
Δο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
ι στοις Θε ε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν

α αν θρω ποις ευ δο χι ι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου ου

μεν σοι δι α την με ε γα α λην σου δο ο ο ξαν

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

ε Πα τερ Παν το κρα α α τορ Κυ υ ρι ε Υι

ε μο νο γε νες Ι η σου ου Χρι στε και αι

α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα αρ τι

ι αν του χο ο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι

αι ρων τας α μα αρ τι ι ας του χο ο ο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα α

θη η με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε

λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ε ου Πα

τρος α μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε ε ε ε ε σω το ο νο μα α α

σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι αι ω να

του αι ω ω ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ε ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

η ναι η η μας

Ε υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ε ε ρων η μων και αι νε το ο ο ο

ον και δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο μα

α σου εις τους αι ω ω ω νας α α μην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα α περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι ι

σε

Θ υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε

ε δι ι δα ξον με τα δι και ω ω μα τα

σου (γ')

Κ υ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η η θης

η μιν εν γε νε α και γε νε ε α ε γω

ει ει ει πα Κυ υ ρι ε ε λε ε η

σον με ι ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ

το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε ε ε ε φυ γον δι δα ξο

ο ον με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι ι συ

ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σου ο ψο ο ο με θα φως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ο ος σου

τοις γι ι νω σκου σι ι σε

Α α γι ος ο Θε ο ος α α γι ο ος ι

σχυ ρος α α γι ος α θα να τος ε λε ε η

σον η μας (γ′)

Δ ο ξα Πα τρι ι χαι Υι ω ν΄ χαι α γι ω Πνευ

μα τι ν

Κ αι νυ υ υν χαι α ει ν΄ χαι εις τους αι ω

νας των αι ω ω ω νων α α μην ν

α γι ος α θα να τος ε λε ε η σον

η μας ν

α α α γι ι ος ο ο Θε ε ε ο ος ν΄

α α α α γι ι ι ος ι ι ι σχυ υ υ

ρο ο ο ο ος ν΄

α α α α α α α α α α γι ι ι

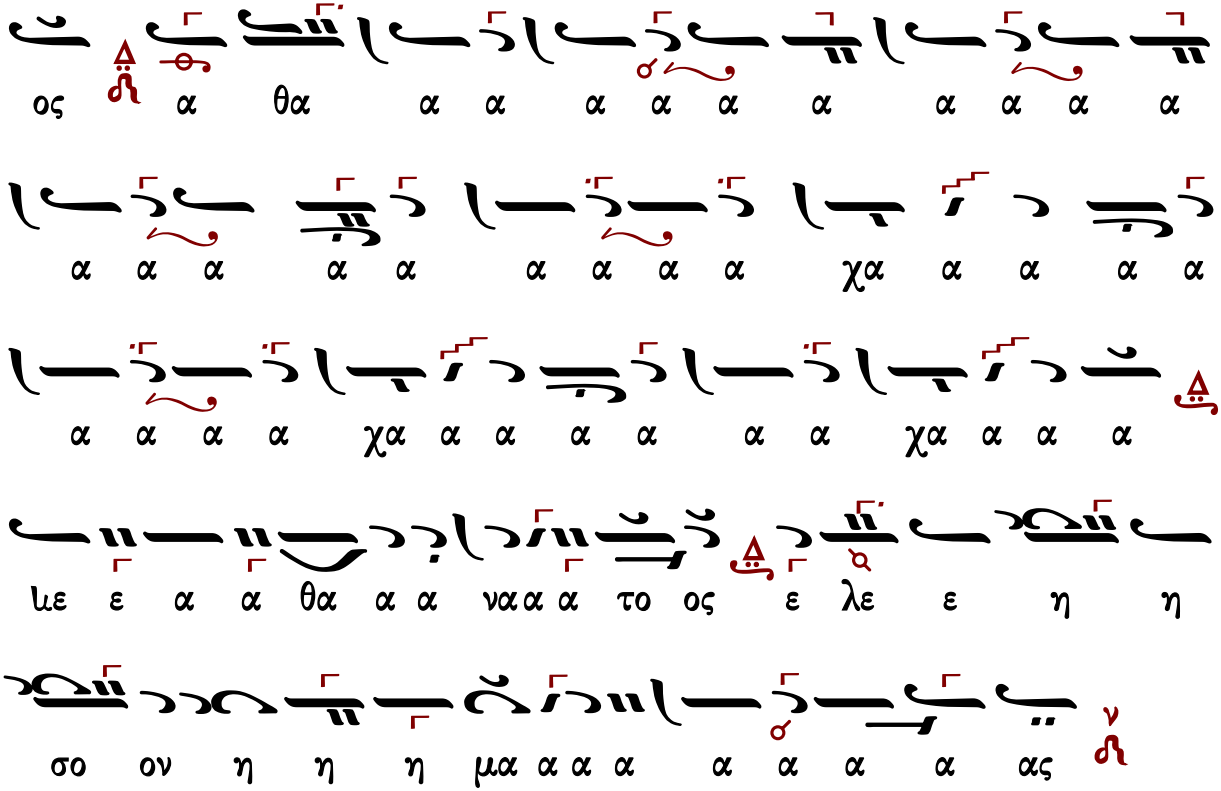
ος α θα α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α χα α α α α
α α α α χα α α α α α α χα α α α
με ε α α θα α α ναα α το ος ε λε ε η η
σο ον η η η μα α α α α α α α ας

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Χρωματικός (Σουζινάκ)

Ἦχος λ π Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ.354/636*

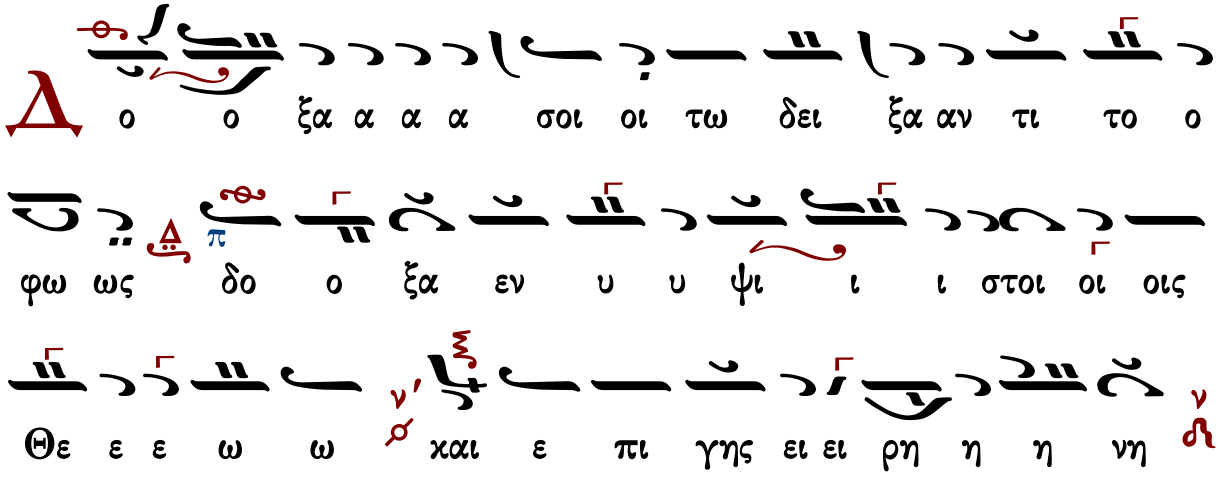
Δ ο ο ξα α α α σοι οι τω δει ξα αν τι το ο
φω ως δο ο ξα εν υ υ ψι ι ι στοι οι οις
Θε ε ε ω ω και ε πι γης ει ει ρη η η νη

εν αν θρω ω ποις ε ε ευ δο ο χι ι ι

α α

Υ μνου με εν σε ευ λο γου με εν σε ε προσ κυ

νου ου με ε ε εν σε ε δο ξο λο γου ου ου με

ε ε εν σε ε ευ χα ρι στου ου ου ου με ε ε εν

σοι δι α την με γα α α λη ην σου ου δο ο ο

ξα αν

Κ υ υ ρι ι ι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ

ε που ρα νι ε ε ε Θε ε ε Πα τε ερ Πα αν

το ο χρα α α α τορ Κυ υ ρι ι ε Υι ε μο ο

νο γε ε νε ες Ι η σου ου Χρι ι ι ι στε ε

χαι Α α α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ο ος ο α μνο

ο ο ος του ου Θε ε ε ου ο Υι ο ο

ο ος του ου Πα α α τρος ο αι αι αι

ρω ων την α μαρ τι ι ι α αν του χο ο ο ο

σμου ε λε η η σο ον η η μα ας ο αι

αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι α ας του ου χο ο ο

σμου ου

Π ρο ο δε ε ε ε ξαι αι την δε ε η η σιν η

η μω ων ο χα θη η η η με ε ε ε

νος εχ δε ξι ω ω ω ων του ου Πα α α

τρος χαι ε λε η σο ον η η η μας

Ο ο τι ι συ υ ει ει μο ο ο νος Α α

α γι ι ι ι ος συ ει μο ο νος Κυ υ ρι

ι ι ος Ι η σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο

ξαν Θε ου ου ου Πα τρο ος α α α μην

Κ αθ ε χα α α στην η με ε ε ρα αν ευ

λο γη η η η σω ω ω ω σε χαι αι νε ε

ε σω το ο ο νο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω

να α και εις τον αι ω να του αι ω ω ω νο

ος

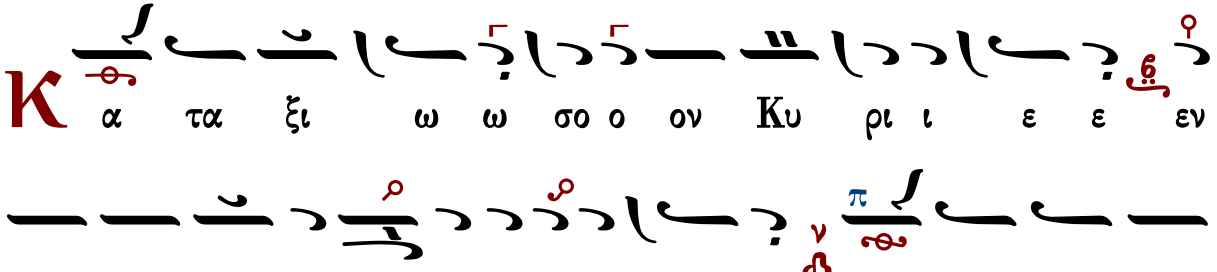

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν

τη η με ρα α τα α α αυ τη η α να μαρ τη

η η του ους φυ λα χθη η η ναι αι η η η

μας

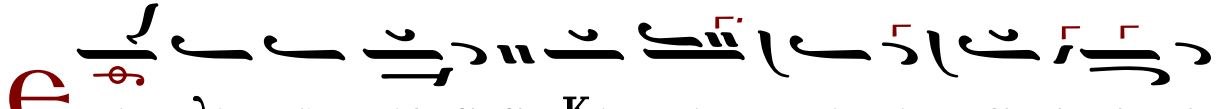

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

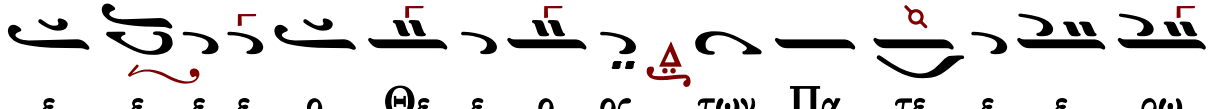

ε ε ε ε ο Θε ε ο ος των Πα τε ε ε ρω

ων η η η μων και αι νε ε το ον και αι δε

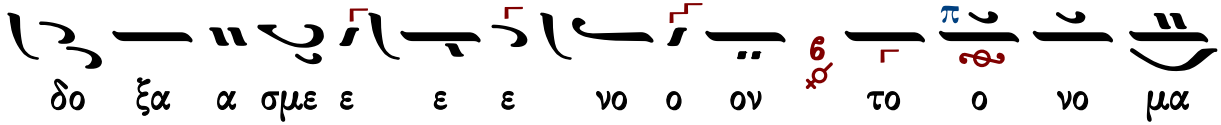

δο ξα α σμε ε ε ε νο ο ον το ο νο μα

α α σου ου εις τους αι ω ω ω ω ω ω ω να
ας α α α μην
Γ ε ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ε το ε λε ε
ο ος σου ου εφ η η μα ας καθ α α α πε ερ ηλ
πι ι σα α με ε εν ε ε πι ι σε ε
Θ ευ λο γη τος ει ει ει Κυ υ ρι ι ι ε
ε δι δα ξο ο ον με ε τα δι και ω ω μα α τα α
α σου ου (γ')
Κ υ ρι ι ε ε κα α τα φυ υ γη η ε γεν νη
η θη ης η η μι ιν εν γε νε α και αι

ι ι ρι υ Κυ πα ει γω ε α α ε νε ε γε

ε ε λε ε ε ε η η σο ο ον με

ι ι α α σαι αι την ψυ χη η ην μου ου ο ο τι

η μαρ το ο ον σοι οι

Κ υ ρι ι ε προς σε κα τε ε ε φυ υ υ υ γο ον

δι ι δα α ξο ο ον με ε του ποι ειν το θε ε λη

μα α α σου ο τι ι συ υ ει ει ο ο ο Θε

ο ο ος μου ου

Ο τι ι πα ρα σοι πη γη η ζω ω ω ω η ης

εν τω φω τι ι ι σου ο ψο ο ο ο ο ο ο

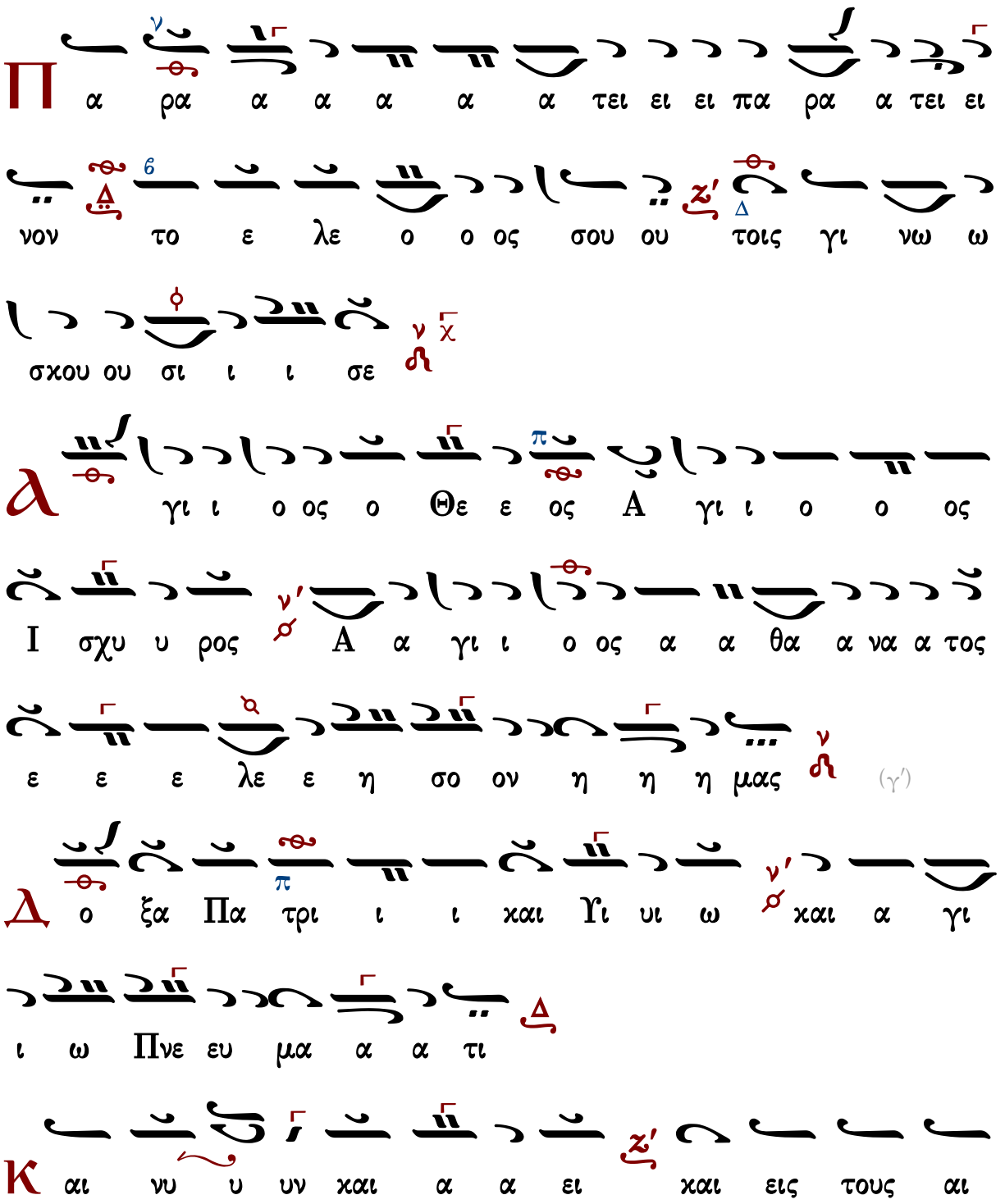
με ε θα α α φως
Π α ρα α α α α α τει ει ει πα ρα α τει ει
νον το ε λε ο ο ος σου ου τοις γι νω ω
σχου ου σι ι ι σε
Α γι ι ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ος
Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ο ος α α θα α να α τος
ε ε ε λε ε η σο ον η η η μας (γ′)
Δ ο ξα Πα τρι ι ι χαι Υι υι ω χαι α γι
ι ω Πνε ευ μα α α τι
Κ αι νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α μην
γι ι ο ος α α θα α να α τος ε ε ε λε ε
η σο ον η η η μας
Ν ε Α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι
ι ι ι λι ι ι ι α α γι ι ο ος ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε ε ε ε
ε ε λε ε ε ε ε ε ε ο ο ο Θε ο ο
ος

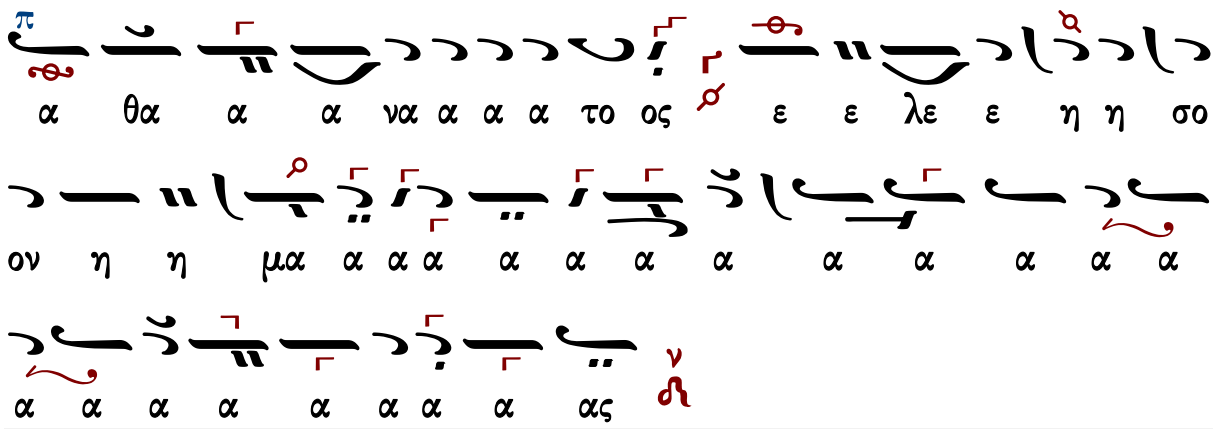
α θα α α να α α α το ος ε ε λε ε η η σο
ον η η μα α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α ας

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου (†1800)

Ἦχος λ π Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ335/617*

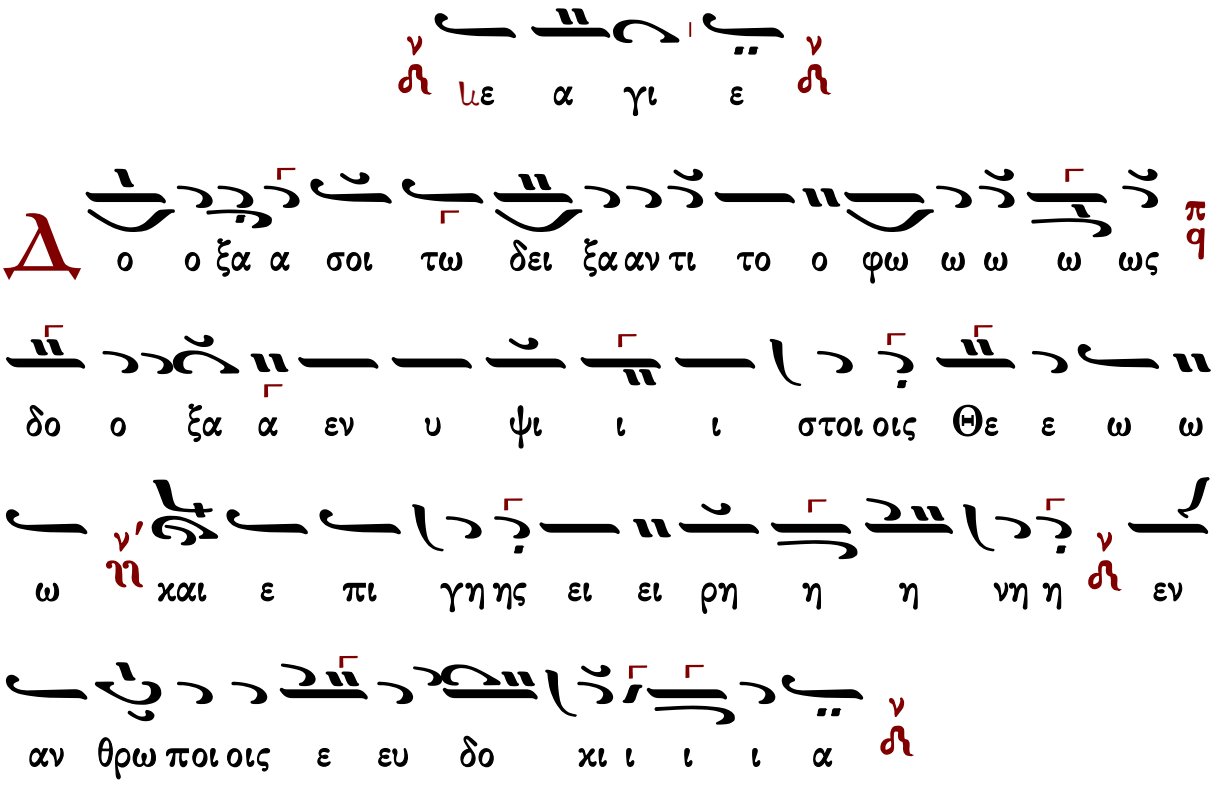
με α γι ε
Δ ο ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το ο φω ω ω ω ως
δο ο ξα α εν υ ψι ι ι στοι οις Θε ε ω ω
ω και ε πι γη ης ει ει ρη η η νη η εν
αν θρω ποι οις ε ευ δο κι ι ι ι α

Υ

μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν σε λ6 προσ κυ

νου με εν σε ε δο ξο ο λο ο γου ου με ε εν

σε ν ευ χα ρι στου ου ου με ε ε εν σοι Δ δι α

την με γα α α α λη ην σου ου δο ο ο ξαν ν

Κ

υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι ε ε

Θε ε ε ν' Πα α τερ παν το κρα α το ο ορ ν' Κυ

ρι ε Υι ε ε ε μο νο γε ε νες Δ Ι η σου Χρι

στε και αι α α α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα ν

Κ

υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος λ6 ο α μνο ο ος

του ου Θε ε ου π9 ο Υι ο ο ος του ου Πα α τρος ν ο

αι αι αι ρω ων την α μαρ τι ι ι αν του ου

ου ου χο ο ο ο σμου ε λε η η σον η η μας ο

αι αι αι αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι α

ας του ου χο ο ο σμου

Π ρο ο ο ο οσ δε ξαι την δε η η

σι ιν η η μων ο κα θη με νο ος εκ δε ξι

ω ω ων του Πα α τρος και ε λε η η σο ον η

η η μας

Ο τι συ υ ει μο νο ος α α α γι ι ι ι

ος συ υ ει μο νο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι

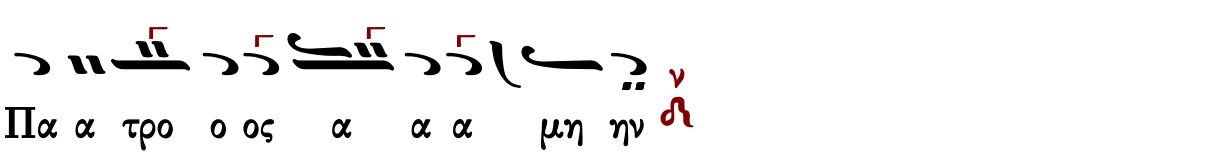
ος I η σου ους Χρι ι στος εις δο ο ο ξαν Θε ε ου

Πα α τρο ο ος α α α μη ην

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ραν ευ λο ο γη

η η η σω ω ω ω σε και αι νε ε ε σω

το ο ο νο μα α α α σου εις τον αι ω ω ω ω

ω να και εις τον αι ω να α του ου αι ω ω ω

ω νος

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν τη

η με ε ε ε ρα α τα α αυ τη α να μαρ

τη η η του ους φυ λα χθη η η η ναι αι η η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι ε ο

Θε ο ο ο ος των πα τε ε ε ε ε ρων η

η μω ω ων ν' ηι και αι νε ε τον π' q και δε δο ξα σμε ε

ε νον το ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω ω

να ας α α α μην ν

Γ ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε το ε λε ε ο

ος σου ου εφ η η μας ϐ λ κα θα α α περ ηλ πι σα

α με ε εν ε πι ι σε ν

Ε υ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε ν' ηι δι ι δα α ξο

ο ο ον με ε τα δι και ω ω μα τα α α α

σου (γ′)
Κ υ υ υ ρι ι ε χα τα φυ υ γη ε γεν νη η η
η θης η η μιν εν γε νε α χαι αι γε νε ε α
ε γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε ε ε
λε ε η σο ο ο ον με ι ι α α σαι την
ψυ χη η η η ηην μου ο ο τι η μα αρ το ο ο ον
σοι
Κ υ ρι ι ε προς σε χα α τε ε φυ υ υ υ
γον δι ι ι ι δα α ξο ο ον με του ποι ειν το
θε λη η μα α α σου ο ο τι συ ει ει ει ο ο

Θε ε ο ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης εν τω φω
τι ι ι ι σου ου ο ψο ο ο ο ο με ε θα α α
φως
Π α ρα α α τει ει πα ρα α τει ει νον το ε
ε ε ε λε ε ος σου ου τοις γι νω ω σχου ου σι ι ι
σε
Α γι ος ο Θε ε ος α γι ος Ι σχυ υ ρος
α γι ι ο ος Α α θα α να α α τος ε ε
λε ε η σο ον η η η μας (γ′)

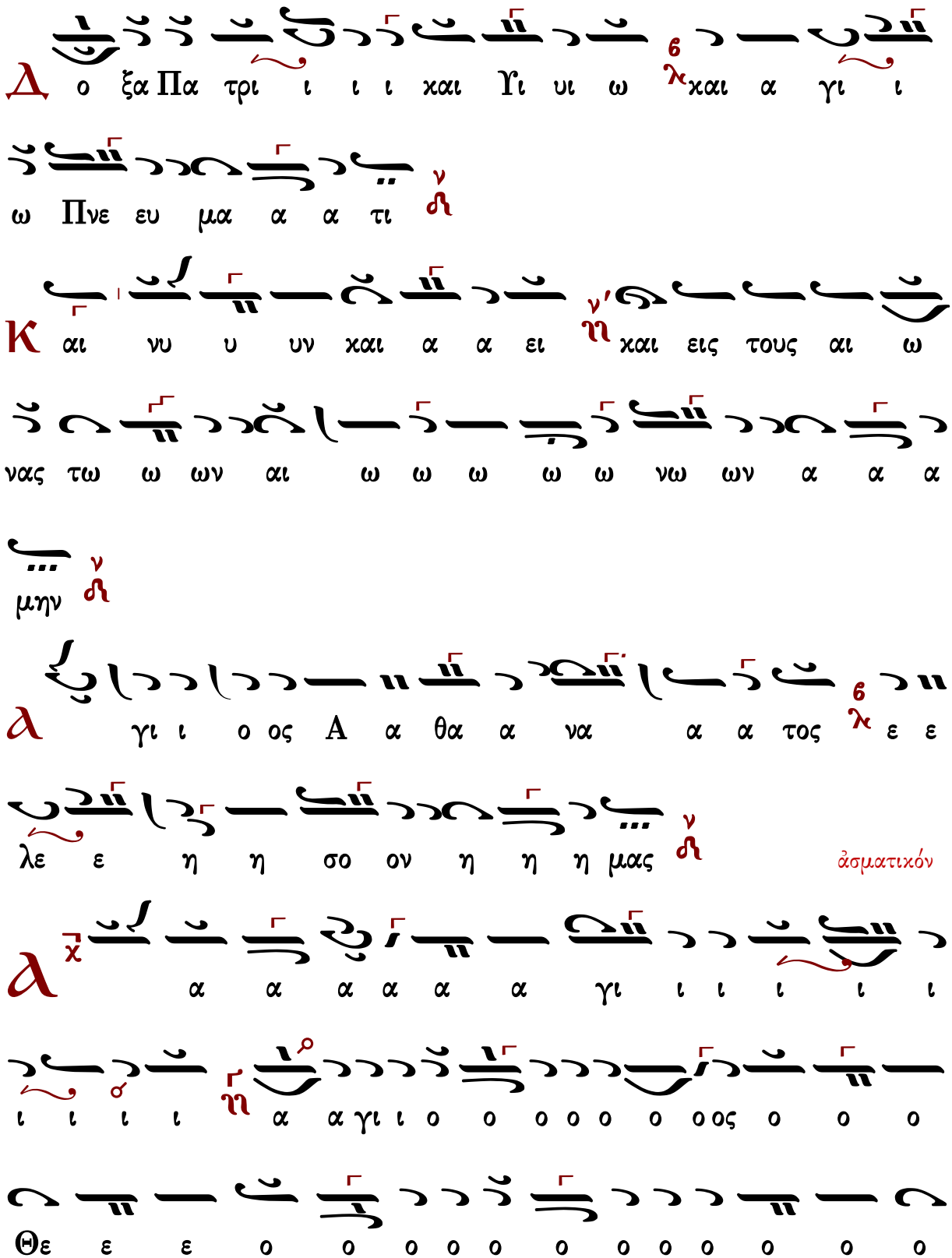
Δ
ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι Υι υι ω χαι α γι ι
ω Πνε ευ μα α α τι
Κ
αι νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι ω
νας τω ω ων αι ω ω ω ω ω νω ων α α α
μην
α
γι ι ο ος Α α θα α να α α τος ε ε
λε ε η η σο ον η η η μας
ἀσματικόν
α
α α α α α γι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι α α γι ι ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο
Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Κοντάκιον

Ἦχος

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία
1909 σ.30/704#

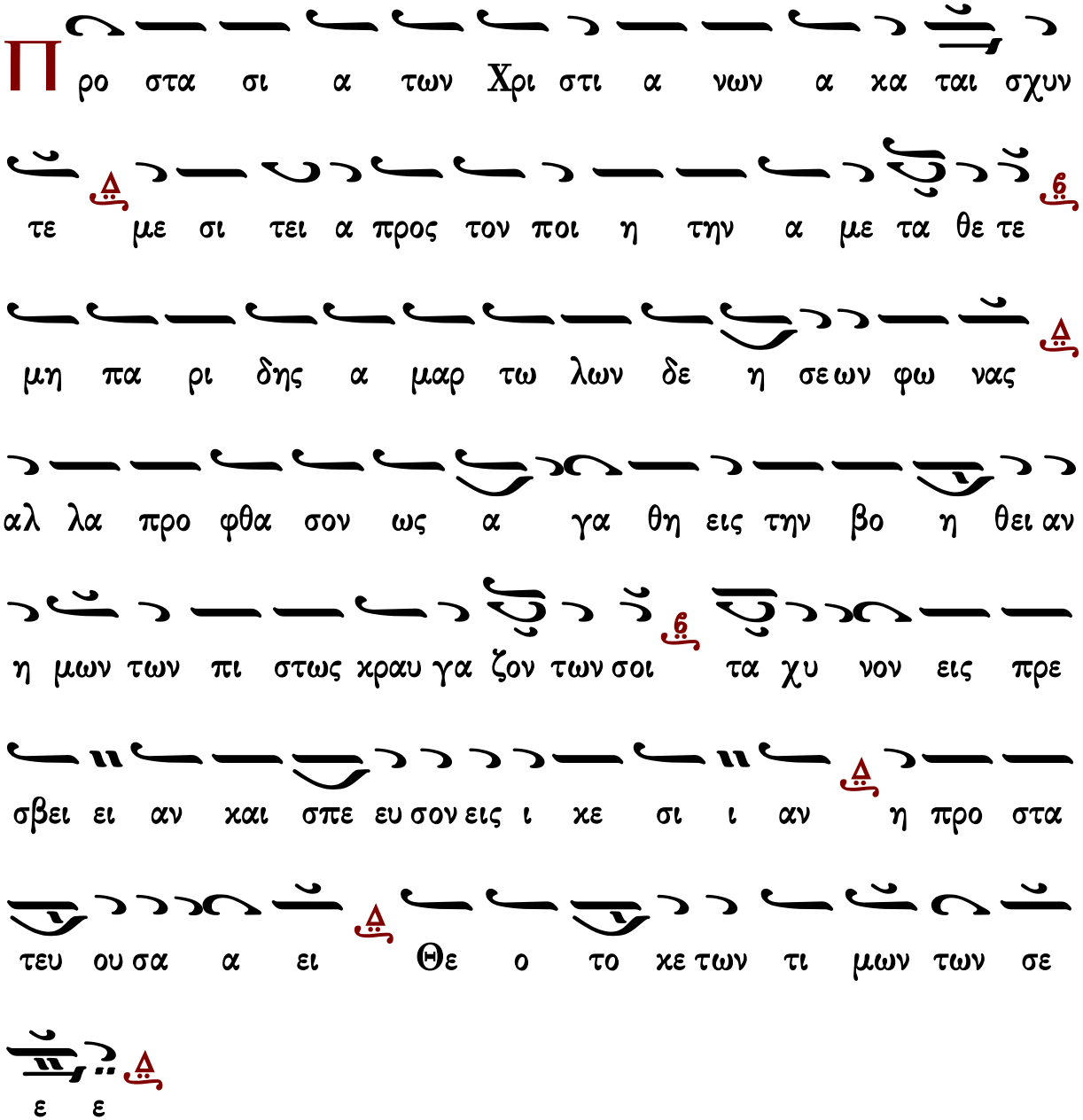

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.312/2334*

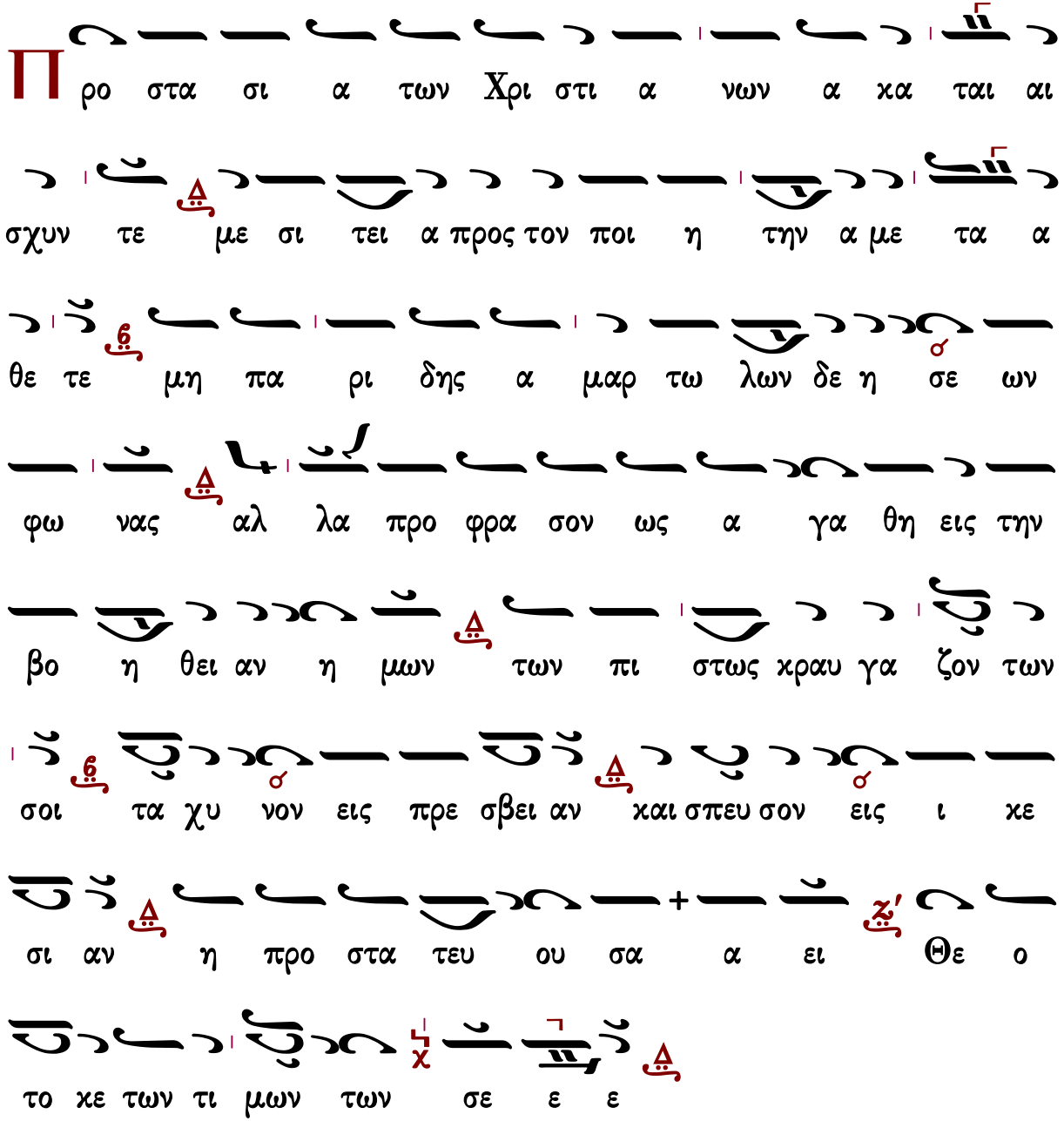

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τρισάγιος ὕμνος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τρισάγιος ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

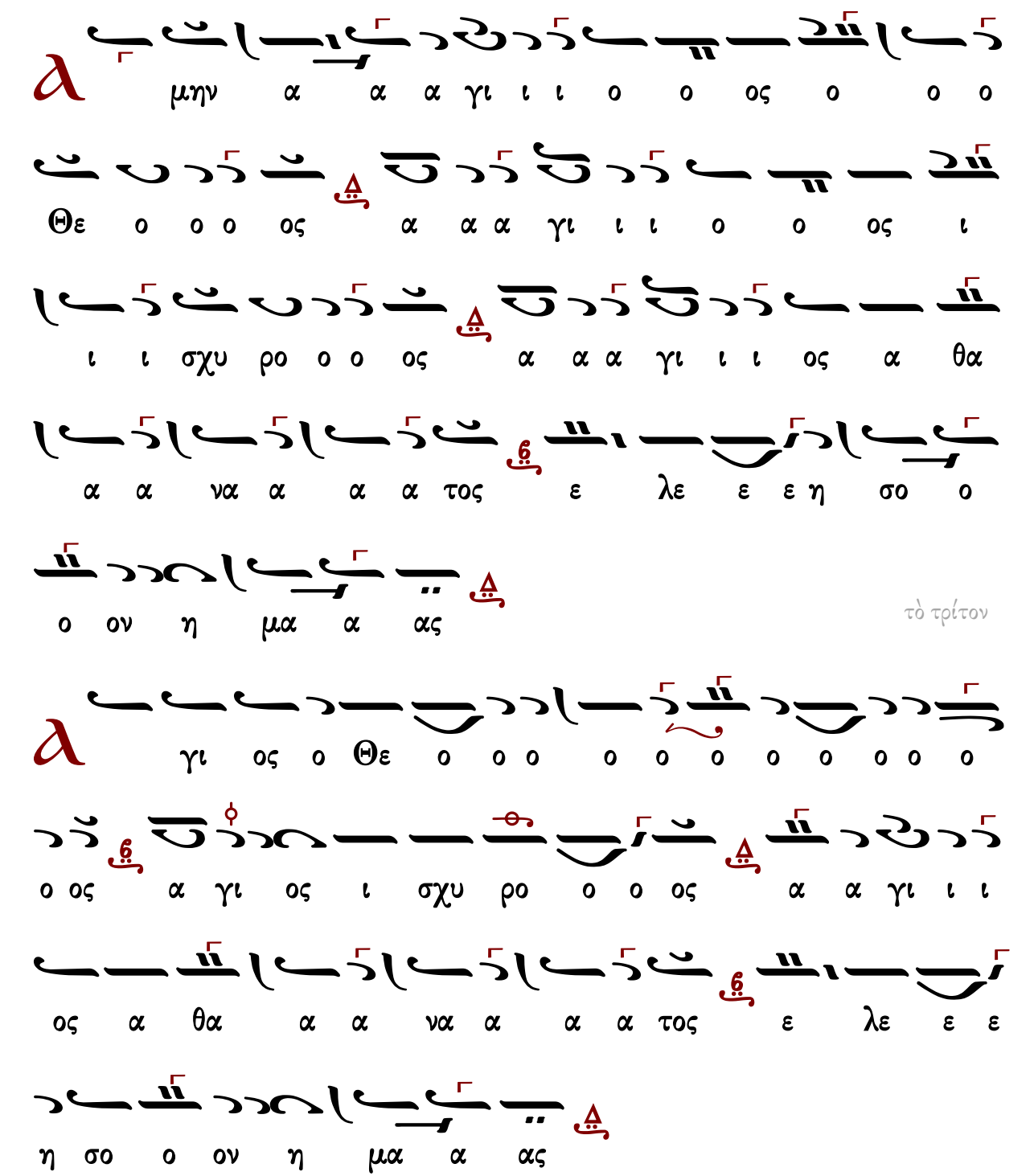

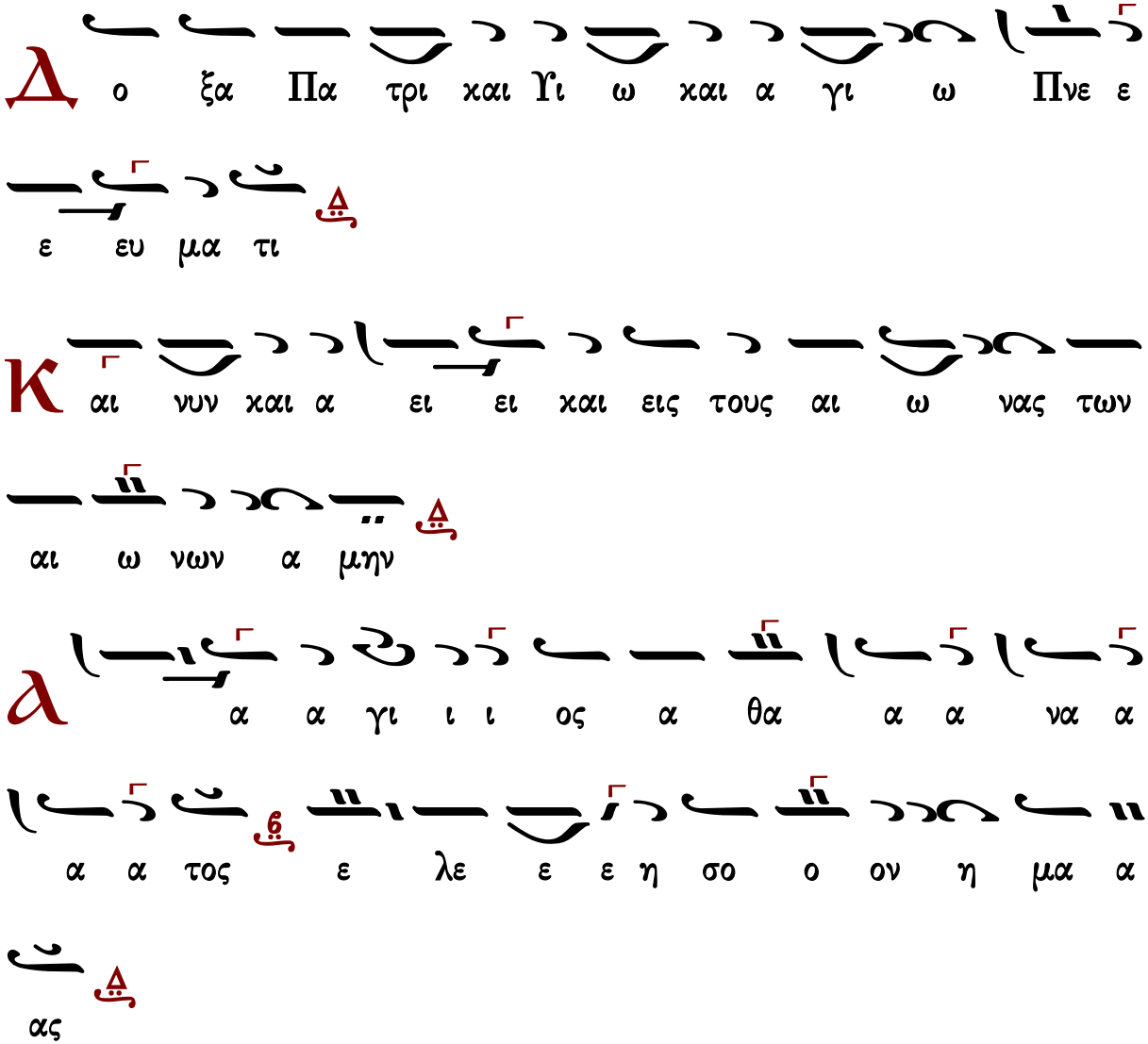

Δύναμις

κλασικὸ	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

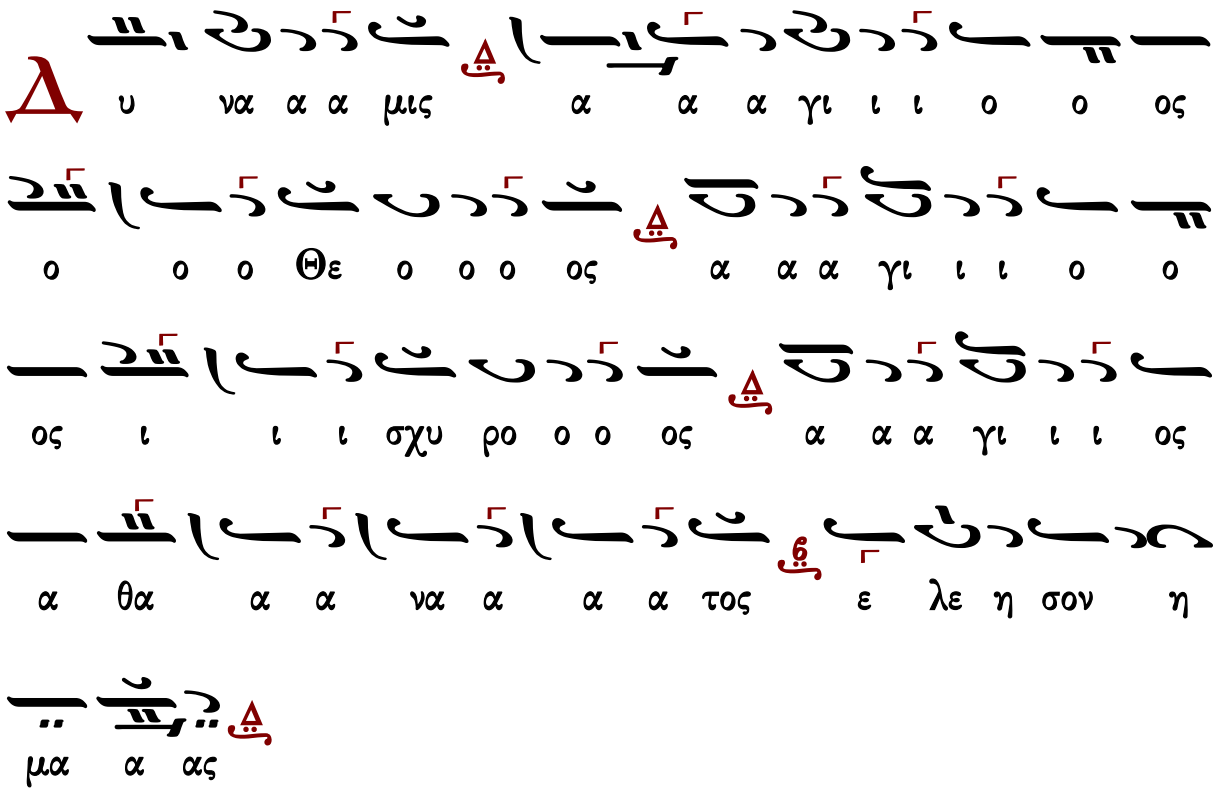

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

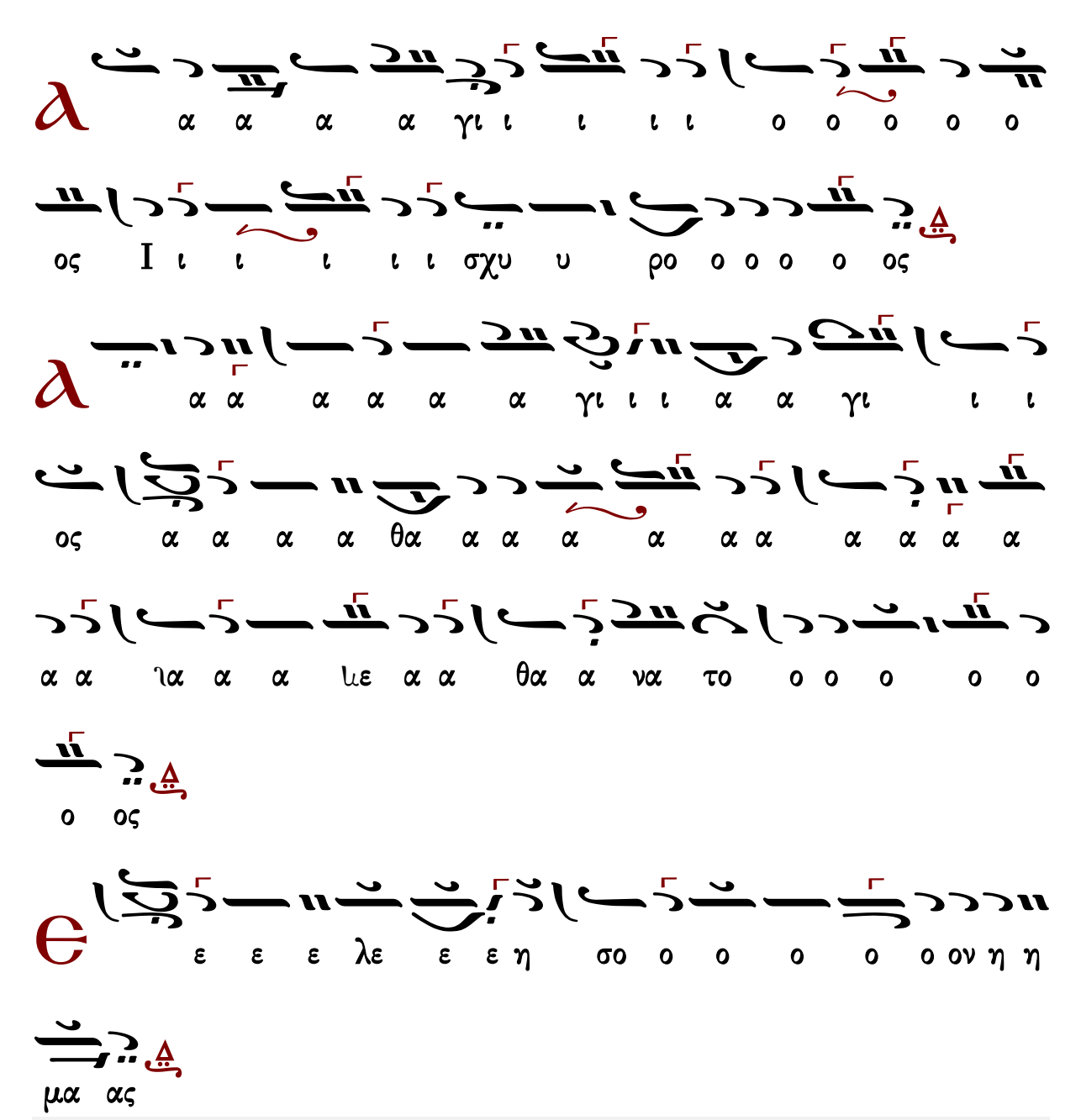

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

ἕτερον τοῦ βήματος

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

a

α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο

ο ο ο Θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος A α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ος I ι ι ι ι ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος A α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

NH
ΔΙ
NH
ΜΕΛ
ΔΙ
NH
ΜΕΛ
ΔΙ

NH
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ

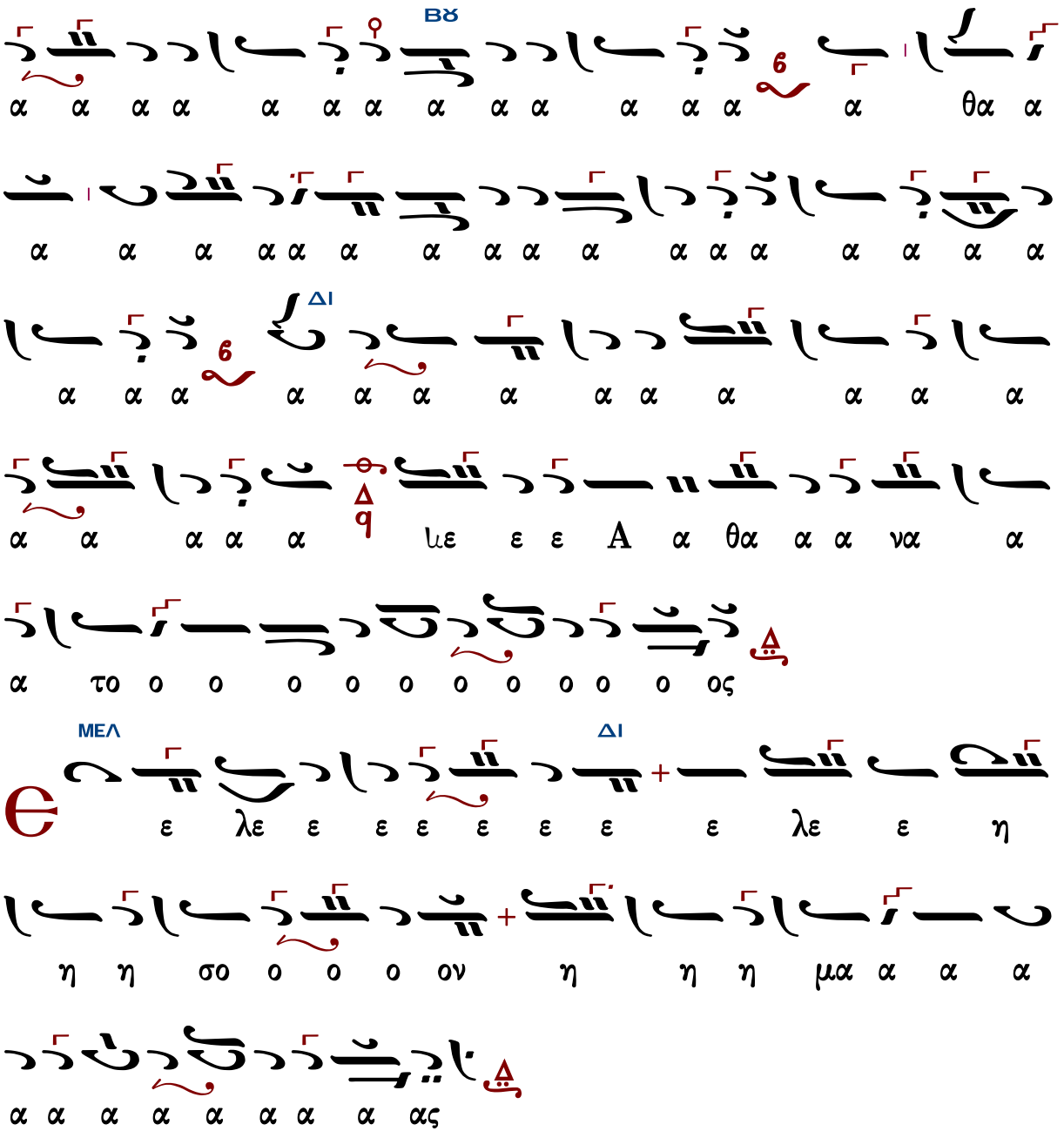

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Δι Ἦχος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Παλάσκ (1891-1942)

Ἦχος πλ. Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

NH
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
NH
ΜΕΛ

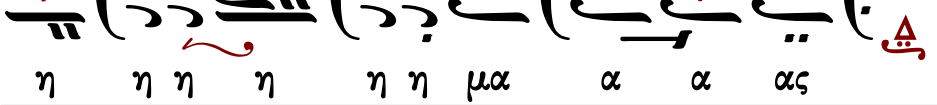

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

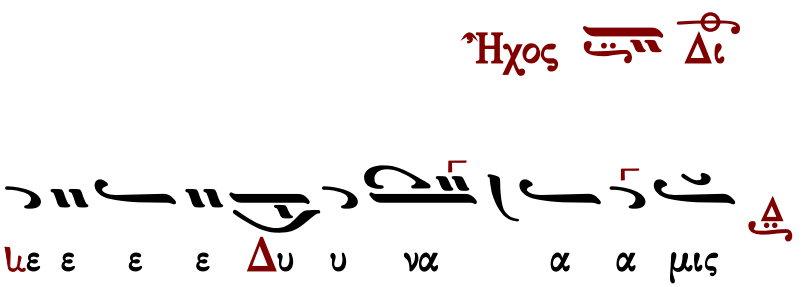

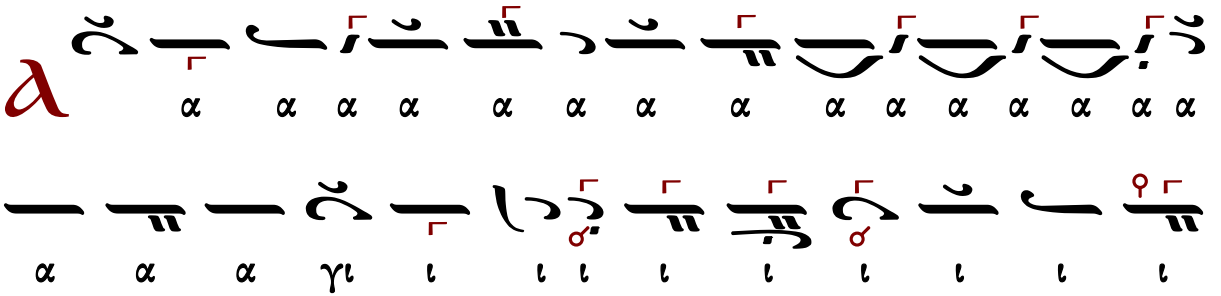

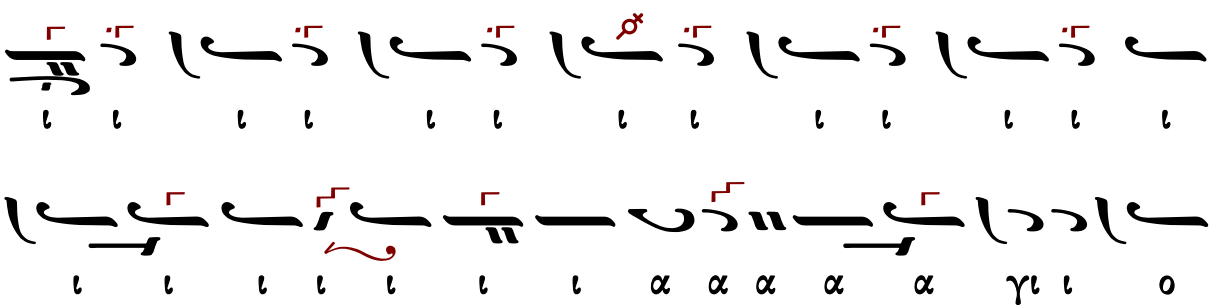

a

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο

ο ο ο ος Ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

a

α α α α α γι ι ο ο ο ο ος Α θα

α α α α α α α α α α α α α Α θα α να α α

τος

e

λε ε ε ε λε ε ε η η σο ον η μα α α

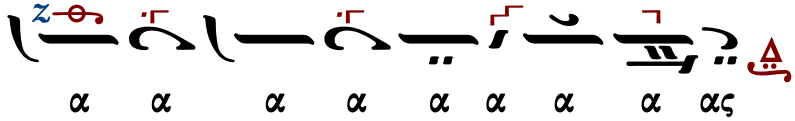

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

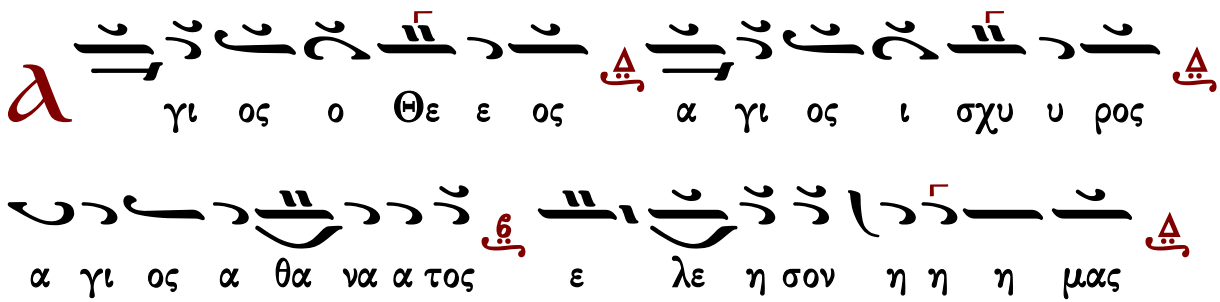

τὸ τρίτον

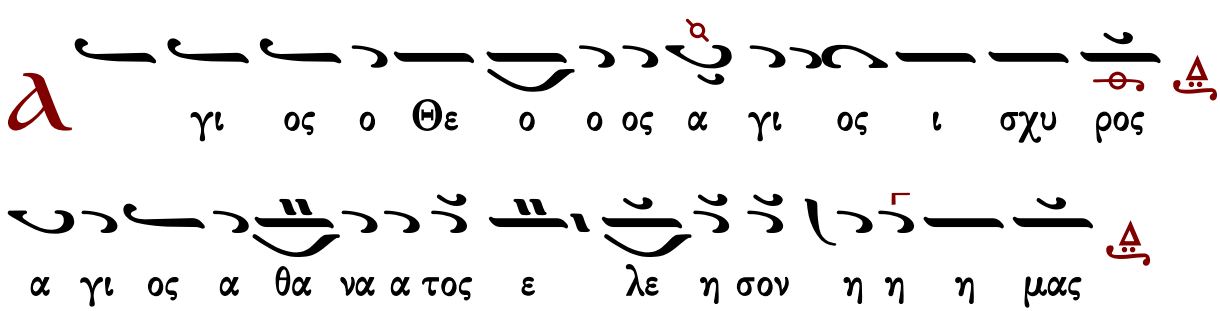

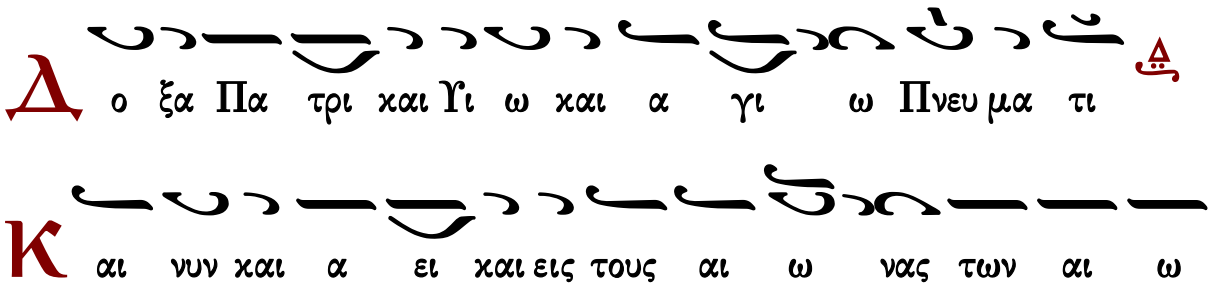

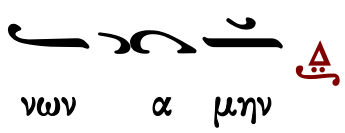

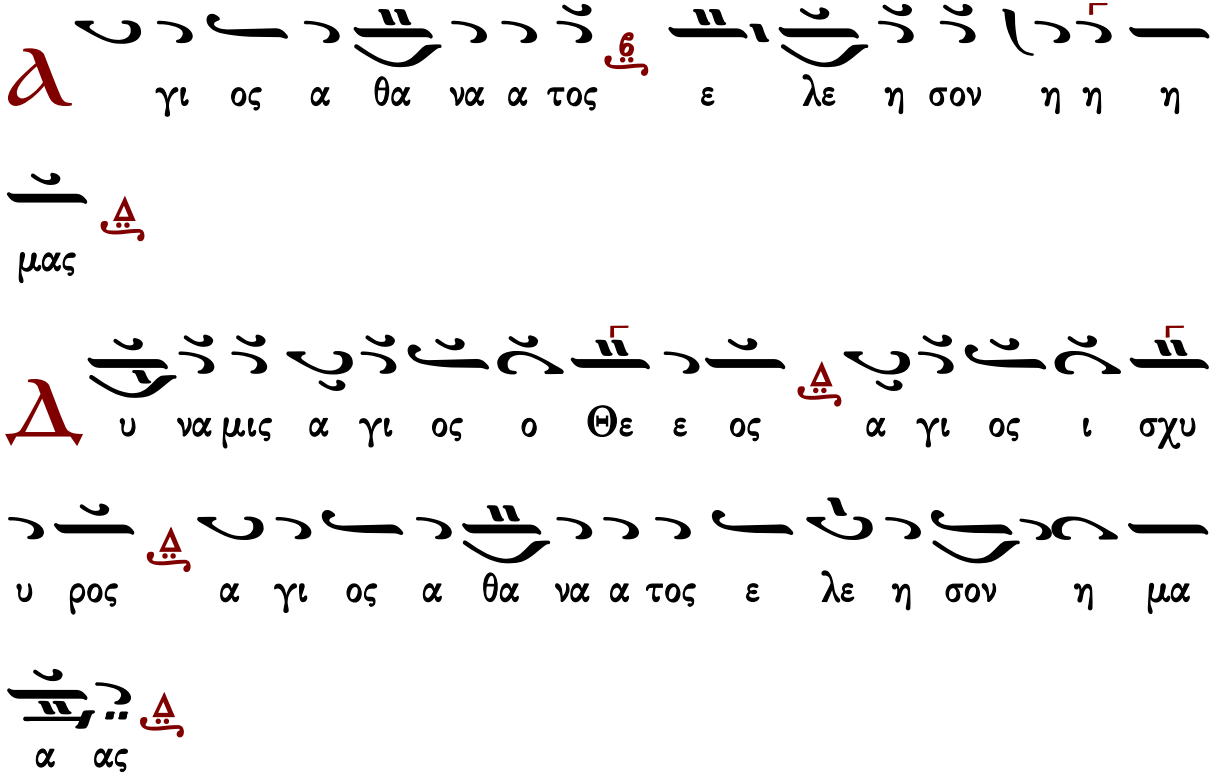

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

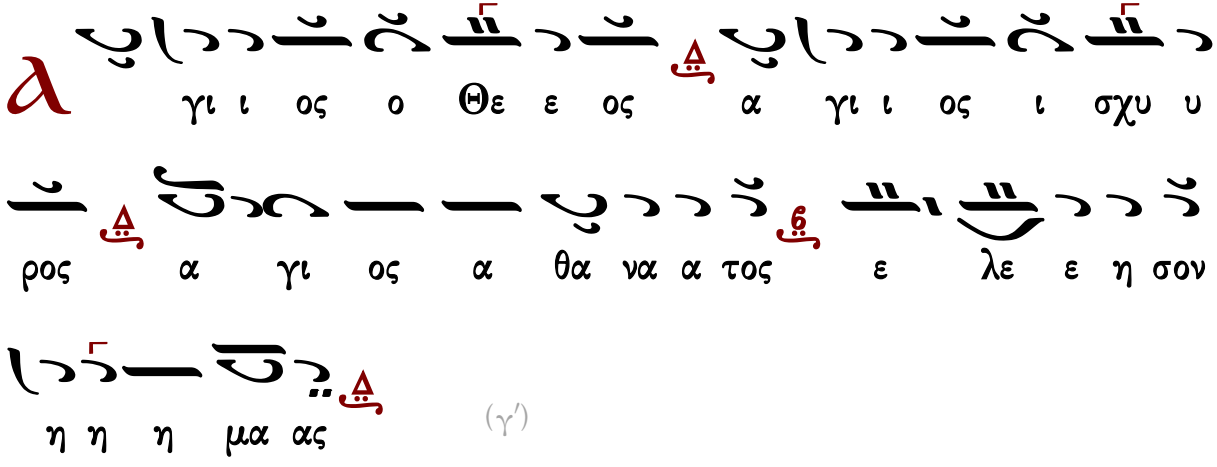

(γ΄)

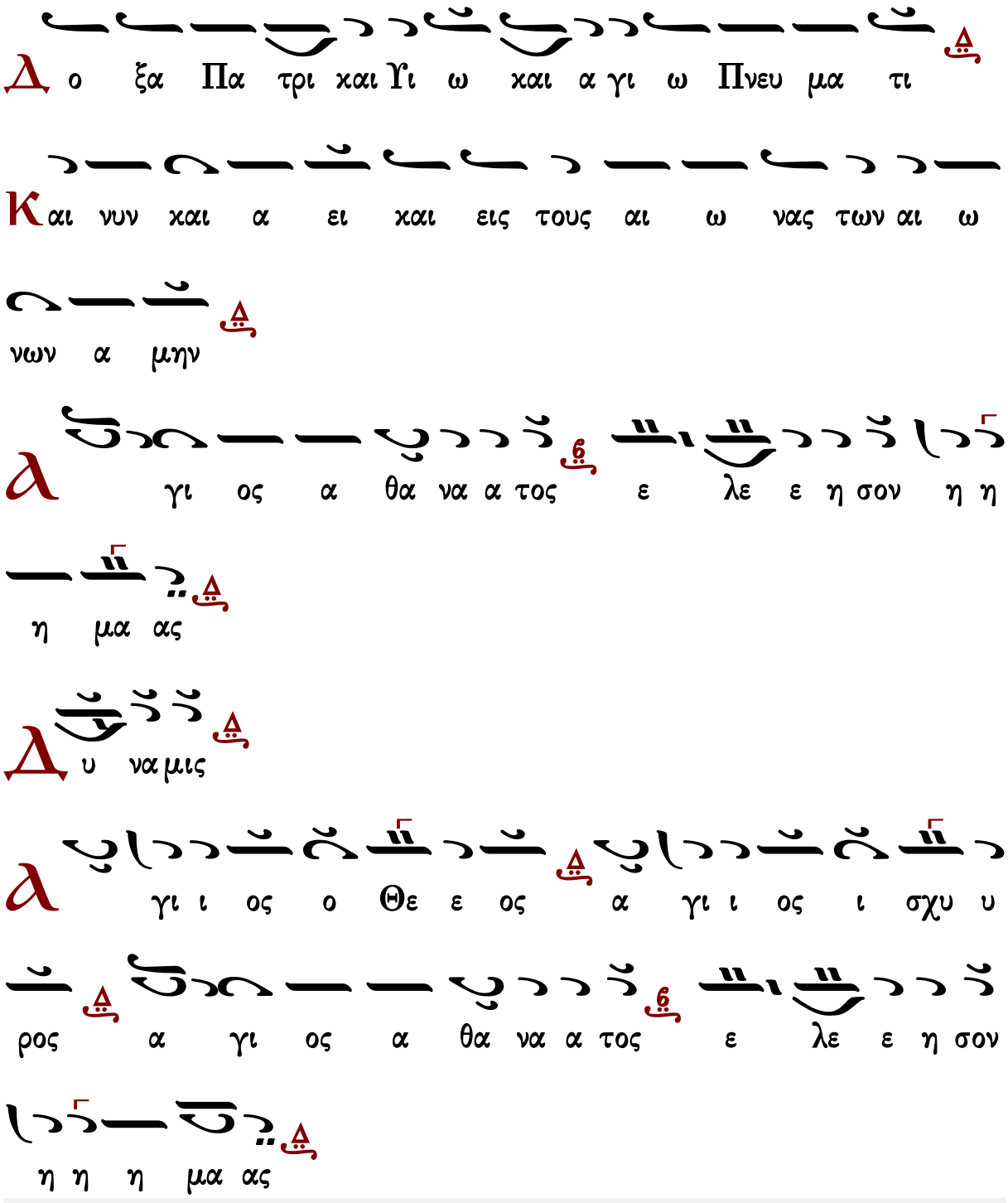
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον η η
η μα ας
Δ υ να μις
α γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ
ρος α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον
η η η μα ας

Ἦχος πλ. δ΄

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

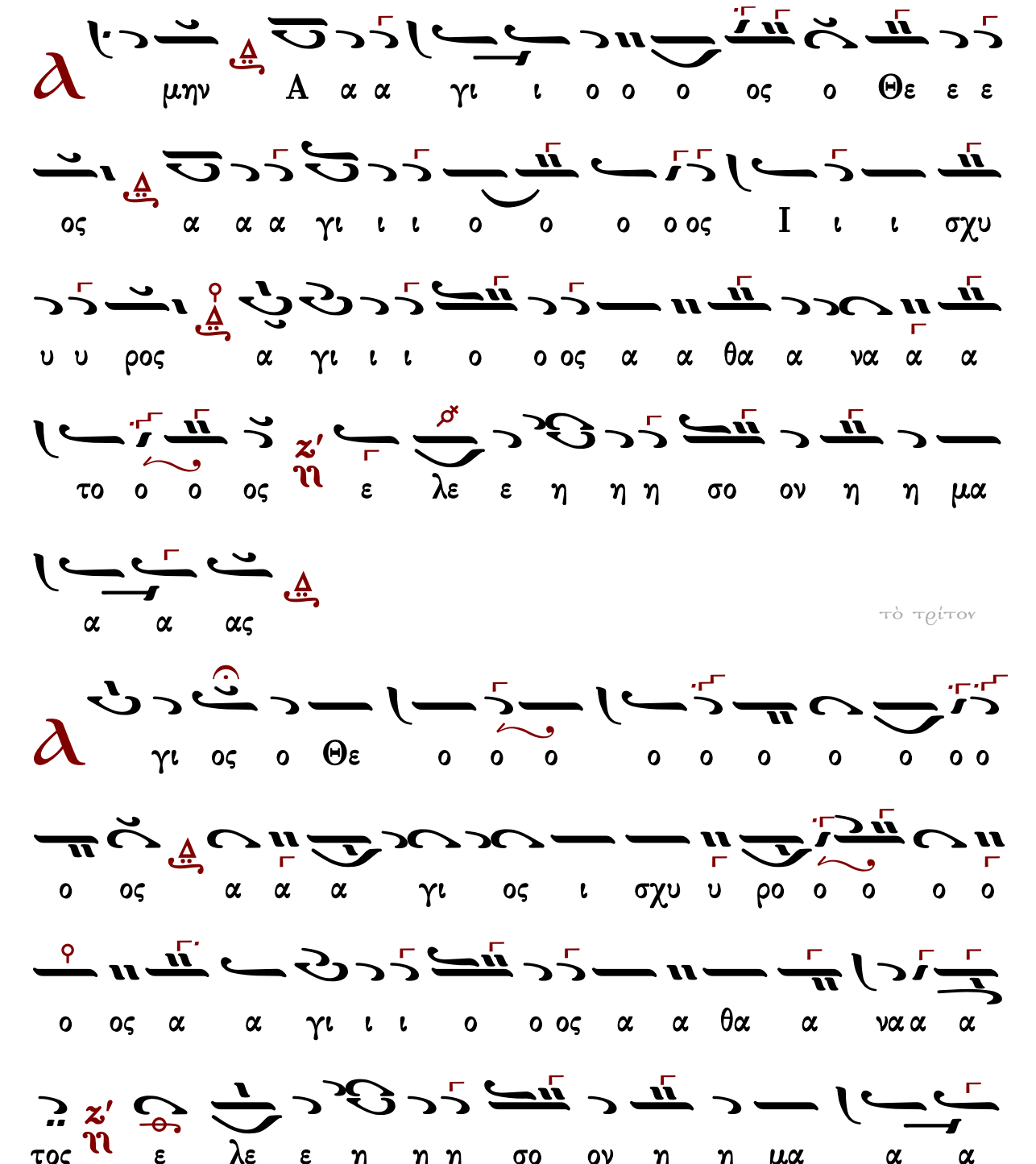

τὸ τρίτον

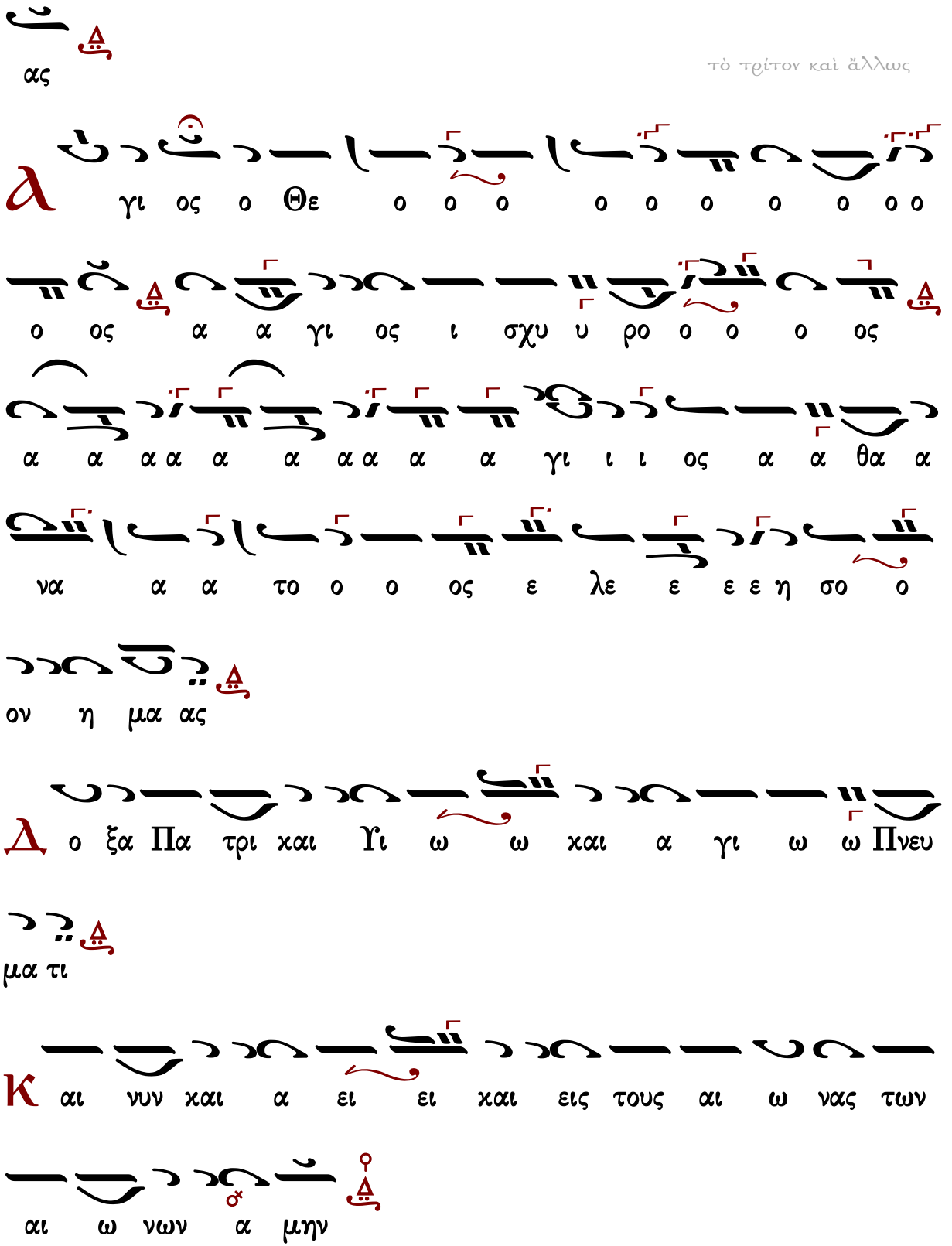
τὸ τρίτον καὶ ἄλλως
ας
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας
ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ
μα τι
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

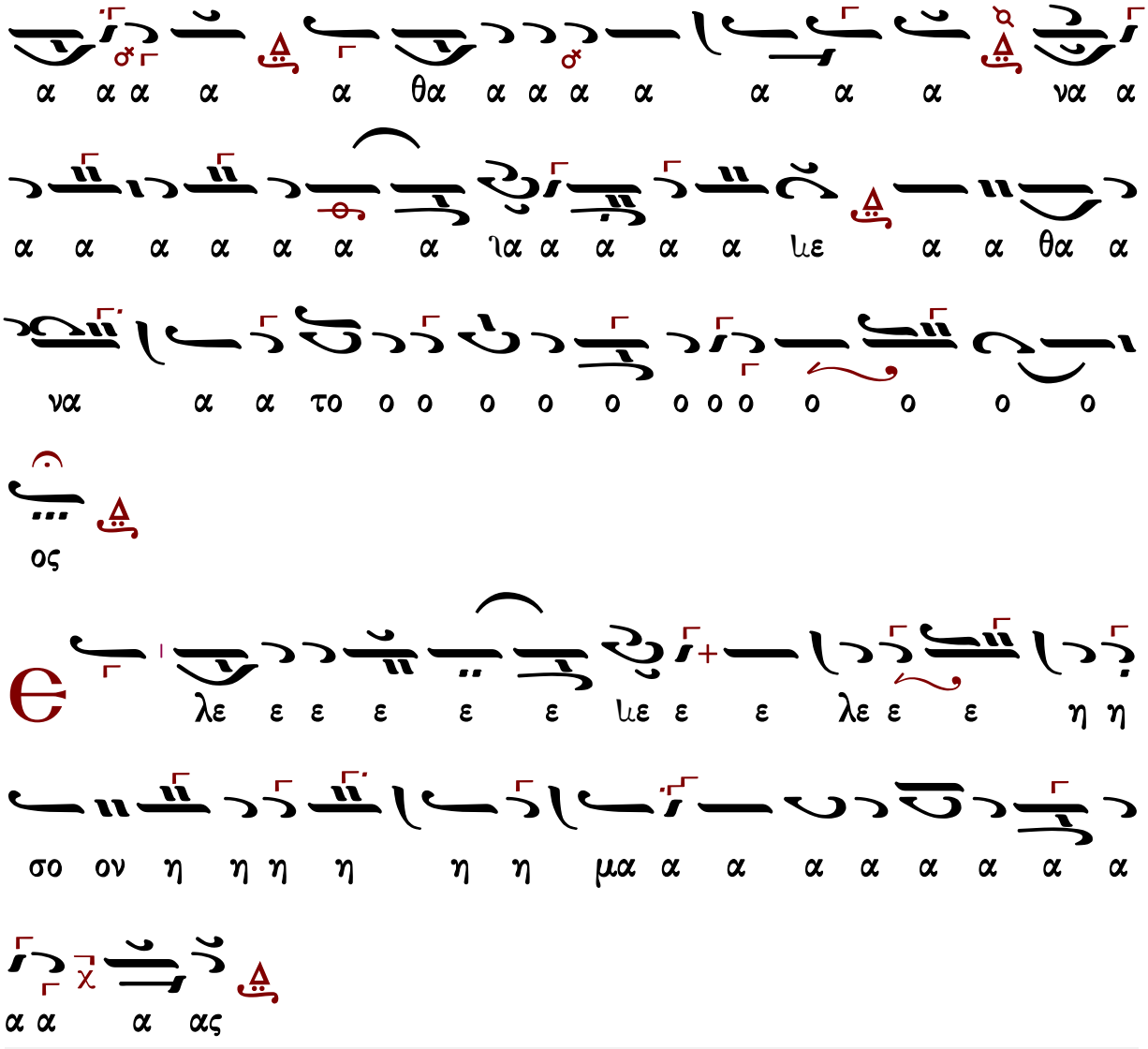

Χερουβικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

ἑβδομάδος
δ-Β′

Ἦχος λ π ⁂ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ.117#

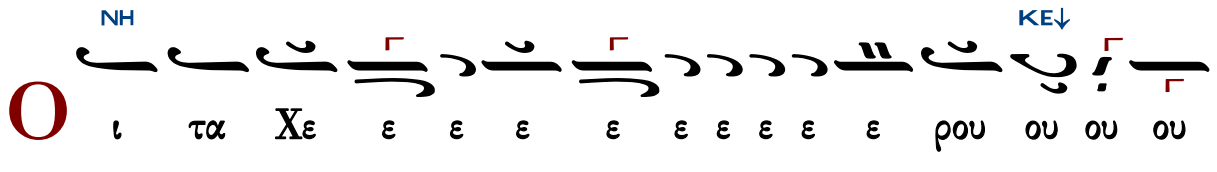

ΔΙ↓ ΝΗ

ʅου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χε ρου βι ι ʅι ι ι

ι ιμ μυ στι κω ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει κο νι ι ι

ΔΙ↓ ΝΗ

ζον τε ε ʅε ε ε ε ες και αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ω ο ο ο ο

ΔΙ

ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι

ΠΑ ΝΗ ΔΙ↓

ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΝΗ ΠΑ

χι ι ι ι α α α α α α α α χα α α α

ΝΗ

α ʅε τρι ι α α α α α α δι ι τον τρισ α

ΠΑ

α α α α α α ʅα α α α α α α α α α α α

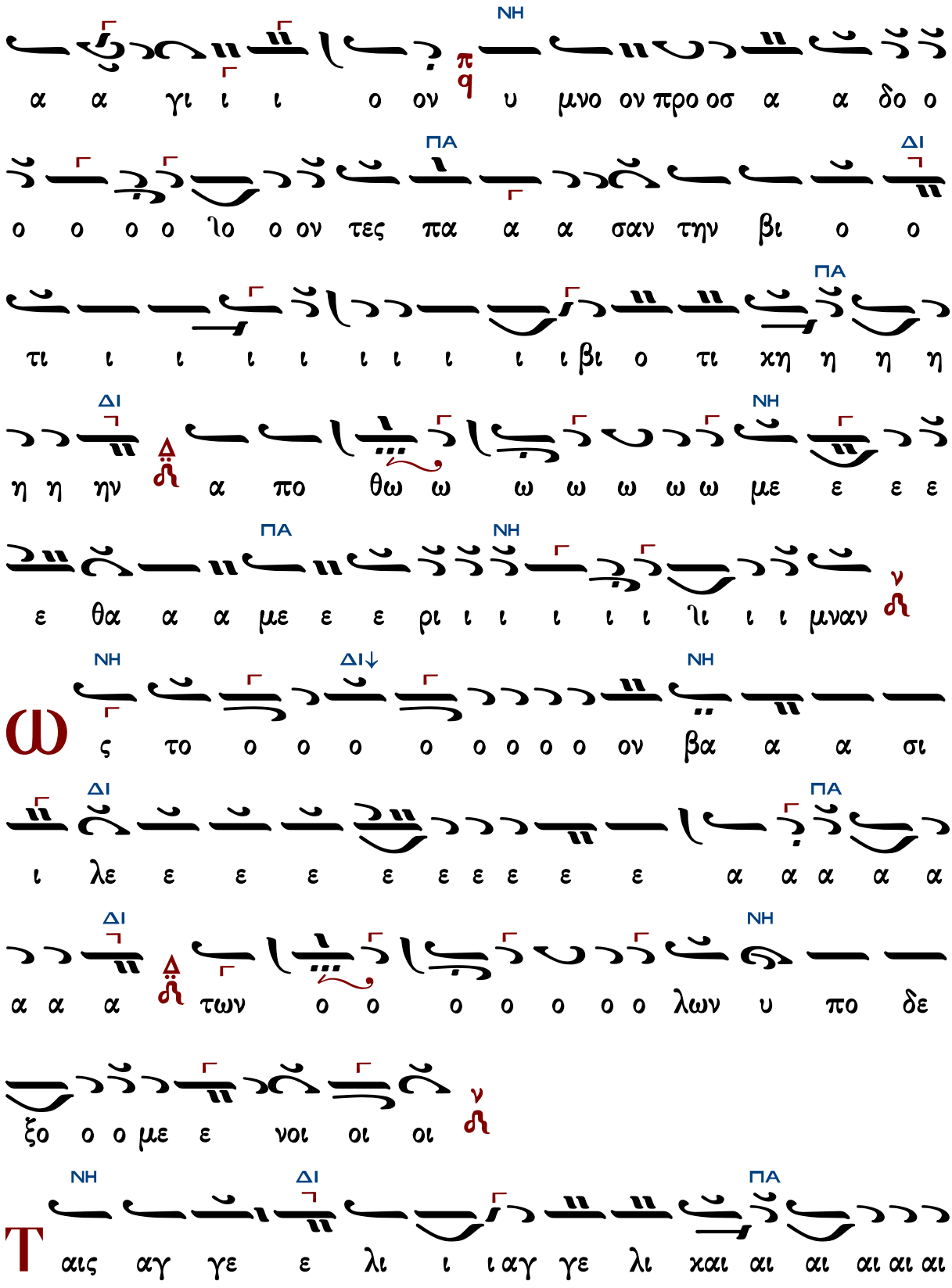

Ω

Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι αι αι αι

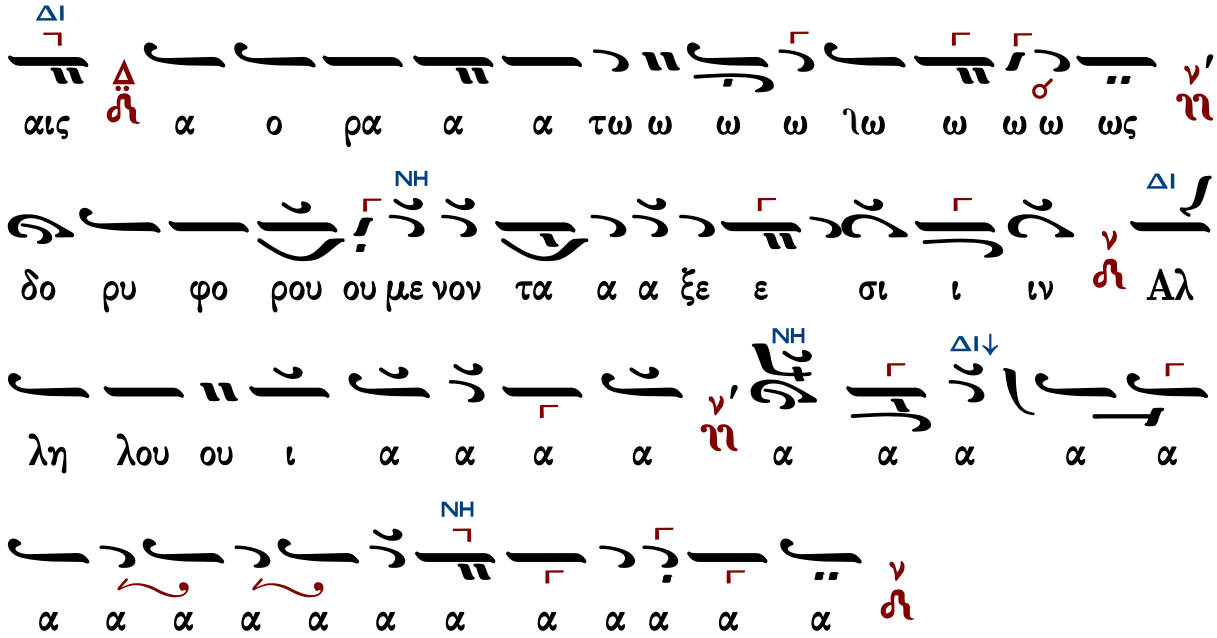

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος λ π Νη

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α'
1931 σ.346#

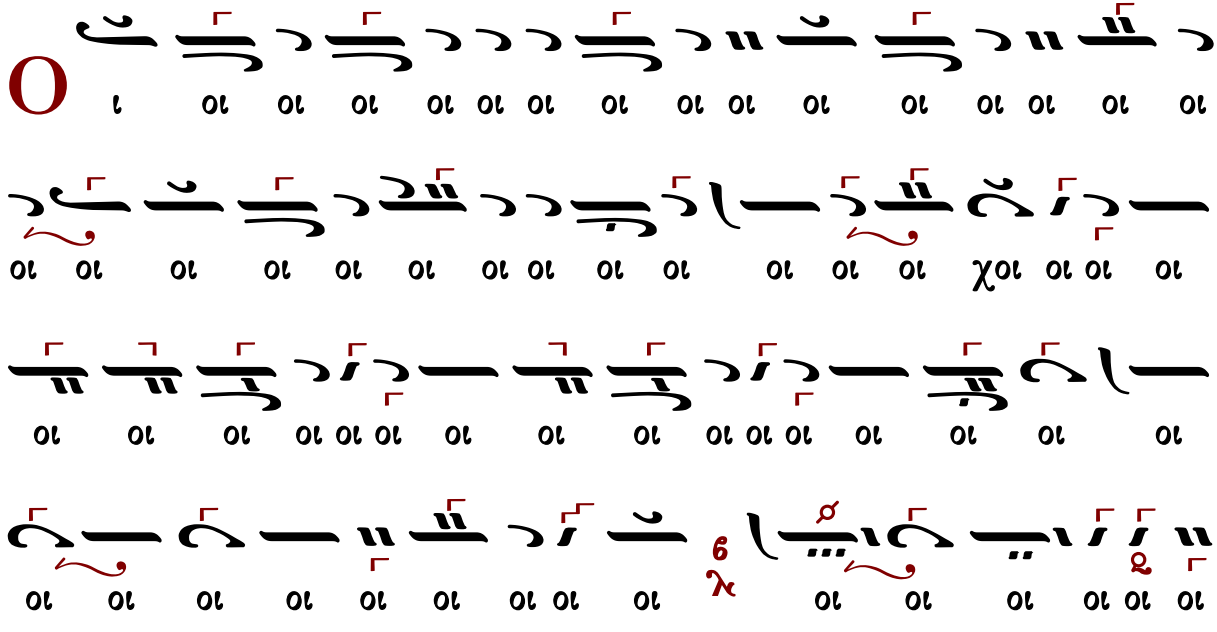

αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι τη η ζω ο ο ο
ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω
ω ω ω ω ω Τρι ι α α α χα α α α α α
α α α α α χα α α α α α α α α χα α α
α τρι ι α α α α χα α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α τρι α α α α α δι ι
ι ν τον τρισ α α α α α χα α α α α χα α

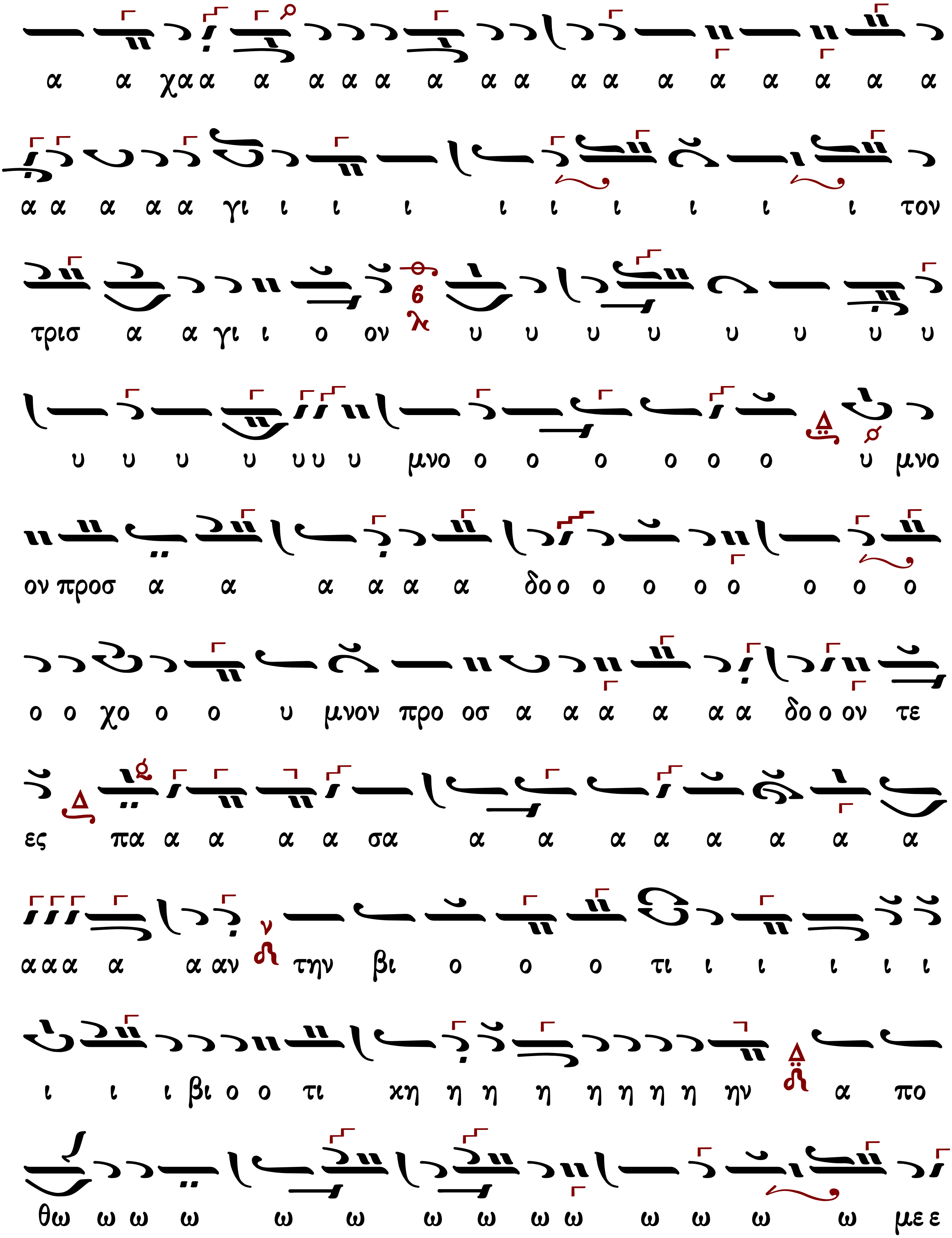
α α χα α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι τον
τρισ α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ο ο ο ο υ μνο
ον προσ α α α α α α δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο χο ο ο υ μνον προ οσ α α α α α α δο ο ον τε
ες πα α α α α σα α α α α α α α α
α α α α α αν την βι ο ο ο τι ι ι ι ι ι
ι ι ι βι ο ο τι χη η η η η η η η ην α πο
θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε

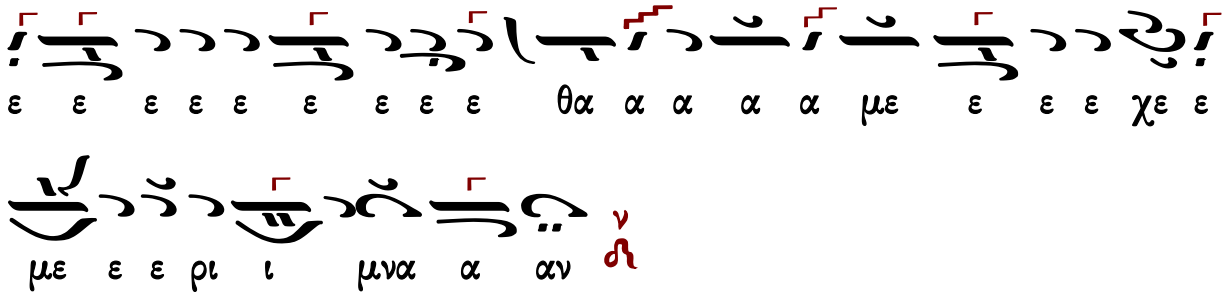

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ ἡ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.91#

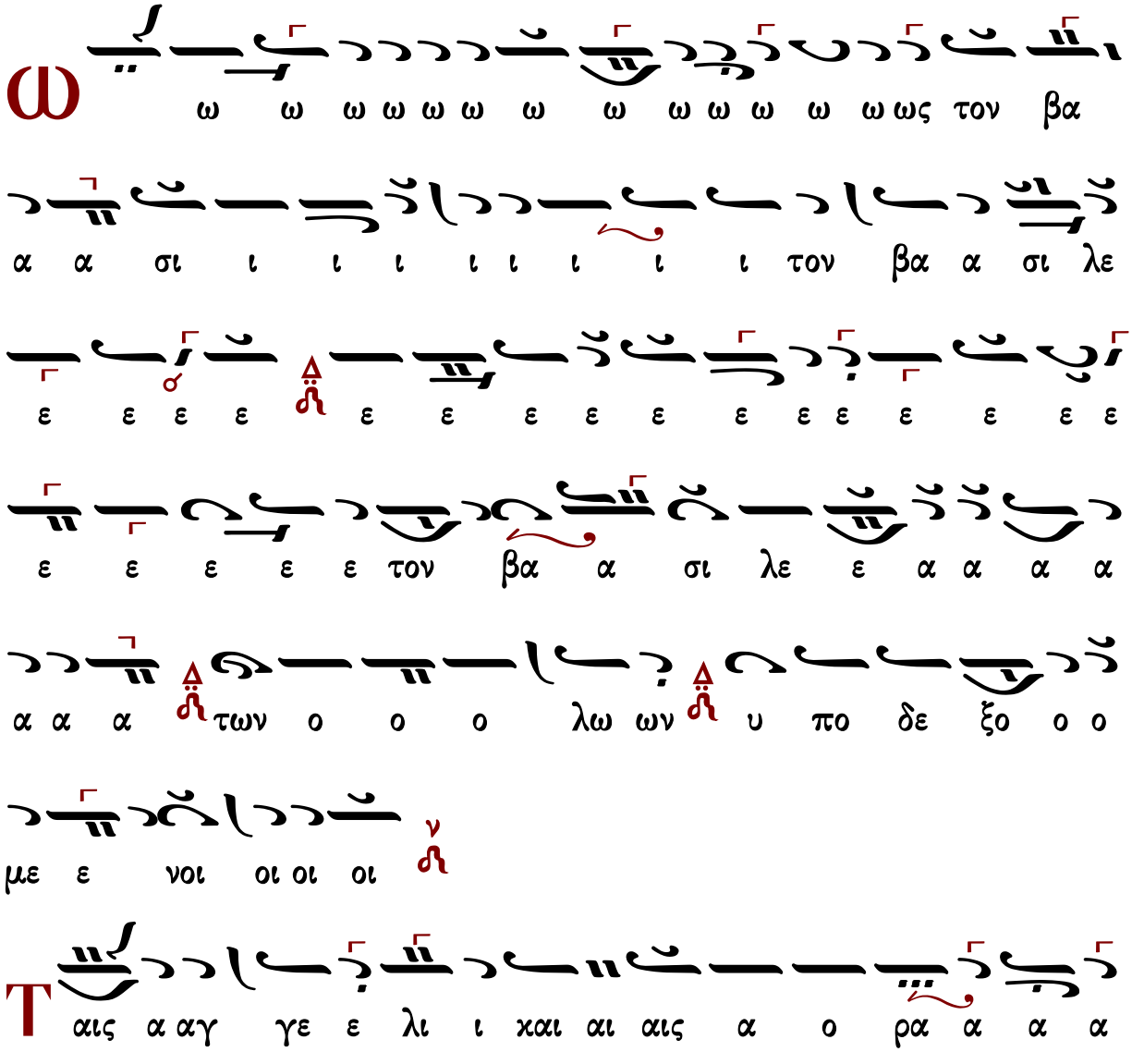

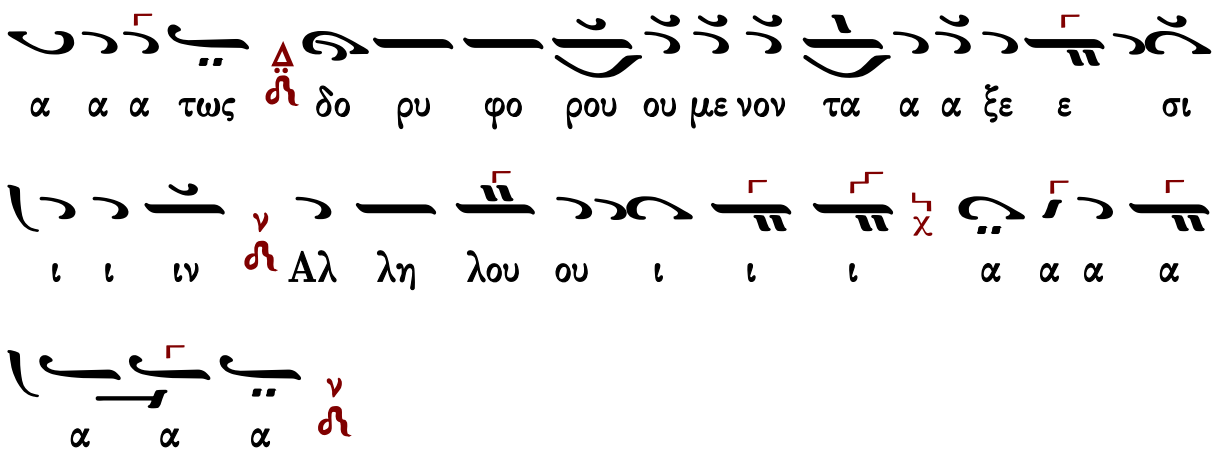
α α α τως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε ε σι
ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι α α α α
α α α

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

δ-Β′

Ἦχος λ π Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία
1909 σ.88#

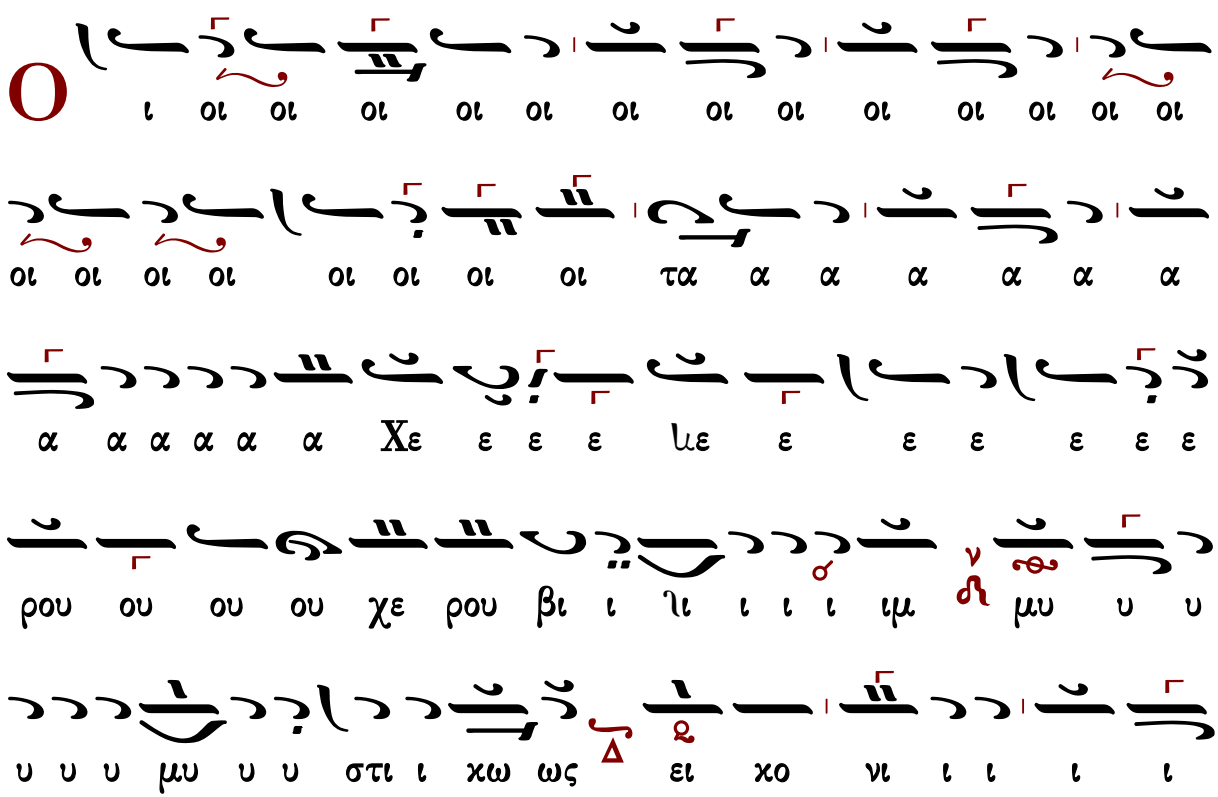
Ο ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι τα α α α α α α
α α α α α α Χε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε
ρου ου ου ου χε ρου βι ι ιι ι ι ι ιμ μυ υ υ
υ υ υ μυ υ υ στι ι κω ως ει κο νι ι ι ι ι

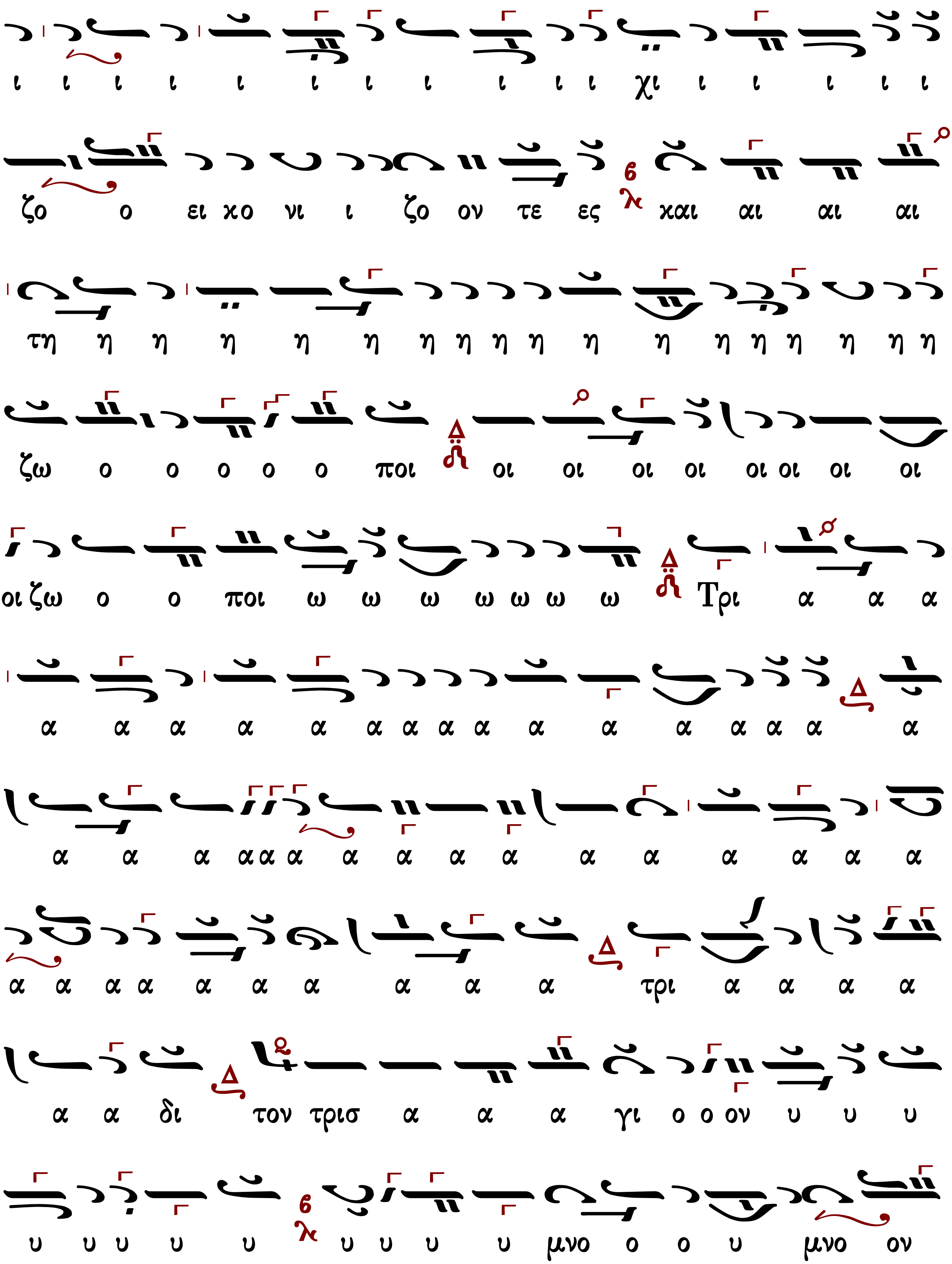
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι
ζο ο ει κο νι ι ζο ον τε ες λ και αι αι αι
τη η η η η η η η η η η η η η η η η η
ζω ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α αα α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α τρι α α α α
α α δι τον τρισ α α α γι ο ο ον υ υ υ
υ υ υ υ υ λ υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον

προσ α α δο ον τε ε ε με ε ε ε ες πα α α
α α α α α α α α α α α α α σαν την βι
ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο
τι χη η η η η η η ην α πο ο ο θω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε θα α α α
α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε ρι
μνα α α ια α α α αν
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον βα
α α σι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι λε

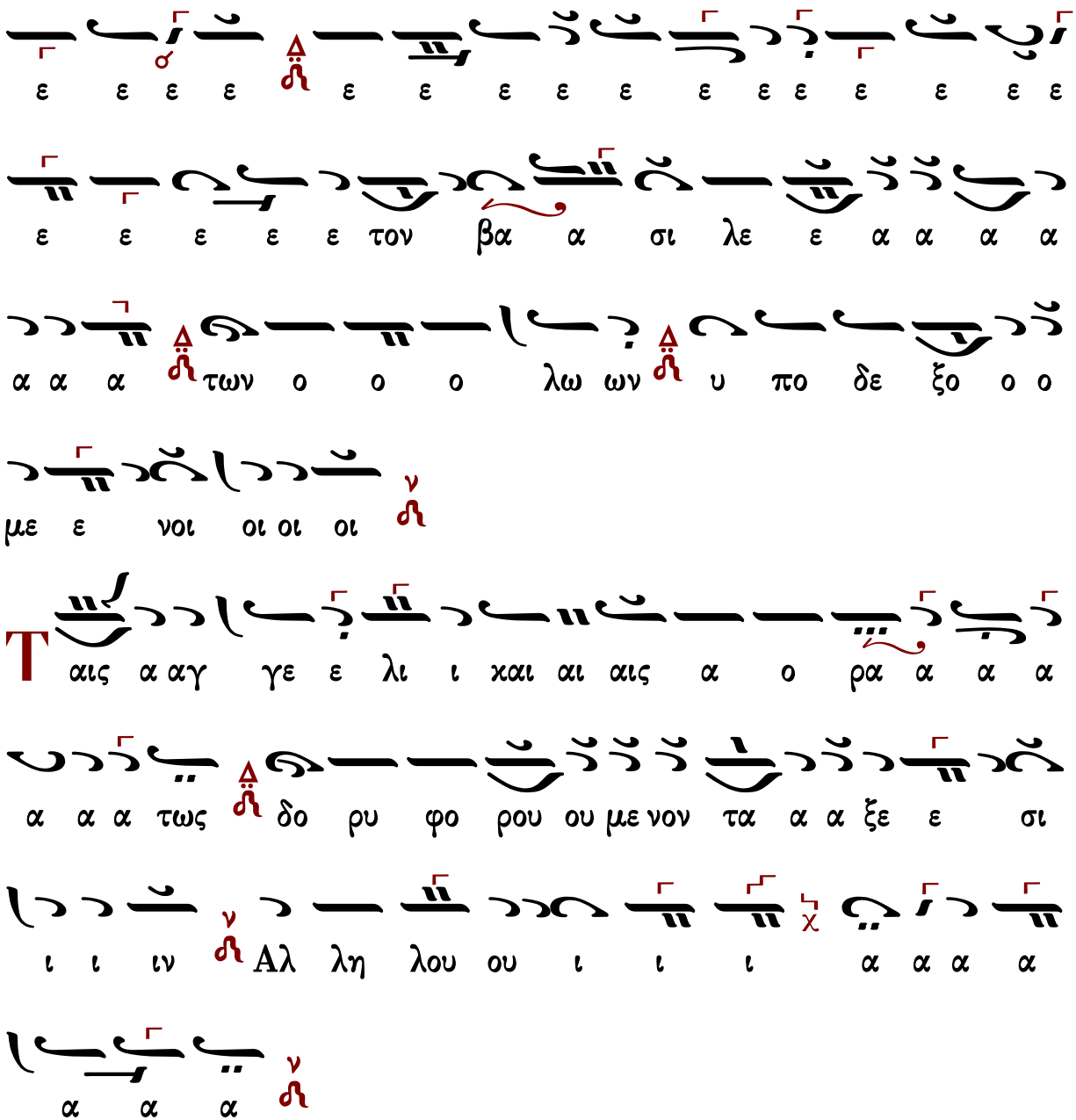

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος λ ἀ Νη

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνστ. Πρωτοψάλτου
τ.Β' 1846 σ.86#

ι ι νι ο οχ ει ζωχ ι στι υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υμ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ι ι ι ι ι ι χο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ει ει ει χο
νι ι ι ζον τε ε ε με ε ε ε ες χαι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η ζω ω ω
ω ω ω ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω
ω ω ω ω τρι α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι ι τον
τρισ α α α α γι ον υ υ υ υ μνο ον προσ α α
α α α α α δο ο προσ α δο ον τε ες με ε ε
ε ες πα α α σαν την βι ο τι ι κην α πο θω

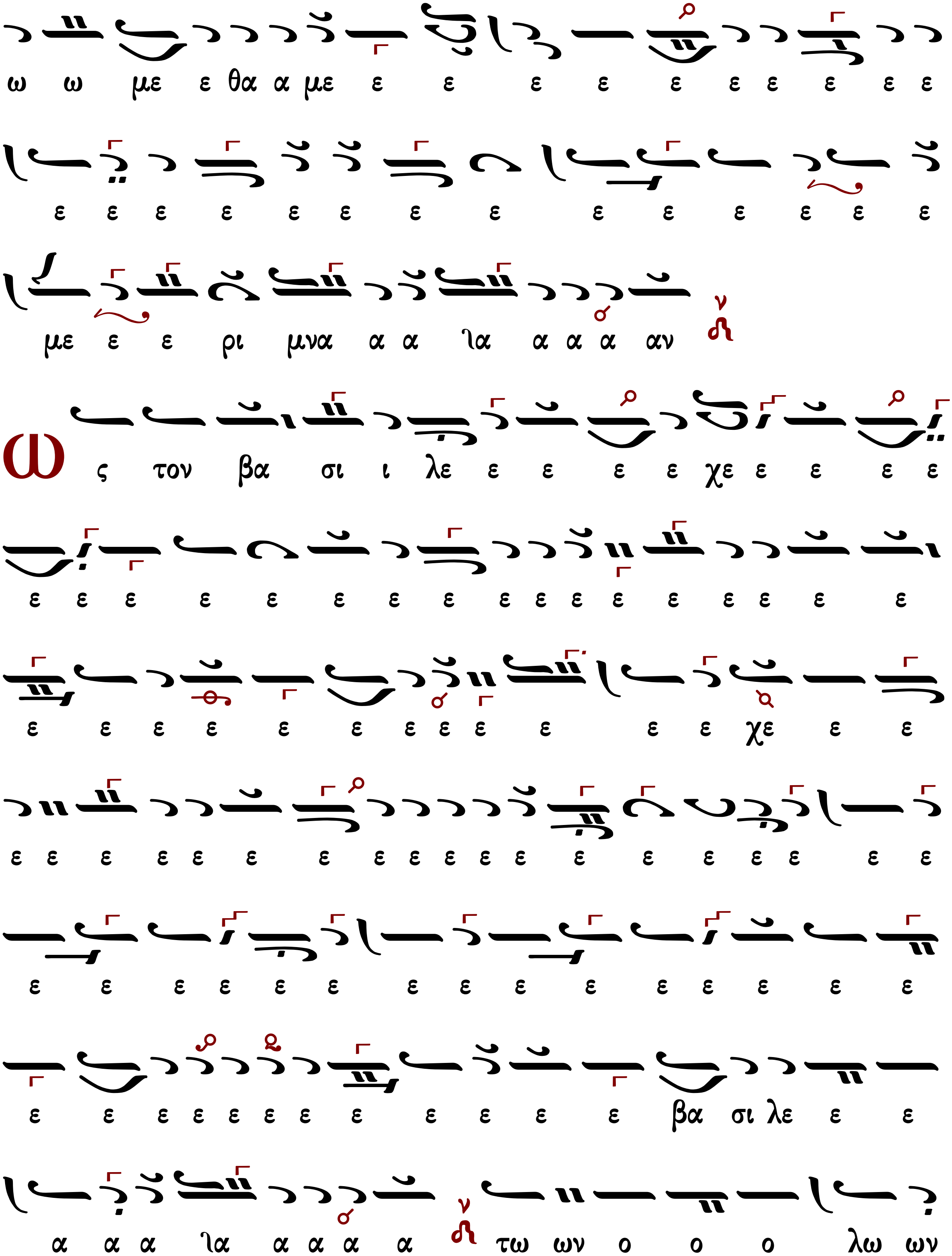
ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
με ε ε ρι μνα α α ʅα α α α αν
ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε χε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε
α α α ʅα α α α α των ων ο ο ο λω ων

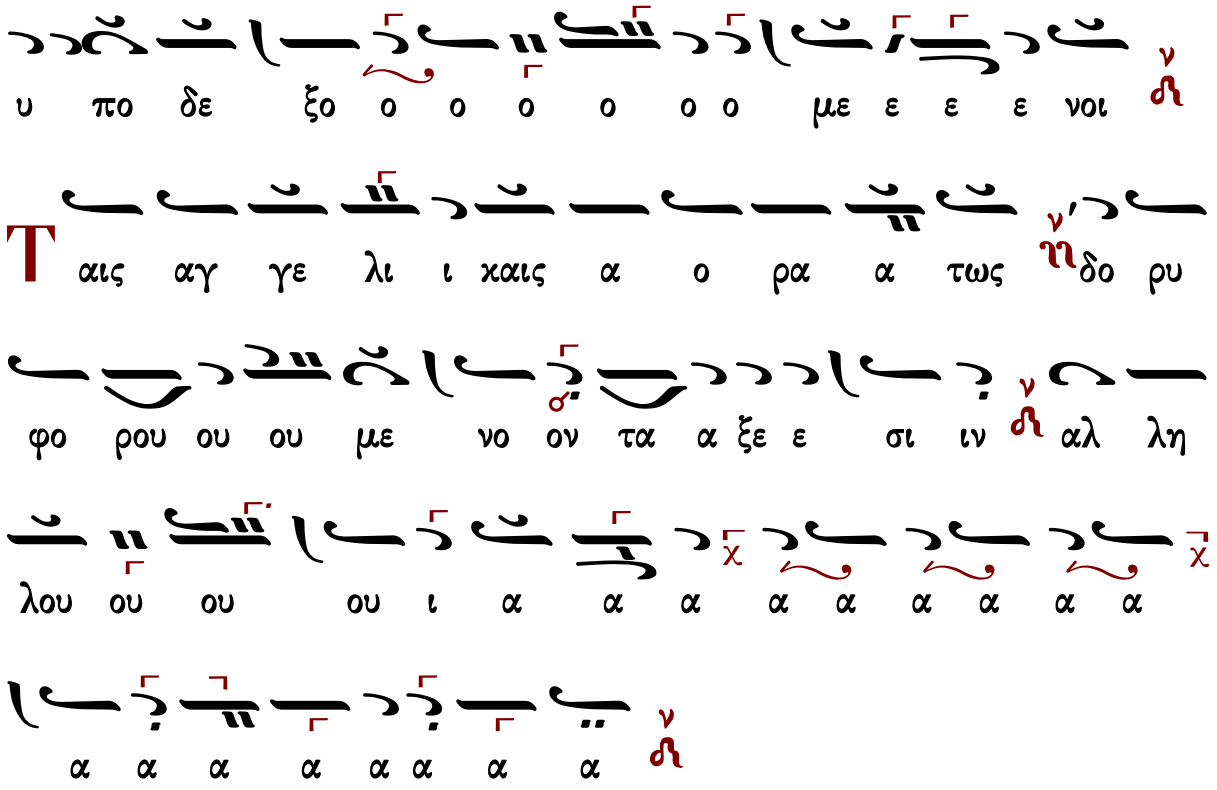

υ πο δε ξο ο ο ο ο ο ο με ε ε ε νοι

Ταις αγ γε λι ι καις α ο ρα α τως δο ρυ

φο ρου ου ου με νο ον τα α ξε ε σι ιν αλ λη

λου ου ου ου ι α α α α α α α α α

α α α α α α α α

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος λ π Νη

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.110#

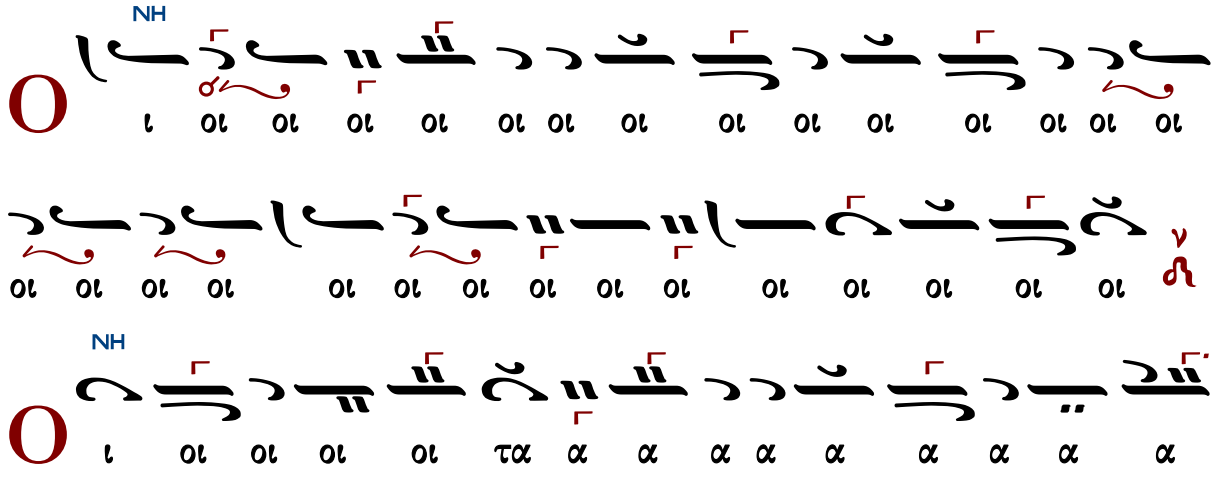

NH

Οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

NH

Οι οι οι οι οι τα α α α α α α α α α

α α α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου

ΔΙ

ου ου Χε ρου βι ι ῾ι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ

ΝΗ

μυ υ υ υ υ υ υ υ στι ι χως ει χο νι ι

ι ι ι ι ι ι ει χο νι ι ζο ον τε ε ες

ΔΙ

χαι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι οι ζω ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α α

ΒΫ

α α α α α Τρι α α α α α δι ι τον

τρισ α α α γι ι ι ο ον υ υ υ υ υ μνο ο

ΝΗ

ον προσ α α α α α δο ο ο προσ α α δο ο ον

ΔΙ ΝΗ

τες πα α α α α σα αν την βι ο τι ι ι χη

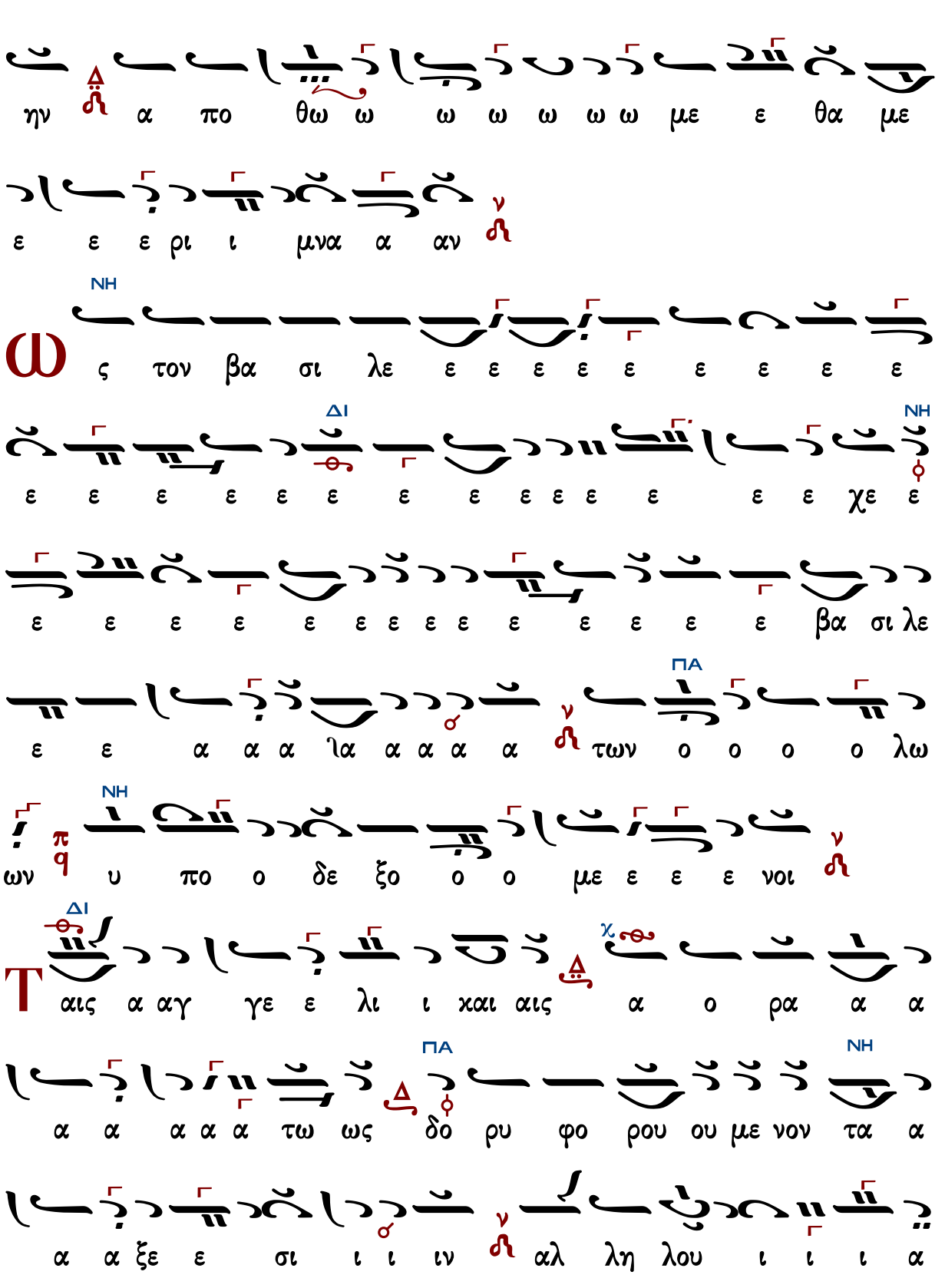
ην α πο θω ω ω ω ω ω ω με ε θα με
ε ε ε ρι ι μνα α αν
Ω
ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε
ΠΑ
ε ε α α α ια α α α α των ο ο ο ο λω
ΝΗ
ων υ πο ο δε ξο ο ο με ε ε ε νοι
ΔΙ
Τ
αις α αγ γε ε λι ι χαι αις α ο ρα α α
ΝΗ
ΠΑ
α α α α α τω ως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α
α α ξε ε σι ι ι ιν αλ λη λου ι ι ι α

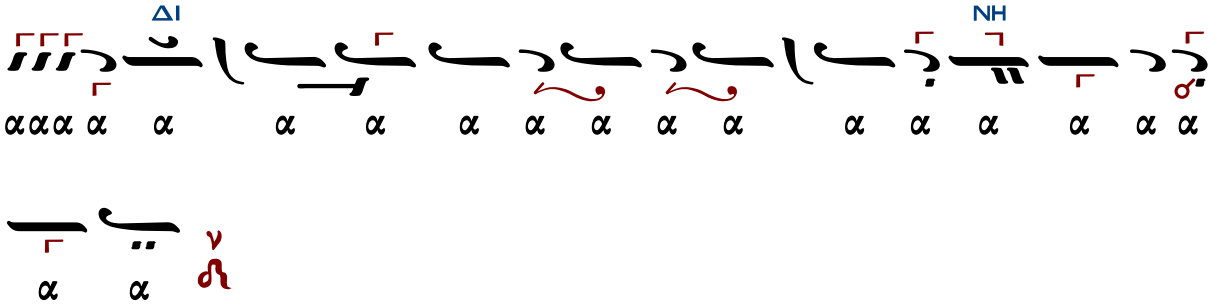

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ ἡ Νη

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον
1900 σ.90#

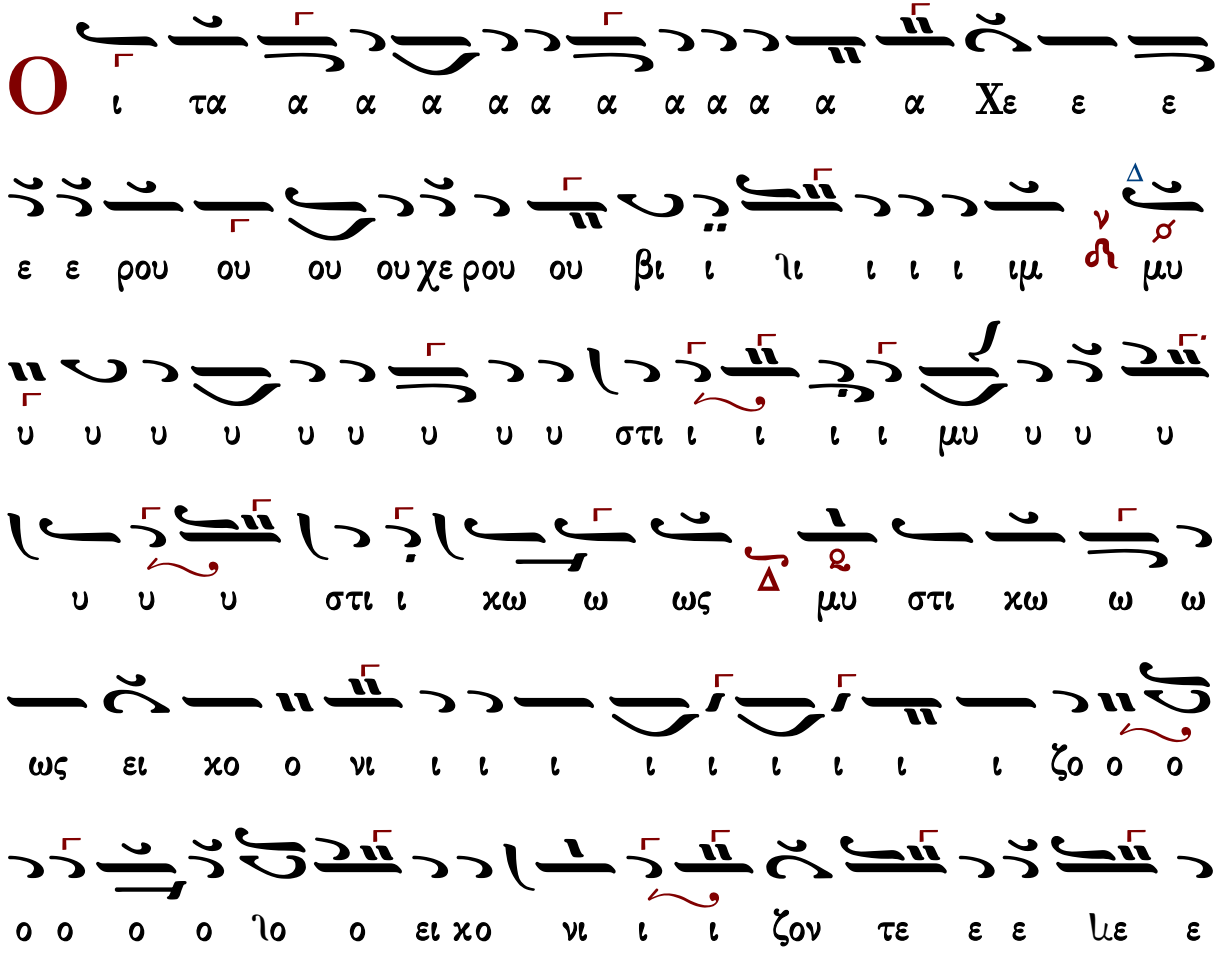

χη ην α πο θω ω ω ω ω ω ω με ε α α
α α α σα αν τη ην βι ι ο ο την βι ο ο ο τι ι
δο ο ο ο ο ο ιο ο ο ον τες πα α α α α α α
υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ον προ οσ α α α α α
ισ α α α γι τον τρισ α α γι ι ι ο ον υ υ
α δι ι ι ι ι ι ι ι το ο ο ο ο ο ον τρι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α α
ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι
ω ω ω ω ω ζω τη χαι τη ω ω ω ω ω ω
ε ε ες χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

πο θω ω με ε ε θα α με ε ε ε ε ε ρι ι ι

ι ι ιι ι ι ι μνα α α αν

Ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α α τω ων ο ο ο ο ο λων υ πο

δε ξο ο ο με ε νοι οι

Τ αις α αγγε λι ι χαι αι αι αις α ο ρα α α α

α α α τω ω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου ου

με ε νο ον τα α α α α α α ξε ε ε τα α ξε ε

σιν αλ λη λου ου ου ου ου ου ι ι ι α

α α α α α α α α α α α α α α

Ἐμμανουήλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος λ π ἡ Νη

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.37#

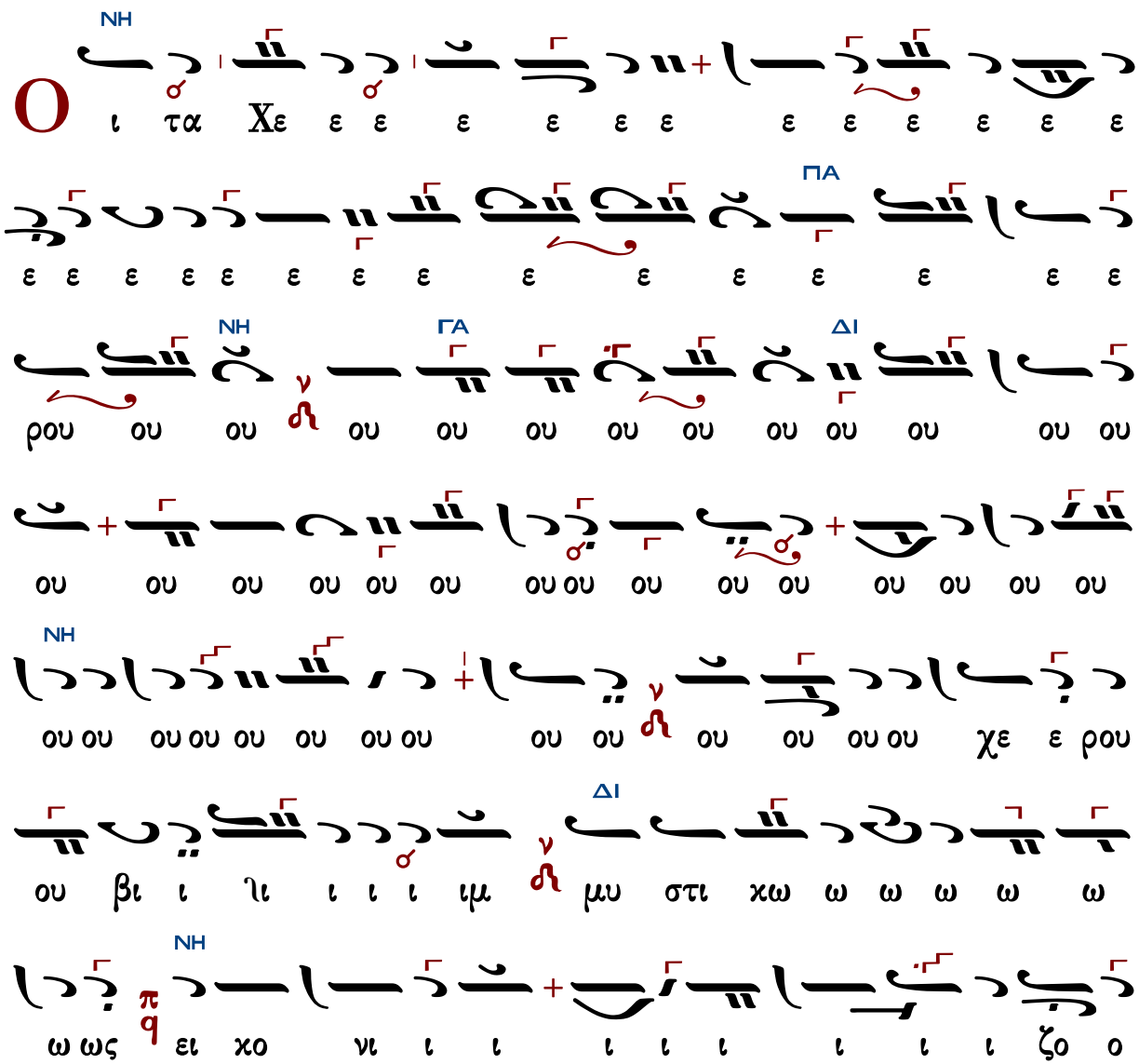

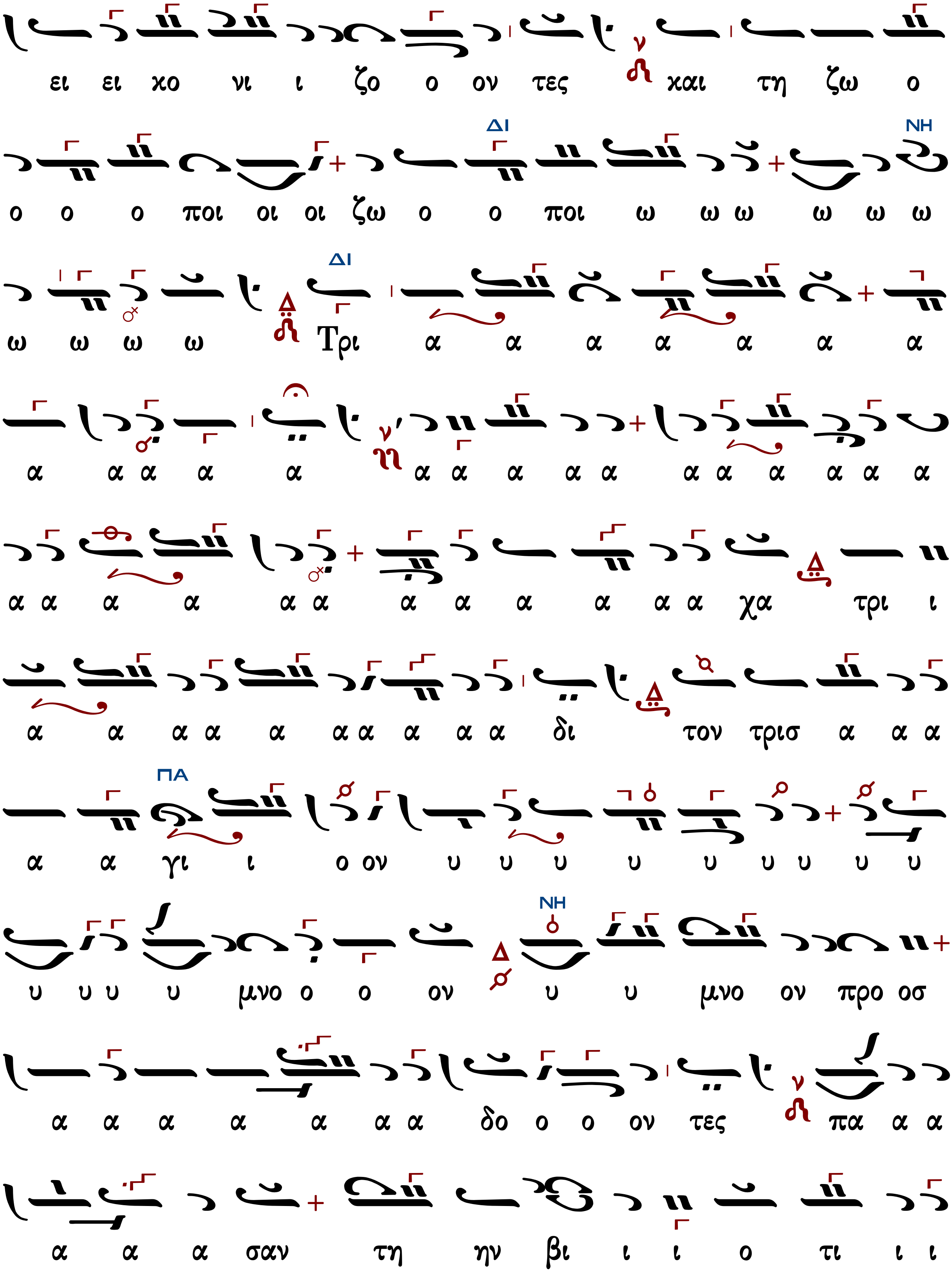
ει ει χο νι ι ζο ο ον τες και τη ζω ο
ΔΙ ΝΗ
ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω
ΔΙ
ω ω ω ω Τρι α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α χα τρι ι
α α α α α α α α α α δι τον τρισ α α α
ΠΑ
α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΝΗ
υ υ υ υ μνο ο ο ον υ υ μνο ον προ οσ
α α α α α α α δο ο ο ον τες πα α α
α α α σαν τη ην βι ι ι ο τι ι ι

ΠΑ

κη η ην α πο θω ω ω ω ω ω ω με ε θα

ΝΗ

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι με ε

ε ρι μνα α α ϊα α α α αν

ν

ΝΗ ΔΙ

Ω ς το ον βα σι λε ε ε ε ε α α

ΝΗ

τω ω ων ο ο ο ο λων υ πο ο δε ε ε ξο

ο με ε ε νοι

ν

ΝΗ

Τ αις α αγ γε λι ι καις α ο ρα α α α τω ω ω

ν

ως δο ρυ φο ρου ου ου ου ου με ε νο ον

ν

τα α α α α α α ξε ε ε ε σιν αλ λη

λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α α α α α α

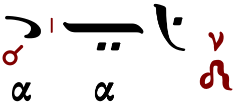

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος πλ. α' Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου Ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.527#

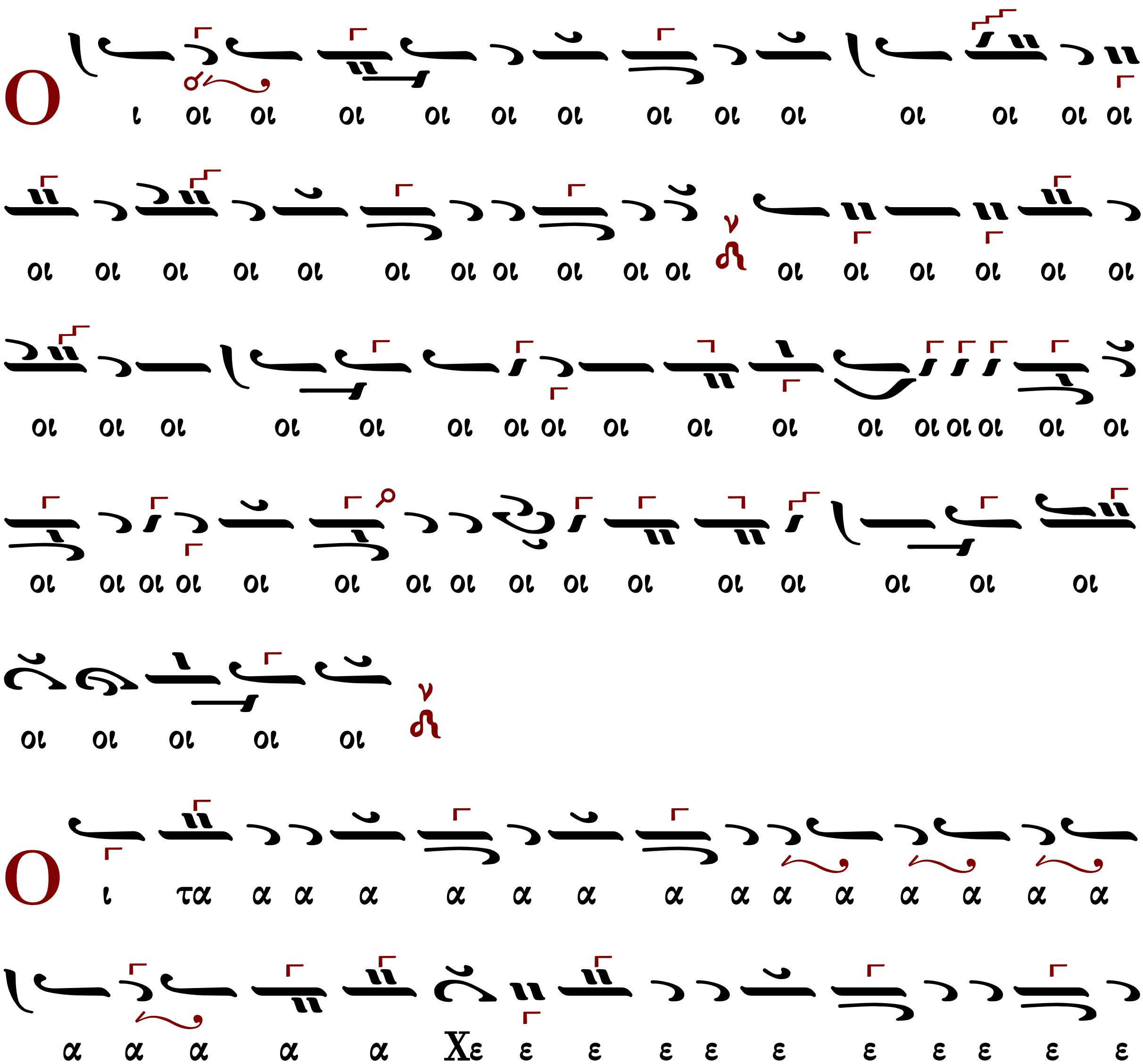

ο ο ον προσ α α α α α α α α α δο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο προσ α α α δον τε ε
ε με ε ε ε ες πα α α α α α α α α σαν την
βι ι ο ο ο ο τι ι ι βι ο τι χη η η η η
η η η ην α α πο ο ο θω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ωμε ε θα α α α με ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι με ε
ε ρι ι ι μνα α α λα α α α α α α αν
ω ς το ον βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε χε βα α σι ι ι ι λε

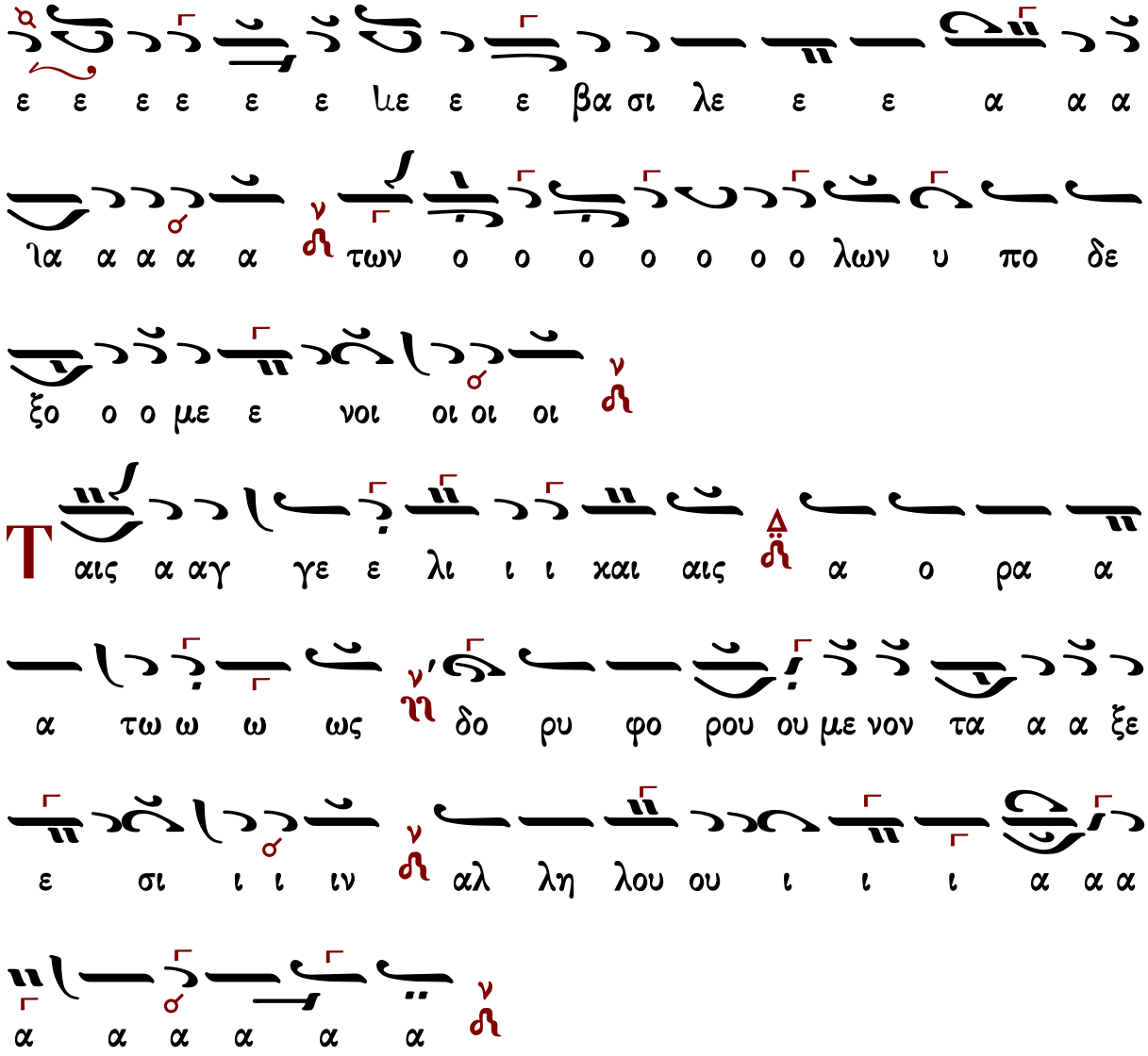
ε ε ε ε ε ε με ε ε βα σι λε ε ε α α α
ια α α α α των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε
ξο ο ο με ε νοι οι οι οι
Ταις α αγ γε ε λι ι ι και αις α ο ρα α
α τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε
ε σι ι ι ιν αλ λη λου ου ι ι ι α α α
α α α α α α

Βασιλείου Νικολαΐδη Ι (1915-1985)

ἀργοσύντομο

Ἦχος λ π ϡ Νη

Βασίλειου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.54#

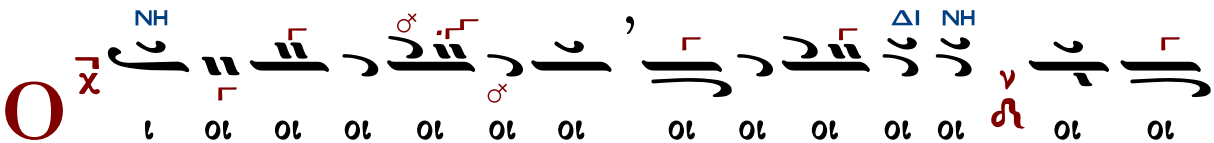

Ο ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

ΓΑ
ΠΑ
ΔΙ
ΝΗ
ΒΘ
ΜΕΛ

ΔΙ
ΓΑ
ΔΙ
ΓΑ
ΔΙ
ΝΗ

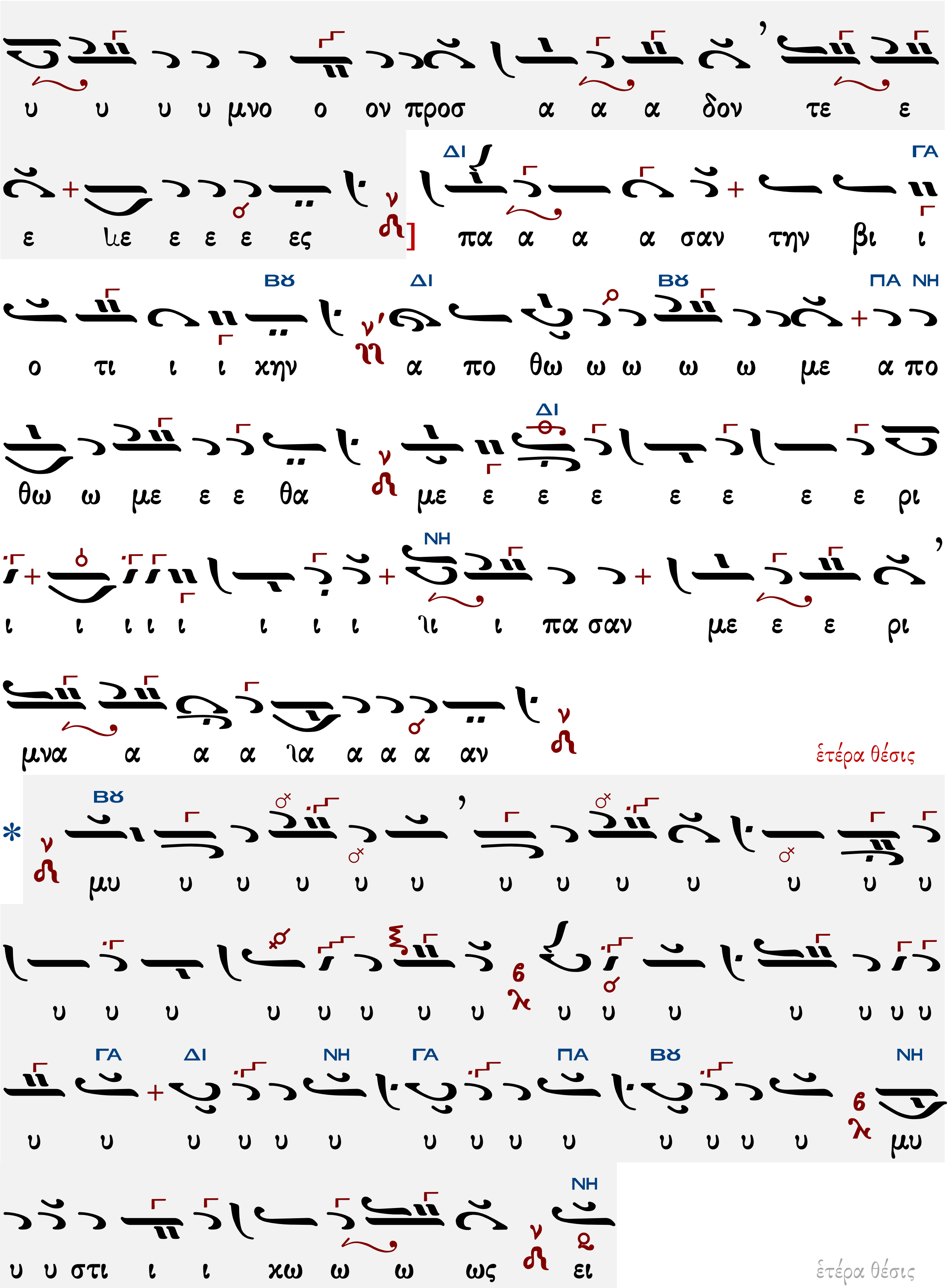
υ υ υ υ μνο ο ον προσ α α α δον τε ε
ΔΙ ΓΑ
ε ιε ε ε ε ες] πα α α α σαν την βι ι
Βϋ ΔΙ Βϋ ΠΑ ΝΗ
ο τι ι ι χην α πο θω ω ω ω ω με α πο
ΔΙ
θω ω με ε ε θα με ε ε ε ε ε ε ε ρι
ΝΗ
ι ι ι ι ι ι ι ι ιι ι πα σαν με ε ε ρι
μνα α α α ια α α α αν
ἑτέρα θέσις
*
Βϋ
μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΓΑ ΔΙ ΝΗ ΓΑ ΠΑ Βϋ ΝΗ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μυ
ΝΗ
υ υ στι ι ι χω ω ω ως ει
ἑτέρα θέσις

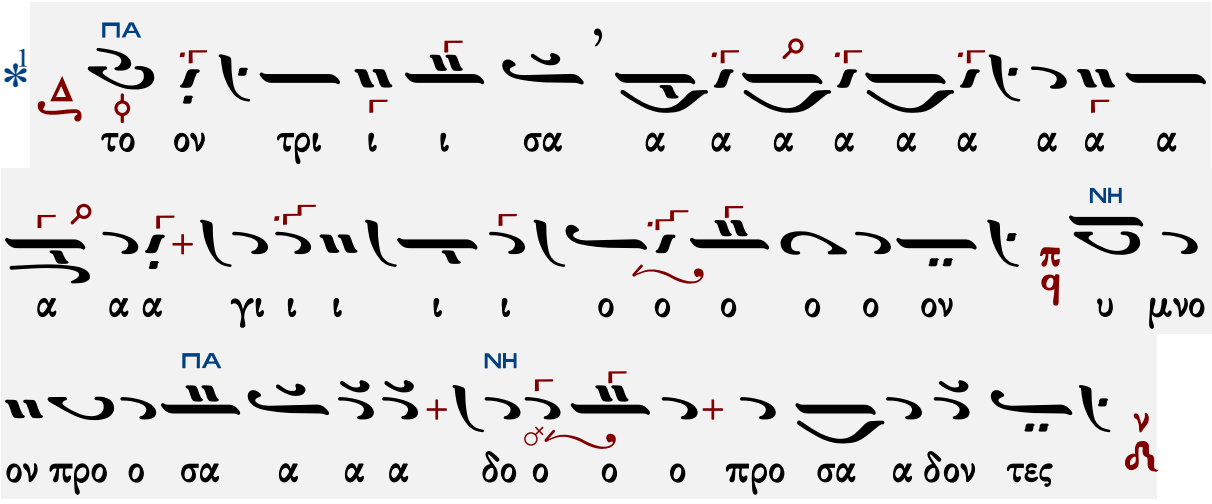

Ἦχος λ ἡ Νη

Βασίλειου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.19#

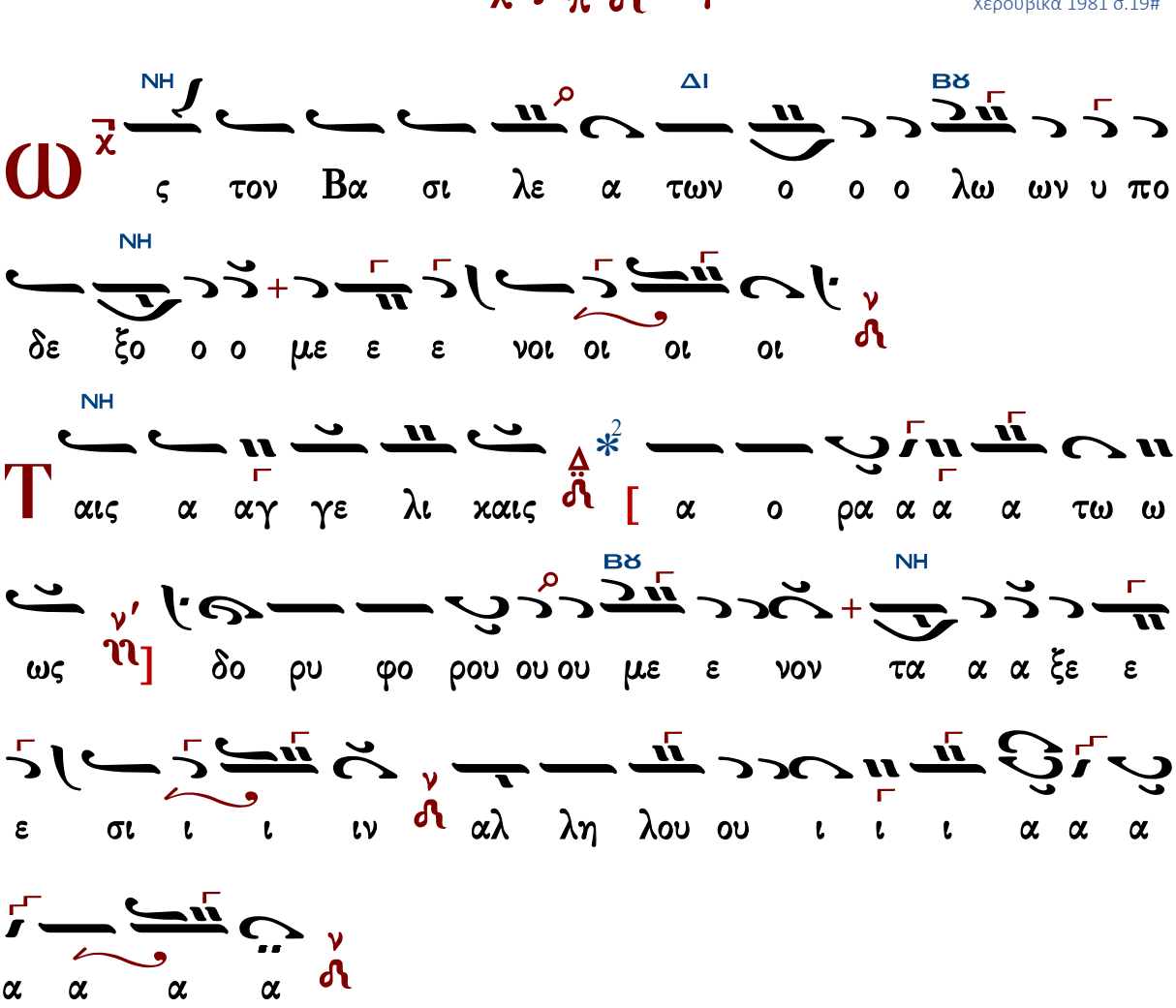

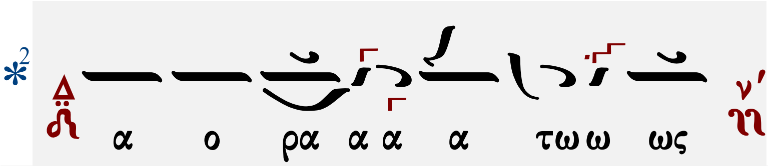

Βασιλείου Νικολαΐδη II (1915-1985)

Ῥυθμὸς 2σημος

Ἦχος Νη

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.66*

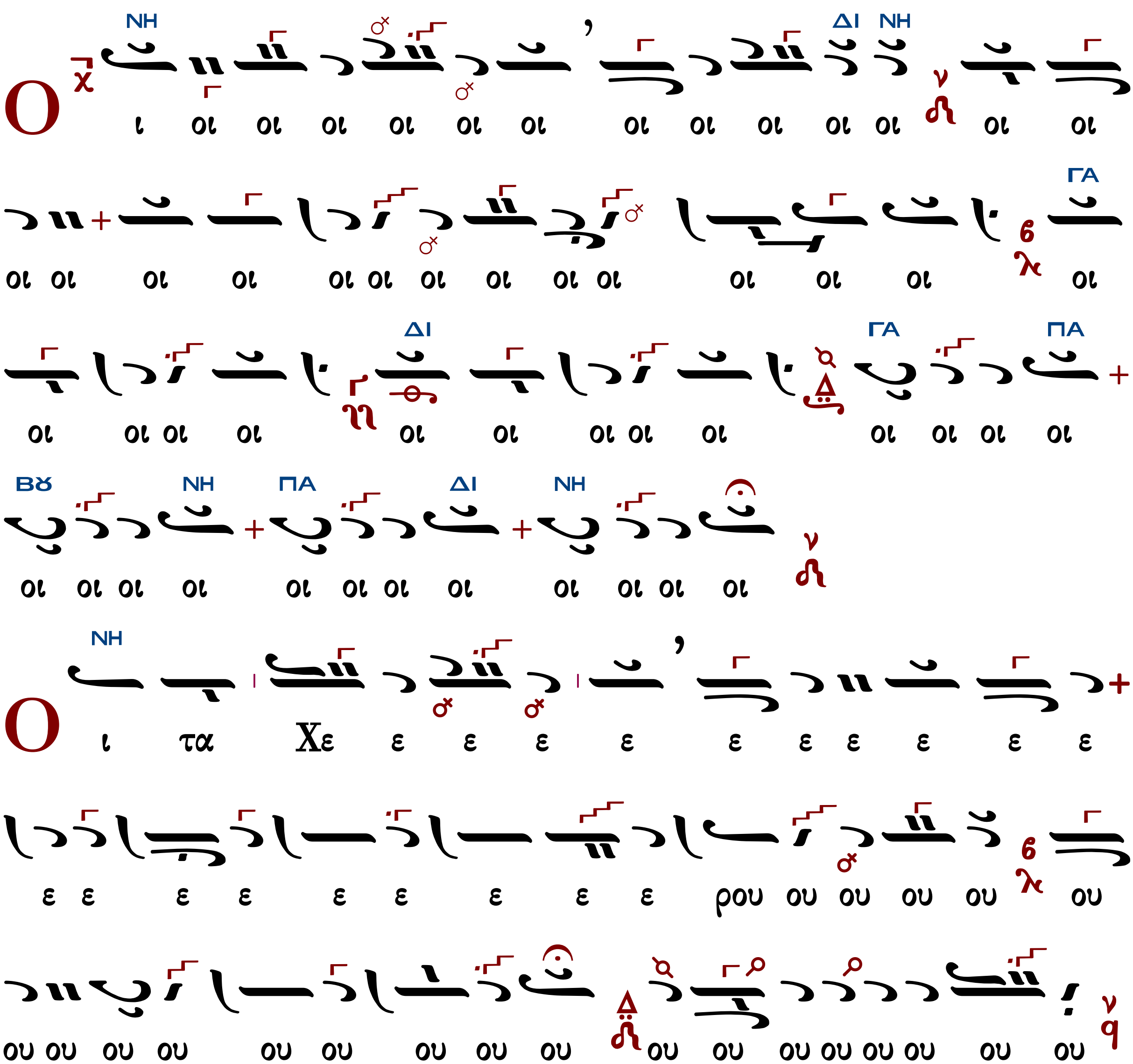

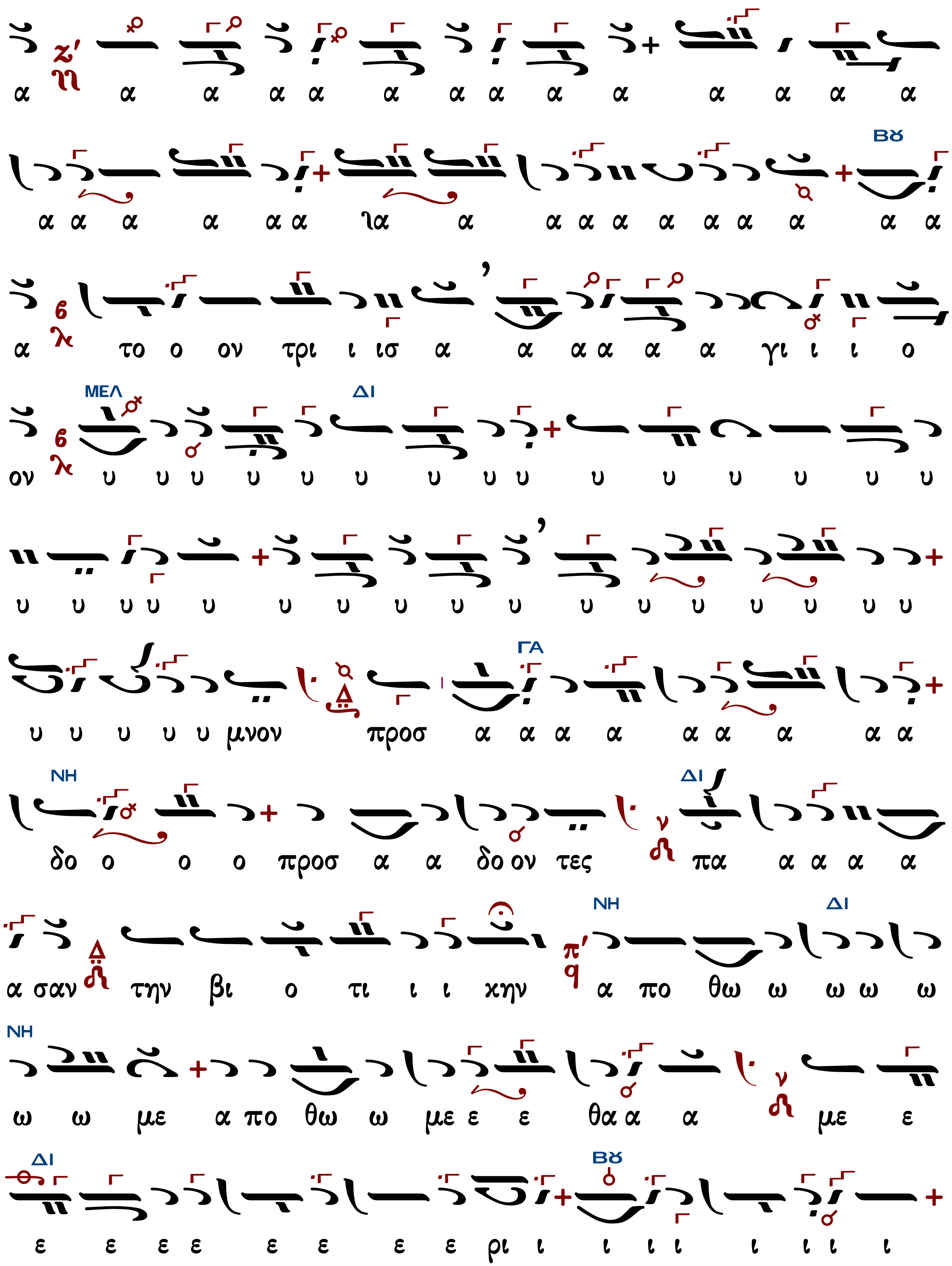
α α α α α α α α α α α α α α
Βȣ
α α α α α α ια α α α α α α α α α
α το ο ον τρι ι ισ α α α α α α γι ι ι ο
ΜΕΛ ΔΙ
ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΓΑ
υ υ υ υ υ μνον προσ α α α α α α α α α
ΝΗ ΔΙ
δο ο ο ο προσ α α δο ον τες πα α α α α
ΝΗ ΔΙ
α σαν την βι ο τι ι ι κην α πο θω ω ω ω ω
ΝΗ
ω ω με α πο θω ω με ε ε θα α α με ε
ΔΙ Βȣ
ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι

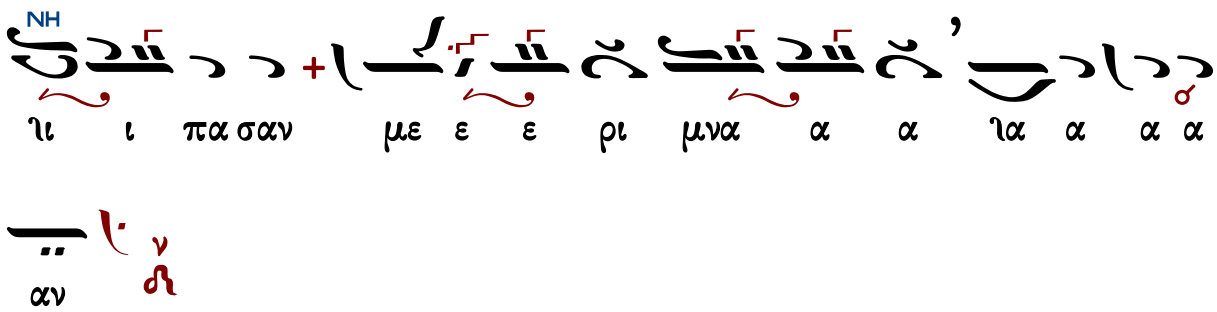

Ἦχος λ π Νη

Βασίλειου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.19*

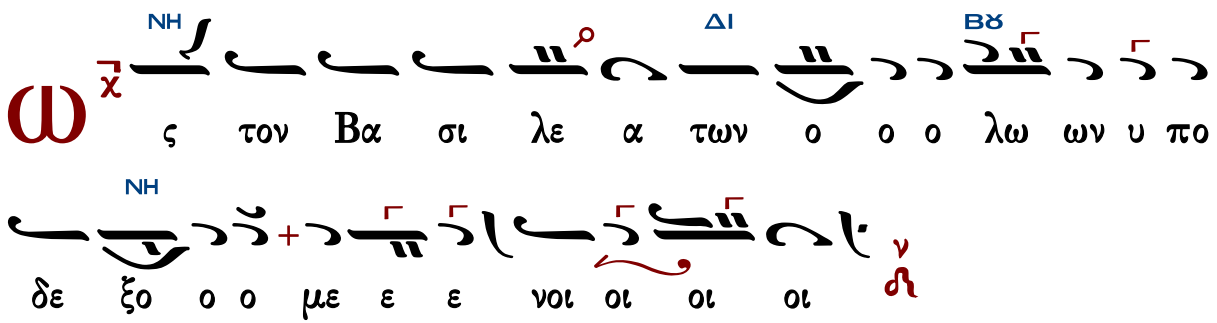

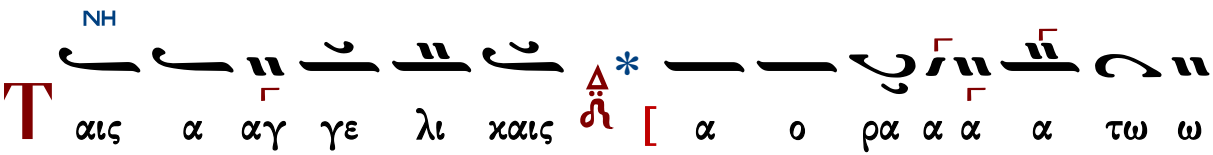

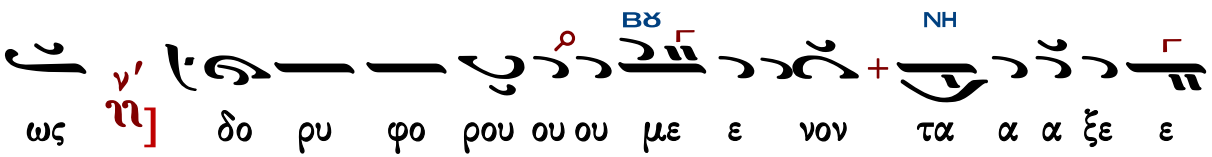

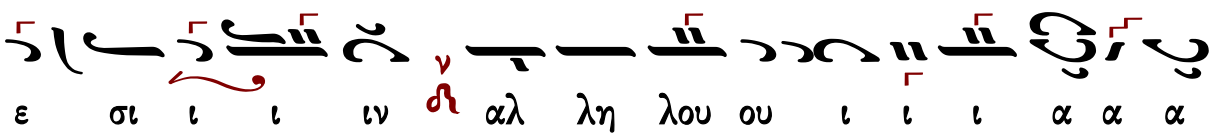

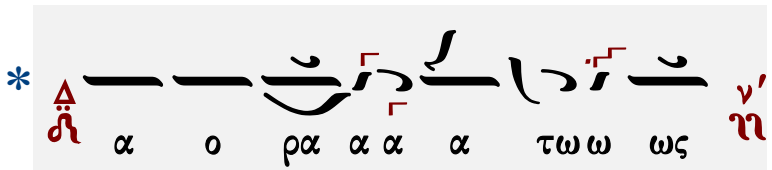

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

σύντομον

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.99#

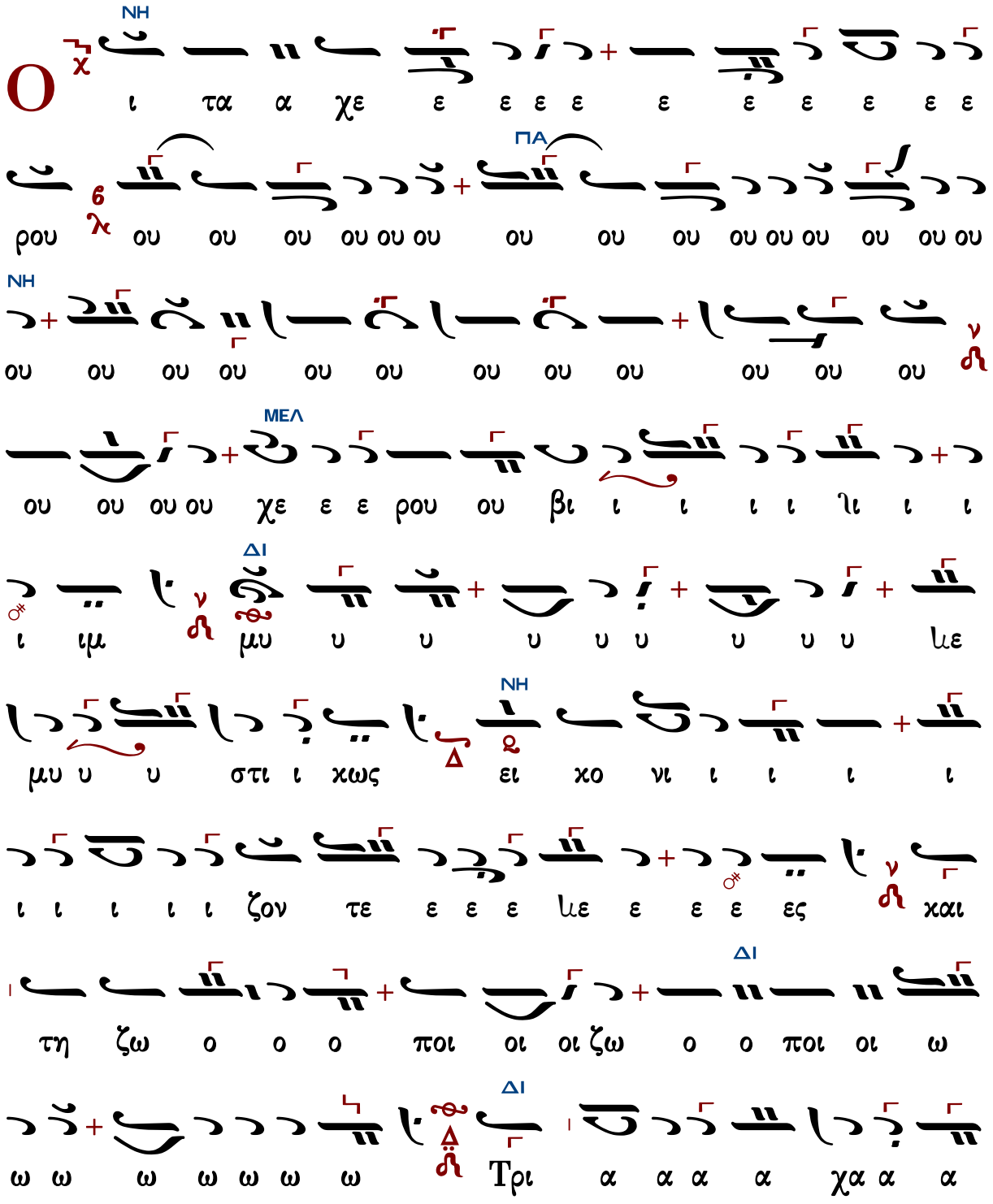

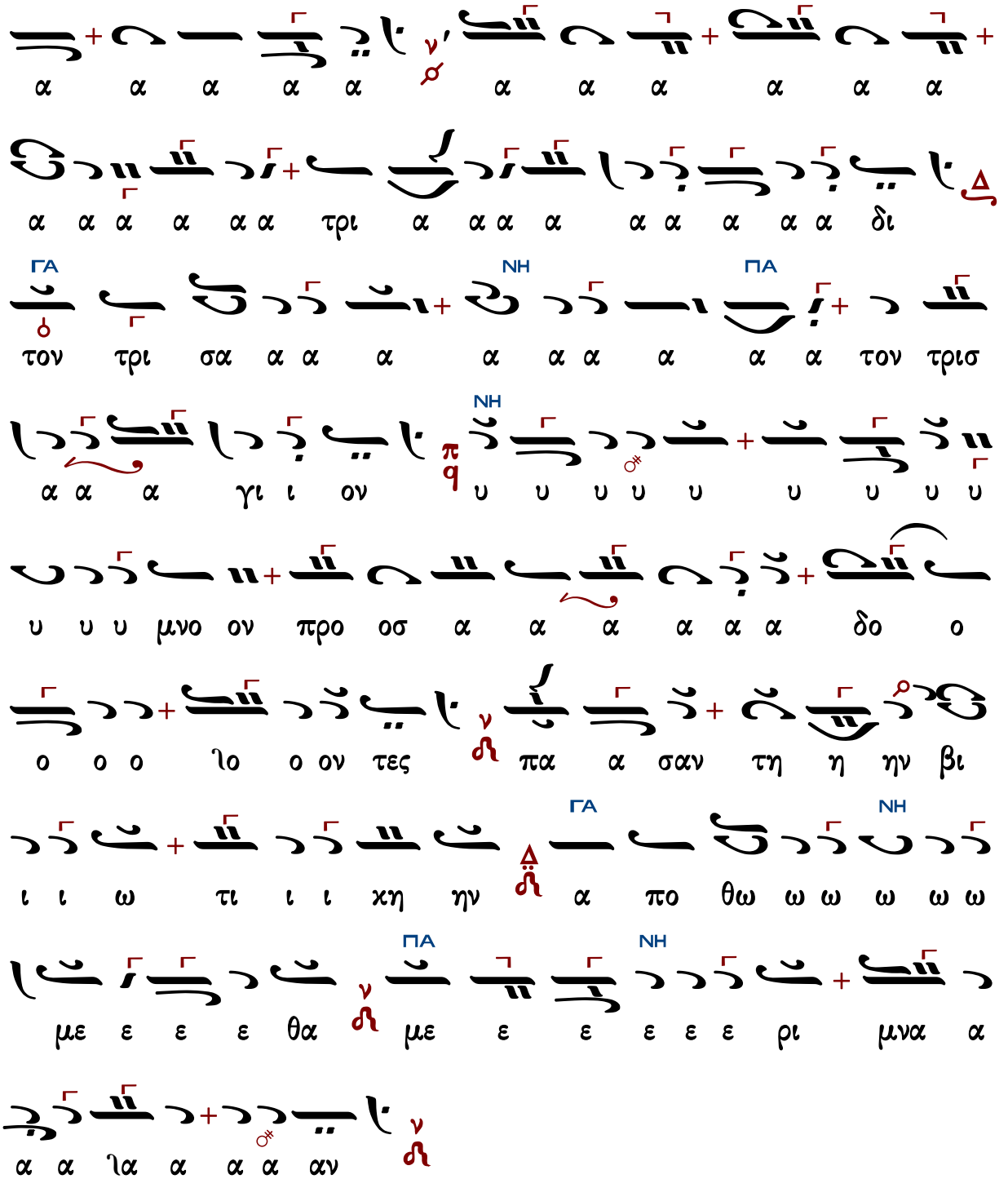

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ π ϊ Νη

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.418#

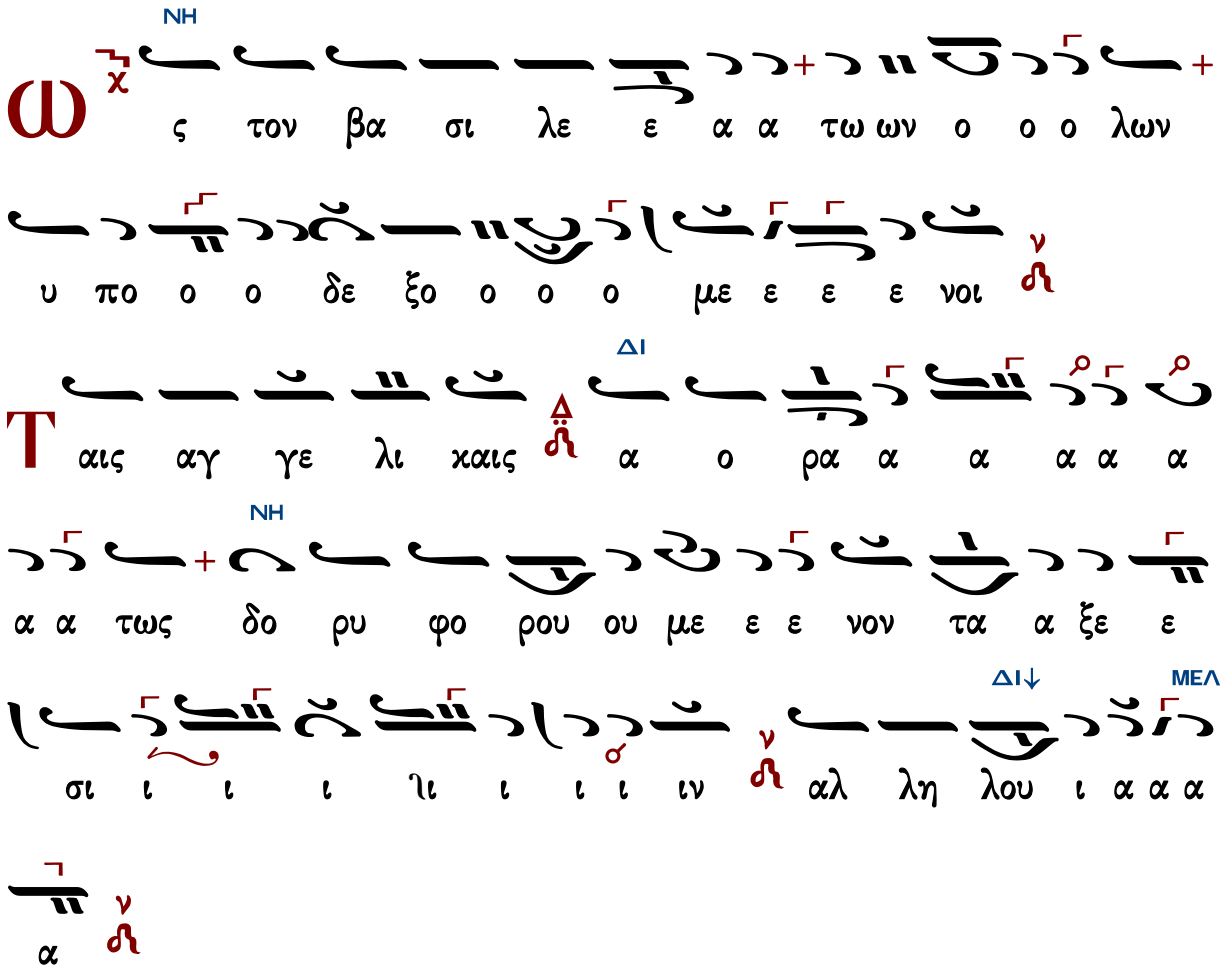

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.75*

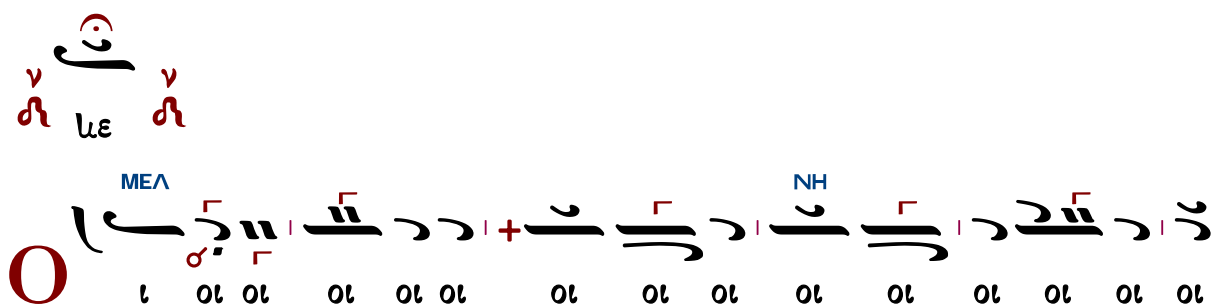

ΠΑ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΝΗ
ΝΗ
ΔΙ
ΔΙ
ΝΗ

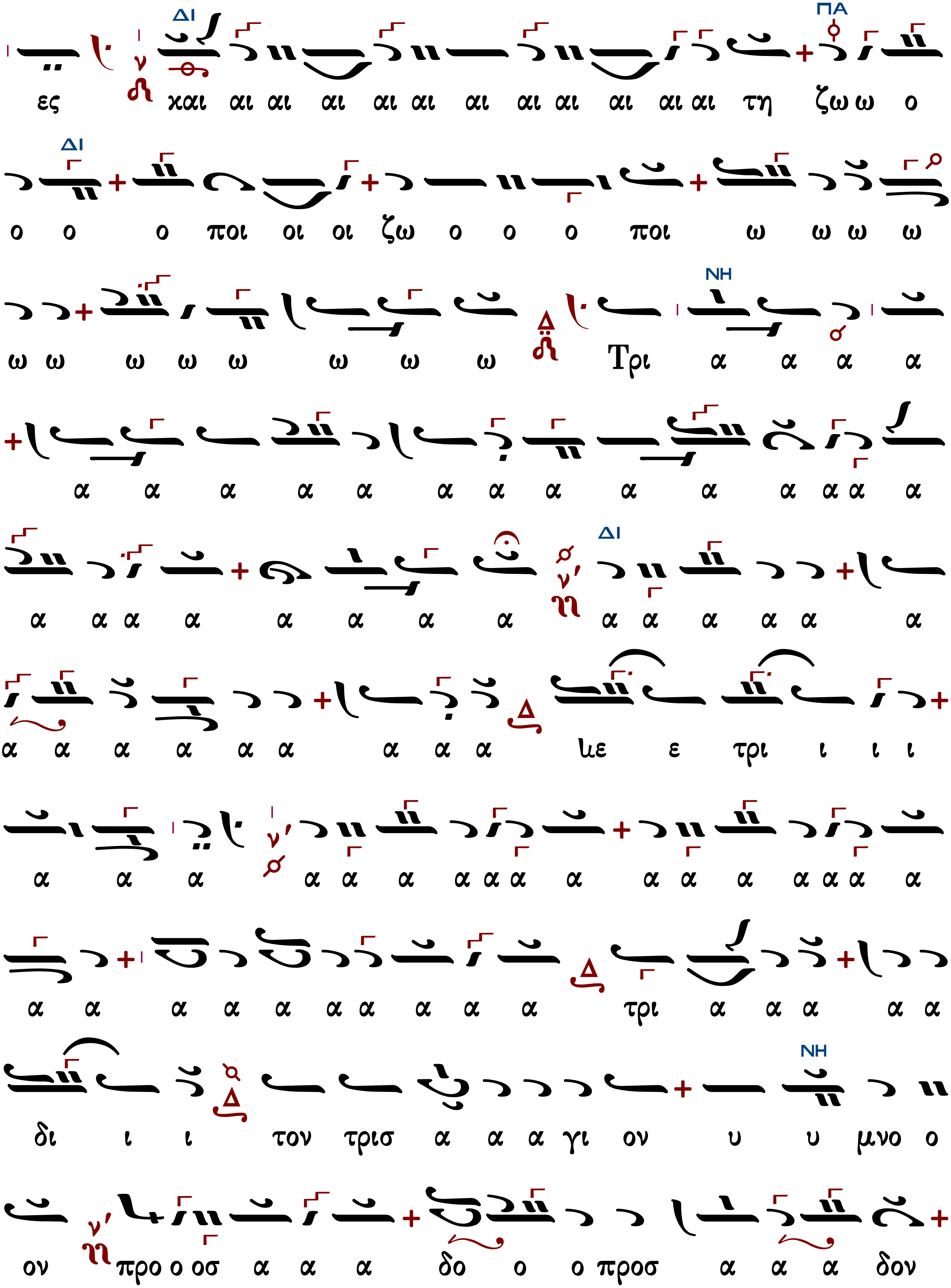

ΔΙ ΠΑ
ες χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ω ο
ΔΙ
ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ο ποι ω ω ω ω
ΝΗ
ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α
α α α α α α α α α α α α α α
ΔΙ
α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α λε ε τρι ι ι ι
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α τρι α α α α α
ΝΗ
δι ι ι τον τρισ α α α γι ον υ υ μνο ο
ον προ ο οσ α α α δο ο ο προσ α α α δον

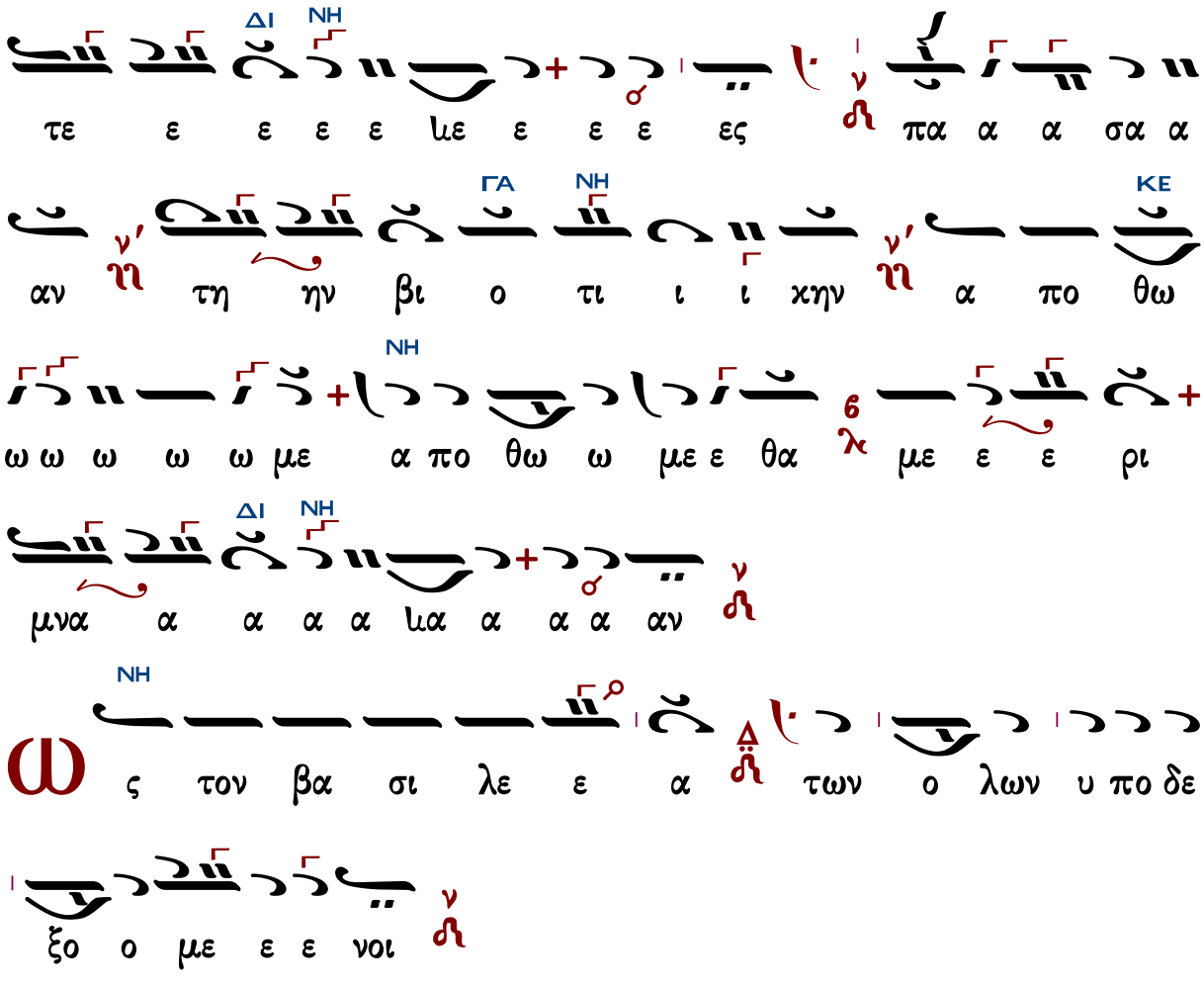

«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως

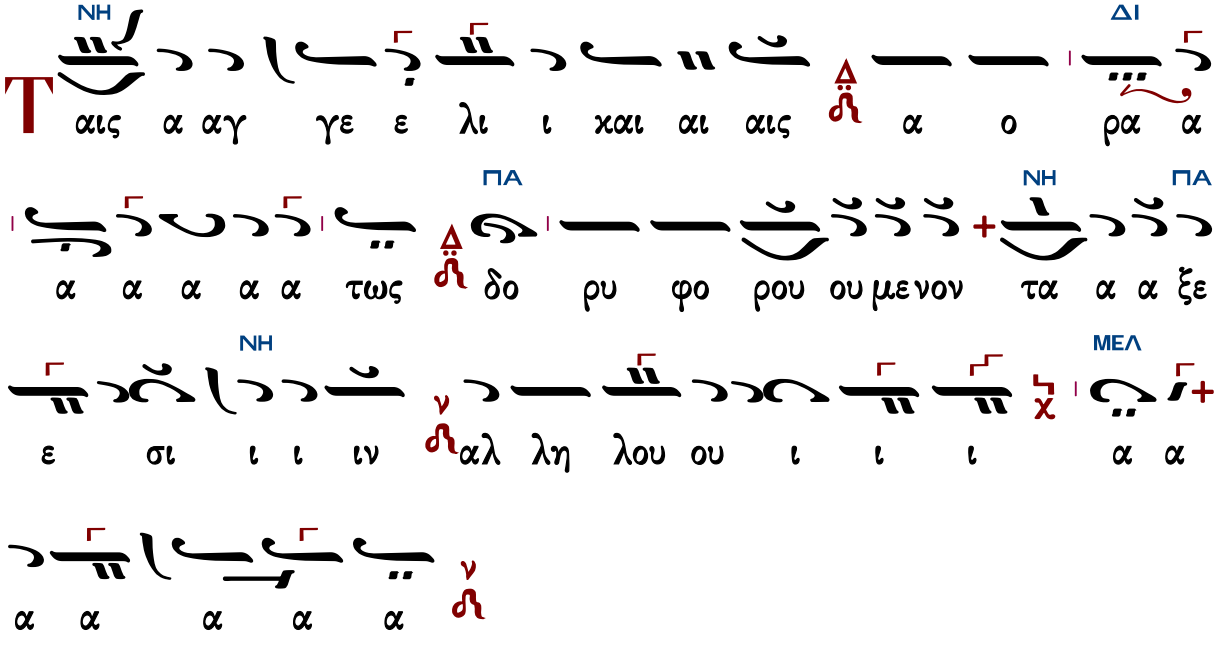

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ π ∴ Νη

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.51#

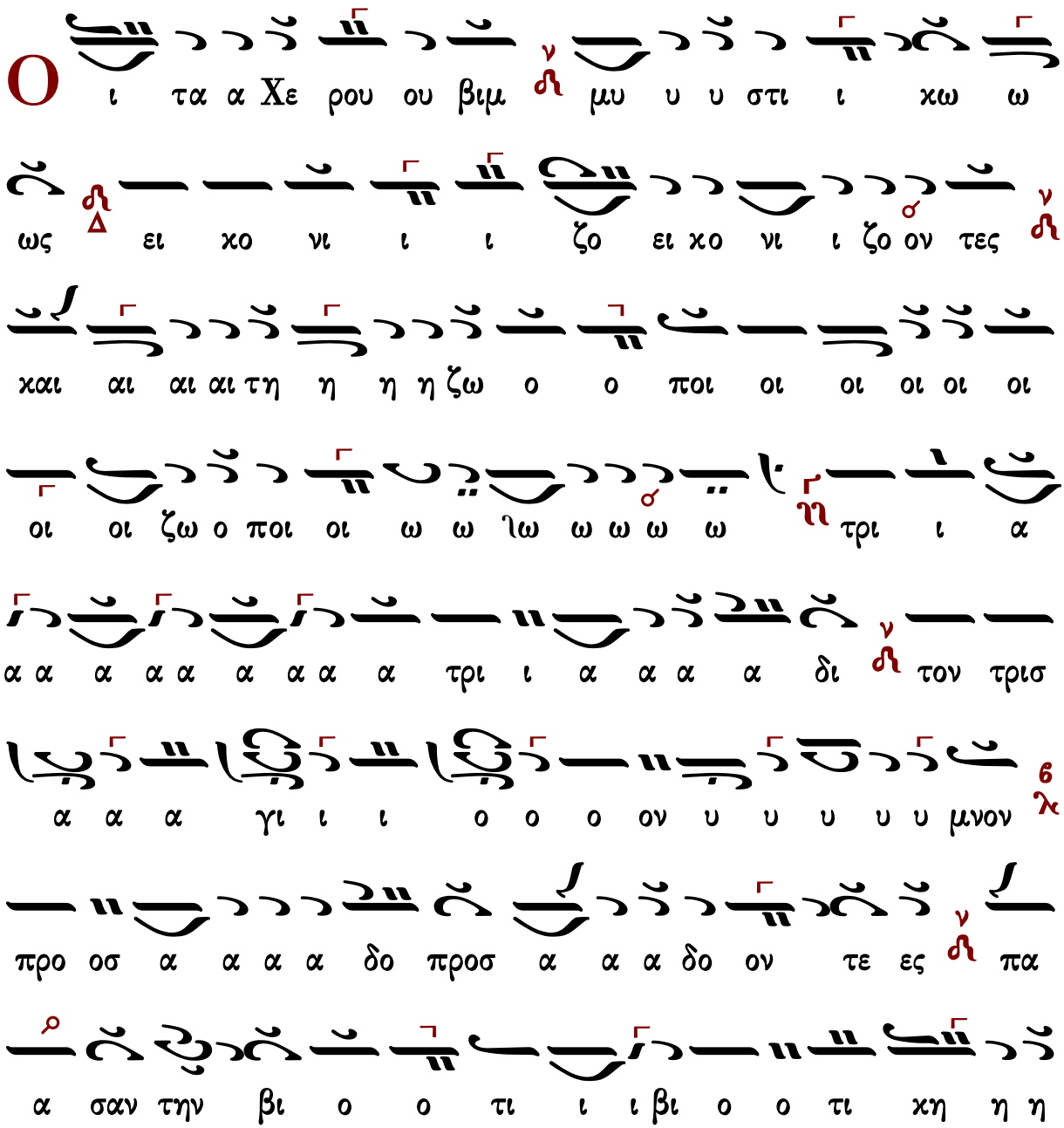

η η η η η ην α πο θω ω ω με ε ε ε θα α α με

ρι ι μνα α ια α α α αν

Ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε βα σι λε ε ε α α α α α α α των

ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι

Τ αις αις α αγγε λι ι χαις α ο ρα α α τω ως δο

ρυ φο ρου ου ου ου με ε νον τα α α ξε ε σι ιν

Αλ λη λου ου ι ι α α α α

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος λ ν Νη

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.135#

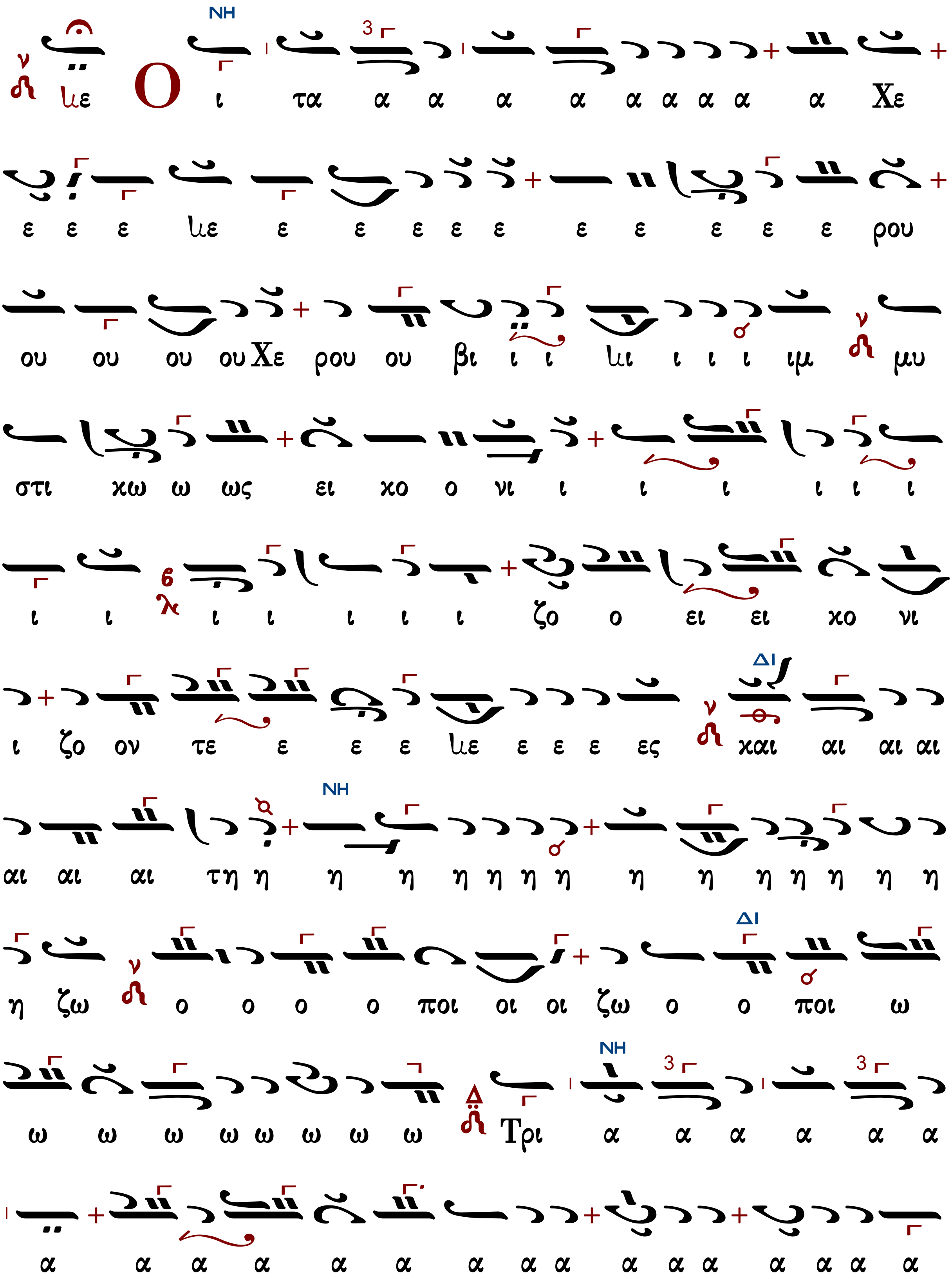
NH
ιε Ο ι τα α α α α α α α α α Χε
ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου
ου ου ου ου Χε ρου ου βι ι ι ιι ι ι ι ιμ μυ
στι χω ω ως ει χο ο νι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει ει χο νι
ΔΙ
ι ζο ον τε ε ε ε ιε ε ε ε ες και αι αι αι
NH
αι αι αι τη η η η η η η η η η η η η η η
ΔΙ
η ζω ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω
NH
ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α

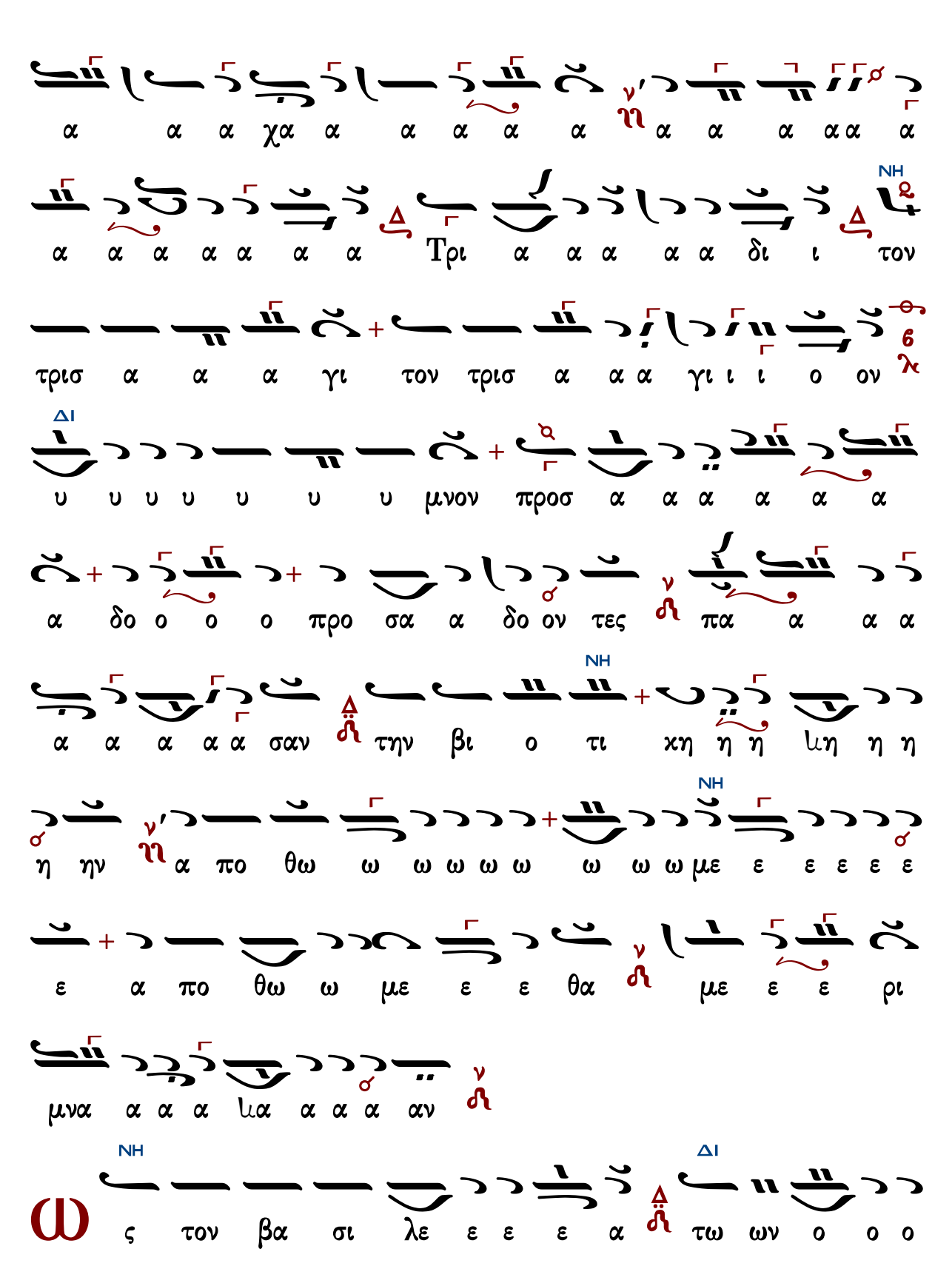
α α α χα α α α α α α α α α α α α
ΝΗ
α α α α α α α Τρι α α α α α δι ι τον
τρισ α α α γι τον τρισ α α α γι ι ι ο ον
ΔΙ
υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α α α α
α δο ο ο ο προ σα α δο ον τες πα α α α
ΝΗ
α α α α α σαν την βι ο τι χη η η μη η η
ΝΗ
η ην α πο θω ω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε
ε α πο θω ω με ε ε θα με ε ε ρι
μνα α α α μα α α α αν
ΝΗ
ΔΙ
ς τον βα σι λε ε ε ε α τω ων ο ο ο

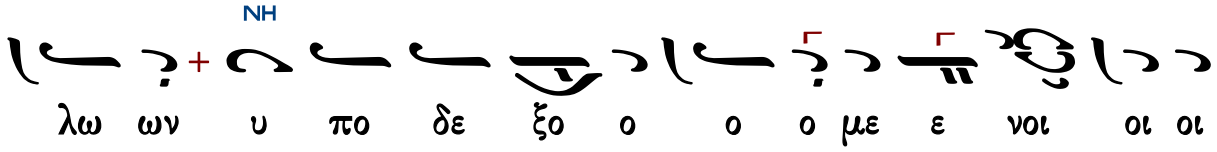

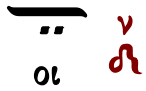

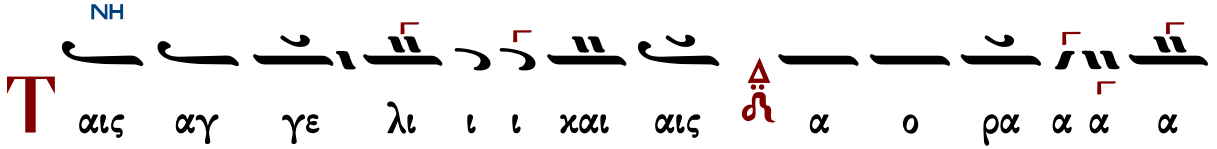

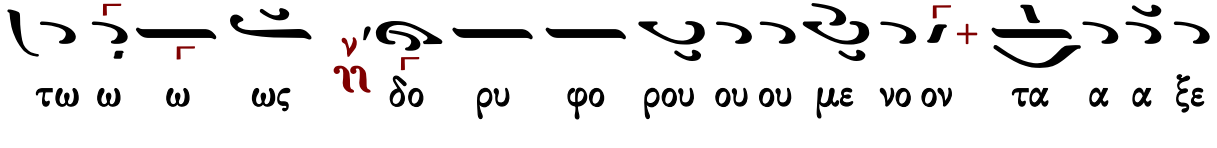

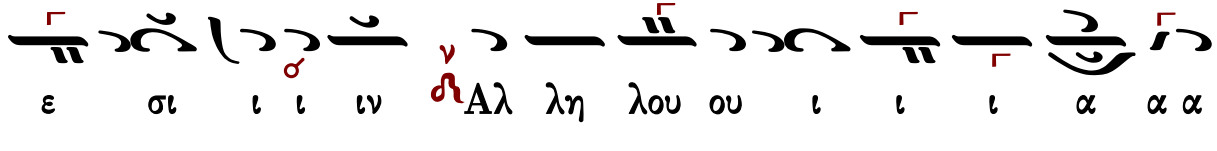

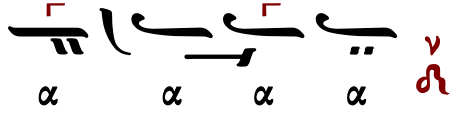

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ π Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.356#

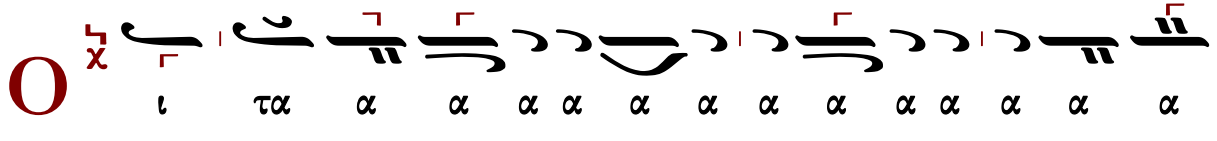

Χε ε ρου ου βι ι ιι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ

μυ υ υ στι ι χω ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ζο ο ει χο νι ι ζο ον τε ες χαι αι

αι αι τη η η η η η η η η η η η η η ζω

ω ο ο ο ο ο ποι ο ο ο ο ο ο ο ο ζω ιο

ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α Τρι α α α δι ι ι

ι ι ιι ι ι ι ι τον τρισ α α α α γι ο ον

υ υ υ υ μνο ον προσ α α α δον τε ε ε ιε

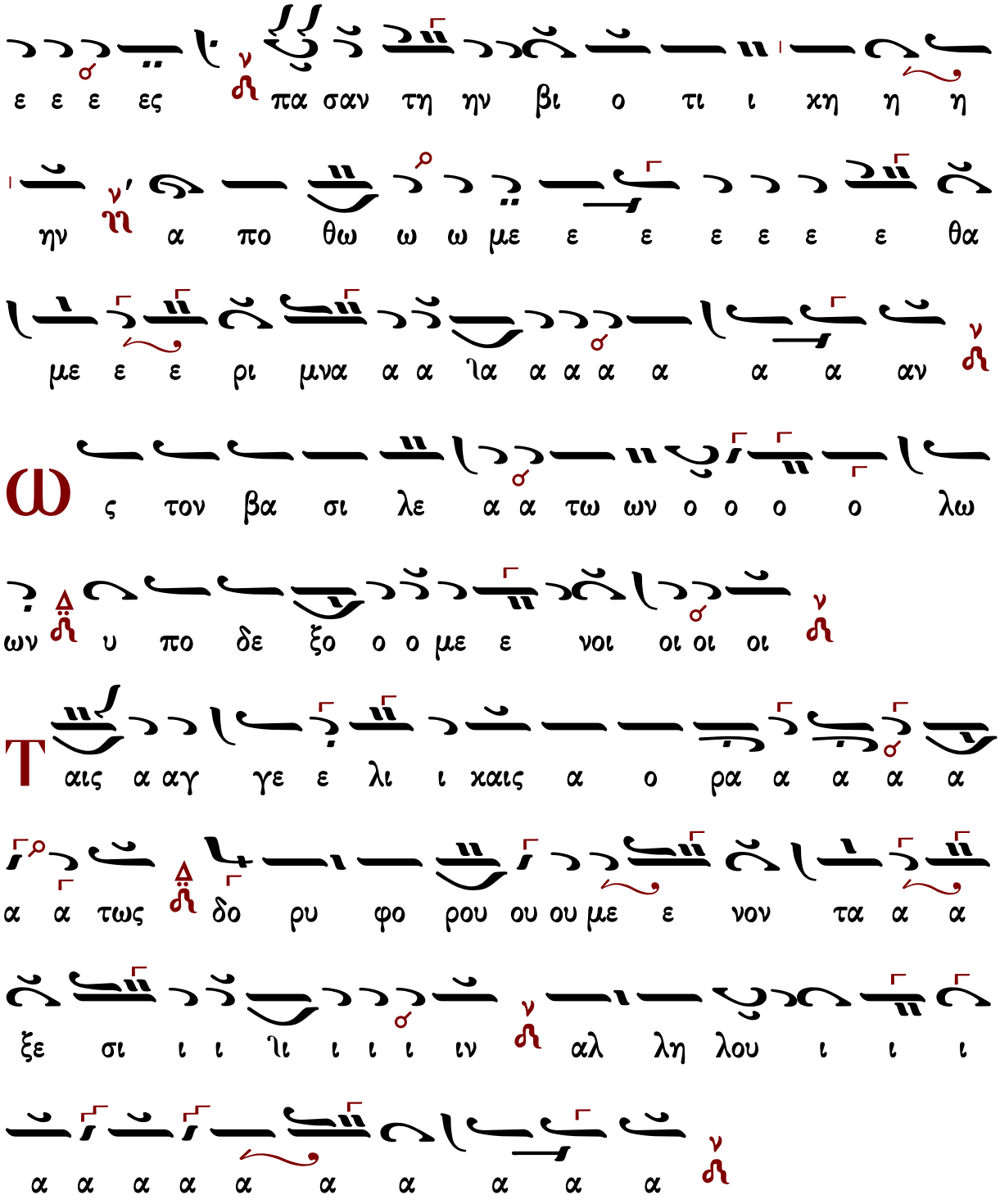

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.416*

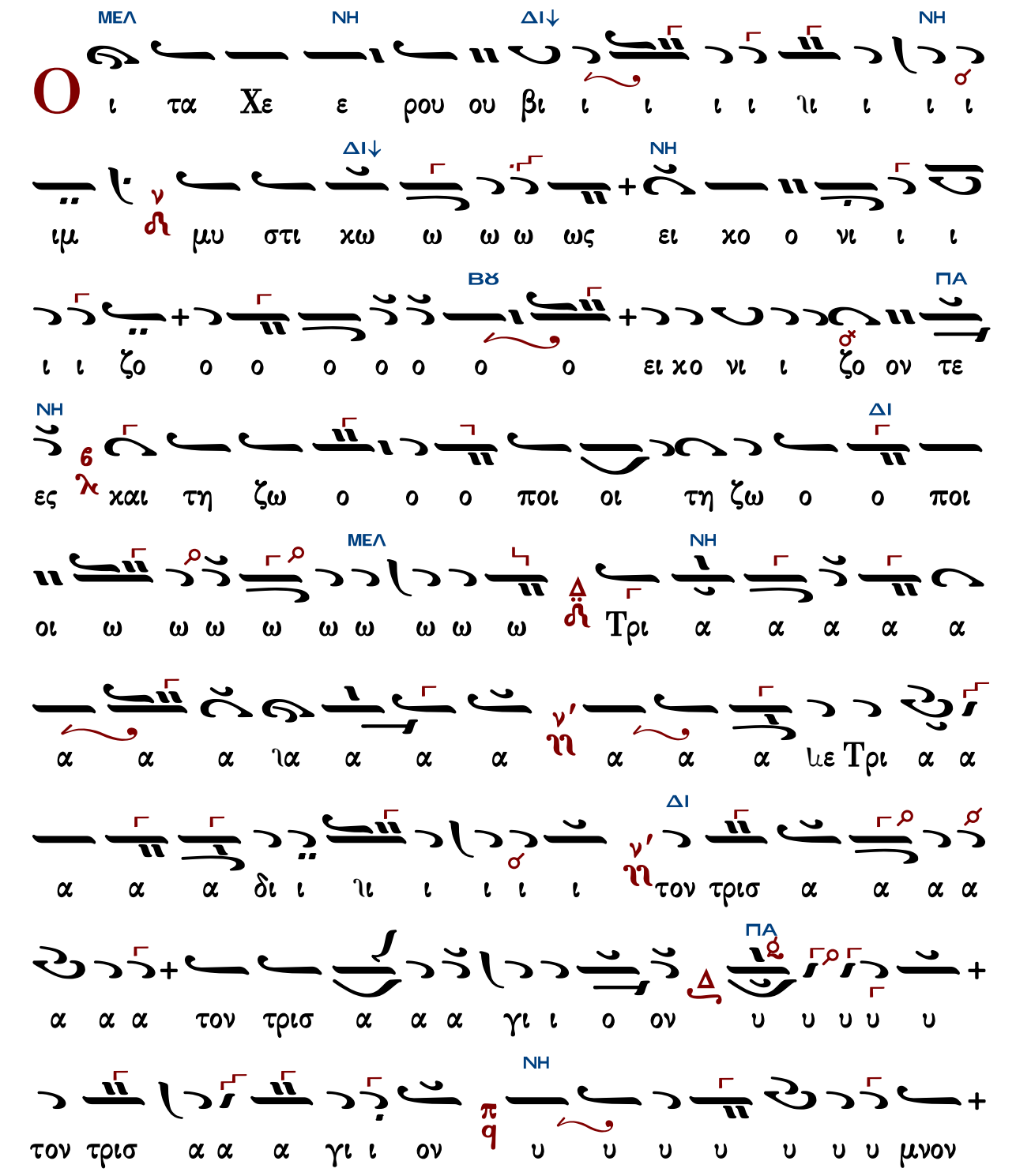

ΜΕΛ ΝΗ ΔΙ↓ ΝΗ

Ο ι τα Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ιι ι ι ι

ΔΙ↓ ΝΗ

ιμ ν μυ στι κω ω ω ω ως ει κο ο νι ι ι

ΒΥ ΠΑ

ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ει κο νι ι ζο ον τε

ΝΗ ΔΙ

ες λ και τη ζω ο ο ο ποι οι τη ζω ο ο ποι

ΜΕΛ ΝΗ

οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α

α α α ια α α α ν α α α με Τρι α α

ΔΙ

α α α δι ι ιι ι ι ι ι ν τον τρισ α α α α

ΠΑ

α α α τον τρισ α α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ

ΝΗ

τον τρισ α α α γι ι ον π υ υ υ υ υ υ υ μνον

προσ α α δο ον τε ε ε ε με ε ε ε ες

ΔΙ ΓΑ ΔΙ

πα α α α α α α α σαν την βι ο τι ι ι

ΝΗ ΔΙ

χην α πο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε

θα με ε ε ρι μνα α α ια α α α αν

ΝΗ

ω ς τον βα σι λε ε α α τω ων ο ο ο λων υ

πο ο ο δε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι

ΔΙ

Τ αις αγ γε λι χαις α ο ρα α α α α α

ΝΗ

α α τως δο ρυ φο ρου ου με ε ε νον τα α ξε ε

ΔΙ↓ ΜΕΛ

σι ι ι ι ιι ι ι ι ιν αλ λη λου ι α α α

α

Ἦχος λ΄ ἀ Νη

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.104*

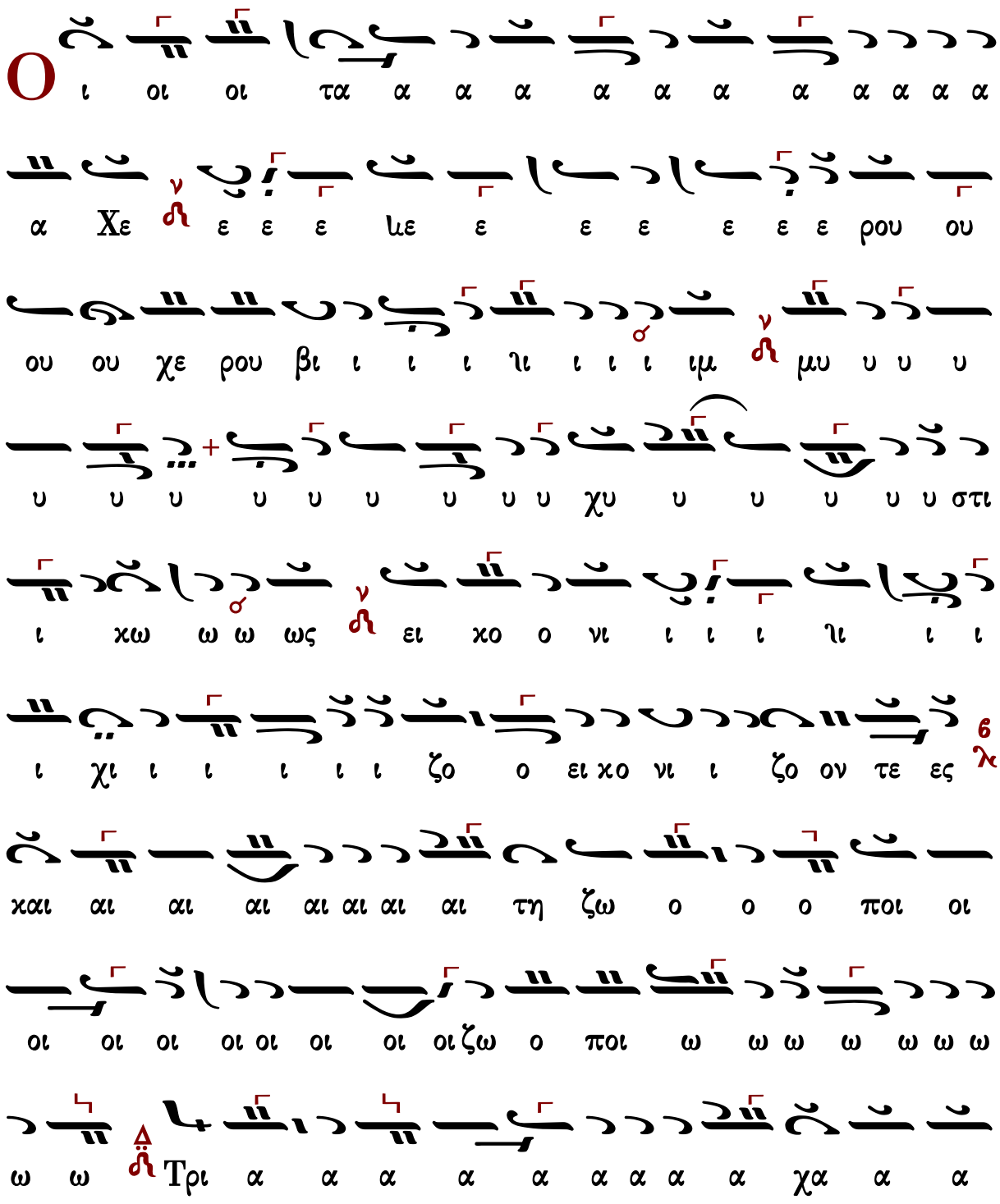

α α α α α α α α τρι ι α α α α α α

ια α α α α α α χα α α α α α α α α

α δι ι ι ι ι ι τον τρισ α α α γι ο ο ον

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ

μνο ο ον προσ α α δο ον τε ε ε ε με ε ε ε

ες πα α α α α α α σαν την βι ι ο ο ο

τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι κη η η

η η η η η ην α πο ο θω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω με α πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω με

θα με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

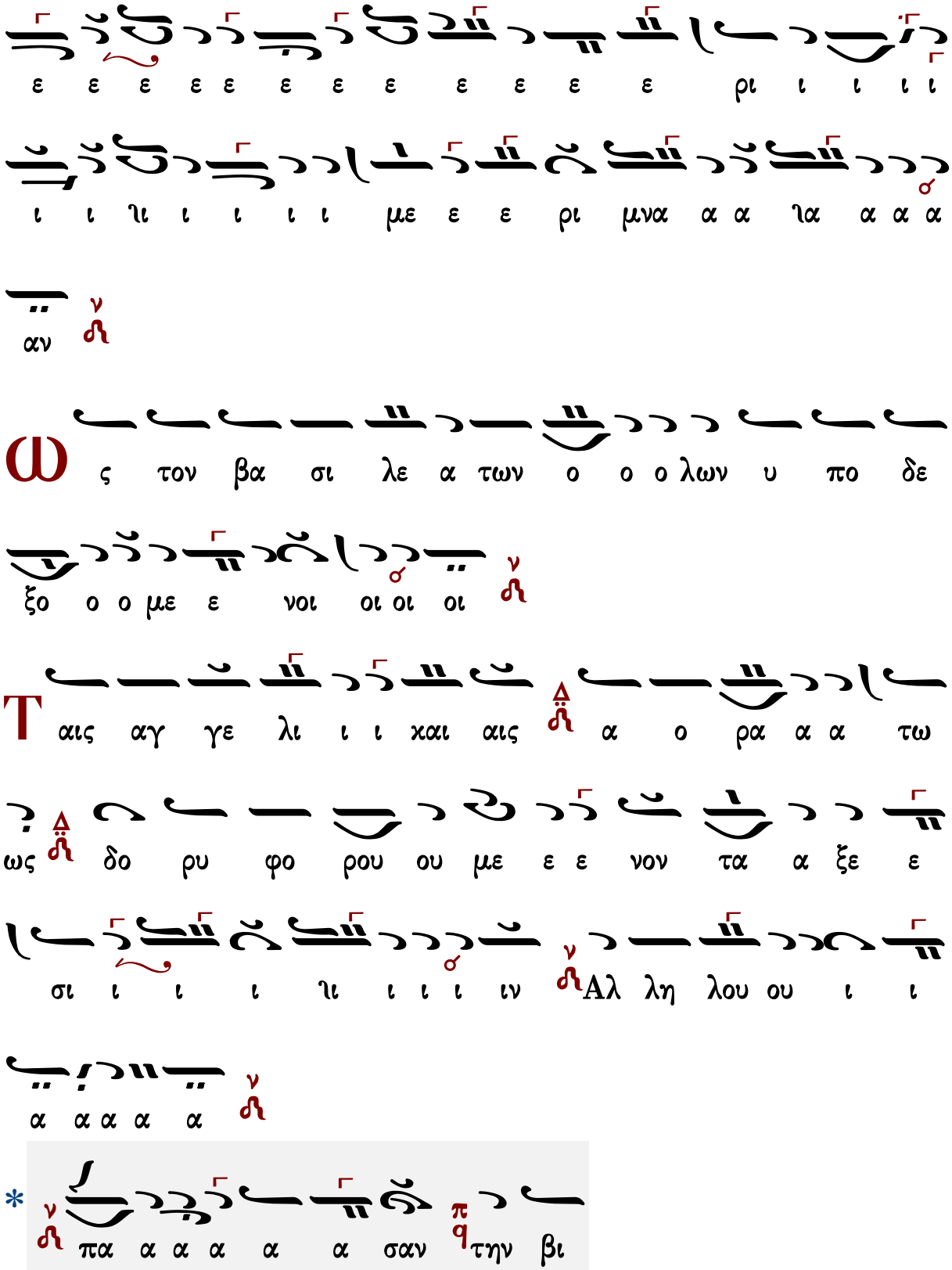
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
ι ι ιι ι ι ι ι με ε ε ρι μνα α α ια α α α
αν
Ω ς τον βα σι λε α των ο ο ο λων υ πο δε
ξο ο ο με ε νοι οι οι οι
Τ αις αγ γε λι ι ι χαι αις α ο ρα α α τω
ως δο ρυ φο ρου ου με ε ε νον τα α ξε ε
σι ι ι ι ιι ι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι
α α α α α
* πα α α α α α σαν την βι

Λειτουργικά - Ἄξιόν ἐστιν...

Γεράσιμου Κανελλίδου

Ἰορδάνου Κουτσιμανῆ

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.130#

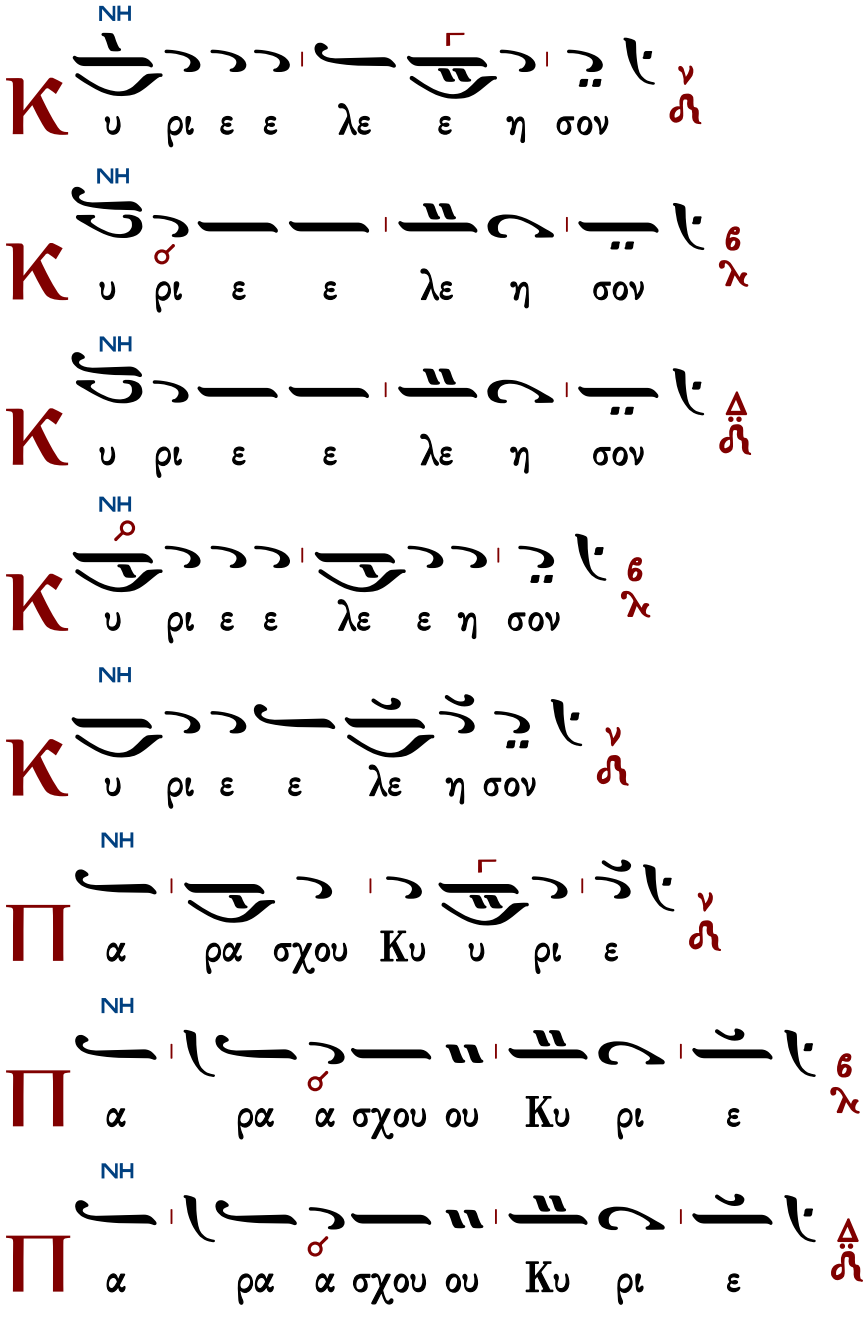

NH

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον ν

NH

Κ υ ρι ε ε λε η σον 6 λ

NH

Κ υ ρι ε ε λε η σον Δ

NH

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον 6 λ

NH

Κ υ ρι ε ε λε η σον ν

NH

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε ν

NH

Π α ρα α σχου ου Κυ ρι ε 6 λ

NH

Π α ρα α σχου ου Κυ ρι ε Δ

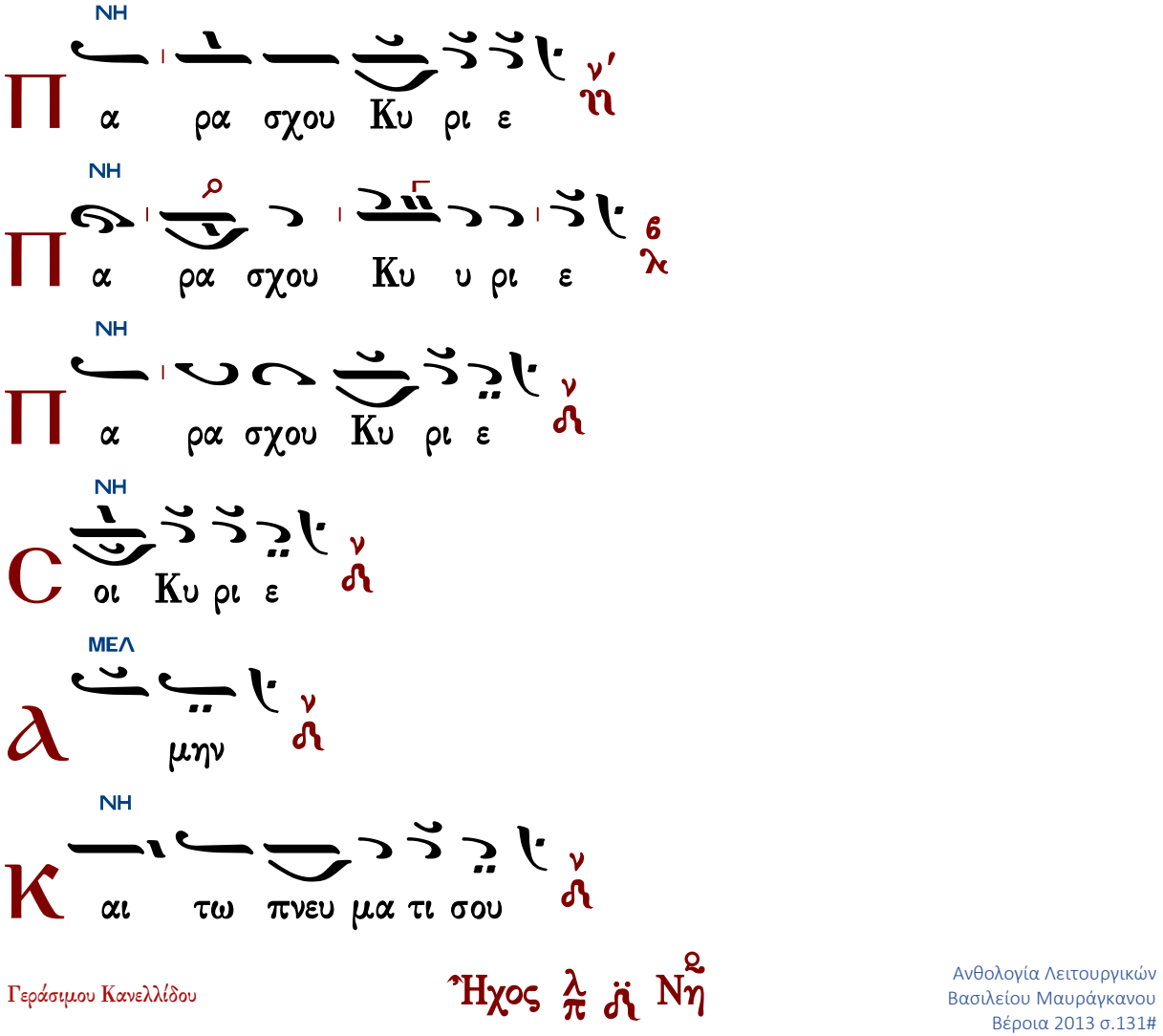

NH

Π α ρα σχου Κυ ρι ε

NH

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε

NH

Π α ρα σχου Κυ ρι ε

NH

C οι Κυ ρι ε

ΜΕΛ

Α μην

NH

Κ αι τω πνευ μα τι σου

Γεράσιμου Κανελλίδου

Ἦχος λ π Νη

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.131#

NH

Α γα πη η η η η σω ω ω ω σε Κυ

υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε ε η ι σχυ υ υ

υς μου ου Κυ ρι ι ος στε ρε ω μα α α α μου

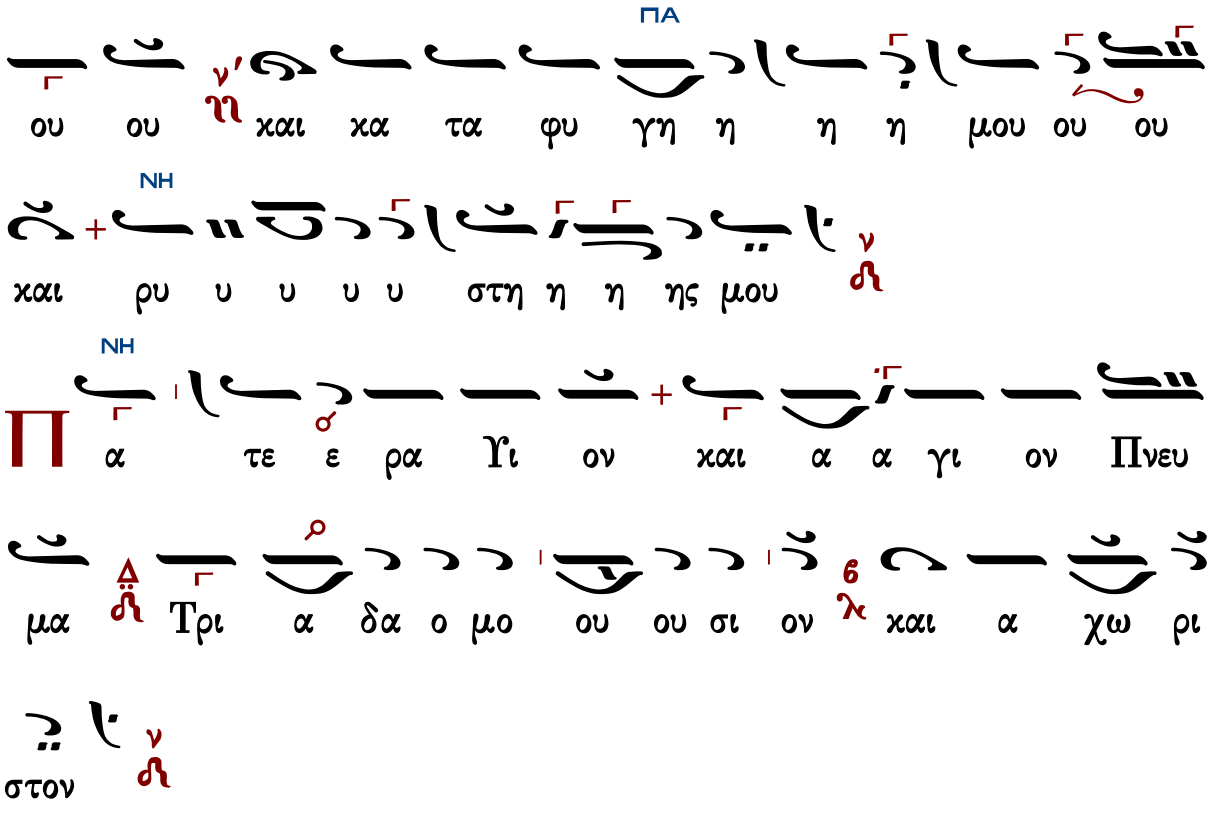

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

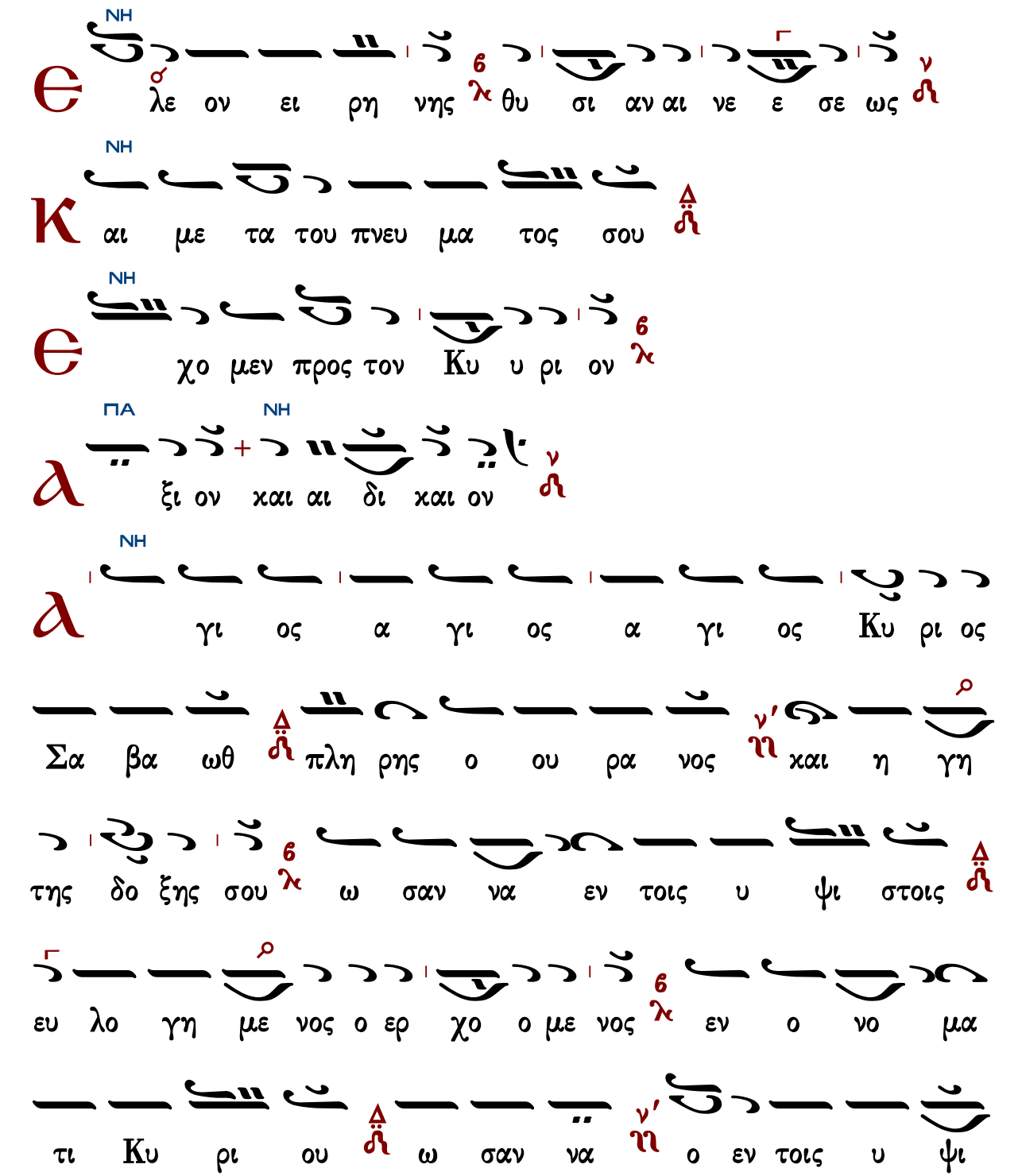

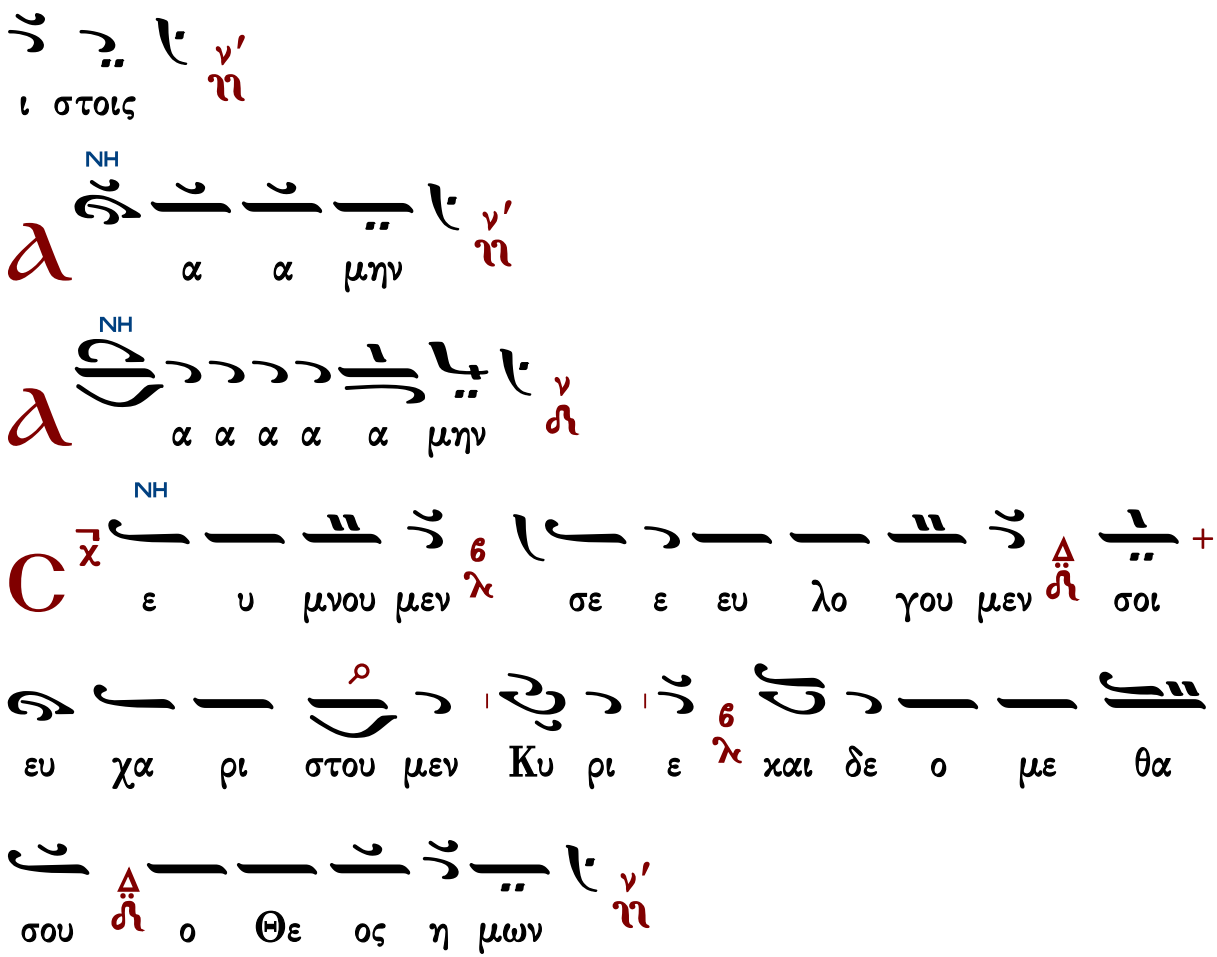

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Ἐφεσίου	Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος I
Χαραλάμπους Παπανικολάου	Θεοδώρου Φωκαέως	Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος II
Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας	Ἀστερίου Δεβρελῆ	Γεωργ. Σαρανταεκκλησιώτου I
Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου		Γεωργ. Σαρανταεκκλησιώτου II

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ⁘ Νη

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.454#

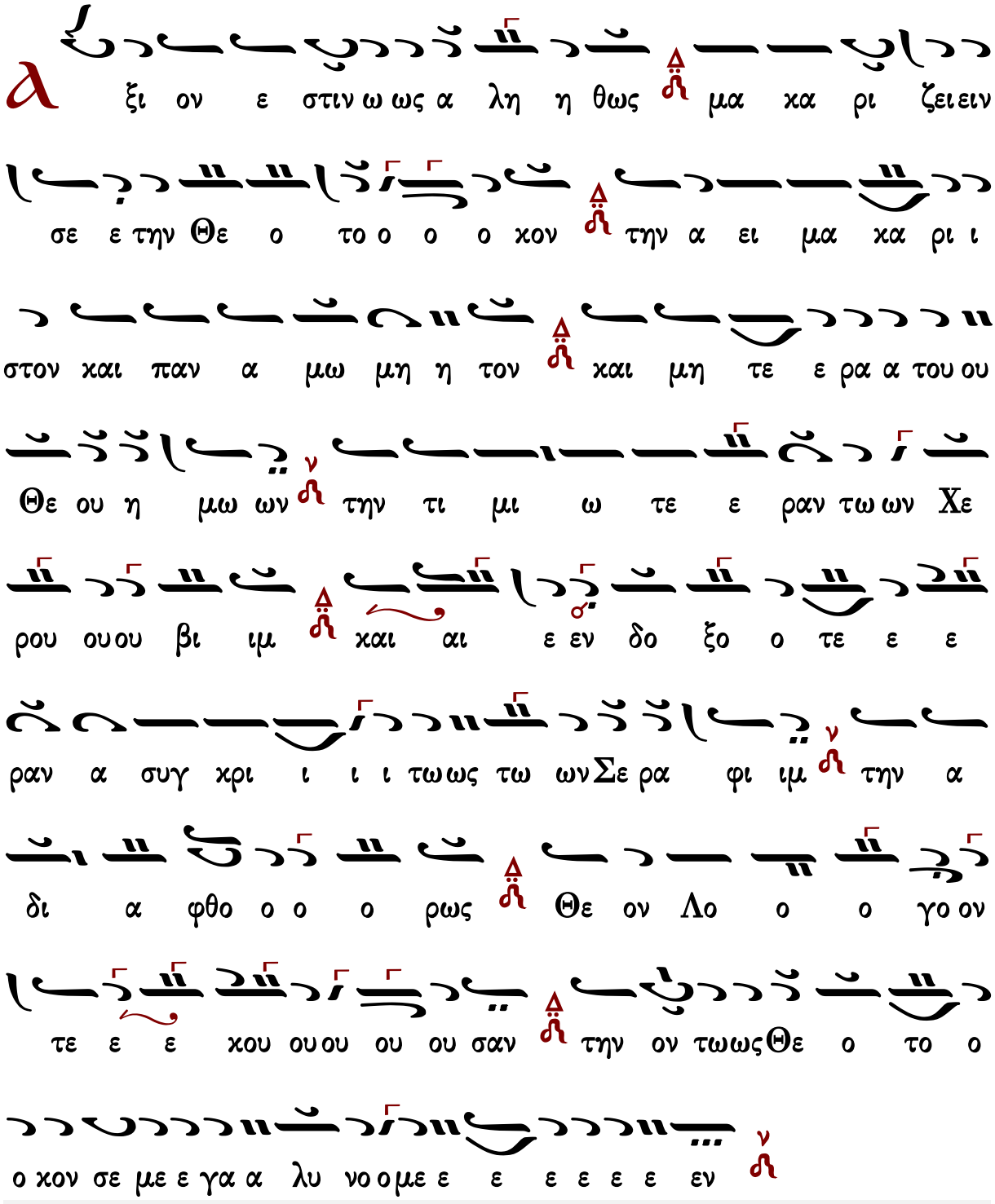

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π ϡ Νη

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.524*

Χρωματικός

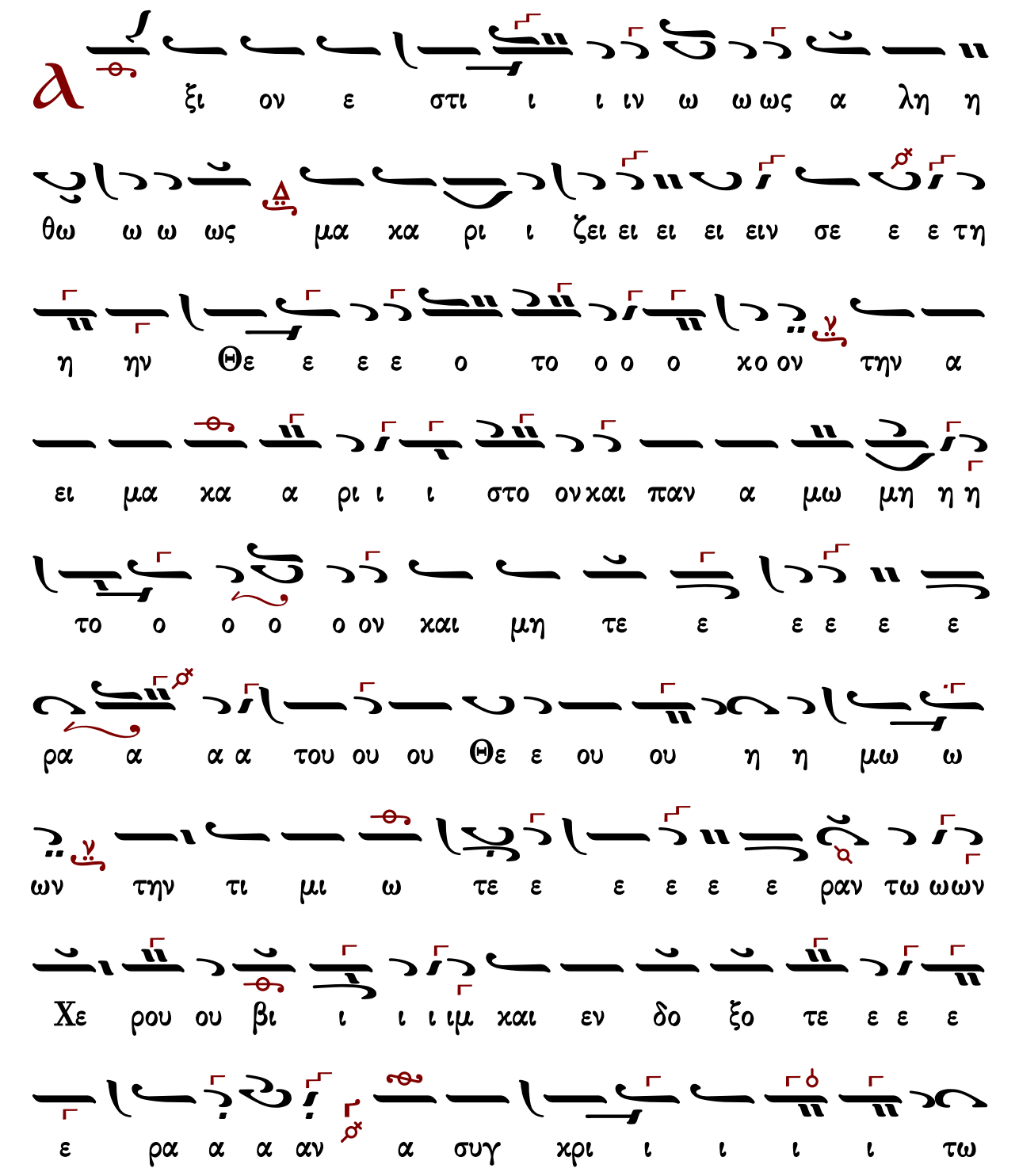

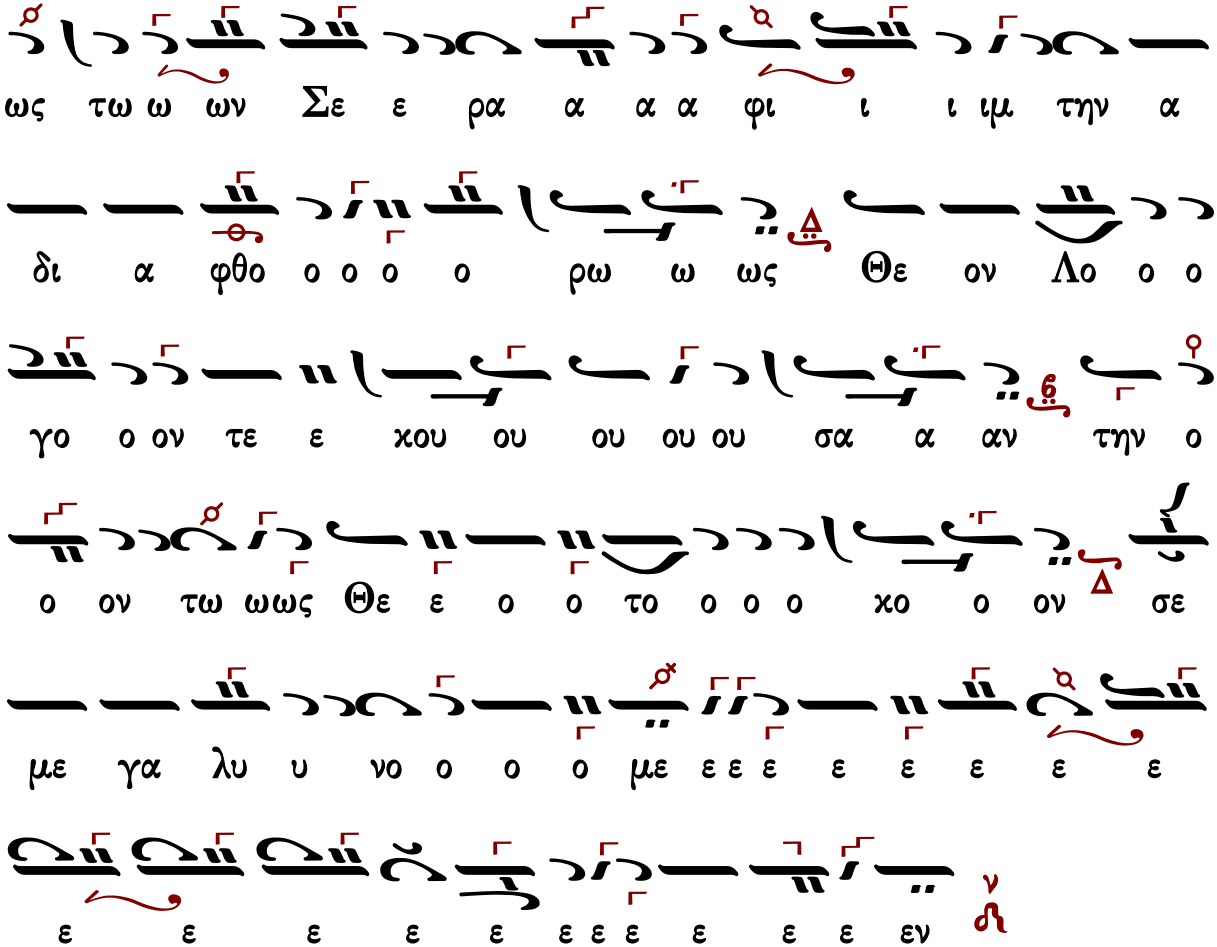
ως τω ω ων Σε ε ρα α α α φι ι ι ιμ την α
δι α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο ο ο
γο ο ον τε ε κου ου ου ου ου σα α αν την ο
ο ον τω ωως Θε ε ο ο το ο ο ο κο ο ον σε
με γα λυ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Χουρμουξίου Χαρτοφύλακος Ι

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Ιερατικόν Εγκόλπιον
1870 σ.52#

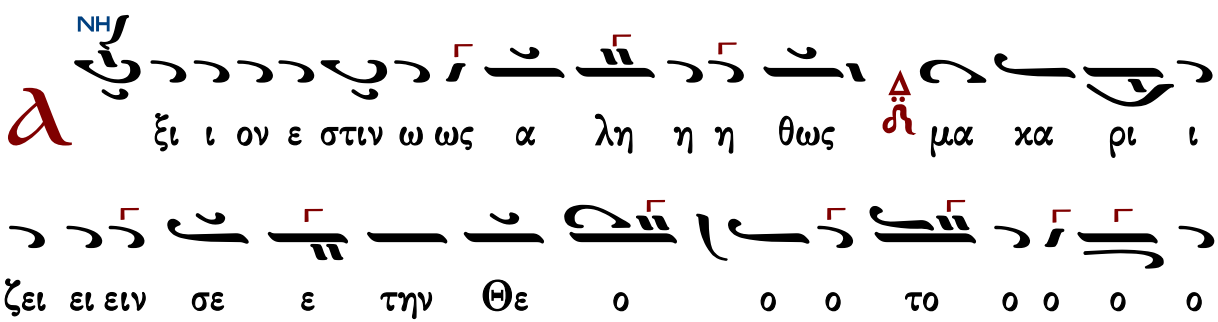

ξι ι ον ε στιν ω ως α λη η η θως μα κα ρι ι
ζει ει ειν σε ε την Θε ο ο ο το ο ο ο ο

χον ν την α ει μα χα α ρι ι ι στο ον και

παν α α μω ω ω ω ω μη η η η τον Δ ΔΙ

και μη τε ε ε ε ε ρα του ου ου Θε ου ου ου NH

ου ου η η η η μων ν την τι μι ω τε ε

ε ε ε ε ραν των Χε ρου ου ου βι ιμ ν' ν χαι εν ΔΙ

δο ξο ο τε ε ε ε ε ε ε ρα αν ζ' λ α συγ χρι ι NH

ι ι ι ι ι τως τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ ν την ΠΑ

α δι α α φθο ο ο ρω ως Δ ο ΔΙ Θε ον Λο ο ο ο

γο ον Δ τε ε ε χου ου ου ου ου σαν ν την ο ον ΔΙ NH

τω ως ο Θε ο ο το ο ο χο ον σε ε με γα λυ

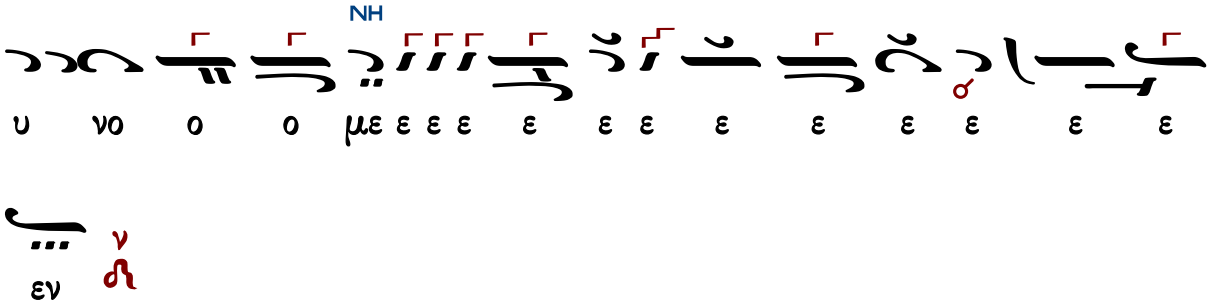

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος II

Ἦχος λ/π Νη

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ταμεῖον Ἀνθολογίας
Θεία Λειτουργία 1824 σ.153*

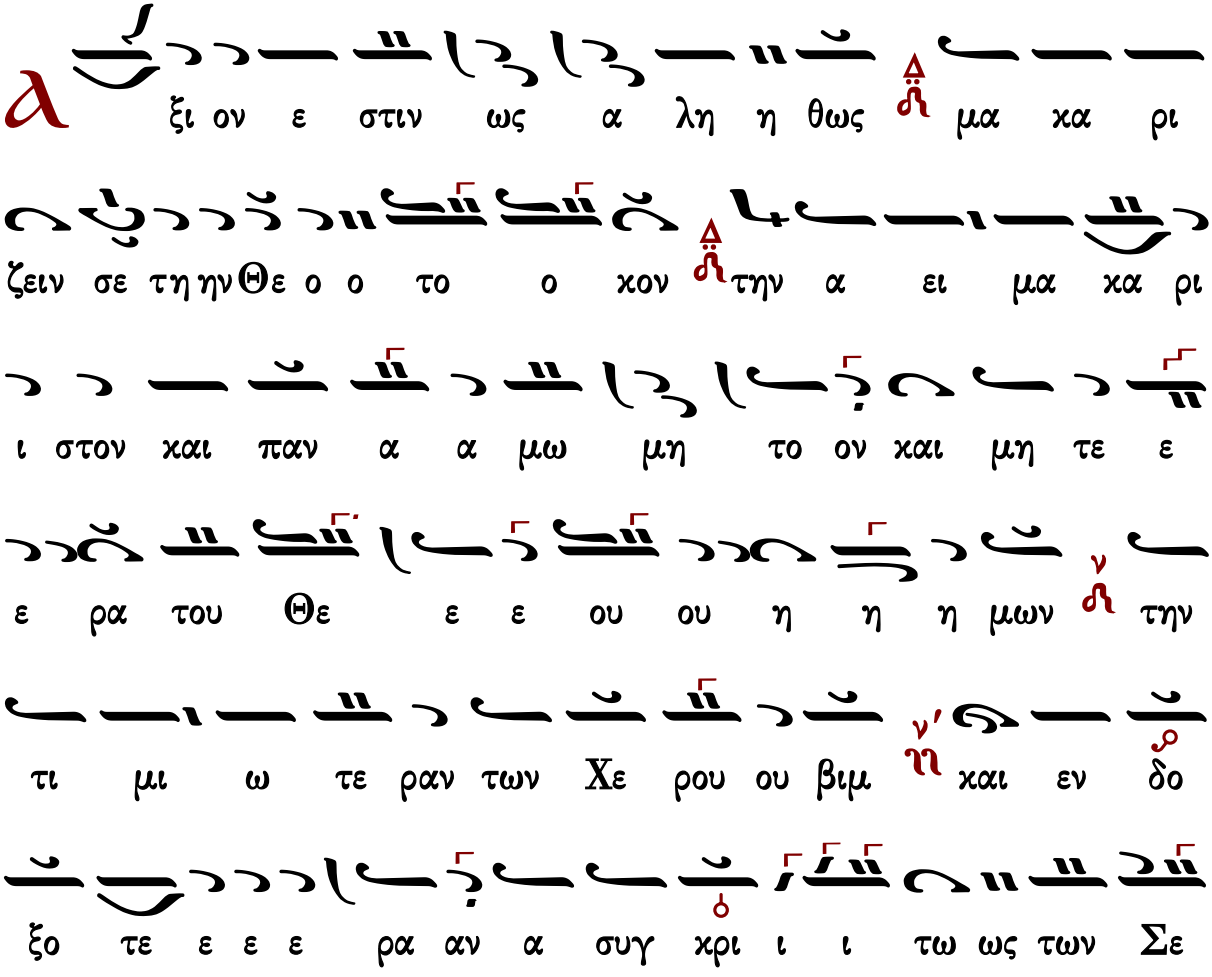

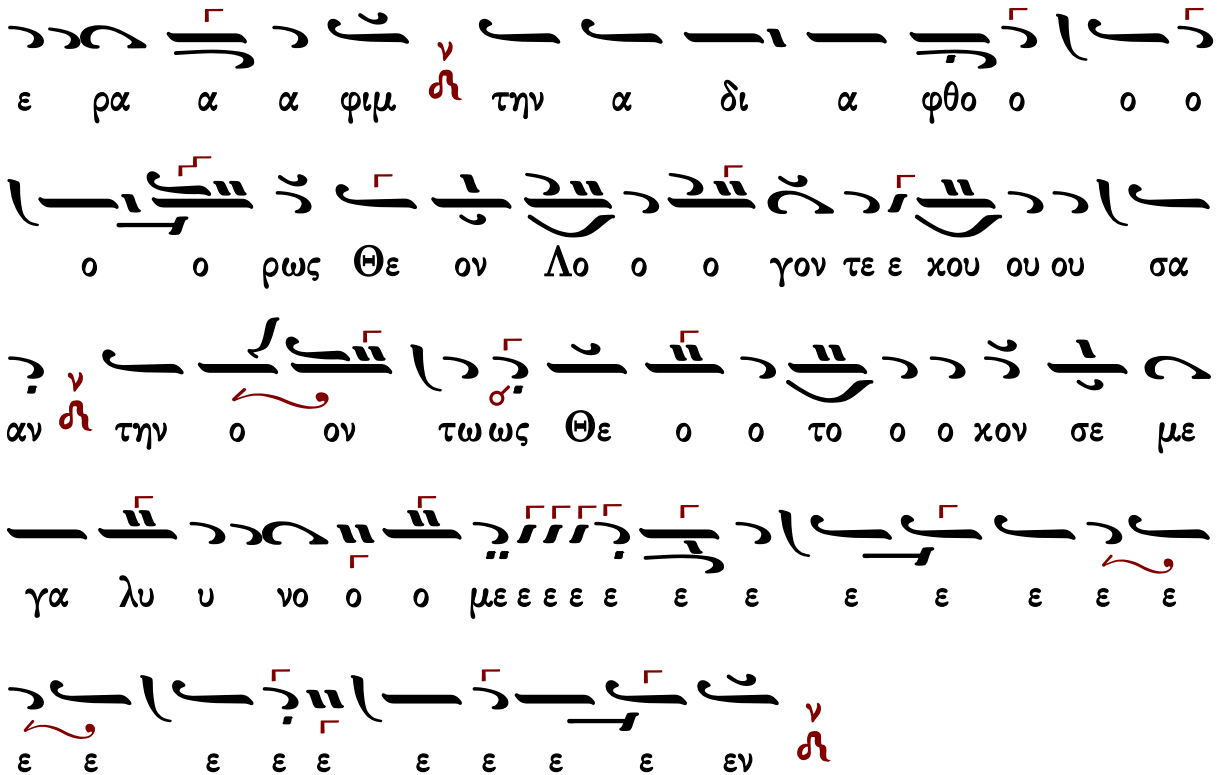
ε ρα α α φιμ την α δι α φθο ο ο ο
ο ο ρως Θε ον Λο ο ο γον τε ε κου ου ου σα
αν την ο ον τω ως Θε ο ο το ο ο κον σε με
γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Χαραλάμπους Παπανικολάου

Ἦχος λ π Νη

Ανθοδέσμη Εκκλησιαστκής Μουσικής
Χαραλάμπους Παπανικολάου
1905 σ.190#

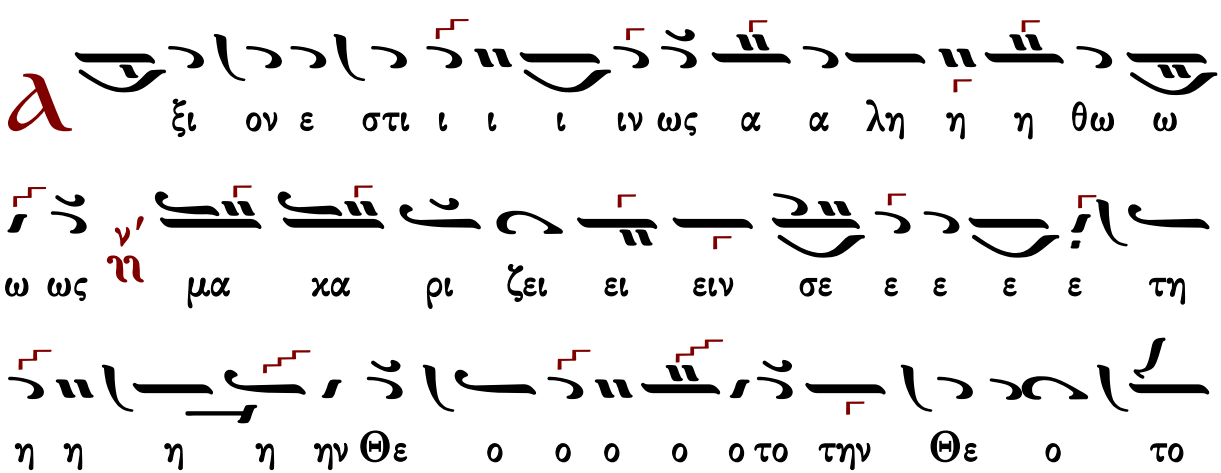
α ξι ον ε στι ι ι ι ιν ως α α λη η η θω ω
ω ως μα κα ρι ζει ει ειν σε ε ε ε ε τη
η η η η ην Θε ο ο ο ο ο το την Θε ο το

ο ο ο ο χον την α ει μα χα ρι ι στο ο
ο ον και πα αν α μω ω ω μη η η η η τον και
μη τε ε ε ε ε ρα α α του Θε ου ου ου η
η μων την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν τω
ων χε ε ρου βι ι ι ιμ και εν δο ξο
τε ε ε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι
ι τως τω ω ω ων Σε ε ε ε ε ρα α α α α φιμ
την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε ο ο ο ον
λο ο γο ο ο ο ον τε χου ου ου ου ου ου σαν τη
η η ην ο ο ο ον τω ω ω ω ως Θε ο ο το ο ο

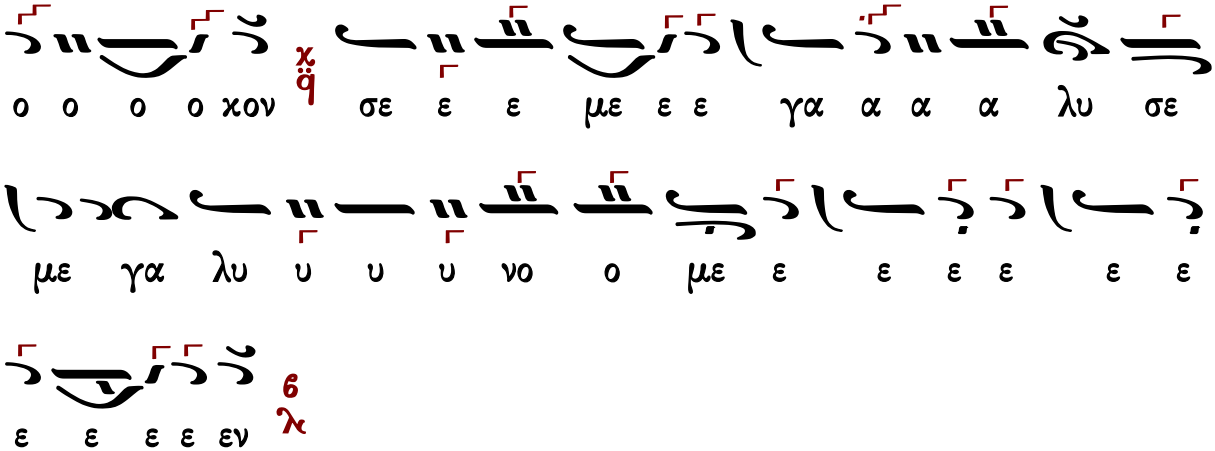

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... | Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π ἅ Νη

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
1909 σ.252#

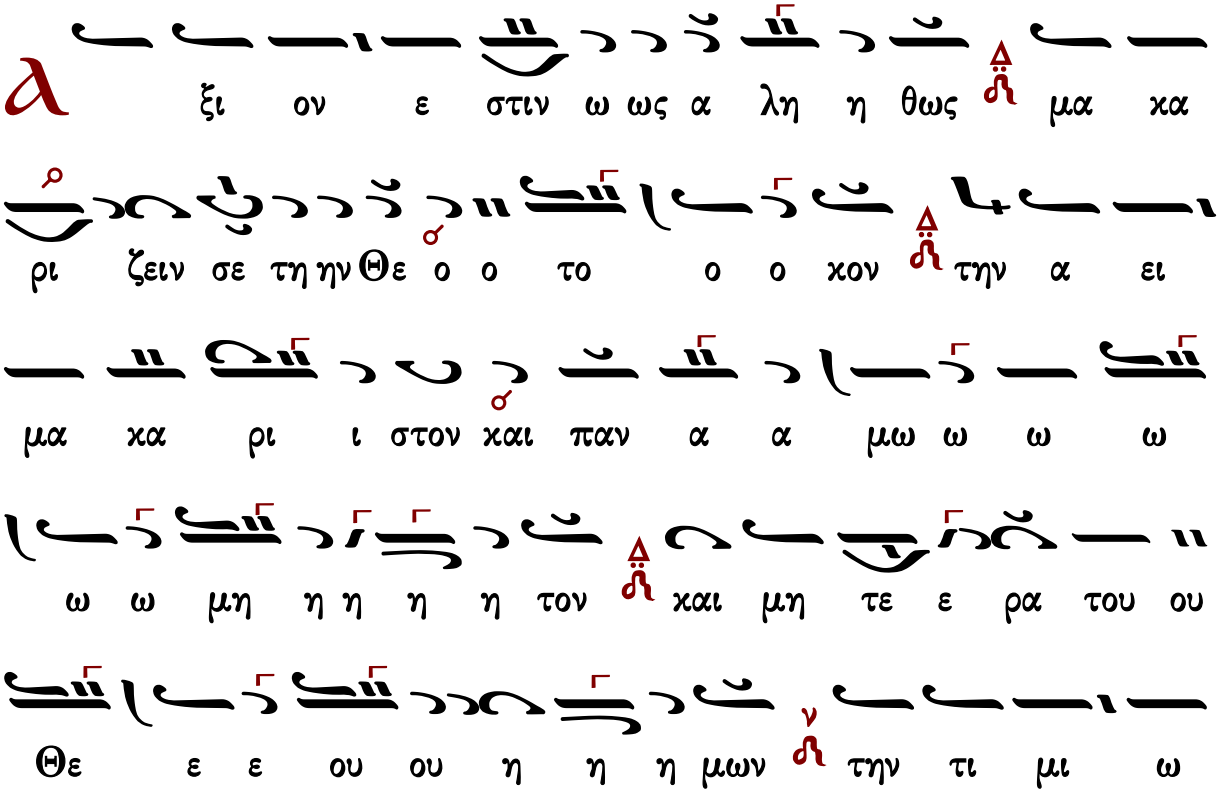

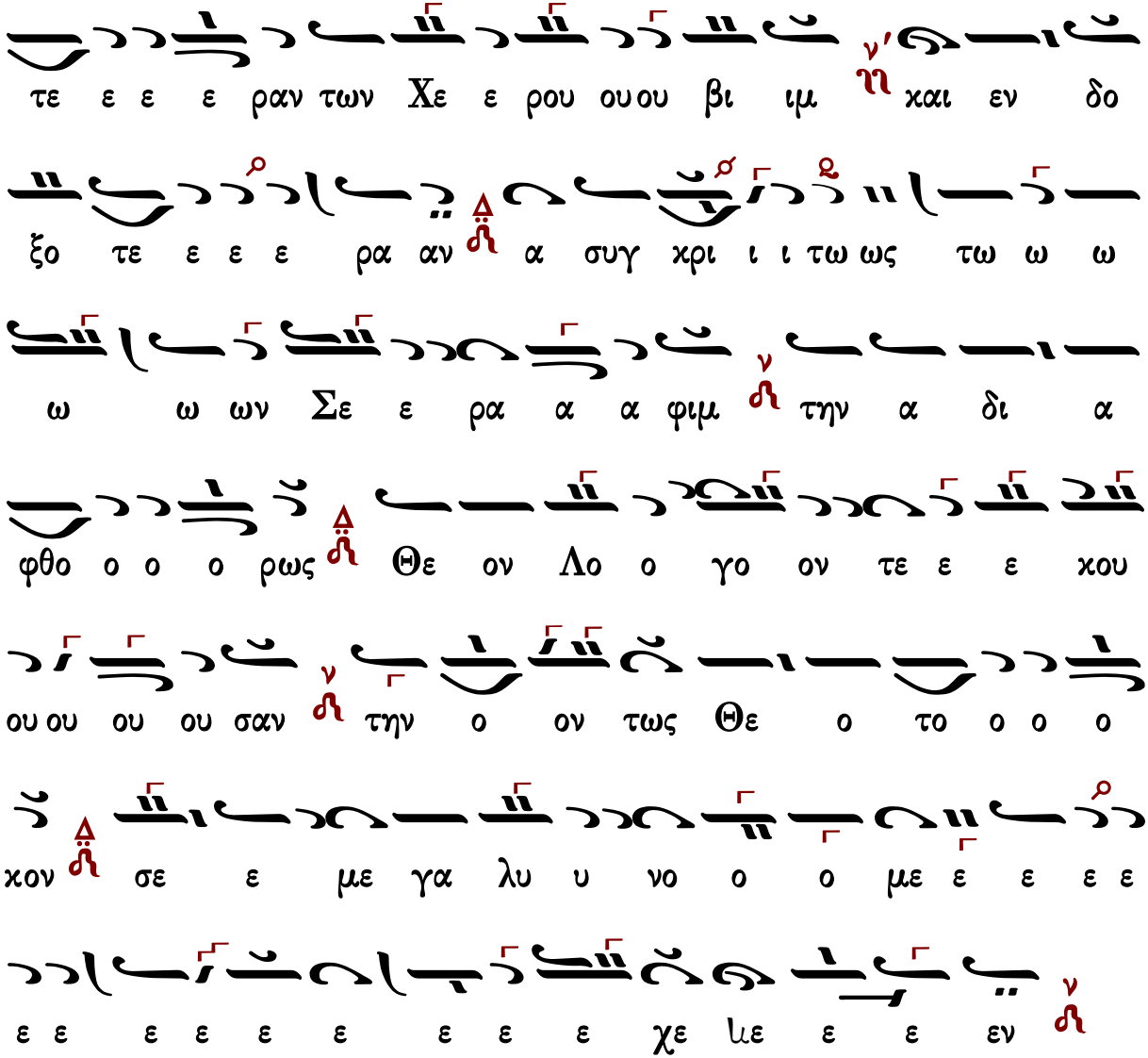
τε ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βι ιμ και εν δο
ξο τε ε ε ε ρα αν α συγ χρι ι ι τω ως τω ω ω
ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ την α δι α
φθο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο γο ον τε ε ε κου
ου ου ου ου σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο ο
κον σε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε με ε ε εν

Γεωργίου Σαρανταεκκλησιώτου Ι

Ἦχος λ π Νη

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.522*

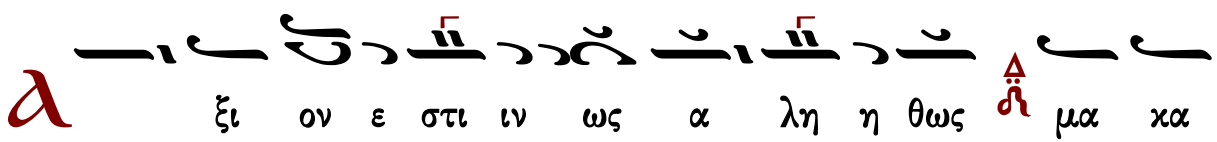
ξι ον ε στι ιν ως α λη η θως μα κα

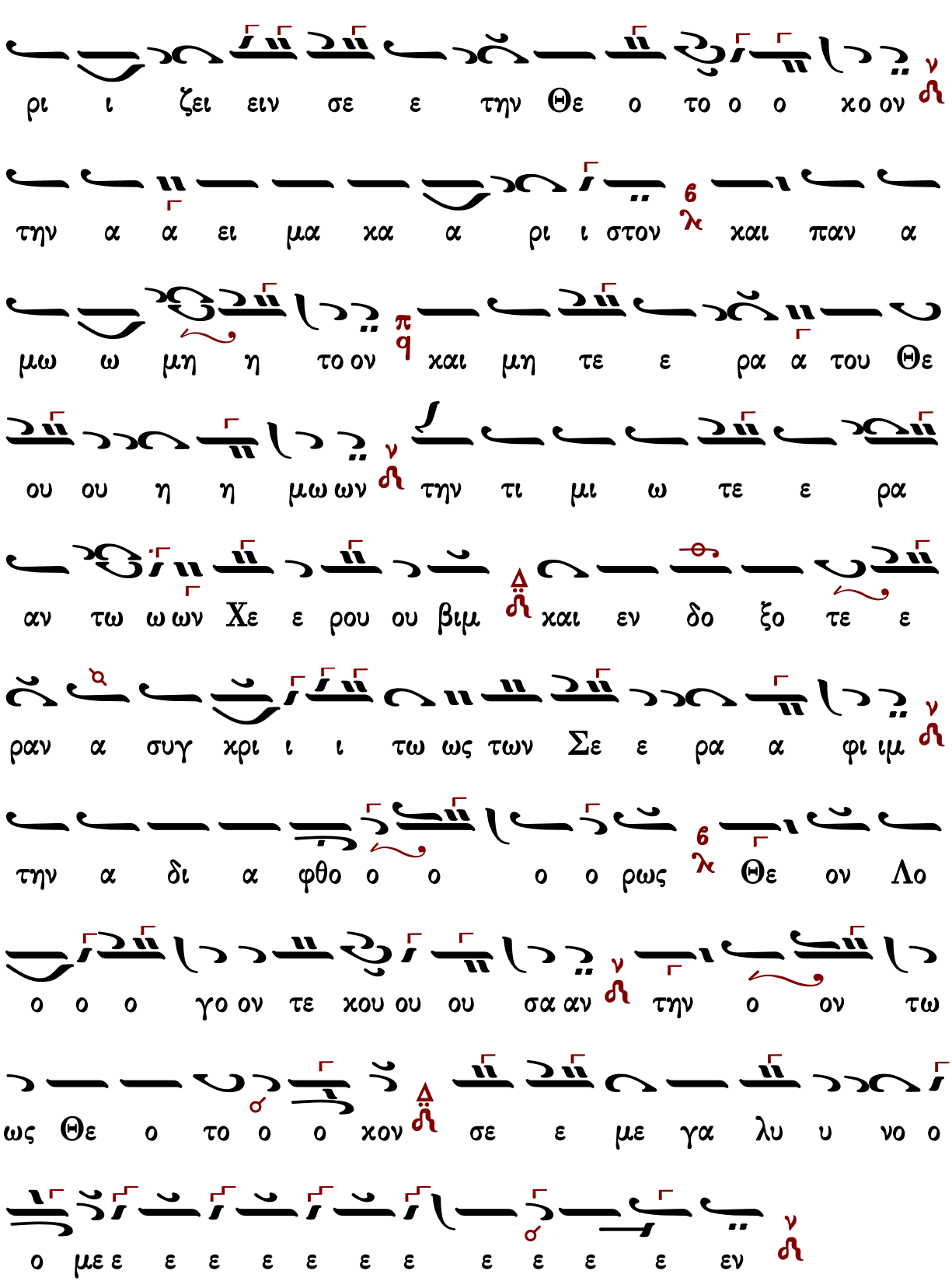
ρι ι ζει ειν σε ε την Θε ο το ο ο χο ον
την α α ει μα χα α ρι ι στον χαι παν α
μω ω μη η το ον και μη τε ε ρα α του Θε
ου ου η η μω ων την τι μι ω τε ε ρα
αν τω ω ων Χε ε ρου ου βιμ και εν δο ξο τε ε
ραν α συγ χρι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ιμ
την α δι α φθο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο
ο ο ο γο ον τε χου ου ου σα αν την ο ον τω
ως Θε ο το ο ο χον σε ε με γα λυ υ νο ο
ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἦχος λ π ϰ Νη

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.525*

Χρωματικός

α α α ξι ι ι ι ο ον ε στιν ω ως α
λη η θω ω ως μα κα ρι ι ι ζει ειν σε ε
την Θε ε ο το ο ο κο ον την α ει μα κα α
ρι ι ι στο ον και παν α μω μη η η το ον και
μη τε ε ρα α του ου Θε ου ου η η μω ων την
τι μι ω τε ε ε ε ραν τω ων Χε ρου ου βι ιμ
και εν δο ξο ο τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω
ως των Σε ε ρα α φι ιμ την α δι α α φθο ο

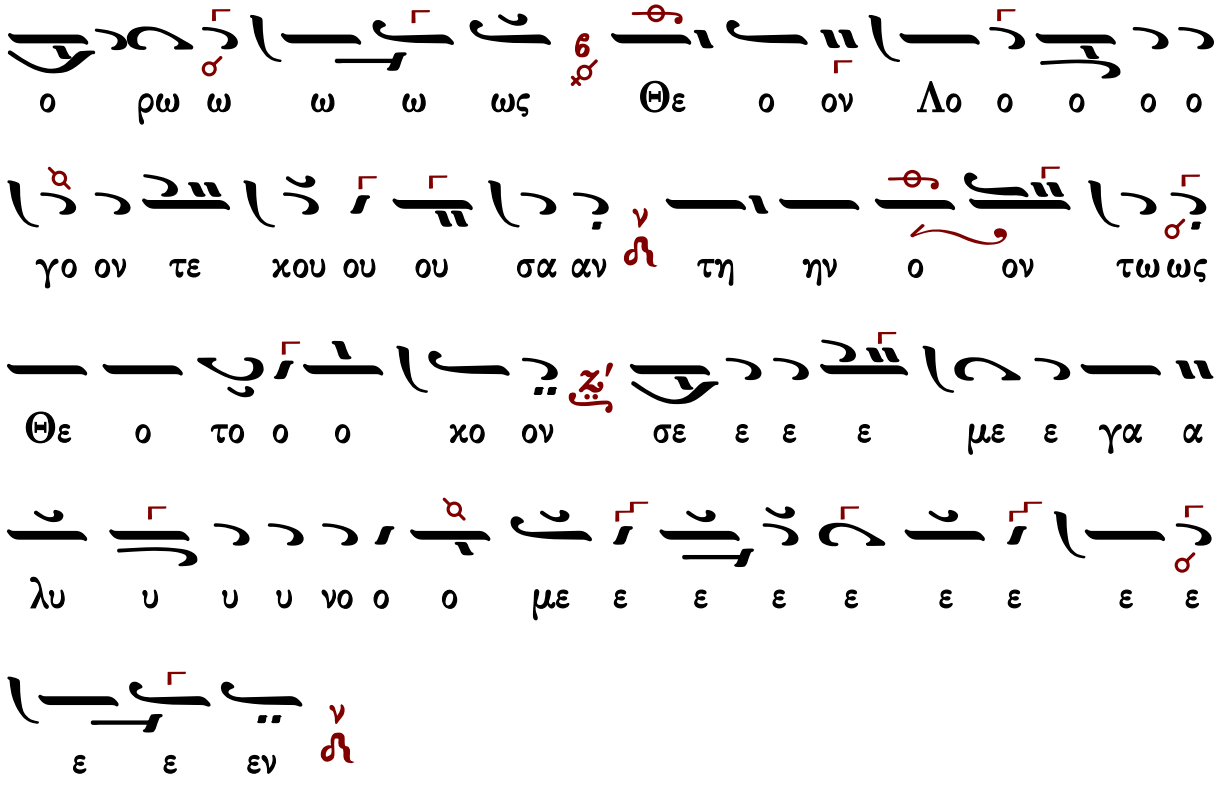

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... | Λουκᾶς Λουκᾶ

Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου

Ἦχος λ π Νη

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός της Λειτουργίας
Άγιον Όρος 1931 t.A σ.502*

Μικτὸς

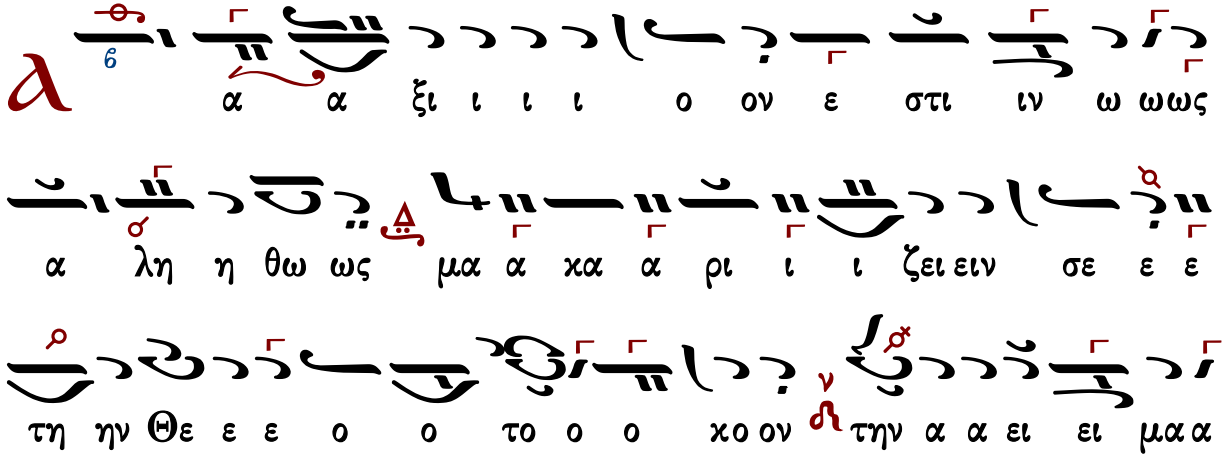

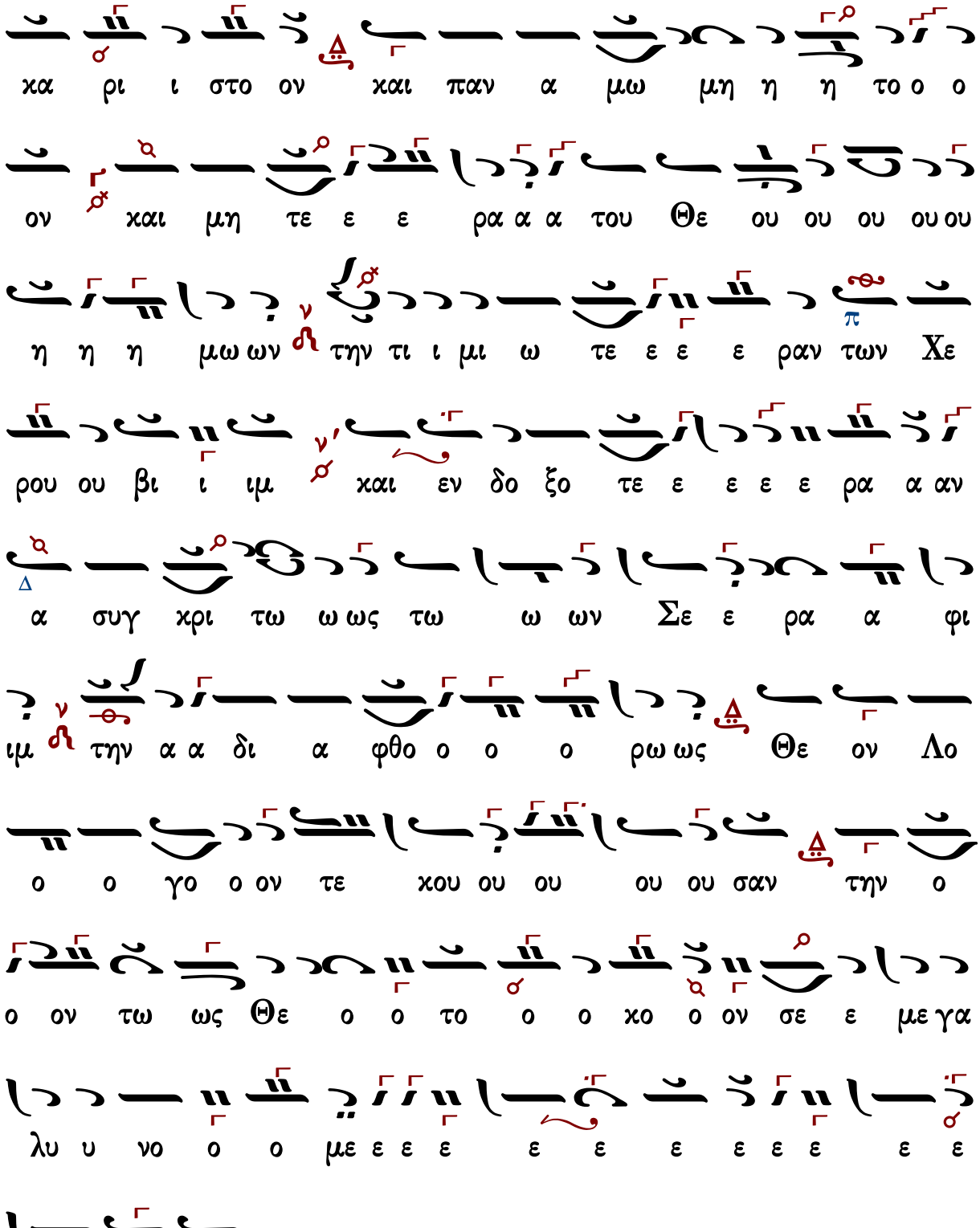
χα ρι ι στο ον και παν α μω μη η η το ο ο
ον και μη τε ε ε ρα α α του Θε ου ου ου ου ου
η η η μω ων την τι ι μι ω τε ε ε ραν των Χε
ρου ου βι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα α αν
α συγ χρι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α φι
ιμ την α α δι α φθο ο ο ρω ως Θε ον Λο
ο ο γο ο ον τε χου ου ου ου ου σαν την ο
ο ον τω ως Θε ο ο το ο ο χο ο ον σε ε με γα
λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε εν

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

Ἀστερίου Δεβρελῆ
Πηδάλιον Βυζ. Μουσικῆς
Θ. Λειτουργία 1984
Θεσσαλονίκη σ.119#

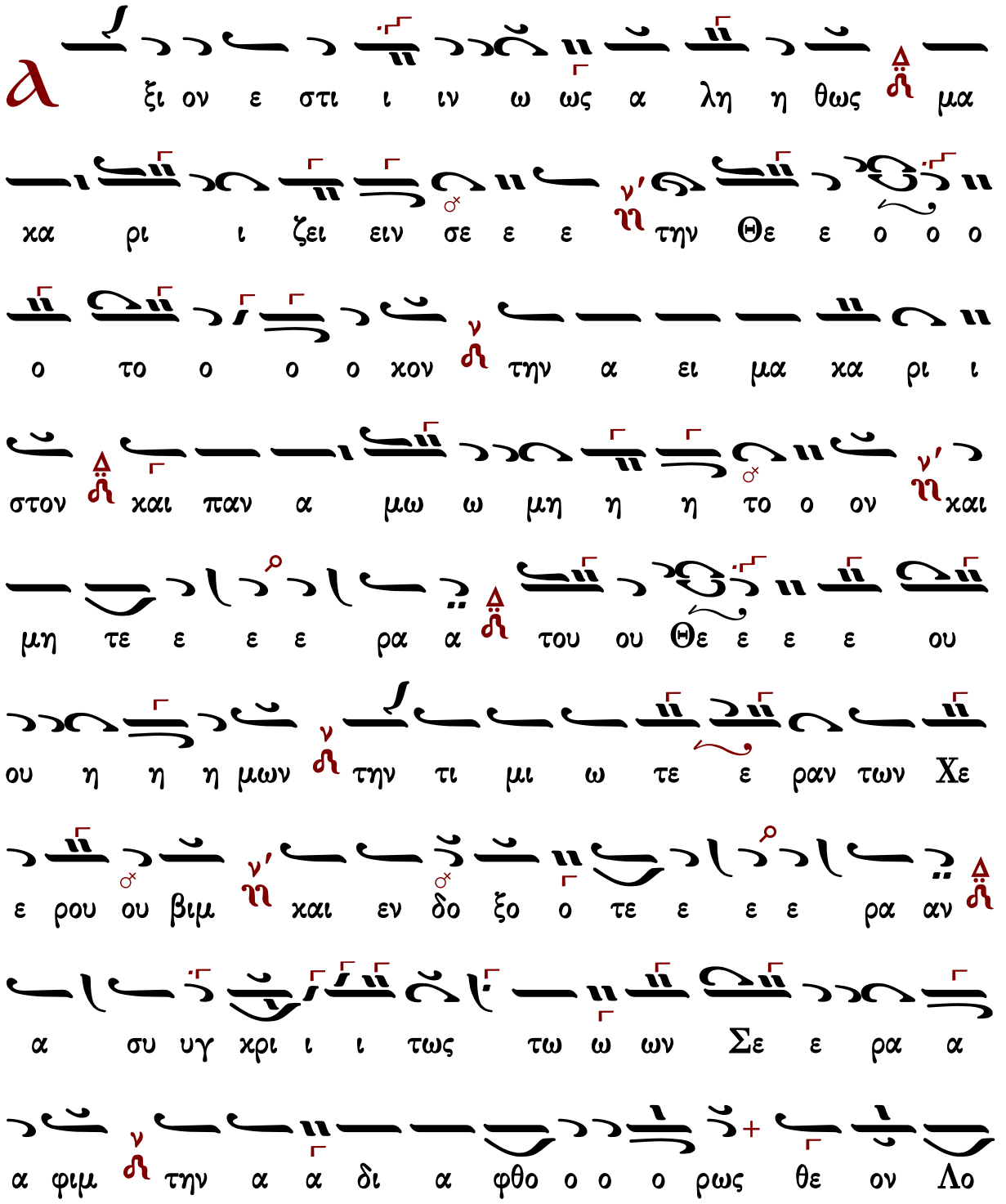

Α ξι ον ε στι ι ιν ω ως α λη η θως μα

κα ρι ι ζει ειν σε ε ε την Θε ε ο ο ο

ο το ο ο ο κον την α ει μα κα ρι ι

στον και παν α μω ω μη η η το ο ον και

μη τε ε ε ε ρα α του ου Θε ε ε ε ου

ου η η η μων την τι μι ω τε ε ραν των Χε

ε ρου ου βιμ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ρα αν

α συ υγ κρι ι ι τως τω ω ων Σε ε ρα α

α φιμ την α α δι α φθο ο ο ο ρως θε ον Λο

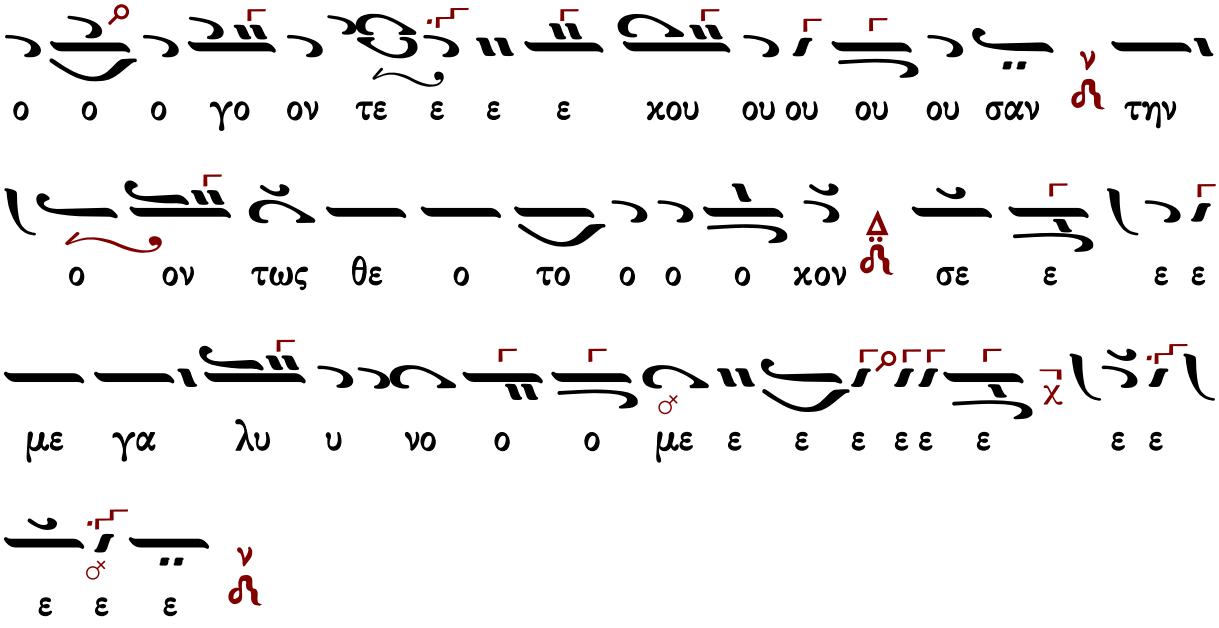

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π Νη

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.137#

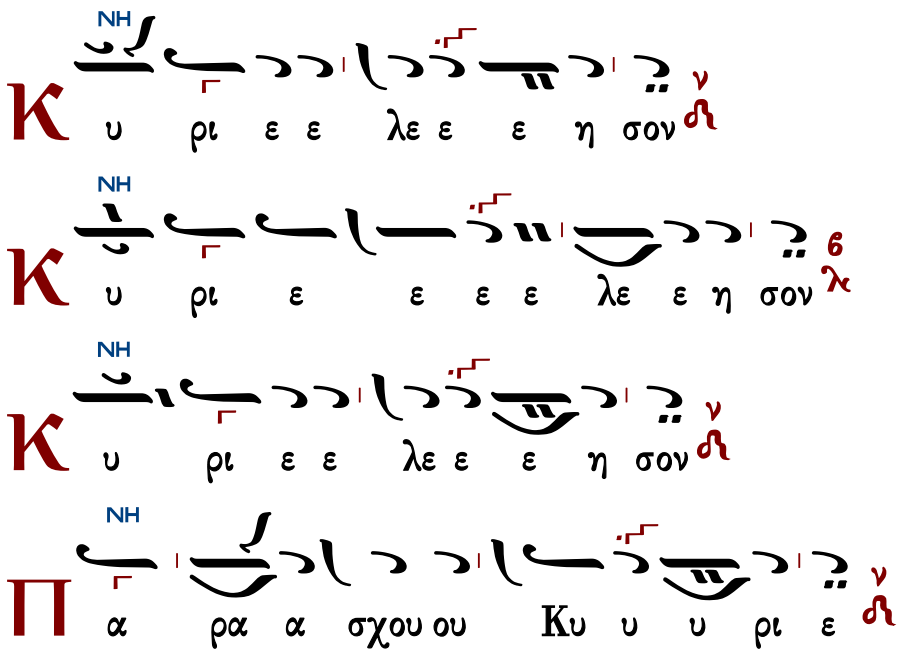

ΝΗ

Π α ρα σχου ου ου Κυ υ ρι ε

ΔΙ

Π α ρα σχου ου Κυ υ υ ρι ε

ΝΗ

Π α ρα σχου ου Κυ υ υ ρι ε

ΝΗ

Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε

ΝΗ

C οι Κυ ρι ε

ΜΕΛ

Α μην

ΝΗ

Κ αι τω πνευ μα τι σου

Το παρόν Γεράσιμου Κανελλίδου
Ανθολογία Λειτουργικών
Β. Μαυράγκανου σ.131#

ΝΗ

Α γα πη η η η η σω ω ω ω σε Κυ

υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε ε η ι σχυ υ υ

υς μου Κυ ρι ι ος στε ρε ω μα α α α μου ου ου

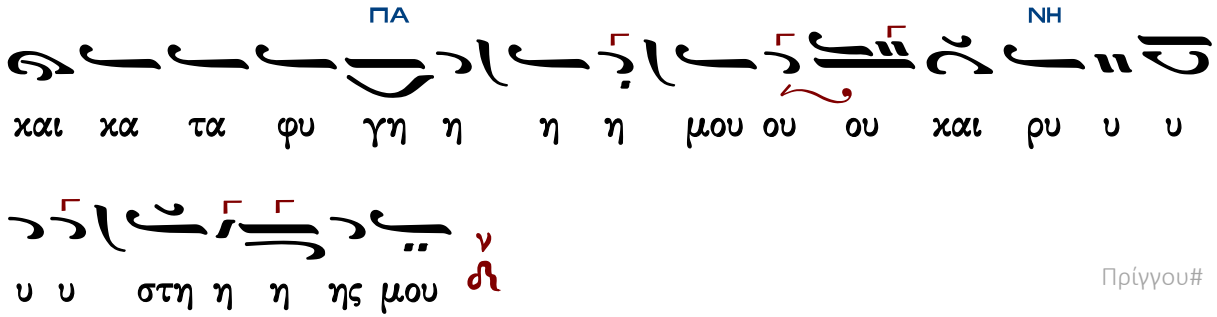

Πρίγγου#

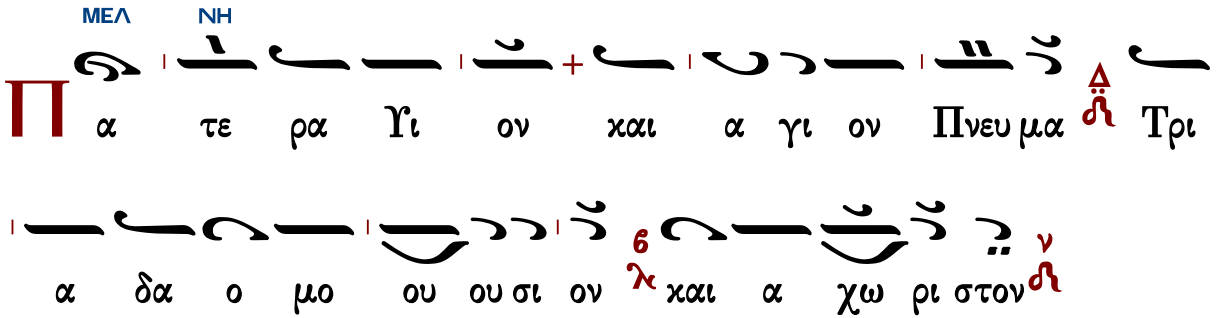

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

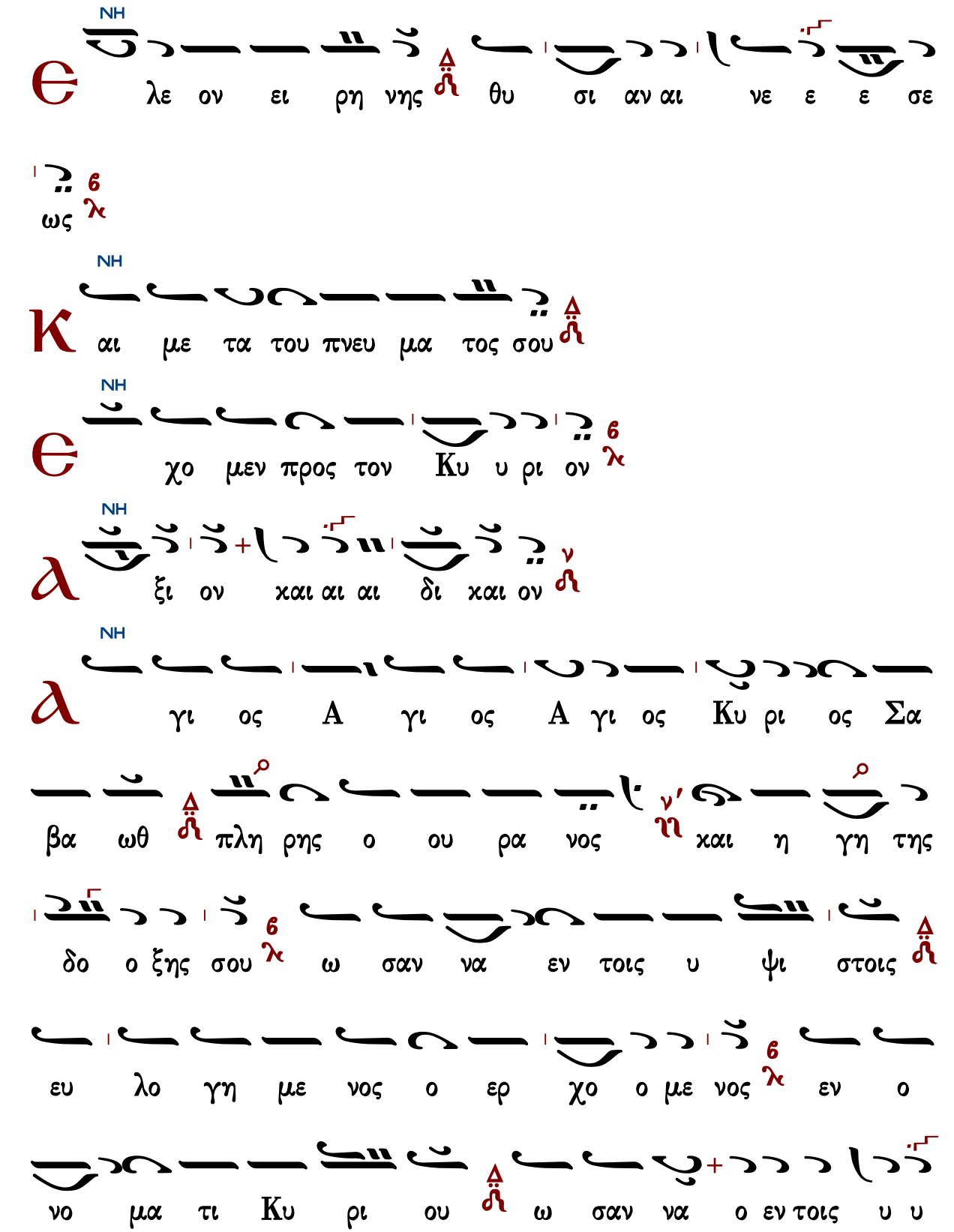

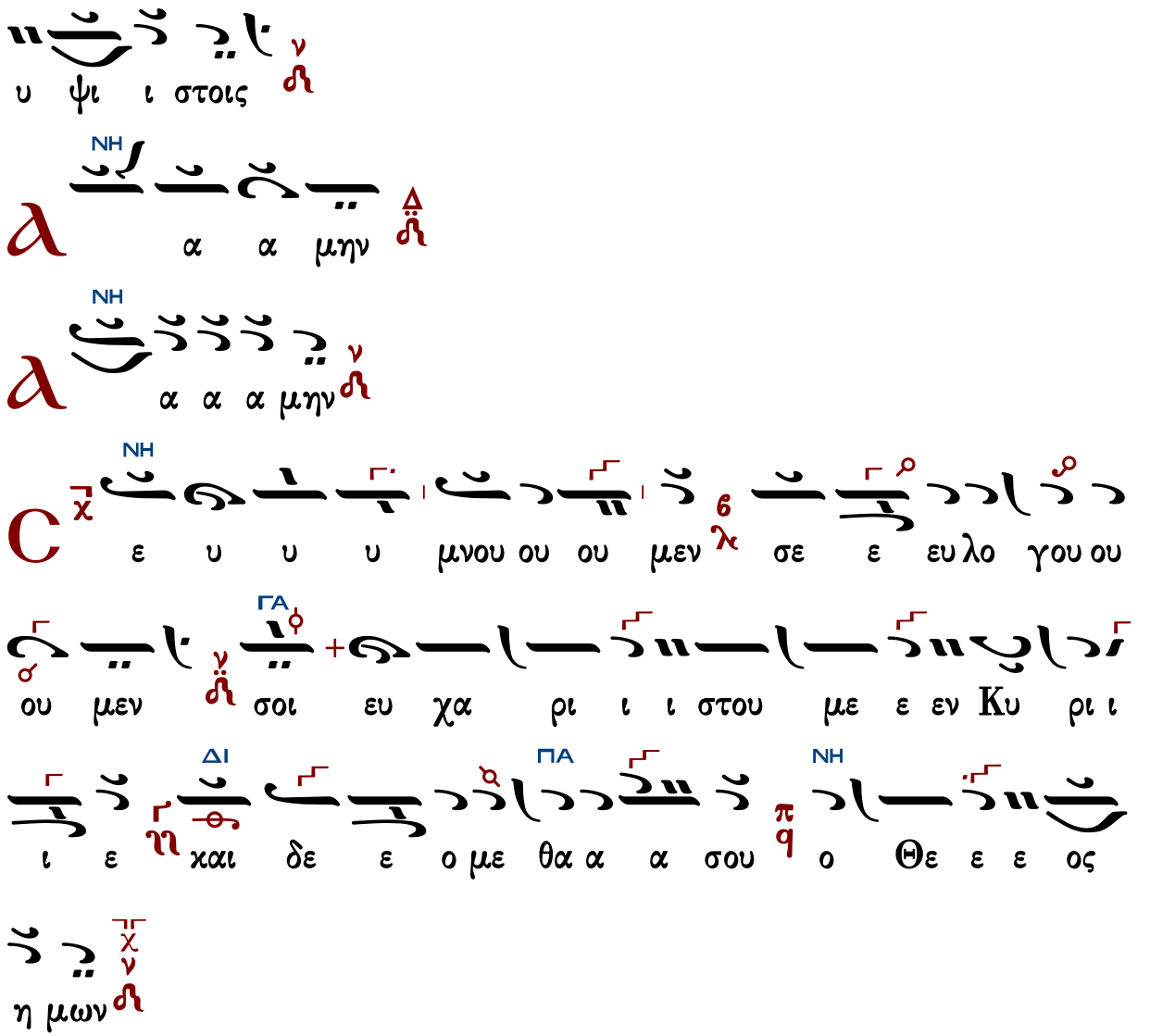

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

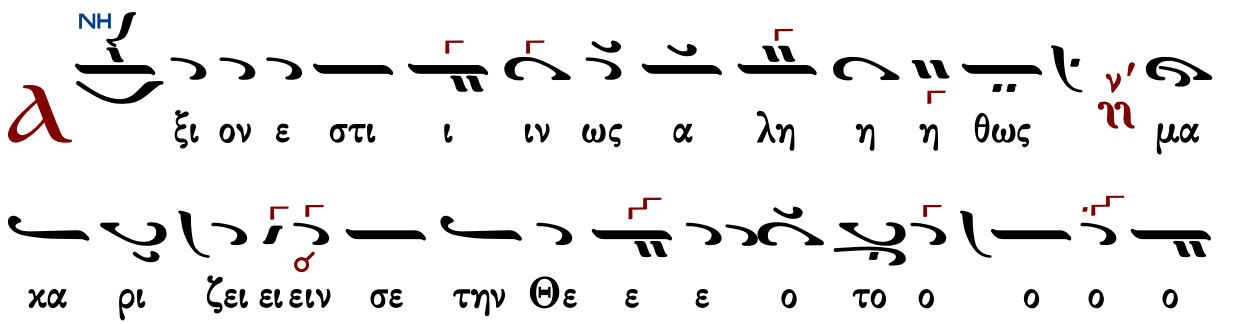

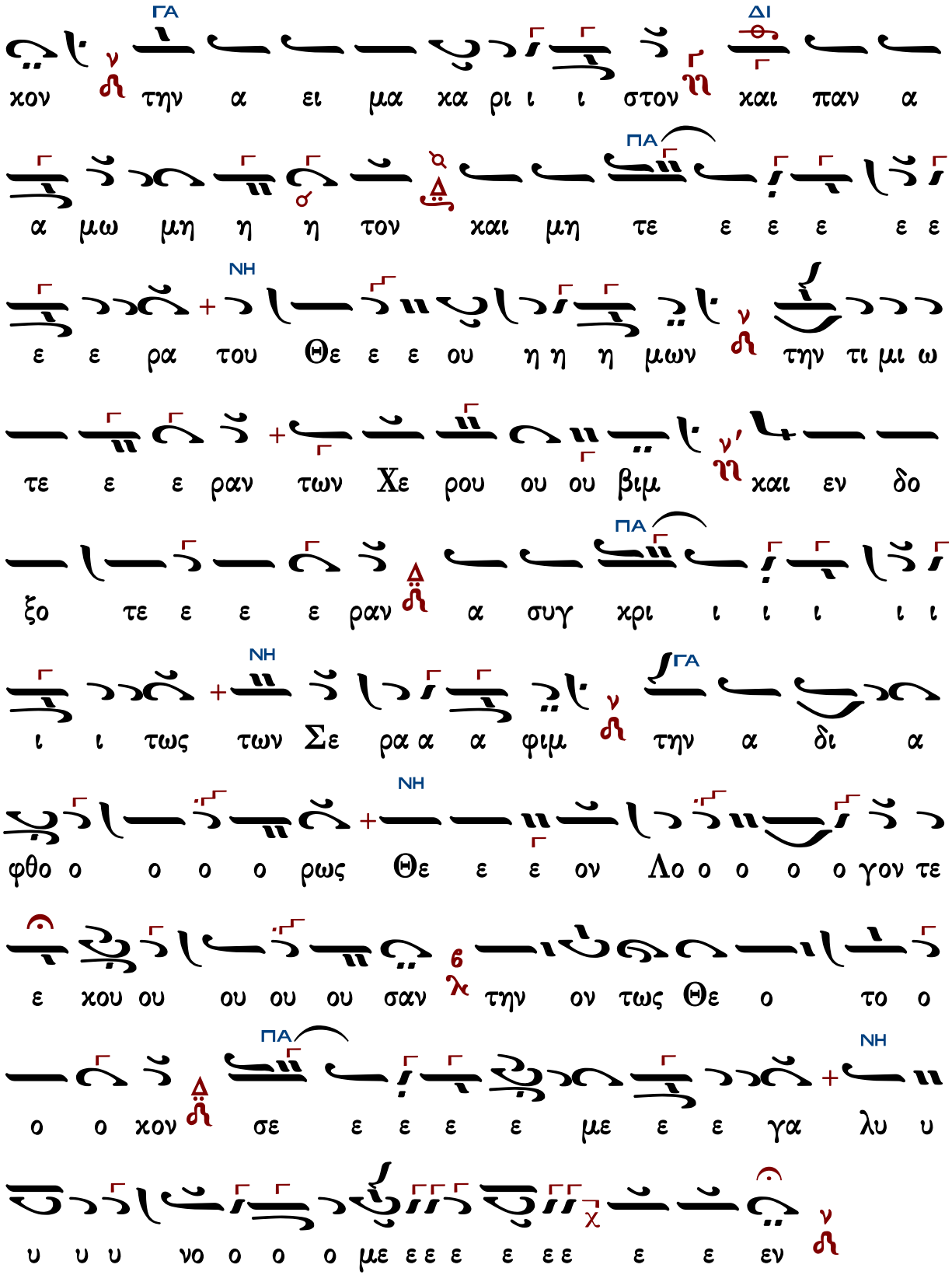
ΓΑ ΔΙ ΠΑ ΝΗ ΠΑ ΝΗ ΓΑ ΝΗ ΝΗ
χον την α ει μα χα ρι ι ι στον και παν α
α μω μη η η τον και μη τε ε ε ε ε ε
ε ε ρα του Θε ε ε ου η η η μων την τι μι ω
τε ε ε ραν των Χε ρου ου ου βιμ και εν δο
ξο τε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι ι ι
ι ι τως των Σε ρα α α φιμ την α δι α
φθο ο ο ο ο ρως Θε ε ε ον Λο ο ο ο ο γον τε
ε χου ου ου ου ου σαν την ον τως Θε ο το ο
ο ο χον σε ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ
υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ/π Νη

Θρασυβούλου Στανίτσα
Θ. Λειτουργία 2014 σ.304#

ἑπτάφωνος

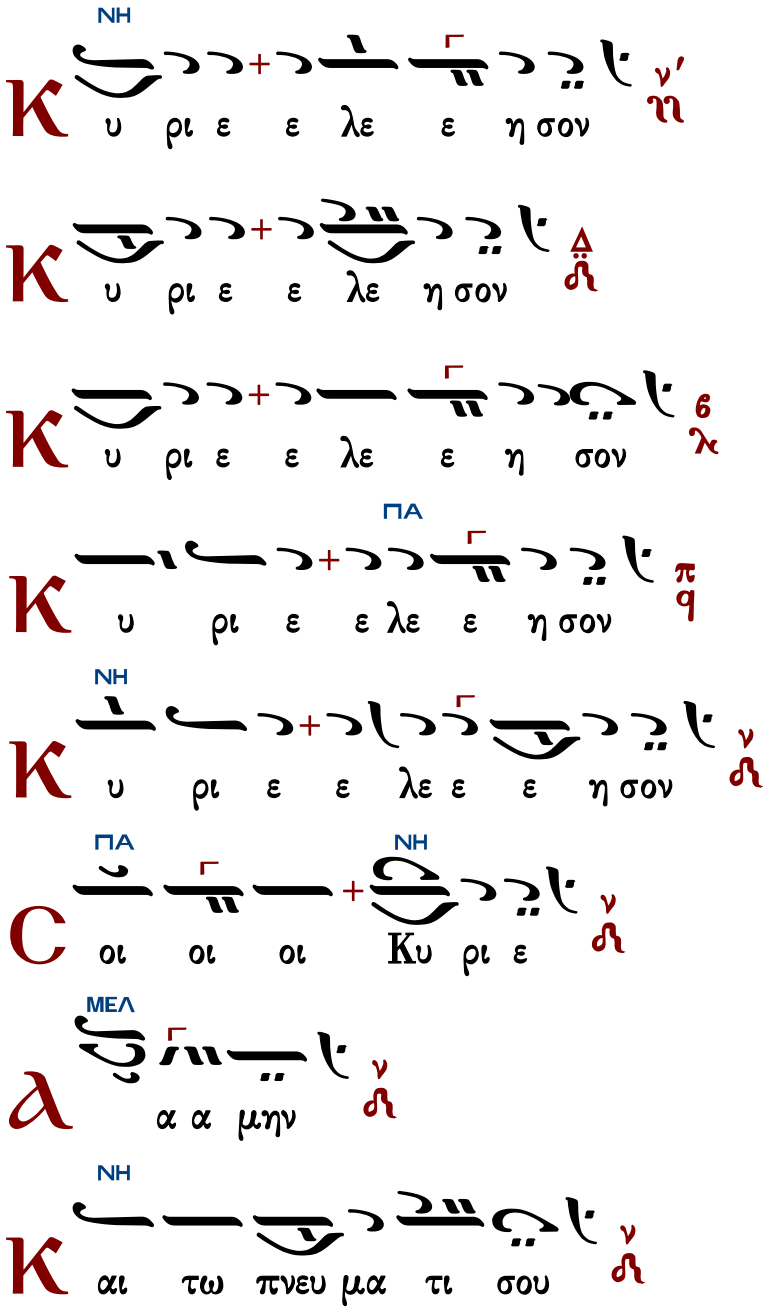

ΝΗ

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον ν'

Κ υ ρι ε ε λε η σον Δ

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον ϐ λ

ΠΑ

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον π q

ΝΗ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον ν

ΠΑ ΝΗ

C οι οι οι Κυ ρι ε ν

ΜΕΛ

Α α α μην ν

ΝΗ

Κ αι τω πνευ μα τι σου ν

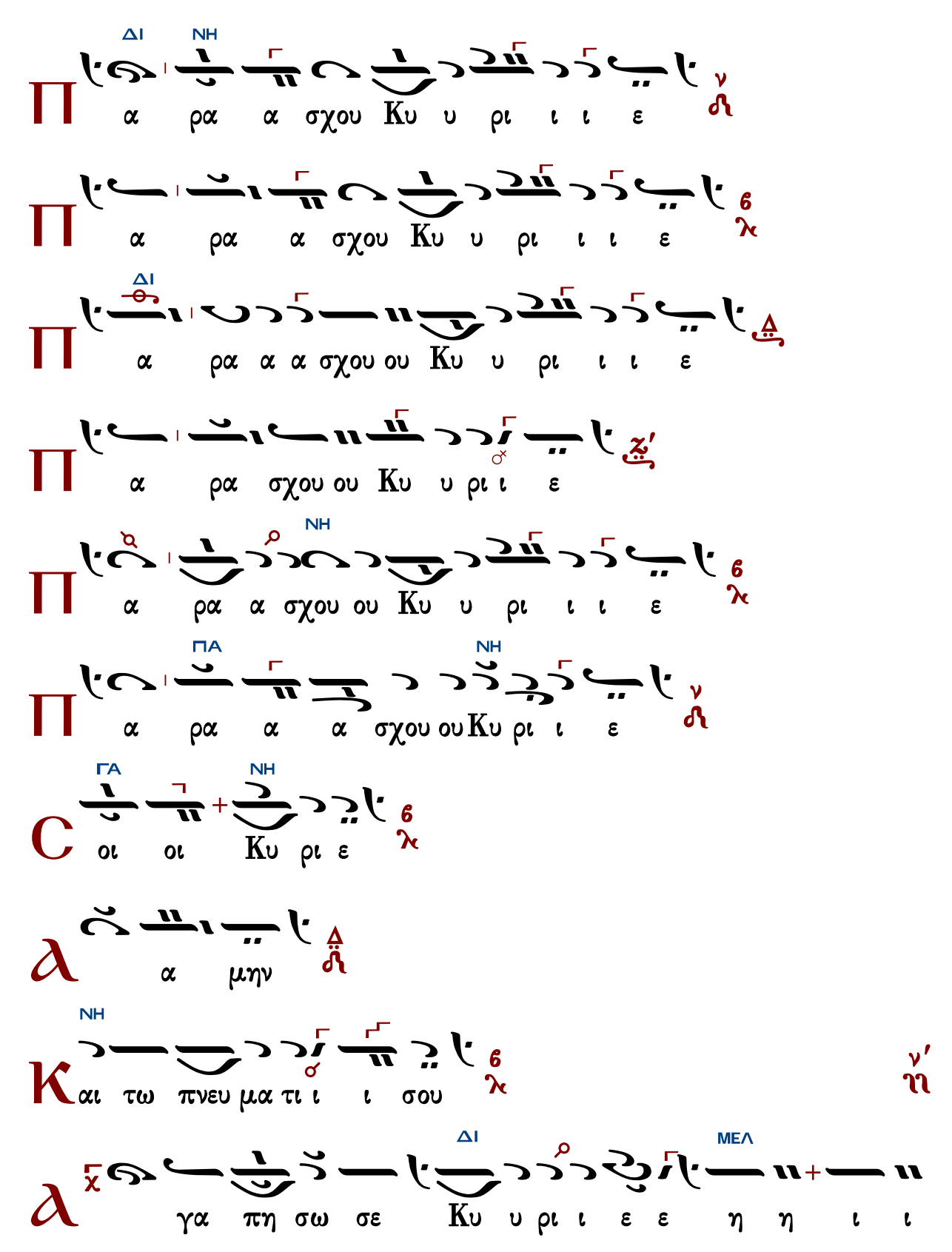
ΔΙ
ΝΗ
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ι ι ε ν
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ι ι ε 6 λ
ΔΙ
Π α ρα α α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ε
ΝΗ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε 6 λ
ΠΑ
ΝΗ
Π α ρα α α σχου ου Κυ ρι ι ε ν
ΓΑ
ΝΗ
C οι οι Κυ ρι ε 6 λ
α μην
ΝΗ
Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σου 6 λ ν'
ΔΙ
ΜΕΛ
γα πη σω σε Κυ υ ρι ι ε ε η η ι ι

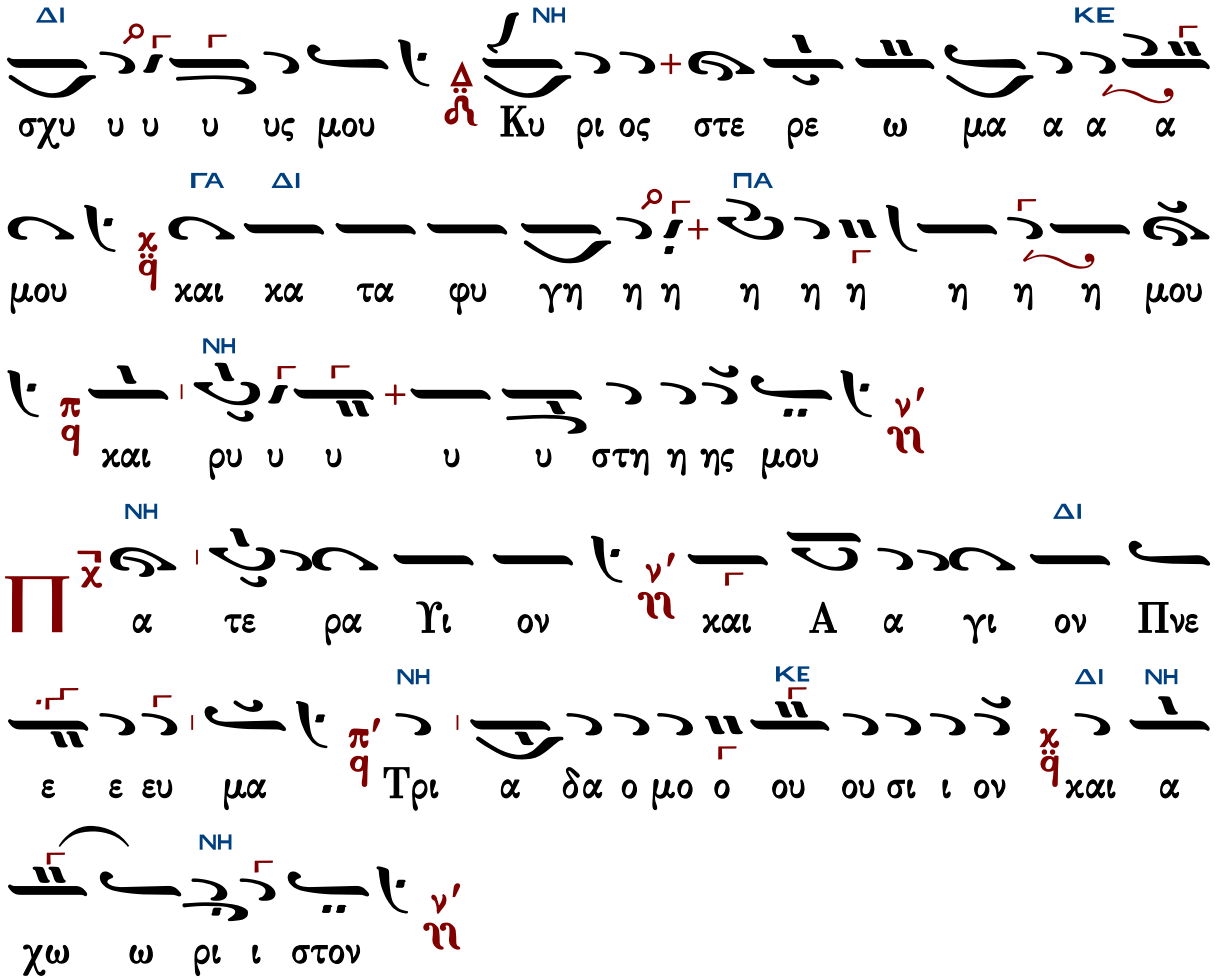

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

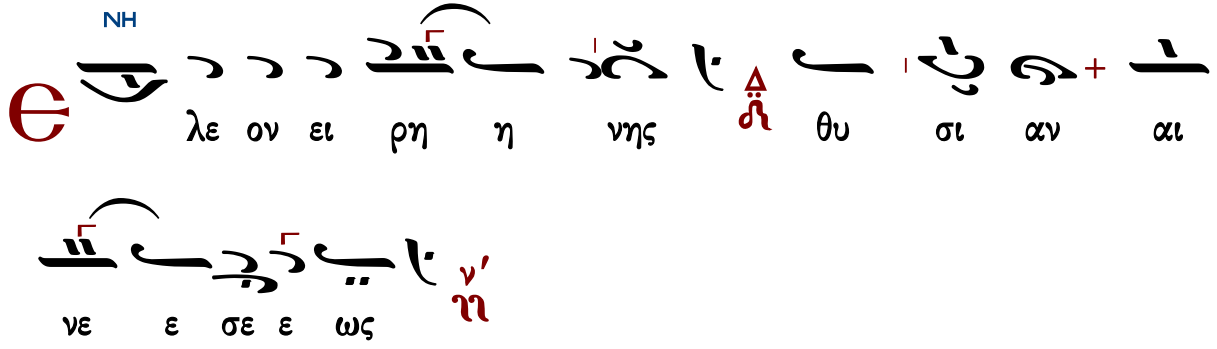

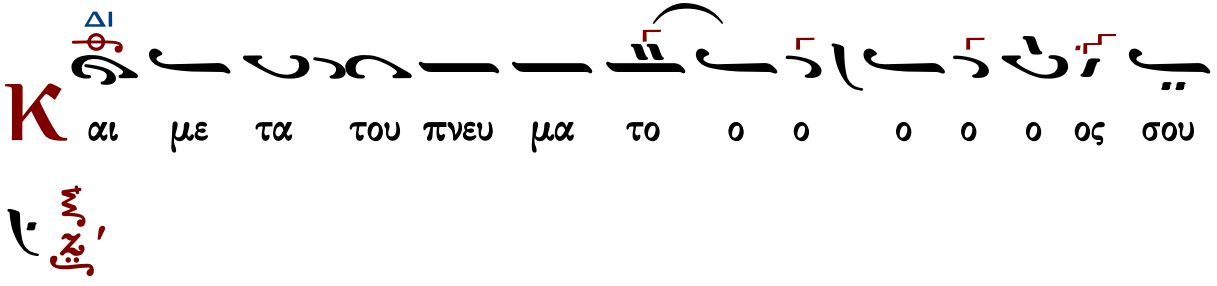

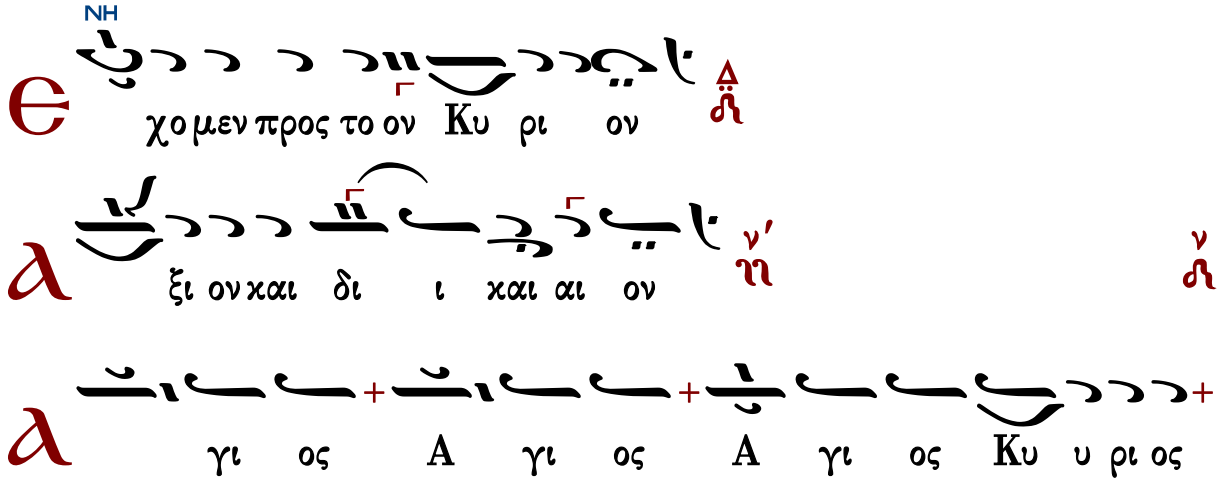

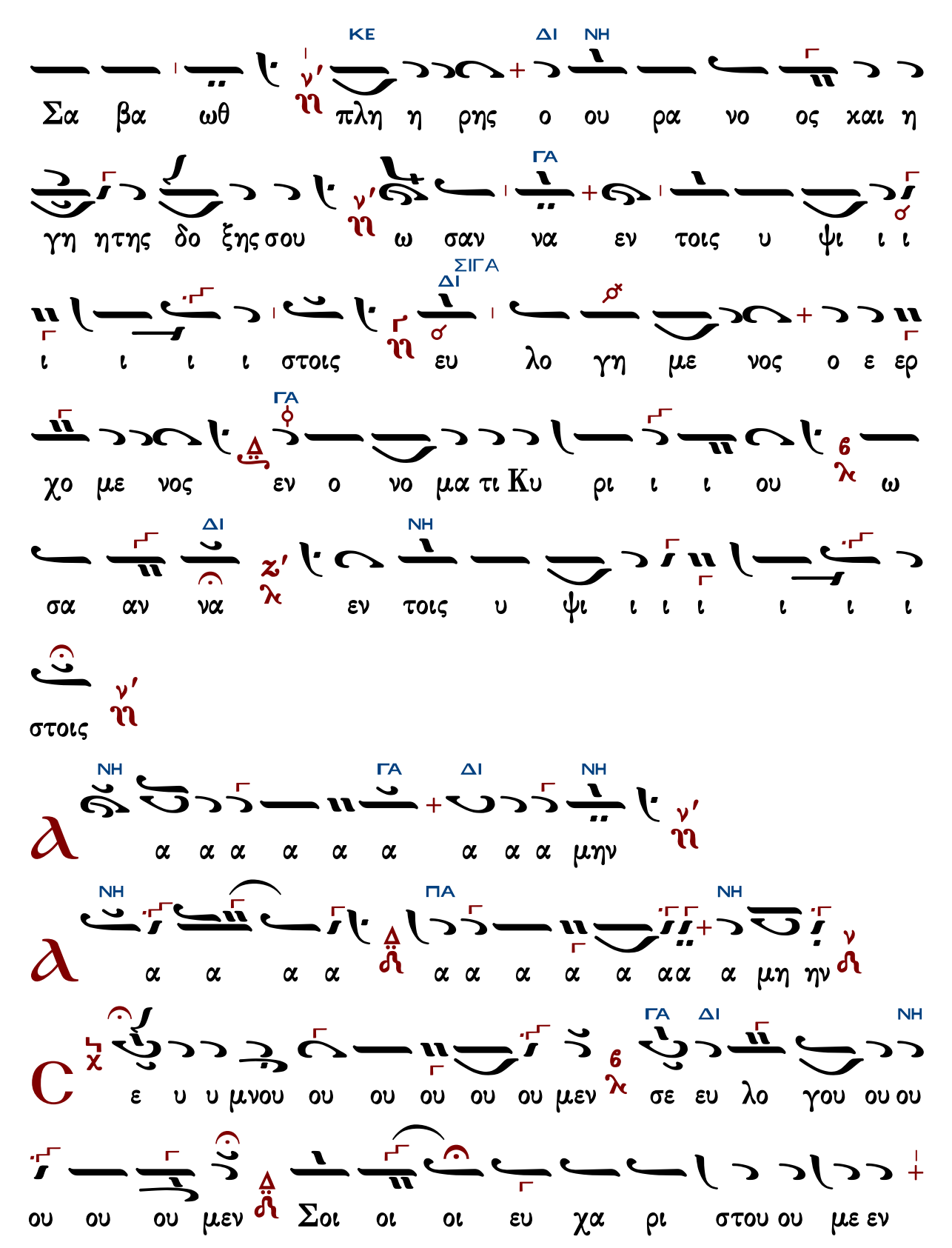
Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η
γη ητης δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
ι ι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ
χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω
σα αν να εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι ι
στοις
α α α α α α α α α μην
α α α α α α α α α α α μη ην
ε υ υ μνου ου ου ου ου ου μεν σε ευ λο γου ου ου
ου ου ου μεν Σοι οι οι ευ χα ρι στου ου με εν
ΚΕ
ΔΙ
ΝΗ
ΓΑ
ΣΙΓΑ
ΔΙ
ΓΑ
ΔΙ
ΝΗ
ΝΗ
ΓΑ
ΔΙ
ΝΗ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΝΗ
ΓΑ
ΔΙ
ΝΗ

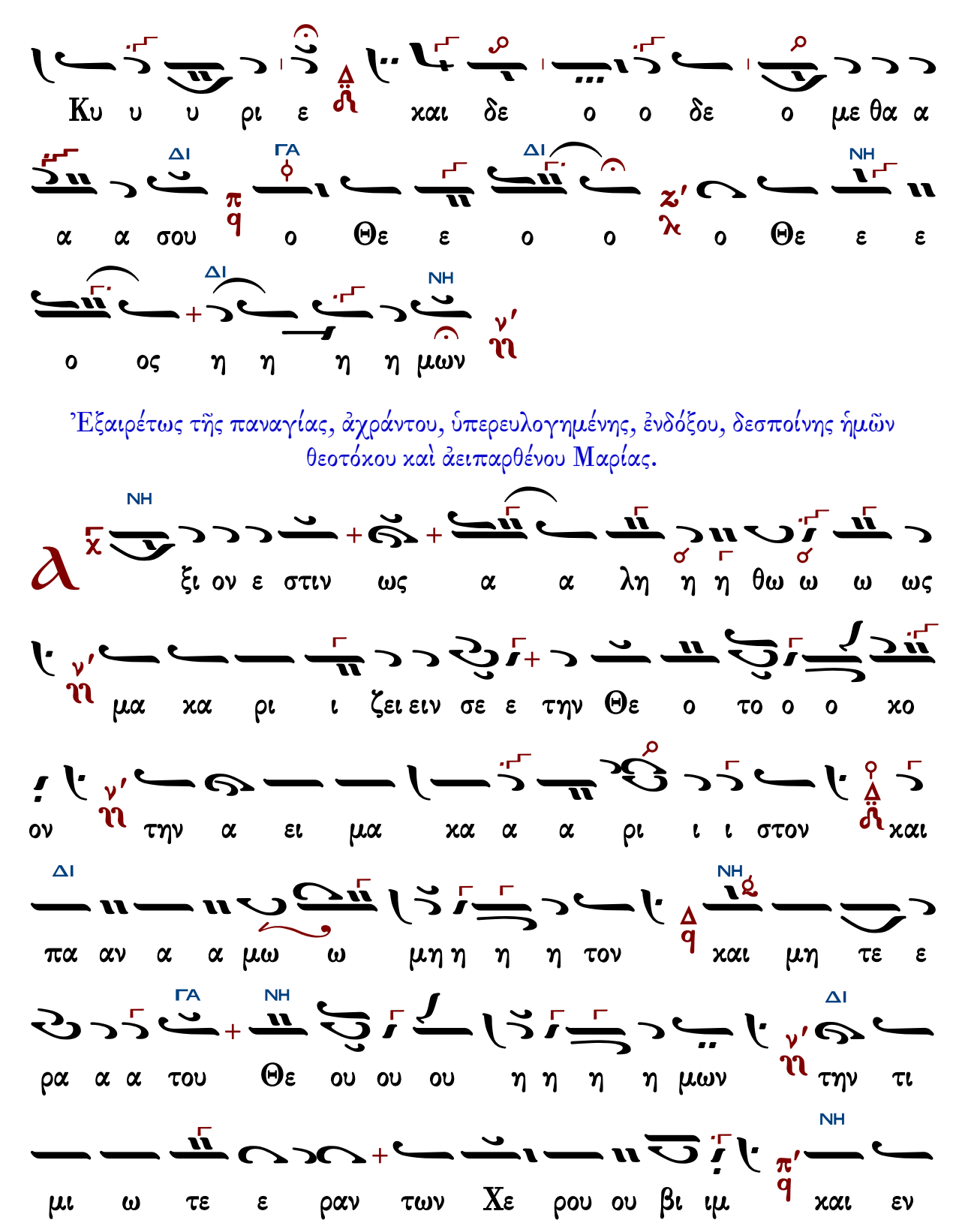

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

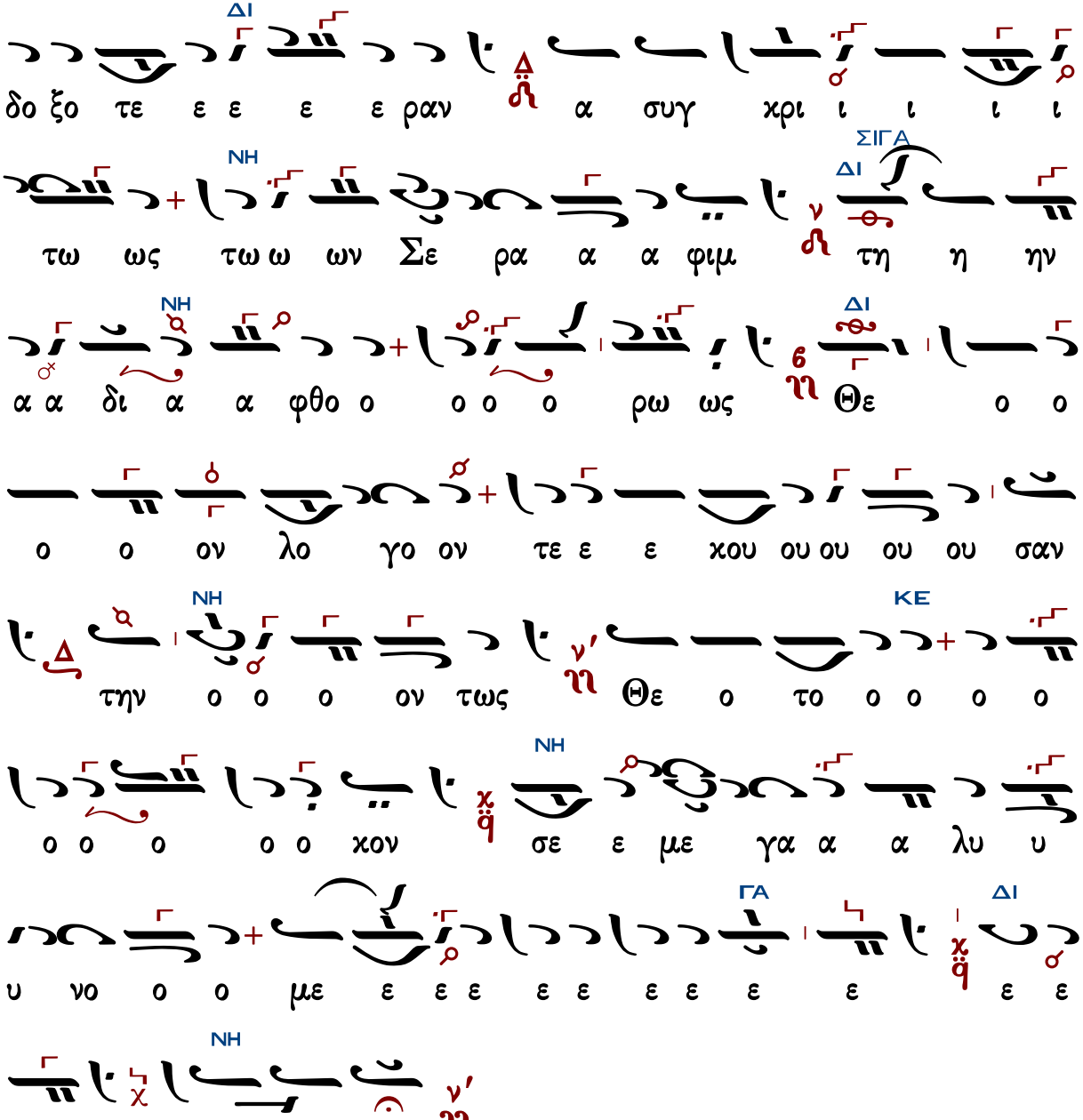

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... | Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος λ π ἅ Νη

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.389#

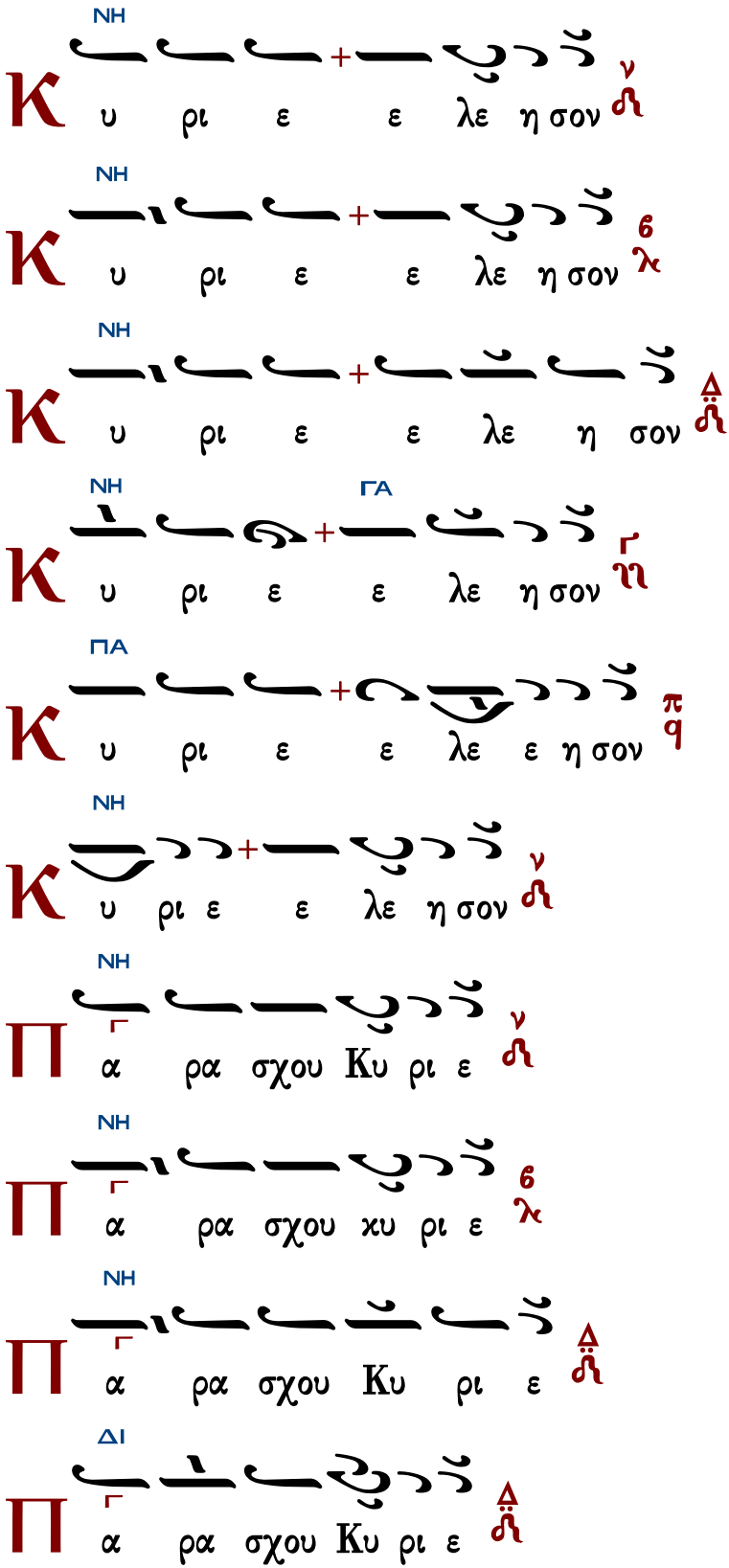
ΝΗ
Κ υ ρι ε + ε λε η σον
ΝΗ
Κ υ ρι ε + ε λε η σον
ΝΗ
Κ υ ρι ε + ε λε η σον
ΝΗ ΓΑ
Κ υ ρι ε + ε λε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε + ε λε ε η σον
ΝΗ
Κ υ ρι ε + ε λε η σον
ΝΗ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΝΗ
Π α ρα σχου κυ ρι ε
ΝΗ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε

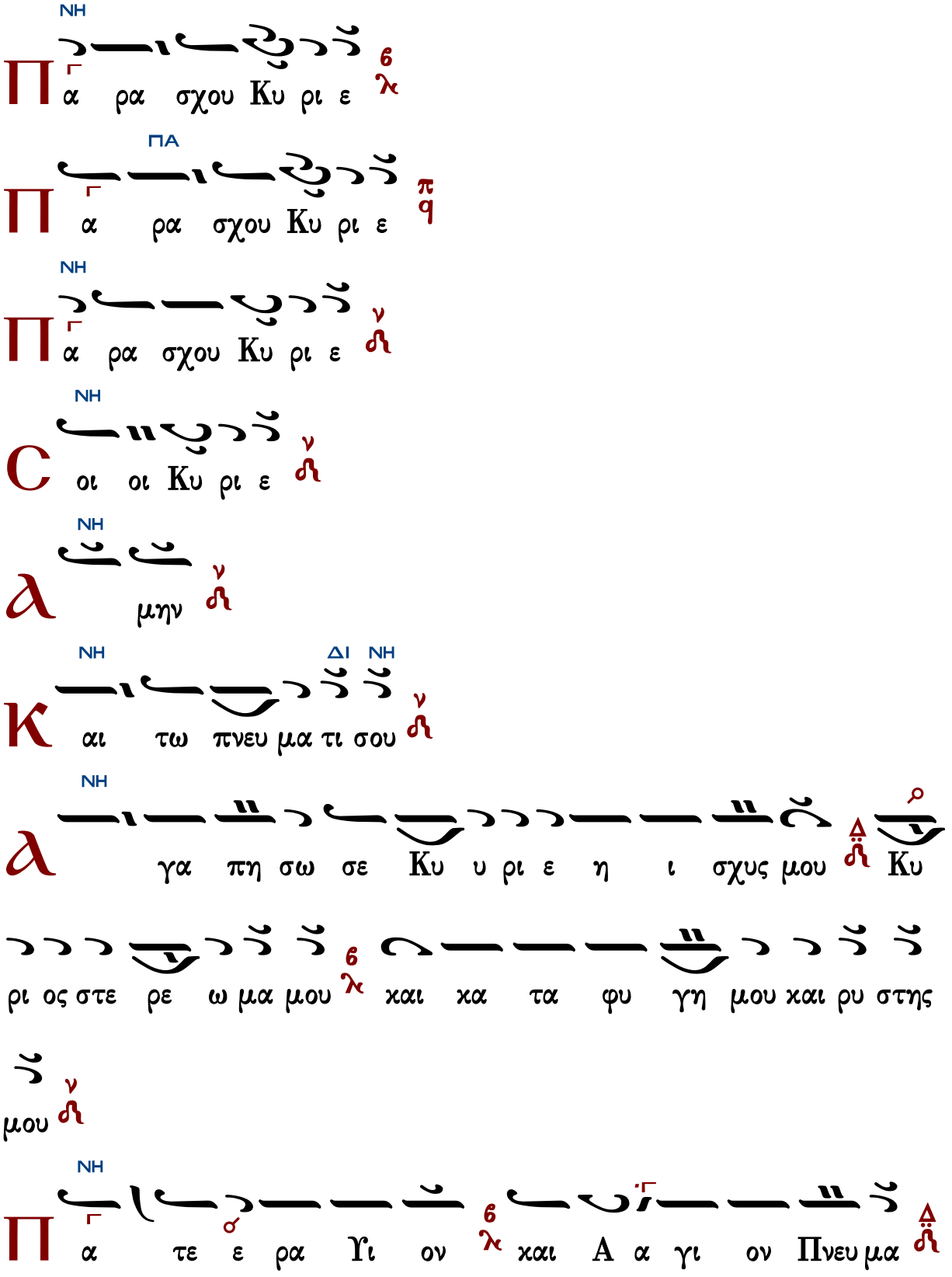
ΝΗ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΝΗ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΝΗ
C οι οι Κυ ρι ε
ΝΗ
Α μην
ΝΗ ΔΙ ΝΗ
Κ αι τω πνευ μα τι σου
ΝΗ
Α γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυς μου Κυ
ρι ος στε ρε ω μα μου και κα τα φυ γη μου και ρυ στης
μου
ΝΗ
Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνευ μα

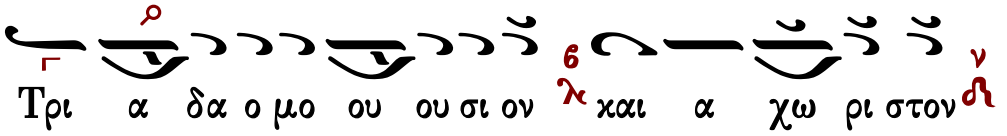

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

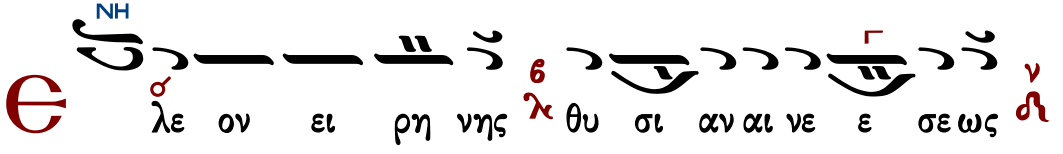

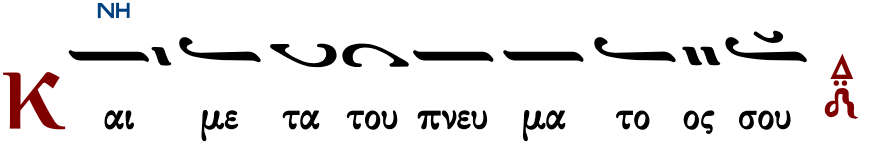

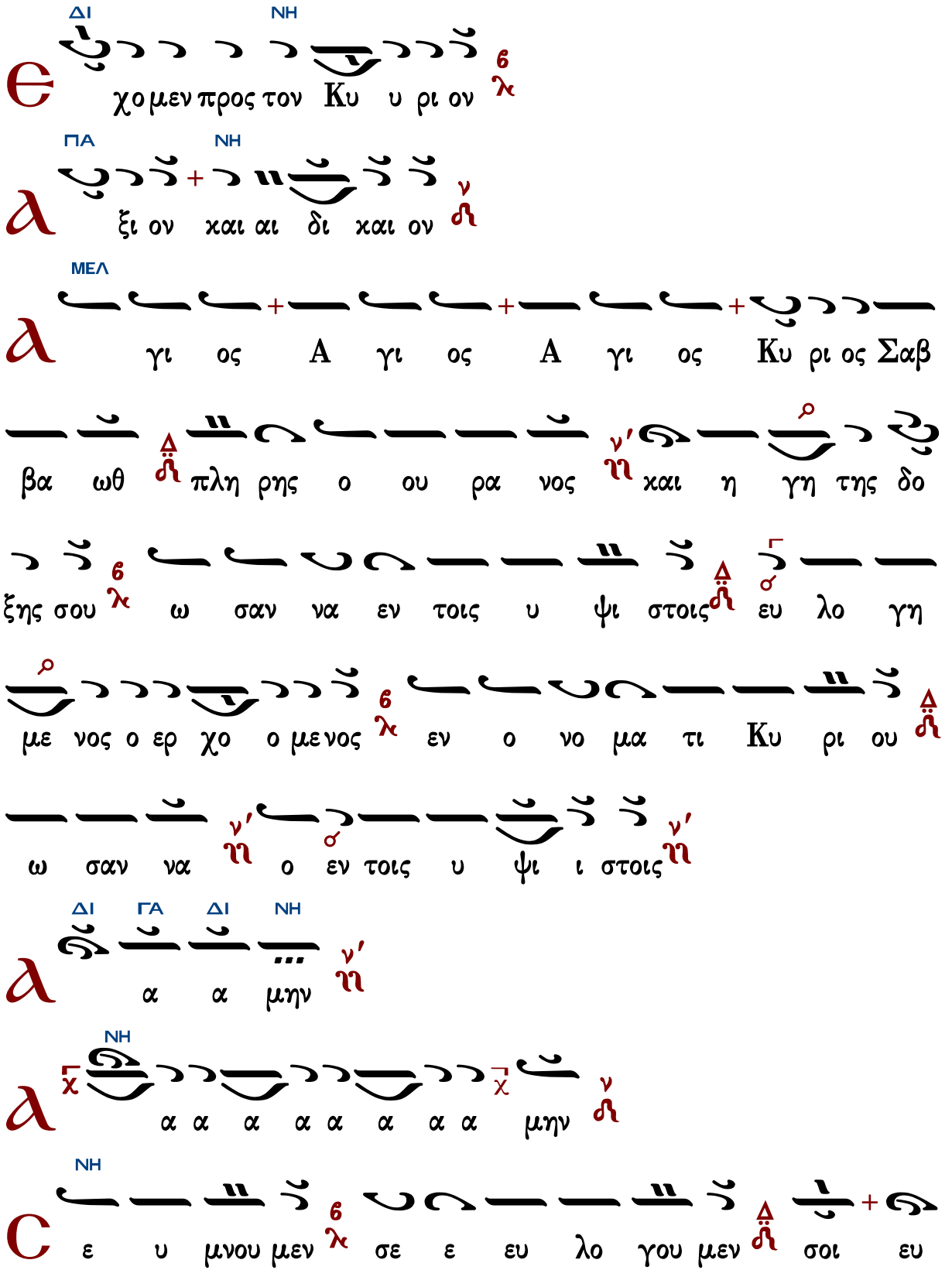
ΔΙ ΝΗ
χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον
ΠΑ ΝΗ
ξι ον και αι δι και ον
ΜΕΛ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ
βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο
ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι στοις ευ λο γη
με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου
ω σαν να ο εν τοις υ ψι ι στοις
ΔΙ ΓΑ ΔΙ ΝΗ
α α μην
ΝΗ
α α α α α α α α μην
ΝΗ
ε υ μνου μεν σε ε ευ λο γου μεν σοι ευ

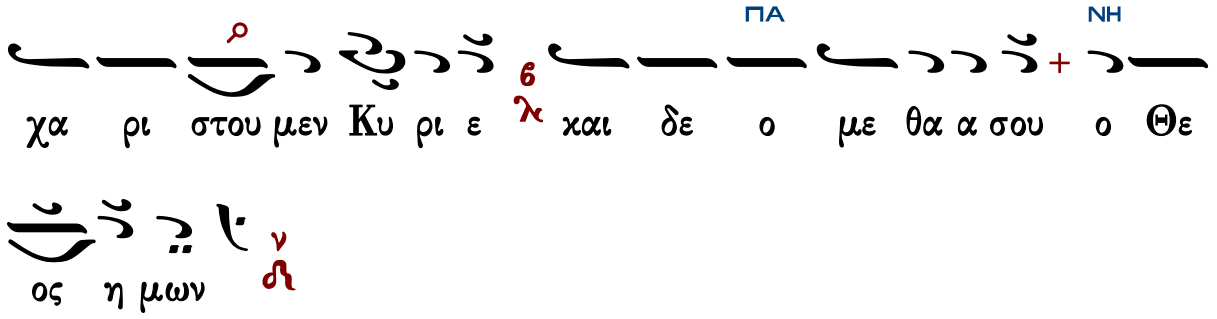

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

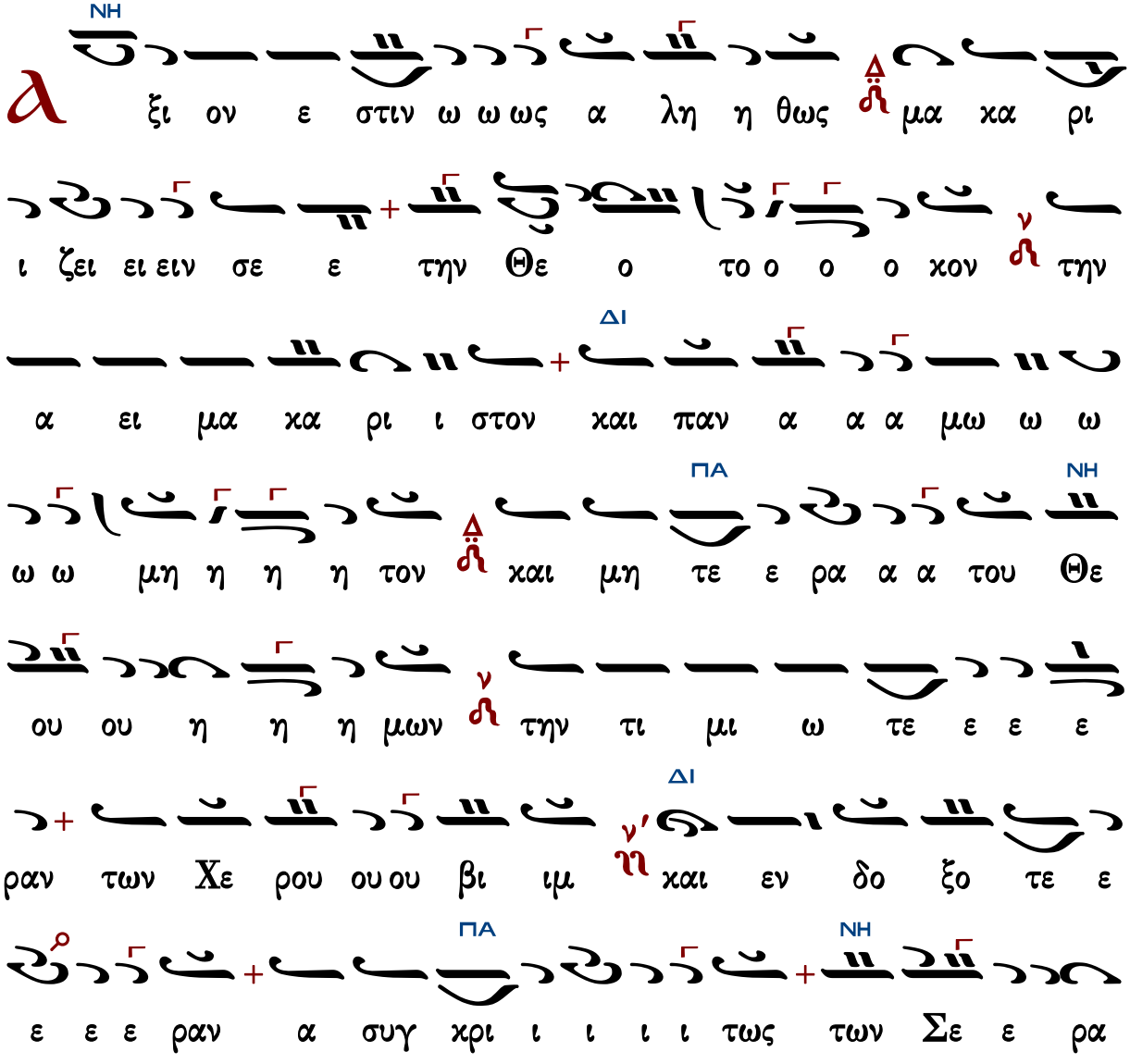

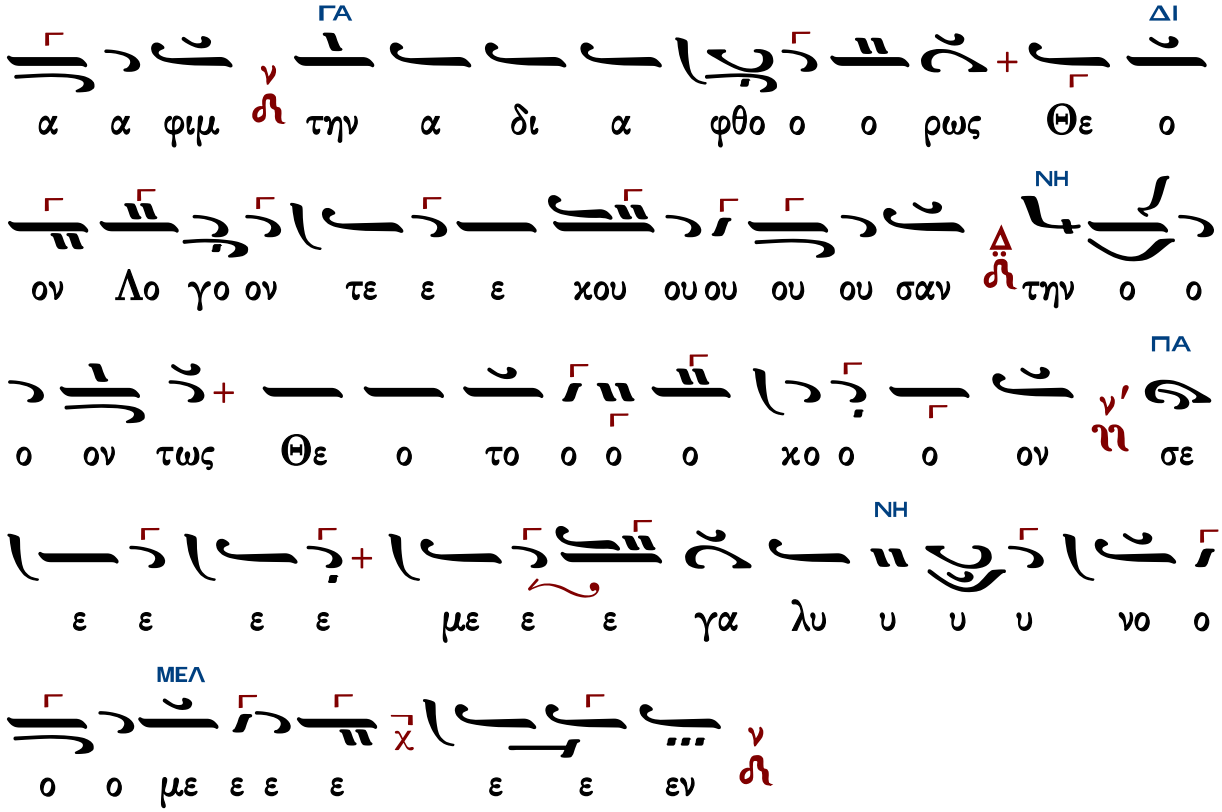

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀντωνίου Σύρκα

Ἦχος λ Νη

Αντωνίου Σύρκα
Η Θεία Λειτουργία
1961 σ.78#

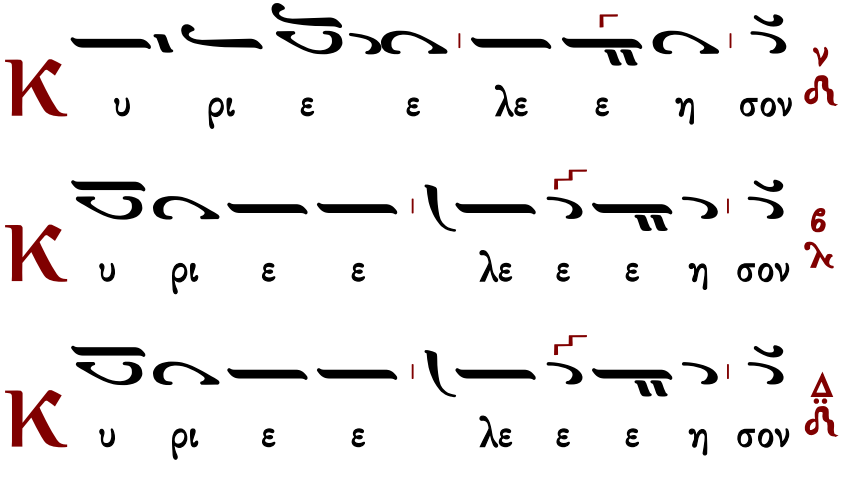

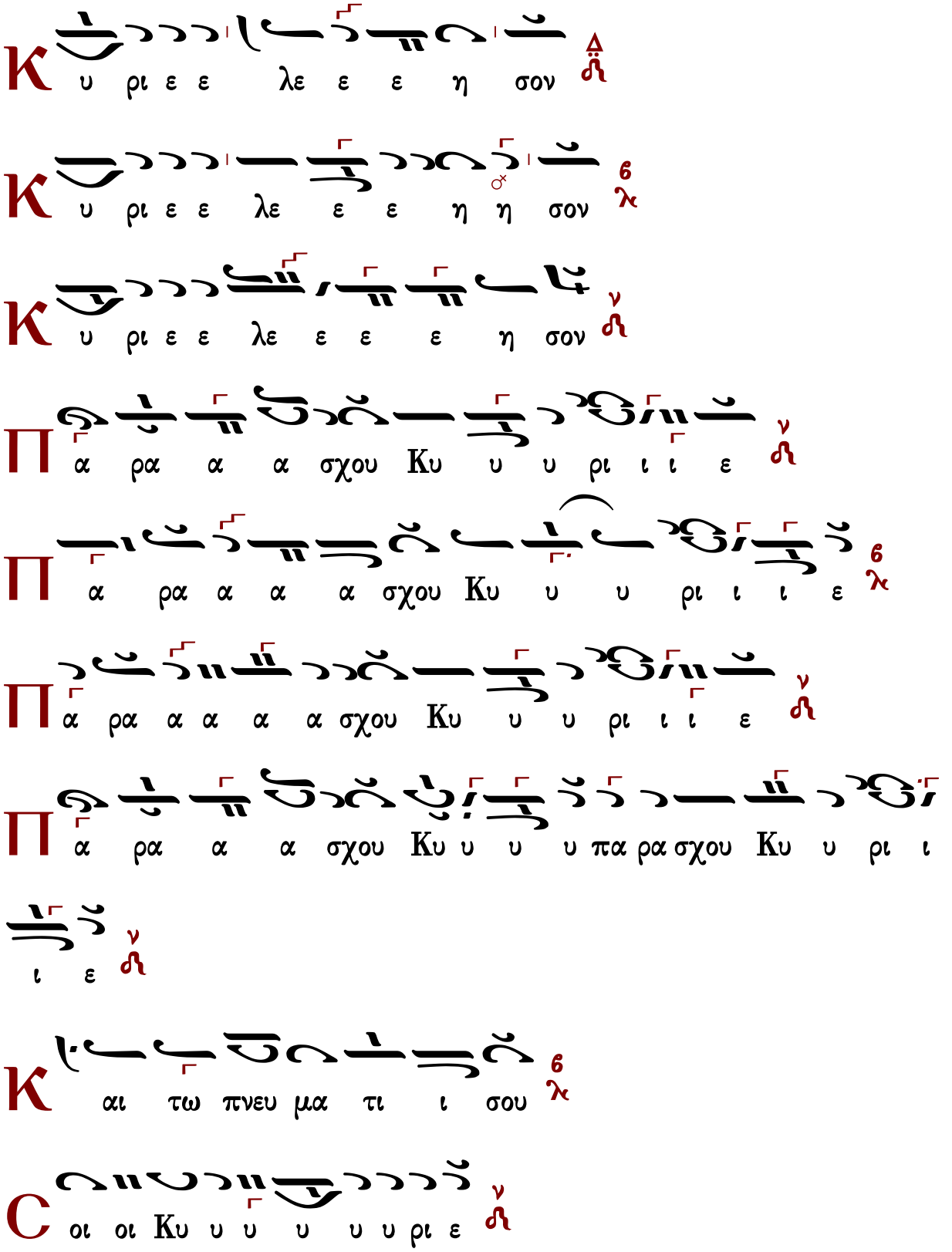
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
Π α ρα α α σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε
Π α ρα α α α σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε
Π α ρα α α α α σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε
Π α ρα α α σχου Κυ υ υ υ πα ρα σχου Κυ υ ρι ι
ι ε
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
C οι οι Κυ υ υ υ υ υ ρι ε

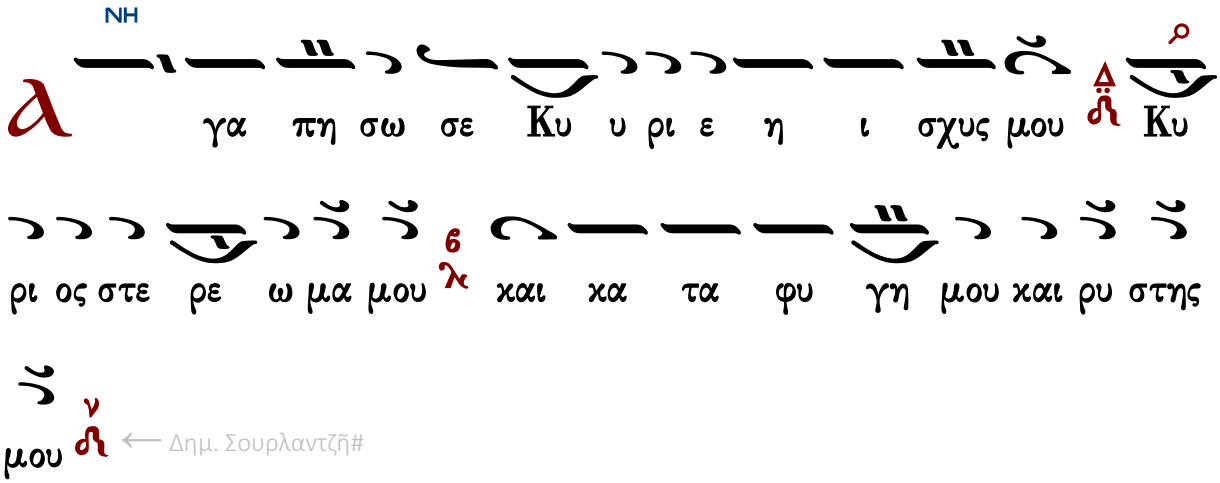

← Δημ. Σουρλαντζῆ#

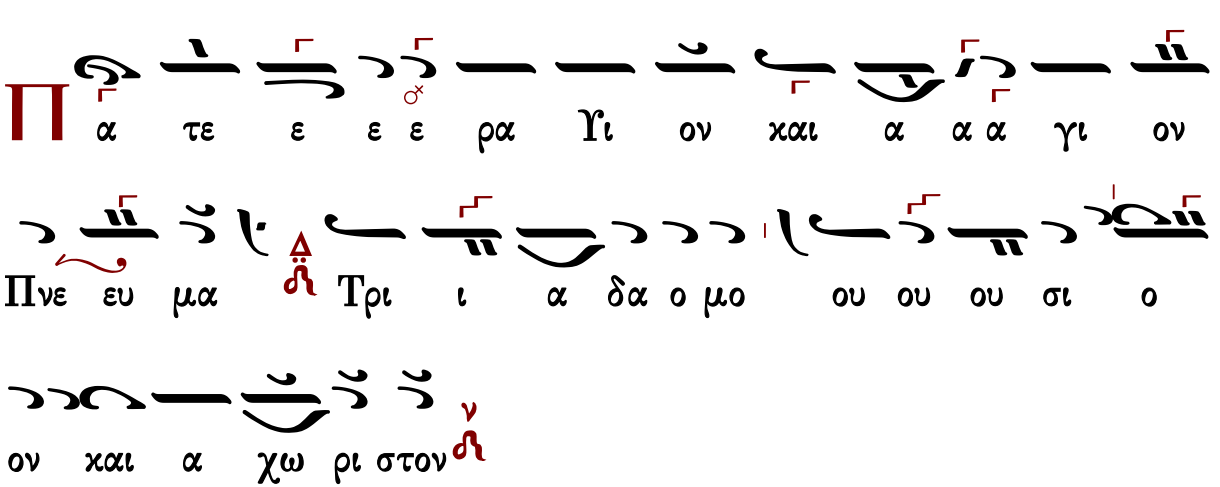

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

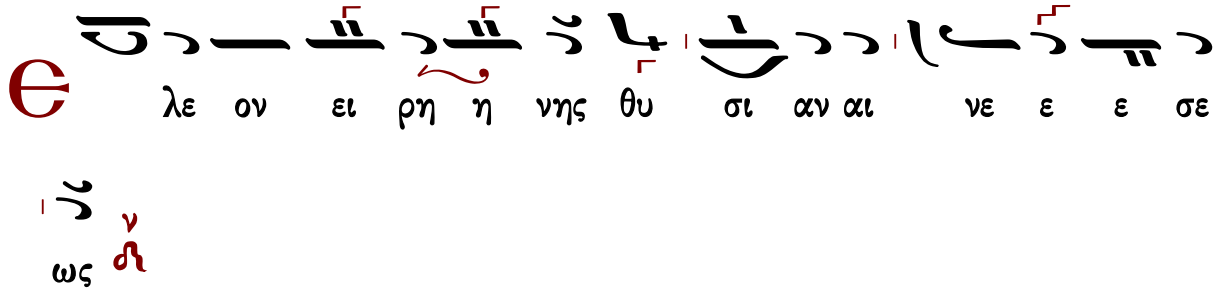

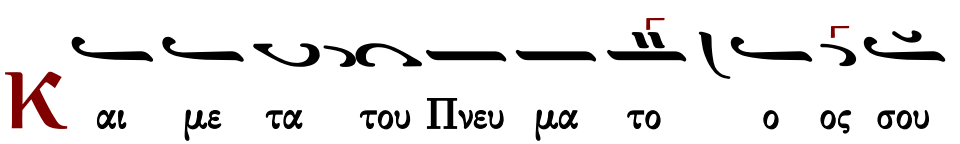

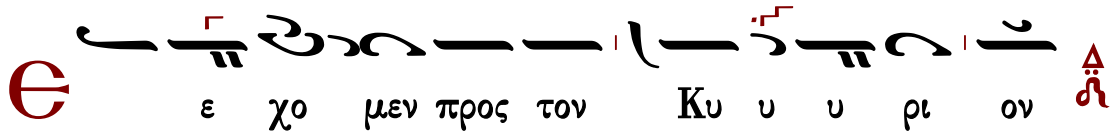

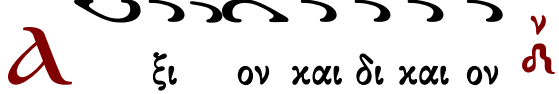

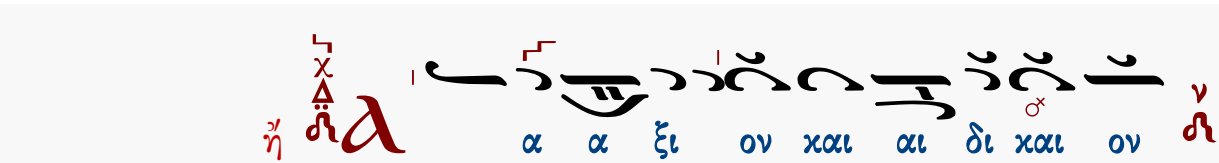

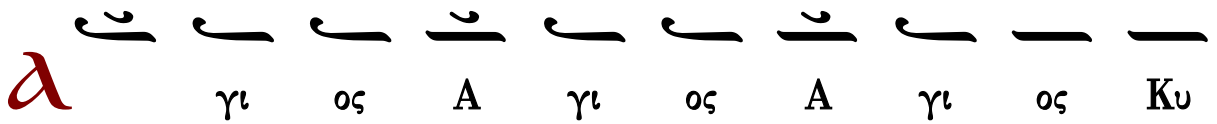

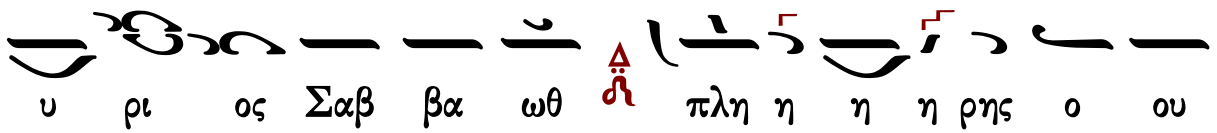

ρα α α νος ν' και η γη της δο ο ο ξης σου 6 λ ω

σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη η με νος ο

ε ερ χο με νος 6 λ εν ο ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι

ι ου ω σαν να α α α * ο εν τοις υ ψι

ι στοις ν' * ο εν τοις υ ψι στοις ν

ν α α α α α α α α α α α μην 6 λ

α α α α α α α α α α α μην ν

C ε υ μνου ου με ε εν σε ευ λο γου ου

μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ υ υ ρι ε 6 λ

και δε ο με θα α σου ο Θε ος η η η μων ν

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας

Ἦχος λ π ϡ Νη

Μουσικός Θησαυρός
Θείας Λειτουργίας
Νεκταρίου Μοναχοῦ 1931 σ.499#

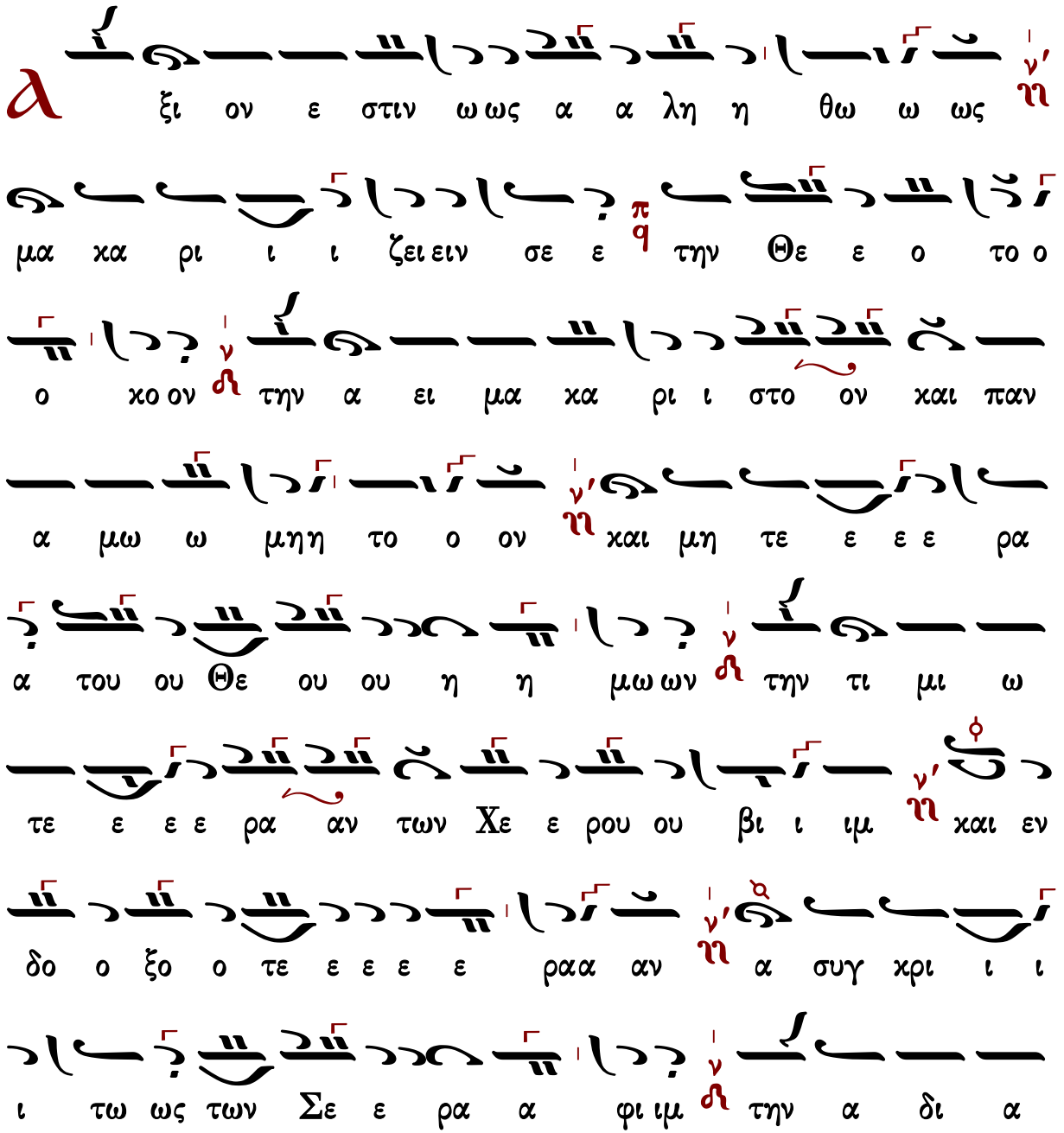

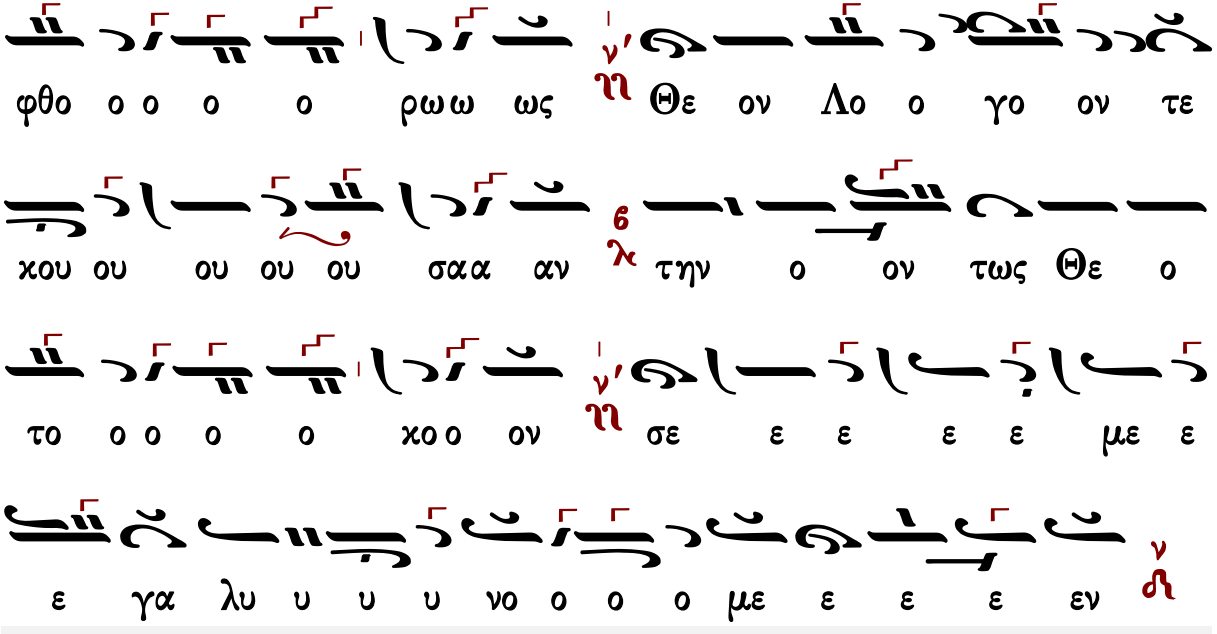

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.357#

Ἦχος λ Νη

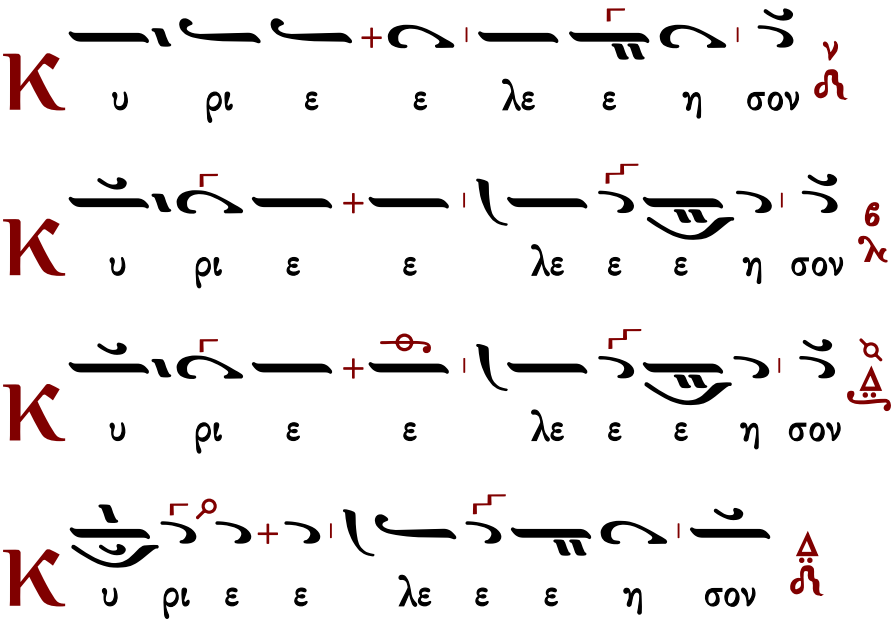

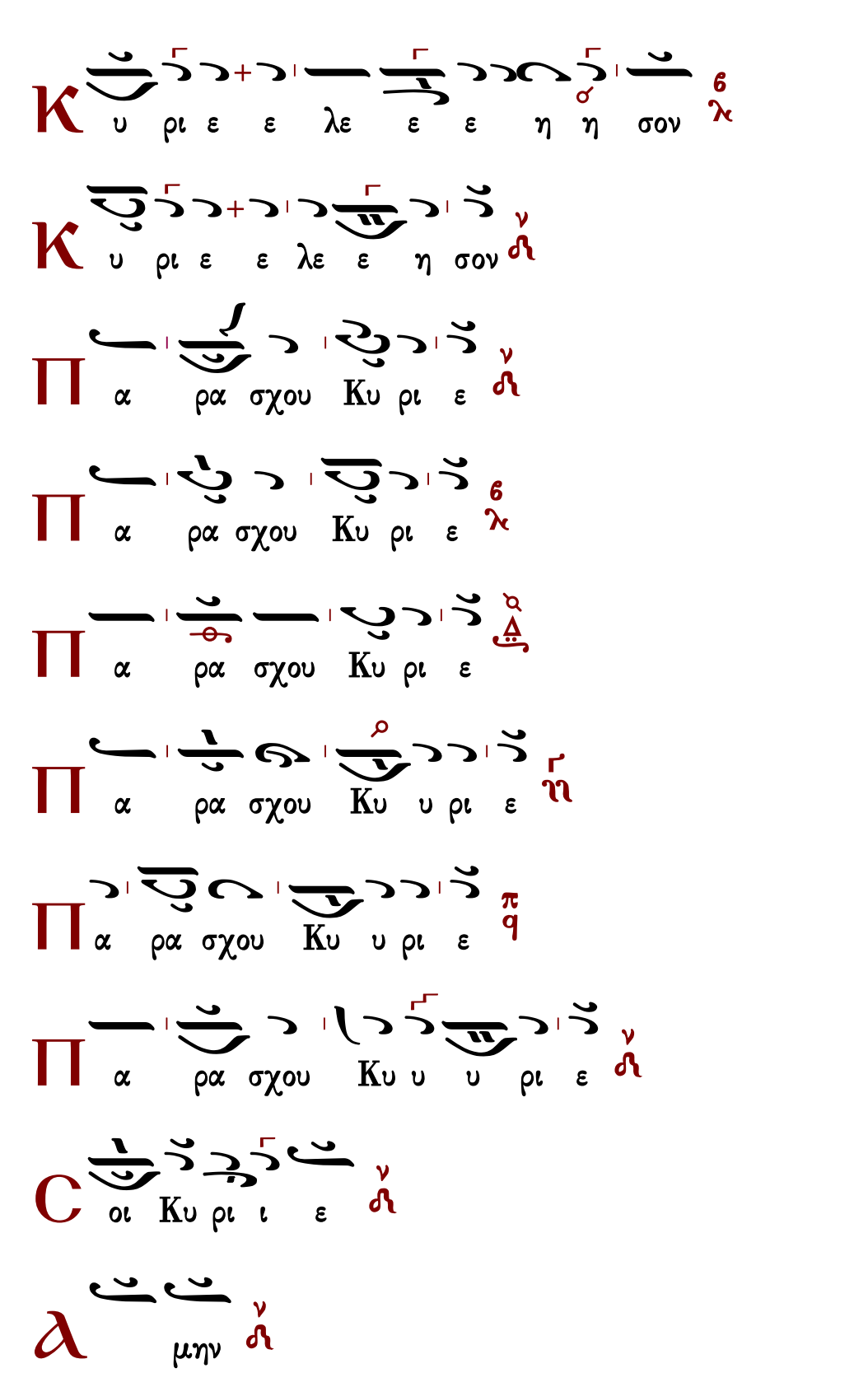
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
C οι Κυ ρι ι ε
Α μην

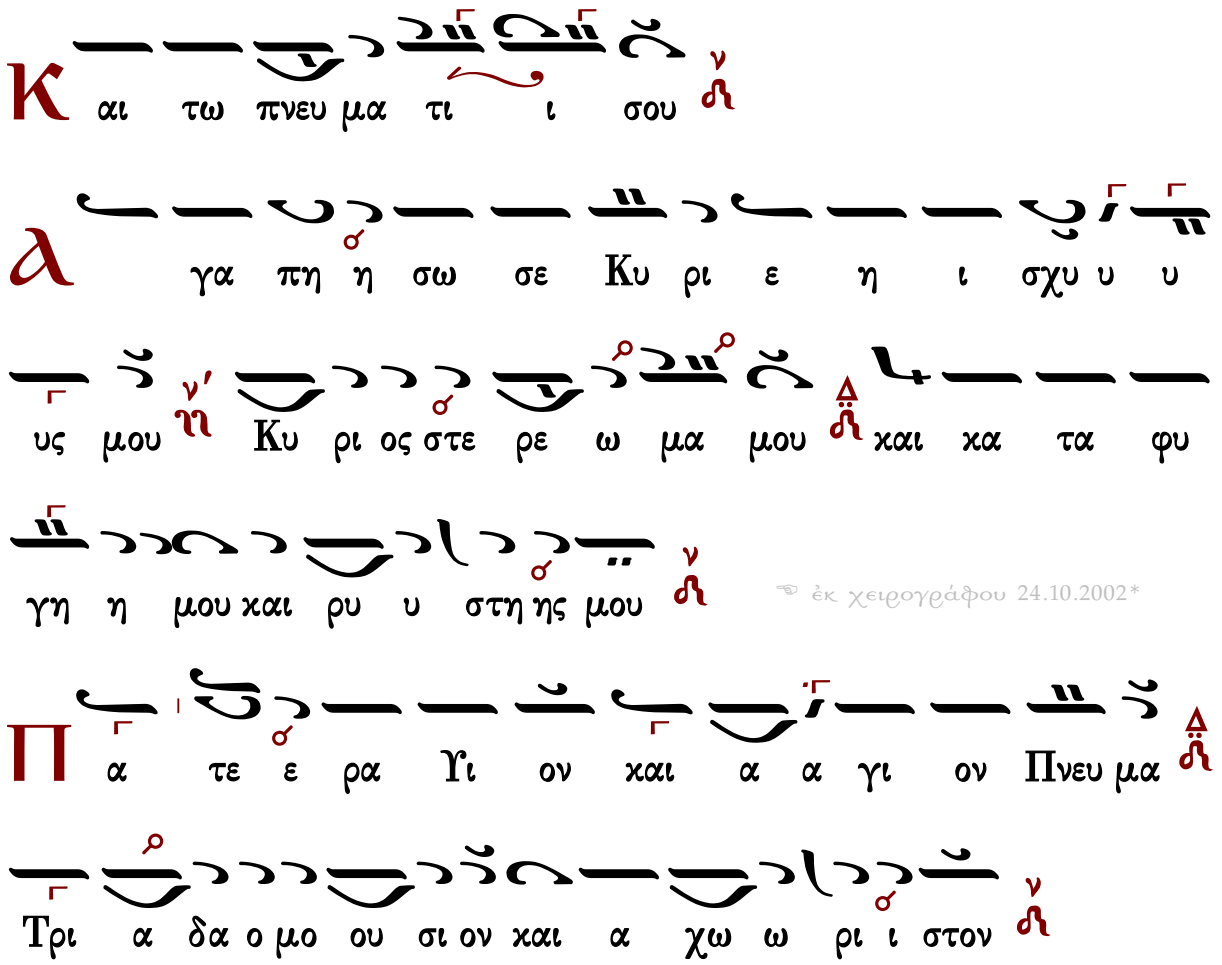

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

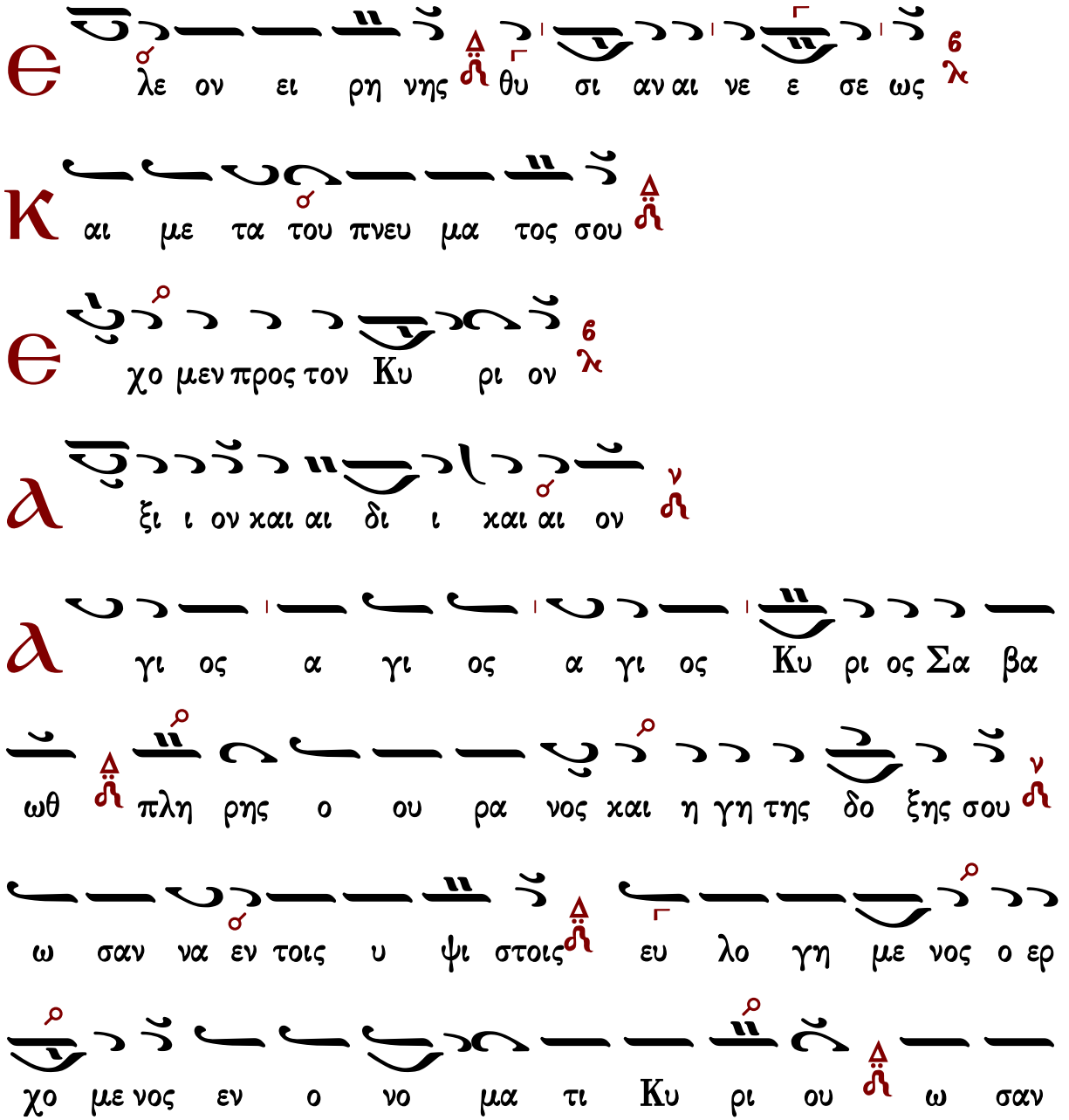

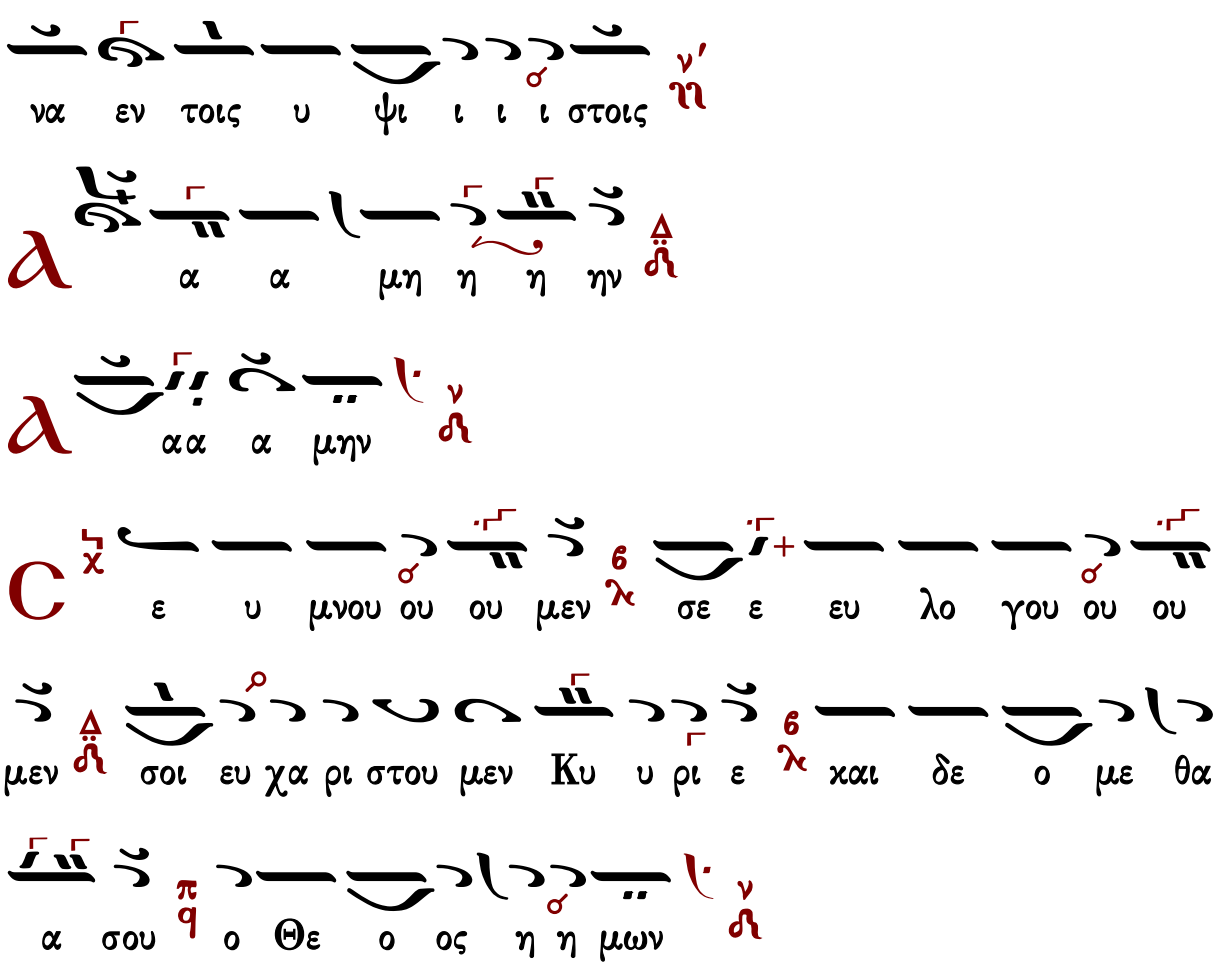

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

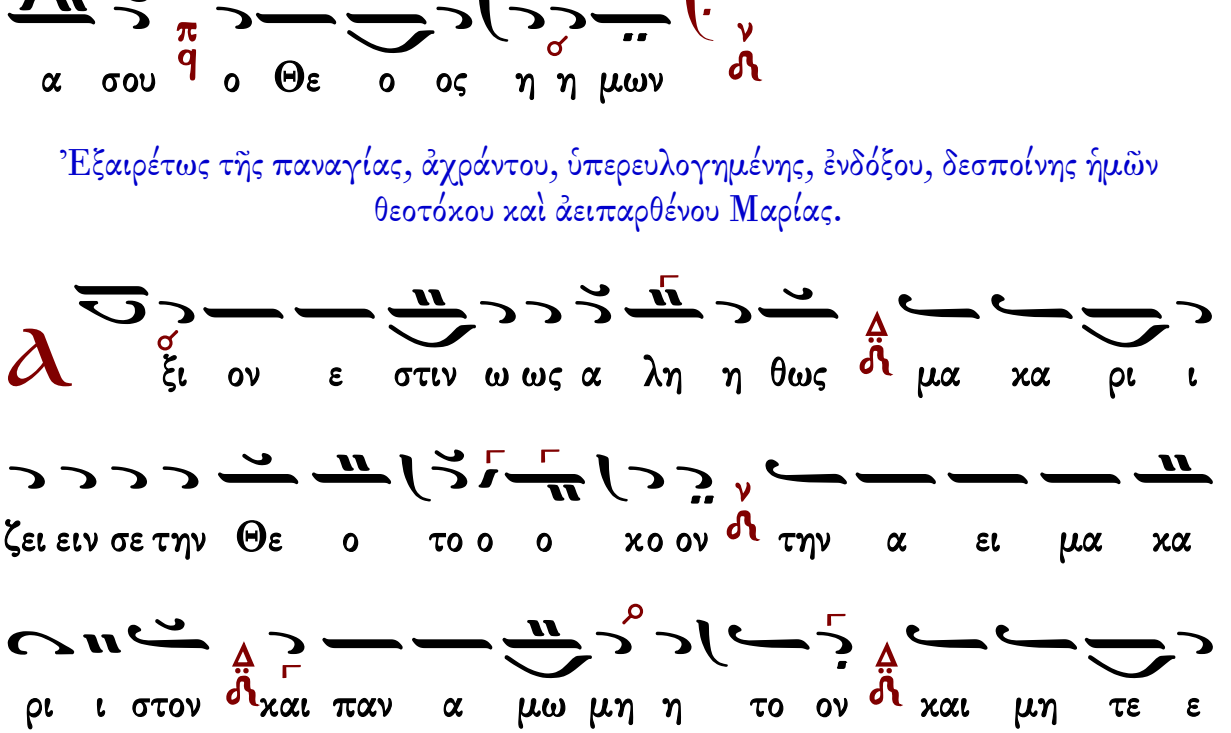

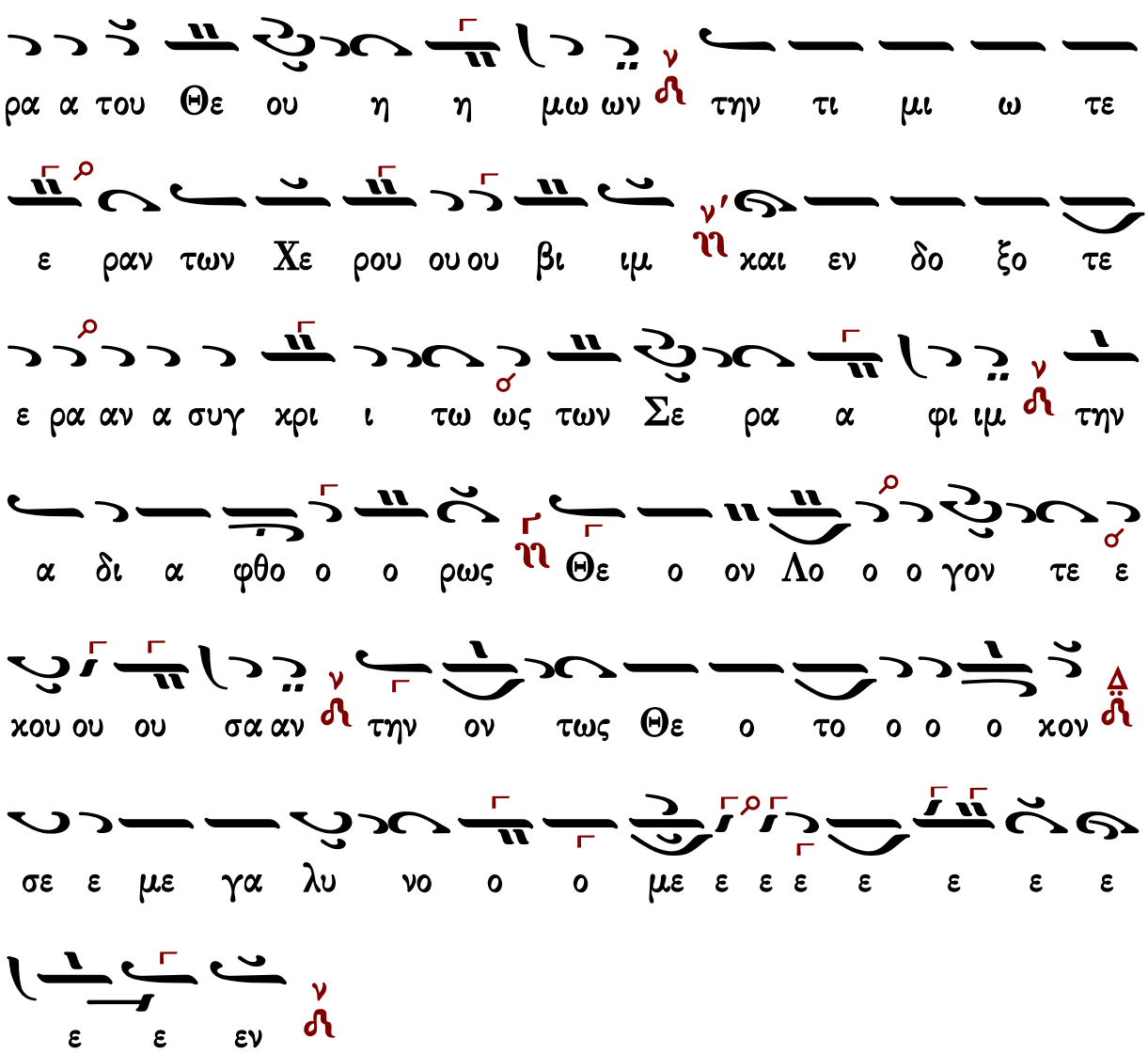
ρα α του Θε ου η η μω ων την τι μι ω τε
ε ραν των Χε ρου ου ου βι ιμ και εν δο ξο τε
ε ρα αν α συγ χρι ι τω ως των Σε ρα α φι ιμ την
α δι α φθο ο ο ρως Θε ο ον Λο ο ο γον τε ε
κου ου ου σα αν την ον τως Θε ο το ο ο ο κον
σε ε με γα λυ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε
ε ε εν

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος λ π ⁂ Νη

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.194*

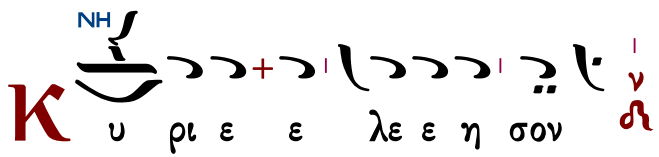

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

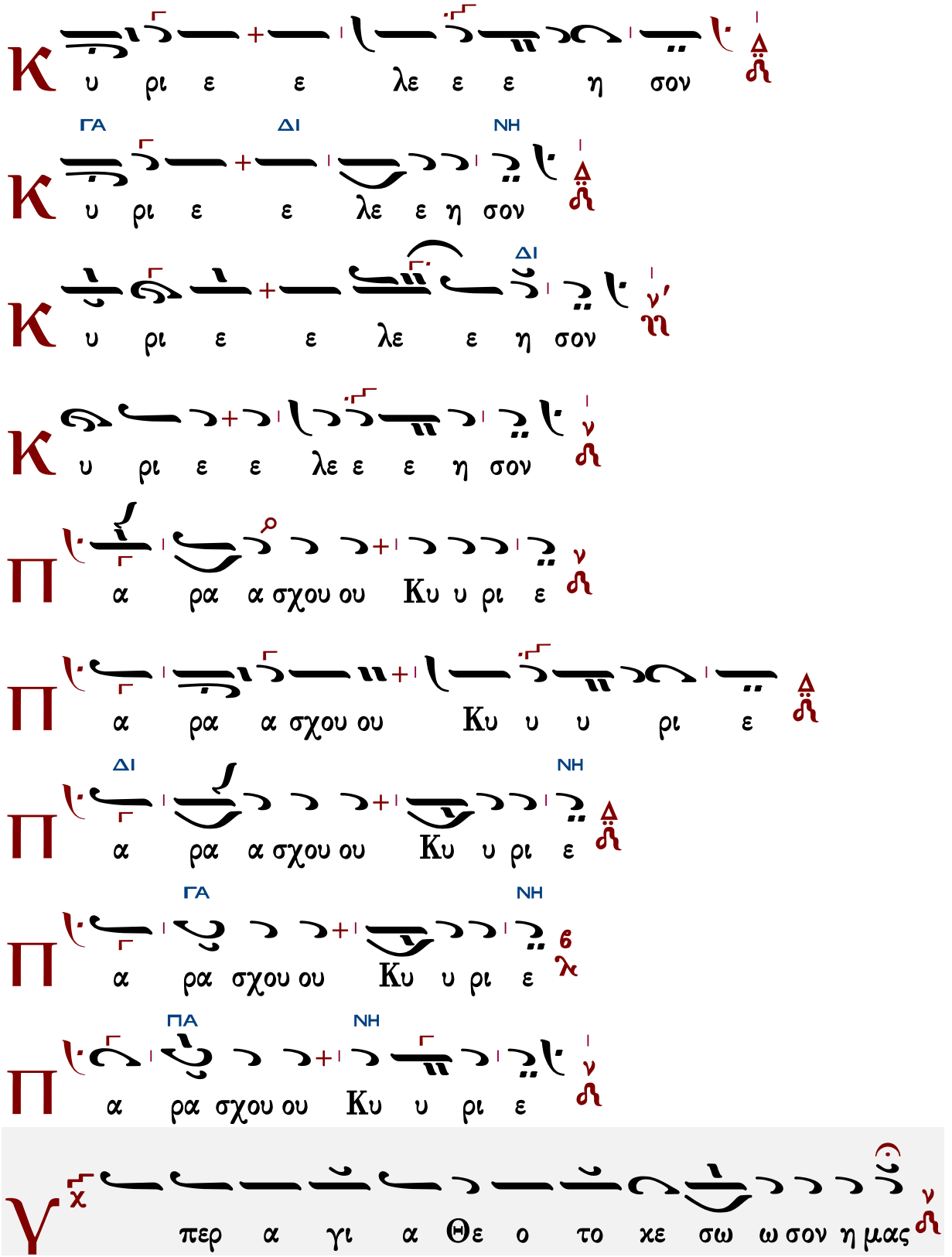
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΓΑ ΔΙ ΝΗ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΔΙ ΝΗ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΓΑ ΝΗ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ε
ΠΑ ΝΗ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ε
Υ περ α γι α Θε ο το χε σω ω σον η μας

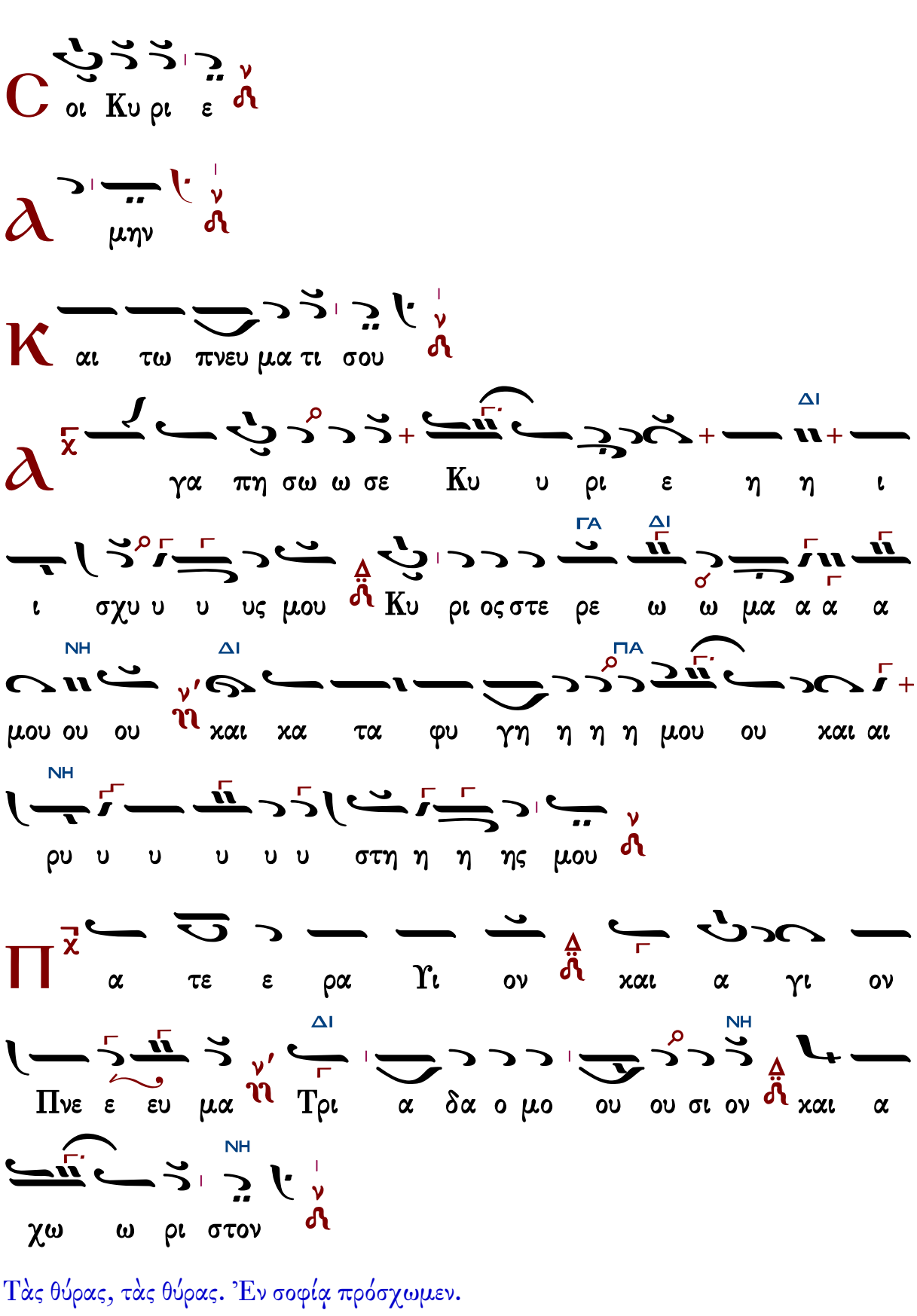

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

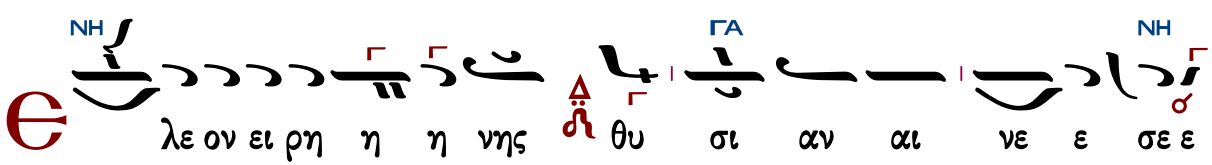

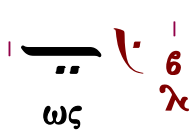

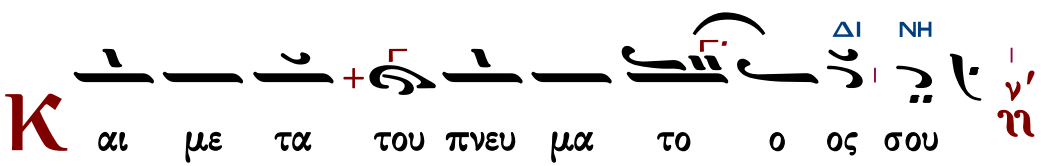

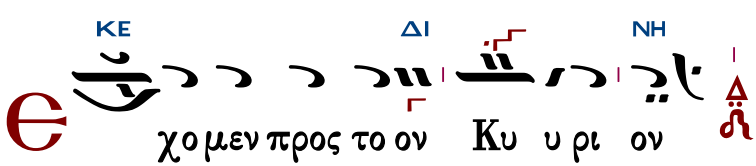

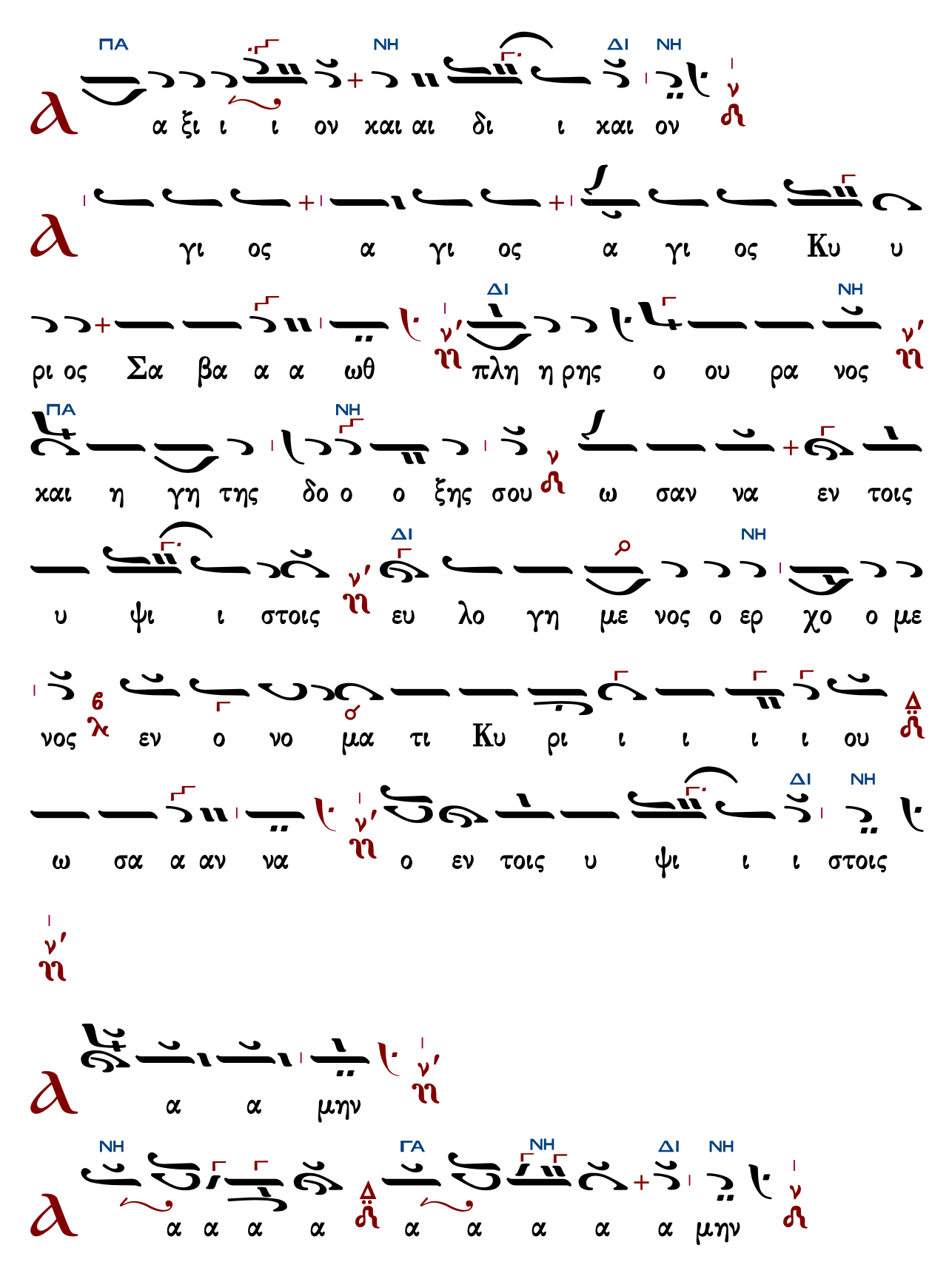
ΠΑ ΝΗ ΔΙ ΝΗ
α ξι ι ι ον χαι αι δι ι χαι ον
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ
ΔΙ ΝΗ
ρι ος Σα βα α α ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος
ΠΑ ΝΗ
χαι η γη της δο ο ο ξης σου ω σαν να εν τοις
ΔΙ ΝΗ
υ ψι ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με
6
νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ι ου
ΔΙ ΝΗ
ω σα α αν να ο εν τοις υ ψι ι ι στοις
α α μην
ΝΗ ΓΑ ΝΗ ΔΙ ΝΗ
α α α α α α α α α μην

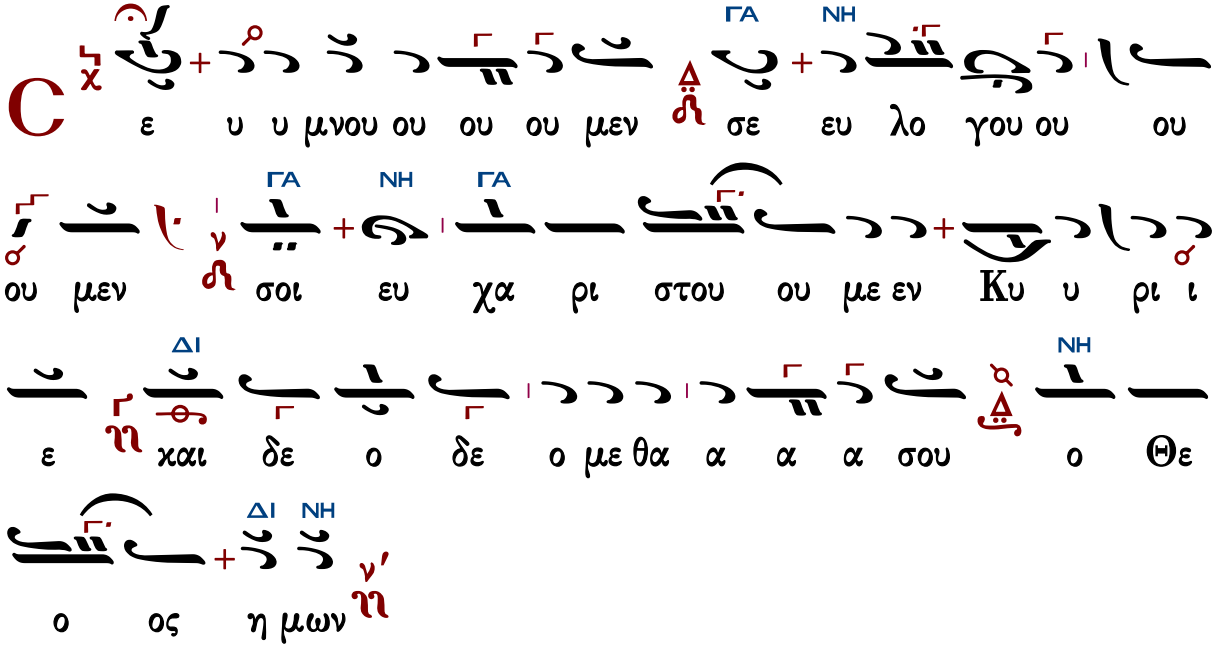

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ π Νη

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.199*

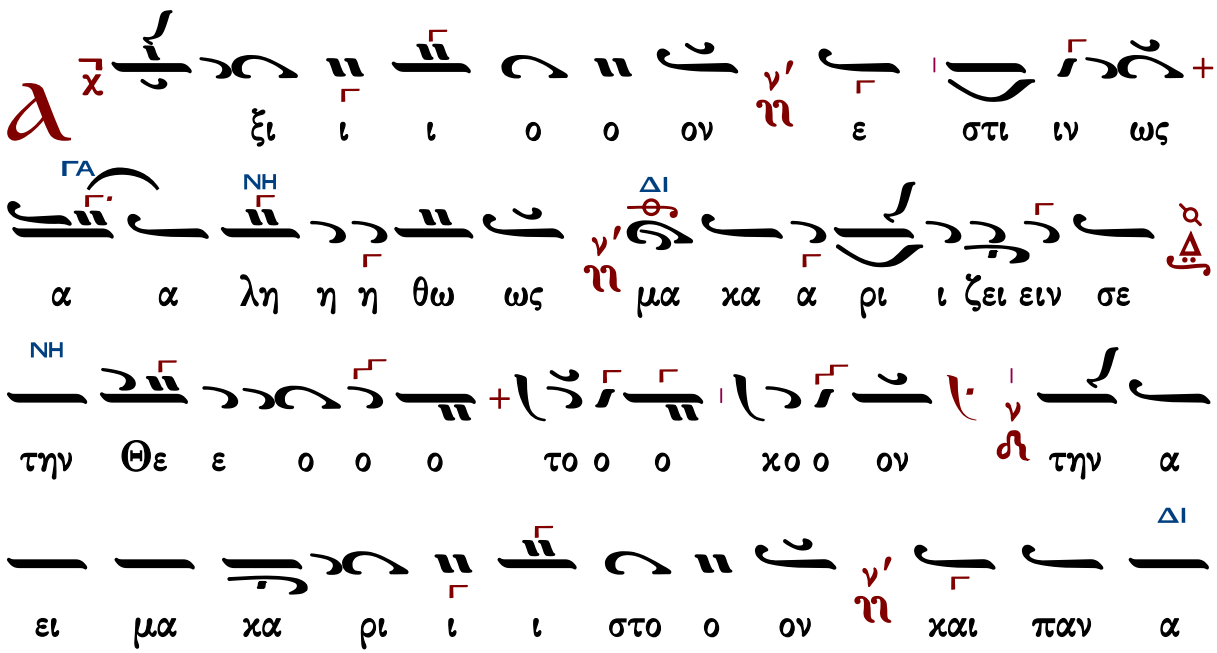

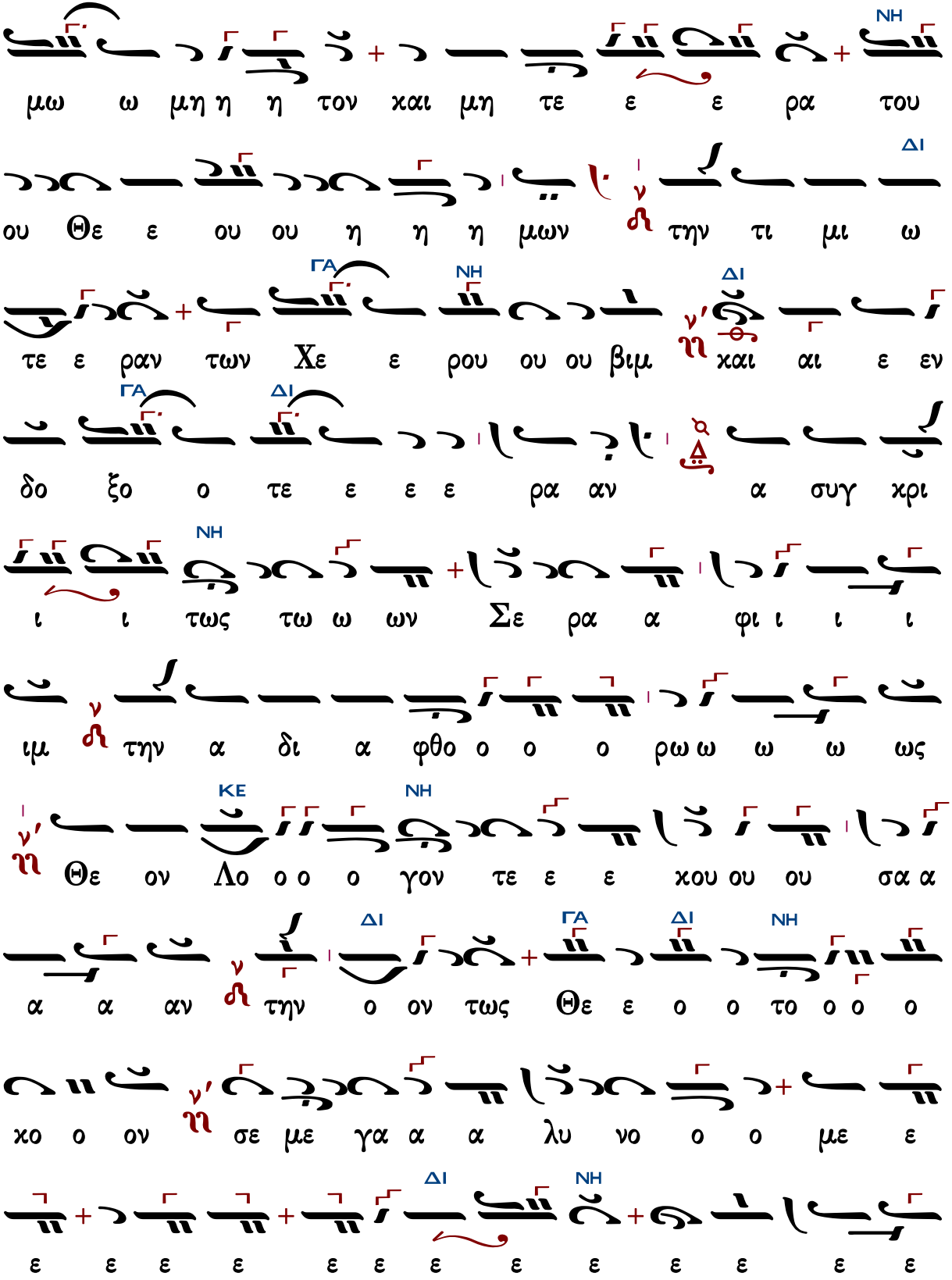
NH
μω ω μη η η τον και μη τε ε ε ρα του
ΔΙ
ου Θε ε ου ου η η η μων την τι μι ω
ΓΑ NH ΔΙ
τε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βιμ και αι ε εν
ΓΑ ΔΙ
δο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ χρι
NH
ι ι τως τω ω ων Σε ρα α φι ι ι ι
ιμ την α δι α φθο ο ο ρω ω ω ω ως
ΚΕ NH
Θε ον Λο ο ο ο γον τε ε χου ου ου σα α
ΔΙ ΓΑ ΔΙ NH
α α αν την ο ον τως Θε ε ο ο το ο ο ο
χο ο ον σε με γα α α λυ νο ο ο με ε
ΔΙ NH
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος λ π ϡ Νη

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ΄ Θεία Λειτουργία 2006 σ.373*

Χρωματικός (Σουζινάκ)

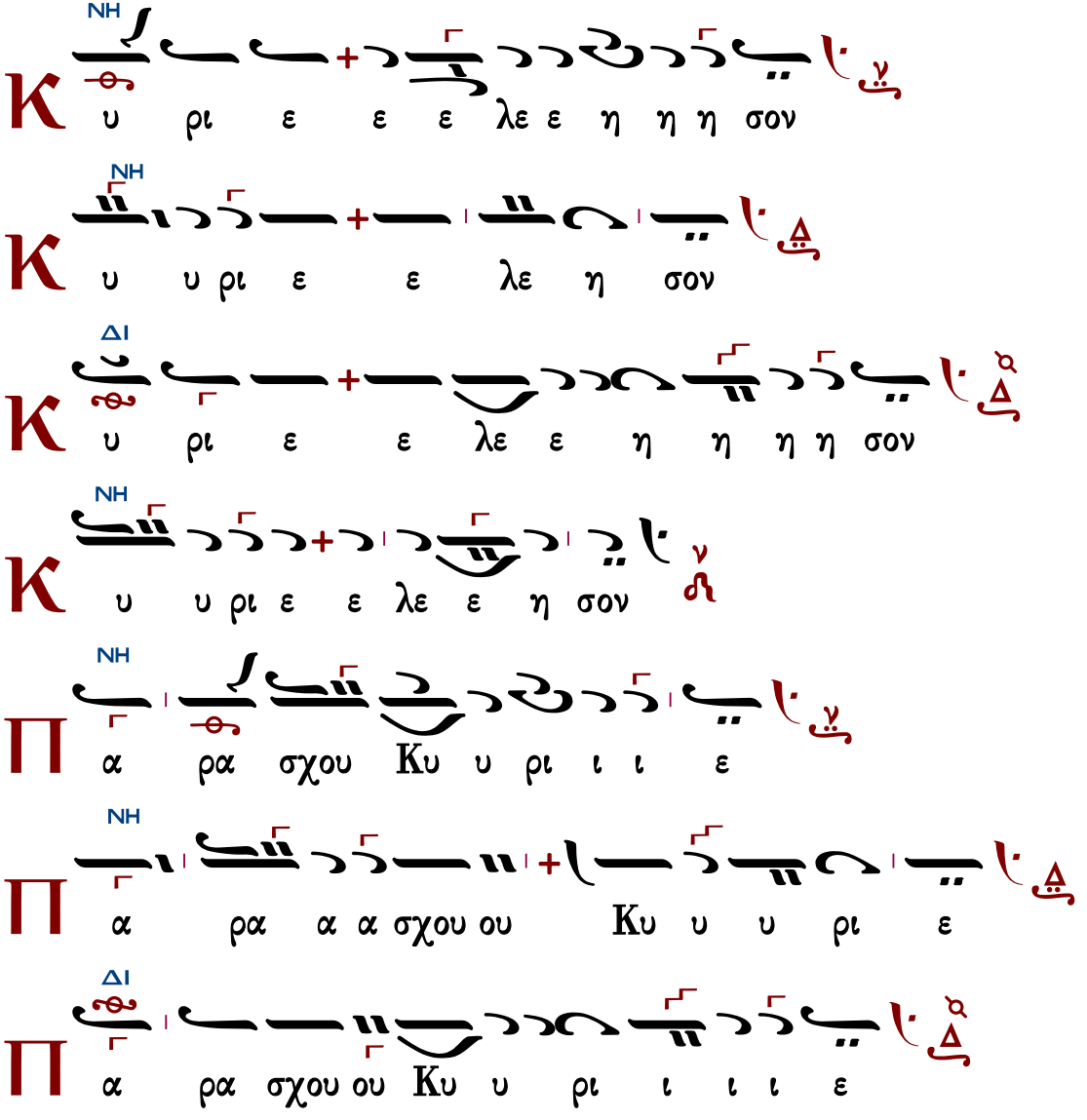

NH

Κ υ ρι ε ε ε λε ε η η η σον

NH

Κ υ υ ρι ε ε λε η σον

ΔΙ

Κ υ ρι ε ε λε ε η η η η σον

NH

Κ υ υ ρι ε ε λε ε η σον

NH

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ε

NH

Π α ρα α α σχου ου Κυ υ υ ρι ε

ΔΙ

Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε

Π α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ι ι ε

C οι οι οι Κυ υ ρι ι ι ε

A α α α μη ην

K αι τω πνευ μα τι ι σου

A γα πη η η η σω ω ω ω σε ε

Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ υς μου Κυ ρι ος

στε ρε ω μα α α α μου και κα τα φυ γη η

η η μου ου και ρυ υ υ υ υ στη η ης μου ου

Π α τε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α α δα ο μο ου σι ι ι ο ον

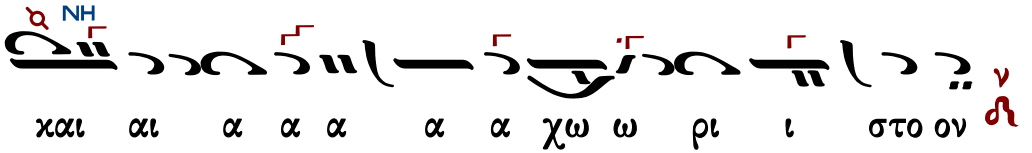

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

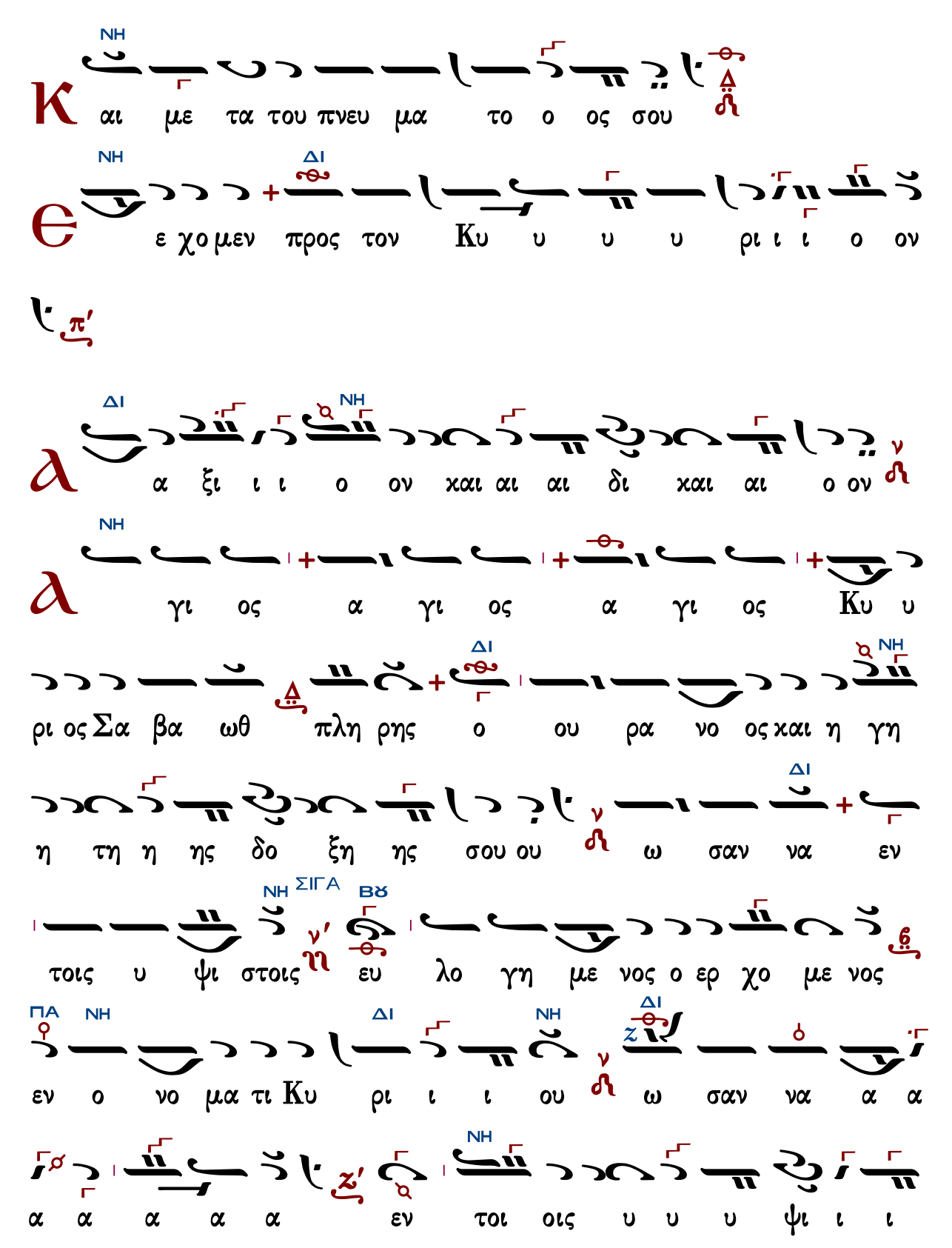

Κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ο ον

α α ξι ι ι ο ον και αι αι δι και αι ο ον

α γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ

ρι ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νο ος και η γη

η τη η ης δο ξη ης σου ου ω σαν να εν

τοις υ ψι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να α α

α α α α α εν τοι οις υ υ υ ψι ι ι

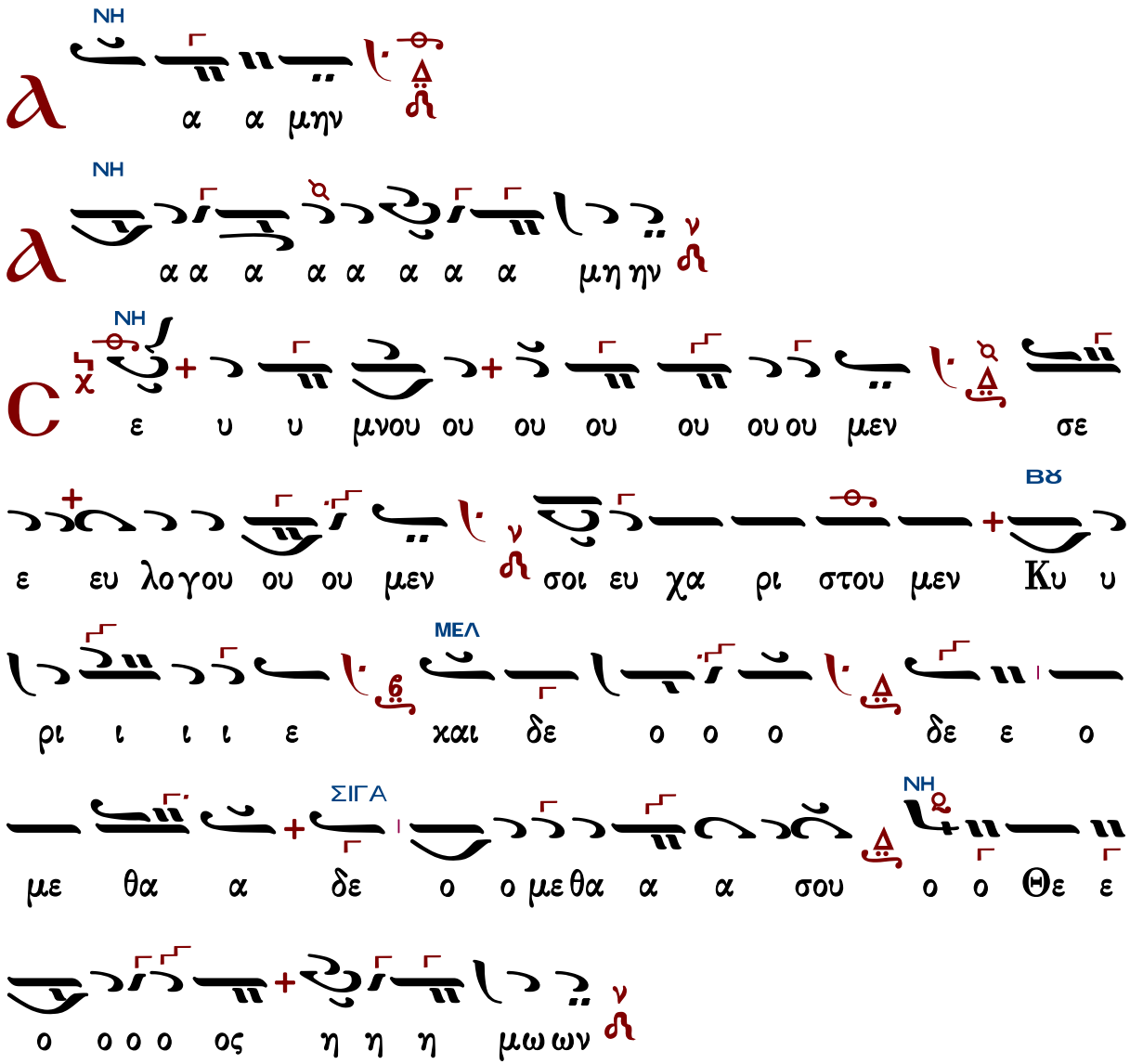

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΔΙ

λη η θω ως μα α κα α ρι ι ζει ει ειν σε ε

ΝΗ

την Θε ε ο ο ο το ο ο κο ον την α α ει

ΔΙ

μα κα α α ρι ι στον και παν α α μω ω

ΓΑ ΔΙ

μη η η τον και αι μη η τε ε ε ε ε ρα

ΝΗ

του ου Θε ε ε ου η η μω ων την τι μι ω

ΓΑ ΔΙ

τε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βιμ και εν δο

ξο τε ε ε ε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι ι

ΝΗ

ι ι τω ως τω ω ων Σε ρα α φι ιμ την α δι

ΔΙ ΝΗ

α φθο ο ρως Θε ε ε ον Λο ο ο ο γο

ον τε ε ε κου ου ου σα αν τη ην ο ο

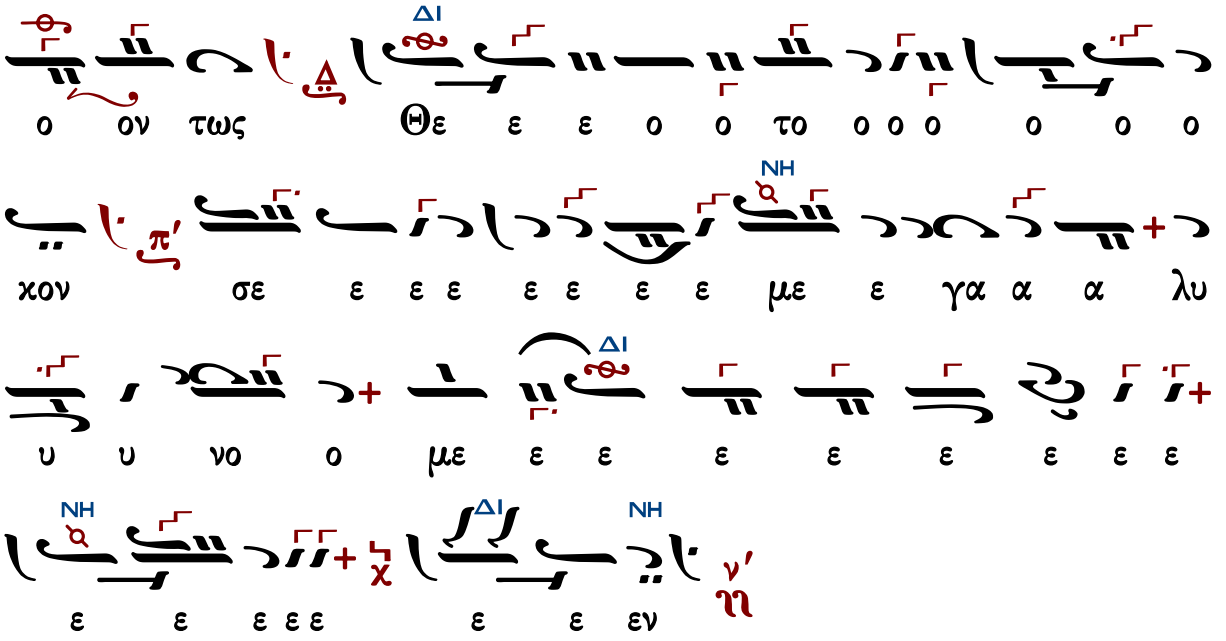

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

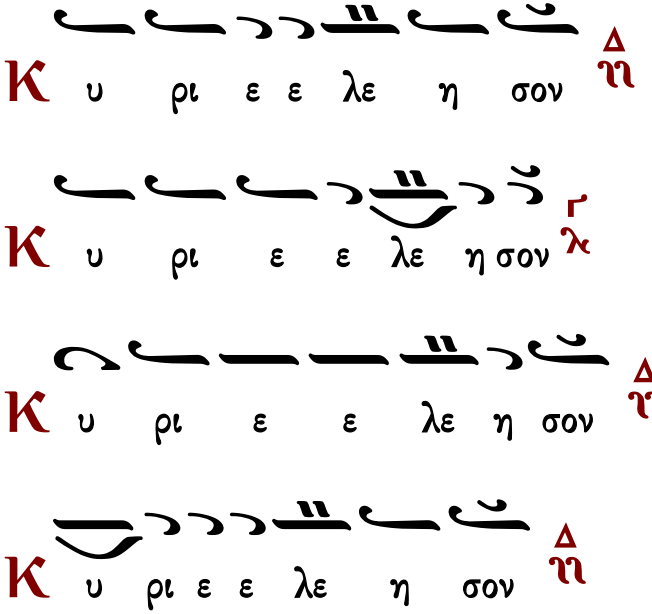

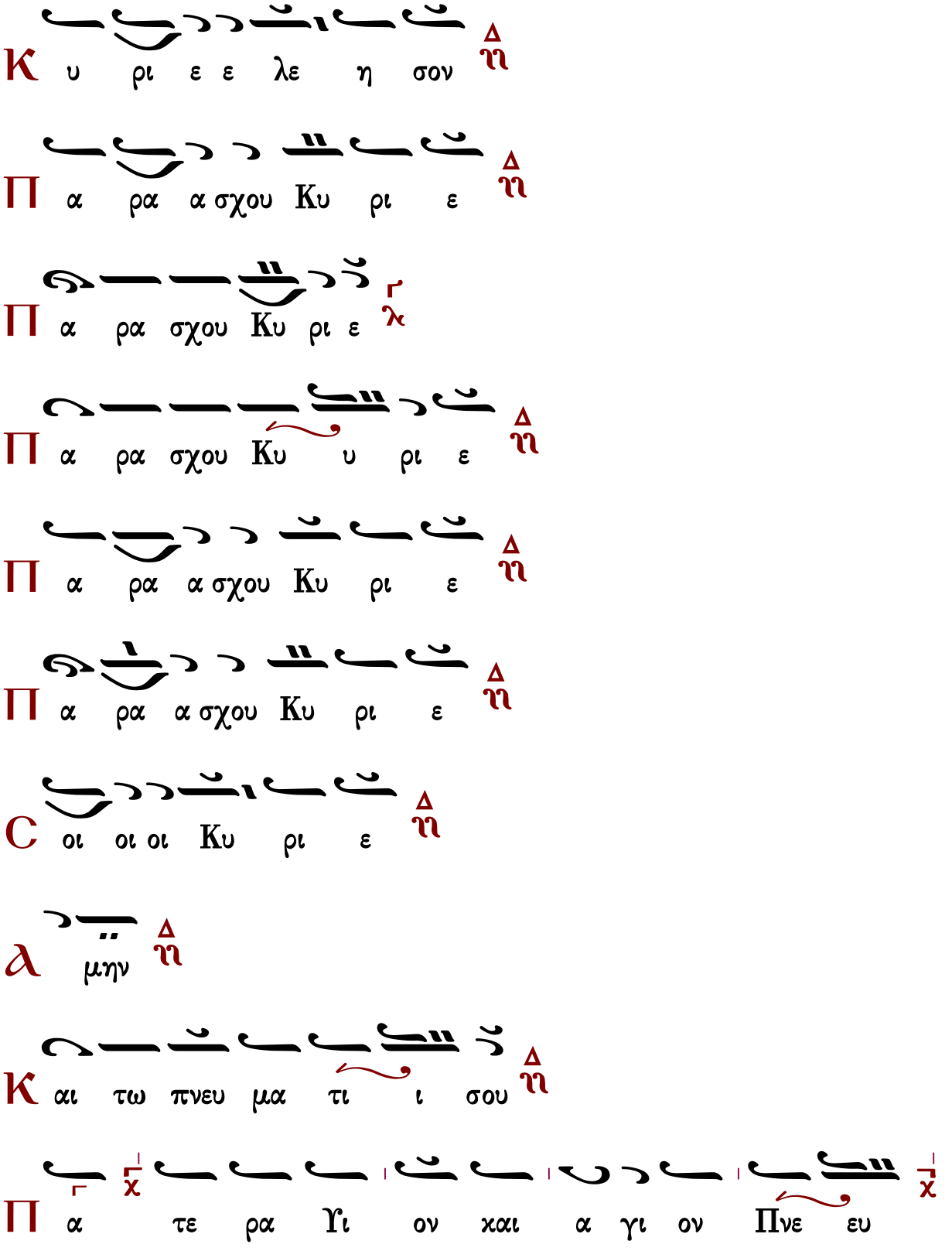
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
C οι οι οι Κυ ρι ε
λ μην
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
Π α τε ρα Υι ον χαι α γι ον Πνε ευ

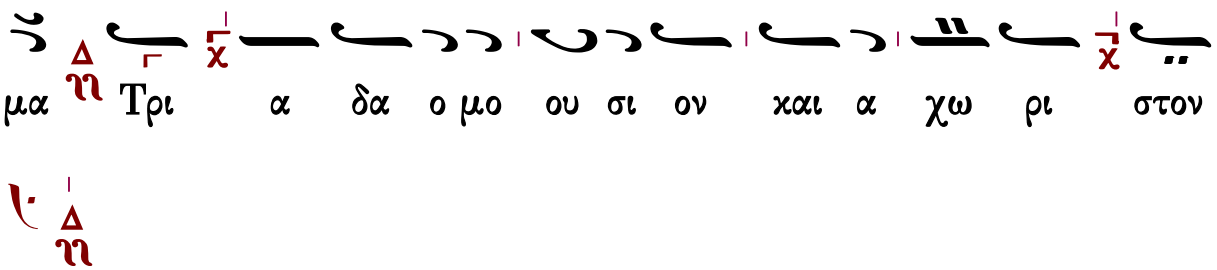

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν

Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

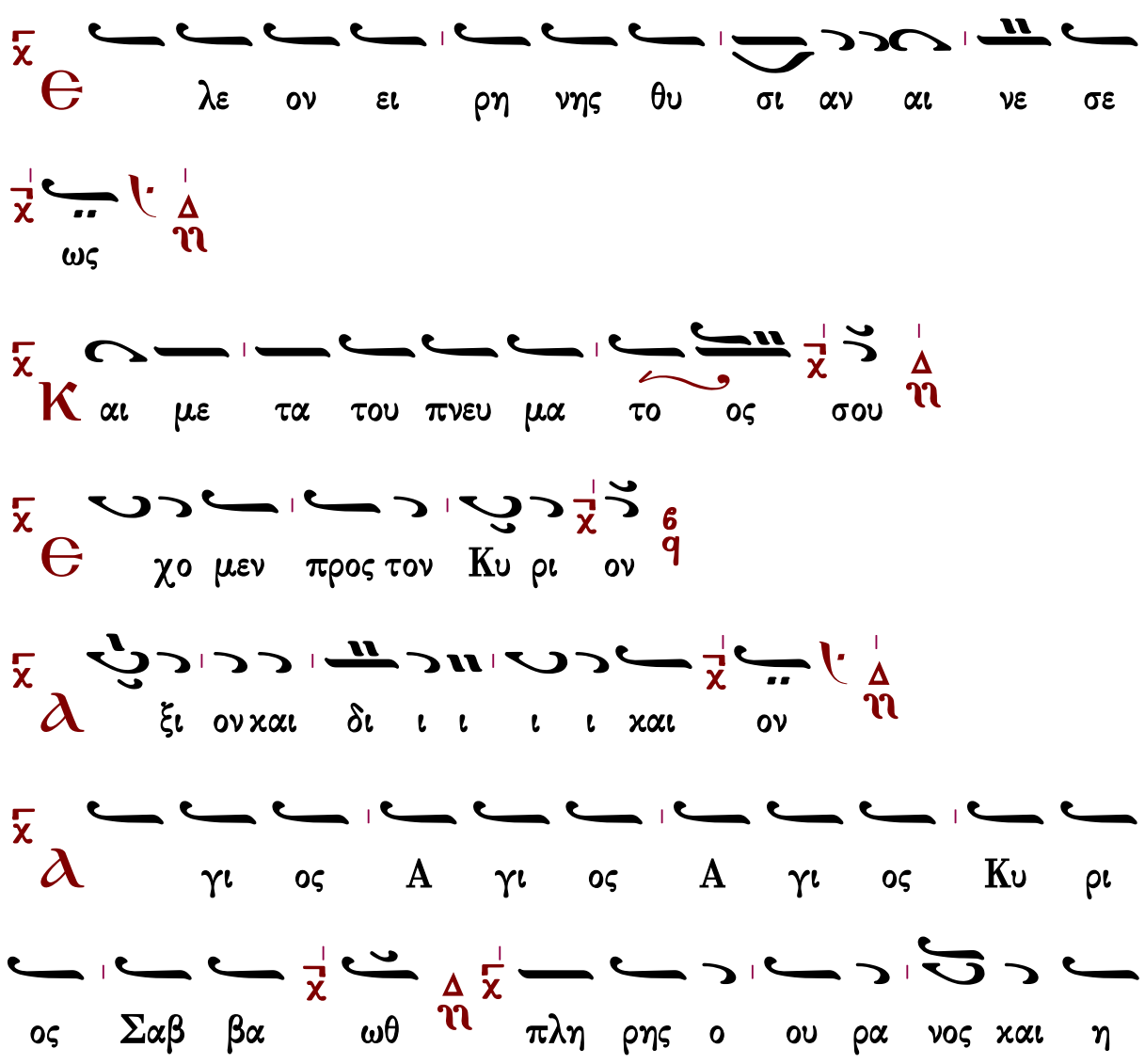
Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε
ως
Κ αι με τα του πνευ μα το ος σου
Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον
Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι
ος Σαβ βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η

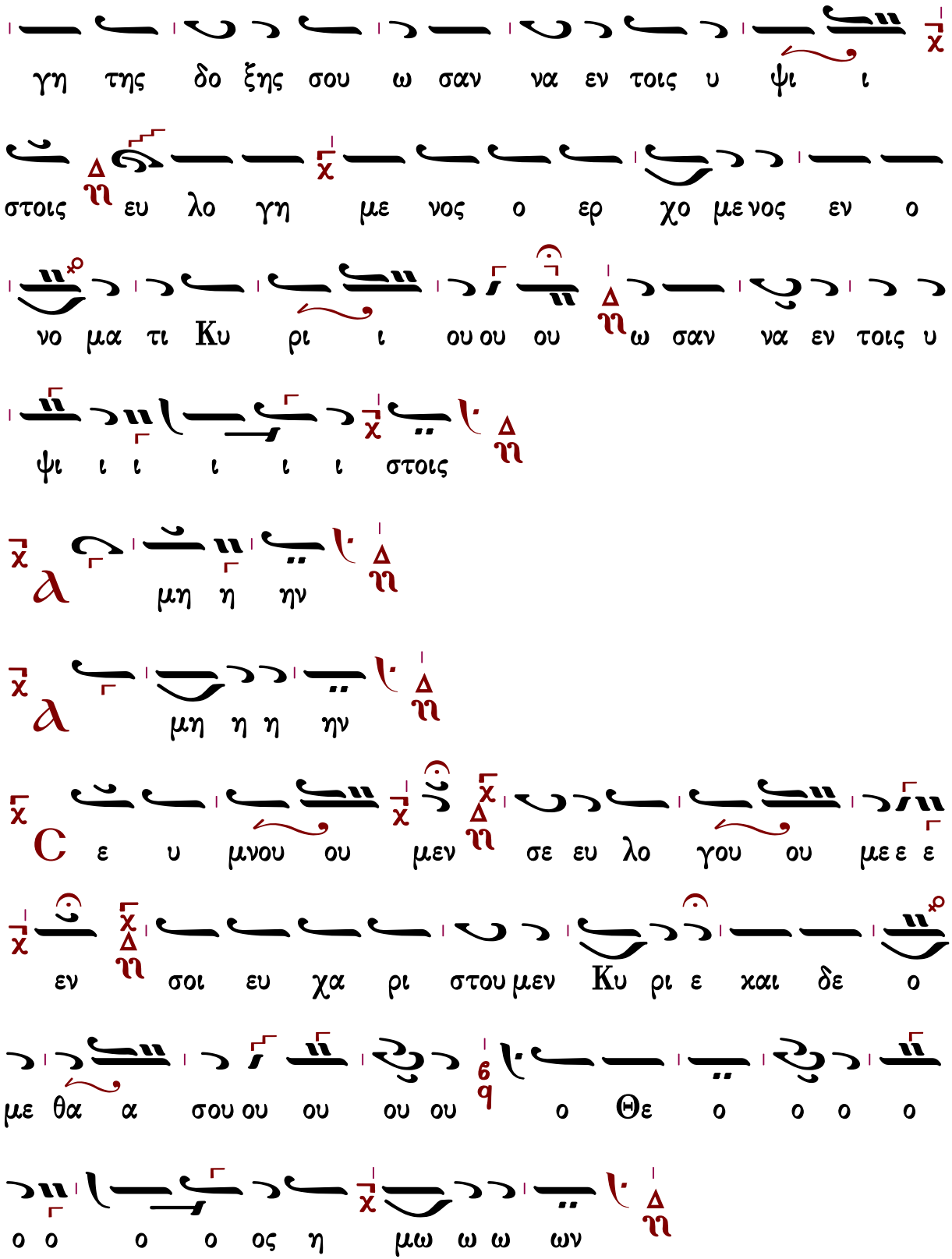

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,

δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

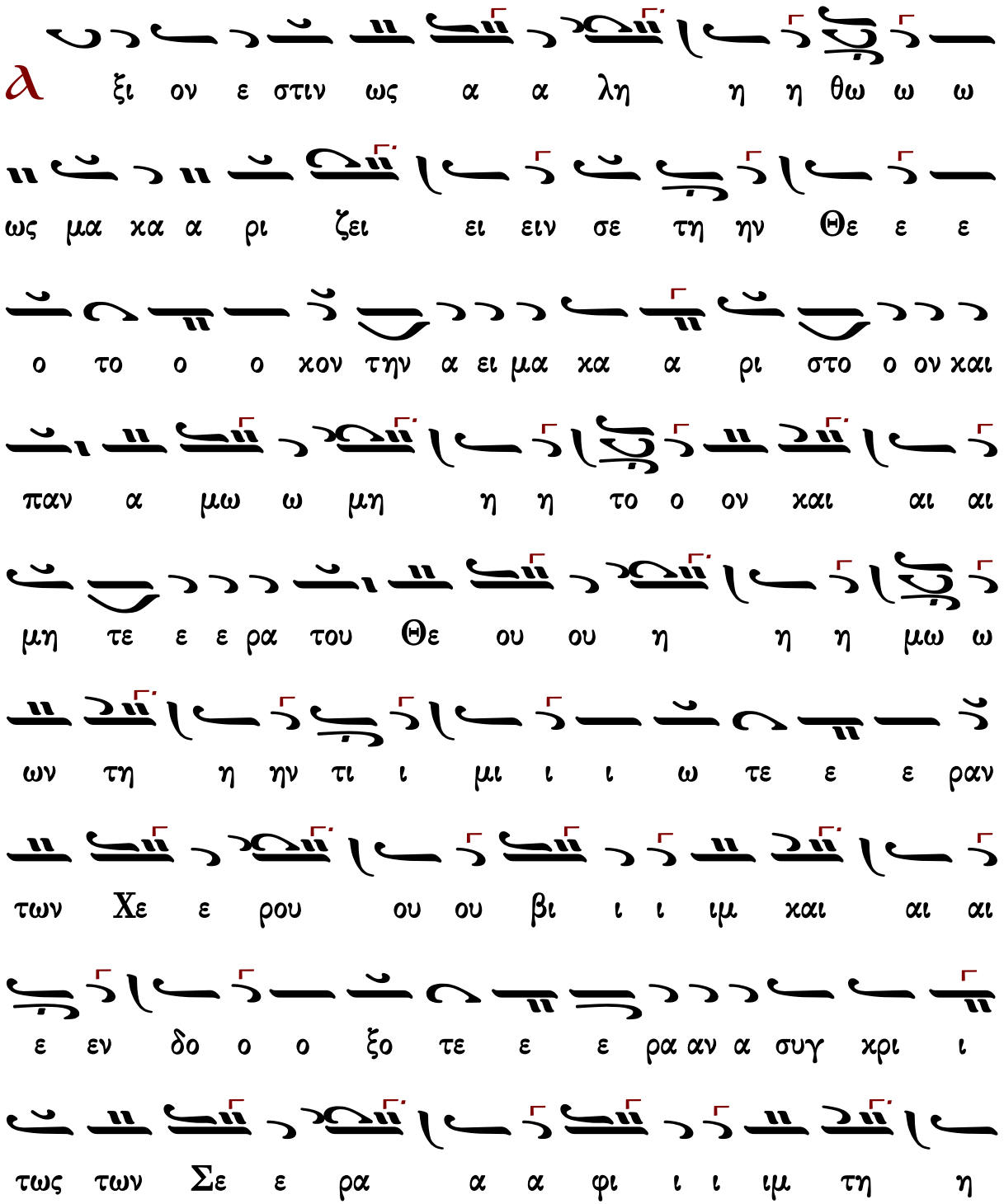

ην α α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο

ον λο γο ον τε ε ε κου ου ου ου ου σαν την ο ον

τω ω ως Θε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο

ο με ε ε εν

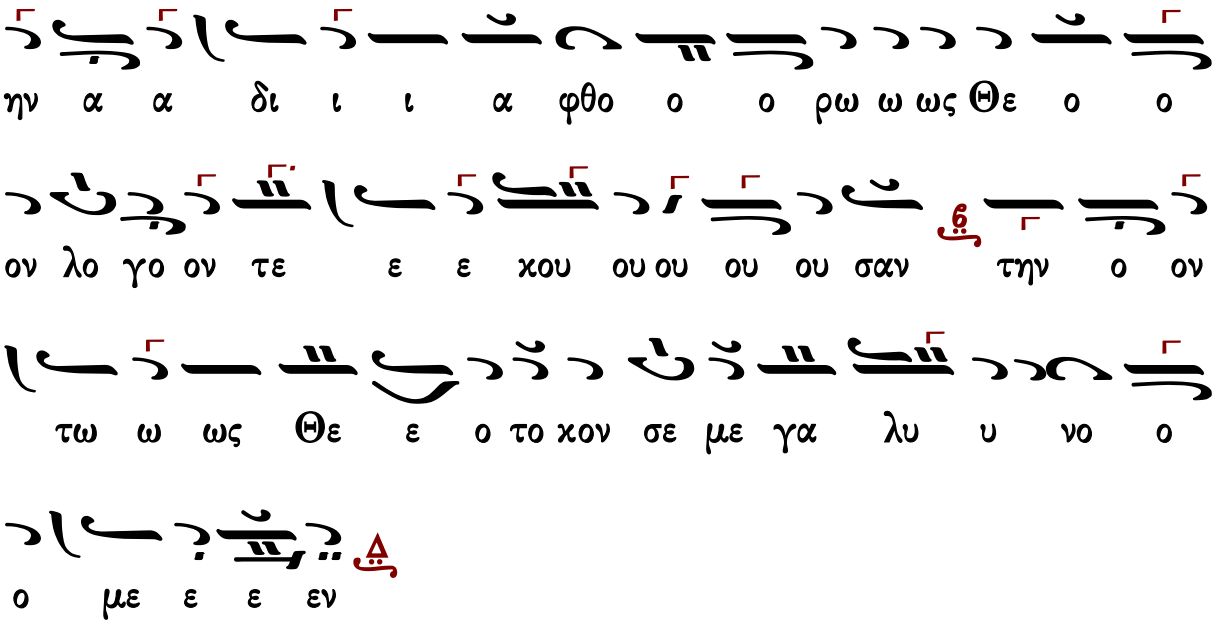

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κοινωνικὸν ἦχος πλ.δ'

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1778)

ἑβδομάδος

Ἦχος λ π ϡ Νη

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θεία Λειτουργία 1909 σ.287#

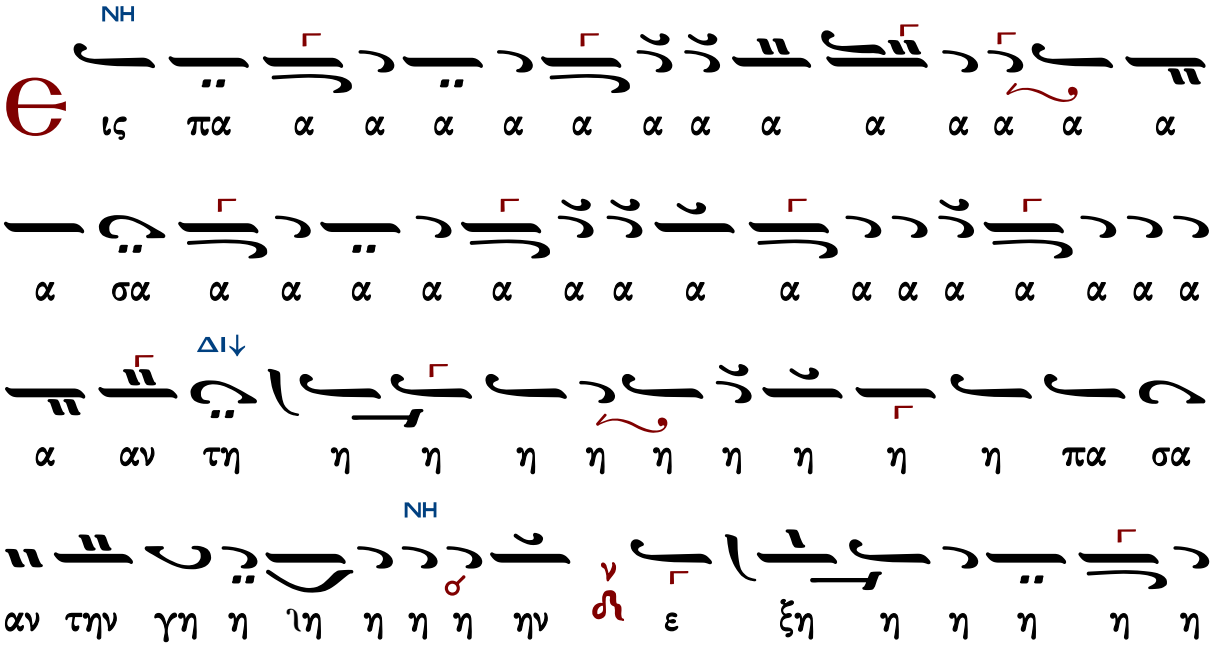

ΝΗ

Ε ις πα α α α α α α α α α α α α α

α σα α α α α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ↓

α αν τη η η η η η η η η η πα σα

ΝΗ

αν την γη η ιη η η η ην ν ε ξη η η η η η

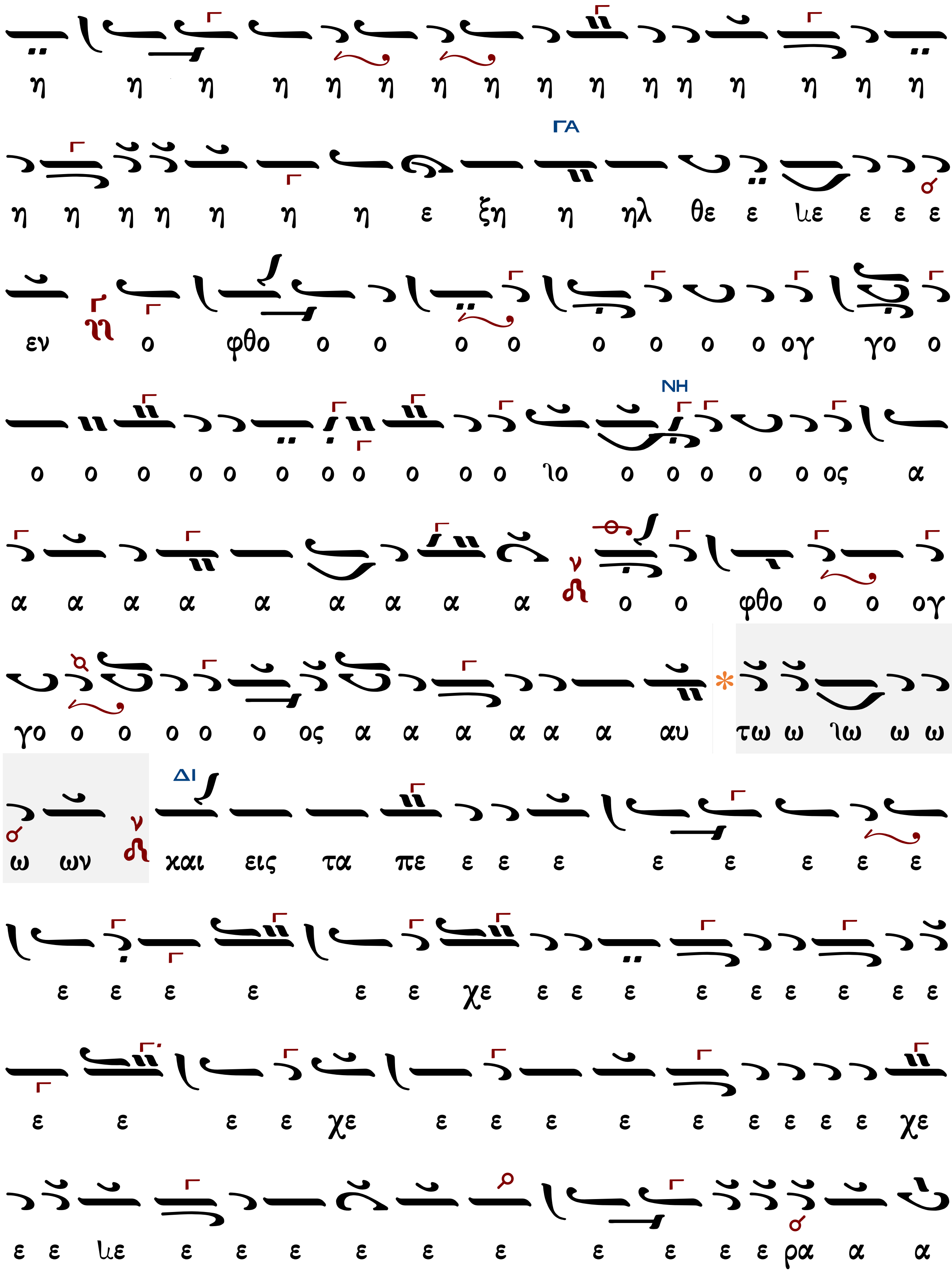
η η η η η η η η η η η η η η η η
ΓΑ
η η η η η η η ε ξη η ηλ θε ε ιε ε ε ε
εν ο φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ογ γο ο
ΝΗ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ος α
α α α α α α α α α ο ο φθο ο ο ογ
γο ο ο ο ο ο ος α α α α α α αυ τω ω ιω ω ω
ω ων
ΔΙ
και εις τα πε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε
ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α

ΝΗ
ΠΑ
ΒΡ
ΓΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ

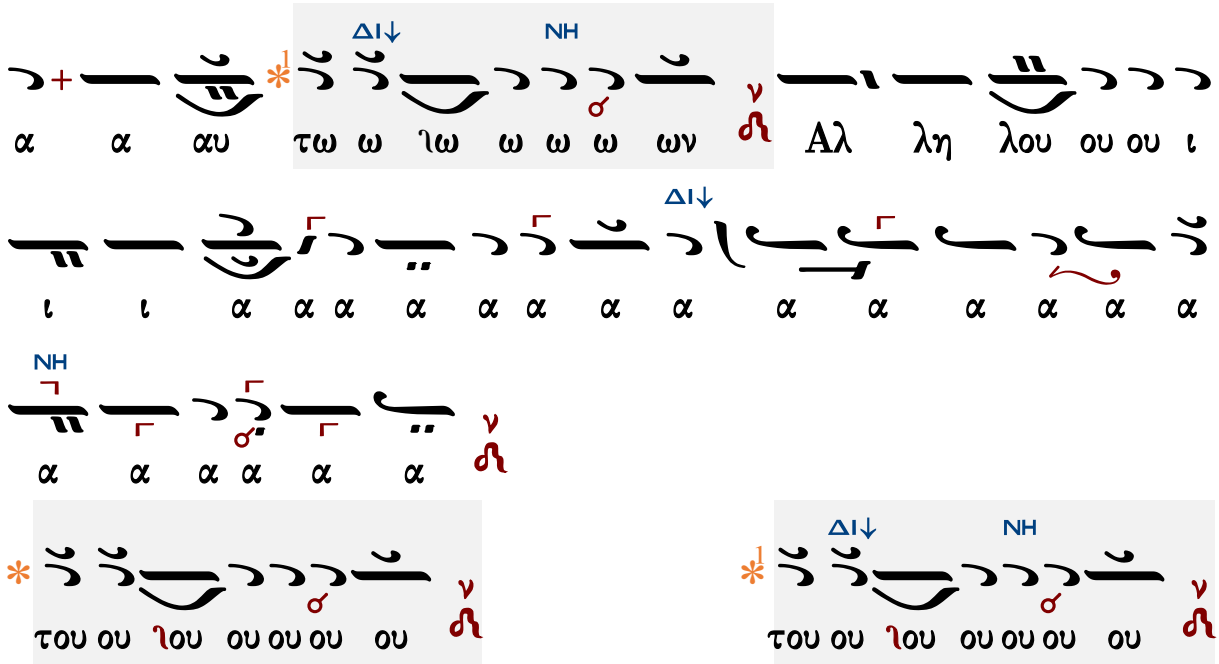

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δανιὴλ Πρωτοψάλτου (†1789)

Ἦχος λ/π Νη

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.842*

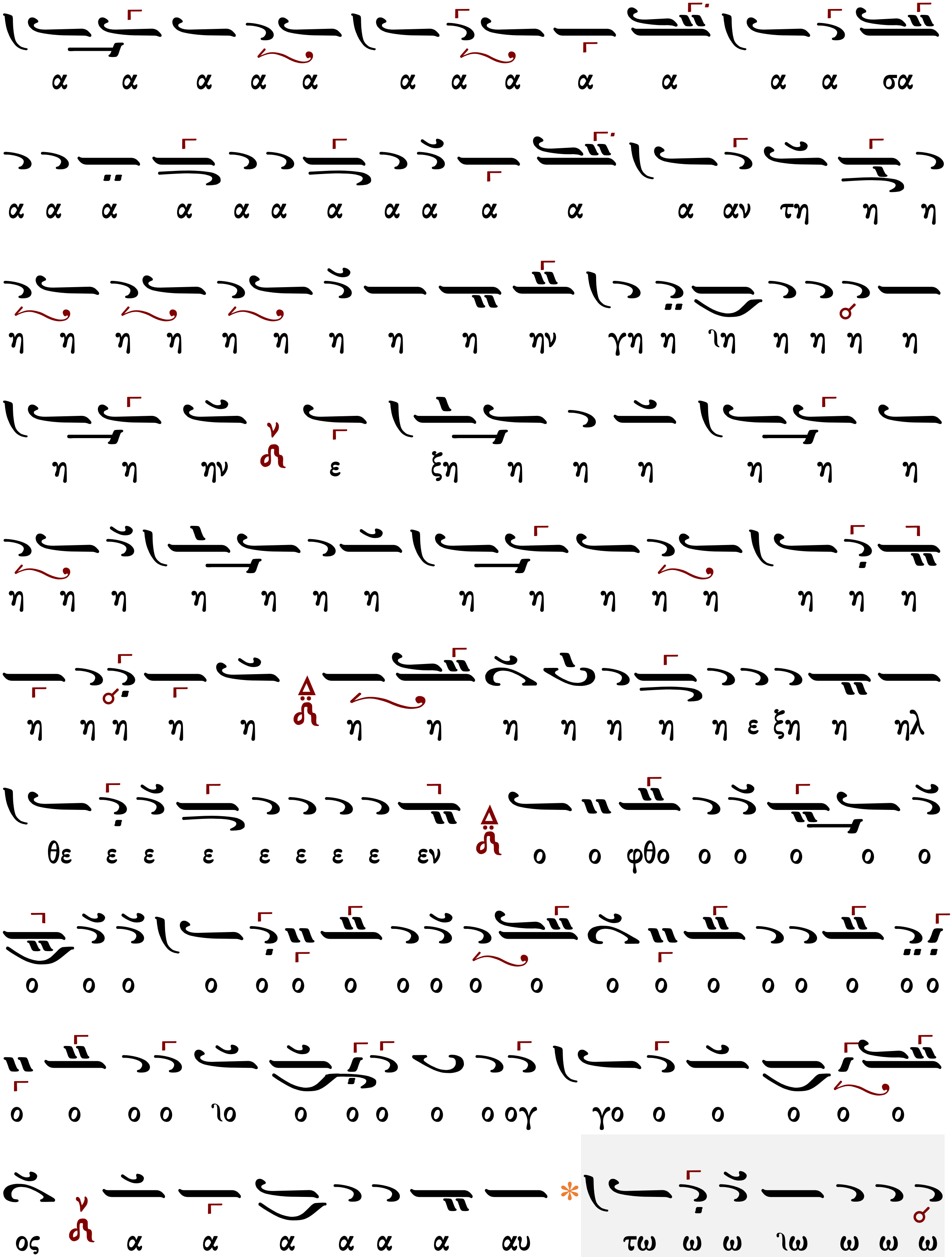
α α α α α α α α α α α α σα
α α α α α α α α α α α α αν τη η η
η η η η η η η η η ην γη η ιη η η η η
η η ην ε ξη η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η ε ξη η ηλ
θε ε ε ε ε ε ε ε εν ο ο φθο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ογ γο ο ο ο ο ο
ος α α α α α α αυ τω ω ω ιω ω ω ω

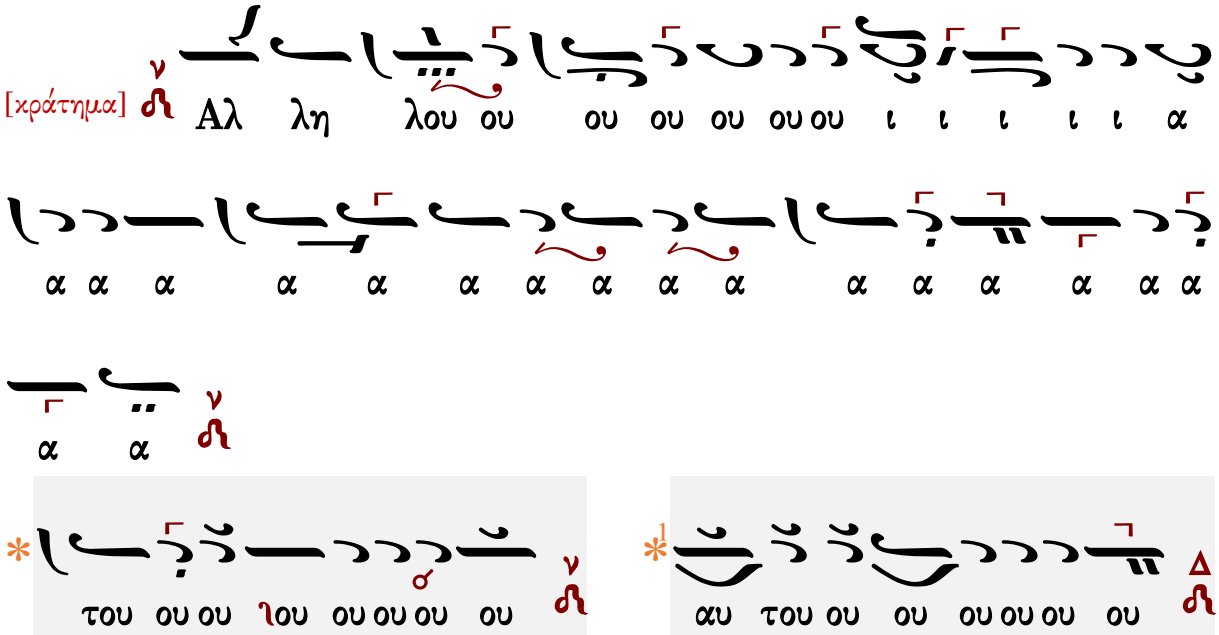

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος (†1840)

Ἦχος λ π Νη

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.844*

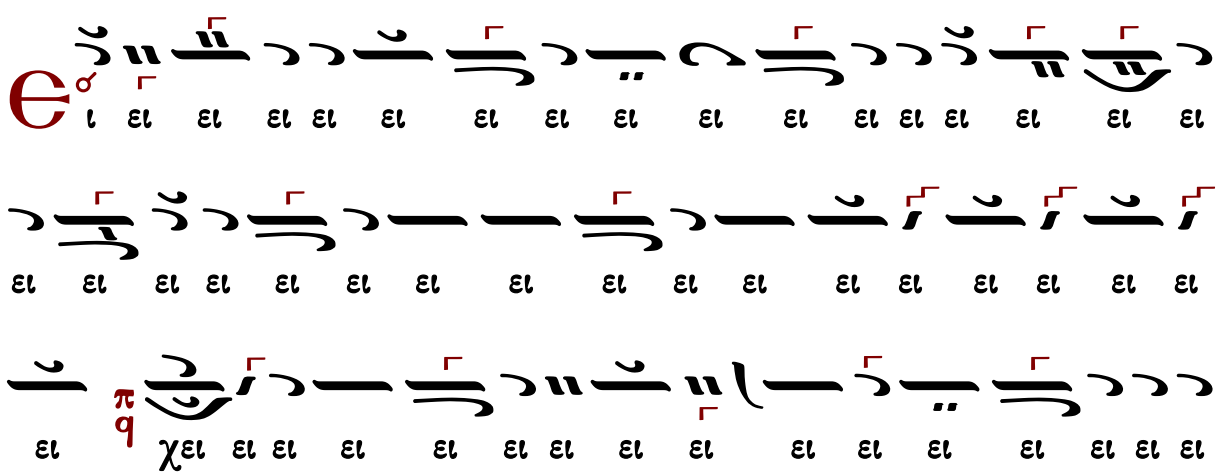

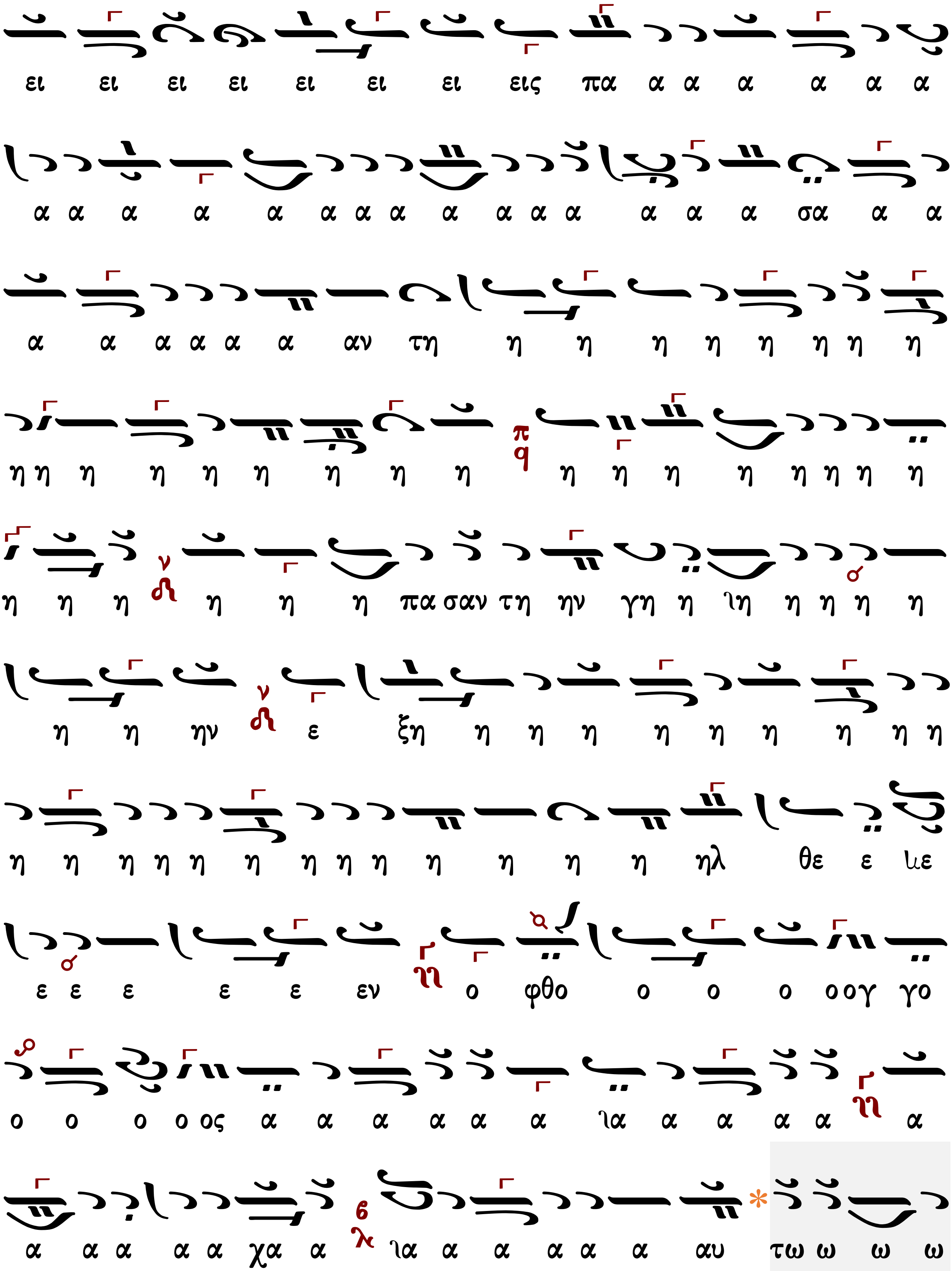
ει ει ει ει ει ει ει εις πα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α σα α α
α α α α α α αν τη η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η πα σαν τη ην γη η ιη η η η η
η η ην ε ξη η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η ηλ θε ε ιε
ε ε ε ε ε εν ο φθο ο ο ο οογ γο
ο ο ο ο ος α α α α α α ια α α α α α
α α α α α χα α ια α α α α α αυ τω ω ω ω

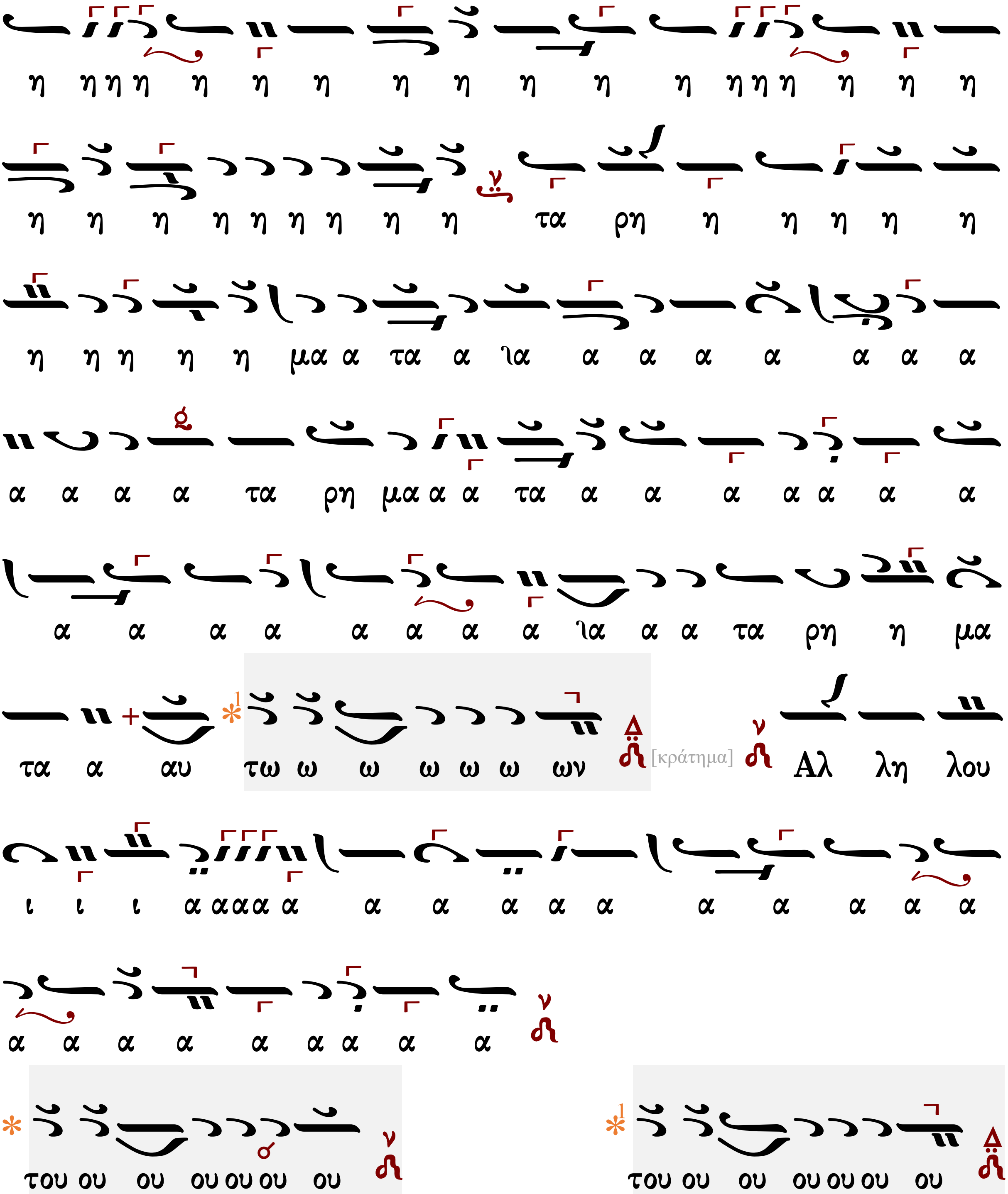

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἦχος Νη

Ανδρέου Τσικνοπούλου
Ανθολογία 1906 σ.123*

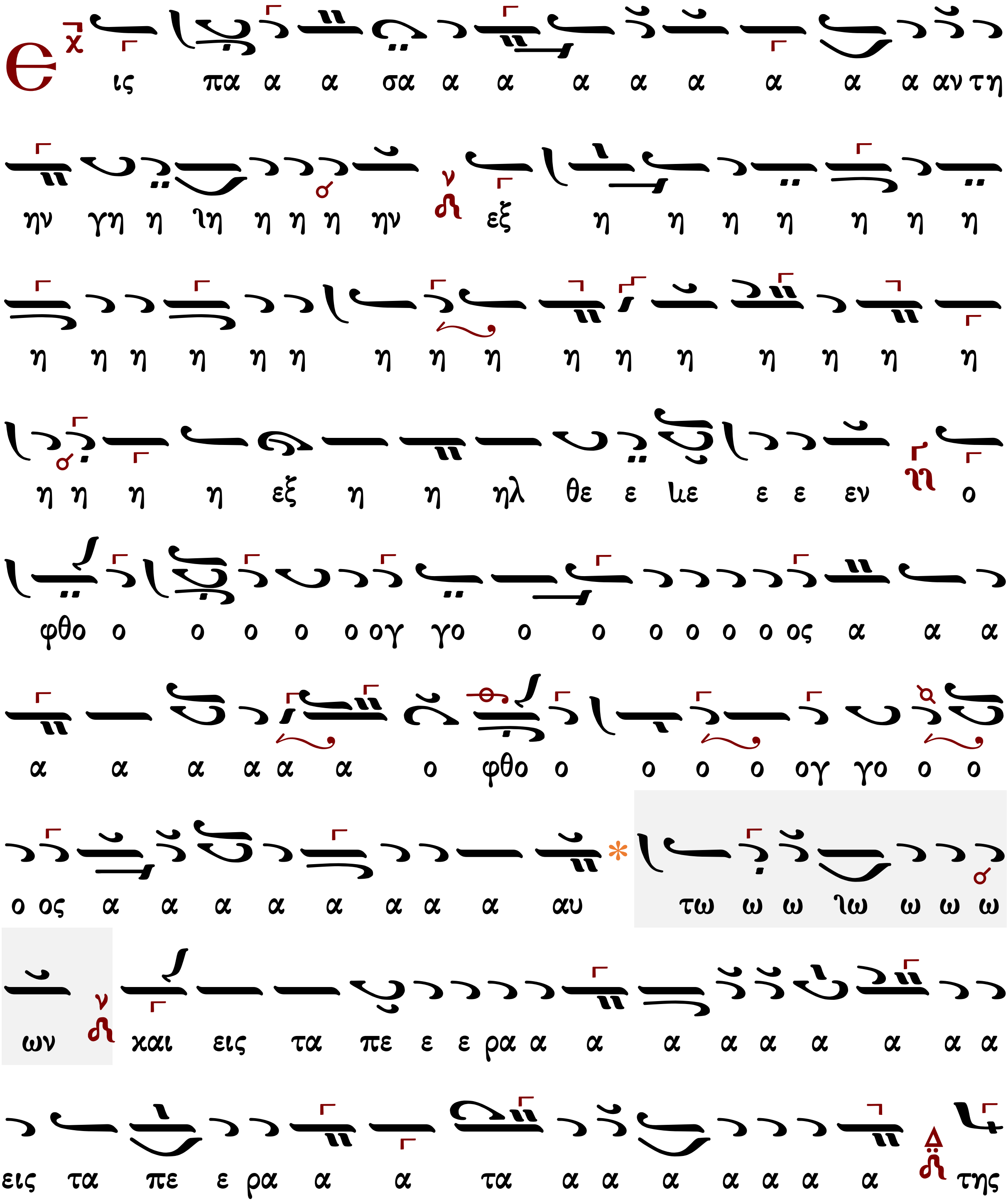

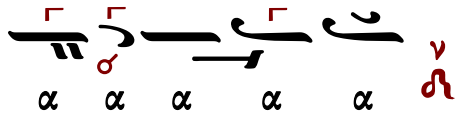

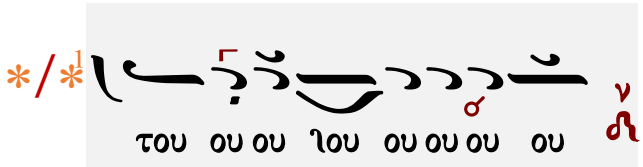

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Πέτρου Λαμπαδαρίου
διασκ. Καρακάση

Ἦχος λ π Νη

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.299*

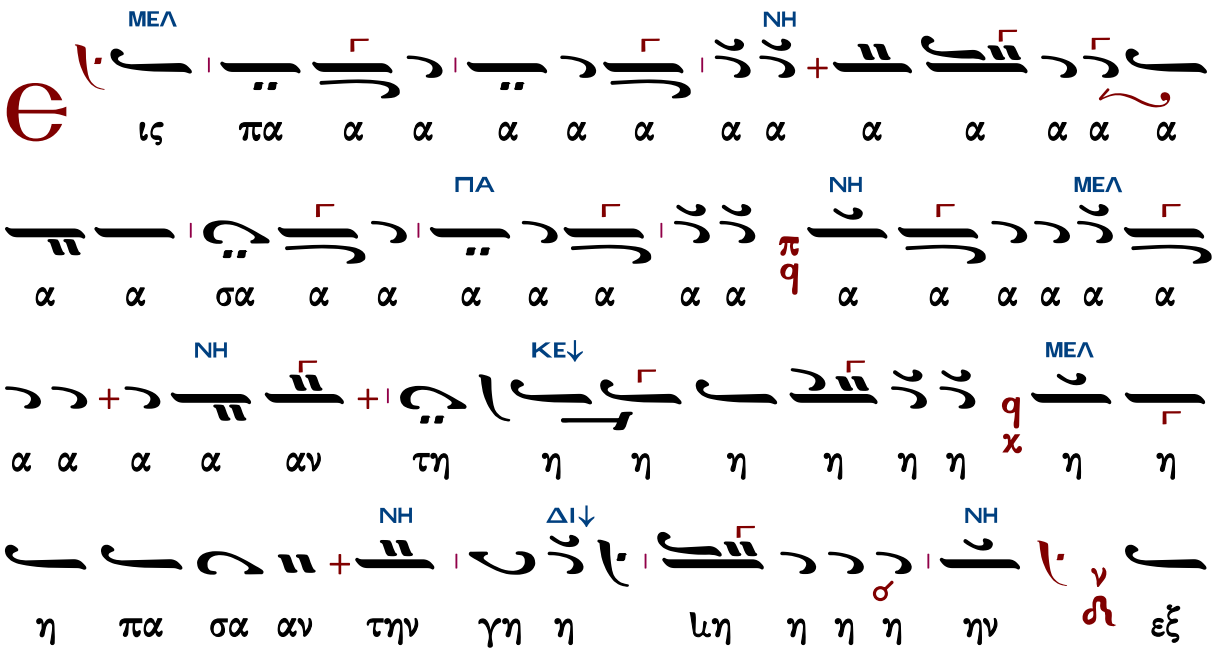

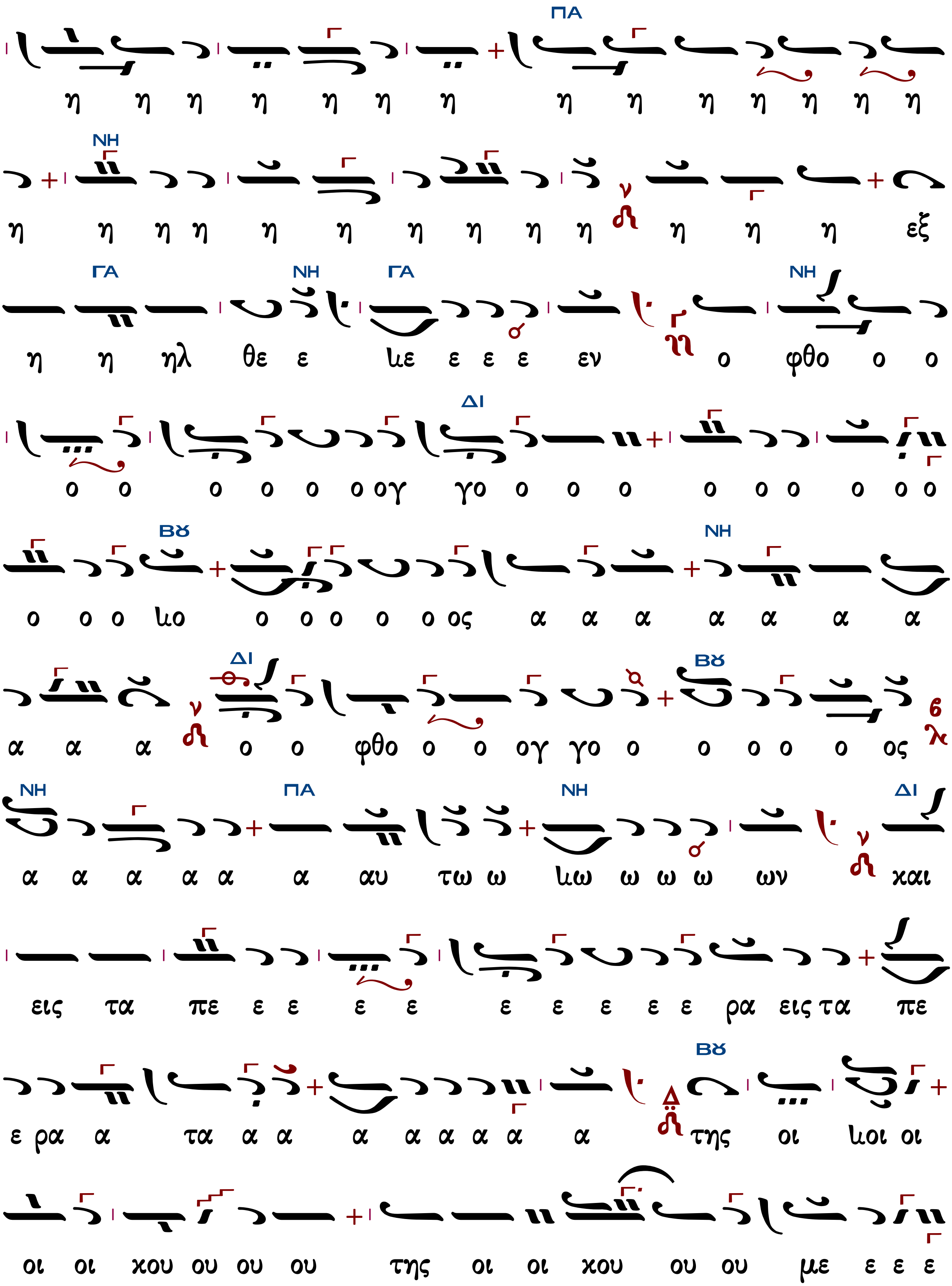
ΠΑ
η η η η η η η η η η η η η η
ΝΗ
η η η η η η η η η η η η η εξ
ΓΑ ΝΗ ΓΑ ΝΗ
η η ηλ θε ε ιε ε ε ε εν ο φθο ο ο
ΔΙ
ο ο ο ο ο ο ογ γο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
Βϐ ΝΗ
ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ος α α α α α α α
ΔΙ Βϐ
α α α ο ο φθο ο ο ογ γο ο ο ο ο ο ος
ΝΗ ΠΑ ΝΗ ΔΙ
α α α α α α αυ τω ω ιω ω ω ω ων και
εις τα πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα εις τα πε
Βϐ
ε ρα α τα α α α α α α α α της οι ιοι οι
οι οι χου ου ου ου της οι οι χου ου ου με ε ε ε

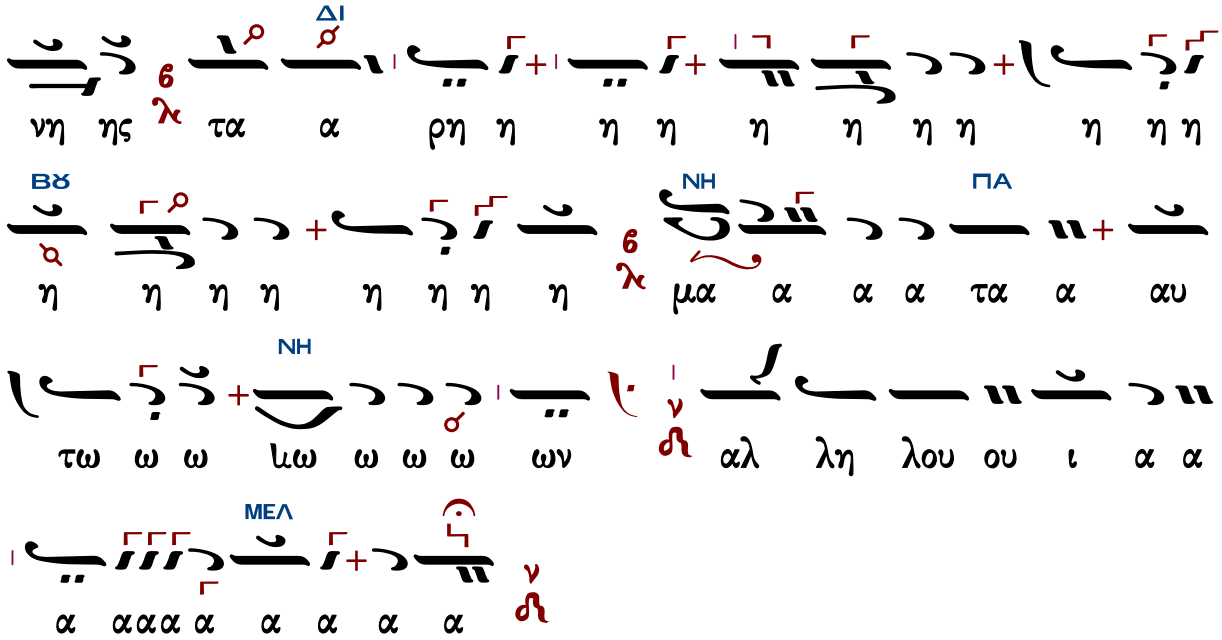

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Τσατσαρώνη (†1999)

Ἦχος λ π ⲛ̈ Νη

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σελ.344*

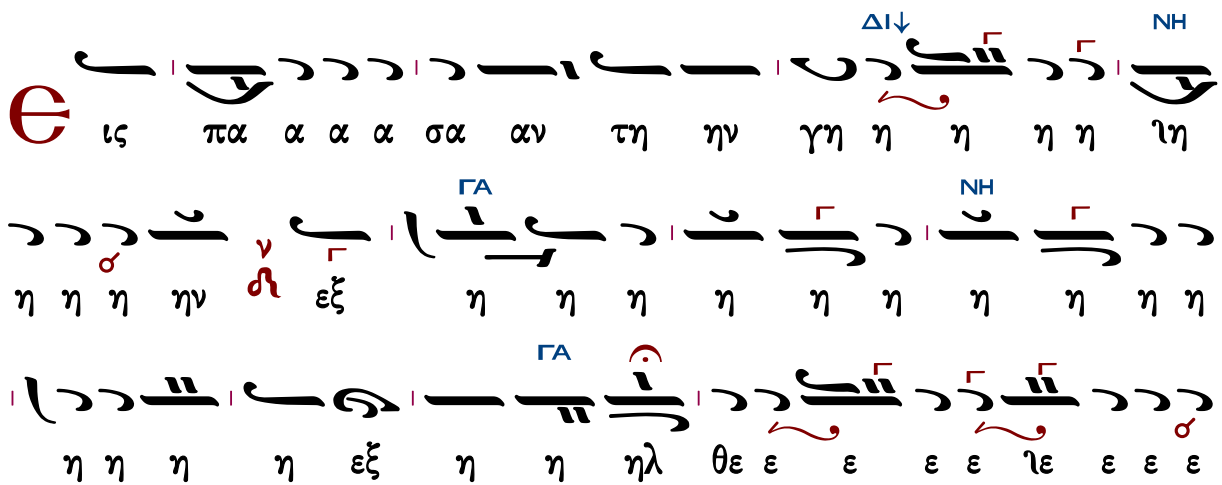

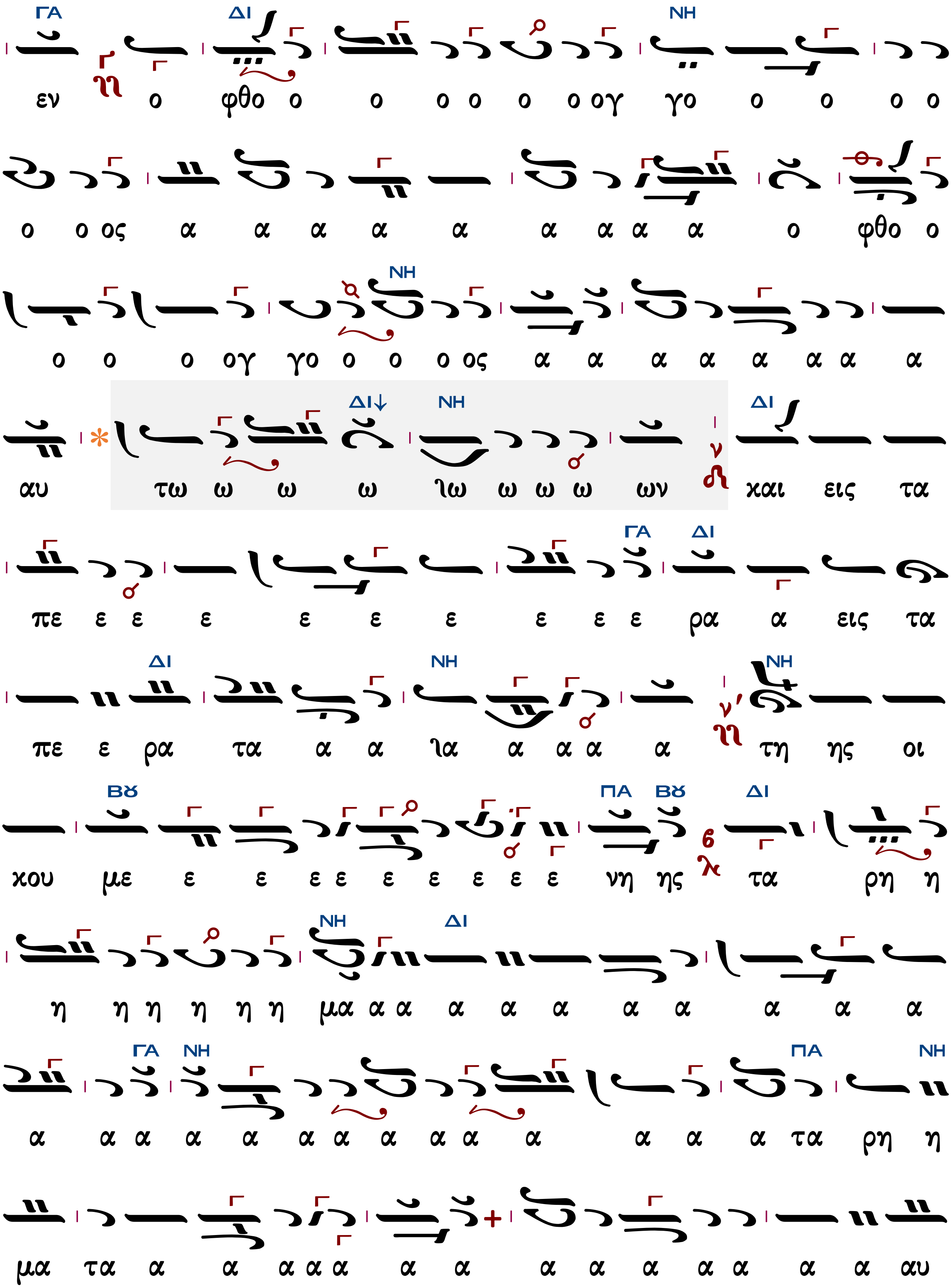
εν ο φθο ο ο ο ο ο ο ογ γο ο ο ο ο
ο ο ος α α α α α α α α α ο φθο ο
ο ο ο ογ γο ο ο ο ος α α α α α α α α
αυ τω ω ω ω ιω ω ω ω ων και εις τα
πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α εις τα
πε ε ρα τα α α ια α α α α τη ης οι
κου με ε ε ε ε ε ε ε ε ε νη ης τα ρη η
η η η η η η μα α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α τα ρη η
μα τα α α α α α α α α α α α α α α α αυ

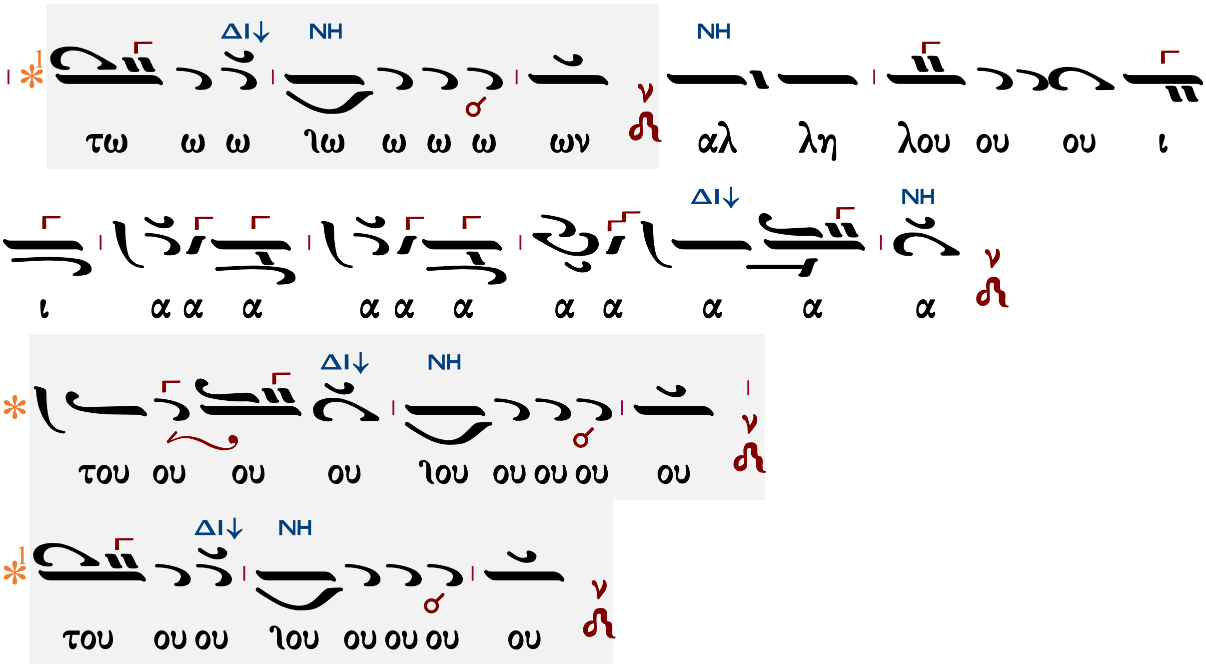

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος … Νη

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.462*

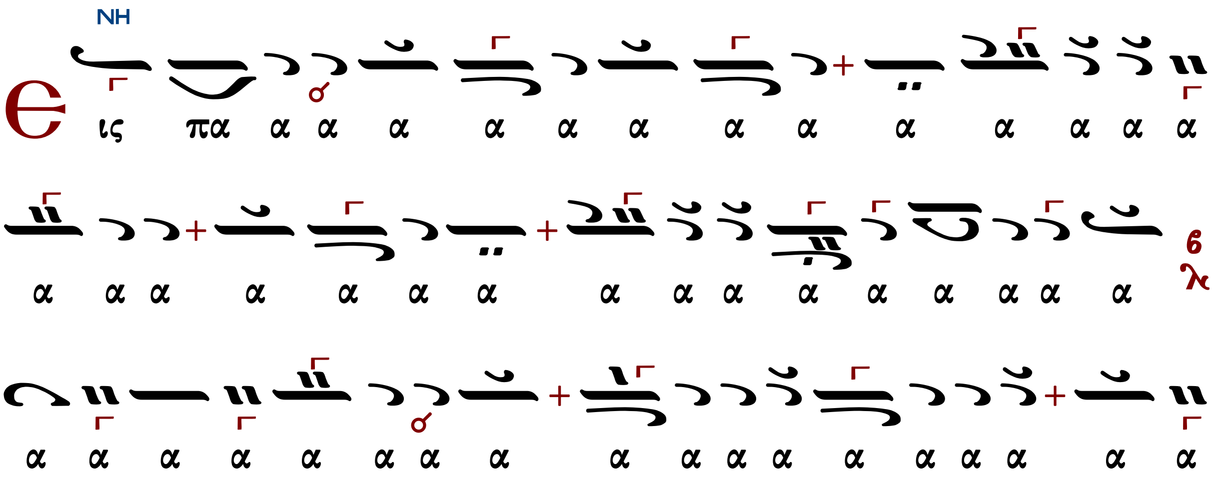

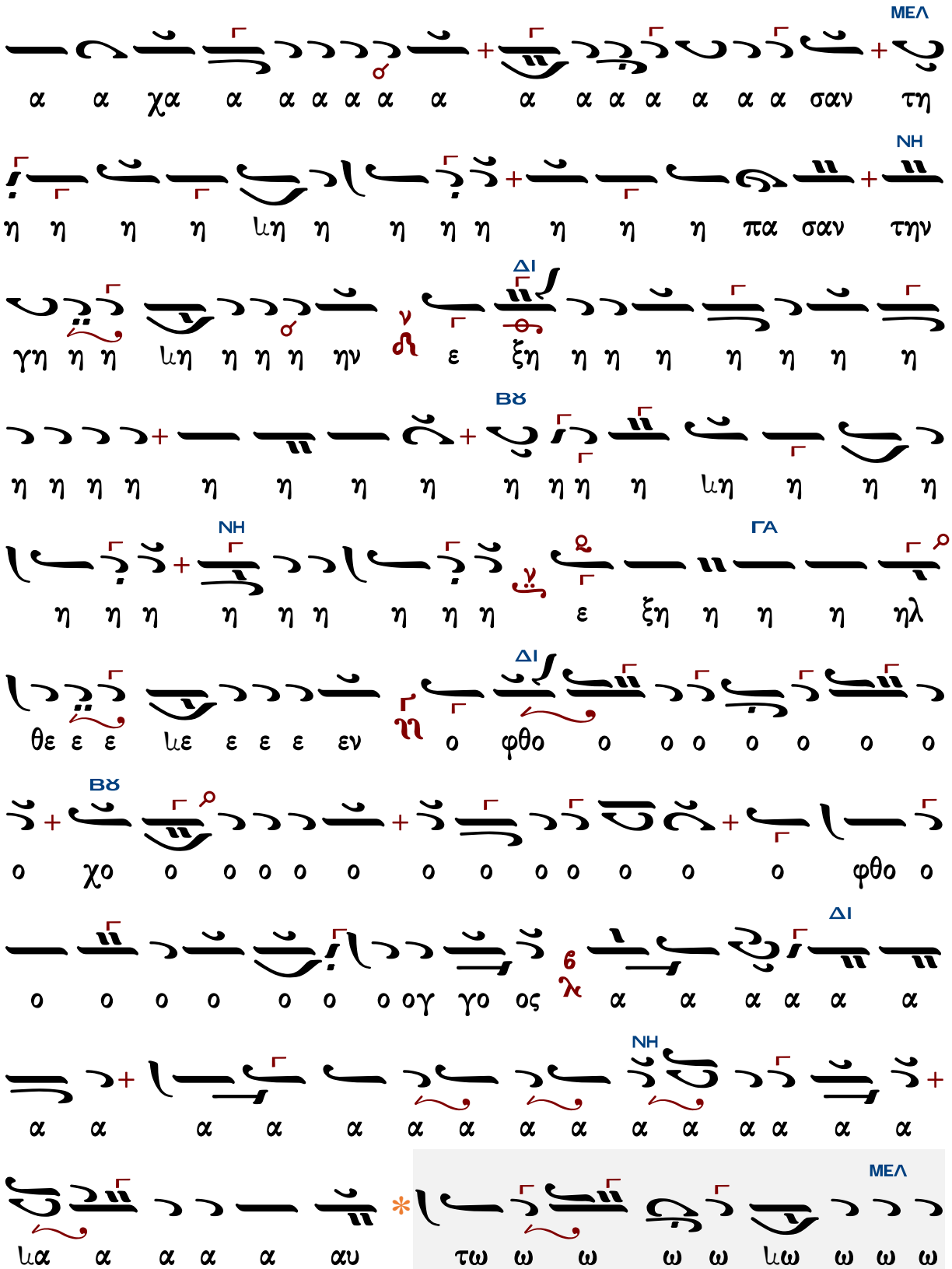
ΜΕΛ
α α χα α α α α α α α α α α α α σαν τη
ΝΗ
η η η η μη η η η η η η η πα σαν την
ΔΙ
γη η η μη η η η ην ε ξη η η η η η η η
ΒΥ
η η η η η η η η η η η μη η η η
ΝΗ
ΓΑ
η η η η η η η η η ε ξη η η η ηλ
ΔΙ
θε ε ε με ε ε ε εν ο φθο ο ο ο ο ο ο ο
ΒΥ
ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο φθο ο
ΔΙ
ο ο ο ο ο ο ο ογ γο ος α α α α α α
ΝΗ
α α α α α α α α α α α α α α α
ΜΕΛ
μα α α α α αυ τω ω ω ω ω μω ω ω ω

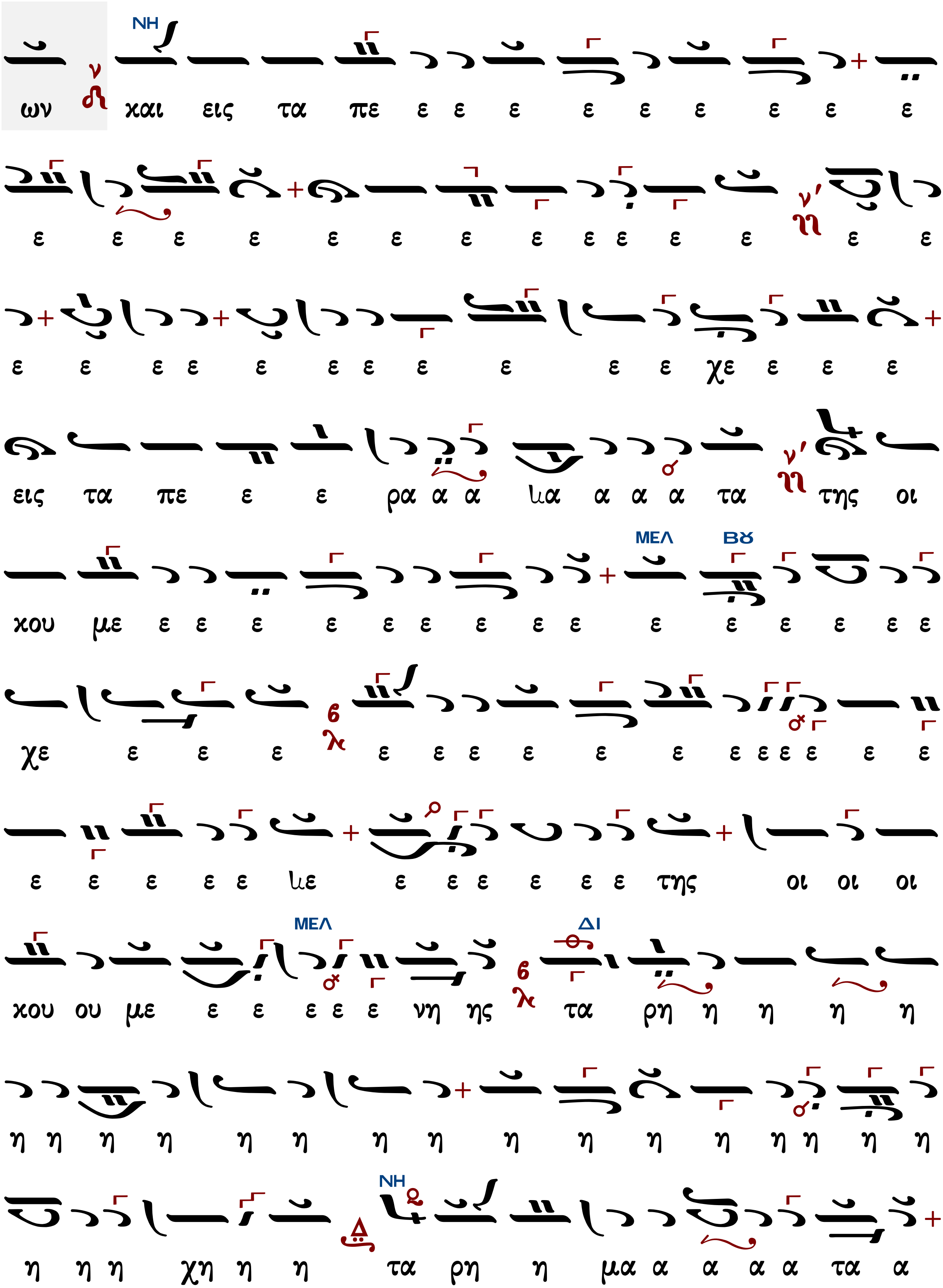

NH
ων και εις τα πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε
εις τα πε ε ε ρα α α λα α α α τα της οι
ΜΕΛ Βϑ
κου με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε της οι οι οι
ΜΕΛ ΔΙ
κου ου με ε ε ε ε ε νη ης τα ρη η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η
NH
η η η χη η η τα ρη η μα α α α α τα α

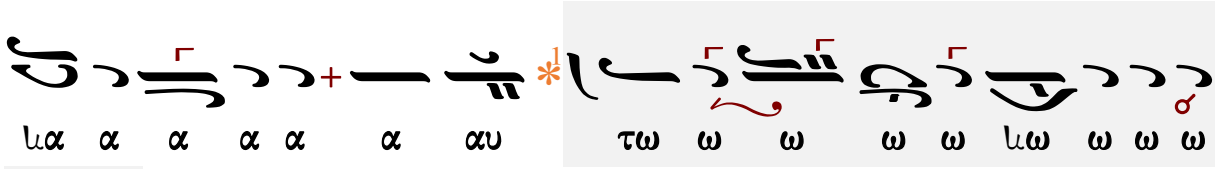

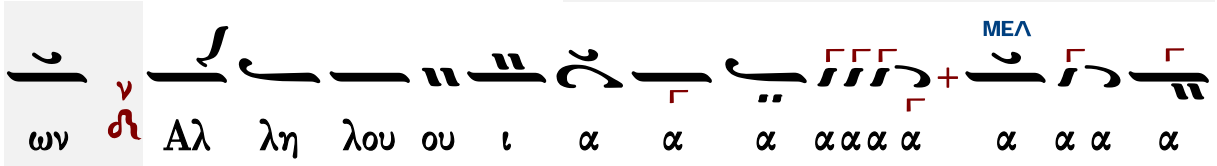

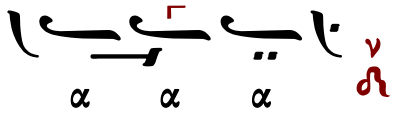

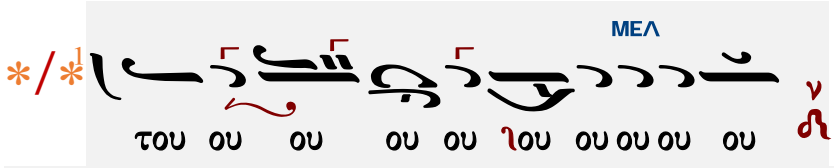

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ π Νη

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά ἐνιαυτοῦ
2019 σ.246*

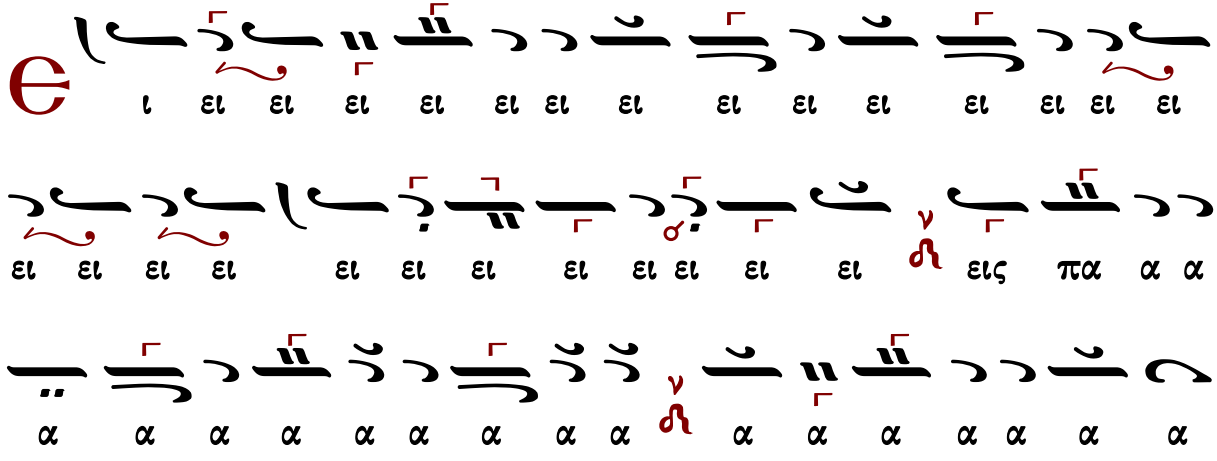

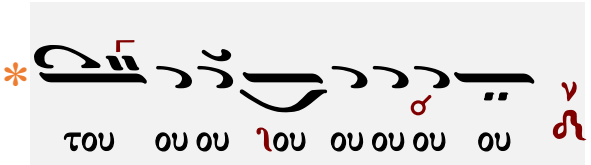

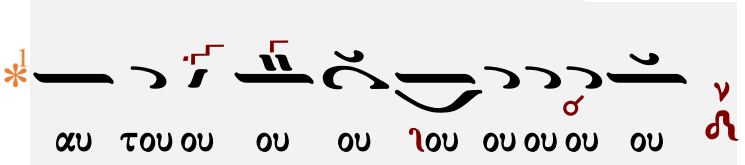

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ π Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.221/219*

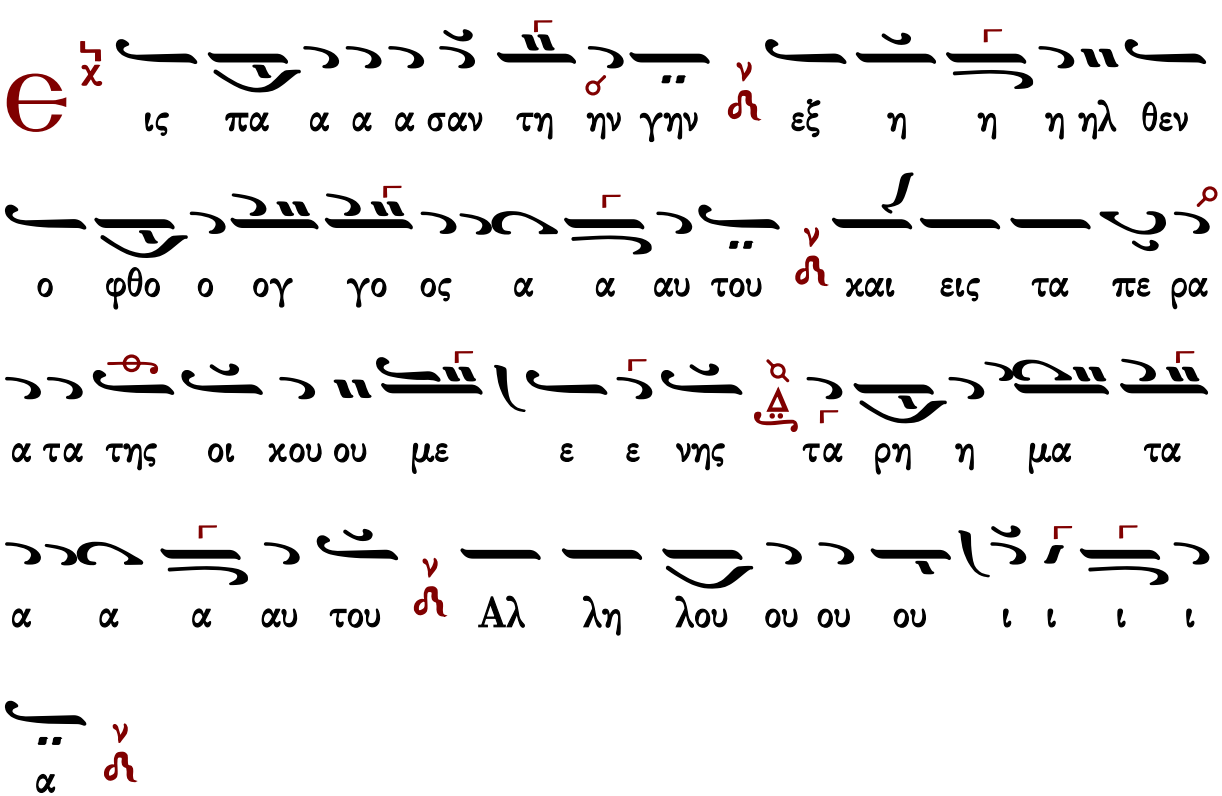

Ο ι ου ρα νοι δι η γουν ται δο ξαν Θε ου
ποι η σιν δε χει ρων αυ του α ναγ γελ λει το στε ρε ω
μα
Ε ις πα α α α σαν τη ην γην εξ η η η ηλ θεν
ο φθο ο ογ γο ος α α αυ του και εις τα πε ρα
α τα της οι χου ου με ε ε νης τα ρη η μα τα
α α α αυ του Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι
α
Η με ρα τη η με ρα ε ρευ γε ται ρη
μα και νυ υξ νυ χτι α ναγ γελ λει γνω ω σιν

Ε ις πα α α α σαν τη ην γην εξ η η η ηλ θεν

ο φθο ο ογ γο ος α α αυ του και εις τα πε ρα

α τα της οι κου ου με ε ε νης τα ρη η μα τα

α α α αυ του Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι

α

Ο υκ ει σι λα λι αι ου δε λο γοι ων ου χι α κου ον

ται αι φω ναι αυτων

Ε ις πα α α α σαν τη ην γην εξ η η η ηλ θεν

ο φθο ο ογ γο ος α α αυ του και εις τα πε ρα

α τα της οι κου ου με ε ε νης τα ρη η μα τα

α α α αυ του Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι

α

Ο Θε ος ε στη εν συν α γω γη η θε ων

εν με σω δε θε ους δι α χρι νει

Ε ις πα α α α σαν τη ην γην εξ η η η ηλ θεν

ο φθο ο ογ γο ος α α αυ του και εις τα πε ρα

α τα της οι χου ου με ε ε νης τα ρη η μα τα

α α α αυ του Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι

α

Ε θε το εν αυ τοις τους λο ο γους των χει λε ων αυ

του λ6 και ε ε δω σ κεν αυ τοις χω ρας ε θνων π q και πο νους
λα ων κα τε κλη ρο νο μη σαν χ ν
θ ις πα α α α σαν τη η σ ν γην ν εξ η η η ηλ θεν
ο φθο ο ογ γο ος α α αυ του ν και εις τα πε ρα
α τα της οι κου ου με ε ε νης τα ρη η μα τα
α α α αυ του ν Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι
α ν
λ χ ν τι των πα τε ρων σου σ ε γε νη θη σαν οι
υι σ οι σου ν κα τα στη σεις αυ τους α αρ χον τας ε πι
πα σαν την γην χ ν

ις πα α α α σαν τη ην γην εξ η η η ηλ θεν
ο φθο ο ογ γο ος α α αυ του και εις τα πε ρα
α τα της οι χου ου με ε ε νης τα ρη η μα τα
α α α αυ του Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι
α
φα ναν αι α στρα παι αι αυ του τη οι χου με
νη ε σα λε ευ θη και εν τρο μος ε γε νη θη η
γη
ις πα α α α σαν τη ην γην εξ η η η ηλ θεν
ο φθο ο ογ γο ος α α αυ του και εις τα πε ρα

α τα της οι χου ου με ε ε νης τα ρη η μα τα

α α α αυ του Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι

α

ε τα ρα χθη σαν ε θνη ε χλι ναν βα σι λει ει

αι ε δω κε φω νην αυ του ο Υ υ ψι στος ε σα λε

ευ θη η γη

ε ις πα α α α σαν τη ην γην εξ η η η ηλ θεν

ο φθο ο ογ γο ος α α αυ του και εις τα πε ρα

α τα της οι χου ου με ε ε νης τα ρη η μα τα

α α α αυ του Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι

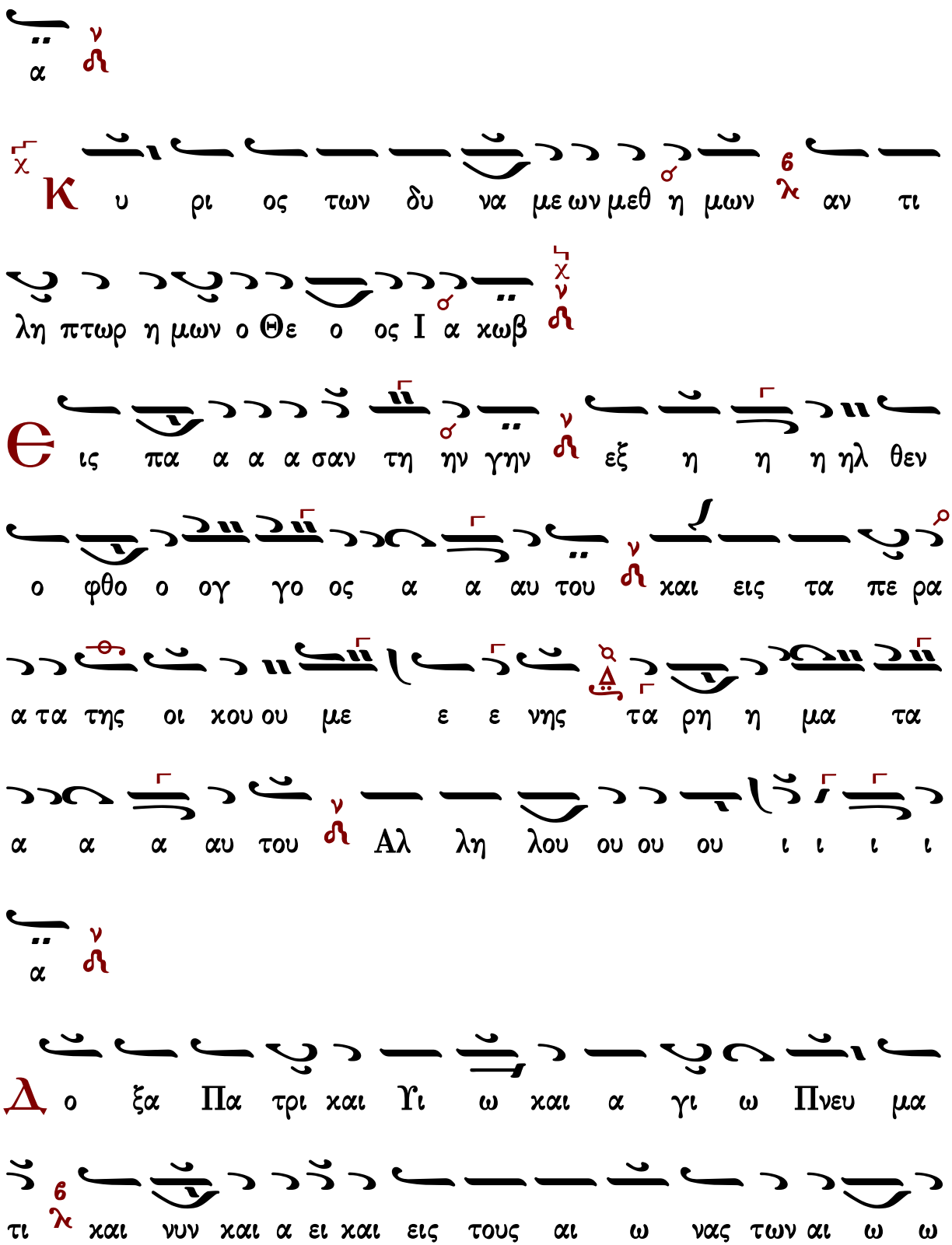
α
Κ υ ρι ος των δυ να με ων μεθ η μων αν τι
λη πτωρ η μων ο Θε ο ος Ι α κωβ
Є ις πα α α α σαν τη ην γην εξ η η η ηλ θεν
ο φθο ο ογ γο ος α α αυ του και εις τα πε ρα
α τα της οι κου ου με ε ε νης τα ρη η μα τα
α α α αυ του Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι
α
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

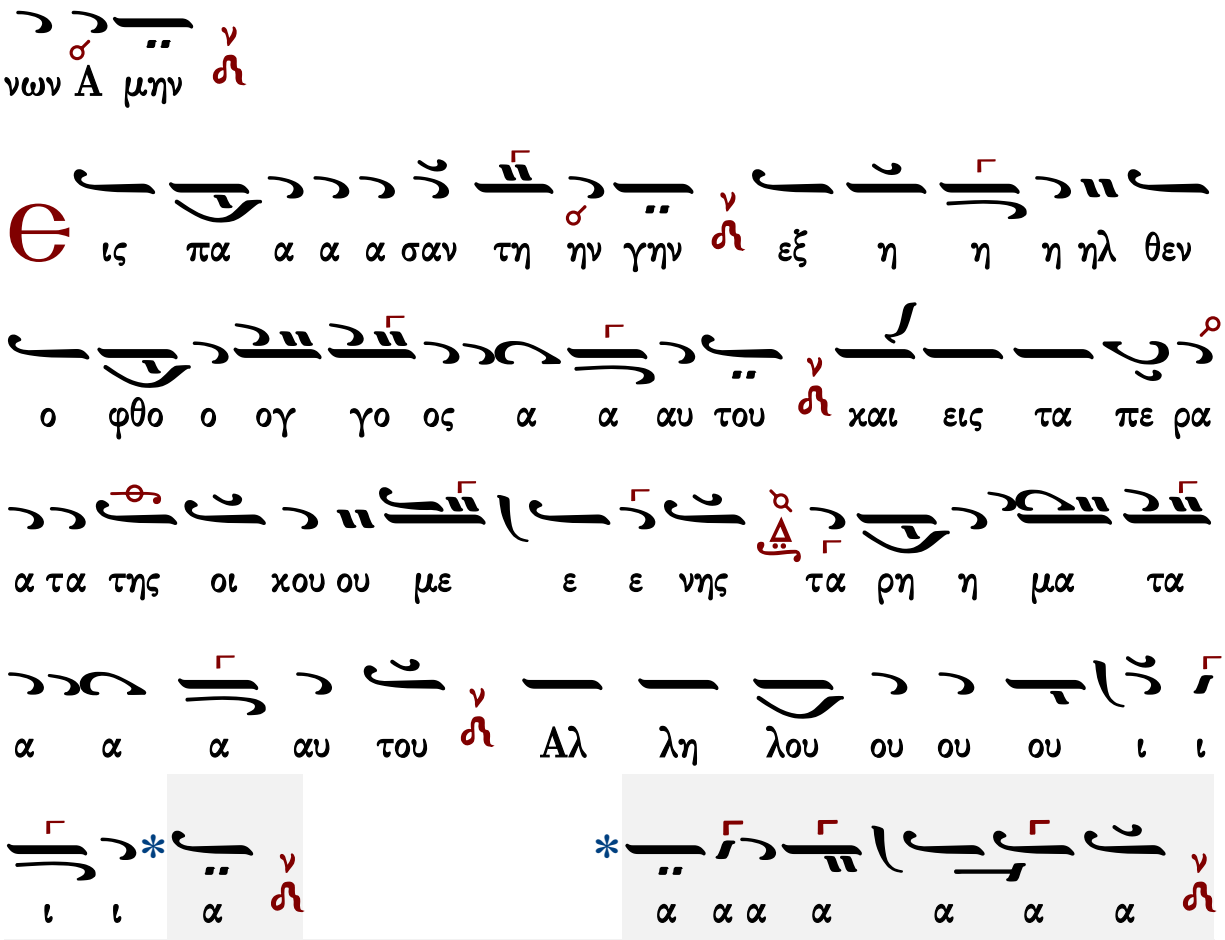

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

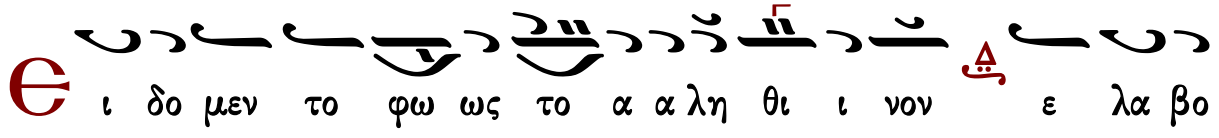

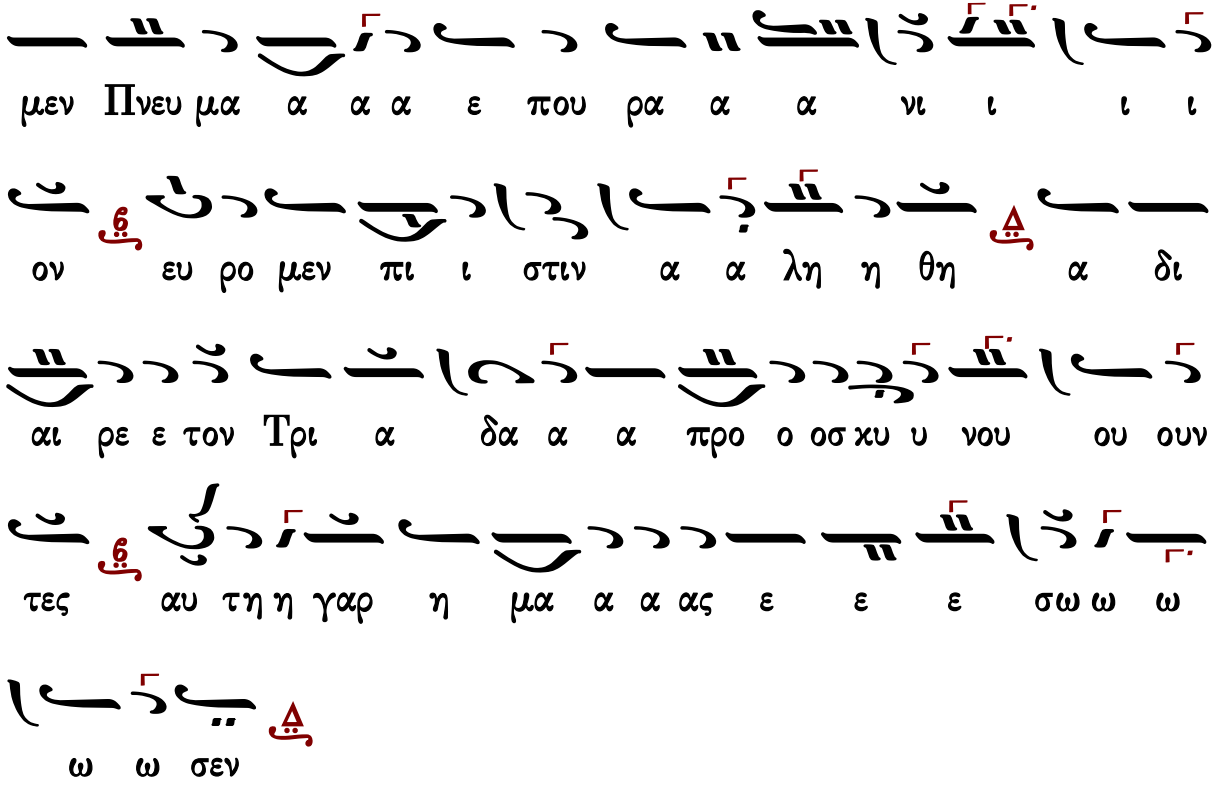

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

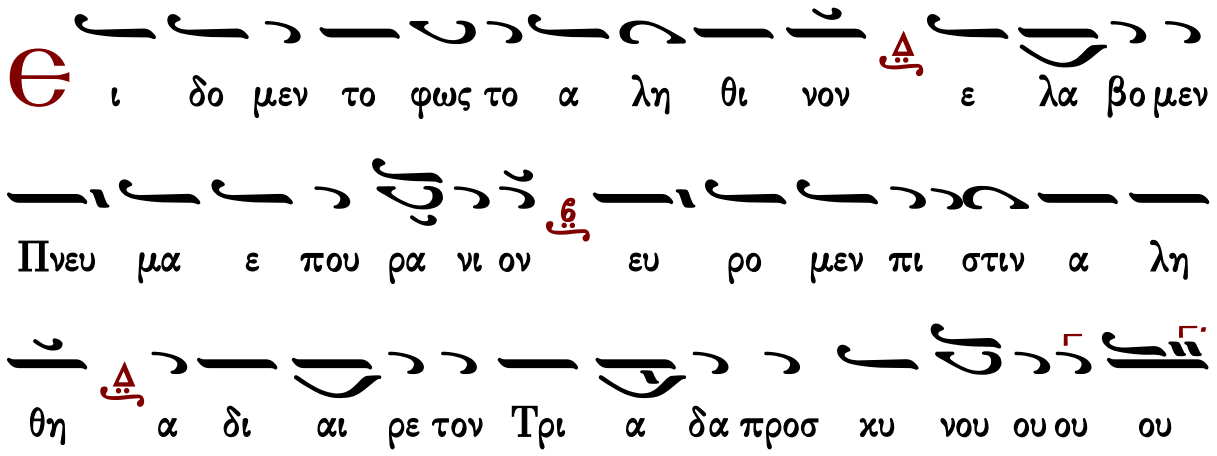

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

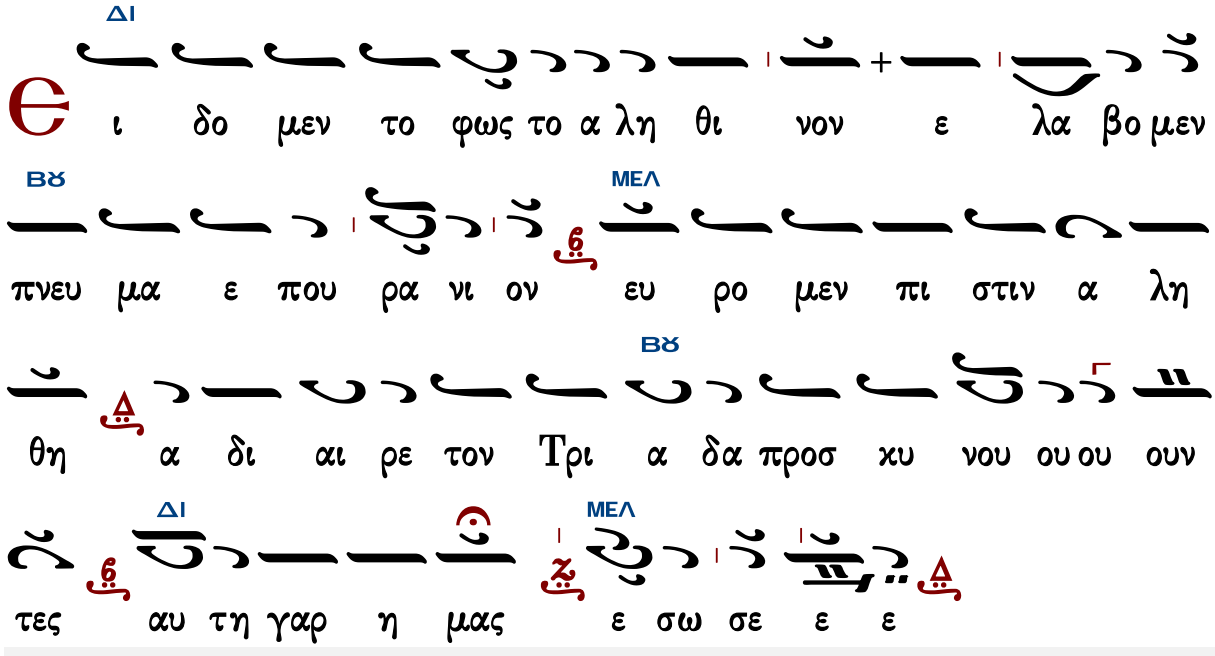

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

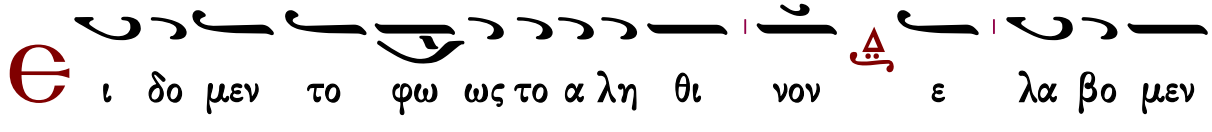

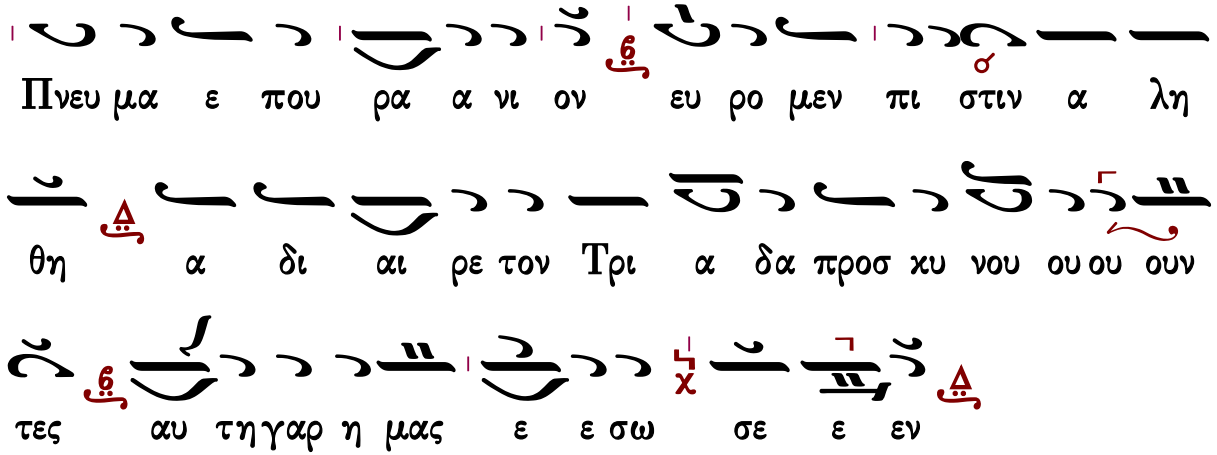

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

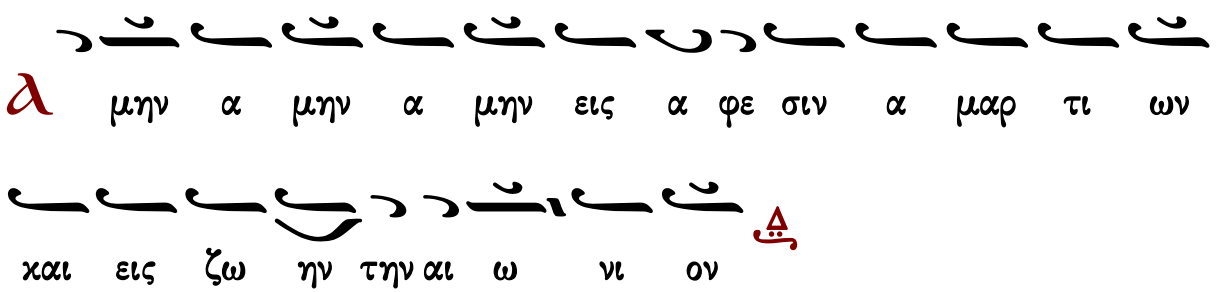

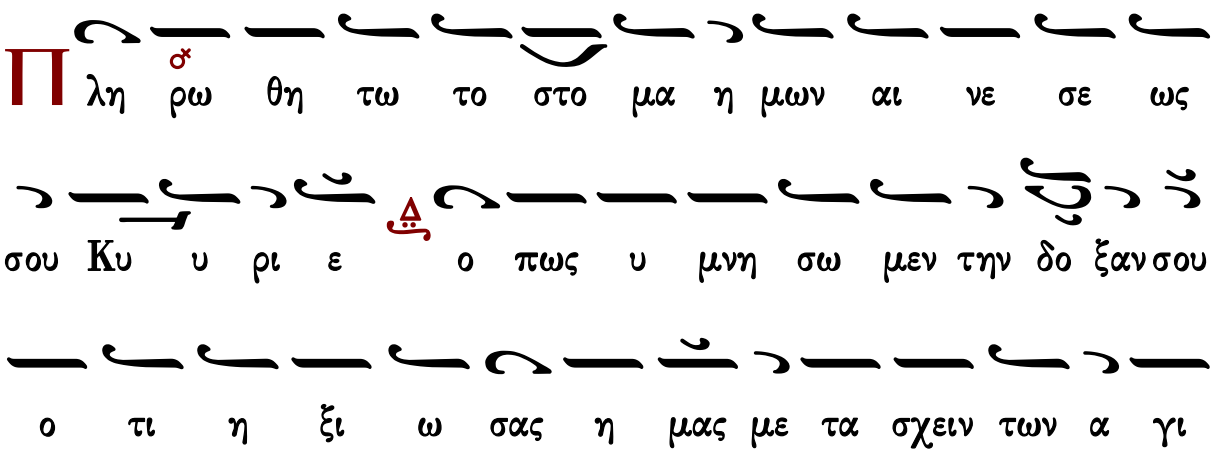

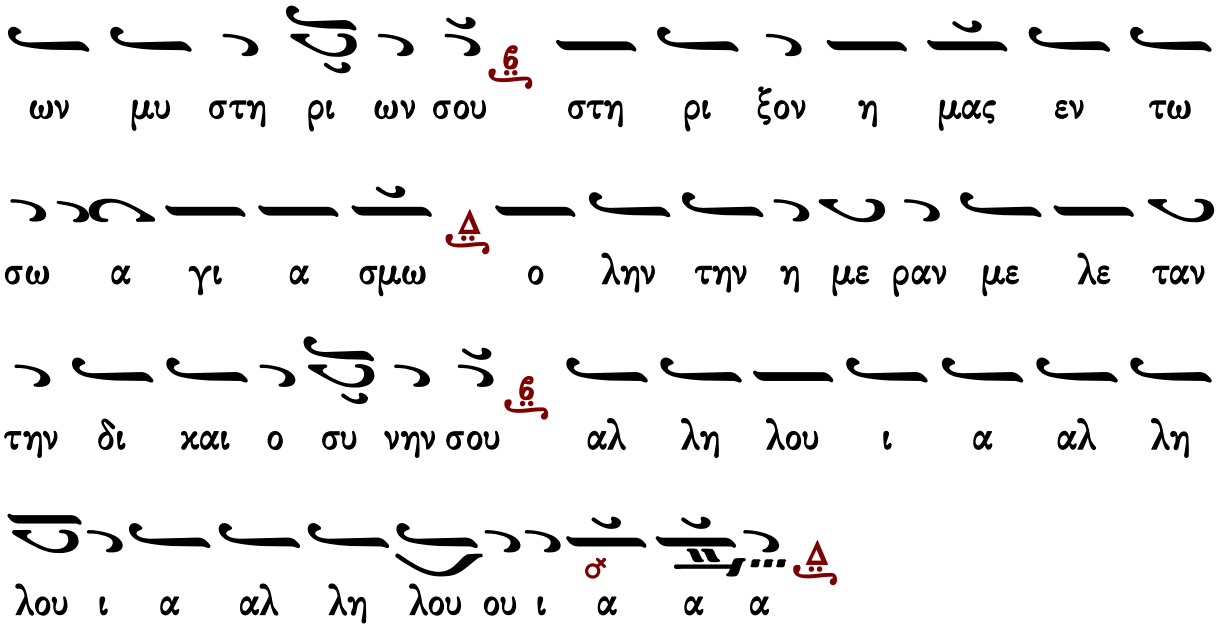

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

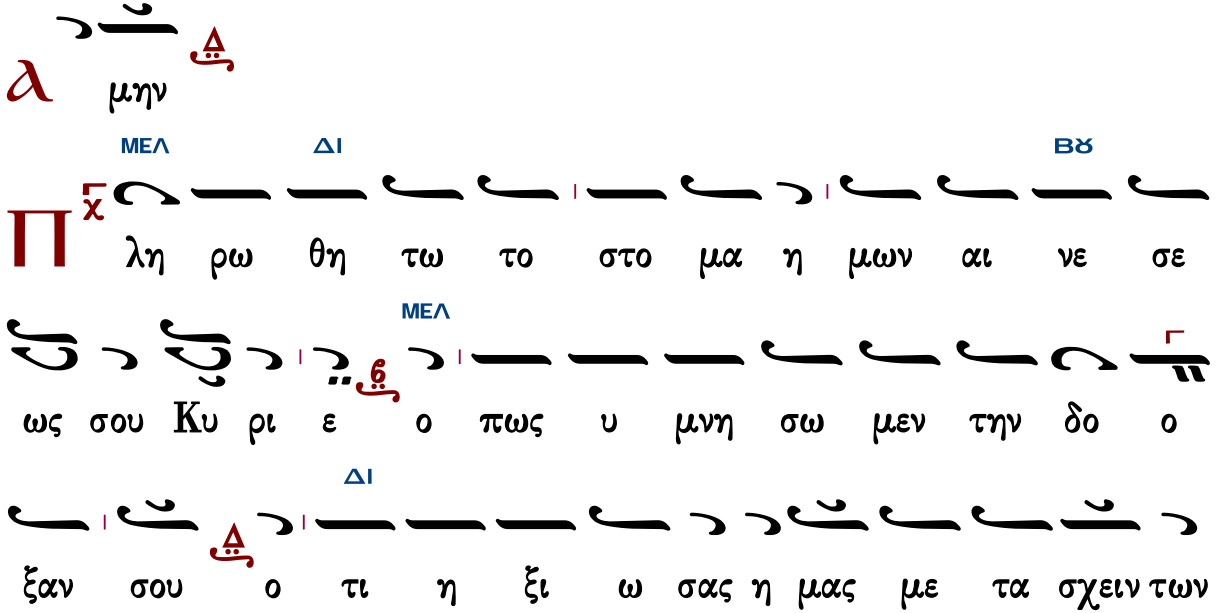

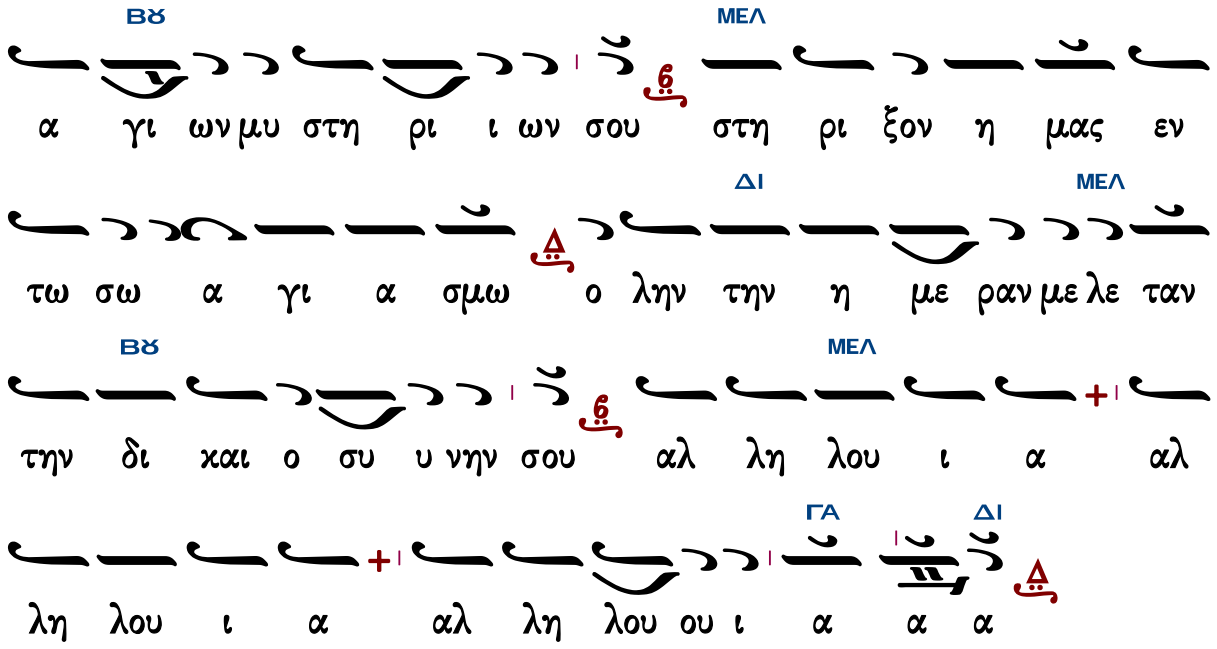

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

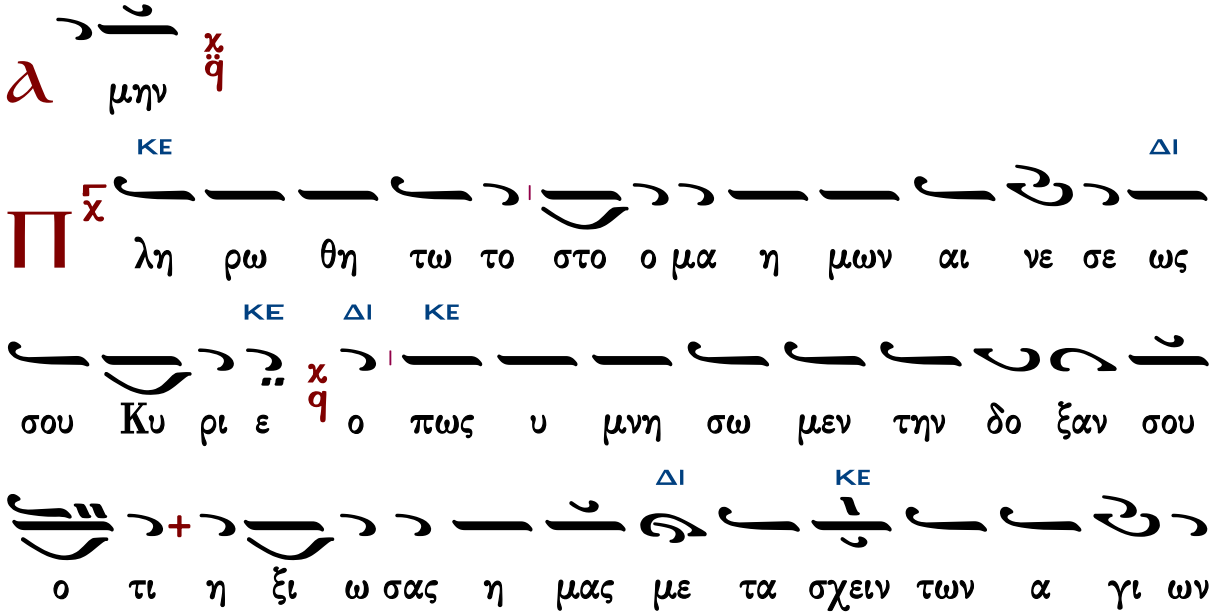

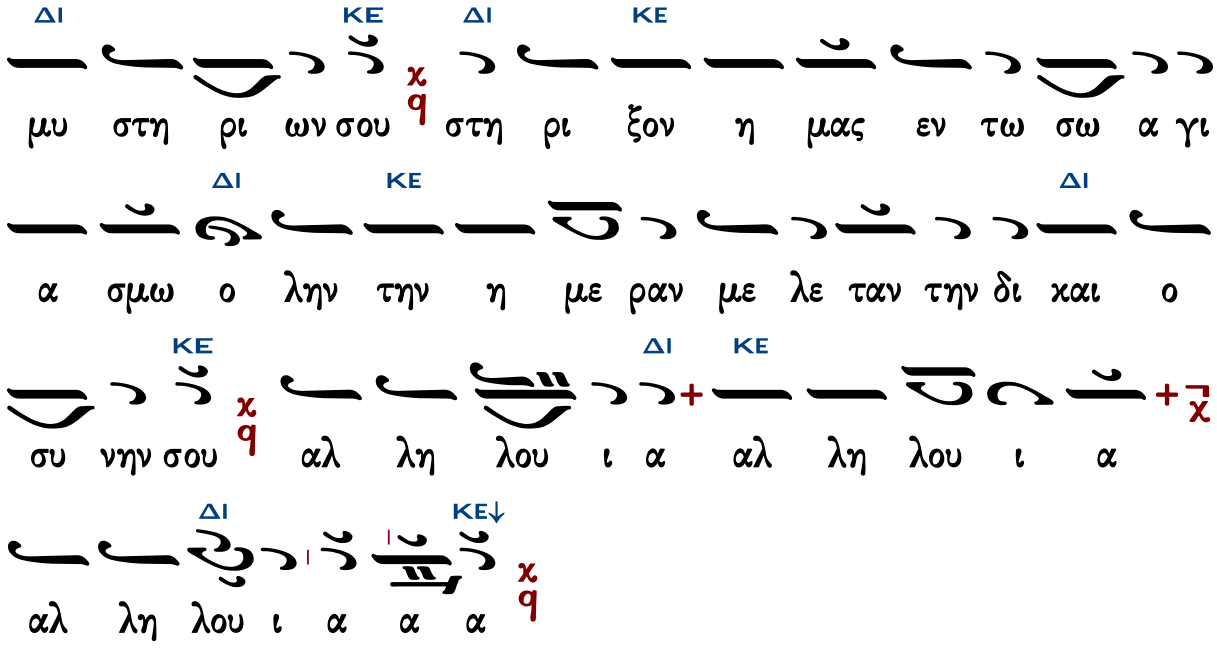

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεῖη τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

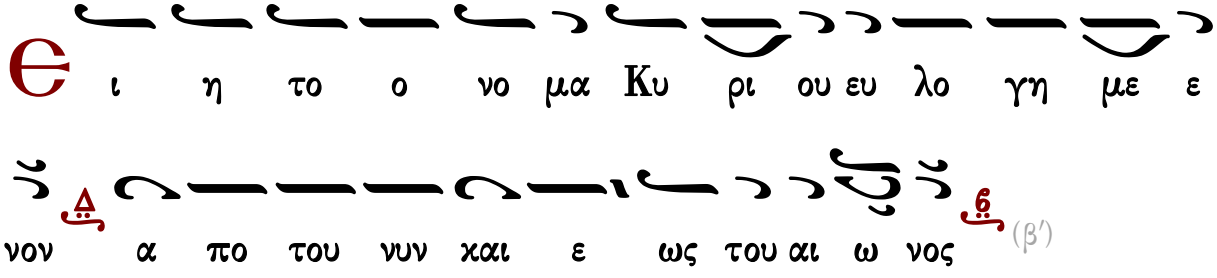

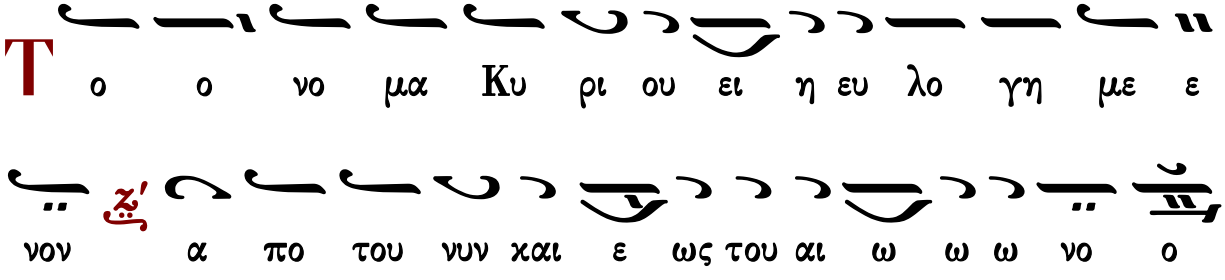

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

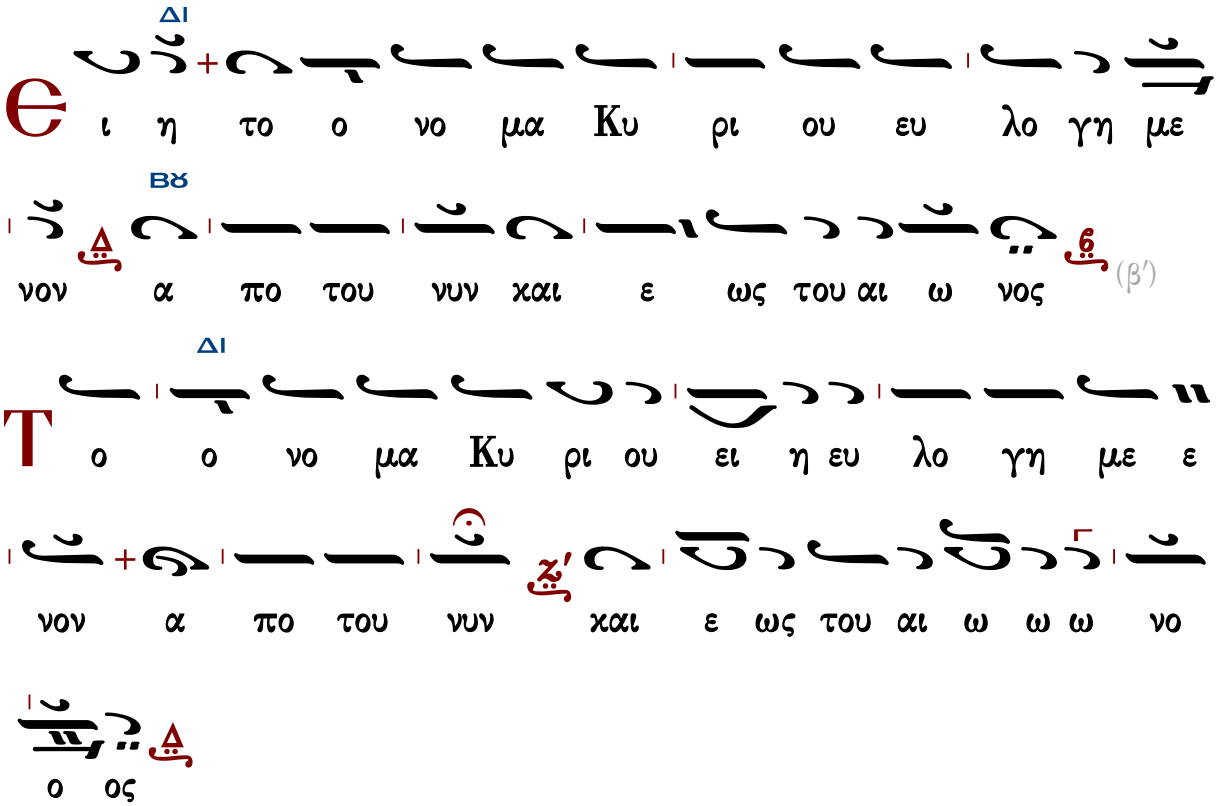

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀπόλυσις Λουκᾶς Λουκᾶ

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Θὶς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

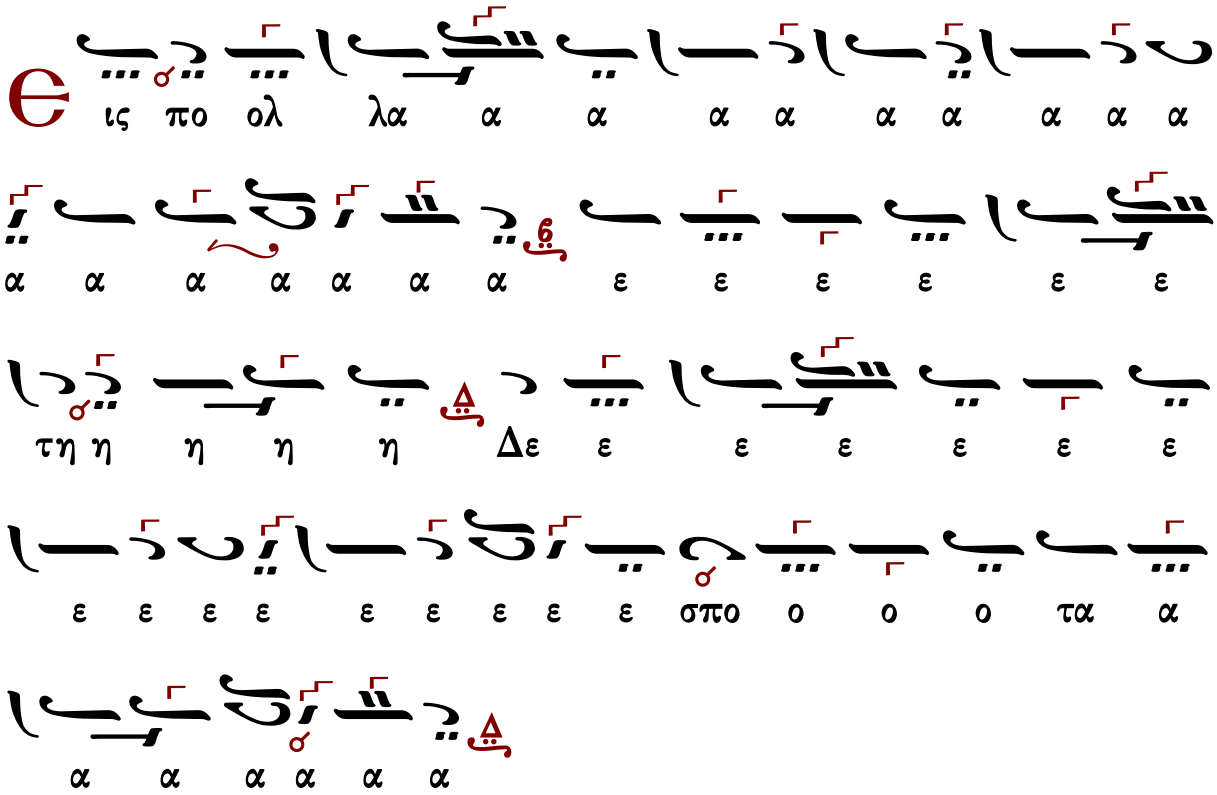

Προοιμιακὸς ψαλμὸς Καταβασίαι

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.197/471*

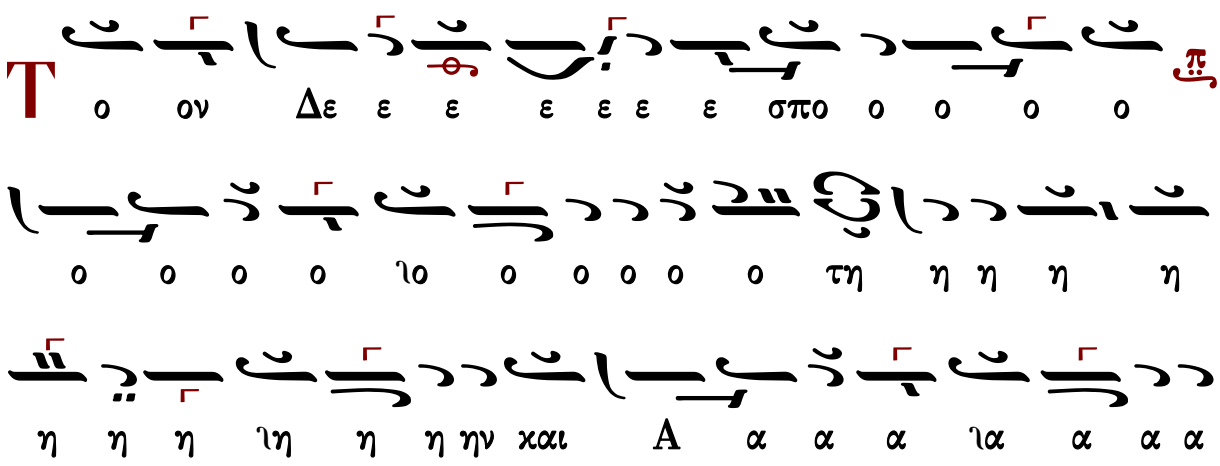

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

α α α α α α α α α α α α η η η

η η μω ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ων

ΣΙΓΑ

Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ

ΚΑΝΟΝΙΚΑ

ΝΗ

υ ρι ι ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΠΑ ΝΗ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε φυ

υ υ Κυ ρι ι ε ε φυ υ λα α ατ τε ε

ε ε ε ε ε ε ε

ΓΑ ΠΑ ΓΑ

ις πολ λα α α α ε ε ε τη Δε ε ε ε ε

ε σπο ο τα α α α

ΠΑ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκηι
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.200/473*

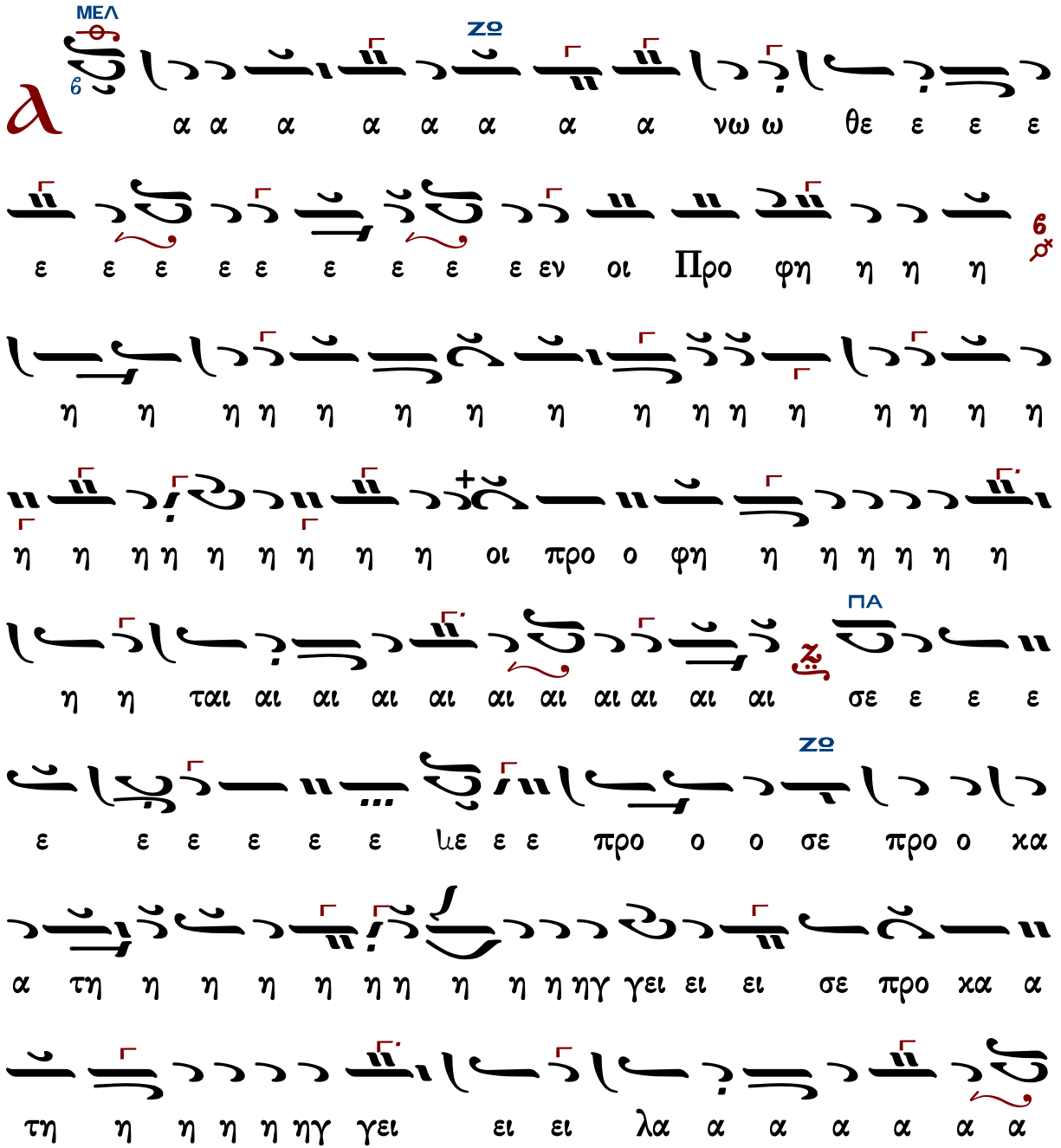

α α α αν στα α α α α α μνο ο στα μνο
ΠΑ
ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α α ραβδον
π
q
πλα α α κα α α α α α α α α κι ι
ΖΘ
ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο
ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α
α α α ια α α α α α α α α α α αν
τρα α α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν
τρα α α α α α α α α α πε ζα α α α α α
α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ΠΑ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΖΩ

θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ο
ΔΙ
ΜΕΛ
ο ο ο νον του βα α σι ι λε ε ε ε ε
ΚΕ
ω ω ω ω ω ω ω ω ως προ κα τη η η η ηγ
ΓΑ
ΠΑ
γει ει λα α α αν οι προ φη η η η η η η η η η
ΝΗ
ΖΩ
η η η η η οι προ ο φη η η η η η ται αι αι
ΜΕΛ
ΖΩ
αι αι τε ε ρι ρε τε ε ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε
ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρεμ τε ε ρρε ε ε ρι ρε ρε ε
ρε ρε ε ρε ρι ριί ρι ρε ρι ριί ρι ρε ρι
ΔΙ
τε εμ ρε ε ρε ε ρι ρι ρε ε ρεμ τε ε ρε ε ρι ριί
ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΖΩ
ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ρι ριί ρι

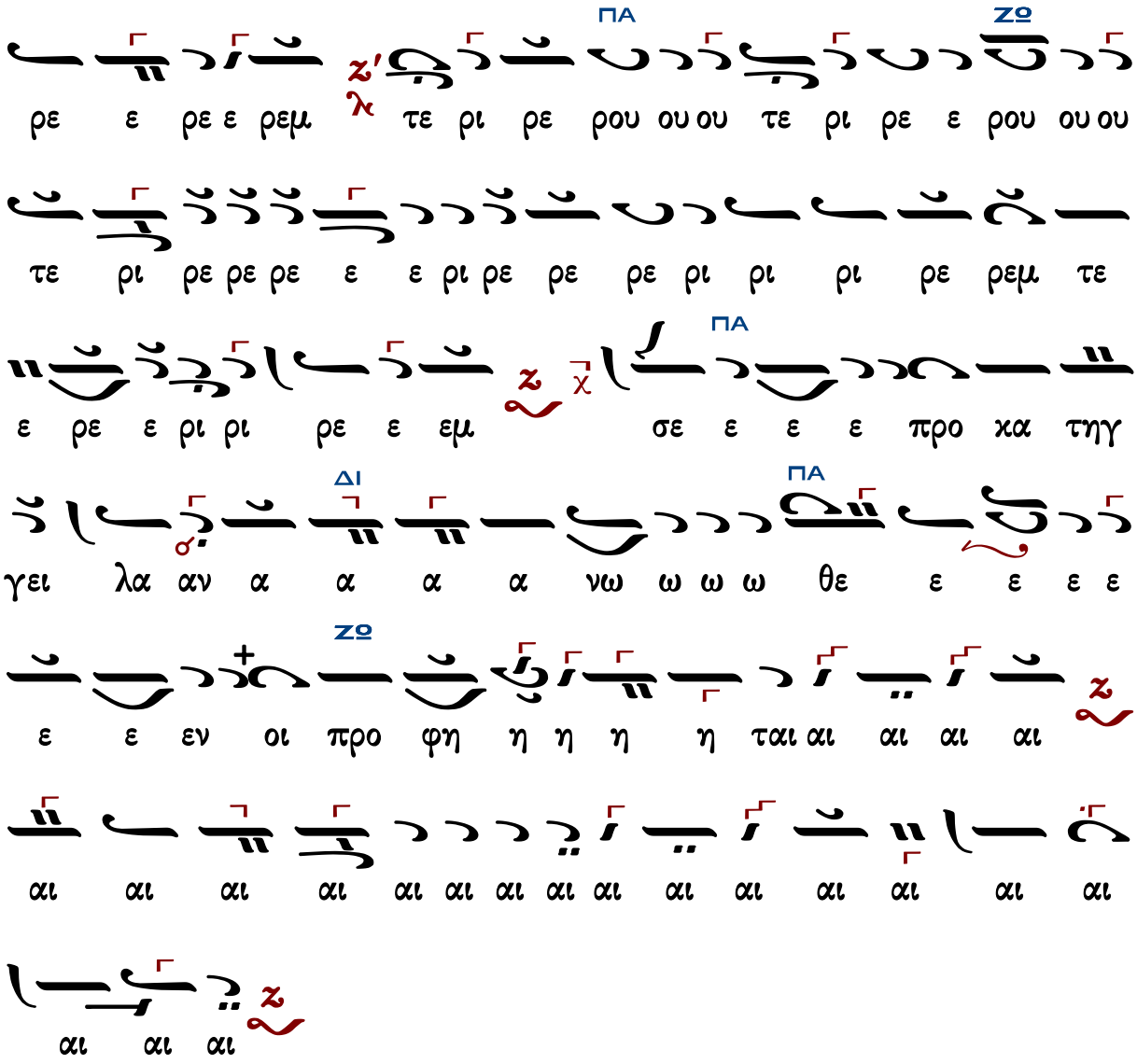

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος λ πα νη

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

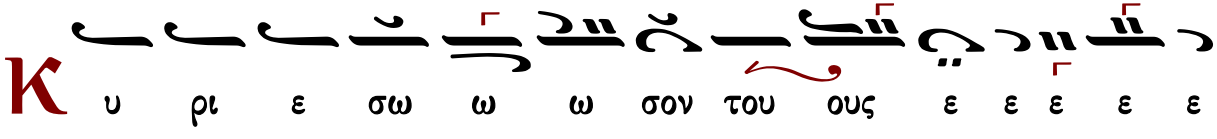

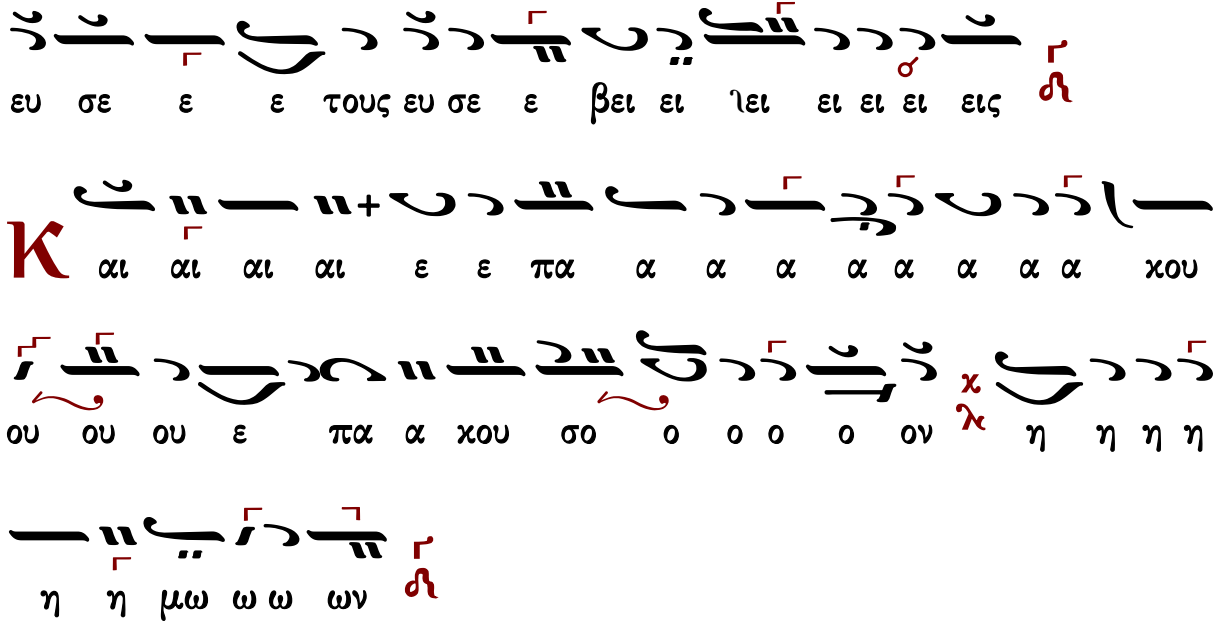
ευ σε ε ε τους ευ σε ε βει ει ιει ει ει ει εις
Κ αι αι αι αι ε ε πα α α α α α α α α χου
ου ου ου ε πα α χου σο ο ο ο ο ον η η η η
η η μω ω ω ων